

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๕

(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันจันทร์ที่ ๑๑ ถึงวันพุธที่ ๑๓ กันยายน

พุทธศักราช ๒๕๖๖

(เล่มที่ ๑)

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ ถึงวันพุธที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖
ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี	๑

เรื่องด่วน

- คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา	๑
ตามมาตรา ๑๖๒ ของรัฐธรรมนูญ	
แห่งราชอาณาจักรไทย	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายปกรณ์วุฒิ ฤกษ์พิพัฒน์สกุล	๒ ๓๙ ๑๗๒ ๑๗๓
- นายเศรษฐา ทวีสิน	๔ ๒๐๔
- นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	๒๔ ๒๕
- นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล	๒๖
- นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ	๓๙ ๒๑๘
- นายวรโชติ สุคนธ์ขจร	๔๑
- นายคำณูณ สิทธิสมาน	๔๔
- นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์	๔๗ ๕๓ ๕๖ ๕๗
- นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	๕๑ ๓๑๖ ๓๑๗
- นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	๕๒ ๕๖ ๕๗

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายกรวีร์ ปริศนานันท์กุล	๕๙ ๖๐
- นายอลงกต มณีภาส	๖๒
- นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์	๖๔
- นายวันชัย สอนศิริ	๖๗
- นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	๖๙
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	๗๓
- นายฐากร ตัณฑสิทธิ์	๗๕
- นางสาวกาญจนา จังหวะ	๘๓
- นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	๘๖
- นายวรภพ วิริยะโรจน์	๘๘
- นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	๙๖
- นายสมชาย ชาญณรงค์กุล	๙๙
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	๑๐๕
- นายศุภโชติ ไชยสัจ	๑๐๘
- นายอามินทร์ มะยูโซ๊ะ	๑๑๖
- นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน	๑๑๘ ๑๑๙
- ว่าที่ร้อยตรี วงศ์สยาม เพ็งพานิชภักดิ์	๑๒๐
- นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	๑๒๒
- นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล	๑๒๕
- นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	๑๓๔
- นายณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ	๑๓๗
- นายเจน นำชัยศิริ	๑๓๙ ๑๔๐
- นายสถิตย์ ลิมพวงศ์พันธุ์	๑๔๔
- นายชัยชนะ เดชเดโช	๑๔๘
- หม่อมหลวงชโยทิต กฤดากร	๑๕๒
- นายกิตติ วะสีนนท์	๑๕๙
- นายชัยวัฒน์ สถาอราวัชร	๑๖๒ ๑๗๑

หน้า

ผู้อภิปราย

- นางสาวสกุณา สาระนันท์	๑๗๓
- พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์	๑๗๗
- นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	๑๘๐
- นายอภิสิทธิ์ ไส้ตรูไกล	๑๘๒ ๑๘๓
- นางสาววลินธิภรณ์ วรรณวัชรโรจน์	๑๘๘ ๑๘๙
- นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์	๑๙๒
- นายเสรี สุวรรณภานนท์	๑๙๔
- พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	๑๙๗ ๑๙๘
- นายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์	๒๐๑
- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	๒๐๗
- นางประภาศรี สุฉันทบุตร	๒๑๑
- นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	๒๑๕
- นายณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล	๒๑๙
- นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ	๒๒๙ ๒๙๓
- นายศุภโชค ศรีสุขจร	๒๔๑
- นายภราดร ปริศนานันทกุล	๒๔๕
- นายอำพล จินดาวัฒนะ	๒๔๙
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	๒๕๓
- นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน	๒๕๗
- ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ	๒๕๙ ๒๖๐
- นางรำพูล ตันติวณิชชานนท์	๒๖๕
- นางสาวปิยะนุช ยินดีสุข	๒๖๙
- ว่าที่ร้อยตรี เชิดศักดิ์ จำปาเทศ	๒๗๒
- ศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์	๒๗๕
- นายอนุศักดิ์ คงมาลัย	๒๗๗ ๒๗๘
- นายวาโย อัสวรุ่งเรือง	๒๘๐

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ	๒๙๑ ๒๙๓
- นายศุภณัฐ มินชัยนันท์	๒๙๓ ๒๙๔
- นายโอชิษฐ์ เกียรติก่องชูชัย	๓๐๑
- นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม	๓๐๕
- รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	๓๐๗
- นายสุรเดช จิรฐิติเจริญ	๓๐๙
- นายสมบัติ ยะสินธุ์	๓๑๑
- นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ	๓๑๓ ๓๑๗ ๓๑๘
- นายณัฐวุฒิ บัวประทุม	๓๑๔ ๓๑๕
	๓๑๖ ๓๑๗
- นางสาวจิราพร สินธุ์ไพร	๓๒๗
- นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล	๓๓๒
- นายพิศาล มาณวพัฒน์	๓๓๔
- นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	๓๓๖
- นายกฤติทัช แสงธนโยธิน	๓๓๙
- นายณรงเดช อุฬารกุล	๓๔๓
- นายเทอดชาติ ชัยพงษ์	๓๕๐ ๓๕๒
- ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า	๓๕๔ ๓๖๘
- นายศรีษฐ์ ปานเนียม	๓๕๖
- นายวีรนนท์ ฮวดศรี	๓๖๒
- นายสฤณี บุตรเนียร	๓๗๐
- นายชากาเรีย สะอิ	๓๗๓
- นางปติดา ตันติรัตนานนท์	๓๗๕
- นายชัชวาล แพทยาไทย	๓๗๘

ผู้อภิปราย

- นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง	๓๘๒ ๓๘๓
- นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด	๓๘๘
- นายอภิชาติ ศิริสุนทร	๓๙๐ ๓๙๕
- นายเลาฟิ่ง บัณฑิตเทอดสกุล	๓๙๘ ๓๙๙

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นางสาวกมลพรรณ กิตติสุนทรสกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒	นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓	นายกรรณภว์ ชนภรรคมวิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔	นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕	นายกรวีร์ สาราคำ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖	นายกระแสร์ ตระกูลพรพงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗	นายกรุณพล เทียนสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๘	นายกฤษ ศิลปชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙	นายกฤดิทัช แสงชนโยธิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐	นางสาวกฤษฎี ชีวะธรรมานนท์	✓			-
๑๑	นายกฤษฎ์หิรัญ เลิศอุฤทธิ์ภักดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓	พลตรี กลชัย สุวรรณบุรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔	นายก้านรงค์ จันทิก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕	นายกษิตศ อาชวคุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖	นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	✓			-
๑๗	นายกัณตภณ ดวงอัมพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๘	นายกัณวีร์ สืบแสง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๙	นายกันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐	นางสาวกัลยพัชร รจิตโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑	นายกาญจน์ ตั้งปอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๒	นางสาวกาญจนา จังหวะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓	ศาสตราจารย์พิเศษกาญจนารัตน์ ลิ่วโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๔	นางสาวกานสนี โอภาสรังสรรค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕	นางสาวการณิก จันทดา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖	นายกำพล เลิศเกียรติดำรงค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗	นายกิตติ กิตติธรรกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘	นางสาวกิตติธัญญา วาจาดี	✓			-
๒๙	นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐	นายกิตติ วะสีนนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑	นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒	นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ	✓			-
๓๓	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔	นางสาวกุลาลี นพอมรบดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕	นายกูรดิษฐ์ จันทศรีชวาลา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๖	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๗	นายเกรียงไกร กิตติธเนศวร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘	นายเกรียงยศ สุดลาภา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙	นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐	นายเกษม อุประ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑	นายเกียรติคุณ ตันยาง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒	นายเกี้ยว แก้วสุทอ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๓	นายโกศล ปัทมะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๔	ศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศรีรินทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๕	นายขวัญชาติ วงศ์ศุภรานันต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖	นางขวัญเรือน เทียนทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗	นางสาวชัตติยา สวัสดิผล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๘	นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙	นายศรีรัฐ ปานเนียม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๐	นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑	นายคอซีย์ มามู	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๒	นายคำณูณ สิทธิสมาน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓	นายคำพอง เทพาคำ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔	นายคุณากร มั่นนทีรีย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕	นายจเด็จ อินสว่าง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖	นายจตุพร กมลพันธ์ทิพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๗	นายจรรยา จตุพรประสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘	พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ	✓			-
๕๙	นายจรัส คุ้มไข่น้ำ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐	นายจรินทร์ จักกะพาก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๑	พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภุมมา		✓		ลาประชุม
๖๒	นายจักพันธ์ ปิยพรไพบูลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๓	นายจักรกฤษณ์ ทองศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔	นายจักรวาล ชัยวิรัตน์กุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕	นายจักรรัตน์ พัวช่วย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๖	นายจักรรงค์ เสริมสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๗	นายจาตุรนต์ ฉายแสง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘	นายจำลอง ภูวนทนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙	นายจิตติพัฒน์ วีริยะโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐	นางจินตนา ชัยวรรณการ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๑	นายจิรัชย์ มูลทองโร่ย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๒	นางจิดา สงฆ์ประชา	✓			-
๗๓	พลเอก จีรพงศ์ วรรณรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๔	นายจิรวุฒิ ศิริพานิชย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๕	นายจิรวุฒิ สิงห์โตทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๖	นางสาวจิรัชยา สัพโส	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๗	นายจิรัฏฐ์ ทองสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๘	นางสาวจิราพร สินธุไพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๙	นายจิรเดช ศรีวิราช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๘๐	พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๘๑	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๘๒	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๘๓	นายจุลพงศ์ อยู่เกษ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๘๔	นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	✓			-
๘๕	นางจุฬาลักษณ์ ชันสูตรธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๘๖	นายเจตน์ ศิรธรานนท์	✓			-
๘๗	นายเจน นำชัยศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๘๘	นายเจเศรษฐ์ ไทยเศรษฐ์	✓			-

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๘๙	นายเจษฎา ดนตรีเสนาะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๐	นายณกาศ พัฒนกิจวิบูลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๑	นายฉลาด ขามช่วง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๒	นางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๓	พลเอก ฉัตรเฉลิม เฉลิมสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๔	พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๕	นายฉัตร สุภัทรวณิชย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๖	นายเฉลิม พวงมาลัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๗	นายเฉลิมชัย กุลาเลิศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๘	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๙๙	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๐	นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๑	นายเฉลิมพงศ์ แสงดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๒	พลเอก เฉลิมพล ศรีสวัสดิ์		✓		ลาประชุม
๑๐๓	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๔	นายเฉลียว เกาะแก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๕	นางสาวชญานา สินธุไพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๖	นางสาวชนก จันทาทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๗	นายชนนพัฒน์ นาคสัว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๘	นายชยพล สทอนดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๐๙	พลเอก ชยุติ สุวรรณมาศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๐	หม่อมหลวงชโยทิต กฤดากร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	นายชรินทร์ วงศ์พันธ์เที่ยง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๒	นายชลธานี เชื้อน้อย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๓	นางสาวชลธิชา แจ้เร็ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๔	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๕	นายชลิต แก้วจินดา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๖	นายชวน หลีกภัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๗	นายชวาล พลเมืองดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๘	นายชัชวาล แพทยาไทย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๑๙	พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๐	นายชัชวาลล์ คงอุดม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๑	นายชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๒	นายชัยเกษม นิติสิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๓	นายชัยชนะ เดชเดโช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๔	นายชัยทิพย์ กมลพันธ์ทิพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๕	นายชัยวัช ตุลาธน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๖	นายชัยมงคล ไชยรบ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๗	นายชัยวัฒน์ เป้าเปี่ยมทรัพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๘	นายชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๒๙	พลเรือเอก ชัยวัฒน์ เอี่ยมสมุทร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๐	นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๑	นายชาดา ไทยเศรษฐ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๒	นายชาตรี หล้าพรหม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๓	พลเอก ชาดอุดม ติตถะสิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๔	นายชิตวัน ชินอนวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๕	นายชิษณุพงศ์ ตั้งเมธากุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๖	นายชุตีพงศ์ พิภพภิญโญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๗	นางสาวชุตีมา คชพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๘	นายชูกัน กุลวงษา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๙	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๐	นายชูศักดิ์ ศิริมาศทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๑	พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๒	นายชูศักดิ์ แม่นทิม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๓	รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๔	นายเชตวัน เตือประโคน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๕	พลเอก เขวังกศักดิ์ ทองสลวย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๖	นายเขวังกศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๗	นายเขาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๘	พลเรือเอก เชิงชาย ชมเชิงแพทย์		✓		ลาประชุม
๑๔๙	นายเชิงชาย ชาลีรินทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๐	ว่าที่ร้อยตรี เขตศักดิ์ จำปาเทศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๑	นายเขตศักดิ์ สันติวรฤทธิ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๒	นายโชติวุฒิ ธนาคนานุสรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๓	นายไชยชนก ชิดชอบ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๔	นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๕	นายไชยา พรหมา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๖	นายไชยामพวาน มั่นเพียรจิตต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๗	นายชาการียา สะอิ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๘	นายชาเกียรติ พิทักษ์कुมล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๙	นายชูการ์โน มะทา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๐	นายเชีย จำปาทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๑	นางสาวญาณธิชา บัวเพื่อน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๒	นางญาณินาถ เขื่อนาค	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๓	พลเรือเอก ฐนิต กิตติอำพน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๔	นายฐากร ตันทีสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๕	นายฐากร ยะแสง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๖	นายฐิติกันต์ ฐิตีพฤตกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๗	นางฐิติมา ฉายแสง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๘	นายณกร ชารีพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๖๙	นายณพล เขยคำแหง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๐	พลเอก ณรงค์พันธ์ จิตต์แก้วแท้		✓		ลาประชุม
๑๗๑	พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๒	นายณรงค์ รัตนานุกูล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๓	นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๔	นายณรงค์ อ่อนสอาด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๕	นายณรงค์เดช อุฬารกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๗๖	นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๗	พลตำรวจโท วัชรวัฒน์ รอดบางยาง	✓			-
๑๓๘	นางสาวณัฐจิรา อัมวิเศษ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๓๙	นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๐	นายณัฐพงศ์ เปรมพูลสวัสดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๑	นายณัฐพงษ์ พิพัฒน์ไชยศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๒	นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๓	นายณัฐพงษ์ สุปรียศิลป์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๔	นายณัฐพงษ์ สมนิธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๕	นายณัฐพล ไทวิจักขณ์ชัยกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๖	นายณัฐวุฒิ บัวประทุม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๗	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๘	พลเอก ดนัย มีชูเวช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๔๙	นายदनุพร ปุณณกันต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๐	นางดวงพร รอดพยาธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๑	รองศาสตราจารย์พิเศษดวงฤทธิ์ เบ็ญจาธิกุล ชัยรุ่งเรือง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๒	นางสาวดาวน้อย สุทธินิภาพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๓	พลตำรวจเอก ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์		✓		ลาประชุม
๑๕๔	นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๕	นายดุสิต เขมะศักดิ์ชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๖	พลตำรวจเอก เดชนรงค์ สุทธิชาญบัญชา	✓			-
๑๕๗	นายเดชอิศม์ ขาวทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๑๕๘	นายตรัยวรรณ อิ่มใจ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๙	พลตำรวจโท ตรีนุช รัตนวิชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๐	พลอากาศเอก ตรีนุช สนั่นแจ้ง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๑	นางสาวตรีสุข เทียนทอง	✓			-
๒๐๒	นางสาวดวงทิพย์ จินตะเวช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๓	นายดวง อันทะไชย	✓			-
๒๐๔	นายไตรเทพ งามกมล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๕	รองศาสตราจารย์ พลเอก ไตรโรจน์ ครุฑเวช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๖	นายถนอมพงศ์ หลีกภัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๗	นายถนัด มานะพันธุ์นิยม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๘	นายถวิล เปลี่ยนศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๐๙	นายถาวร เทพวิมลเพชรกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๐	พลอากาศเอก ถาวร มณีพฤษ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๑	นายถิรเดช ตั้งมั่นก่อกิจ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๒	นายทรงเดช เสมอคำ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๓	นายทรงยศ รามสูต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๔	นายทรงศักดิ์ มุสิกทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๕	นายทรงศักดิ์ ส่งเสริมอุดมชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๖	นายทวีวงศ์ โตทวีวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๗	พลเอก ทวีป เนตรนิยม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๘	นายทวีวงศ์ จุลกมนตรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๑๙	พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๒๐	นายทวี สุระบาล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒๑	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๒๒	นางทัศนียา ยวามนต์		✓		ลาประชุม
๒๒๓	นายทินพล ศรีธเรศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๒๔	ศาสตราจารย์ ร้อยเอกทินพันธุ์ นาคะตะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๒๕	นางทิพา ปวีณาเสถียร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๒๖	นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๒๗	พลเอก เทพพงศ์ ทิพยจันทร์		✓		ลาประชุม
๒๒๘	นายเทอดชาติ ชัยพงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๒๙	นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๐	นางเทียบจุฑา ขาวขำ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๑	พลเอก ธงชัย สาระสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๒	นายธนกร วังบุญคงชนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๓	เรืออากาศโท ธนเดช เพ็งสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๔	นายธนพัฒน์ ศรีชนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๕	นายธนยศ ทิมสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๖	นายธนศ เครือรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๗	พลเอก ณะศักดิ์ ปฎิมาประกร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๘	นายธนา กิจไพบูลย์ชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๓๙	นายธนาธร โล่ห์สุนทร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๔๐	นายธรรมนัส พรหมเผ่า	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๔๑	พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๔๒	นายฉัตร ธนินวัฒนาธร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๔๓	นางสาวธัญธารีย์ สันตพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๔๔	นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๔๕	นายธานินท์ นวลวัฒน์		✓		ลาประชุม
๒๔๖	นายธานี สุโชตายน	✓			-
๒๔๗	นายธานี อ่อนละเอียด	✓			-
๒๔๘	นางธิวัลรัตน์ อังกินันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๔๙	นางสาวธิษะณา ชุณหะวัน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๐	พลเอก ชีรเดช มีเพียร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๑	นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๒	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๓	นายธีรจชัย พันธุมาศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๔	นายพนธ์ ไพศาลภูมิ์เจริญกิจ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๕	พลเรือเอก นพดล โชคระดา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๖	นายพดล ทิพยชล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๗	นายพดล บัทมะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๘	นายพดล มาตรศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๕๙	พลเอก นพดล อินทปัญญา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖๐	นายพพล เหลืองทองนารา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖๑	นายพเรศ อารงค์ทิพยคุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖๒	นายพรเสฏฐ์ ศิริโรจนกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖๓	นายพรากร นาเมืองรักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖๔	นายพรินทร์ คลังผา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๖๕	พลเอก นาวัน ดำริกาญจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖๖	นายนิกร โสมกลาง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖๗	นายนิคม บุญวิเศษ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖๘	นางสาวนิตยา มีศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๖๙	นายนิติพล ผิวเหมาะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๐	นายนิติศักดิ์ ธรรมเพชร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๑	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๒	นายนิพนธ์ นาคสมภพ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๓	นายนิยม วิวรรณดิษฐกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๔	พลเอก นิวัตร มินะโยธิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๕	ศาสตราจารย์นิสสารก์ เวชยานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๖	นายนิอาแซ ชี้อูเซ็ง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๗	นางนุชนาก จารุงษ์เสถียร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๘	นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๗๙	นางสาวแนน บุญยธิดา สมชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘๐	นายบรรชา พงศ์อายุกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘๑	นายบัญชา เดชเจริญศิริกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘๒	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘๓	นายบุญแก้ว สมวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘๔	นายบุญชัย กิตติธราททรัพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘๕	พลเอก บุญธรรม โอริส	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘๖	นายบุญมี สุระโคตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๘๗	นางบุญยี่ง นิติกาญจนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘๘	นายบุญเลิศ แสงพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๘๙	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ไช้เกษ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๐	พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๑	นางเบญจรัตน์ จรรย์ธาราสีห์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๒	นางสาวเบญจา แสงจันทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๓	นายปรกรณ์ จีนาคำ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๔	นายปรกรณ์ มุ่งเจริญพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๕	นายปรกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๖	นายปดิพัทธ์ สันติภาดา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๗	นางปติดา ตันติรัตนานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๘	หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๒๙๙	นายปรเมษฐ์ จีนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐๐	พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐๑	นายประดิษฐ์ สังขจาย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐๒	นายประดิษฐ์ เหลืองอร่าม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐๓	นายประพันธ์ คุณมี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐๔	นายประภัตร โพธสุธน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐๕	นางสาวประภาพร ทองปากน้ำ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐๖	นางประภาศรี สุฉันทบุตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐๗	นางสาวประภา เสงไพบูลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๐๘	นายประมนต์ สุธีวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๐๙	นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑๐	นายประมาณ สว่างญาติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑๑	นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑๒	ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑๓	นางประยูร เหล่าสายเชื้อ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑๔	พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ		✓		ลาประชุม
๓๑๕	นางสาวประวิณนุช เลิศจิตติสุทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑๖	นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑๗	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑๘	รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๑๙	นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒๐	นายประสาธ ตันประเสริฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒๑	พลเอก ประสาท สุขเกษตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒๒	นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	✓			-
๓๒๓	นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒๔	พลตำรวจตรี ประจักษ์ ใจชาญสุขกิจ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒๕	นางสาวปรัชญาวรรณ ไชยสืบ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒๖	นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒๗	พลเอก ปรีชา จันทร์โอชา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒๘	นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๒๙	นายปรีดา บุญเพลิง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๓๐	นายปรีติ เจริญศิลป์	✓			-

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๑	นางสาวปวีตรา จิตตกิจ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๓๒	นายปัญญา งานเลิศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๓๓	นางปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๓๔	พลเอก ปฐมพงศ์ ประถมภัก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๓๕	นายปานเทพ กล้านรงค์ราญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๓๖	นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๓๗	นายปารมี ไวจงเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๓๘	นางสาวปิยฉัตร วันเฉลิม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๓๙	นายปิยชาติ รุจิพรวสิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๐	นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๑	นายปิยรัฐ จงเทพ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๒	นางสาวปิยะนุช ยินดีสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๓	นางสาวปิยะรัฐชย์ ดิยะไพรัช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๔	พลเอก โปฏก บุนนาค	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๕	นางสาวผกามาศ เจริญพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๖	นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๗	นายไผ่ ลิกค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๘	นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๔๙	นายพงษ์มนู ทองหนัก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕๐	นายพชร จันทรวงทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕๑	นายพนม โพธิ์แก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕๒	นางสาวพนิดา มงคลสวัสดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๕๓	นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕๔	นายพรเทพ พุนศรีธนากุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕๕	นายพรเทพ ศิริโรจนกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕๖	คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕๗	ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕๘	นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๕๙	นายพริษฐ์ วัชรสินธุ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๖๐	นายพลเดช ปิ่นประทีป		✓		ลาประชุม
๓๖๑	นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๖๒	นายพลากร พิมพ์นิตย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๖๓	พลเอก พล ส่างเนตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๖๔	พลเรือเอก พระจุนธร ตามประทีป	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๖๕	นายพัฒนา สัพโส	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๖๖	นายพันธ์ศักดิ์ บุญแทน		✓		ลาประชุม
๓๖๗	พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๖๘	นายพณวัฒน์ สะสมทรัพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๖๙	นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์	✓			-
๓๗๐	นางพิชารัตน์ เลหาพงศ์ชนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๗๑	นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๗๒	นายพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๗๓	นายพิชัย ชมภูพล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๗๔	นายพิทักษ์ ไชยเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๗๕	นายพิทักษ์เดช เดชเดโช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๗๖	นายพิบูลย์ รัชกิจประการ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๗๗	นายพิพิธ รัตนรักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๗๘	นางสาวพิมพ์กาญจน์ กิริติวิราภรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๗๙	นางพิมพ์กาญจน์ พลสมัคร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘๐	นางสาวพิมพ์พร พรพุดพิพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘๑	นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุภกิจเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘๒	นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘๓	นางสาวพิมพ์ฤดา ตันจรรักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘๔	พลเอก พิศณุ พุทธวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘๕	นายพิศาล มาณวพัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘๖	พลเอก พิศาล วัฒนวงษ์คีรี		✓		ลาประชุม
๓๘๗	พลตำรวจโท พิสิทธิ์ จุลติลก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘๘	พลเอก พิสิทธิ์ สิทธิสาร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๘๙	นายพีระเดช ศิริวันสาธิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙๐	นายพีระศักดิ์ พอจิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙๑	นางสาวพริดา ชัยอนันต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙๒	นายพูนศักดิ์ จันทรจำปี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙๓	นายเพชรภูมิ อารณรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙๔	นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ขมภู	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙๕	นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙๖	พลเอก ไพชยนต์ คำตันเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๙๗	นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙๘	นายไพโรจน์ พ่วงทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๓๙๙	พลเอก ไพโรจน์ พานิชสมัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๐	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๑	นางสาวกมลน หนูอนันต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๒	นายภราดร ปริศนานันท์กุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๓	นายภักดิ์ น่วมเจิม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๔	นายภัทรพงศ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๕	นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๖	นางสาวภัทรภร วรามิตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๗	นางสาวภัทริน รามวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๘	นายภาคภูมิ บุญประมุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๐๙	นายภาควัต ศรีสุรพล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑๐	นายภาณุ พรวัฒนา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑๑	นายภาณุ อุทัยรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑๒	นายภูมิินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑๓	นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑๔	นายภูริวรรธก์ ใจสำราญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑๕	นายมนเทียร บุญตัน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑๖	นายมนเทียร สงฆ์ประชา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑๗	นางมนพร เจริญศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๑๘	นายมนัสนันท์ หลีนวรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๑๙	นายมรรณพ เดชวิทักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๐	นายมังกร ยนต์ตระกูล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๑	นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วณิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๒	นายมานพ คีรีภูวดล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๓	นายมานพ ศรีผึ้ง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๔	พลเอก มารุต บัซโซเตสิงห์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๕	นางมุกตาวรรณ เลื่องสินิล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๖	พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๗	นายยศวัฒน์ มาไพศาลสิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๘	นายยอดชาย พึ่งพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๒๙	พลเอก ยอดยุทธ บุญญาธิการ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๓๐	พันตำรวจเอก ยุทธกร วงเวียน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๓๑	ว่าที่ร้อยโท ยุทธการ รัตนมาศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๓๒	นายยุทธนา ทัพเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๓๓	นายยุწყยดี วาบา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๓๔	นายรัชตะ ด่านกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๓๕	นายรณวิทย์ ปริยฉัตรตระกูล	✓			-
๔๓๖	นางสาวรภััสสรณ์ นิยะโมสถ		✓		ลาประชุม
๔๓๗	นายร่มธรรม ขำนุรักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๓๘	นายรวี เล็กอุทัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๓๙	นายรอมฎอน บันจอร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๔๐	นางสาวรักชนก ศรีนอก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๔๑	นายรังสรรค์ มณีรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๔๒	นายรังสิกร ทิมาตฤกะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๔๓	นายรังสิมันต์ โรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๔๔	นายรัชตพงศ์ สร้อยสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๔๕	นางสาวรัชนก สุขประเสริฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๔๖	นางรัชนี พลซื่อ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๔๗	นายรัฐ คลังแสง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๔๘	นายราเชิด สุดพุ่ม		✓		ลาประชุม
๔๔๙	นางรำพูล ตันตวิณิชชานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๐	นายรุ่งโรจน์ ทองศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๑	นายเรืองวิทย์ คุณวัฒนาพงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๒	นายฤกษ์ อยู่ดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๓	นายลักษณ์ วจนานวัช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๔	นายลัทธชัย โชคชัยวัฒนากร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๕	นายล้ำเลิศ พัวพัฒนโชติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๖	นางสาวลิณธิภรณ์ วริณวัชรโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๗	นายเลาฟั้ง บัณฑิตเทอดสกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๘	พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๕๙	พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสุวรรณค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖๐	นายเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖๑	ว่าที่ร้อยตรี วงศ์สยาม เพ็งพานิชภักดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖๒	นางสาววชิราภรณ์ กาญจนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๖๓	นายวรโชติ สุคนธ์ขจร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖๔	นายวรท ศิริรักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖๕	พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖๖	นายวรภพ วิริยะโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖๗	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖๘	นางสาววรรณวิภา ไหมสน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๖๙	นางสาววรรณิดา นพสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗๐	นายวรวงศ์ วรปัญญา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗๑	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗๒	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗๓	นายวรศิษฎ์ เลียงประสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗๔	นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗๕	นายวรายุทธ ทองสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗๖	นางวรารัตน์ อติแพทย์	✓			-
๔๗๗	นายวรารุช ศิลปอาชา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗๘	พลเอก วรวิทย์ บุญญะสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๗๙	พลเอก วลีติ ไรจน์ภักดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๘๐	พลเอก วสันต์ สุริยมงคล	✓			-
๔๘๑	นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๘๒	นายวัชรพล ขาวขำ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๘๓	นายวัชร ยาวอหะซัน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๘๔	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๘๕	นายวันชัย สอนศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๘๖	นายวันนิวัติ สมบูรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๘๗	นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๘๘	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๘๙	นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๐	นายวาโย อัครรุ่งเรือง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๑	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๒	นายวิชัย ทิตตภักดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๓	นายวิชัย สุตสวัสดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๔	พลเอก วิชิต ยาทิพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๕	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๖	นายวิทยา ผิวผ่อง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๗	นายวิหวัศ ตีชะวาณิชย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๘	นายวิหวัชสิทธิ์ บันสวนปลูก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๔๙๙	นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๐๐	พลเอก วินัย สร้างสุขดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๐๑	พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๐๒	นางสาววิบูลย์ลักษณ์ ร่วมรักษ์	✓			-
๕๐๓	นางสาววิภาณี ภูคำวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๐๔	นายวิรัช พิมพ์นิตย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๐๕	นายวิรัตน์ เกสสมบูรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๐๖	นายวิริยะ ทองผา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๐๗	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๐๘	นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๐๙	นางสาววิลดา อินฉัตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑๐	นางสาววิไลลักษณ์ อรินทมะพงษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑๑	นายวิวรรณ แสงสุริยะฉัตร	✓			-
๕๑๒	นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑๓	นายวิสุทธิ ไชยณรุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑๔	นายวีรนนท์ ฮวดศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑๕	นายวีรภัทร คันธะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑๖	นายวีรรุช รักเที่ยง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑๗	นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑๘	นายวีระศักดิ์ โควรสุรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๑๙	นายวีระศักดิ์ พุตระกูล	✓			-
๕๒๐	นายวีระศักดิ์ ภูครองหิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๒๑	พลเอก วิวัฒน์ ฉันทศาสตร์โกศล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๒๒	นายวุฒินันท์ บุญชู	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๒๓	นายวุฒิพงศ์ ทองเหลา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๒๔	นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๒๕	นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๒๖	นางสาวศนิवार บัวบาน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๒๗	นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๒๘	นายศรีศักดิ์ วัฒนพรมงคล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๒๙	นางสาวศรีโสภา โกฏคำลือ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๐	นางสาวศศิพันธ์ ธรรมนิฐนันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๑	นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๒	นายศักดิ์ชาย ต้นเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๓	นายศักดิ์ ชารัมย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๔	นายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๕	รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๖	นายศักดิ์นัย นุ่มหนู	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๗	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๘	นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๓๙	พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๐	พลตำรวจโท ศานิตย์ มหถาวร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๑	นายศาสตรา ศรีปาน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๒	นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๓	นายศิริสิทธิ์ สงนุ้ย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๔	นางสาวศิริกัญญา ต้นสกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๕	นางศิรินา ปวโรฬารวิทยา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๖	นายศิริโรจน์ ธนิกกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๗	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๘	นายศิวัช พงศ์ธีระดุลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๔๙	พลเรือเอก ศิษุวัชร วงษ์สุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕๐	นายศุภรสิทธิ์ พจนันท์ศักดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๕๑	นายศุภชัย สมเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕๒	นายศุภโชค ศรีสุขจร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕๓	นายศุภโชติ ไชยสัจ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕๔	นายศุภณัฐ มินชัยนันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕๕	นายศุภกรณ์ กิตยาธิคุณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕๖	พลเอก ศุภรัตน์ พัฒนาวิสุทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕๗	นายชษฐา ขาวขำ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕๘	พลเอก สกนธ์ สัจจานิตย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๕๙	นายสกล สุนทรวาณิชยกิจ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๐	นางสาวสกุณา สาระนันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๑	หม่อมหลวงสกุล มาลากุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๒	นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๓	นายสฤติย์ ลิมพงค์พันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๔	พลเรือโท สนธยา น้อยฉายา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๕	พลเอก สนธยา ศรีเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๖	นายสนอง เทพอักษรณรงค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๗	พลเอก สนั่น มะเร็งสิทธิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๘	พลเอก สนธิชนก สังขจันทร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๖๙	นายสมเกียรติ ตันดิลกตระกูล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๗๐	พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๗๑	นายสมเจตน์ แสงเจริญรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๗๒	ศาสตราจารย์พิเศษสม จาตุศรีพิทักษ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๗๓	ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๗๔	นายสมชาย ชาญณรงค์กุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๗๕	นายสมชาย แสงวงการ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๗๖	นายสมชาย เสี่ยงหลาย		✓		ลาประชุม
๕๗๗	นายสมชาย หาญหิรัญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๗๘	นายสมเดช นิลพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๗๙	นายสมดุญ์ อุตเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๐	พลตำรวจโท สมบัติ มลิณฑจินดา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๑	นายสมบัติ ยะสินธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๒	นายสมบุรณ์ งามลักษณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๓	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๔	นายสมพล เกียรติไพบูลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๕	นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๖	นายสมยศ พลายด่าง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๗	นายสมศักดิ์ โชติรัตน์ศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๘	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๘๙	พลเอก สมศักดิ์ นิลบรรเจิดกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๙๐	นายสมศักดิ์ บุญประชม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๙๑	พลตำรวจโท สมหมาย กองวิสัยสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๙๒	พลเอก สมหมาย เภาภีระ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๙๓	นายสยาม เพ็งทอง	✓			-
๕๙๔	นายสยาม หัตถสงเคราะห์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๙๕	นายสรชิต สุจิตต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๙๖	นายสรพัช ศรีปราชญ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๙๗	นายสรรเพชญ บุญญามณี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๙๘	นายสรรพชญ ศิริไพล์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๕๙๙	นายสรวงศ์ เทียนทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐๐	นายสรวิทย์ ศุภณิดา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐๑	นางสาวสรสันทน์ อรรถนพพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐๒	พลเอก สราวุฒิ ชลออยู่	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐๓	นายสฤษฏ์พงษ์ เกี่ยวข้อง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐๔	นายสฤษดิ์ บุตรเนียร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐๕	นายสวัสดิ์ สมัครพงศ์	✓			-
๖๐๖	นางสว่างจิตต์ เล่าหะโรจนพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐๗	พลเอก สสิน ทองภักดี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐๘	นายสหัสวัต คุ่มคง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๐๙	นายเสถียร เผือกประพันธ์		✓		ลาประชุม
๖๑๐	นายสังคม แดงโชติ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๑๑	นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๑๒	นายสัญญา จุลมนต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๑๓	นายสัญญา นิลสุพรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๑๔	นายสันต์ แซ่ตั้ง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๑๕	นายสัมพันธ์ มะยูโซ๊ะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๑๖	นายสมฤทธิ์ แทนทรัพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๑๗	นายสาธิต ทวีผล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๑๘	นายสาธิต เหล่าสุวรรณ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๑๙	นายสาเหมุหามัต อัลอิตรัส	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๐	นายสำราญ ครรชิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๑	พลเอก สำเริง ศิวาดำรงค์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๒	นายสิงหนณ ดีนาง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๓	พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๔	นายสิทธิชัย หล่อประสงศ์สุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๕	นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๖	พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๗	นายสิริน สงวนสิน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๘	นางสาวสิริภัส กองตระการ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๒๙	นางสุขสมรวย วันทนีกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๓๐	พลอากาศเอก สุจินต์ เข้มข้อย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๓๑	นายสุชัย บุตรสาระ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๓๒	นายสุชาติ ชมกลิ่น		✓		ลาประชุม
๖๓๓	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๓๔	นางสาวสุนัษฐา โล่สถาพรพิพิธ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๓๕	นางสาวสุดารัตน์ พิทักษ์พรพลลภ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๓๖	นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๓๗	นายสุทธิชัย จรูญเนตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๓๘	นายสุเทพ อ้วน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๓๙	นายสุทิน คลังแสง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔๐	นายสุธรรม จริตงาม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔๑	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔๒	นายสุธี มากบุญ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔๓	นางสุณี จิงวิโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔๔	นายสุพล จุลใส		✓		ลาประชุม
๖๔๕	นางสุพัชรี ธรรมเพชร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔๖	นายสุพัฒน์พงษ์ พันธุ์มีเขาว์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔๗	นายสุภกร ตันติไพบูลย์ธนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔๘	นางสาวสุภาพร กำเนิดผล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๔๙	นางสุภาพร สลับศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๐	นายสุรเกียรติ์ เทียนทอง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๑	พลเอก สุรเชษฐ์ ชัยวงศ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๒	นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๓	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๔	นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๕	นายสุรเดช จิรนิติเจษฎ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๖	นายสุรทิน พิจารณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๗	พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๘	นายสุรพจน์ เตชะเจริญสุข	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๕๙	พลตำรวจตรี สุรพล บุญมา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๖๐	นายสุรพันธ์ ไวยากรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๖๑	นายสุรวาท ทองบุ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๖๒	พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๖๓	นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๖๔	นายสุรสิทธิ์ ตรีทอง	✓			-
๖๖๕	พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๖๖	นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๖๗	นายสุไลมาน บือแนปีแน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๖๘	นายสุวัฒน์ ตันยุวรรธนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๖๙	นายสุวรรณ เลิศปัญญาโรจน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๐	นายสุวรรณา กุมภีโร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๑	นางสุวรรณี สิริเวชชะพันธ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๒	นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๓	นายเสมอกัน เทียงธรรม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๔	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๕	นายโสภณ ชาร์มย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๖	นางหทัยรัตน์ เพชรพนมพร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๗	นายหรั่ง ธุระพล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๘	พลเอก อภิสิทธิ์ หนื่นสวัสดิ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๗๙	นายองค์การ ชัยบุตร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘๐	นายองอาจ ฉัตรชัยพลรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘๑	นายองอาจ วงษ์ประยูร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘๒	นายอดิพงษ์ ฐิติพิทยา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๘๓	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘๔	พลอากาศเอก อดิศักดิ์ กลั่นเสนาะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘๕	นายอดิศักดิ์ แก้วมุงคุณทรัพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘๖	พลตำรวจเอก อุดุลย์ แสงสิงแก้ว	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘๗	นายอนันต์ ปรีดาสุทธิจิตต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘๘	นายอนันต์ ผลอำนาจ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๘๙	พลเอก อนันตพร กาญจนรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๐	นายอนุชา นาคาศัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๑	นายอนุชา บุรพชัยศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๒	นายอนุชา สะสมทรัพย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๓	นายอนุทิน ชาญวีรกูล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๔	นายอนุพร อรุณรัตน์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๕	นายอนุรักษ์ จูริมาศ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๖	นายอนุรัตน์ ตันบรรจง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๗	นายอนุศักดิ์ คงมาลัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๘	นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๖๙๙	นายอนุสรณ์ แก้ววิเชียร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐๐	นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐๑	นายอนุสิษฐ คุณากร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐๒	จำอากาศเอก อภิชาติ แก้วโกศล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐๓	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐๔	นายอภิชาติ โตดิลกเวชช์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗๐๕	นายอภิชาติ ศิริสุนทร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐๖	นายอภิชา เลิศพชรกมล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐๗	นางอภิรดี ตันตราภรณ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐๘	นายอภิสิทธิ์ ไส้ตुरुไกล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๐๙	นายอมรเทพ สมหมาย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๑๐	นายอมร นิลเปรม	✓			-
๗๑๑	ว่าที่ร้อยตรีหญิง อรพรรณ จันทาเรือง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๑๒	นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๑๓	นายอรรถพล ไตรศรี	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๑๔	นายอรรถพล วงษ์ประยูร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๑๕	นายอลงกต มณีภาส	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๑๖	พลอากาศเอก อลงกรณ์ วัฒนารถ		✓		ลาประชุม
๗๑๗	นางอวยพรศรี เขาวลิต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๑๘	นายออน กาจกระโทก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๑๙	พลเอก อักขรา เกิดผล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๒๐	นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์		✓		ลาประชุม
๗๒๑	นายอัคร ทองใจสด		✓		ลาประชุม
๗๒๒	นายอัครนันท์ กัณณกิตตินันท์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๒๓	นายอัครแสนศิริ โล่ห์วีระ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๒๔	นายอับลอุทัย สาแม้ง	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๒๕	นายอับลอุฮาติม มินซาร์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๒๖	พลเอก อาชาไนย ศรีสุข	✓			-

รายชื่อสมาชิกรัฐสภา ที่มา ลา ขาด ชุดที่ ๒๖
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ - วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗๒๗	นายอาทิตย์ หวังศุภกิจโกศล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๒๘	นายอานูภาพ ลิขิตอำนวยชัย		✓		ลาประชุม
๗๒๙	นายอำรินทร์ มะยูโซ๊ะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๐	นายอาสพลธ์ สรรณไตรภาพ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๑	นายอำนาจ วิลาวัลย์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๒	พลโท อำพน ชูประทุม	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๓	นายอำพล จินดาวัฒนะ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๔	พลเรือเอก อธิคมน์ ภมรสุต	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๕	นายอิทธิพล ชลธราศิริ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๖	พลเอก อุดมชัย ธรรมสาโรรัชต์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๗	นายอุดม วรญาณรัฐ	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๘	นายอุกิต ปาจารย์กูร	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๓๙	พลเอก อู๊ด เปื่องบน	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๔๐	นายเอกธัช อินทร์รอด	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๔๑	นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๔๒	นายเอกราช ช่างเหลา	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๔๓	นายเอกราช อุดมอำนวย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๔๔	นางสาวแอนศิริ วลัยกนก	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๔๕	นายโอชิษฐ์ เกียรติกิจชัย	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
๗๔๖	พลตรี โอสถ ภาวิไล	✓			รับข้อมูลด้วยบัตร
รวม ๗๔๖		๗๒๔	๒๒	๐	

สำเนาถูกต้อง

ไปถวาย

(นางสาวปิยารัตน์ จันนุติเศรษฐ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสราพร เจนนุติ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ ถึงวันพุธที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖
ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๒ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๗๒๔ คน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เรียนท่านสมาชิกทุกท่านครับ
ขณะนี้สมาชิกรัฐสภาได้มาลงชื่อประชุมทั้งหมด ๓๘๖ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ
ดำเนินการประชุมต่อไปตามระเบียบวาระนะครับ เชิญครับ คุณปกรณ์วุฒิไใช้ไหมครับ
ต้องการจะพูดหรือเปล่า ไม่นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ก่อนที่จะดำเนินการประชุมตามวาระการพิจารณาเรื่องด่วนในวันนี้ครับ
ผมขอแจ้งสรุปผลการหารือประชุมระหว่างประธานรัฐสภา ผู้แทนของวุฒิสภา ผู้แทนของ
สมาชิกทุกพรรคการเมือง เมื่อวันที่ ๗ กันยายนที่ผ่านมาครับ ซึ่งได้มีข้อสรุปตกลง
ดังต่อไปนี้ครับ

ประการแรก การประชุมเพื่อแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้นจะใช้เวลา ๒ วัน
แบ่งเป็น ๓๐ ชั่วโมง โดยให้ประธานในที่ประชุมใช้เวลาไม่เกิน ๑ ชั่วโมง คณะรัฐมนตรี
แถลงนโยบายและชี้แจงไม่เกิน ๕ ชั่วโมง วุฒิสมาชิกใช้เวลา ๕ ชั่วโมง สมาชิกพรรคร่วม
รัฐบาลใช้เวลาไม่เกิน ๕ ชั่วโมง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคร่วมฝ่ายค้านจะใช้เวลา
๔ ชั่วโมง ทั้งนี้ทางสมาชิกฝ่ายค้านก็จะใช้เวลาอภิปรายอย่างน้อยแต่ละวัน ๗ ชั่วโมง
เพื่อจะได้รวมเวลาทั้งหมด ๑๔ ชั่วโมงนะครับ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒/๑

ผมจะอนุญาตให้สมาชิกแต่ละฝ่ายกำหนดเวลาและผู้อภิปรายแต่ละท่านให้ส่งมาเป็นชุด ๆ ที่เจ้าหน้าที่หน้าบัลลังก์ประธานสถานะครับ ท่านใช้เวลาในการบริหารเวลาเองตามที่ผมได้แจ้งให้ทราบแล้ว ขอขอบคุณทุกท่านครับ

ต่อไปนี้จะเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๑๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๒ วรรคหนึ่ง กำหนดให้คณะรัฐมนตรีที่จะบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาให้รัฐสภาทราบตั้งแต่วันที่ ๖ ว่าคณะรัฐมนตรีพร้อมที่จะแถลงนโยบายตั้งแต่วันที่ ๑๑ กันยายนเป็นต้นไป ในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาซึ่งข้อบังคับได้กำหนดเป็นขั้นตอนและวิธีการดังต่อไปนี้ ซึ่งสภาก็ได้แจ้งให้สมาชิกทุกท่านทราบ พร้อมกับคำแถลงนโยบายด้วยที่โต๊ะของแต่ละท่านแล้ว เมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้วผมก็จะให้สมาชิกรัฐสภาซักถามอภิปรายรวมกัน เว้นแต่ที่ประชุมจะให้มีการอภิปรายเป็นประเด็นไป ซึ่งการแถลงนโยบายนี้ไม่มีการลงมติไว้วางใจตามข้อบังคับ ข้อ ๑๔๐ สมาชิกรัฐสภามีสิทธิจะซักถามและอภิปรายทั้งในทางสนับสนุนและคัดค้านในเรื่องความเหมาะสมของนโยบายและความสามารถที่จะบริหารราชการแผ่นดินให้สำเร็จผลตามนโยบายตามข้อบังคับ ข้อ ๑๔๑ รัฐมนตรีท่านนั้นมีสิทธิจะอภิปรายตอบข้อซักถามหรือคัดค้านของสมาชิกรัฐสภาโดยจะตอบทีละคนตามลำดับหรือจะรวมตอบครั้งละหลาย ๆ คนก็ได้ครับ

ประการที่ ๔ ในการอภิปรายนั้นให้นำความในหมวด ๒ ส่วนที่ ๓ ในการอภิปรายและใช้ข้อบังคับโดยอนุโลมตามข้อบังคับ ข้อ ๑๔๓ นะครับ

ต่อไปนี้จะขอเชิญท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายครับ ขอประทานโทษ ท่านนายกรัฐมนตรี คุณปกรณ์วุฒิจะขอหารือ เชิญครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณท่านประธานครับ เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและตัวแทนผู้ประสานงานหลักของพรรคก้าวไกลและพรรคฝ่ายค้านนะครับ ต่อกติกาที่เรา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒/๒

ตกลงร่วมกันในการประชุมร่วม ๓ ฝ่าย ครั้งที่แล้ว ก็เป็นไปตามที่ท่านประธานได้แจ้ง
ที่ประชุมเมื่อสักครู่ มีรายละเอียดเพิ่มเติมที่ผมอยากจะชี้แจงให้ที่ประชุมทราบ ในวันนั้น
มีการตกลงกันว่าเพื่อการรักษาเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เวลาที่เราเตรียมกันไว้จะเป็น
ช่วงเวลาที่เรอาจจะต้องเลิกประชุมสักประมาณเที่ยงคืนครึ่งของทั้ง ๒ วัน ที่นี้ทางพรรค
ฝ่ายค้านได้จัดสรรเวลาไว้เรียบร้อยแล้วว่าในวันแรกเราจะใช้เวลาอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง
ของโควตาที่มีก็คือ ๗ ชั่วโมง อาจจะเป็น ๗ ชั่วโมงเศษ ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ในวันพรุ่งนี้
คือวันอังคารเราไม่ต้องเลิกกันดึกมาก แล้วก็ในวันพุธท่านรัฐมนตรีทั้งคณะจะได้ประชุม
กันอย่างมีประสิทธิภาพในวันพุธ ดังนั้นผมก็อยากจะขอความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่ายว่า
ให้ใช้เวลาในวันจันทร์นั้นประมาณครึ่งหนึ่งของโควตาที่แต่ละฝ่ายมีเพื่อที่ในวันพรุ่งนี้
เราอาจจะไม่ต้องเลิกดึกมากนัก ส่วนในวันนี้เราอาจจะลากันไปได้ถึงสัก ๐๑.๐๐ นาฬิกาเศษ
หากว่าท่านประธานไม่มีปัญหาและที่ประชุมไม่มีปัญหาใด ๆ ก็ขอแจ้งที่ประชุมไว้คร่าว ๆ
ประมาณนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๓/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณคุณปกรณ์วุฒิ
มากครับ ผมขอเรียนเชิญท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายเศรษฐา ทวีสิน (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ตามที่ได้มีประกาศพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้กระผม
ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖ และแต่งตั้งรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖ นั้น บัดนี้คณะรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบาย
การบริหารราชการแผ่นดินที่ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีความสอดคล้องกับ ๕ หน้าของรัฐธรรมนูญ และหมวด ๖
แนวนโยบายแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ตลอดจน
ยุทธศาสตร์ชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๑-๒๕๘๐ เรียบร้อยแล้ว คณะรัฐมนตรีจึงขอแถลง
นโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงเจตนารมณ์ ยุทธศาสตร์ และนโยบายของรัฐบาลที่จะมุ่งมั่น
สร้างความสามัคคีปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือกัน
ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองของประเทศให้ก้าวหน้า
เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนคนไทยทุกคน

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ วันนี้ประเทศไทยกำลังเผชิญกับความท้าทาย
ที่สำคัญทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองภายในประเทศ ซึ่งถูกซ้ำเติมจากสถานการณ์
การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัส COVID-19 ที่ทำให้กลายเป็นภาวะวิกฤติ
ทางเศรษฐกิจเป็นวงกว้าง ที่แม้แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่และยังไม่สามารถ
แก้ไขเยียวยาได้อย่างเป็นรูปธรรม ขณะที่ปัญหาสังคมและการเมืองยังคงยืดเยื้อ ฝักรากลึก
และยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

เศรษฐกิจของประเทศไทยกว่าร้อยละ ๓๐.๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม
ภายในประเทศอยู่ในภาคอุตสาหกรรม และมีลักษณะกระจุกตัวอยู่ไม่กี่หมวดสินค้า
ในปัจจุบันภาคการส่งออกมีมูลค่าติดลบติดต่อกัน ๓ ไตรมาส และยังมีแนวโน้มหดตัว
ต่อเนื่องมาจากปัจจัยภายในซึ่งเน้นการรับจ้างผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นต่ำถึงขั้นกลางที่ล้าสมัย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๓/๒

ซึ่งกำลังถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่า และอ่อนไหวต่อการมาถึงของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด รวมถึงปัจจัยภายนอกที่เกิดจากสภาวะการแข่งขันในภูมิภาคและสภาพเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าทั่วโลก

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดดได้สร้างความท้าทายให้กับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และได้กลายเป็นตัวกำหนดภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจที่รัฐบาลจะต้องกำหนดทิศทางในการพัฒนาจุดแข็งของประเทศ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อสร้างประโยชน์ต่อคนทั้งประเทศ

เศรษฐกิจของไทยยังได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านภูมิรัฐศาสตร์ การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของโลกที่ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป ยุคสมัยของเศรษฐกิจโลกาภิวัตน์กำลังสิ้นสุดลงและได้เปลี่ยนเป็นเศรษฐกิจโลกแบบแบ่งขั้ว ซึ่งจะเป็นความท้าทายใหม่ของการเปิดเสรีทางการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุนที่ประเทศไทยได้เคยพึ่งพาปัจจัยเหล่านี้มาในอดีต

ความขัดแย้งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงระหว่างประเทศของชาติมหาอำนาจจะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น เป็นโจทย์ท้าทายที่ประเทศไทยจะต้องกำหนดบทบาทและวางตัวอย่างเหมาะสมในเวทีโลก เพื่อปกป้องผลประโยชน์ ส่งเสริมสันติภาพและสร้างความมั่นคงให้กับประชาชนคนไทยทุกคน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๔/๑

ประเทศไทยกำลังเผชิญภาวะหนี้ครัวเรือนที่สูงกว่าร้อยละ ๙๐ ของ GDP ถือเป็นความเปราะบางของภาคประชาชนต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจ ตลอดจนระดับของหนี้สาธารณะต่อ GDP ซึ่งสูงกว่าร้อยละ ๖๑ ซึ่งมีแนวโน้มที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูง จนอาจจะกลายเป็นข้อจำกัดทางการคลังและการบริหารประเทศในอนาคต และโดยเฉพาะเมื่อประเทศไทยมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ยย้อนหลังอยู่ต่ำกว่าศักยภาพที่แท้จริง สะท้อนให้เห็นว่าศักยภาพในการสร้างรายได้ยังต่ำกว่าการใช้จ่าย ทำให้เกิดปัญหาหนี้สินเรื้อรัง ความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงขึ้น จนมีประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่รอการช่วยเหลือจากรัฐมากกว่า ๑๔ ล้านคน

อีกด้านหนึ่งของระบบเศรษฐกิจคือภาคเกษตร ประชากรจำนวนไม่น้อยของประเทศไทยกว่า ๑๐ ล้านคน หรือราว ๑ ใน ๓ ของกำลังแรงงานอยู่ในภาคนี้ที่ทำงานหนักเพื่อเลี้ยงชีพ แต่กลับสะท้อนออกมาเป็นมูลค่าเพียงร้อยละ ๗ ต่อ GDP ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบการทำการเกษตรที่ยังคงพึ่งพาวิถีธรรมชาติและมีประสิทธิภาพของผลผลิตต่ำ แต่ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลให้เกษตรกรไทยมีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนสูงกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท

ความแปรปรวนของสภาพอากาศและโรคอุบัติใหม่ นอกจากจะเป็นภัยพิบัติที่สร้างผลกระทบโดยตรงต่อมนุษยชาติแล้ว ยังส่งผลทางอ้อมให้เกิดกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใหม่ ๆ ที่ส่งผลต่อรูปแบบการค้าและการท่องเที่ยวของโลก สภาพอากาศสุดขั้วที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ El Nino และได้สร้างความเสี่ยงให้กับพี่น้องเกษตรกรไทยจำนวนมากที่รัฐบาลจะต้องเตรียมความพร้อมรับมือเพื่อลดผลกระทบที่รุนแรงต่อเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน

ด้านสังคม ประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเข้าสู่สังคมสูงวัยแบบสมบูรณ์ โดยมีคนสูงวัยมากกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนประชากร ซึ่งจะส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการลดลงของสัดส่วนประชากรช่วงวัยทำงาน และมีแนวโน้มที่รัฐจะต้องให้การดูแลช่วยเหลือเพิ่มขึ้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๔/๒

สัดส่วนของผู้สูงวัยที่มากขึ้นเป็นการเพิ่มแรงกดดันต่อฐานะการคลังของรัฐบาล ทั้งในเรื่องของสวัสดิการและงบประมาณด้านสาธารณสุข ขณะที่การสร้างทรัพยากรมนุษย์เพื่อมาทดแทนกลายเป็นความท้าทายจากการที่จำนวนเด็กเกิดใหม่ในแต่ละปีมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง

นอกจากความท้าทายเชิงปริมาณแล้ว การศึกษาของประเทศไทยยังมีความท้าทายเชิงคุณภาพที่ยังไม่สามารถผลิตบุคลากรให้ตอบสนองต่อความต้องการของเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ นักเรียน นักศึกษาที่จบใหม่ไม่สามารถหางานทำได้ตรงกับสายงานหรือจำเป็นต้องทำงานในสายงานที่มีรายได้ต่ำกว่าความสามารถทางวิชาชีพ

ด้านการเมือง ประเทศไทยได้เข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านด้านกฎหมาย การเมือง และการปกครอง ซึ่งมีความเห็นต่าง การแบ่งแยกทางความคิด การไม่เคารพอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทำให้สังคมอยู่ในจุดที่น่ากังวล

กฎหมายที่ไม่ทันต่อสถานการณ์บ้านเมืองกลายเป็นต้นเหตุของอุปสรรคกฎหมายการทุจริตคอร์รัปชัน สินบน อาชญากรรม การหลอกลวงฉ้อฉล การพนัน และยาเสพติดที่ทวีความรุนแรงขึ้นจนกลายเป็นความสิ้นหวังของประชาชนที่มีต่อระบบการเมืองและระบบราชการของประเทศไทย

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ความท้าทายเหล่านี้เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และความยากลำบากให้กับสังคมไทย ทำให้ประเทศไทยขาดความพร้อมที่จะเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ เกิดวิกฤติศรัทธาของประชาชน และกลายมาเป็นเป้าหมายของรัฐบาลนี้ที่จะต้องแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน สร้างความพร้อมและวางรากฐานเพื่อสร้างอนาคตที่ดีกว่าให้กับคนไทยทุกคนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จිරุช ๕/๑

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลชุดนี้มีนโยบายที่จะพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติพระราชกรณียกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งการดำเนินงานของประชาชนจิตอาสาพระราชทานตามแนวพระราชดำริอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมสถาบันศาสนาให้เป็นกลไกในการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในการดำรงชีวิต

เพื่อแก้ปัญหา สร้างความพร้อม และวางรากฐานอนาคตให้กับคนไทยทุกคน รัฐบาลมีกรอบนโยบายในการบริหารและพัฒนาประเทศตามกรอบความเร่งด่วน ได้แก่

กรอบระยะสั้น รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้นการใช้จ่าย จุดประกายให้เครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจกลับมาเติบโตอีกครั้ง ประกอบด้วยการเร่งรัดแก้ไขปัญหเฉพาะหน้าของประชาชนอย่างเร่งด่วนและรวดเร็ว

กรอบระยะกลางและระยะยาว รัฐบาลจะเสริมขีดความสามารถให้กับประชาชนผ่านการสร้างรายได้ ลดรายจ่าย สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชนทุกคน

ท่านประธานสภาที่เคารพ ด้วยสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันประเทศไทยเปรียบเสมือนคนป่วยที่ได้รับผลกระทบมากกว่าประเทศเพื่อนบ้านในช่วง COVID-19 ส่งผลให้เครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจของเราในหลากหลายส่วน ภาคการท่องเที่ยว การใช้จ่ายก็ฝืนฟูได้ช้าจนมีความเสี่ยงของภาวะเศรษฐกิจถดถอย เป็นที่มาของความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้นเศรษฐกิจ กระตุ้นการใช้จ่าย เพิ่มความเชื่อมั่น เพื่อดึงดูดการลงทุนและฟื้นฟูเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจของเราอีกครั้ง

นโยบายการเติมเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet จะทำหน้าที่เป็นตัวจุดชนวนที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจประเทศไทยให้ตื่นขึ้นมาอีกครั้ง เราจะใส่เงินเข้าไปในระบบเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงและกระจายไปยังทุกพื้นที่ให้หมุนเวียนอยู่ในระบบเศรษฐกิจให้ถึงฐานราก เกิดการจับจ่ายใช้สอย ยกกระดับคุณภาพชีวิต และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพของประชาชน และภาคธุรกิจที่จะขยายการลงทุน ขยายกิจการ เกิดการผลิตสินค้าที่มากขึ้นนำไปสู่การจ้างงาน สร้างอาชีพ และเกิดการหมุนเวียนของกิจกรรมทางเศรษฐกิจอีกหลายรอบ รัฐบาลเองก็จะได้รับผลตอบแทนคืนมาในรูปแบบของภาษี

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จිරุช ๕/๒

และที่สำคัญ การดำเนินนโยบายนี้จะเป็นการวางรากฐานเศรษฐกิจดิจิทัลให้กับประเทศ เป็นการเตรียมพร้อมของประเทศให้เข้าสู่เศรษฐกิจสมัยใหม่ สร้างโอกาสใหม่ ๆ ให้กับประชาชน เปิดประตูให้ภาคธุรกิจเข้าถึงแหล่งทุนใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความโปร่งใสให้กับกลไกการชำระเงินของระบบเศรษฐกิจและรัฐบาล

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ การกระตุ้นเศรษฐกิจที่กล่าวไปเป็นจุดเริ่มต้นของการพลิกฟื้นเศรษฐกิจ รัฐบาลมีนโยบายอีกหลายหลากประการที่สามารถทำได้โดยเร็ว เพื่อเร่งแก้ปัญหาและช่วยเหลือประชาชนผ่านนโยบายดังต่อไปนี้

นโยบายแรก คือการแก้ไขปัญหาหนี้สินทั้งในภาคเกษตร ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน รัฐบาลจะลดภาระพี่น้องเกษตรกรด้วยการพักหนี้เกษตรกรตามเงื่อนไขและคุณสมบัติที่เหมาะสม รวมถึงมาตรการช่วยประคองภาระหนี้สินและต้นทุนทางการเงินสำหรับภาคประชาชนที่ครอบคลุมถึงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ให้ได้มีโอกาสการฟื้นตัวและกลับมาดำเนินธุรกิจได้อีกครั้ง นอกจากนี้รัฐบาลจะมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาหนี้สินของกลุ่มอื่น ๆ ภายใต้ปรัชญาที่จะไม่ขัดต่อวินัยทางการเงิน และไม่ทำให้เกิดภาวะภัยทางจริยธรรมของผู้มีภาระหนี้สิน

นโยบายเร่งด่วนถัดมา คือการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านพลังงานให้กับประชาชน อันเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตและเศรษฐกิจ รัฐบาลจะสนับสนุนให้เกิดการบริหารจัดการราคาพลังงาน ทั้งค่าไฟฟ้า ค่าแก๊สหุงต้ม และค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมในทันที

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๖/๑

นอกจากนี้รัฐบาลจะเปลี่ยนโครงสร้างการใช้พลังงานของประเทศ โดยวางแผนความต้องการและสนับสนุนการจัดหาแหล่งพลังงานอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เร่งเจรจาการใช้พลังงานในพื้นที่อ้างสิทธิกับประเทศข้างเคียงและสำรวจแหล่งพลังงานเพิ่มเติม รวมถึงการสนับสนุนให้เกิดการจัดหาแหล่งพลังงานใหม่ ๆ ภายใต้อุตสาหกรรม เพื่อให้อย่างมั่นใจว่าประเทศไทยจะมีความมั่นคงทางพลังงานที่จะขับเคลื่อนประเทศต่อไป

นโยบายที่ ๓ คือรัฐบาลจะผลักดันการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว เพราะการท่องเที่ยวจะเป็นกุญแจดอกแรก ในการสร้างรายได้ที่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้ ในระยะสั้น และสร้างงานให้กับประชาชนเป็นจำนวนมาก เราตั้งเป้าว่าจะเปิดประตูรับนักท่องเที่ยวด้วยการอำนวยความสะดวก ปรับปรุงขั้นตอนการขอ Visa และยกเว้นการเก็บค่าธรรมเนียม Visa สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวในประเทศเป้าหมาย การจัดทำ Fast Track Visa สำหรับผู้เข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ และเพื่อเป็นการกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในช่วงสิ้นปี รัฐบาลจะร่วมกับภาคธุรกิจในทุกภาคส่วนเป็นเจ้าภาพจัดงานแสดงสินค้า งานเทศกาลระดับโลก เพื่อยกระดับประเทศไทยให้เป็นสถานที่สำหรับการจัดงานแสดงต่าง ๆ ที่สำคัญแห่งหนึ่งในภูมิภาคนี้

ในขณะเดียวกันรัฐบาลจะผลักดันการพัฒนาการบริหารจัดการทุกขั้นตอน การบริการเพื่อเป็นประตูสู่ประเทศไทย ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงระบบคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ โดยจะปรับปรุงสนามบินและจัดการเที่ยวบินของสนามบินทั่วประเทศให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มปริมาณเที่ยวบินให้สามารถนำนักท่องเที่ยวมาสู่ประเทศไทยได้มากขึ้น แก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและปราบปรามการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ซึ่งการรักษาความปลอดภัยจะสร้างความมั่นใจและสร้างความประทับใจกับประเทศไทยในระยะยาว

และนโยบายเร่งด่วนสุดท้าย คือการแก้ไขปัญหาความเห็นที่แตกต่างในเรื่องรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อให้คนไทยได้มีรัฐธรรมนูญที่เป็น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๖/๒

ประชาธิปไตยมากขึ้น โดยยึดรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและไม่แก้ไขในหมวดพระมหากษัตริย์ โดยรัฐบาลจะหาหรือแนวทางในการทำประชามติที่ให้ความสำคัญกับการทำให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมออกแบบกฎ กติกาที่เป็นประชาธิปไตย ทันสมัยและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน รวมถึงการหาหรือแนวทางการจัดทำรัฐธรรมนูญในรัฐสภาเพื่อให้ประเทศสามารถเดินต่อไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง

รัฐบาลจะสร้างความชอบธรรมในการบริหารราชการแผ่นดินในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการฟื้นฟูหลักนิติธรรมที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ เพราะการมีหลักนิติธรรมที่น่าเชื่อถือเป็นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางความคิดและสังคมที่สำคัญของประเทศ เป็นการลงทุนทำให้ประเทศไทยมีหลักนิติธรรมที่น่าเชื่อถือที่ใช้งบประมาณของรัฐน้อยที่สุด แต่ได้ประสิทธิภาพมากที่สุดในการพัฒนาประเทศ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ นอกจากการดำเนินนโยบายเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะตามที่กล่าวไปในข้างต้นแล้ว รัฐบาลยังมีนโยบายที่จะส่งผลกระทบระยะกลางและระยะยาว สร้างชีวิตที่ดีกว่าให้กับประชาชนคนไทยในหลายมิติด้วยกัน ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การสร้างรายได้ สร้างโอกาส สร้างคุณภาพชีวิตและค่านิยมที่ดีศรีของการเป็นคนไทย โดยการดำเนินนโยบายดังต่อไปนี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิรี ๗/๑

รัฐบาลมีแนวทางที่จะสร้างรายได้ โดยการใช้การทูตเศรษฐกิจเชิงรุกเพื่อเปิดประตูการค้าสู่ตลาดใหม่ ๆ ให้สินค้าและการบริการของประเทศไทย อาทิ กลุ่มสหภาพยุโรป กลุ่มประเทศในตะวันออกกลาง อินเดีย แอฟริกา อเมริกาใต้ รวมถึงการให้ความสำคัญกับตลาดเดิมที่รวมถึงประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง โดยการออกไปพบผู้นำประเทศต่าง ๆ เพื่อชักชวนให้มาค้าขายสินค้าและบริการของกันและกัน ซึ่งจะเพิ่มโอกาสให้กับสินค้าและบริการที่คิดและผลิตจากฝีมือของคนไทยมากขึ้น เร่งการเจรจากรอบความร่วมมือทางการค้าระหว่างประเทศ และเจรจาเพื่อยกระดับหนังสือเดินทางไทยให้สามารถเดินทางไปหลายประเทศมากยิ่งขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องขอ Visa ปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอนุมัติโครงการลงทุนผ่านสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อดึงดูดการลงทุนที่จะช่วยเพิ่มความสามารถทางการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและวางรากฐานให้เศรษฐกิจในระยะยาว

รัฐบาลจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมสีเขียว และอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทย รวมทั้งการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในประเทศ เพื่อให้เป็นเครื่องยนต์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศรวมถึงการพัฒนาต่อยอดของเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจทั้ง ๔ ภาค ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนการพัฒนาพื้นที่และเมืองให้เป็นไปตามผังเมืองที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญและกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาค

เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ในประเทศ รัฐบาลจะจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมระหว่างทางรัฐบาลและเอกชน เพื่อการลงทุนพัฒนา Startup ที่มีศักยภาพให้เติบโตและแข่งขันได้ในระดับโลก สร้างความแข็งแกร่งของธุรกิจใหม่ และรัฐบาลจะสนับสนุนตลาดทุนเพื่อสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิรี ๗/๒

ในขณะเดียวกันรัฐบาลจะดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าที่ถูกกฎหมายตามแนวชายแดนเพื่อสร้างเงิน สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชน และเป็นการสนับสนุนเสถียรภาพให้เกิดขึ้นเพื่อสร้างประโยชน์ร่วมกันของทุกประเทศ ตลอดจนการเป็นผู้นำการส่งเสริมสันติภาพและผลประโยชน์ร่วมกันของโลก และการบริหารสถานการณ์ภูมิศาสตร์การเมืองระหว่างประเทศอย่างเหมาะสม

รัฐบาลจะลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งของประเทศทั้งทางถนน ทางน้ำ ทางราง และทางอากาศ เชื่อมต่อการเดินทางและการขนส่งของภาคประชาชน สินค้า และการบริการด้วยราคาและการบริการที่เป็นธรรม เหมาะสมกับค่าครองชีพ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชน เปิดประตูการค้าขายและเปิดโอกาสของประเทศไทยเพิ่มขึ้น และเป็นการสร้างประโยชน์จากสินทรัพย์ของประเทศและของประชาชน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ของโลก

สำหรับประชาชนในภาคเกษตร รัฐบาลจะสร้างรายได้ในภาคเกษตรโดยใช้หลักการตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคการเกษตรควบคู่ไปด้วยกัน จะมีการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองต่อความต้องการน้ำในแต่ละพื้นที่ ใช้การบริหารจัดการแปลงเกษตรด้วยนวัตกรรมเกษตรแม่นยำ การวิจัย พัฒนาพันธุ์ เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าผลตอบแทนต่อไร่ให้สูงขึ้น ตลอดจนการหาตลาดให้สินค้าเกษตรได้ขายในราคาที่เหมาะสม สนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและเศรษฐกิจ และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๘/๑

นอกจากนี้รัฐบาลจะฟื้นชีวิตอุตสาหกรรมประมงให้กลับมาเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประชาชนอีกครั้ง ด้วยการแก้ไขข้อกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายให้เหมาะสม อันเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลให้อยู่กับประเทศอย่างยั่งยืน

การบริหารจัดการภาคการเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้านตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง มีเป้าหมายทำรายได้ของเกษตรกรทั้งประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญภายในเวลา ๔ ปี

การสร้างรายได้ให้ผ่านนโยบายข้างต้น จะเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างชีวิตของคนไทยให้มีเกียรติ มีเงินเดือนและค่าแรงขั้นต่ำที่เป็นธรรม สอดคล้องและเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี เติบโตไปพร้อมกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งสามารถทำให้ผู้ใช้แรงงานเข้าถึงระบบสวัสดิการที่เหมาะสม

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ นอกเหนือไปจากรายได้ที่จะเพิ่มขึ้น พอเพียงต่อการดำรงชีพแล้ว รัฐบาลมีความตั้งใจที่จะสร้างและขยายโอกาสให้กับประชาชนผ่านการดำเนินนโยบาย ดังต่อไปนี้

นโยบายแรก คือการให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์เพื่อสร้างโอกาสในการมีอาชีพ รายได้ และความมั่นคงในชีวิต โดยรัฐบาลจะเร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน มีชีวิตที่มั่นคง พิจารณาเอกสารสิทธิการใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนดเพื่อให้สามารถนำไปต่อยอดให้เข้าถึงแหล่งทุนได้ นำมาพัฒนาที่ดินเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระยะยาว

นอกจากนี้รัฐบาลจะส่งเสริมแนวทางที่สร้างรายได้จากผืนดินและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน โดยกำหนดให้มีสัดส่วนการปลูกไม้ยืนต้นให้เหมาะสมกับประเภทและลักษณะของพื้นที่ และส่งเสริมให้เจ้าของที่ดินหรือชุมชนโดยรอบได้รับประโยชน์จากการเพิ่มพูนของระบบนิเวศ การขาย Carbon Credit อย่างยุติธรรม และได้รับการยอมรับจากระดับสากล

นโยบายถัดไป คือการเปลี่ยนแปลงบทบาทของรัฐที่เคยเป็นผู้กำกับดูแลที่เต็มไปด้วยกฎ ระเบียบ และข้อบังคับให้เป็นผู้สนับสนุนที่ปลดล็อกข้อจำกัดของประชาชนสร้างโอกาสให้กับประชาชนในการสร้างรายได้และเจริญเติบโต อาทิ การยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น เช่นการปลดล็อกกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสุราพื้นบ้าน เป็นต้น

รัฐบาลจะใช้การบริหารในรูปแบบของการกระจายอำนาจเพื่อสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานในแต่ละจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ กล่าวคือจะมีการเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดเพื่อสร้างโอกาสและสร้างประโยชน์ให้ประชาชนเป็นสำคัญ สนับสนุนการจัดการปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเด็ดขาด โดยรัฐบาลจะใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการให้บริการมาเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างความโปร่งใส ขจัดช่องโหว่ในการทุจริต ลดค่าใช้จ่าย และปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้เป็นรัฐบาล Digital ทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้รัฐบาลจะสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากรทั้งด้านงบประมาณ และการเลือกตัวแทนของผู้บริหารที่จะเป็นตัวแทนการพัฒนาท้องถิ่นบ้านเกิดเมืองนอน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการกระจายทรัพยากรและการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปสู่ชุมชน

อีกนโยบายหนึ่ง คือการเปิดรับแรงงานต่างด้าว และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศที่จะเข้ามาทำงานสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการทรัพยากรบุคคล และแรงงาน -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๙/๑

ทั้งภาคการผลิต ภาคการบริการ ภาคการพัฒนาเทคโนโลยีที่แรงงานกลุ่มดังกล่าวยังมีความจำเป็นในการสนับสนุนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

รัฐบาลนี้ยังมีนโยบายสนับสนุนการสร้างพลังสร้างสรรค์ หรือ Soft Power ของประเทศเพื่อยกระดับการพัฒนาความสามารถ ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่าและสร้างรายได้ รวมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาต่อยอดศิลปะ วัฒนธรรม และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำมาต่อยอดในการสร้างมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้รัฐบาลจะสร้างงาน สร้างรายได้ผ่านการส่งเสริม ๑ ครอบครัว ๑ ทักษะ ตลอดจนการส่งเสริมและพัฒนาด้านการกีฬาอย่างเป็นระบบ ที่นอกจากจะช่วยเสริมสร้างสุขภาพที่ดีของประชาชนแล้ว ยังสามารถพัฒนาเป็นอาชีพทั้งในบทบาทที่เป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้มีวิชาชีพด้านการสนับสนุนของวงการกีฬาที่สามารถสร้างรายได้ โดยเฉพาะกีฬาที่เป็นที่นิยมในระดับสากล

ในด้านการศึกษา รัฐบาลจะดำเนินนโยบายปฏิรูปการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งส่งเสริมให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัด ส่งเสริมการอ่าน เพื่อสร้างอนาคต สร้างรายได้ กระจายอำนาจการศึกษาให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง มีอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนแต่ละวัย และใช้ระบบเทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่ จัดทำหลักสูตรและให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับความรู้ความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทั้งในด้านสังคม ด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์และการวิจัยขั้นแนวหน้า เพื่อยกระดับให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยไม่ละเลยการศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของประเทศ และปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติ เพื่อให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของโลกสมัยใหม่อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม

รัฐบาลจะให้ความสำคัญต่อความมีคุณภาพของครูทั้งประเทศ รวมไปถึงครูแนะแนวเพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับคำแนะนำด้านเนื้อหาของการวิชาการและการเข้าถึงข้อมูล

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๙/๒

ที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนและประกอบอาชีพ รวมไปถึงการดูแลสุขภาพกาย และสุขภาพใจของนักเรียนทุกคน นอกจากนี้รัฐบาลจะส่งเสริมการสร้างรายได้ให้นักเรียน นักศึกษาทั้งสายวิชาการและสายอาชีพให้มีรายได้จากวิชาที่เรียน โอกาสฝึกงานระหว่างเรียน เพื่อสร้างบุคลากรที่มีทักษะและความสามารถตรงต่อความต้องการของการจ้างงาน และสำคัญที่สุด รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่เป็น รากฐานสำคัญของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ นอกจากการสร้างรายได้และโอกาสแล้ว รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี นำความปลอดภัย สร้างศักดิ์ศรี และนำ ความภาคภูมิใจมาสู่ประชาชนไทยทุกคน

คุณภาพชีวิตที่ดี ข้อที่ ๑ คือ การมีความมั่นคงทั้งภายในและภายนอก ที่สอดคล้องกับสถานะของโลก รัฐบาลจะสนับสนุนให้มีการปรับโครงสร้างของหน่วยงาน ความมั่นคงให้มีความทันสมัยและตอบสนองต่อการคุกคามและภัยความมั่นคงรูปแบบใหม่ ในศตวรรษที่ ๒๑ และเป็นกลไกสำคัญในการพิทักษ์เอกราช สร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในทุกพื้นที่ของประเทศ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๐/๑

รวมทั้งการสนับสนุน การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามและภัยพิบัติ เพื่อช่วยเหลือประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้รัฐบาลจะร่วมกันพัฒนากองทัพให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา ศักยภาพของประเทศพร้อมกับประชาชน โดยจะเปลี่ยนรูปแบบการเกณฑ์ทหารเป็นแบบ สมัครงใจ ปรับปรุงการฝึกนักศึกษาวิชาทหารหน่วยบัญชาการรักษาดินแดนให้เป็นแบบ สร้างสรรค์ ลดกำลังพลนายทหารชั้นสัญญาบัตรระดับสูง และกำหนดอัตรากำลังในกอง อำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรให้สอดคล้องกับบทบาทและภารกิจ ในปัจจุบันและอนาคตของประเทศ ปรับปรุงกระบวนการการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงกลาโหมให้มีความทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับรูปแบบ และความเสี่ยงของภัยคุกคามทั้งในปัจจุบันและอนาคต นำพื้นที่ของหน่วยทหาร ที่เกินความจำเป็นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เพื่อ การเกษตร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค การเพิ่มพูนความสมบูรณ์ ของระบบนิเวศ และการใช้เป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการสร้างรายได้ การสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจและการสร้างความเข้มแข็งด้านสังคมของประเทศ

ด้านความปลอดภัย รัฐบาลจะทำงานร่วมกับประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อดำเนินการปราบปรามผู้มีอิทธิพลและยาเสพติดให้หมดไปจากสังคมไทย โดยยึดหลัก การเปลี่ยนผู้เสพเป็นผู้ป่วย สนับสนุนให้ผู้เสพเข้ารับการรักษาบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึง เพื่อเพิ่มจำนวนทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพให้กลับเข้าสู่สังคมและพัฒนา ความสามารถให้เข้าสู่ภาคแรงงาน ส่วนผู้ผลิตและผู้ค้า คือผู้ที่ต้องได้รับโทษตามกระบวนการ ยุติธรรม โดยใช้มาตรการปราบปรามทางกฎหมายอย่างจริงจัง ซึ่งรวมถึงการยึดทรัพย์ เพื่อตัดวงจรการค้ายาเสพติด พร้อมดำเนินการเจรจาทางการทูตกับประเทศตามแนวชายแดน เพื่อควบคุมการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในประเทศไทย และดึงประชาชนออกจาก วงจรการค้ายาเสพติดอย่างถาวร นอกจากนี้รัฐบาลจะดำเนินแนวทางนโยบายการใช้ ประโยชน์จากกัญชาทางการแพทย์และสุขภาพเพื่อสร้างมูลค่าในเชิงเศรษฐกิจ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๐/๒

คุณภาพชีวิต อันดับ ๒ คือชีวิตที่มีสิ่งแวดล้อมที่สะอาดสำหรับทุกคน รัฐบาลจะดูแลรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของประเทศซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความสมบูรณ์ของดินและน้ำคืนสู่ธรรมชาติ รักษาความสมดุลของระบบนิเวศและอนุรักษ์ความหลากหลายพันธุ์สัตว์ป่า แก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมและมลภาวะเพื่อคืนสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่คนไทย พร้อมทั้งวางแผนรับมือและป้องกันวิกฤติด้านสิ่งแวดล้อมที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต รัฐบาลจะแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เป็นวาระแห่งชาติ โดยเฉพาะเรื่องฝุ่นควัน PM2.5 ที่ทวีความรุนแรงขึ้นทุกปี และส่งผลกระทบต่อระบบสุขภาพของประชาชนทุกคนด้วยการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจทั้งทางบวกและทางลบในภาคเกษตรกรรม ใช้ข้อมูลจากดาวเทียมเพื่อประมวลผลและติดตามการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ปัญหาดังกล่าว

คุณภาพชีวิต อันดับ ๓ คือการสร้างและพัฒนาระบบสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินและโรคอุบัติใหม่ที่เกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางวัคซีนของประเทศไทยในระยะยาว

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๑๑/๑

เราจะยกระดับนโยบาย ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ครอบคลุมมากขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น ประชาชนจะได้รับความสะดวกมากขึ้นด้วยการบริการ พื้นฐานใกล้บ้าน อาทิ การนัดพบแพทย์ การตรวจเลือด และการรับยา ประชาชนไม่ต้องลำบากเดินทางไกลเข้าไปโรงพยาบาลในเมือง ลดความแออัด และลดภาระของบุคลากรทางการแพทย์ ส่งเสริมกลไก ส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค โดยเฉพาะการให้วัคซีน เพื่อป้องกันโรค อาทิ วัคซีนปากมดลูกในเด็กและสตรี มีสถานส่งเสริมสุขภาพ สถานชีวาภิบาล ประจำท้องถิ่นเพื่อดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย และที่สำคัญที่สุดการบริการสาธารณสุขจะสามารถเข้าถึงได้ผ่านบัตรประชาชนใบเดียว ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเชื่อมต่อบนรากฐาน ข้อมูลที่มีความปลอดภัย เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้ารับบริการได้ทุกที่ทั่วประเทศไทย และรัฐบาลจะมุ่งเน้นการสร้างระบบสาธารณสุขปึกแผ่นให้เกิดสุขภาวะอนามัยที่ดี ผ่านการพัฒนา ระบบน้ำประปาเพื่อให้ประชาชนมีน้ำสะอาดสำหรับการอุปโภคและบริโภคอย่างทั่วถึง

และคุณภาพชีวิตประการสุดท้าย รัฐบาลให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมของคนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเปราะบาง คนพิการ ผู้สูงอายุ และกลุ่มชาติพันธุ์ โดยจะดูแลให้มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีงาน มีรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิมด้วยสวัสดิการโดยรัฐ

รัฐบาลจะผลักดันให้มีกฎหมายสนับสนุนสิทธิและความเท่าเทียมของกลุ่ม ความหลากหลายทางเพศ รวมถึงการใช้กลไกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเปิดโอกาสให้สตรีในชุมชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และมีชีวิตที่มั่นคง และจะสนับสนุนให้มีความร่วมมือระหว่างรัฐกับประชาชน ประชาชนกับประชาชนที่มีความแตกต่างทางความคิด ศาสนา และอุดมการณ์ให้สามารถอาศัยอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุขภายใต้หลัก นิติธรรมที่เข้มแข็ง เพื่อให้สันติภาพเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศต่อไป

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลนี้จะเป็นรัฐบาลที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และสิ่งแวดล้อมด้วยข้อมูลที่แม่นยำและทันสมัย เป็นรัฐบาลที่จะนำเอา เทคโนโลยีและระบบดิจิทัล รวมทั้งคลื่นความถี่ และสิทธิในวงโคจรดาวเทียมมาใช้อย่างเต็มรูปแบบเพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน มีการศึกษาแลกเปลี่ยนข้อมูล และเทคโนโลยีกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการป้องกันภัยคุกคาม ข้ามชาติ และการเพิ่มความปลอดภัยทาง Cyber รวมถึงการให้ความรู้เท่าทันสื่อและทักษะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๑๑/๒

ดิจิทัลแก่ประชาชน เพื่อให้ประเทศไทยก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว ก้าวทันโลก ก้าวทันอนาคตในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนมุ่งเน้นการบริหารประเทศในรูปแบบบูรณาการ การทำงานระหว่างหน่วยงานให้ตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาประเทศระยะยาว

หลากหลายนโยบายที่รัฐบาลได้ประกาศไป จะเป็นการบริหารเพื่อสร้างอนาคตที่ดีขึ้นสำหรับประเทศและประชาชน แต่ในขณะเดียวกันรัฐบาลก็จะไม่ละทิ้งหน้าที่พื้นฐานที่ต้องทำงานร่วมกับประชาชน อาทิ การสร้างความเป็นธรรมในการคุ้มครอง พิทักษ์สิทธิของประชาชนและสิทธิผู้บริโภค การป้องกันและจัดการทุจริตที่ประชาชนมีส่วนร่วม การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาทุกภาคส่วนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ และรัฐบาลจะเป็นกำลังหลักพร้อมกับภาคประชาชน ภาคเอกชน และส่วนราชการในการขับเคลื่อนประเทศไปสู่อนาคตที่ดีกว่าเดิม

รัฐบาลจะส่งเสริมการเปิดกว้างและเปิดรับความหลากหลายทางอัตลักษณ์ ความเชื่อ และความคิดจากผู้ที่อยู่อาศัยเดิมอยู่แล้ว ผู้คนที่เดินทางเข้ามาทำงานท่องเที่ยว หรือย้ายถิ่นฐานมาอยู่อาศัย -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๒/๑

ผู้คนที่มาจากวัฒนธรรม มีขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความเชื่อที่แตกต่าง เพื่อให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางของผู้คนที่มีความเป็นเลิศในด้านต่าง ๆ ให้เข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศร่วมกัน และทำให้ประเทศไทยเป็นบ้านที่ทำให้ทุกคนรู้สึกปลอดภัย สบายกาย สบายใจ และสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

นอกจากนี้รัฐบาลจะสร้างบทบาทในเวทีโลก ให้มีความสำคัญกับการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศต่าง ๆ อย่างสมดุล ตั้งอยู่บนผลประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และรักษาบทบาทนำของประเทศในภูมิภาคและอนุภูมิภาค รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศ องค์กรทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นคงของประเทศไทย

รัฐบาลจะไม่ละเลยเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ รัฐบาลจะมุ่งลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย การส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคน อาทิ ความปลอดภัยทางถนน การลดอัตราการเจ็บป่วย และการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร การสร้างการแข่งขันที่เป็นธรรม ควบคู่กับการสร้างสันติภาพและการปกป้องสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ รัฐบาลจะสานต่อนโยบาย Carbon Neutrality เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของ ASEAN ในการลดการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ การพัฒนาที่ยั่งยืนจะเปิดประตูบานใหญ่สู่การค้าโลก ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญของประเทศไทยและสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศ ทำให้รัฐบาลสามารถเจรจาการค้าระหว่างประเทศภายใต้กฎกติกาใหม่ที่สำคัญต่อการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และรัฐบาลจะใช้การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในภาคการผลิต ภาคบริการ และภาคการเงิน

รัฐบาลจะธำรงดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาประเทศให้ทันสมัย และสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพทัดเทียมประเทศอื่น เพื่อให้ลูกหลานของเราสามารถแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ เพื่อสร้างความรู้ใหม่ เทคโนโลยีใหม่ เศรษฐกิจใหม่ สังคมใหม่ และการเมืองใหม่ที่เหมาะสมกับยุคสมัยที่ลูกหลานรุ่นถัดไปจะใช้ชีวิตในอนาคต

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๒/๒

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ หากมองอนาคต ๔ ปีข้างหน้า จะเป็น ๔ ปีที่รัฐบาลจะวางรากฐานและโครงสร้างพื้นฐานใหม่ให้กับประเทศโดยยึดหลักนิติธรรมที่เข้มแข็งและน่าเชื่อถือ รัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จและเกิดเป็นรูปธรรมโดยเร็ว โดยอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในกรณีการดำเนินงานที่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการบริหารค่าใช้จ่ายเพื่อดำเนินนโยบายนั้น รัฐบาลจะดำเนินการอย่างมีเป้าหมายทั้งในด้านการเจริญเติบโต การลดความเหลื่อมล้ำ และการรักษาเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับกรอบวินัยการเงินการคลังของประเทศอย่างเคร่งครัด และให้ความสำคัญกับเสถียรภาพการเงินการคลังของประเทศในการใช้จ่าย รัฐบาลจะดำเนินการใช้จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยพิจารณาใช้จ่ายจากแหล่งเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ ทั้งในส่วนของเงินกู้และการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนเพื่อพัฒนาประเทศ รวมทั้งพิจารณาใช้เครื่องมือทางการเงินอื่น ๆ ในการสนับสนุนการดำเนินนโยบายเพื่อลดภาระการลงทุนจากงบประมาณแผ่นดินและการกู้เงิน -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนี้พร ๑๓/๑

ขณะเดียวกันรัฐบาลตระหนักถึงข้อจำกัดด้านรายได้ โดยเฉพาะรายได้จากภาษีของประเทศ รัฐบาลจะเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีควบคู่ไปกับการเร่งส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน และสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ของประเทศ ซึ่งเม็ดเงินดังกล่าวจะเข้าสู่ระบบภาษีที่จะนำไปใช้ในการดำเนินนโยบายต่อไปได้

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท้ายที่สุดรัฐบาลขอให้ความเชื่อมั่นแก่รัฐสภา และประชาชนไทยว่า รัฐบาลจะบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และยึด ประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนและประเทศเป็นที่ตั้ง รัฐบาลมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และทุ่มเท สรรพกำลังในการที่จะดำเนินนโยบายเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อน และยกระดับการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชนควบคู่ไปกับการรักษาสภาพแวดล้อม เพื่อให้ประเทศก้าวไปข้างหน้า ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี และมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายสูงสุดของผมและรัฐบาลในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนทุกคน และส่งต่ออนาคตที่ดีกว่าให้กับลูกหลานของพวกเรา นับจากนี้เป็นต้นไป ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปก็จะเป็นการอภิปราย ชักถามของสมาชิกรัฐสภา เมื่อที่ประชุมไม่ได้เสนอให้มีการอภิปรายเป็นประเด็น ๆ ไป ดังนั้น ผมจึงกำหนดให้สมาชิกได้อภิปรายชักถามรวมกันไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๔๐ วรรคสอง โดยจะเริ่มจากท่านวุฒิสมาชิกเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ท่านจะขออภิปรายสั้น ๆ โดยเป็น คำกลอนครับ ขอเชิญคุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ แล้วต่อไปก็ให้คุณศิริกัญญา ตันสกุล เตรียมตัวได้เป็นคนถัดไปครับ เชิญคุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ครับ

นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ และเพื่อนสมาชิก รวมทั้งคณะรัฐบาล เนื่องในวาระนี้เป็นวาระแรกของการประชุม ร่วมกันของรัฐสภาพร้อมกันระหว่าง ๒ สภา คือสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งเป็น ฝ่ายนิติบัญญัติ ส่วนคณะรัฐบาล ฝ่ายบริหารเป็นโอกาสพิเศษ กระผมจึงขออ่านบทกวี เนื่องในวาระอันเป็นปฐมฤกษ์นี้ด้วยบทกวีดังนี้ครับ ขอภาพฉายกวีด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๑๓/๒

นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (สมาชิกวุฒิสภา) : รัฐสภา สมาชิกวุฒิสภา คือปากเสียง ปวงประชา ทำหน้าที่ หนึ่งต้องมีคุณธรรม คือความดี สองต้องมี จิตสำนึกทางการเมือง สามส่วนตัวต้องขึ้นต่อส่วนรวม สี่การมีส่วนร่วม ต้องสืบเนื่อง ห้าส่วนรวมเป็นหลัก ไม่ยกเยื้อง ๆ ห้าประการนี้คือเรื่องหน้าที่เรา สุริยัน จันทรา จักรราศี หมุนเคลื่อน วัน เดือน ปี มีใหม่เก่า การเมืองต้องโปร่งใส ไม่ทึมเทา สะท้อนเงาสีทองส่องศรัทธา คือ สปปายะสถาน ธรรมสถิต พัทธกษัตริย์เสรีภาพอันทรงค่า ประโยชน์สุขส่วนรวมร่วมนำมา สมเป็นธรรมสภา ของประชาชน ๆ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณคุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ศิลปินแห่งชาติครับ ที่ได้กรุณาทบทวนมาให้สภาของเรา นะครับ ต่อไปผมขอเชิญ คุณศิริกัญญา ตันสกุล ครับ ท่านขอใช้เวลา ๓๐ นาที เชิญครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๑๔/๑

นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพค่ะ ดิฉัน ศิริกัญญา ตันสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันต้องขออภัยเดือนผ่านท่านประธานไปยังทุกท่านที่อยู่ในที่นี้ว่าการแถลงนโยบายนั้นมีความสำคัญมากในระบอบประชาธิปไตย เพราะจะเป็นกลไกในการสร้างความรับผิดชอบ เป็นคำมั่นสัญญาที่วันนี้ทางฝ่ายบริหารได้มาแถลงต่อหน้าผู้แทนราษฎร และจะเป็นคัมภีร์ที่เราจะต้องติดตามตรวจสอบไปตลอด ๔ ปี ไม่ว่าที่มาอำนาจของพวกท่านจะเป็นอย่างไร ประชาชนจะให้ความยอมรับพวกท่านมากแค่ไหน ดิฉันคงพูดแทนประชาชนไม่ได้ แต่การแถลงนโยบายที่ดีจึงเป็นสิ่งที่จะช่วยกู้คืนความเชื่อมั่น ความศรัทธาของประชาชนต่อรัฐบาลใหม่นี้ให้กลับคืนมาได้ จะเป็นโอกาสสำคัญที่ท่านจะได้ให้คำมั่นสัญญาที่หนักแน่นกับประชาชนว่า ๔ ปีข้างหน้า ท่านจะนำพาความก้าวหน้าอะไรมาให้กับประชาชนบ้าง และด้วยวิธีการใด คำสัญญาที่เป็นรูปธรรมเท่านั้นถึงจะเป็นเครื่องบ่งชี้ความรับผิดชอบที่มีต่อประชาชน และประชาชนจะสามารถติดตามทวงถามท่านได้ ตรวจสอบได้ว่าท่านได้ทำตามสัญญาแล้วหรือยัง ดังนั้นมีความสำคัญมากในระบอบประชาธิปไตย

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เนื้อหาเป็นอย่างไร เราค่อยมาถกกันทีหลังได้ แต่คำแถลงนโยบายที่ดีมันจะต้องเป็นเหมือนกับ GPS Government Policy Statement ก็คือ GPS ที่จะช่วยบอกเป้าหมายว่ารัฐบาลใน ๔ ปีนี้ เป้าหมายคืออะไร รัฐบาลจะเดินทางไปด้วยเส้นทางไหน ด้วยวิธีการใด เหมือนหรือต่างกับที่เคยสัญญากับผู้ร่วมทางตอนหาเสียงไว้หรือไม่ และจะไปถึงเป้าหมายเมื่อไร แต่วันนี้นั่งฟังท่านจนจบ ซึ่งก็ไม่มีอะไรที่แตกต่างจากในเอกสารคำแถลงนโยบายที่ออกมาก่อนหน้านี้ ถ้าบอกว่านี่คือ GPS ประเทศนี้ก็คงหลงทาง เพราะมันมีแต่ความว่างเปล่า เบาหวิว แทบไม่ได้บอกอะไรกับเราเลย มีแต่คำอธิบายลอย ๆ มีแต่คำกว้าง ๆ แบบพูดอึกก็ถูกอีก ขาดความชัดเจนของเป้าที่จะไปถึง ไม่มีการใส่ตัวชี้วัดที่เป็นตัวเลข มีแต่คำขยายแบบอย่างเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญ อย่างเป็นธรรม เรามาตรวจคำสัญญากันนะคะ เมื่อ ๔ ปี

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาส ๑๔/๒

ก่อนดิฉันได้เปรียบเทียบการแถลงนโยบายตามมาตรฐานสากลในประเทศที่เป็นประชาธิปไตย ซึ่งผู้นำโลกในสากลเขามีความรับผิดชอบต่อประชาชนอย่างไรบ้างเดี่ยวเรามา ดูกันค่ะ ตอนนั้นยกตัวอย่างของบารัค โอบามา ที่ได้พูดตอนที่เป็น First Weekly Address มีการตั้งเป้าหมายชัดเจน มีกรอบเวลาชัดเจน โดยใช้ระยะเวลาในการแถลงเพียงแค่ ๕ นาที เท่านั้น ตอนนั้นดิฉันอภิปรายในการแถลงนโยบายของคุณประยุทธ์นะคะ แต่ตอนนั้น ดูเหมือนกับว่ามาตรฐานมันอาจจะสูงไปสักหน่อยค่ะท่านประธาน เพราะว่าป็นมาตรฐานสากล วันนี้ดิฉันเลยจะขอเปรียบเทียบการแถลงนโยบายใน ๓ รัฐบาลล่าสุด ที่ถือว่าได้ผ่านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งก่อนเข้ารับตำแหน่ง คำสัญญาที่จะระบุไว้ใน การแถลงนโยบายจำเป็นที่จะต้องมีความชัดเจน ทั้งในเรื่องของเป้าหมาย วิธีการ มีเป้าหมายชีวิตที่เหมาะสม และมีการกำหนดกรอบเวลา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน แล้วก็ให้ประชาชนสามารถติดตามตรวจสอบผลงานได้ว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ และที่สำคัญที่สุด ต้องบรรจุนโยบายที่ท่านได้หาเสียงไว้ เพราะนั่นคือคำมั่นสัญญาที่มีไว้กับประชาชนในช่วงเลือกตั้ง นโยบายที่โฆษณาไว้เป็นสัญญาที่ให้ไว้กับพี่น้องประชาชน เอาไว้ แลกกับคะแนนเสียง ถ้าพรรคการเมืองไหนที่คิดจะกลับคำ ตระบัดสัตย์ ไม่ยอมบรรจุ นโยบายที่ได้หาเสียงไว้ใน การแถลงนโยบาย หรือไม่ดำเนินนโยบายที่ได้หาเสียงไว้ เมื่อได้เป็น รัฐบาลโดยปราศจากคำอธิบายที่รับฟังได้ แบบนี้ก็คงถือว่าพรรคการเมืองนั้นทรยศต่อ ความไว้วางใจของประชาชน

ทีนี้เรามาตัด Grade กันค่ะ ตัด Grade แล้วคำแถลงของนายกรัฐมนตรี เศรษฐา ดิฉันคิดว่าให้อยู่ใน Grade เดียวกับคุณประยุทธ์นะคะ ดิฉันคิดว่าคุณประยุทธ์ อาจจะแถลงได้ดีกว่าด้วยซ้ำไป เพราะอย่างน้อย ๆ ก็ยาวกว่า ที่น่าผิดหวังไปกว่านั้นนะคะ พรรคเพื่อไทยที่เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลมาตรฐานตกค่ะ ไม่ได้รักษามาตรฐานที่เคยทำได้ ดีมากในสมัยของคุณยิ่งลักษณ์ ที่คำแถลงนโยบายมีเป้าหมายชัด ลงรายละเอียด -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๕/๑

มีนโยบายที่ใช้หาเสียงอยู่บรรจุอยู่เกือบทั้งหมดคณะ มีการกำหนดกรอบเวลาบอกเลายนโยบายเร่งด่วนคือ เสร็จ ๑ ปี ที่เหลือคือเสร็จภายใน ๔ ปี ตอนนั้นยังไม่ต้องบอกแหล่งที่มาของงบประมาณเพราะว่าไม่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แต่ว่ารัฐบาลยิ่งลักษณ์ก็อาจจะเป็นจุดกำเนิดให้รัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ นี้กำหนดการให้บอกแหล่งที่มาของงบประมาณที่จะใช้ในมาตรา ๑๖๒ ค่ะ

สิ่งแรกที่เราจะมีในการแถลงคณะ นอกจากการกล่าวทักทายที่ประชุมซึ่งดิฉันก็ให้คะแนนเพื่อไปนะค่ะ ก็คือเป้าหมายที่ชัดเจนค่ะ จริง ๆ แล้วจำเป็นที่จะต้องมีความชัดเจนที่มั่นคงผลได้ด้วย มีการบอกเวลาชัดเจน ไม่ใช่บอกว่าอยากให้ประเทศเป็นอย่างนั้นอยากให้ประเทศเป็นอย่างนี้ แต่ไม่มีตัวชี้วัดอะไรที่ประชาชนจะสามารถเอามาใช้ประเมินได้ว่าสรุปแล้วประเทศเราบรรลุเป้าหมายนั้นหรือยัง เรามาดูเป้าหมายในคำแถลงนโยบายของทั้ง ๓ รัฐบาลกันค่ะ ของคุณยิ่งลักษณ์ก่อนนะค่ะ ดิฉันคิดว่าให้คะแนนเต็มถึงแม้ว่าจะไม่มีตัวชี้วัดที่ชัดเจน เธอพูดถึงโครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล เศรษฐกิจภายในประเทศต้องเข้มแข็งมากขึ้น มีสังคมที่โปร่งใส สมานฉันท์ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของในช่วงปี ๒๕๕๔ และพูดถึงการมุ่งหน้าสู่ AEC ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ซึ่งก็ตรงกับบริบทในเวลานั้น คะแนนรองลงมาค่ะ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นคำพูดเป้าหมายของคุณประยุทธ์ ซึ่งก็ดี มีเป้าหมาย มีการบอกเวลาด้วยค่ะ แต่เป็นกรอบเวลาในอีก ๘๐ ปีข้างหน้าค่ะ

ในส่วนของคุณเศรษฐาฯ ดิฉันพยายามหา แล้วก็ให้ความเป็นธรรมอย่างยิ่งเพื่อที่จะบอกว่าตรงไหนกันแน่ที่เป็นเป้าหมายของการแถลงนโยบายในครั้งนี้ ก็ไปเจอตอนเกือบ ๆ จะจบแล้วบอกว่าจะสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนทุกคนและส่งต่ออนาคตให้กับลูกหลานของพวกเราค่ะ อ่านแล้วว่างเปล่าเขียนแบบนี้ก็คือสิ่งที่ดิฉันเรียกว่าเขียนแบบพูดอื่ก็ถูกอื่ก็เหมือนพูดว่าน้ำเป็นของเหลวนะค่ะ ไม่มีรัฐบาลไหนในโลกตั้งเป้าให้ประชาชนมีความเป็นอยู่แย่งหรือคะ สำหรับดิฉันมันเท่ากับว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้มีเป้าหมาย

ไปต่อกันค่ะ คำแถลงนโยบายต้องมีอะไรอีก ต้องมีการอธิบายรายละเอียดของแต่ละนโยบายที่ชัดเจนเพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่ารัฐบาลกำลังจะทำอะไร โดยวิธีการไหน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๕/๒

ประชาชนจะได้รับผลดีอย่างไร นำนโยบายที่รัฐบาลได้วางเอาไว้ปฏิบัติให้เกิดขึ้นจริง ไม่ใช่เขียนคำแถลงนโยบายเหมือนเป็นแค่คำอธิษฐานเป็น Wish list ที่สำคัญที่สุดคำมั่นที่ให้ไว้กับประชาชนช่วงเลือกตั้งเป็นสัญญาศักดิ์สิทธิ์ เพราะว่าการเลือกตั้งคือตลาดนโยบาย ซึ่งแต่ละพรรคนี้ประชันกันว่ากำหนดนโยบายใครดีที่สุดเพื่อให้ประชาชนเลือก เมื่อเลือกแล้วคุณต้องทำตามสัญญาที่โฆษณาไว้ มิฉะนั้นการเลือกตั้งก็คงไร้ความหมาย เราก็ไม่ต้องขายนโยบายกันแล้วละ เพราะสุดท้ายสิ่งที่ประชาชนเลือกก็กลับไม่ใช่ที่ประชาชนได้รับ แบบนี้มันก็เรียกว่าไม่ตรงปกละ

สุดท้าย คือต้องกำหนดกรอบระยะเวลาให้ชัดเจนว่าทำตอนไหน เร่งด่วนคือทำภายในปีไหน จะตั้งเป้าให้บรรลุภายในระยะเวลาเท่าไร เรื่องนี้ก็สำคัญเช่นกันนะคะ

มาดูของคุณยิ่งลักษณ์กันละ ของคุณยิ่งลักษณ์ก็ถือว่าได้คะแนนสูงมากนะคะ เพราะว่ามีรายละเอียดชัดเจน มีเป้าหมาย มีกรอบเวลาชัดเจน แล้วก็ตรงกับนโยบายที่ได้สัญญาไว้ก่อนเลือกตั้ง กรอบเวลาก็ชัดมากที่เอามาให้ดูเกือบทั้งหมดเป็นนโยบายเร่งด่วน ซึ่งเธอพูดชัดเจนว่านี่คือนโยบายที่จะเสร็จภายใน ๑ ปี และดิฉันคิดว่าเธอก็ทำได้เกือบทั้งหมด มีเพียงอันเดียวที่เป็นเป้าหมาย ๔ ปีนะคะ ก็คืออันสุดท้ายเร่งรัดโครงการรถไฟฟ้า ๑๐ ทางใน กทม. และประเมินผลให้สามารถเริ่มก่อสร้างได้ใน ๔ ปี และเก็บค่าบริการ ๒๐ บาทตลอดสาย คูน ๆ ไหมคะ แต่พอมาดูในเล่มนี้นะคะ มาดูในเล่มนี้ถึงมากกว่าตกลงมาจากพรรคเดียวกันหรือเปล่าคะ คนเขียนนโยบายคนเก่าลาออกไปแล้วหรือคะ เพราะในเล่มนี้ไม่มีทั้งรายละเอียด ไม่มีการกำหนดเป้า ก็คือเหมือนกับของคุณประยุทธ์เลยคะ ไม่มีการกำหนดกรอบเวลาแม้แต่ว่ากรอบระยะสั้นที่ท่านพูดถึงนี้ที่บรรจุนโยบายเร่งด่วนสำคัญอย่างยิ่งกับพี่น้องประชาชนที่เกี่ยวกับปากท้องของพี่น้องประชาชน ก็ไม่ได้บอกว่าเสร็จใน ๙๐ วัน ๑ ปี หรือว่า ๒ ปี ปากท้องของพี่น้องประชาชนรอไม่ได้ นะคะ ที่หนักที่สุดก็คือนโยบายที่ได้หาเสียงไว้นี้ละคะ หาแทบไม่เจอนะคะ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๖/๑

แต่ว่าดิฉันก็ยังคิดว่าหาของพรรคเพื่อไทยพอเจอบ้างก็ยังให้คะแนนมากกว่าของคุณประยุทธ์ของพรรคร่วมยิ่งไม่ต้องพูดถึงคะ ดิฉันเลยยังให้คะแนนพรรคเพื่อไทยอยู่บ้างนะคะ ลองมาเปรียบเทียบกับนโยบายที่ใช้หาเสียงกันคะ ตอนหาเสียงพูดว่าพักหนี้เกษตรกร ๓ ปี รายได้ดี ๓ เท่า พอมาอยู่ในเล่มนี้บอกพักหนี้ตามความเหมาะสม รายได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ตอนหาเสียงบอกว่าค่าแรงขั้นต่ำ ๖๐๐ บาทต่อวัน ปริญาตรี ๒๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน มาวันนี้ในเล่มนี้บอกค่าแรงขั้นต่ำเป็นธรรมและเงินเดือนที่เป็นธรรม ทุกครัวเรือนมีรายได้ไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท ในนี้บอกทุกครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น ๑ บาทก็ขึ้นแล้วนะคะ เร่งรัดออกโฉนดที่ดินทำกิน ๕๐ ล้านไร่ ในนี้บอกว่าเร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน จากปฏิรูประบบราชการด้วยรัฐบาลดิจิทัลในนี้เหลือแค่ปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล กระตุ้นเศรษฐกิจเติมเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท กระเป๋าตังค์ดิจิทัลอันนี้มี แต่ไม่ได้บอกว่าให้ทุกคนเหมือนเดิม ๑ ครอบครัว ๑ Soft Power มึงงานทำ สร้างงาน ๒๐ ล้านตำแหน่ง รายได้ ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี วันนี้เหลือแค่ ๑ ครอบครัว ๑ Soft Power สร้างงาน สร้างรายได้ ไม่บอกจำนวนตำแหน่งและไม่บอกรายได้ ปราบยาเสพติดเห็นผลใน ๑ ปี วันนี้เหลือแค่ปราบยาเสพติดโดยเด็ดขาด แก้ปัญหา PM2.5 ที่ทุกต้นตอ วันนี้เหลือแค่แก้ปัญหา PM2.5 เป็นวาระแห่งชาติ รถไฟฟ้า ๒๐ บาทตลอดสาย หายไปเลยคะ ไม่มี ลดราคาน้ำมัน ไฟฟ้า แก๊ส หุงต้มทันที เหลือแค่บริหารจัดการค่าไฟ แก๊ส และน้ำมันให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ในทันที อันนี้ก็ถือโอกาสว่าทวงเบา ๆ ก่อนเพราะว่าเดี๋ยวเพื่อน สส. พรรคก้าวไกลคงจะตามกันมาทวงกันแบบเจาะลึกลงรายละเอียด ท่านประธานคะ ท่านประธานก็คงทราบวาท่านนายกรัฐมนตรีของเราคนปัจจุบันมาจากภาคเอกชน เราก็คาดหวังว่าท่านจะได้นำเอาแนวทางการบริหารแบบบริษัทเอกชนมาปรับใช้กับการบริหารราชการแผ่นดินในบางเรื่อง แต่ยังไม่เห็นว่าท่านจะเริ่มใช้ในการแถลงนโยบาย อยากให้คุณเศรษฐาลองนึกว่าถ้านี่คือการที่ CEO ใหม่กำลังแสดงวิสัยทัศน์กับ Board กำลังแถลงกับนักลงทุน หรือว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้น เป็นท่านท่านจะฟังต่อหรือว่าท่านจะลุกเดินหนี เรามาดูตัวอย่างที่น่าสนใจคะ ดิฉันคาดหวังว่าจะได้ยินการแถลงนโยบายแบบนี้ อย่างเช่นตอนที่ท่านแถลงตอนที่ท่านเป็น CEO ของบริษัทแสนสิริ ในปี ๒๕๖๕ เห็นไหมคะ มีเป้าหมายชัดเจน มีตัวเลขชี้วัดชัดเจน มีกรอบเวลา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๖/๒

ชัดเจนว่าภายใน ๓ ปี จะเพิ่มยอดขายให้ได้ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ในปีแรก ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่แค่เรื่องที่เป็นเรื่องของกำไร ยังมีการวางแผนเป้าหมายที่น่าสนใจ เรื่องของการใช้พลังงานสะอาดว่าจะติดตั้งพื้นที่ส่วนกลางให้เป็น Solar Rooftop ทั้ง ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ ภายในปี ๒๐๒๒ ซึ่งอันนี้คือตัวอย่างที่ดีค่ะ ดิฉันอยากฟังแบบนี้ อยากเห็นแบบนี้ ก็น่าเสียดายมากที่ยังไม่ได้เอามาใช้ในการแถลงนโยบาย นอกจากจะเป็นคำแถลงที่ขาดทั้งเป้าหมาย ขาดทั้งรายละเอียด หลีกเลี่ยงการใส่นโยบายที่หาเสียง ยังเป็นคำแถลงที่ปราศจากความทะเยอทะยานที่จะพาสังคมให้ก้าวหน้า ขาดความทะเยอทะยานที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงระดับโครงสร้างใด ๆ ให้เกิดขึ้นกับประเทศนี้ เสมือนหนึ่งว่าหลับตาข้างหนึ่งแล้วก้าวข้ามความขัดแย้งเสมือนว่าไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ทั้งความขัดแย้งทางการเมืองก็ไม่ค่อยพูดถึง หรือความขัดแย้งจากปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ก็แทบไม่ได้พูดถึง ไม่มีการพูดถึงลดความเหลื่อมล้ำเสมือนว่าปัญหานี้มันหมดไปจากประเทศนี้ แล้วไม่กล้าแตะเรื่องยาก ๆ ที่จะต้องแก้ปัญหาที่ต้นตอ ดิฉันคิดว่าตอนท่านหาเสียงนี้ ท่านกล้าหาญกว่านี้มากค่ะ ท่านประธานคะ ในมุมมองของดิฉันการแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีนั้นจะออกมาคล้าย ๆ กับตอนพลเอก ประยุทธ์แถลงนโยบาย ดิฉันลองวิเคราะห์ดูว่าถ้าเป็นแบบนี้เป็นเพราะอะไร ก็น่าจะเป็นด้วย ๒ เหตุผลด้วยกัน

๑. ก็คือรัฐบาลกลัว กลัวการผูกมัด กลัวว่าจะทำไม่ได้อย่างที่สัญญา เลยไม่กล้าผูกมัดอะไรกับประชาชนเลย แต่ถ้ามองว่าบางนโยบายจะไม่สามารถทำได้หรือว่าจะเป็นภาระให้ทางการคลังก็ไม่ควรไปหลอกประชาชนในช่วงเลือกตั้ง แล้วก็สมควรประกาศหาเสียงกับประชาชนไว้แต่แรก

เหตุผลที่ ๒ ที่ทำไม่ได้ก็คือ เป็นรัฐบาลผสมข้ามขั้วที่นโยบายก็เป็นคนละขั้วเช่นเดียวกัน และสุดท้ายเลยหาข้อตกลงสิ้นสุดไม่ได้เลยสักอย่าง ก็เลยต้องเขียนให้มันลอยให้มันกว้างเอาไว้เพื่อให้มันใครมาดูก็ถือว่าถูกต้องตามนโยบายของแต่ละพรรค -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๗/๑

แถบที่มาของอำนาจยังต้องเกรงใจทั้งกลุ่มอำนาจเก่า ทั้งกลุ่มทุนต่าง ๆ ก็เลยไม่กล้าทำเรื่องยาก ๆ ที่ต้องปะทะกับใครเลย พอมาลงในเนื้อหาเมื่อสักครู่มันเป็นวิธีการนะคะ มาดูในเนื้อหาที่ท่านประธานในคำแถลงนโยบาย ถ้อยคำแถลงจะยึดตามกรอบใช้ไหมคะว่าจะมีกรอบระยะสั้น แล้วก็กรอบระยะกลาง แล้วก็ระยะยาว กรอบระยะสั้นบรรจุไว้ ๖ เรื่อง Digital Wallet แก้ปัญหาหนี้สิน ลดค่าใช้จ่ายพลังงาน สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว แก้ปัญหาความเห็นต่างของรัฐธรรมนูญ พื้นฟูหลักนิติธรรม ก็อยากสอบถามเบื้องต้นไว้ก่อนว่าภัยแล้ง El Nino ไม่ถือว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนหรือคะ ฝุ่น PM2.5 ที่ประชาชนในภาคเหนือจะต้องเจอในอีก ๕ เดือนนี้ ยังไม่ด่วนพอใช้ไหมคะ เรื่องปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ความขัดแย้งในชายแดนใต้ที่เคยเป็นนโยบายเร่งด่วนของทุก ๆ รัฐบาลที่ผ่านมา ไม่เร่งด่วนอีกต่อไปแล้วใช้ไหมคะ มาดูกันต่อที่กรอบระยะกลางแล้วก็ระยะยาวเราพบความผิดปกติอะไรบางอย่าง เพราะว่าตามหน้า ๔ บอกว่าจะทำทั้งหมด ๕ เรื่อง ในกรอบระยะกลาง ระยะยาว สร้างรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ แล้วก็สร้างคุณภาพชีวิต แต่ว่าพอไปไล่ดูนโยบายที่บรรจุไว้เหลือแค่ ๓ เรื่อง หายไป ๒ เรื่อง คือลดรายจ่าย แล้วก็ลดความเหลื่อมล้ำ ลดรายจ่ายยังพอทำความเข้าใจได้ว่าน่าจะมาอยู่ในกรอบระยะสั้นและในเรื่องของการลดค่าใช้จ่ายพลังงาน แต่ว่าลดความเหลื่อมล้ำถูกลดทอนเหลือแค่แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา ซึ่งไม่ได้บอกด้วยซ้ำว่าจะทำอะไร แสดงว่าความเหลื่อมล้ำนั้นมันได้หมดไปจากประเทศนี้แล้วใช้ไหมคะ ไม่จำเป็นจะต้องมีนโยบายใด ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาก็ว่าลดความเหลื่อมล้ำอีกต่อไปแล้วใช้ไหมคะ ดิฉันยังเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีเองสมัยที่ยังไม่ได้เข้าวงการการเมืองเต็มตัวเคยแสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งดิฉันยังคงประทับใจมาจนถึงทุกวันนี้ว่าท่านเห็นว่าความเหลื่อมล้ำเป็นเรื่องที่สำคัญ แล้วก็ยังสนับสนุนแนวคิดที่จะจัดเก็บภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดกอีกด้วย คำถามก็คือว่าท่านยังคงคิดแบบเดิมไหมหรือว่าได้เปลี่ยนความคิดไปแล้ว ไม่ใช่แค่คุณเศรษฐาที่เปลี่ยนพรรคเพื่อไทยเองก็เปลี่ยน ในคำแถลงของคุณยิ่งลักษณ์ให้ความสำคัญกับเรื่องของการลดความเหลื่อมล้ำกระจายรายได้มาก อยู่ในนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ข้อ ๑ เลยคะ บอกว่าจะดำเนินการให้มีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมให้แก่คนส่วนใหญ่ของประเทศ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๗/๒

และให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในอัตราสูงอย่างมีเสถียรภาพ คุณยังลักษณะจะยืนยันว่า ๒ เรื่องนี้ไปด้วยกันได้ ไม่ต้องรอให้เค็กโตก่อนแล้วค่อยแบ่ง เราสามารถที่จะโตไปแบ่งไปด้วยกันได้ คำถามก็คือว่าอุดมการณ์แล้วก็จุดยืนของพรรคเพื่อไทยยังคงเดิมหรือว่าเปลี่ยนไปแล้วกันแน่ หรือท่านเห็นว่ามันไม่ได้มีความสำคัญอีกต่อไป บริบทได้เปลี่ยนไปแล้ว ก็ขอให้ชี้แจงให้กับพี่น้องประชาชนด้วยค่ะ

เรื่องต่อมา คือเรื่องแหล่งรายได้ แล้วก็ที่มาของงบประมาณ ซึ่ง ณ เวลานี้ ไม่มีอะไรจะสำคัญไปกว่าเรื่องนี้อีกแล้ว ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ต้องระบุไว้ เพราะถึงไม่ระบุก็ไม่ใช่ไรนะคะ ตอนสมัยคุณประยุทธ์แถลงก็ไม่ได้ระบุแหล่งที่มาของเงิน ก็ไม่เห็นจะโดนอะไร แหล่งที่มาสำคัญที่สุดในเวลานี้เพราะว่าจะเป็นตัวที่บ่งชี้ว่าท่านจะทำเงินในกระเป๋าของประชาชนหล่นหายหรือไม่ ดิฉันกำลังพูดถึงนโยบาย Digital Wallet ค่ะ นโยบาย Digital Wallet จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณจำนวนมหาศาล ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่ว่าท่านจะออกแบบ Digital Wallet นี้ให้เป็นแบบใด จะเป็นแบบเติมเงิน e-Money หรือว่าเป็นคูปองอิเล็กทรอนิกส์อย่างที่ท่านชอบใช้ หรือว่าจะเป็นแบบ Utility Token ที่เป็นสินทรัพย์ดิจิทัล สุดท้ายแล้วจะใช้ Blockchain หรือไม่ใช่ Blockchain มันจำเป็นที่จะต้องเงินสดมากองไว้เต็มจำนวนเพื่อเป็นการ Back มูลค่าของเงิน เพื่อ Guarantee ว่า ๑ บาท ในโลกจริง จะเท่ากับ ๑ บาท ดิจิทัล ดังนั้น ๑ บาท ในโลกจริง จะเท่ากับ ๑ บาท ในโลกดิจิทัลได้มันก็ขึ้นอยู่กับว่าแหล่งที่มาของเงินนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่ ถ้าท่านไม่สามารถนำเงินทั้ง ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท มา Backup ได้ในทันที มันจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของร้านค้าที่จะรับขึ้นเป็นเงินสดเองก็ดี หรือว่าก็จะรู้สึกว่าจะแลกไม่สะดวก หรือว่ากังวลว่าเดี่ยวรัฐจะไม่ได้มีเงินมาให้แลกในเวลาที่เขาต้องการ และเมื่อไรที่เกิดขึ้นแบบนั้น ๑ บาท ดิจิทัลจะไม่เท่ากับ ๑ บาท ในโลกจริงทันที ยกตัวอย่างเช่น หากเราไปใช้เงินสดซื้อกล้วยเดี่ยว ๑ ขาม ราคา ๕๐ บาท -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๘/๑

ถ้าแม่ค้ารู้สึกว่ามันแลกยากแลกเย็นเหลือเกินกว่าจะได้เงินสดกลับคืนมา กว๊ยเตี่ยว ๑ ขาม ก็อาจจะมียากมากกว่า ๕๐ เหรียญดิจิทัล นึกออกไหมคะ ประชาชนจะเสียผลประโยชน์ทันทีเพราะว่าเงินงบประมาณจ่ายไปแล้ว ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ประชาชนได้ประโยชน์ไม่ถึง ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เรียกได้ว่าเกิดเป็นเงินเพื่อในโลกดิจิทัลเรื่องนี้ก็เคยเกิดขึ้นตอนสมัยที่ทำโครงการคนละครึ่งหลายคนอาจจะเจอแม่ค้า ขอ Charge ค่า Internet ถ้าเกิดจะผ่านเป้าตั้ง ถ้าจ่ายเงินสดไม่มีค่า Internet นะคะ ก็คือมันเป็นเรื่องของกาที่เกิดขึ้น ความยุ่งยากขึ้น แล้วก็จำเป็นที่จะต้องขึ้นราคาสินค้า ถ้ามีวิธีการจ่ายที่ไม่ใช่เงินสด แต่ว่าครั้งนี้ น่าจะรุนแรงกว่าแล้วก็ลำพังแค่ข้อกำหนดกฎหมายในการแลกเงินดิจิทัลเป็นเงินสดก็ลำบากมากพอแล้ว ถ้าคนไม่เชื่อมั่นว่ารัฐมีเงินสดมากพอก็จะยิ่งเดือดร้อนกันไปอีก จะหาที่ไหนคะเมื่อสักครู່แหล่งที่มาของเงินที่อยู่ในแถลงนโยบายไม่มี เราก็เลยต้องไปดูว่าตอนหาเสียงเคยพูดอะไรไว้ ตอนหาเสียงบอกว่าจะเก็บภาษีเพิ่มได้ ๒๖๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ อันนี้จริงแต่ว่างบประมาณมันเพิ่มขึ้นไม่ถึงคะ ก็คือเราพยายามที่จะตั้งเป้าขาดดุลลดลง ดังนั้นภาษีเก็บขึ้นได้เพิ่มขึ้นได้ ๒๖๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ว่างบประมาณเพิ่มจริงแค่ ๑๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทเท่านั้นเอง ยกเว้นว่ารัฐบาลนี้จะขยายการขาดดุล ขยายการกู้ยืมขาดดุลเพิ่ม ก็ขอให้ตอบกับพี่น้องประชาชนด้วยคะ

อันที่ ๒ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท จากภาษีนิติบุคคลแล้วก็มูลค่าเพิ่มจะได้มาหลังจากที่โครงการจบ ดังนั้นก็มีโอกาสที่ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อาจจะยังไม่มีเงินสดทั้ง ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท มา Bag เงินดิจิทัลได้นะคะ ถ้าอีก ๒ เรื่องก็คือจากการบริหารงบประมาณเดิมที่ไร้ประสิทธิภาพกับการตัดลดงบประมาณที่ซ้ำซ้อน ดิฉันคิดว่าอันนี้มีปัญหาแน่นอน แต่ว่าเตี่ยวเรามาดูกันว่ามันมีปัญหาอย่างไร เตี่ยวจะลองวิเคราะห์ให้ฟังว่าสรุปแล้วจะใช้เงินจากไหนได้บ้างนะคะ ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท มีแค่ ๒ ทางเลือกเท่านั้นในโลกนี้ว่าจะเป็งบประมาณแผ่นดินหรือว่าจะใช้เงินนอกงบประมาณ ถ้าใช้งบประมาณแผ่นดินมี ๒ เรื่องที่ต้องพิจารณาว่างบพอไหมกับเงินสดพอไหม ที่ต้องมี ๒ อันนี้แยกกันอยากให้มองง่าย ๆ ว่างบพอไหมคือสามารถที่จะยึดมันเข้าไปใส่ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗ ได้หรือไม่ นั่นคือการสร้างท่อ ส่วนเงินสดนั้น คือน้ำว่ามีน้ำพอที่จะใส่เข้าไปในท่อนั้นหรือไม่

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๘/๒

หรือถ้าใช้เงินนอกงบประมาณมี ๓ ข้อสงสัย เท่าที่จะมีเงินพอจะคะ ก็คือกู้แบงก์รัฐไหม หรือว่าจะยืมเงินกองทุนหมุนเวียนไหม หรือว่าจะขายกองทุนวายุภักษ์

ที่นี้มาดูทางเลือกที่ ๑ ถ้าจะใช้ในปี ๒๕๖๗ ดิฉันคิดว่าใช้ในปี ๒๕๖๗ ไม่พอคะ ไม่พออย่างแน่นอนเพราะอะไร เพราะว่าเวลาที่เรามียงบประมาณ ๓.๓๕ ล้านล้านบาท ในแต่ละปีเราไม่สามารถใช้อย่างตามใจได้ทั้ง ๓.๓๕ ล้านล้านบาท มีอีกหลายค่าใช้จ่าย ที่ไม่สามารถที่จะตัดทอนได้ ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายบุคลากรราชการ งบที่จะไปใช้ชำระหนี้ ชำระดอกเบี้ย ใช้ชดใช้เงินคงคลัง งบผูกพันต่าง ๆ เงินที่จะต้องเป็นเงินอุดหนุนท้องถิ่น เงินที่จะต้องใช้เป็นสวัสดิการตามกฎหมายนี้พูดถึงบัตรทองหลักประกันสุขภาพ แล้วก็เรียนฟรี ๑๕ ปี ยังไม่ได้พูดถึงสวัสดิการประชารัฐ ดังนั้นบที่มันจะเหลือจริง ๆ ที่ท่านมีเสรีภาพ ที่จะเอาไปหันไปตัดอะไรได้มีอยู่แค่ ๘๕๐,๐๐๐ ล้านบาท มีหน้าซำยังโดนกฎหมายกำหนดว่า จะต้องเป็นรายจ่ายลงทุนไม่ต่ำกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นบวกกับงบผูกพันซึ่งส่วนใหญ่ เป็นงบลงทุนแล้วจะต้องกันเงินจาก ๘๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ให้เป็นรายจ่ายลงทุนอีกประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เหลือใช้ได้จริง ๆ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่ถึง ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท แน่แน่นอน แต่ถึงจะดันทุรังใช้ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ คืองบดำเนินงาน งบโครงการต่าง ๆ ที่ต้องแบ่งกันใช้อีก ๒๐ กระทรวง ถามว่าถ้าจะเอามาใช้ทั้งหมดใน Digital Wallet ถามรัฐมนตรีท่านอื่นหรือยังคะ ถามพรรคร่วมรัฐบาลหรือยังคะว่าจะเอางบโครงการทั้งหมด มาลง Digital Wallet

ต่อมากะ มาดูเรื่องของเงินสด เงินสดก็อาจจะสามารถบริหารจัดการได้ แต่โดยปกติแล้วเงินสดมีไม่พอ ดิฉันกำลังพูดถึงดุลเงินสดของงบประมาณรายจ่ายประจำปีคะ ปกติ ๔ เดือนแรกมีรายได้นำส่งคลังอยู่เฉลี่ย ๆ ดิฉันให้ Max ไปเลยอยู่ที่ประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ว่ารายจ่ายยกไปแล้ว ๑,๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณช ๑๙/๑

ซึ่งปกติในไตรมาสแรก หรือว่า ๔ เดือนแรกก็จะประมาณนี้ค่ะ ก็จะติดลบดุลเงินสดอยู่ แล้วก็อาจจะกู้ชดเชยขาดดุลบางส่วน ที่เหลือก็จะไปบริหารสภาพคล่องจากเงินคงคลัง ถามว่าแล้วทำอย่างไรให้มันมี ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่เป็นเงินสดพอนะคะ ดิฉันลองตั้งตุ๊กตาตุ๊กก็คือ ๑. ต้องลดรายจ่ายจาก ๑.๒ ล้านล้านบาท ให้เหลือครึ่งหนึ่ง ซึ่งก็เหลือแค่พอที่จะจ่ายเงินเดือนข้าราชการ แล้วก็เงินบำนาญรายเดือน ที่เหลือก็ไม่ต้องทำอย่างอื่นเลย ถ้าจะลด ๕๐ เปอร์เซ็นต์นะคะ จะต้องคุมเงินนอกให้สมดุล แต่ว่าเงินสดก็ยังไม่ค่อยพออยู่ดี ก็มีอีก ๒ ทางเลือกค่ะว่าจะกู้ชดเชยขาดดุลล่วงหน้ามาใช้กับโครงการนี้หรือไม่ ซึ่งต้นทุนค่าเสียโอกาสก็คือค่าดอกเบี้ยยที่จำเป็นจะต้องจ่ายก่อน หรือจะใช้เงินคงคลัง แต่ว่าเงินคงคลังโดยปกติแล้วในระหว่างปีก็จะเหลือไม่มากนักค่ะ ต้นปี ปลายปี เราอาจจะเห็นที่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐-๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ว่าระหว่างปีอยู่ที่ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเอง ดังนั้นทำแบบนี้สั่มเสี่ยงว่านอกจากงบจะไม่พอแล้ว เงินสดก็อาจจะไม่พอด้วย มันเลยจำเป็นที่จะต้องเป็นทางเลือกที่ ๒ ค่ะ ทางเลือกที่ ๒ ก็คือใช้เงินนอกงบประมาณ ซึ่งก็ไม่ได้อีก ถ้าไม่แก้กรอบวินัยการเงินการคลังค่ะ ขอไล่มาจากข้างล่างก่อน ขายกองทุน วายุภักษ์ดีไหม ขายสมบัติเพื่อเอาไปเป็น Digital Wallet ดีไหม ๓๔๖,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าจะขายให้หมดภายใน ๔ เดือน ก็เสี่ยงจะขาดทุน แล้วก็อาจจะทำให้ตลาดหลักทรัพย์ผันผวน ท่านต้องลองปรึกษานักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ดูนะคะว่าเราจะเอาด้วยกับท่านหรือไม่ ๒. ก็คือยืมเงินกองทุนหมุนเวียน มีอยู่ ๒ กองเท่านั้นที่มีเงินมากเพียงพอให้ท่านหยิบยืมได้ ก็ให้เลือกระหว่างล้งกระเป่าผู้ประกันตน หรือว่าจะล้งกระเป่าข้าราชการ บำนาญ ซึ่งทางเลือกนี้ดิฉันขอ Ban นะคะ ดิฉันคิดว่าเงินที่มันไม่ใช่เงินของรัฐบาล ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เต็มไปด้วยเงินสมทบของผู้ประกันตน แล้วก็ข้าราชการ แล้วก็ตั้งความหวังว่าจะได้ใช้ในเวลาเกษียณ ไม่ควรที่จะเอามาใช้แบบนี้ค่ะ เหลือทางเลือกสุดท้ายค่ะ กู้แบงก์รัฐ ตามกรอบวินัยการเงินการคลังก็อนุญาตให้กู้ได้ แต่ว่ากู้ได้ ณ ปัจจุบันไม่เกิน ๓๒ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งตอนนี้ก็ถึงคอหอยแล้วค่ะ ก็คือสิ้นปี ๒๕๖๕ วงเงินเหลือ ๖๒,๐๐๐ ล้านบาท ในระหว่างปี ๒๕๖๖ ก็ได้มีการจ่ายคืนไปบางส่วนแล้วก็กู้ใหม่ในบางส่วน น่าจะเหลืออยู่ที่ประมาณ ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งตัวเลขอาจจะมากหรือน้อยกว่านี้ อย่างไรก็ตาม ถ้าจะกู้จริง ๆ ก็สามารถทำได้โดยการแก้กรอบวินัยการเงินการคลัง เรื่องของมาตรา ๒๘

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จึรณช ๑๘/๒

การกู้ยืมเงินจากหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งคิดว่าคงจะไม่ส่งงามเท่าไร สำหรับการดำเนินนโยบายการเงินการคลัง คือดิฉันไม่ได้มีปัญหาเกี่ยวกับการที่จะแก้กรอบนี้ ปัญหาของดิฉันก็คือว่าตั้งแต่การให้ Speed แรกของท่านนายกรัฐมนตรี รวมไปถึงในการแถลงนโยบายฉบับนี้ก็พรวดพราดถึงเรื่องของการรักษาวินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัด แต่ว่างานแรกในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐจะเริ่มต้นด้วยการทลายกรอบวินัยการเงินการคลังเลยหรือคะ

เรื่องต่อมา ก็คือเรื่องที่เป็นความเสี่ยงที่อยากให้รัฐบาลจะต้องพึงระวังนะคะ เพราะว่าอาจจะยังไม่ได้อยู่ในแถลงนโยบายฉบับนี้นะคะ อยากจะกระตุ้นเตือนคะว่า การกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นมันเป็นเรื่องที่สมควรทำ ณ เวลานี้หรือไม่ แนนอนว่าแจกเงินครั้งใหญ่นี้ต้องกระตุ้นเศรษฐกิจได้แนนนอน แต่ว่าการที่วินิจฉัยโรคไม่ถูกก็อาจจะรักษาได้ไม่ตรงจุด อันนี้ดิฉันคิดว่าไม่ใช่การป้อนหัวใจ มันคือการให้ Steroid แล้วก็ถ้าไม่ได้รักษาอาการป่วยเฉพาะส่วนที่เรื้อรัง สุดท้ายก็ไม่อาจที่จะทำให้งบประมาณที่ต้องเสียไป แล้วก็ต้องมีความเสี่ยงมากมายอย่างที่ดิฉันได้กล่าวไปนี้มันคุ้มค่าได้

เรื่องกระจายรายได้คะ ดิฉันคิดว่าดิฉันเห็นด้วยกับคุณยิ่งลักษณ์ในแถลงของเธอที่บอกว่าเราสามารถที่จะทำให้เค้กโตไปด้วยแล้วก็แบ่งไปกันด้วยได้ ไม่ต้องรอให้เค้กโตก่อนนะคะ แล้วก็เศรษฐกิจนี้ไม่สามารถที่จะโตอย่างยั่งยืนได้ ถ้าโตเฉพาะส่วนโดยเฉพาะส่วนบนนะคะ

แล้วก็สุดท้าย ถ้าจะให้มีการลดความเหลื่อมล้ำอย่างเป็นรูปธรรม เราเสี่ยงไม่ได้ที่จะต้องพูดถึงการปฏิรูปการจัดงบประมาณแล้วก็ระบบภาษีไปพร้อม ๆ กัน

เรื่องเศรษฐกิจผูกขาดคะ สรุปแล้วนี่มันคือธรรมชาติที่ประชาชนต้องทนหรือว่าพรรคพวกท่านเห็นคนไม่เท่ากัน การที่มีกลุ่มทุนที่สามารถจะมีอำนาจเหนือตลาด แล้วก็ผูกขาดเศรษฐกิจได้ มันเป็นการกดทับศักยภาพของผู้ประกอบการรายเล็กรายย่อย แล้วก็ประชาชนที่จะต้องแบกรับค่าใช้จ่ายนะคะ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๒๐/๑

แล้วก็วิธีคิดนโยบายที่ผ่านมาเราเห็นว่าจะมีแต่การโยกกระเป๋าสบายกระเป๋าขวา แต่เป็นหลักเลี่ยงการแก้ปัญหาที่ต้นตอ โดยเฉพาะเรื่องของการลดค่าน้ำ ค่าไฟ ให้กับประชาชน

สุดท้ายโลกเปลี่ยน ไทยเปลี่ยน บริบทเปลี่ยนไปหมดแล้ว ระดับหนี้ครัวเรือนไม่เหมือนตอนปี ๒๕๔๐ แล้ว หนี้สาธารณะก็สูงขึ้นมาก แล้วเรากำลังเข้าสู่ยุคที่เงินเฟ้อสูงทั่วโลก ไม่ใช่ยุคดอกเบี้ยต่ำอีกต่อไป ส่งออกที่ไม่รุ่ง แล้วก็ตลาดที่กระจุกตัวสูงขึ้นอย่างทุกวันนี้ เราจะมีแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาอย่างไรถ้ามีโอกาสช่วยตอบคำถามค่ะ

เรื่อง Digital Wallet เงิน ๑๐,๐๐๐ บาท แนนอนว่ากระตุ้นเศรษฐกิจให้โตได้ ให้ GDP โตได้แนนอน แต่ก็ต้องบอกว่าไม่ได้เพียงพอที่จะให้เกษตรกรเอาไว้ชุดแหล่งน้ำ เอาไว้บรรเทาภัยแล้งได้ ไม่สามารถทำให้เกษตรกรได้เอกสารสิทธิในที่ดินของตัวเองได้ ไม่สามารถช่วยผู้ส่งออกให้ส่งออกเพิ่ม หรือว่าไม่ตัด OT คนงานในโรงงานได้ ดิฉันขอให้ท่านจัดลำดับความสำคัญให้ดี การบริหารราชการแผ่นดินไม่ใช่การพนัน คุณจะเทหมดหน้าตักไม่ได้ แล้วไปหวังน้ำบ่อหน้าแบบนี้ไม่ได้นะคะ น่าจะถึงเวลาละที่ท่านจะต้องตั้งใจฟังเสียงที่ไม่ได้อยากได้ยิน ที่ท่านบอกว่าประเสริฐที่สุดตลอด ๒ วันนี้ ข้อดีของการแถลงนโยบายที่มันกว้าง ๆ แบบนี้ก็คือท่านยังมีโอกาสทำอะไรได้มากกว่านั้นโดยที่ไม่ถือว่าเป็นการผิดสัญญาละ ถึงแม้ว่าท่านจะพลาดในครั้งนี้นะคะ ท่านยังมีโอกาสอีกครั้งในการแถลงงบประมาณที่กำลังจะมาถึง เพราะว่าถ้าแถลงนโยบายเป็นคำสัญญา ๔ ปี คำแถลงงบประมาณจะเป็นคำสัญญาฉบับ ๑ ปี ว่ารัฐบาลจะส่งมอบนโยบายใดบ้างใน ๑ ปี ที่จะเกิดขึ้น ดิฉันเผื่อรอในโอกาสหน้าแล้วนะคะ ผากท่านประธานไปยังนายกรัฐมนตรีให้ช่วยตอบคำถามด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ผมอยากจะเรียนต่อสมาชิกผู้อภิปรายนะครับ ผมไม่อยากจะขัดจังหวะระหว่างที่อภิปรายการเอ่ยชื่อบุคคลภายนอกนั้นถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ควรจะกล่าว เพราะเขาไม่มีโอกาสจะมาชี้แจงในสภาแทนพวกเรา ขอให้เราอยู่ในสภานี้ ถ้าจำเป็นก็พยายามให้น้อยที่สุดครับ ตอนที่อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ก็เอ่ยถึงบุคคลภายนอก แต่ผมเห็นว่าการอภิปรายกำลังลื่นไหล ไม่อยากขัดจังหวะนะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๒๐/๒

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตครับ ขออนุญาตหารือครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เนื่องจาก
ตอนนี้รายชื่อที่มีการลงชื่อไว้ในการอภิปราย ทางฝ่ายค้านนี้แต่ละท่านใช้เวลาค่อนข้างเยอะ
แล้วทางฝ่ายรัฐบาลและวุฒิสภาเองจากที่เราแบ่งกันอัตราส่วนนี้ เราอยากให้มี
ความเหมาะสมมากกว่านี้สักเล็กน้อย ผมจึงขอเสนออย่างนี้ครับ ท่านประธานหารือกับ
ท่านประธานก็คือ อย่างในลำดับที่ ๑ ของแต่ละท่านตอนนี้ก็เอาตามนี้ไปก่อน แต่หลังจาก
ท่านจรินทร์ทางพรรครัฐบาลเองขออนุญาตเป็น ๓ ท่าน ท่านละ ๕ นาทีครับ ๑๕ นาที
แล้วทางวุฒิสภาก็เช่นเดียวกัน ๓ ท่าน ท่านละ ๕ นาที ๑๕ นาที เพื่อให้เวลานี้มันมี
ความใกล้เคียงกันมากขึ้น อันนี้ผมได้ปรึกษากับทุกฝ่ายแล้วกับทั้ง Whip ทั้ง สว. และ Whip
ฝ่ายค้าน ทุกท่านก็เห็นตรงกันครับ ผมจึงเรียนให้ท่านประธานทราบครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : อันนี้ผมยังไม่ทราบข้อตกลง
ถ้ายืนยันทั้ง ๓ ฝ่าย จะอภิปรายครั้งละ ๓ ท่าน แต่จำนวนเวลาที่จะกำหนดก็น่าที่นั่นเราได้
ตกลงกันแล้วว่าทางฝ่ายค้านก็กำหนดเวลาเองภายใน ๑๔ ชั่วโมง จะใช้เวลาคนละกี่นาที
ก็แล้วแต่นะครับ ทางฝ่ายรัฐบาลก็ขอ ๕ ชั่วโมง วุฒิสมาก็ขอ ๕ ชั่วโมง ขอให้ไปไปตามนี้
เพราะว่าถ้าอภิปรายยาวคนอภิปรายก็จะเหลือน้อยเช่นเดียวกัน เชิญคุณปกรณ์วุฒิศรับ
สั้น ๆ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณ
ท่านประธานครับ ผม ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอรื้อท่านประธาน ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ประเด็นที่ท่านศรัณย์ได้หารือเมื่อสักครู่นี้ได้มีการพูดคุยกัน
มาแล้ว และผมก็เห็นว่าคิวที่ทางฝ่ายรัฐบาลขอมานี้แต่ละท่านใช้เวลาค่อนข้างสั้น ซึ่งใน
ประเด็นนี้ผมไม่มีปัญหาแต่อย่างใด เป็นกรณี ๆ ไปถ้ามีการพูดคุยหารือกันและตกลงกันผมก็
ไม่ได้ขัดข้องแต่อย่างใดแล้วแต่ท่านประธานวินิจฉัย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๒๐/๓

อีกประเด็นหนึ่ง ผมต้องขอความชัดเจนในประเด็นที่ท่านประธานได้กล่าว เมื่อสักครู่นี้เรื่องการเอ่ยชื่อบุคคลภายนอก ประเด็นนี้ผมคิดว่าสำคัญและต้องมีความชัดเจน เราพูดกันในรัฐสภาเป็นเรื่องของประเทศทั้งประเทศ บางครั้งการจะไม่เอ่ยชื่อบุคคลภายนอกเลยนั้นผมคิดว่าไม่น่าเป็นไปได้ครับ ---

- ๒๑/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชร ๒๑/๑

และในกรณีเมื่อสักครู่นี้มันก็คือการกล่าวถึงการแถลงนโยบายที่ได้เกิดขึ้นในรัฐสภาเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว และไม่มีความเสี่ยงภัยเกิดขึ้นต่อบุคคลภายนอกซึ่งเป็นอดีตนายกรัฐมนตรีแต่อย่างใด ผมคิดว่าเรื่องนี้เราจะต้องชัดเจน แล้วก็อย่าเคร่งครัดตามตัวอักษรแบบนี้ครับ ผมคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณา ๒ วันของเราวันนี้ครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมาก อย่างที่ผมได้เรียนถ้ามีความจำเป็น เพียงแต่ที่ผมอยากให้ความเป็นธรรมกับบุคคลที่อยู่ข้างนอก ไม่มีโอกาสได้ชี้แจง เช่น ท่านประยุทธ์อย่างนี้ท่านก็ไม่มีโอกาสได้ชี้แจง ท่านก็ไม่ได้เป็นรัฐบาลแล้ว ถ้าพูดว่ารัฐบาลที่แล้วนี้ ผมก็คิดว่าน่าจะพอเข้าใจกันได้ครับ แต่ว่าถ้ามีความจำเป็นท่านก็อธิบายได้ แต่ผมเพียงแต่ไม่อยากให้คนข้างนอกตำหนิว่าคนที่ไม่มีโอกาสชี้แจงอาจจะไม่ตรงประเด็น แต่ถ้าจำเป็นอย่างที่คุณปรกรณ์วุฒิก็คงพยายามให้ลดน้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ต่อไปผมจะให้คุณวรโชติ สุกนธ์ขจร แล้วก็มาที่คุณคำณูณ สิทธิสมาน หลังจากนั้นก็จะปฏิบัติอย่างที่ท่านว่านะครับ ๕ นาที ๓ คนรวดเลย ตั้งแต่คุณกรวิรุเป็นต้นไปนะครับ ส่วนทางด้านวุฒิสมาชิกถ้าต้องการอธิบายต่อเนื่องกันคนละ ๕ นาที ก็อย่างคุณปรกรณ์วุฒิก็คงได้ปรึกษากันแล้วไม่ขัดข้องก็แจ้งความจำนงมาว่าบุคคลต่อไปนอกจากคุณคำณูณ สิทธิสมาน เอาคนเดียวก่อน หลังจากนั้นจะเป็น ๓ คน ก็จะได้ปฏิบัติตามนั้น เชิญคุณวรโชติ สุกนธ์ขจร ครับ

นายวรโชติ สุกนธ์ขจร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วรโชติ สุกนธ์ขจร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๔ พรรคพลังประชารัฐ จังหวัดเพชรบูรณ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานสภาที่เคารพครับ อันดับแรกผมต้องขออนุญาตแสดงความยินดีผ่านท่านประธานสภาไปยังนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีทุกท่าน ซึ่งวันนี้ผมคิดว่าเป็นวันที่พี่น้องประชาชนรอคอยในการเข้ามาบริหารประเทศของคณะรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ผมได้อ่านคำแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเศรษฐา ทวีสิน ทุกข้อความ ผมยอมรับว่านโยบายของรัฐบาลครอบคลุมทุกภาคส่วนทุกกลุ่มของพี่น้องประชาชน แต่สิ่งที่ผมจะขออนุญาตเสนอไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธานรัฐสภามีอยู่ ๒-๓ ประเด็นด้วยกันครับ ด้านสังคมในหน้า ๓ และย่อหน้าที่ ๒ และย่อหน้าที่ ๓

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชร ๒๑/๒

แล้วก็หน้า ๑๒ ย่อหน้าที่ ๑ เกี่ยวกับสวัสดิการแห่งรัฐ ท่านประธานครับ พรรคพลังประชารัฐ ได้มีการนำนโยบายหลัก ๆ ในการหาเสียงอยู่ ๒-๓ ประเด็น

ประเด็นแรก เรื่องเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งท่านหัวหน้าพรรคท่านประวิตร วงษ์สุวรรณ ได้บรรจุอยู่ในนโยบายหลักของพรรคพลังประชารัฐ และอีกเรื่องหนึ่งก็คือ บัตรประชารัฐ วันนี้เรื่องเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญของพี่น้องผู้สูงอายุ ผมได้รับคำถามจากพี่น้องผู้สูงอายุแล้วก็พี่น้องเขาในทุก ๆ ครั้งที่ลงพื้นที่ว่าบัตรผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจะมีอีกไหม ผมก็ได้แต่ยืนยันว่าทางท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลน่าจะ ไม่ทอดทิ้งประเด็นนี้ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท มันมีความสำคัญต่อพี่น้องผู้สูงอายุ ในชนบทมาก เขารอคอยว่าวันไหนที่เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจะเข้าจะได้รับในบัญชีของเขา ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ความต้องการ และฐานะของแต่ละคนไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุซึ่งไม่มีกำหนดในนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี ผมอยากให้ ท่านนำไปพิจารณาเพิ่มสักนิดก็ยิ่งดีท่านนายกรัฐมนตรีครับ อาจจะเป็น ๑,๐๐๐ บาท ครอบครัวทุกคนก็จะขอบพระคุณมาก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๒๒/๑

อีกประเด็นหนึ่ง เรื่องบัตรประชาชน เดิมทีบัตรประชาชนเราได้ ๓๐๐ บาท ก็เป็นนโยบายหลักของพรรคพลังประชาชนที่ใช้ในการหาเสียง วันนี้พี่น้องก็ได้สอบถามมา เช่นกันว่าบัตรประชาชนยังจะคงอยู่ไหม ซึ่งเวลาผมไปลงพื้นที่เหมือนกันครับ สส. เพชรบูรณ์ ทั้ง ๖ เขต แล้วผมมั่นใจว่า สส. พรรคพลังประชาชนก็จะโดนถามเรื่องนี้ทุกเขตเลือกตั้ง เหมือนกัน ก็เช่นเดียวกันครับ ยังยืนยันว่ารัฐบาลจะไม่นำทิ้งเรื่องนี้เพราะเป็นสวัสดิการ แห่งรัฐ ที่มีประโยชน์และมีคุณค่าความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ความต้องการ ท่านเชื่อไหมว่าบางครอบครัวของพี่น้องชนบทที่ใจมากที่วันนี้จะได้ใช้บัตรไปกดเอาสิ่งของ ในร้านค้ามาใช้ในชีวิตประจำวัน จะไปกดเอาสิ่งของมาใช้ในครัวเรือน บางครอบครัวอยู่ได้ ด้วยบัตรประชาชน วันนี้นโยบายของพรรคพลังประชาชนที่บอกว่าจะเพิ่มให้ ๗๐๐ ต้องฝาก ท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนว่าสมควรที่จะให้บัตรประชาชนยังคงอยู่ นำเรียนด้วยความเคารพจริง ๆ ครับท่านประธานสภาผ่านไปทางท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี ซึ่งบัตรทั้ง ๒ อย่างนี้มันเป็นชีวิต มันมีคุณค่า มันมีความหมายกับพี่น้องประชาชนในชนบท และผมคิดว่าผู้สูงอายุทุกท่านก็รอคอย พี่น้องทุกคนก็รอคอยบัตรประชาชน ๗๐๐ ไม่เพิ่ม ก็ขอให้คงอยู่ หรือว่าเพิ่มนิดหน่อยก็จะขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีมาก

อีกประเด็นหนึ่ง ผมเรียนผ่านไ้ทางนายกรัฐมนตรีว่าเงินดิจิทัล ๑๐,๐๐๐ บาท ผมได้เห็นหลักเกณฑ์ของพรรคเพื่อไทยแล้วว่า ๑๐,๐๐๐ บาทนี้ ใช้ได้ภายใน ๔ กิโลเมตร บ้านผม ๔ กิโลเมตร บางครั้งไม่มีร้านค้าที่จะไปใช้ได้ เพราะฉะนั้นถ้ามันจะเกิดขึ้นจริง ๆ ผมอยากนำเรียนผ่านท่านประธานรัฐสภาไปยังท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี ทุกท่านว่า เงื่อนไขในการใช้จ่ายขอให้มันง่ายให้ครอบคลุมมากกว่านี้จะได้ไหมครับ เพราะว่า พี่น้องประชาชนทุกคนดีใจครับ ได้ข่าวว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะแจกเงินดิจิทัล ๑๐,๐๐๐ บาท ต้องการใช้ครับ และอีกเรื่องหนึ่งครับ มันก็มีความสำคัญว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ภายใน ๖ เดือน จะใช้หมดหรือเปล่านั้นไม่รู้ เพราะว่ามันเป็นความสำคัญ มันเป็นเงินก้อนที่ทุกคนก็รอคอย ฝากท่านประธานสภาไปทางนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีว่าขออนุญาตให้คิดหลักเกณฑ์ แล้วก็ดูเรื่องความจำเป็นในการใช้ให้มันครอบคลุม ให้มันสามารถใช้ได้ง่าย ท้ายที่สุดนี้ ผมขอเป็นกำลังใจให้กับนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีทุกท่านในการบริหารราชการ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๒๒/๒

แผ่นดิน คาดหวังว่าจะนำความสุขนำพาประเทศไปสู่ความรุ่งเรืองในอนาคตอันใกล้นี้
กราบขอบพระคุณอย่างสูงครับ ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณค่านุณ
สิทธิสมาน หลังจากนั้นก็เป็นคุณจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ เชิญคุณค่านุณครับ

นายค่านุณ สิทธิสมาน (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ค่านุณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ นโยบายเดิมเงิน
๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet ก็ต้องถือว่าเป็นนโยบายที่ชาญฉลาด กล้าหาญ แต่ก็แฝง
ความสับสนเสี่ยงเอาไว้อย่างมากทีเดียวครับ เป็นนโยบายที่ก่อให้เกิดการโต้แย้งมากมาย
ในเอกสารนโยบาย ๑๔ หน้า ครึ่งนี้ท่านใช้คำว่า จุดชนวน กระตุ้น กระตุก แล้วก็ถือว่าเป็น
จุดเริ่มต้นทั้งหมด เปรียบเสมือนเป็นกระดุมเม็ดแรกของนโยบายทั้ง ๑๔ หน้า ถ้ามันสำเร็จ
เกิดการใช้จ่ายมโหฬารในรอบ ๖ เดือน ด้วยจำนวนเงินที่ทุ่มลงไปเกือบ ๆ เท่า หรือเท่ากับ
งบลงทุนใน ๑ ปีงบประมาณ โครมเดียวจะครับ เกิดการหมุนของเศรษฐกิจหลายรอบในรอบ
๖ เดือน -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๒๓/๑

แล้วก็ก่อนหน้านี้ที่จะเติมเงินลงไป เพราะผู้ผลิตจะต้องมีการเตรียมผลผลิตไว้ขายนะครับ ผลสรุปมันก็ดีครับ แล้วผมเห็นด้วยครับว่าการที่ขออนุญาตเอ่ยนามพรรคเพื่อไทยขึ้นมาเป็นแกนนำในรัฐบาลครั้งนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการเปิดหน้าใหม่ของภูมิรัฐศาสตร์การเมืองไทย อยากจะพูดว่าลงทุนไปสูงมาก เดิมพัน ๔ ปีนี้ไว้สูงมาก แต่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กรุณากล่าวไว้ด้วยถ้อยคำที่มากกว่านี้ก็คือว่าไม่ใช่แค่สูงมากแต่ที่ท่านเทหมดหน้าตัก กระผมอยากจะพูดถึงโครงการนี้เพราะว่าการเทหมดหน้าตักของท่านในครั้งนี้ มันไม่ใช่หน้าตักของพรรคเพื่อไทย ไม่ใช่หน้าตักของพรรคร่วมรัฐบาลชุดนี้เท่านั้น แต่เป็นหน้าตักของประเทศไทย ใช่หรือไม่ครับ งบประมาณสูงเท่างบลงทุนใน ๑ ปี เทไปโครมเดียว ท่านประธานครับ สิ่งที่ตั้งคำถามกันมาก่อนหน้านี้คือ ที่มาของเงิน เงินมาจากไหน ที่จริงทางพรรคเพื่อไทยได้แถลงไว้ชัดเจนและที่ชัดเจนที่สุดก็คือเอกสารที่ท่านชี้แจงต่อ กกต. เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๖ ชี้แจงตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมายพรรคการเมือง ท่านชี้แจงไว้ว่าเงินทั้งหมดจะมาจาก การบริหารระบบงบประมาณตามปกติและการบริหารระบบภาษี ๔ ทางครับ ซึ่งผมไม่มีเวลาที่จะอภิปรายในรายละเอียดถึงความเป็นไปได้ต่าง ๆ แต่สรุปได้ว่ามันจะเป็นโครงการที่อยู่ในงบประมาณและน่าจะเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗ แต่ว่าท่านประธานครับ ไม่กี่วันก่อนหน้านี้ทางรัฐมนตรีท่านหนึ่งก็ออกมาพูด หรือให้ข่าวในทำนองว่าที่มาของเงินนั้น อาจจะเป็นการใช้ระบบที่ให้หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจนั้น ปฏิบัตินโยบายของรัฐ ตาม พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลัง ปี ๒๕๖๑ มาตรา ๒๘ ก็คือหมายความว่าให้รัฐวิสาหกิจทำไปก่อนแล้วรัฐตั้งงบประมาณจ่ายคืนในภายหลัง ซึ่งก็จะเป็นเหมือนโครงการจำนำข้าว เมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อนนะครับ อันนี้ก็เป็นประเด็นสำคัญ และประเด็นสำคัญในเรื่องระยะเวลา ก็เช่นกันครับว่า งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗ ที่ต้องเลื่อนออกมาในที่สุดจะไปได้จริง ๆ เมื่อไร มีนาคม หรือเมษายน และโครงการนี้ท่านบอกว่าจะเป็นช่วงมีนาคม ๒๕๖๗ เพราะฉะนั้นคำถามแรกของผมก็คือว่า ที่มาของเงินจะเป็นเงินในงบประมาณ เป็นโครงการในงบประมาณ หรือเป็นโครงการนอกงบประมาณในลักษณะใด

คำถามที่ ๒ เมื่อรวมกับโครงการเร่งด่วนที่ ๑ เรื่องการแก้ปัญหาหนี้สิน ซึ่งรวมถึงการพักหนี้แล้วนี่นะครับ จะต้องใช้เงินอีกเท่าไร เมื่อรวม ๒ โครงการแล้วรวมใช้เงินเท่าไรและเป็นโครงการในงบประมาณหรือนอกงบประมาณ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรรมกาณจน์ ๒๓/๒

และคำถามสุดท้าย เพราะมีเวลาอยู่แค่นี้ ผมเป็นห่วงอยู่นิดหนึ่งครับว่า เมื่อแหล่งที่มาของเงินยังมีปัญหาค่ะ มันมีความเป็นไปได้ไหมครับว่าจะมีการไปแตะสินทรัพย์อื่นของประเทศ ที่ถูกมองว่าประเทศเรามีอยู่มากเพียงพอนำมาบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น ทุนสำรองระหว่างประเทศ เหมือนในอดีตรัฐบาลพรรคของท่านแถลงนโยบายในที่นี้นะครับ แล้วก็บอกว่าจะบริหารสินทรัพย์ของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตอนนั้นมีแนวความคิดที่จะตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ แต่ในที่สุดตลอด ๔ ปี หรือไม่ถึง ๔ ปี ก็ไม่อาจจะตั้งได้ เพราะมีความคิดเห็นที่แตกต่างมาก ผมจึงขออนุญาตฝากคำถามไว้ ๓ คำถามเพียงเท่านี้ ทั้งที่ใจอยากจะพูดมากกว่านี้เยอะครับ แต่ว่าติดขัดด้วยเวลากราบขอบพระคุณครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๔/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปขอเชิญ
คุณจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ขอใช้เวลา ๓๕ นาที เชิญครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นผมขอถือโอกาสนี้ นับ ๑ ด้วยการแสดงความยินดีกับท่าน
นายกรัฐมนตรี เศรษฐา ทวีสิน และคณะรัฐมนตรีทุกท่านที่ได้รับพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งในคณะรัฐบาล ซึ่งนั่นหมายความว่านับจากนี้กระผม
และพรรคประชาธิปัตย์ก็จะทำหน้าที่ฝ่ายค้านตามวิถีทางรัฐสภา ท่านนายกรัฐมนตรี
เศรษฐาประกาศว่ารัฐบาลนี้จะเป็นรัฐบาลของประชาชน กระผมก็ขอถือโอกาสนี้เช่นเดียวกัน
ประกาศว่าพรรคประชาธิปัตย์ก็จะทำหน้าที่ฝ่ายค้านของประชาชน และจะทำหน้าที่
ในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินเต็มกำลังความสามารถ ก่อนที่จะเริ่มต้นพูดถึง
นโยบายรัฐบาลขอแสดงจุดยืนสั้น ๆ นิดเดียวครับ ขอแสดงจุดยืนต่อท่านประธานสภา
ในการทำหน้าที่ ๒ ข้อ

ข้อ ๑ ขออนุญาตเรียนว่าพวกกระผมจะไม่ค้านทุกเรื่อง แต่จะทำหน้าที่
ฝ่ายค้านที่เข้มแข็ง ตรวจสอบรัฐบาลแทนประชาชน และรักษาประโยชน์สูงสุดของประเทศ
และประชาชน

ข้อ ๒ ในการทำงานร่วมกับพรรคร่วมฝ่ายค้านอื่น กระผมขอเรียนว่ากระผม
และพรรคประชาธิปัตย์จะถือหลักแสวงจุดร่วม สงวนจุดต่าง อะไรที่เป็นจุดยืนสำคัญ
ของพรรค เช่น จะไม่แตะมาตรา ๑๑๒ แม้ว่าวันหนึ่งอาจจะมีพรรคร่วมฝ่ายค้านใดได้เสนอ
เรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภา ผมบอกล่วงหน้าเลยว่าพรรคประชาธิปัตย์จะไม่สนับสนุน
แต่ขณะเดียวกันก็ขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานครับว่า พวกกระผมพร้อมทำหน้าที่
ในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินร่วมกับพรรคร่วมฝ่ายค้านทุกพรรคเต็มกำลัง
ความสามารถ ที่ผมต้องหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพูดก่อนก็เพราะเหตุว่าเพื่อป้องกันความไม่เข้าใจ
ที่อันอาจเกิดขึ้นได้ในอนาคตนำไปสู่ข้อครหาว่าฝ่ายค้านแตกกัน ซึ่งเกรงว่าสุดท้ายจะทำให้
น้ำหนักในการทำหน้าที่ตรวจสอบรัฐบาลแทนประชาชนขาดน้ำหนักไปโดยไม่จำเป็น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๔/๒

สำหรับนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไปเมื่อสักครู่นี้ ผมกราบเรียน
 เลยครับ ผมดูละเอียด ๒-๓ รอบ ดูทุกตัวอักษรทบทวนไปทบทวนมา มีความเห็นเหมือน
 สาธารณชนทั่วไป แล้วก็มีความเห็นเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิกหลายคนที่ยกปราชญ์ว่า
 มาตรฐานของนโยบายรัฐบาลชุดนี้ พุดตรง ๆ ขอภัยท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ สวนทาง
 กับความสูงท่านนายกรัฐมนตรีจริง ๆ การตั้งโจทย์ประเทศก็คลุมเครือ ตัวนโยบายบอกตรง ๆ
 เลื่อนลอย ขาดความชัดเจน แล้วก็ถ้าใครอ่านจริง ๆ ให้ครบจะพบว่าฟุ่มเฟือยด้วยวาทกรรม
 วกไปวนมากลายเป็นนโยบายน้ำท่วมทุ่งผักบุ้งโหรงเหรง ที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่ผมเชื่อว่าทุกคน
 เห็นตรงกันก็คือนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงเมื่อสักครู่กับนโยบายตอนหาเสียงนี้
 หนึ่งคนละม้วน กลายเป็นนโยบายไม่ตรงปกอย่างที่วิจารณ์กัน ผมขอถือโอกาสนี้ใช้เวลา
 อันจำกัดสะท้อนความเห็นแทนประชาชนในการทักท้วง ตั้งคำถาม วิพากษ์ วิจารณ์
 และเสนอแนะแบบสร้างสรรค์ต่อนโยบายที่รัฐบาลนี้ได้แถลง จะให้ความเห็นไม่เกิน
 ๑๐ นโยบาย สั้น ๆ เร็ว ๆ ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฏฐ์ณรัตน์ ๒๕/๑

นโยบายแรก เงินเดือนปริญญาตรี ๒๕,๐๐๐ บาท ตอนหาเสียงอีกทีก็
ครึกโครม สร้างความหวังให้เด็กรุ่นใหม่ที่กำลังจะเรียนจบปริญญาตรีว่าเที่ยวนี้ภายใต้
รัฐบาลนี้ถ้าพรรคเพื่อไทยชนะการเลือกตั้งจะได้เงินเดือนปริญญาตรี ๒๕,๐๐๐ บาท วันนี้
นโยบายนี้หายไปไหนแล้วครับ กลายเป็นนโยบายนินจาอยู่ ๆ ก็หายไปแบบไร้ร่องรอย
พอท่านได้เป็นรัฐบาล นี่คือคำถาม หรือท่านคิดว่านโยบายนี้ตอนหาเสียงท่านสัญญาไว้ปี
๒๕๗๐ อย่างไร ท่านก็อยู่ไม่ถึงก็เลยไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ ท่านสัญญาแล้วท่านต้องทำ
ผมขอทวงสัญญานี้แทนน้อง ๆ รุ่นใหม่ทั่วทั้งประเทศที่กำลังจะจบการศึกษา
ท่านนายกรัฐมนตรีต้องตอบเรื่องนี้ครับ

นโยบายที่ ๒ ค่าแรงขั้นต่ำ ท่านคงจำได้ ๖๐๐ บาทต่อวัน นี่ก็นินจาตัวที่ ๒
ตอนหาเสียงหลายฝ่ายทักท้วงกันบอกว่าถ้าขึ้นค่าแรงทันที ๖๐๐ บาทต่อวัน ขึ้นต่ำนี้เป็นห่วง
เอกชน SMEs โดยเฉพาะในต่างจังหวัดที่เขามีคนงาน ๕ คน ๗ คน จะเจ๊งกันหมด เพราะรับ
ต้นทุนที่สูงขึ้นแบบกะทันหันไม่ไหว แล้วสุดท้ายถ้าต้นทุนสูงขึ้นก็ต้องไปผลักภาระให้กับราคา
สินค้าผลิตผล แล้วกรรมก็ไปตกอยู่กับผู้บริโภคคือประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ในที่สุด
SMEs ก็เจ๊ง ผู้บริโภคก็เจ๊ง แต่ท่านไม่ฟัง เพราะว่าตอนนั้นกำลังหาเสียง กำลังโกยคะแนน
กับผู้ใช้งาน แล้วก็สุดท้ายท่านก็ต้องเปลี่ยน เปลี่ยนมาเป็นค่าแรง ๖๐๐ บาทต่อวัน
ปี ๒๕๗๐ แต่พอมาดูนโยบายที่ท่านแถลงเมื่อสักครู่ว่าแต่ปี ๒๕๗๐ เลย ไม่มีเลยครับ
หายวับไปกับตา นโยบายเหลือแค่เขียนไว้ในหน้า ๘ แค่นี้บรรทัดเดียวบอกว่า ค่าแรงขั้นต่ำที่
เป็นธรรมคือสิ่งที่เราจะทำ รวมทั้งสามารถทำให้ผู้ใช้แรงงานเข้าถึงสวัสดิการที่เหมาะสม
แค่นี้ครับ แล้วค่าแรงขั้นต่ำ ๖๐๐ บาท ปี ๒๕๗๐ อยู่ไหนครับ

นโยบายที่ ๓ นี่ก็ความหวังของพี่น้องชาวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
รถไฟฟ้า ๒๐ บาทตลอดสาย ชิดเส้นได้ทำทันที ล่องหนไปอีก ๑ นโยบาย รถไฟฟ้าไปจอด
หลับอยู่สถานีไหนครับ จนนักข่าวทนไม่ไหวตามไปสัมภาษณ์รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคม ท่านอีกอีกบอกว่าอีก ๒ ปี จะทำ ไม่เป็นไรครับ อย่างน้อยท่านก็ผิดคำพูดไปแล้ว
๑ คำ แต่อย่าผิดคำพูดคำที่ ๒ ต่อไป ท่านต้องทำให้เกิดขึ้นให้ได้ คำถามคือเอาเงินที่ไหน
มาทำ จะต้องเอาเงินของประเทศไปชดเชยให้บริษัทเอกชนหรือไม่ อย่างไร อันนี้คือสิ่งที่
รัฐบาลและท่านนายกรัฐมนตรีต้องตอบ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๒๕/๒

นโยบายที่ ๔ นโยบายลดความเหลื่อมล้ำ ท่านศิริกัญญาพูดไปหน่อยหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้ใช้คำว่า เติมเงินให้ทุกคนครบถ้วนที่รายได้ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท ทุกเดือน ชิดเส้นได้เส้นที่ ๒ ทุกเดือน วันนี้หายเข้ากลีบเมฆไปแล้วครับ ผมไม่มีตัวเลขชัดเจน เพราะไม่ใช่ นโยบายของพวกผม แต่ให้นักวิชาการเขาไปดูคร่าว ๆ อาจจะผิดขอภัยด้วย ถ้าผิดนะครับ บอกว่า ครบถ้วนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน เกือบ ๒๐ ล้านครอบครัว ถ้าท่านจะทำนโยบายนี้อย่างที่พูดท่านต้องเติมเงินเดือนหนึ่งหลักแสนล้านบาทครับ ท่านจะเอาเงินมาจากไหน หรือสุดท้ายกลายเป็นนโยบายล่องหนอย่างที่ผมเรียน นี่ก็คืออีกข้อหนึ่งที่รัฐบาลต้องชี้แจง

นโยบายที่ ๕ เรื่องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ตอนหาเสียงท่านบอกว่า จะจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดที่มีความพร้อม วันนี้ไม่มีสักคำเลยครับ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงเมื่อครู่นี้ แถมถูกแปลงโฉมจากผู้ว่าราชการที่มาจากการเลือกตั้งไปเป็นผู้ว่า CEO เปลี่ยนจากกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นไปเป็นรวบอำนาจมาสู่การปกครองส่วนภูมิภาค ย้อนยุคไป ๒๐ ปี เรื่องนี้ สส. สรรเพชญ์ บุญญามณี จะอภิปรายต่อไป -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๖/๑

อย่างน้อยผมหยิบมา ๕ นโยบายเป็นตัวอย่าง ที่พูดมาเพื่อจะบอกว่าสุดท้ายผมขอใช้คำว่า แคลมปากตอนหาเสียง ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ป. ตรี ๒๕,๐๐๐ บาท ค่าแรง ๖๐๐ บาท ขึ้นต่ำต่อวัน รถไฟฟ้า ๒๐ บาทตลอดสาย เงินให้ได้ครัวละ ๒๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน จนถึงเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีความพร้อม เพราะท่านไม่เขียนไว้ในนโยบายที่ท่านแถลง นโยบายศักดิ์สิทธิ์เพราะผูกพันรัฐสภาที่ท่านไม่ทำไม่ได้ ผมต้องพูดเพราะกระผมมีหน้าที่ ในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินแทนประชาชน และต้องพูดเพื่อให้รัฐบาล ได้ตระหนักว่าหาเสียงได้แต่ต้องมีความรับผิดชอบ อย่าให้เหมือนตอนไล่หนู ติงเห่า สุดท้าย ี่หนูทั้งงูเห่ามาอยู่ด้วยกัน แล้วก็กลายเป็นแค่เทคนิคการหาเสียง หรือแค่นโยบายการละคร สิ่งนี้ประชาชนไม่ต้องการเห็น ต้องการยกระดับมาตรฐานการหาเสียงของพรรคการเมือง ให้สูงกว่านี้ พูดแล้วต้องทำอย่างที่ประชาชนเขาคาดหวัง

นโยบายต่อไปครับ นโยบายเรื่องราคาพืชผลการเกษตร ท่านนายกรัฐมนตรี ไปพูดที่ขอนแก่นชัดครับ รัฐบาลนี้จะไม่มีนโยบายจำนำข้าวกับจะไม่มีนโยบายประกันรายได้ เกษตรกร ผมกราบเรียนเลยครับไม่มีนโยบายจำนำข้าวดีแล้วครับ เพราะนั่นคือนโยบาย และโครงการที่เป็นต้นเหตุการทุจริตคอร์รัปชัน ท่านประธานทราบไหมครับ นโยบาย จำนำข้าวจนวันนี้สร้างภาระหนี้ให้ประเทศ ๘๘๔,๐๐๐ ล้านบาท จนวันนี้ประเทศไทย ยังค้างชำระหนี้โครงการนี้อยู่อีก ๒๕๔,๐๐๐ ล้านบาท ตัวเลขกลม ๆ ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท คนที่จะต้องมาใช้ต่อไปรัฐบาลถัดจากรัฐบาลยิ่งลักษณ์ แล้วก็มันเหมือนกรรมมีจริง

(นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) ท่านประธานคะ ดิฉันขอประท้วงค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ขออภัยคุณจุรินทร์ มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน ธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย ดิฉันต้องขออนุญาตประท้วงทางท่านผู้อภิปรายอยู่ค่ะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๖/๒

ท่านกำลังที่จะอภิปรายเลยกรอบที่เรา กำลังพูดคุยกันอยู่ในวันนี้ เรา กำลังอภิปรายในเรื่องของรัฐบาลชุดปัจจุบันนะค่ะ ไม่ใช่ชุดที่ผ่านมาในอดีต และสิ่งที่ท่านพูดก็เป็นเท็จกับในสภาอีกที่ทำให้รัฐบาลที่ผ่านมาได้รับความเสียหายด้วย ดิฉันจึงขอให้ท่านได้ถอนคำพูดที่บอกว่า รัฐบาลของนางสาวยิ่งลักษณ์สร้างความเสียหายในเรื่องของโครงการจำนำข้าวด้วยค่ะ เรียนท่านประธานค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าเรื่องนี้ได้ยั่วให้คนที่ เป็นรัฐบาลเขาได้ชี้แจงต่อไปครับ คุณจรินทร์ระมัดระวังหน่อยนะครับ

(นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ทันทมาทางนี้หน่อยครับ ผม ครมมานิตย์ สังข์พุ่ม ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมืองสุรินทร์พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอเพิ่มเติมจากคุณธีรรัตน์นิดหนึ่ง ในเบื้องต้น ถ้าฟังจากผู้อภิปรายคนก่อนนี้โครงการจำนำข้าวนี้มันก็มีประโยชน์นะครับ แม้กระทั่งว่าการประกันข้าวที่รัฐบาลทำมาเที่ยวที่แล้วก็มีประโยชน์ ต่างก็เอาเงินมาช่วยชาวนา แต่วันนั้นพรรคเพื่อไทยเราไม่มีโอกาสแสดงเลยครับ โดนปฎิวัติเสียก่อน เหมือนกับที่ท่านประธานเห็นทุกกระบวนการเพื่อไล่ล่าแล้วก็เปลี่ยนรัฐบาล ผมอยากให้เป็นธรรมเรื่องนี้ไม่อยากให้เอามาพูดกันต่อ ถ้าพูดเรื่องนี้มันไม่จบหรอกครับ เพราะทั้งการจำนำ การประกันข้าวนี้ เป็นการช่วยเหลือชาวนา แต่วันนั้นเราไม่รอก็เลยโดนปฎิวัติไป ๒-๓ ครั้ง ดังที่ประธานเห็นผมไม่อยากให้นำเรื่องนี้ ไม่ได้กลัวนะครับท่านประธาน ด้วยความเคารพไม่ได้กลัว เดียวมันจะเป็นเรื่องยาวอีกครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณมากครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชสีพร ๒๗/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : คุณक्रमานิตย์ ผมคิดว่าประเด็นที่ประท้วงก็ชัดเจนแล้วนะครับ ผมขออนุญาตให้คุณจรินทร์ต่อ ช่วยระมัดระวังหน่อย ผมไม่อยากให้มีการประท้วงเยอะ ๆ เชิญคุณจรินทร์ครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผมกำลังพูดถึงนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าจะไม่ทำจำนำข้าว ผมบอกว่าดีแล้ว และผมพร้อมสนับสนุน เพราะจำนำข้าวรัฐบาลนี้ยังต้องมาใช้หนี้อีก ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท มีเท่านี้ครับ แต่คำถามของผมก็คือ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ทำจำนำข้าว แล้วก็ไม่ทำประกันรายได้เกษตรกร ผมเรียนถามนั่นแปลว่าต่อไปนี้ ข้าว มันสำปะหลัง ยาง ปาล์ม ข้าวโพด ไม่มีเงินส่วนต่างแล้วใช่ไหมครับ นั่นแปลว่าถ้าวันหนึ่งราคาพืชผลการเกษตรเหล่านี้ราคาตก อะไรจะกลายเป็นตัวช่วยให้เกษตรกรพออยู่ชิวอยู่ได้ วันนี้ไม่เป็นไรครับ ตอนผมอยู่กระทรวงพาณิชย์ก่อนออกมา ข้าวความชื้นไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ข้าวเปลือกเจ้าไปเกวียนละ ๑๒,๐๐๐-๑๓,๐๐๐ บาทแล้วครับ ข้าวเปลือกเหนียว ๑๔,๘๐๐-๑๕,๘๐๐ บาท ข้าวเปลือกหอมมะลิ ๑๕,๐๐๐-๑๖,๖๐๐ บาท มันสำปะหลัง ๓ บาทกว่า ปาล์ม ๕-๖ บาท ข้าวโพด ๑๑ บาท ยกเว้นยางที่ราคาตก แต่ถ้าไม่มีประกันรายได้เงินส่วนต่างชาวสวนยางจะทำอย่างไรครับ และวันข้างหน้า ถ้า ๓-๔ ตัวข้างหน้าที่ผมพูดตก ใครจะดูแลเกษตรกรด้วยวิธีไหน ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าจะพักหนี้เกษตรกรแทน แต่พักหนี้ผมไม่ค้านครับ แต่พักหนี้คือแค่หยุดต้นกับหยุดดอก หมดเวลาหยุดต้นหยุดดอกเมื่อไร ดอกกับต้นมันก็มารวมกันกลายเป็นหนี้เดินต่อ สุดท้ายพักหนี้แค่ต่อลมหายใจให้เกษตรกรชั่วคราว เรื่องนี้ สส. สมบัติ ยะสินธุ์ จะมาอภิปรายต่อไป

นโยบายถัดมาครับ Digital Wallet ๑๐,๐๐๐ บาท ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท สมาชิกอภิปรายไปบ้างแล้วผมไม่ลงลึกครับ แล้วไม่ขอวิจารณ์ตรงนี้ แต่ย้ารัฐบาลต้องทำ เพราะเป็นสัญญาที่หาเสียงไว้ แต่มันมีคำถาม ๒ ข้อ ๑. ทำอย่างไรครับ กับ ๒. เอาเงินมาจากไหน ทำอย่างไรสังคมสับสน เดียวบอกว่าใช้ Application เป่าดัง เดียวบอกว่าใช้ Blockchain เดียวบอกว่าอาจจะมามีบริษัทมารับทำ สุดท้ายบอกไม่มีบริษัทรับทำ แล้วเอาเงินมาจากไหน ๑. งบประมาณแผ่นดินหรือเปล่าครับ ถ้างบประมาณแผ่นดินผมเรียน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๒๗/๒

ท่านประธานเลย โครงการนี้ใช้ ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ก่อนพ้นจากรัฐบาล ผมถามในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณตอบชัด ยังเหลือเงินเท่าไร สำหรับรัฐบาลหน้าที่จะทำนโยบาย ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณตอบ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และนี่ตั้ง ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ต่อให้เอาเงินงบประมาณ ปี ๒๕๖๗ ทั้งปีมาทำให้หมด ไม่ต้องทำโครงการอื่นเลยที่ท่านแถลงทั้งเล่มนี้ครับ ก็ไม่พอ แล้วท่านจะเอาเงินมาจากไหน คนในรัฐบาลบอกไม่ถูก ถ้าไม่ถูกก็ไม่ใช่ไร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังพูดแยม ๆ คล้าย ๆ กับว่า จะเอาเงินอนาคตตามมาตรา ๒๘ พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังมาใช้ นั่นได้ก็หลักแค่ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือสัก ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ ๕.๖ แสนล้านบาท ท่านจะเอามาจากไหน และถ้าเอาใช้เงินตามมาตรา ๒๘ มาใช้ ท่านต้องตั้งงบประมาณขึ้นในอนาคตรึไหมครับ นี่คือนโยบายที่ต้องขออนุญาตถาม เพราะ ๒-๓ วันก่อน คนในรัฐบาลบอกว่ายังไม่ได้ข้อสรุป แปลว่าอะไร แปลว่า Digital Wallet ๑๐,๐๐๐ บาทนี่ กลายเป็นนโยบายไปตายเอาดาบหน้า สิ่งนี้คือสิ่งที่ผมคิดว่ารัฐบาลต้องรับผิดชอบทำให้สำเร็จ และที่ขอเตือน อย่าให้นโยบายนี้กลายเป็นการทุจริตเชิงนโยบายเกิดขึ้นเด็ดขาดครับท่านประธาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณฺทมาศ ๒๘/๑

นโยบายถัดมาที่ขอพูดถึง นโยบายเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ อันนี้รัฐบาลเขียนไว้ในนโยบายเร่งด่วน ผมเรียนครับ กระผมและพรรคประชาธิปัตย์ของผมทั้งหมดที่นั่งอยู่ข้างหลังนี้ พร้อมให้การสนับสนุนเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่มีข้อสังเกต เพราะนโยบายรัฐบาลเขียนไว้ในเล่มนี้ครับ ท่านประธานค่อย ๆ ฟังนะครับ บอกว่าเพื่อให้คนไทยได้มีรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น โดยยึดรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดีครับ ผมสนับสนุน และตรงนี้ครับ ไม่แก้ไขในหมวดพระมหากษัตริย์ นี่ก็ดีครับ พวกผมสนับสนุนเต็มร้อย แต่คำว่า ไม่แก้ไขในหมวดพระมหากษัตริย์ แปลว่าอะไรครับ แปลว่าไม่แก้ไขในหมวด ๒ ของรัฐธรรมนูญ หมวด ๒ ว่าด้วยพระมหากษัตริย์ มี ๑๙ มาตรา ตั้งแต่มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๒๔ ผมเห็นด้วยไม่แก้หมวด ๒ แต่มันมีคำถาม แปลว่าหมวด ๑ แก้ได้ใช่ไหมครับ โดยนโยบายรัฐบาลชุดนี้ เพราะไม่มีนโยบายไม่แก้หมวด ๑ หมวด ๑ มี ๕ มาตรา ผมไม่ขอเสียเวลาหยิบยกรัฐธรรมนูญมาให้ท่านประธานดู แต่ว่ามาตราที่ต้องเอ่ยตรงนี้มี ๒ มาตรา มาตรา ๒ ระบุว่าประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แก้ได้หรือครับ ที่สำคัญอีกมาตราหนึ่ง มาตรา ๑ ของรัฐธรรมนูญ เขียนว่าอย่างไรครับ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกไม่ได้ แปลว่าตราบเท่าที่มีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ และหมวด ๑ คงไว้ ใครจะมาแบ่งแยกดินแดนไม่ได้ ทำไมนโยบายรัฐบาลไม่กล้าระบุให้ชัด ไม่แก้ทั้งหมวด ๑ หมวด ๒ ท่านเกรงใจใครครับ เกรงใจพรรคร่วมรัฐบาลพรรคไหน และอย่าคิดว่าการแบ่งแยกดินแดนไม่มี ไม่เกิด ๒-๓ วันก่อนมีผู้ไปร้องศาลรัฐธรรมนูญแล้วครับ มีความพยายามในการทำประชามติแบ่งแยกดินแดนจังหวัดชายแดนภาคใต้ นี่คือความจริงที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความบกพร่องของคนเขียนนโยบาย เป็นความบกพร่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงไว้เมื่อสักครู่นี้ แก้เสียครับ ผมให้โอกาส แต่ถ้ายังยืนยันหมวด ๑ แก้ได้ พวกผมต้องรบกับท่านต่อไปในอนาคตเมื่อเรื่องเข้าสู่สภา

นโยบายต่อมากับ การทุจริตคอร์รัปชัน เรื่องนี้สำคัญ และผมเป็นห่วงจริง ๆ เป็นห่วงว่ารัฐบาลเอาจริงแค่ไหน เพราะทั้งเล่มท่านประธานไปอ่านให้ละเอียด อยู่ตรงไหนครับ นโยบายป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ผมค้น ๒ รอบ ไปชุกอยู่ครึ่งบรรทัด ชุกอยู่ใน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณฑมาศ ๒๘/๒

นโยบายการมีส่วนร่วมของประชาชน บอกว่าการป้องกันและจัดการทุจริตที่ประชาชนมีส่วนร่วม แค่นี้ครับ แต่อย่างไรผมก็ไม่ติเรื่องทั้งโกศล แต่รัฐบาลต้องตระหนักว่าจะต้องไม่ทำเหมือนอดีต เพื่อรักษาประชาธิปไตย และรักษาประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชน เพราะรัฐบาลท่านในอดีตเคยถูกยึดอำนาจมา ๒ ครั้ง เพราะเหตุแห่งการทุจริตและการออกกฎหมายล้างการทุจริตจนคนออกมาเป็นล้าน แล้วในที่สุดนำมาสู่การยึดอำนาจ สูญเสียประชาธิปไตย

(นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านจะต้องไม่ทำประวัติให้กลับไปซ้ำรอยเดิมอีก นี่คือนี่ที่ผมย้ำ และผมให้กำลังใจถ้าท่านตั้งใจปราบปรามการทุจริตจริง ๆ ผมคนหนึ่งจะร่วมด้วยครับ ขอขอบคุณครับในเรื่องนโยบายในเรื่องการจัดการกับการทุจริตคอร์รัปชัน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านจรินทร์ครับ มีผู้ประท้วงครับ ขออภัยคุณจรินทร์ครับ มีผู้ประท้วง เชิญคุณक्रमานิตย์ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๘/๑

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผม ครม.มานิตย์ สังข์พุ่ม ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากเมืองสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา จริง ๆ ฟังผู้อภิปรายก็เพลิน หล่อกำลังจะเจ๊งแล้วด้วย แต่สิ่งหนึ่งผมไม่สบาย ท่านบอกว่าพรรคของผมรัฐบาลในอดีตโดนปฎิวัติด้วยการทุจริต ท่านประธานเปิดก็รอบก็ได้ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านครม.มานิตย์ครับ ประทับว่าผู้อภิปรายได้อภิปรายผิดข้อบังคับข้อไหนครับ

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : อภิปรายก้าวล่วงมาว่ารัฐบาลที่ผ่านมาของพรรคเพื่อไทยนี้โดนปฎิวัติเพราะทุจริต ผมว่าเป็นการใส่ร้ายเกินเหตุความเป็นจริง

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : สังคมย่อมรู้ว่าที่ปฎิวัตินั้นปฎิวัติเรื่องอะไร ตั้งข้อกล่าวหามาเยอะเยอะ ทำยที่สุดก็ดังที่เห็นครับท่านประธานหาว่าลิที่ไพอเราะ แล้วก็บางพรรคก็ได้อาศัยบุญบารมีของคณะปฎิวัติเลยครับ วันนี้ก็เริ่มสูญเสียอำนาจ แล้วก็กำลังจะสูญเสียอะไรหลาย ๆ อย่างด้วย ต้องถอนคำว่า ทุจริตครับ ผมฟังครับ เพราะว่าต่างคนต่างอาวุธครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ อันนี้คืออภิปรายนโยบาย ไม่ใช่ข้ออภิปรายไม่ไว้วางใจนะครับ ผมอยากจะทำให้คุณจุรินทร์ได้ระมัดระวัง คงยังไม่ต้องถอนตอนนี้ก็อธิบายได้ แต่ว่าให้ระมัดระวัง เพราะว่าเราอภิปรายเรื่องนโยบาย นโยบายที่จะทำและความเป็นไปได้ นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าย้อนหลังไปมากที่ครม.มานิตย์ ประทับสักครู่นี้ ผมต้องขอภัยนะครับ ก็ยังไม่ต้องถอนครับ อภิปรายไปเพราะเหลือเวลาอีก ๗-๘ นาที เชิญคุณจุรินทร์ครับ จะได้อภิปราย

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : สุดท้ายครับ ท่านประธานครับ นโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีประกาศชัดเจนว่าจะฟื้นฟูหลักนิติธรรมที่มีความเข้มแข็ง ผมกราบเรียนกับท่านประธานครับ รัฐบาลข้ามชั่วแม้จะเปลี่ยนชื่อเป็นรัฐบาลสลายชั่ว สลายความขัดแย้งไม่ได้หรอกครับ มีแต่หลักนิติธรรมที่เข้มแข็งเท่านั้นที่จะทำให้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๘/๒

ประเทศของเรามีความหวัง หลักนิติธรรมคืออะไรครับ หลักนิติธรรมคือทุกคนเท่าเทียมกัน ภายใต้กฎหมายเดียวกัน ไม่ว่าคนจน คนรวย คนมีอำนาจ คนไม่มีอำนาจ ไม่เว้นแม้แต่ นักโทษ นักโทษรวย นักโทษจน นักโทษเคยมีอำนาจ นักโทษไม่เคยมีอำนาจ นักโทษทุกคน ก็ย่อมเท่าเทียมกันและย่อมต้องได้รับการปฏิบัติจากผู้บังคับใช้กฎหมายโดยเสมอกัน นโยบายนี้คือจุดเริ่มต้นของความหวัง นโยบายนี้จะศักดิ์สิทธิ์เป็นจริงได้อยู่ที่ตัว ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล การพระราชทานอภัยโทษที่ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๖ เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๔๐ ข ระบุชัด นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณ อันหาที่สุดมิได้ที่ผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษต้องสำนึก และรัฐบาลก็ต้องสำนึกว่าผู้ได้รับ พระราชทานอภัยโทษ ประการที่ ๑ ยังเป็นผู้มีความผิด ประการที่ ๒ หากมีคำพิพากษา ศาลสถิตยุติธรรมในคดีใดเกิดขึ้นอีกว่ามีการกระทำความผิดก็จะต้องรับโทษใหม่ในอนาคต จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลต้องตระหนักว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องบังคับใช้กฎหมายโดยหลักนิติธรรม เท่าเทียมเสมอหน้าเช่นเดียวกับคนไทยทุกคนต่อไป ถ้ารัฐบาลก่อนหน้าทำไม่ถูก ท่านก็ทำ เสียให้ถูก -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๓๐/๑

อย่าปล่อยเลยตามเลย อย่าสร้างมาตรฐานใหม่เหยียบย่ำหัวใจคนรักความยุติธรรม และรักความซื่อสัตย์สุจริตให้ต้องหมกมุ่นใจ ผมเห็นว่าโอกาสนี้เป็นโอกาสสำคัญของรัฐบาลที่จะทำให้สิ่งที่เราพูดกันติดปากวลีหนึ่งที่บอกว่าเรามีไว้แค่ชังคนจนกับคนไม่มีอำนาจมลายหายไปได้โดยนายกรัฐมนตรีที่ชื่อเศรษฐา ทวีสิน ผมขอให้นายกรัฐมนตรีรักษาคำพูด ยึดมั่นในสิ่งที่ได้แถลงผูกพันต่อรัฐสภาไป และขอให้นายกรัฐมนตรีและรัฐบาลประสบความสำเร็จในการเร่งฟื้นฟูหลักนิติธรรมที่เข้มแข็งให้เกิดขึ้นให้ได้โดยเร็ว นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมาก ต่อไปก็จะเป็นพรรคร่วมรัฐบาลซึ่งได้ตกลงกันทุกฝ่ายแล้วว่าจะอภิปรายคนละ ๕ นาที ๓ คน ต่อเนื่องกัน ก็มีคุณกรวีร์ ปริศนานันทกุล คุณคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์ คุณอลงกต มณีภาส ๒ คนแรก ๕ นาที คนหลังขอเป็น ๖ นาที หลังจากนั้นก็จะมาที่ สว. ๓ คนต่อเนื่องกันเช่นเดียวกันครับ ขอเชิญคุณกรวีร์ ปริศนานันทกุล ครับ

นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม กรวีร์ ปริศนานันทกุล พรรคภูมิใจไทย จากจังหวัดอ่างทอง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในเรื่องแรกต้องขอแสดงความยินดีกับรัฐบาลชุดใหม่ที่ถึงแม้ว่าจะใช้ระยะเวลาหลังจากการเลือกตั้งมากกว่า ๓ เดือน เราก็สามารถที่จะตั้งรัฐบาลได้สำเร็จ วันนี้คือวันเริ่มต้นนับ ๑ ใหม่ของรัฐบาลชุดใหม่บนความท้าทายใหม่ และมาพร้อมกับความคาดหวังที่ยิ่งใหญ่ของประชาชนคนไทยทั่วประเทศ แต่ผมดีใจที่รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้เริ่มต้นจาก ๐ แต่ในทางตรงกันข้ามรัฐบาลได้หยิบนำเอาหลายนโยบายที่ได้ลงมือทำไว้ตั้งแต่รัฐบาลชุดก่อน นำมาสานต่อ มาปรับปรุง พัฒนาและบรรจุเป็นนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ผมดีใจที่ได้เห็นนโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระเบียบเศรษฐกิจทางภาคใต้ หรือว่า SEC ที่จะยกระดับแล้วก็พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงทางการค้าและจะทำให้เป็นพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจหลักของประเทศ ผมดีใจที่ได้เห็นโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกคน ที่ได้ดูแลพี่น้องประชาชน เพื่อให้เข้าถึงสิทธิการรักษาแม้ว่ารัฐบาลที่เริ่มต้นคือรัฐบาลไทยรักไทยเมื่อ ๒๐ กว่าปีก่อน รัฐบาลชุดที่ผ่านมา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๓๐/๒

โดยท่านอนุทิน ชาญวีรกูล ได้ยกระดับกลายเป็น ๓๐ บาทรักษาทุกที่ และดีใจที่รัฐบาลชุดนี้จะได้ยกระดับเพื่อเป็นการบริการประชาชนต่อไป และผมต้องขอบคุณรัฐบาลที่ได้มองเห็นประโยชน์ของกัญชาและนำมาเป็นนโยบายกัญชาทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าในเชิงเศรษฐกิจ สิ่งที่เราเห็นตรงกันคือการควบคุมที่จะป้องกันไม่ให้ใช้กัญชาอย่างผิดประเภท หรือใช้กัญชาเพื่อมอมเมาให้เกิดโทษกับลูกหลานของเราต่อไปในอนาคต สิ่งที่ผมอยากจะเน้นย้ำเรื่องเดียว คือเรื่องเร่งด่วนนโยบายเรื่องของการพักหนี้ ขอ Slide หน่อยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายกรวิร์ ปริศนานันท์กุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เราเห็นตรงกันกับพรรคภูมิใจไทยที่ได้เสนอนโยบายพักหนี้ ๓ ปี หยุดต้น ปลอดดอก เพราะถึงเวลาแล้วที่จะต้องช่วยแบ่งเบาภาระบน ๒ บาทที่แบกหนี้เอาไว้อย่างหนักอึ้งของพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจจากปัญหาโควิดช่วงหลายปีที่ผ่านมา แล้วเราเห็นด้วยที่รัฐบาลได้ประกาศเป็นนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มต้นจากการพักหนี้ของเกษตรกร เพราะเป็นพี่น้องเกษตรกรกลุ่มใหญ่และมีปัญหามากที่สุด เราจะเห็นว่าหนี้สินเกษตรกรเฉลี่ยสะสมมากขึ้นทุกปี ๆ ต่อครัวเรือน จึงไม่แปลกหรอกครับ ที่เราจะต้องหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหাপากท้องให้กับพี่น้องประชาชนในเบื้องต้นแรกก่อน และเห็นด้วยที่ใช้กับกลุ่มเกษตรกร แต่ผมอยากจะฝากเอาไว้ ๒ ประการ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๓๑/๑

ประการแรก เราต้องไม่ลืมว่านอกจากกลุ่มเกษตรกรแล้วยังมีพี่น้องกลุ่มอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องคนใช้แรงงาน ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการครู ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ที่ได้รับผลกระทบไม่ได้แตกต่างกัน

ประการที่ ๒ ที่สำคัญมาก เราต้องไม่ลืมว่าการพักหนี้เฉย ๆ นั้นมันไม่ได้ทำให้หนี้หมดไป แต่เราต้องหาวิธีการที่จะไปเพิ่มรายได้ให้กับพี่น้องเกษตรกรและกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้เขามีปัญญาที่จะเอามาปลดภาระ เอามาใช้หนี้ของเขาให้ได้ น่าจะให้นโยบายพักหนี้สำเร็จ ท่านประธานที่เคารพครับ การสานต่อโครงการที่มีประโยชน์จากรัฐบาลชุดที่ผ่านมาเป็นสิ่งที่ตอกย้ำให้เห็นถึงความตั้งใจของรัฐบาลชุดนี้ที่จะก้าวเดินต่อไป ในอนาคตข้างหน้า ผมอยากจะบอกกับท่านประธานว่าการสร้างความเปลี่ยนแปลงนั้นมันไม่จำเป็นครับ มันไม่จำเป็นต้องไปรี้อ ไม่จำเป็นต้องไปล้มล้าง และไม่จำเป็นต้องไปทำลายล้างของเดิมที่มีอยู่ แต่มันคือการสานต่อ หยิบนำเอาสิ่งที่ดีเอามาทำให้เกิดประโยชน์มากขึ้น สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น และตอบโจทย์เพื่อให้บริการกับพี่น้องประชาชนให้มากยิ่งขึ้น ผมยินดีอีกครั้งที่วันนี้เราได้เห็นการจัดตั้งรัฐบาลได้สำเร็จ แต่สิ่งที่พวกกระผมพรรคภูมิใจไทยอยากจะเห็นมากกว่านั้น คือความสำเร็จของรัฐบาล และความสำเร็จของรัฐบาลจะเกิดขึ้นได้แต่เพียงอย่างเดียวเลย นั่นคือความสามารถที่จะต้องนำเอาสิ่งที่พูดแล้วทำให้เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศให้เกิดขึ้นจริงให้ได้

และท้ายที่สุดพวกกระผมพรรคภูมิใจไทยพร้อมที่จะให้การสนับสนุนและทำงานร่วมกับรัฐบาลเพื่อความสำเร็จของรัฐบาล เพราะเราเชื่อว่าทุก ๆ ความสำเร็จของรัฐบาลมันจะเป็นความสำเร็จร่วมกันของรัฐสภาแห่งนี้และจะเป็นความสำเร็จร่วมกันของพี่น้องคนไทยชาวไทยทั้งประเทศ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับต่อไปเชิญท่านอลงกต มณีภาส แล้วหลังจากนั้นจะเป็นสมาชิกวุฒิสภา ๓ ท่านนะครับ

นายอลงกต มณีภาส (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์อลงกต มณีภาส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม เขต ๓ พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จากการฟังการแถลงของท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อเช้าก็ต้องขอชื่นชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของนโยบายที่จะยกระดับนโยบาย ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ครอบคลุมมากขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น แล้วก็พี่น้องประชาชนจะได้รับความสะดวกมากขึ้น กราบเรียนท่านประธานว่าโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคนี้ เริ่มใช้ครั้งแรกปี ๒๕๔๕ ซึ่งในขณะนั้นผมเองเป็นแพทย์ เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลปลาปาก จังหวัดนครพนม โครงการนี้เป็นที่ชื่นชอบของคนทั้งจังหวัดนครพนม โครงการนี้มีประโยชน์กับคนไทยทั่วประเทศ แต่กราบเรียนว่าในยุคแรก ๆ ของการใช้บัตรทอง ๓๐ บาทนั้น ยังมีปัญหาอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ผู้ป่วยถูกจำกัดสิทธิในเรื่องของการใช้บัตร จำเป็นจะต้องใช้เฉพาะสถานพยาบาลหลักที่อยู่บนบัตร หรือเรื่องของการครอบคลุมการใช้บัตรในผู้ป่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ป่วยไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่จำเป็นต้องฟอกไตหรือล้างไต บัตรทองก็ไม่สามารถที่จะครอบคลุม ในรัฐบาลชุดที่ผ่านมาท่านอนุทิน ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในยุคนั้นได้มีการปรับเปลี่ยนสิทธิการใช้บัตรทองให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยเปลี่ยนโครงการเป็นโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกที่ เริ่มตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ ขณะเดียวกันท่านอนุทินท่านยังอนุมัติให้ผู้ถือบัตรทองสามารถใช้สิทธิในการฟอกไต ล้างไตได้ทุกที่ ทุกแห่งทั่วประเทศ เริ่มตั้งแต่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๓๒/๑

ผมเชื่อว่าโครงการดี ๆ ในการยกระดับการใช้บัตรทองในครั้งนี้ โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลประจำจังหวัด คนใช้น่าจะเพิ่มขึ้น ความแออัดของคนใช้น่าจะมีมากขึ้น ขณะเดียวกันแพทย์ พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล บุคลากรทางการแพทย์ งานต่าง ๆ ภาระมากยิ่งขึ้นครับ อยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขท่านใหม่ครับว่า คงต้องได้สร้างขวัญ สร้างกำลังใจให้กับบุคลากรทางการแพทย์เหล่านี้ ทราบว่าน้องพยาบาลบางคน ผู้ช่วยพยาบาลบางคนยังเป็นลูกจ้างรายวันอยู่ เพราะฉะนั้นแล้วการทำงานที่หนักมากขึ้น เนื่องจากว่าผู้ป่วยน่าจะมากขึ้นในการคาดหวังการใช้บัตรทองครั้งนี้ครับ ขณะเดียวกัน ผมอยากเสนอว่าในเรื่องของการสร้างสุขภาพน่าจะนำซ่อม เรื่องสร้างนำซ่อมนี้จำเป็นอย่างยิ่ง มิฉะนั้นแล้วคนไข้ต้องล้นโรงพยาบาล อสม. เป็นบุคคลที่จะช่วยในเรื่องของการสร้างเสริมสุขภาพในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี แต่ทุกวันนี้ค่าตอบแทน อสม. ยังอยู่ที่ ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน ถูกหักค่าต่าง ๆ รวมถึงหักค่าประกันชีวิตหมู่ บางเดือนเหลือหลักร้อยไม่กี่ร้อยบาท บางเดือนถูกหัก ๓๐๐ กว่าบาท เดือนล่าสุดทราบจากพี่น้อง อสม. ว่าหักประมาณ ๔๐๐ กว่าบาท ก็อยากกราบเรียนผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขท่านใหม่ครับ ท่านชลน่าน ศรีแก้ว ได้โปรดกรุณาช่วยเพิ่มค่าตอบแทน อสม. ได้เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ก็ยังดี เพราะว่าค่าใช้จ่าย ค่าครองชีพสูงมากยิ่งขึ้นครับ ขณะเดียวกันท่านประธานครับ ผมต้องกราบขอบพระคุณคณะ สส. ทั้งสภาชุดที่ผ่านมาที่ให้ความสำคัญในเรื่องของกัญชาซึ่งถือว่าเป็นพืชที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ บางท่านจัดเป็นพืชเศรษฐกิจ และหากมีกฎหมายที่เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยเฉพาะเรื่องของกัญชาทางการแพทย์ก็จะทำให้รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีได้ จะได้เป็นการยกระดับไม่ให้ป็นธุรกิจสีเทาอีกต่อไป ทำวันนี้ต้องกราบขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา กราบขอบพระคุณท่านนายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว ที่ให้ความสำคัญในการต่อยอดโดยการยกระดับของโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกที่ รักษาทุกโรค แล้วก็นโยบายที่จะดำเนินการการใช้ประโยชน์จากกัญชาทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าในเชิงเศรษฐกิจต่อไปครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๓๒/๒

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เมื่อสักครู่นี้ผมตกท่านภูมิใจไทยไปท่านหนึ่ง ท่านคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์ แล้วถึงจะถึง สว. ๓ ท่าน ท่านละ ๕ นาที ท่านคงกฤษก็ ๕ นาทีเช่นกัน เชิญครับ

นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม คงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระนอง พรรคภูมิใจไทย ในฐานะของสมาชิกรัฐสภาครับ จากที่ผมได้ฟังคำแถลงนโยบายจากท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเศรษฐา ทวีสิน ที่รัฐบาลมีกรอบนโยบายในการบริหารและพัฒนาประเทศตามกรอบความเร่งด่วน ไม่ว่าจะเป็นกรอบระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ที่รัฐบาลจะพัฒนาในทุกมิติที่ว่าการส่งเสริมขีดความสามารถให้กับประชาชน หรือพี่น้องประชาชนในการสร้างรายได้ ลดรายจ่าย สร้างโอกาส สร้างอาชีพ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับพี่น้องประชาชนทุกคน แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่ผมขอชื่นชมรัฐบาลชุดนี้ที่จะส่งเสริมในการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการพัฒนาต่อยอดเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจพิเศษทั้ง ๔ ภาค ท่านประธานครับ ผมในฐานะของ สส. จังหวัดระนอง สส. ภาคใต้ รวมถึงท่านสมาชิก สส. พรรคภูมิใจไทย ทั้งหมดรู้สึกดีใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญและเล็งถึงความสำคัญในเศรษฐกิจ ๔ ภาค ทั้งหมดที่อยู่ในความดูแลของกระทรวงคมนาคม ซึ่งผ่านมาของรัฐบาลที่มีการวางโครงสร้างพื้นฐานไว้อย่างดีแล้ว ซึ่งประเทศไทยเราได้ขับเคลื่อนโครงการระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือเรียกว่า EEC -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณัฐ ๓๓/๑

และวันนี้ในส่วนของภาคใต้ได้มีการขับเคลื่อนโครงการระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ หรือเรียกว่า SEC ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ๔ จังหวัด นั่นคือจังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และรวมถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมอยากจะฝากท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งมันมีกรอบของการพัฒนา SEC ที่กำลังขับเคลื่อนอยู่ ณ ปัจจุบัน นั่นคือการพัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันออก ตะวันตก หรือเรียกว่า Landbridge ซึ่งเชื่อมฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยจากจังหวัดระนองไปยังจังหวัดชุมพร ซึ่งถือเป็นนโยบายสิ่งที่สำคัญของพรรคภูมิใจไทย นำโดยท่านอนุทิน ชาญวีรกูล เช่นกันนะครับ ที่ท่านได้ผลักดันนโยบายนี้มาต่อเนื่อง ทั้งนี้โดยได้มอบให้กระทรวงคมนาคมไปยัง สนข. ได้มีการจัดรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดขอบเขตและแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือเรียกว่า EHIA ตลอดจนการก่อสร้างท่าเทียบเรือทั้ง ๒ ฝั่ง แล้วก็ยังมอบให้ รฟท. ได้มีการจัดประชุมกลุ่มย่อย งานสำรวจ ออกแบบ รายละเอียดการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ หรือเรียกว่า EIA เส้นทางเดินรถไฟของทั้งจังหวัดระนองและจังหวัดชุมพรที่ผ่านมา เมื่อเดือนสิงหาคมแล้วก็กันยายนที่ผ่านมา ท่านประธานครับ โครงการ Landbridge นี้จะมีการพัฒนาท่าเรือระนองให้เป็นท่าเรือสินค้า Container และเป็นประตูการค้าฝั่งอันดามัน เชื่อมโยงระหว่างท่าเรือระนองกับท่าเรือกลุ่มประเทศ BIMSTEC ตะวันออกกลาง และแอฟริกา รวมถึงจะมีการสร้างท่าเรือชุมพรฝั่งอ่าวไทยให้เป็น Smart Port และ ๒ ท่าเรือนี้ก็จะเป็นท่าเรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน

และในส่วนหนึ่งครับ เป็นการพัฒนาทางหลวงพิเศษควบคู่กันระหว่างเมือง หรือเรียกว่า Motorway ทางรถไฟ และรวมถึงการขนส่งทางท่อ และก่อสร้างคูขนานบนเส้นทางเดียวกัน ตามแผนบูรณาการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง เชื่อมเป็นแนวเส้นทางรถไฟทางคู่ หรือเรียกว่า MR-MAP ท่านประธานที่เคารพ หากโครงการ Landbridge สำเร็จประเทศไทยจะเป็น Hub ของการขนส่งระหว่างประเทศจุดศูนย์กลาง ไม่ใช่เป็นเรื่องการประหยัดการขนส่ง แต่ก็ยังส่งผลดีต่อภาคอุตสาหกรรมในการผลิต ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มโอกาสให้กับชาวบ้าน เช่น การแปรรูปอุตสาหกรรมทางการเกษตร อาหาร การประมง รวมถึงอาหารทะเลแช่แข็ง ตลอดจนธุรกิจให้บริการขนส่งสินค้า อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณัฐ ๓๓/๒

อุตสาหกรรมอัจฉริยะแห่งอนาคต เป็นต้น สิ่งที่สำคัญครับ ปัญหาของที่ดินทำกินยังช่วยเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของที่ดินทำกินให้สอดคล้องกับการพัฒนาและต่อยอดในการเข้าถึงแหล่งทุน และพัฒนาที่ดินนี้ให้มีการสร้างรายได้ สร้างอาชีพให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ด้วยเช่นกัน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดครับท่านประธาน อนาคตของลูกหลานที่จะต้องมีการเรียนรู้ตามที่ตนเองถนัดให้สอดคล้องในพื้นที่ และนำมาต่อยอดในจังหวัดระนอง หรือจังหวัดที่ใกล้เคียงที่จะมีการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ วันนี้พรรคภูมิใจไทยเราได้จัดทำร่าง พ.ร.บ. SEC เป็นที่เรียบร้อยแล้ว แล้วก็จะนำเสนอต่อสภาในครั้งต่อไป วันนี้ผมเชื่อมั่นว่าคณะรัฐบาลชุดนี้ นำโดยท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเศรษฐา ทวีสิน จะต้องช่วยผลักดันและต่อยอดโครงการ SEC หรือ Landbridge จนสำเร็จเพื่อประโยชน์ของประเทศ

และผมคงต้องฝากท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีอีกเรื่อง ในการที่จะต้องทำความเข้าใจให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงให้มีการศึกษาโครงการ เพื่อลดผลกระทบกับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ให้น้อยลงวันนี้ครับ ผมคิดว่าวันนี้ไม่ใช่แค่จังหวัดระนอง จังหวัดชุมพรหรือภาคใต้ที่จะได้ผลประโยชน์จากการพัฒนา แต่ผมว่าจะส่งผลดีแต่เฉพาะประเทศไทยในมวลรวมของทั้งประเทศในการพัฒนาอย่างแท้จริง และรวมทั้ง ASEAN ด้วย ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับต่อไป สว. ๓ ท่านนะครับ ท่านวันชัย สอนศิริ ท่านสังคีต พิริยะรังสรรค์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ ท่านละ ๕ นาทีนะครับ และหลังจากนั้นจะไปที่ท่านฐานกร ดัณฑสิทธิ์ ฝ่ายค้านนะครับ ๒๐ นาที เชิญท่านวันชัย สอนศิริ ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๓๔/๑

นายวันชัย สอนศิริ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมขอเรียนว่า
 ผมอยู่ในเหตุการณ์การโหวตนายกรัฐมนตรีทั้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมา นายกรัฐมนตรีเศรษฐาที่ได้
 มาเป็นนายกรัฐมนตรีในครั้งนี้ ในสถานการณ์นี้ต้องถือว่าไม่ใช่เรื่องธรรมดาเลยนะครับ
 ท่านประธาน เป็นความบรรจลงตัว เป็นฉันทามติร่วมกันของสมาชิกวุฒิสภา ทั้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 ในประเทศไทย ดลบันดาลประทานให้มาเป็น เพื่อแก้ความทุกข์เชิงให้กับประชาชนคนไทย
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่ใช่คนงมงาย แต่ขอเรียนว่าขนาดความทุกข์ที่ทับถมเมืองมา ๗ ปีนี้
 ยังต้องย้ายเลยนะครับท่านประธาน ดาวราหูยังต้องไปในวันที่ ๑๗ ตุลาคมนี้ เขาจึงกล่าวกันว่า
 นายกรัฐมนตรีเศรษฐามา ราหูไป ความ Civilize จะบังเกิด ขออภัยนะครับตามหลัก
 โหราศาสตร์เขาบอกว่า สิ่งที่ไม่เคยเห็นจะได้เห็น สิ่งที่ไม่เคยเป็นจะได้เป็น สิ่งที่ไม่เคยมีจะได้มี
 รัฐบาลชุดนี้จึงคือความหวังของประเทศที่ประชาชนรออยู่ ท่านประธานที่เคารพครับ
 ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้ในหน้า ๑ หน้า ๓ และหน้า ๖ บางส่วน บางช่วง บางตอน
 สรุปความว่าในด้านการเมืองและการปกครองยังมีความเห็นต่างการแบ่งแยกทางความคิด
 แม้แต่เรื่องรัฐธรรมนูญ รัฐบาลมุ่งมั่นจะสร้างความสามัคคีปรองดองให้จงได้ ชิดเส้นใต้ครับ
 รัฐบาลบอกว่ามุ่งมั่นจะสร้างความสามัคคีปรองดองให้จงได้ ผมสนับสนุนนโยบายนี้เต็มที่
 เต็มกำลัง ขอให้สัมฤทธิ์ สำเร็จอย่างจริงดังที่แถลง เพราะหลายรัฐบาลนั้นดำเนินการ
 ในเรื่องนี้มาแล้วยังไม่สำเร็จเป็นมรรคเป็นผล เราทะเลาะกันมาเกือบ ๒๐ ปี มีคนเสียชีวิต
 เป็นร้อย บาดเจ็บอีกหลายพันคน มีคดีความติดคุกติดตะรางกันมากครับ เสียหายทาง
 เศรษฐกิจคิดเป็นเงินถึง ๒ ล้านล้านบาท ท่านประธานครับ สูญเสียความรัก ความผูกพัน
 มูลค่าทางจิตใจนับคำนวณไม่ได้ ทั้งหมดมาจากฝ่ายการเมืองที่ขัดแย้งกัน แล้วลามไปถึง
 ชาวบ้านทั่วทุกหัวระแหง วันนี้ฝ่ายการเมืองที่เป็นรัฐบาล สลายข้าว สลายสี สลาย
 ความขัดแย้ง มาเป็นรัฐบาลร่วมกันเป็นความสามัคคีปรองดองที่เป็นรูปธรรมใน ๒๐ ปีครับ
 ท่านประธาน เมื่อพรรคการเมือง นักการเมืองและรัฐมนตรีสามัคคีปรองดองกันแล้ว
 ขออย่าได้หยุดแค่นี้ครับท่านประธาน ขอให้ท่านช่วยลบ ล้าง สลายบาดแผลแห่งความขัดแย้ง
 ที่ร้าวลึกนั้นไปยังคู่ขัดแย้งทุกกลุ่มทุกฝ่าย ให้หันหน้ามาสามัคคีปรองดองเหมือนพรรคร่วม

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิษา ๓๔/๒

รัฐบาลในขณะนี้ด้วยคดีความใด ๆ ที่มีต่อกัน ทั้งทางแพ่งและทางอาญา อันเกิดจากความขัดแย้งทางการเมืองไม่ว่าจะอยู่ในระดับใด ชั้นใด เลิกได้ควรเลิก จบได้ควรจบ รัฐบาลควรรีบดำเนินการโดยเร็ว มันคาราคาซังกันมาเป็นเวลานานแล้วครับท่านประธาน ทั้งการเยียวยาต่าง ๆ ก็ควรพิจารณาดำเนินไปด้วยกัน ถ้าทำอย่างนี้ได้จะเห็นว่าทั้งระดับบน ระดับกลาง และระดับล่างที่เป็นคู่ขัดแย้งกันจะทำให้เกิดความปรองดองสมานฉันท์ แค่นี้รัฐบาลสลายตัวจากทุกพรรคการเมือง ทุกสี ประชาชนก็เริ่มรู้สึกว่ประเทศชาติเรามีความรัก มีความสามัคคีแล้ว -----

- ๓๕/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชร ๓๕/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอพูดเรื่องการศึกษาอีกสักนิดหนึ่งครับ ท่านได้แถลงไว้ในหน้า ๑๐ ว่ารัฐบาลจะให้ความสำคัญต่อความมีคุณภาพของครูทั่วประเทศ แล้วอาจารย์ในมหาวิทยาลัยไม่เห็นท่านพูดถึงเลยครับ ในหลายมหาวิทยาลัยครับท่านประธาน มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ทะเลาะเบาะแว้ง เป็นการเมืองในสถาบันอุดมศึกษาที่หมกหมมกันมานาน มีหลายมหาวิทยาลัยถึง ๑๒ แห่ง ในประเทศที่ไม่สามารถมีอธิการบดีตัวจริงได้ แม้จะมีการสรรหากันมาเสร็จสิ้นแล้ว ก็หาเรื่องฟ้องร้องกันไปฟ้องร้องกันมา บางแห่งเกือบ ๑๐ ปี ท่านประธานครับ ไม่มีอธิการบดีตัวจริง อย่างมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช คนที่เขาได้รับการสรรหา ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าถูกต้องทุกประการ แต่ว่าเป็นคนละพวกกับสภามหาวิทยาลัย ในที่สุดก็หาเรื่องเตะถ่วงกันไปเตะถ่วงกันมา จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่มีอธิการบดี นี่คือการเมืองในมหาวิทยาลัยที่ไม่มีความโปร่งใส แล้วก็ยังมีเรื่องความไม่ชอบมาพากลอีกหลายเรื่อง กระผมจึงอยากให้ท่านรัฐมนตรีศุภมาสเข้าไปดูแลตรวจสอบในเรื่องนี้สักหน่อยหนึ่ง

สุดท้าย ผมอยากให้รัฐบาลนี้อยู่ครบเทอมครับท่านประธาน เพราะท่านเป็นความหวังของประชาชน อย่าให้ประชาชนเขาผิดหวัง และรัฐบาลที่ผ่านมาไปไม่รอดนั้นส่วนใหญ่มาจาก ๑. พรรคร่วมทะเลาะกันเอง แยกแยกกันเอง ๒. มีการโกงกินทุจริตคอร์รัปชัน ๓. ไม่มีผลงาน ประชาชนไม่ยอมรับ ผมว่าสิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นกับรัฐบาลเศรษฐา ผมจะคอยดูและจะติดตามครับ ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวันชัย ท่านใช้เวลาเกินไป ๓ นาทีกว่านะครับ ดังนั้นผมคงต้องปรับในการที่จะให้ของ สว. ที่ลงชื่อไว้ท่านละ ๕ นาที คงจะให้ท่านอภิปรายแค่ชุดละ ๒ คน ๕ นาทีนะครับ เชิญท่านสั่งคดีต่อไปครับ ท่านสั่งคดีเชิญครับ

นายสังจิต พิริยะรังสรรค์ (สมาชิกวุฒิสภา) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายสังจิต พิริยะรังสรรค์ สมาชิกวุฒิสภา และประธานคณะกรรมการการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำของวุฒิสภา นโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงในวันนี้มีเรื่องสำคัญหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานของคณะกรรมการการตลอด ๔ ปี

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๓๕/๒

ก็คือการแก้ปัญหาหนี้ของเกษตรกร การบริหารจัดการน้ำ การสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร การลดความเหลื่อมล้ำและสิทธิในที่ดินทำกิน ในวันนี้ผมใคร่รวมปัญหาของรัฐบาลซึ่งมีอยู่หลายปัญหาให้เหลือเพียง ๒ วาระ และให้เป็นวาระแห่งชาติสำหรับรัฐบาลก็คือวาระแรก คือการแก้ปัญหาค่าความยากจน และวาระที่ ๒ คือการแก้ปัญหาคอร์รัปชัน เพื่อให้วาระแห่งชาติทั้งสองบรรลุความสำเร็จได้ ผมใคร่ขอเสนอ ๒ กลยุทธ์ กลยุทธ์อันแรก การสร้างฝายแกนดินซีเมนต์เพื่อแก้จน กลยุทธ์ที่ ๒ คือการลดคอร์รัปชันให้เห็นผลใน ๖ เดือน -----

- ๓๖/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๓๖/๑

โดยให้แต่ละกระทรวงเลือกหน่วยงานที่พรรคการเมืองนั้นดูแลมาปรับปรุงการทำงานให้เกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มากขึ้น และเป็นการกระจายความรับผิดชอบให้แก่พรรคการเมืองทุกพรรคที่ร่วมกันเป็นรัฐบาล รัฐบาลจำเป็นต้องมี ๓ เงื่อนไข สนับสนุนจึงจะประสบความสำเร็จได้ก็คือ เงื่อนไขแรก ความกล้าหาญทางด้านจริยธรรมของท่านนายกรัฐมนตรี เงื่อนไขที่ ๒ คือการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเงื่อนไขที่ ๓ คือการที่จะต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ก่อนอื่นทั้งหมดท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านต้องตั้งคณะกรรมการระดับชาติขึ้นมา ที่มาจากหัวหน้าพรรคการเมืองทุกพรรคที่เข้ามาร่วมเป็นรัฐบาล และทำหน้าที่กำหนดให้ทั้ง ๒ วาระนี้เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อให้ทุกกระทรวงมีเป้าหมายเดียวกัน และจะได้ทำงานสนับสนุนซึ่งกันและกันได้ วาระแห่งชาติเป็นของพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลทุกพรรค และต้องรับผิดชอบร่วมกัน สิ่งที่รัฐบาลชุดนี้ควรทำเป็นอย่างยิ่งก็คือการทำงานที่แตกต่างจากรัฐบาลที่ผ่านมาในอดีตทั้งหมด ก็คือรัฐบาลต้องมีเป้าหมายกลางในการทำงานร่วมกันของทุกพรรค ไม่ใช่มีแต่งานประจำ รัฐบาลต้องทำงานที่เป็นผลงานที่จับต้องได้อย่างเป็นรูปธรรมภายในเวลา ๖ เดือน ถึงไม่เกิน ๑ ปี รัฐบาลต้องพลิกวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดจากปัญหาทั้งในประเทศ ต่างประเทศ ปัญหาสงคราม และปัญหาความไม่แน่นอนของโลกอีกเป็นจำนวนมากให้กลายเป็นโอกาสของประเทศไทย การรวมตัวของพรรคการเมือง ๑๑ พรรคเป็นรัฐบาล ถือเป็นการรวมตัวทางประวัติศาสตร์การเมืองครั้งแรกที่พยายามจะก้าวข้ามความแตกต่างทางอุดมการณ์การเมือง และความขัดแย้งทางการเมือง แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือการรวมตัวกันในครั้งนี้เพื่อสร้างประโยชน์สุขให้แก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง สำหรับวาระการแก้ปัญหาความยากจนสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ต้องทำแผนที่ความยากจนของคนไทยใน ๓ จังหวัดที่ยากจนที่สุดในแต่ละภาคให้แก่คณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดว่าคนยากจนอยู่ที่ไหน และใครคือคนยากจน เพื่อให้รัฐบาลสามารถกำหนดนโยบายการแก้ปัญหาความยากจนในระดับจุลภาคได้ ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาความยากจนในลักษณะที่เป็น Holistic Approach และเป็น Area Based Approach ผมใคร่ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชักชวนผู้นำทางธุรกิจการค้าในแต่ละจังหวัดเข้าร่วมเป็น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๓๖/๒

คณะทำงานในการแก้ปัญหาความยากจน และในการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรด้วย สำหรับปัญหาใหญ่ที่สุดในการแก้ความยากจนของไทยก็คือ รัฐบาลจะต้องหาแหล่งน้ำให้แก่เกษตรกรเพื่อใช้ในการเกษตรบริโภคและอุปโภคให้ได้ทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรที่อยู่นอกพื้นที่ชลประทานซึ่งเป็นร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั่วประเทศ ผมมั่นใจว่ากลยุทธ์การสร้างฝายแกนดินซีเมนต์จะเอาชนะปัญหาการขาดแคลนน้ำในหน้าแล้งของเกษตรกรทั่วประเทศได้ เพราะฝายประเภทนี้สร้างได้เร็ว ต้นทุนต่ำ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเก็บกักเก็บน้ำได้ดี ท่านประธานครับ ความรู้และประสบการณ์เรื่องการแก้จนเหล่านี้ คณะกรรมาธิการแก้ปัญหาความยากจน ยินดีให้การสนับสนุนแก่รัฐบาลทั้งในทางวิชาการและในทางเทคนิค ผมทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีหลายท่าน และ สส. ของพรรคเพื่อไทยได้ลงพื้นที่ที่จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา และจังหวัดขอนแก่นมาแล้ว กลยุทธ์การสร้างฝายแกนดินซีเมนต์ไม่เพียงแต่จะสร้างชื่อให้แก่ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลเท่านั้น ผมอยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีนำเรื่องนี้ไปเผยแพร่ที่องค์การสหประชาชาติ เพื่อให้โลกได้เห็นว่า การแก้ปัญหาภัยแล้งนั้นอยู่ในวิสัยที่ทำได้โดยใช้ต้นทุนไม่มาก เพื่อให้โลกได้จดจำบทบาทของท่านนายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้ไว้ตลอดไป

สำหรับวาระการแก้ปัญหาการคอร์รัปชันนั้น ผมเสนอว่าให้แต่ละกระทรวงเลือกหน่วยงานขึ้นมา ๑ หน่วย แล้วแก้ปัญหาให้เห็นผลภายในเวลา ๖ เดือน โดยมีการกำหนดเป้าหมายขั้นต่ำสุด และกำหนดเป็นระยะเวลาการแก้ปัญหาในปีแรก ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ ผมเห็นว่าวาระทั้งสอง และ ๒ กลยุทธ์นี้รัฐบาลแทบไม่ต้องใช้งบประมาณเท่าไร

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๓๗/๑

ท่านนายกรัฐมนตรีเพียงแต่ใช้ความกล้าหาญทางจริยธรรมร่วมกับท่านหัวหน้าพรรคการเมือง
ทุกพรรค ใช้การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และให้ความสำคัญกับ
ภาคประชาชนในการมีส่วนร่วม ผมมั่นใจว่าวาระแห่งชาติทั้ง ๒ เป็นนโยบายที่จับต้องได้
เร่งด่วนและเป็นประโยชน์กับประชาชนทุกอาชีพ คำถามจึงมีอยู่ว่าท่านนายกรัฐมนตรี
และหัวหน้าพรรคที่เป็นรัฐมนตรีทุกท่านจะมีความกล้าหาญทางจริยธรรม ที่จะแบกรับ
ภารกิจในทั้ง ๒ เรื่องได้หรือไม่ หากทำได้ชื่อเสียง เกียรติคุณของท่านจะถูกจารึกไว้ใน
ความทรงจำของประชาชนและประวัติศาสตร์การเมืองตลอดไป ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ แล้วกลับมาท่านฐากร ตัณฑสิทธิ์ ครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ สมาชิกวุฒิสภา
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี
และคณะรัฐมนตรีทั้งหมดว่านโยบายทางการศึกษาแม้จะเขียนไว้ไม่มากนัก แต่ในเบื้องต้น
ถือว่ามีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ ในมาตรา
แม่บททางการศึกษา คือมาตรา ๕๔ แม้มีความสอดคล้องในเบื้องต้น ซึ่งก็เป็นสิ่งที่
น่าชื่นชม แต่ยังขาดในรายละเอียดจึงจำเป็นต้องยิ่งที่ทางคณะรัฐมนตรี ตลอดจน
ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องดำเนินการเร่งรัดให้หน่วยงานของรัฐและทุกภาคส่วน
ได้ดำเนินการทางด้านการปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปการเรียนรู้ในทุกระดับ ตั้งแต่การศึกษา
ขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษา การวิจัยสร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาในวันนี้ ผมจะลงในประเด็นตัวอย่าง
๒-๓ ประเด็น ที่คาดว่าจะมีนัยสำคัญที่จะฝากให้ทางคณะรัฐมนตรีได้กรุณาไปดำเนินการ

ประเด็นแรก ครูเป็นบุคคลที่สำคัญมากในการสร้างกระบวนการศึกษา
หรือการเรียนรู้ การผลิตครูใหม่ ตลอดจนการพัฒนาครูประจำการเดิมจึงเป็นหัวใจสำคัญ
แม้โรงเรียนอาจจะไม่สวยงามนัก สภาพแวดล้อมความพร้อมอาจจะไม่มี แต่ถ้าคุณภาพ
ของคนเป็นครูดี เราจะพบอยู่เนือง ๆ ว่าลูกศิษย์มักจะได้ดีมีคุณภาพ ดังนั้นการผลิตครูใหม่

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรรมกาณจน์ ๓๗/๒

การพัฒนาครูประจำเดิมจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ในสาขาที่ขาดแคลนครู ในโรงเรียนห่างไกลที่ขาดแคลนครู รัฐบาลควรที่จะประกาศให้มหาวิทยาลัยที่มีคณะศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ รับเด็กมัธยมปลายมาเรียนครูเฉพาะในสาขาที่ขาดแคลน และมาจากพื้นที่ที่ขาดแคลน เพื่อที่จะเป็นการรับประกันให้เด็กเหล่านั้น เมื่อจบการศึกษาไปเป็นครูในสถานที่ที่ขาดแคลน จะตัดปัญหาเรื่องการโยกย้ายจากผู้ที่ย้ายได้ไปอยู่ในพื้นที่ที่ตนเองไม่ใช่ภูมิสำเนา เมื่อทำงานได้ไม่นานก็ขอลาออกหรือขอโอนย้าย ทำให้ความขาดแคลนครูยังเกิดขึ้นอยู่ อันนี้เป็นประการแรกที่สำคัญก็คือเรื่องครู และเช่นกันเวลาเราพูดถึงครูเราต้องพูดถึงคณาจารย์ผู้ผลิตครูที่เรียกว่า ครูของครู รัฐบาลอาจจะต้องเน้นตรงนี้ให้ชัดเพิ่มเติมขึ้น เพราะในนโยบายไม่ได้เขียนไว้แน่ชัดว่าคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยหรือครูของครูจำเป็นจะต้องได้รับการส่งเสริมพัฒนาเพื่อให้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู เพื่อที่จะได้ผลิตลูกศิษย์ออกไปเป็นครูที่มีคุณภาพ มีจิตวิญญาณของความเป็นครู เป็นครูของศิษย์ด้วย

ในประการที่ ๒ หรือประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องการสร้างความเสมอภาคในสังคมที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้โดยชัดเจน แล้วเราพบว่าถ้าเราสามารถสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาเป็นเบื้องต้นจะทำให้ความเสมอภาคทางสังคมมีโอกาสเกิดขึ้นได้จริง ดังนั้นกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ซึ่งได้ออกกฎหมายไปเรียบร้อยแล้ว จำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุน แต่ขณะนี้จะประมาณที่จะช่วยเด็กและเยาวชน ๔ ล้านคน ซึ่งเป็นผู้ที่ด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาพื้นฐานนั้นยังไม่เพียงพอ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๓๘/๑

ตัวเลขที่คำนวณไว้คือเดือนละ ๕๐๐ บาท ปีละ ๖,๐๐๐ บาท เด็กและเยาวชน ๔ ล้านคน ก็จะใช้งบประมาณประมาณ ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเมื่อเทียบกับเรื่องเงินดิจิทัลแล้ว น้อยกว่านับสิบเท่าตัวแต่ให้ผลที่ยั่งยืนและสร้างความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ จึงอยากจะเรียกร้องผ่านท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาสับสนุน เงินงบประมาณเข้าสู่กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาเพิ่มเติมให้เพียงพอ เพื่อเด็ก และเยาวชนผู้ด้อยโอกาสอย่างน้อยก็ ๔ ล้านคน และควรจะสนับสนุนไปถึงสำนักงานส่งเสริม วิสาหกิจเพื่อสังคม หรือ Social Enterprise ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่ประสบความสำเร็จ ในต่างประเทศ เรียกว่านวัตกรรมทางสังคม ที่จะช่วยสร้างความเสมอภาคช่วยแก้ปัญหา สังคมที่สลับซับซ้อนได้เป็นอย่างดี ทั้งหมดนี้คือรายละเอียดที่รัฐบาลสามารถทำให้ สอดคล้องกับนโยบายหลัก ๆ ที่ได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ไว้แล้ว ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านฐากร ตัณฑสิทธิ์ ๒๐ นาที แล้วกลับมาพรศพลังประชารัฐ ฝ่ายรัฐบาล ๑ ท่าน นางสาวกาญจนา ๖ นาที เชิญท่านฐากรก่อนครับ

นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายฐากร ตัณฑสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยสร้างไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขออภิปรายเกี่ยวกับนโยบาย ของคณะรัฐมนตรีในการแถลงนโยบายในวันนี้ ในด้านการเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ สาธารณสุข การศึกษา และสิทธิแรงงาน เพื่อตั้งเป็นข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ต่อคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้ครับ

ด้านการเมืองและกฎหมาย จากการแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้นได้ปรากฏ ถึงการผลักดันและการจัดทำประชามติเพื่อนำไปสู่การจัดทำรัฐธรรมนูญ แต่ยังไม่ มี การลงรายละเอียดถึงแนวทางการดำเนินการและกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน กระผมขอยืนยัน ในนามพรรคไทยสร้างไทยว่า เราพร้อมสนับสนุนและผลักดันการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับประชาชนให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด โดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นพรรคไทยสร้างไทย จะยกเว้นหมวด ๑ และหมวด ๒ และการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องดำเนินการ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๓๘/๒

ผ่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ หรือ สสร. ที่มาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน เพื่อเอามาเขียนรัฐธรรมนูญใหม่ในหมวดที่เหลือทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อเร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติทางการเมืองและสร้างประชาธิปไตยที่แท้จริง นำพาบ้านเมืองออกจากความขัดแย้ง ความตกต่ำในทุก ๆ ด้าน และสร้างการเมืองที่อยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรมอย่างแท้จริง พรรคไทยสร้างไทยเห็นว่าประชาชนคือศูนย์กลางของการปกครองและทุกฝ่ายต้องเคารพ การตัดสินใจ รวมถึงเจตนารมณ์ของประชาชน และที่สำคัญที่สุดต้องมีความซื่อสัตย์ ต่อประชาชน

ด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไทยโตต่ำ เหลือมล้าสูงมานานหลายปี โครงสร้างของเศรษฐกิจไทยเอื้อต่อธุรกิจขนาดใหญ่มากกว่าคนธรรมดาทั่วไป สร้างความอยุติธรรมทางเศรษฐกิจ โอกาสในการลืมตาอ้าปากของพี่น้องประชาชนจึงมีอย่างจำกัด แม้จะทำงานและพยายามกันอย่างหนักแล้วก็ตาม ประกอบกับในช่วงเวลาที่ผ่านมาสถานการณ์ทางเศรษฐกิจบีบคั้นให้คนส่วนใหญ่ต้องอยู่แบบเอาตัวรอดมากกว่าได้โอกาสสร้างชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้นโจทย์ใหญ่ของรัฐบาลคือการสร้างเศรษฐกิจให้โตได้แข็งแกร่ง และสร้างโอกาสให้กับคนส่วนใหญ่ของประเทศให้โตไปพร้อม ๆ กันจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไปไม่ได้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวถึงการวางรากเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศไทยให้เข้าสู่เศรษฐกิจสมัยใหม่ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฏฐ์ณรัตน์ ๓๙/๑

กระผมเห็นว่าเป็นโจทย์ที่ถูกต้อง แต่ขอเน้นย้ำข้อสำคัญประการหนึ่งกล่าวคือ การสร้างเศรษฐกิจดิจิทัลไม่ใช่แค่การสร้าง Blockchain หรือเงินดิจิทัลเท่านั้น หากแต่หมายถึงการสร้างระบบเศรษฐกิจที่ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วได้อย่างไร เช่น ถ้ามีหุ่นยนต์ที่ทำงานบางอย่างแทนคนได้ รัฐบาลจะมีนโยบายอย่างไรให้คนไทยมีทักษะพอที่จะทำงานร่วมกับหุ่นยนต์นั้นได้ หรือถ้าหากจะต้องมีคนตกงานจะสร้างโอกาสใหม่ ๆ รองรับคนตกงานเหล่านี้ได้อย่างไร โจทย์เหล่านี้ประเทศทั่วโลกต่างตื่นตัวคิดหาแนวทางกันอย่างกว้างขวาง รัฐบาลจะต้องทำให้ประเทศไทยไม่ตกขบวนของการเปลี่ยนแปลงนี้ จากประสบการณ์การทำงานผลักดันการสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีของประเทศ ผมขอเสนอแนวทางการสร้างเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งหัวใจมี ๓ ด้านด้วยกัน ๑. เตรียมคนให้พร้อม ๒. สนับสนุนธุรกิจให้โตได้ ๓. ลดกฎเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรค และเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบรัฐบาลได้

๑. เตรียมคนให้พร้อม รัฐบาลต้องสนับสนุนให้คนไทยมีทักษะที่เข้ากับเศรษฐกิจยุค Digital คือทักษะการคำนวณ ทักษะภาษา ทักษะโปรแกรมไม่ด้อยกว่าประเทศพัฒนาอื่น ๆ ที่สำคัญคือต้องคิด วิเคราะห์ ปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ แนวทางในการดำเนินการเรื่องนี้ เช่น การพัฒนาทักษะ Digital ระดับชาติผ่าน Online learning ให้กับประชาชนทุกคนได้เรียนฟรี กระจายโอกาสให้เข้าถึงทักษะที่จำเป็นให้กับทุกคน คนไทยไม่ว่าจะยากดีมีจน หรืออาศัยอยู่ที่ใดก็ตามในประเทศไทยต้องสามารถเข้าถึงพร้อมกันได้

๒. สนับสนุนธุรกิจให้โต รัฐบาลต้องสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ การแข่งขันและนวัตกรรม โดยดึงดูดธุรกิจทั้งไทยและต่างชาติให้มีการลงทุนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีศักยภาพและความพร้อม และในขณะเดียวกันสำหรับธุรกิจใหม่ ๆ ต้องสนับสนุนให้เกิดธุรกิจ Digital ในระดับท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น เปิดโอกาสให้ประชาชนในวงกว้างได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเทคโนโลยี โดยการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน อย่างที่หลาย ๆ ประเทศกำลังเริ่มทำกันทั่วโลก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๓๙/๒

๓. ลดกฎเกณฑ์ภาครัฐที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล โดยนำเทคโนโลยีมาพัฒนา เพื่อเพิ่มคุณภาพการให้บริการประชาชน และใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือให้ประชาชนสามารถตรวจสอบถ่วงดุลภาครัฐได้ สำหรับนโยบายที่รัฐบาลจะทำ Matching fund เพื่อพัฒนา Startup นั้น ผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีและควรทำอย่างเร่งด่วน ในเวลานี้ คนไทยโดยเฉพาะวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษาในยุคนี้มี Idea ที่ดี ๆ มาก ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดได้หลายเรื่อง เพียงแต่ขาดเงินทุน ขาดโอกาส จะเห็นจากคนที่เปี่ยมมนุษย์เงินเดือนหลาย ๆ คนเก็บเงินได้ก็ลาออกไปทำธุรกิจของตนเอง สมัยนี้อาจจะทำคู่ขนานกันไปก่อนได้ เพราะจะได้มีความมั่นคงในอาชีพเดิมด้วย เพราะหากไปทำธุรกิจใหม่ของตนเอง จะต้องหาแหล่งเงินทุนอีกจำนวนมาก หรือหากต้องกู้เงินธนาคารก็ต้องมี Credit หรือการค้ำประกัน หรือมีเงื่อนไขและมีอัตราดอกเบี้ยที่สูงตามมานั่นเอง เรื่องนี้รัฐบาลควรเร่งรัดจัดตั้งกองทุน Startup ให้สำเร็จโดยเร็ว และใช้แหล่งเงินทุนให้กับคนไทยที่มีความต้องการสร้างธุรกิจ รวมทั้งเสริมสร้างสภาพคล่องธุรกิจไทยที่ประสบปัญหา โดยจะต้องเป็นลักษณะการลงทุนร่วมกัน เช่น กองทุนการลงทุนในบริษัท Startup ร่วมกับผู้ก่อตั้งคนไทยแล้วแบ่งส่วนรายได้หรือเงินปันผลในระยะยาว หรือเป็นแบบให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ แต่มีเงื่อนไขการชำระคืนที่ยาว และไม่ต้องมีการค้ำประกัน ซึ่งอาจจะทำเป็นรูปแบบคณะกรรมการ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๔๐/๑

มีผู้เชี่ยวชาญจากหลายสาขาต่าง ๆ พิจารณา Startup ที่เข้าโครงการว่ามีแนวโน้มประกอบสำเร็จได้ในระดับใด เพื่อให้เกิดกลุ่ม Startup ใหม่ ๆ เพื่อสร้างอาชีพใหม่ ๆ จาก Idea ของคนรุ่นใหม่ครับท่านประธาน กองทุนนี้ควรกระจายให้ทุกคนเท่าเทียมกัน กล่าวคือ ควรมีการกำหนดวงเงิน หรือนโยบายสนับสนุนเป็นพิเศษสำหรับประชาชนในแต่ละภาค แต่ละชุมชนให้มีแต้มต่อในการเสนอ Idea ในการสร้างธุรกิจของตนเอง และในภูมิลำเนาของตนเอง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของชุมชนต่อไป กลุ่มเป้าหมายที่สำคัญกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มนักเรียนที่กำลังจะจบการศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพราะเขาเหล่านั้นอาจใช้ช่องทางนี้สร้างธุรกิจ สร้างตัวเองโดยไม่ต้องแข่งขันกันหางานประจำ โดยเฉพาะนักศึกษาที่เพิ่งจบปริญญาตรีมาใหม่ ๆ ปัจจุบันหางานยากมากเพราะความต้องการของนายจ้าง มีการจ้างงานน้อยมากทำให้อำนาจการต่อรองเป็นของนายจ้าง พวกเขาจึงต้องได้รับเงินเดือนน้อยกว่าที่เป็นจริง เริ่มแรกรัฐบาลอาจใช้ช่องทางของมหาวิทยาลัย หรือโรงเรียนส่งเสริมคนรุ่นใหม่ให้มายื่นเสนอโครงการเพื่อขอรับทุนผ่านกองทุนนี้ ซึ่งนอกจากจะสร้างงานใหม่ให้กับคนรุ่นใหม่ที่เพิ่งจบการศึกษาแล้วนั้นยังเป็นการสร้างธุรกิจใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็เหมือนเครื่องจักรจำนวนมหาศาลร่วมกันผลักดันและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้ใหญ่โตมโหฬารได้ในระยะเวลาอันสั้น และเป็นไปอย่างยั่งยืนได้ต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ เศรษฐกิจที่ดีคือเศรษฐกิจที่โตได้ดี และโตเพื่อคนหมู่มาก โตไม่จำกัดแค่บางกลุ่ม นี่เป็นโจทย์ใหญ่ที่ผมอยากจะฝากให้รัฐบาลทำให้เกิดขึ้นจริงให้ได้ครับ ทั้งนี้เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคตข้างหน้าจะต้องโตอย่างแข็งแกร่ง โตอย่างยั่งยืน และโตอย่างทั่วถึงครับท่านประธาน

ท่านประธานที่เคารพครับ ด้านสาธารณสุข การให้บริการสาธารณสุขตามนโยบายรัฐบาลที่แถลงว่าประชาชนจะสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้โดยบัตรประชาชนใบเดียว โดยเชื่อมโยงฐานข้อมูลทั้งหมดให้ประชาชนสามารถเข้าบริการได้ทุกที่ทั่วประเทศนั้น ผมเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องเร่งทำและต้องรีบดำเนินการโดยเร็ว ไม่แตกต่างจากเรื่องนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้น เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบมานานแล้ว และในขณะเดียวกันมีผู้ป่วยล้นโรงพยาบาล

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๔๐/๒

เป็นจำนวนมาก เพราะบุคลากรทางการแพทย์ โดยเฉพาะหมอ ทั้งทางด้านอายุรกรรม และเฉพาะทางมีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละวัน การใช้บัตรประชาชน ใบเดียวรักษาได้ทุกโรงพยาบาลนั้น คงไม่ใช่แค่การใช้แทนการกรอกประวัติคนไข้โดยไม่ต้องกรอกประวัติใหม่เวลาไปต่างโรงพยาบาลเท่านั้น แต่ต้องสามารถใช้สำหรับดึงข้อมูลทั้งประวัติคนไข้และประวัติการรักษาของโรงพยาบาลทุกที่ที่คนไข้ได้เคยรักษามาทั้งหมด ลองนึกภาพตามผมครับท่านประธาน เมื่อประชาชนเดินเข้าไปในโรงพยาบาลก็สามารถใช้บัตรประชาชนยืนยันตัวตน ทั้งประชาชนและบุคลากรทางการแพทย์จะเห็นประวัติคนไข้ทั้งหมดเป็นระบบอยู่ในที่เดียวกัน ประชาชนรู้ข้อมูลสุขภาพของตัวเองอย่างละเอียด ไม่ต้องเชื่อมโยงต่อจากหลาย ๆ แห่งอย่างที่เคยเป็นมา สำหรับหมอเมื่อเห็นข้อมูลคนไข้จะสามารถวินิจฉัยโรคได้สะดวกขึ้น และมีความต่อเนื่องแม้คนไข้จะรักษาจากโรงพยาบาลอื่นมาก็ตาม ถ้าทำได้ดังกล่าวนี้นอกจากจะช่วยลดความแออัด เพราะประชาชนสามารถไปใช้บริการสถานพยาบาลใกล้เคียงที่มีคิวน้อยกว่าได้ทันทีแล้ว ยังเป็นการลดเวลา ลดภาระบริการของสถานพยาบาล ลดค่าใช้จ่ายของประชาชน และที่สำคัญจากการศึกษาพบว่าสามารถลดงบประมาณด้านสาธารณสุขได้อย่างน้อย ๒๐ เปอร์เซ็นต์ต่อปีครับท่านประธาน ผมฝากเรียนกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีบทบาทสำคัญโดยตรงว่าโครงการบัตรประชาชนใบเดียวรักษาได้ทุกที่นั้นเป็นโครงการที่สำคัญยิ่งในการยกระดับสาธารณสุขไทย -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๔๑/๑

ตลอดจนเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น และที่สำคัญจะลดความเหลื่อมล้ำในสังคมที่นับวันจะห่างและแตกต่างกันมากให้มีช่องว่างที่น้อยลง แต่เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการใหม่ซึ่งต้องมีการนำร่อง ทดลอง ทดสอบรัฐบาลควรรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบเป็นระยะ เพื่อร่วมกันพัฒนาโครงการให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ ด้านการศึกษารัฐบาลได้เขียนนโยบายด้านนี้ไว้น้อยมาก ผมขอเสนอแนวทางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการศึกษาเพิ่มเติม โดยผ่านกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ และที่ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดไว้ว่าให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน ผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคนและสังคม หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิตและการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ท่านประธานทราบไหมครับว่ากองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อศึกษานี้ตามกฎหมายมีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ กระทรวงศึกษาธิการเพียงแต่ทำหน้าที่ในการออกหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินเข้ากองทุนนี้เท่านั้น แต่การออกหลักเกณฑ์ และระเบียบดังกล่าวมาดำเนินการสำเร็จได้ในปี ๒๕๕๘ ใช้เวลากว่า ๑๖ ปี หลังจากออกกฎเกณฑ์และระเบียบในปี ๒๕๕๘ ได้แล้ว ก็ยังปล่อยระยะเวลาล่วงเลยมาอีกกว่า ๘ ปีจนถึงปัจจุบัน รวม ๒ ช่วงเวลากว่า ๒๔ ปี ก็ยังไม่เคยมีการระดมทุนใด ๆ ตามที่กฎหมายให้อำนาจหน้าที่ตนเองไว้ จึงทำให้สถานศึกษา นักเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ไม่ว่าการให้สถานศึกษาได้ใช้ Internet ฟรี โดยผ่านกองทุนนี้อาจจะเป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายแทนก็ตาม ตลอดจนการสนับสนุน Tablet ผ่านภาคเอกชนที่จะต้องใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ใช้เรียนฟรีเช่นกัน ผมขออนุญาตนำเสนอและให้รัฐบาลชุดปัจจุบันรีบดำเนินการในเรื่องนี้เพื่อจะได้ปฏิรูป และยกระดับระบบ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๔๑/๒

การศึกษาใหม่ของประเทศให้เท่าเทียมกับนานาชาติที่เจริญแล้วให้เกิดขึ้นได้จริงต่อไปครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นสุดท้าย ท่านประธานครับ เป็นประเด็นเรื่องห่วงโซ่อุปทานและสิทธิแรงงาน กระผมทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะเดินทางเข้าร่วมประชุมสามัญองค์การสหประชาชาติที่จะมีขึ้นในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้าในเมืองนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ผมขออนุญาตนำเรียน ๒ เรื่องที่สำคัญครับ

เรื่องแรก ความรับผิดชอบของธุรกิจห่วงโซ่อุปทาน ประเทศไทยควรมีจุดยืนในเรื่องแรงงานทาส แรงงานบังคับและสิทธิแรงงานห่วงโซ่อุปทานอย่างชัดเจนในเวทีสากลที่ผ่านมาสถานการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ในประเทศไทยมักถูกยกขึ้นมาเป็นข้อถกเถียงและอภิปราย ประเทศไทยต้องมีความชัดเจนในเรื่องจุดยืน และทำการปฏิรูปนโยบายด้านแรงงานให้เสมอภาคและเท่าเทียมกัน จะเป็นการช่วยส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทย และแสดงความโปร่งใสในการดำเนินการธุรกิจของไทยอย่างยั่งยืน และเป็นธรรมในเวทีตลาดโลก

เรื่องที่ ๒ ครับท่านประธาน ประเทศไทยควรเป็นผู้นำในการหาหรือเรื่องการปฏิรูปและพัฒนานโยบายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติ เนื่องจากเป็นประเด็นสำคัญในภูมิภาค ASEAN และระดับสากล ประเทศไทยจะต้องเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาแรงงานข้ามชาติที่อาจถูกเอารัดเอาเปรียบในด้านการจัดหางาน การจัดทำงานล่วงเวลา จนถึงสิทธิแรงงานขั้นพื้นฐานที่แรงงานกลุ่มนี้ควรที่จะได้รับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๔๒/๑

ท้ายที่สุดนี้ครับท่านประธาน พรรคไทยสร้างไทยมีจุดยืนในการเป็นพรรคฝ่ายค้านที่ชัดเจนว่าเราจะไม่เป็นฝ่ายค้านที่ค้านทุกเรื่อง หรือใช้วาทกรรมที่สร้างความแตกแยก เกลียดชังในหมู่ประชาชน ถ้ารัฐบาลตั้งใจทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตจริงใจ ตามที่แถลงนโยบายไว้ พรรคไทยสร้างไทยพร้อมให้ความร่วมมือและร่วมเป็นฟันเฟืองในการขับเคลื่อนวาระเหล่านี้ให้สำเร็จ แต่ถ้ารัฐบาลทำไม่ถูกต้อง มีการทุจริต หรือทำให้ผลประโยชน์ของประชาชนต้องเสียหาย เราจะทำหน้าที่ของเราอย่างไม่หวั่นเกรงต่อการใช้อำนาจและหน้าที่นั้นแต่อย่างใด กราบขอบพระคุณท่านประธานมาเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณท่านฐานกรครับ ต่อไปเป็นท่านกาญจนา จังหวะ พรรคพลังประชารัฐ แล้วก็เป็นที่ท่านณรงค์ สหเมธาพัฒน์ สว. นะครับ แล้วจากนั้นจะกลับมาท่านวรภพ วิริยะโรจน์ พรรคก้าวไกล เชิญท่านกาญจนา จังหวะ พรรคพลังประชารัฐก่อนครับ

นางสาวกาญจนา จังหวะ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวกาญจนา จังหวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ เขต ๔ พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายในส่วนของการบูรณาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการน้ำในแต่ละพื้นที่ ในหน้า ๗ ต่อรัฐสภาในวันนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวกาญจนา จังหวะ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ดิฉันขอชื่นชมนโยบายของรัฐบาลที่เห็นความสำคัญในการบริหารจัดการน้ำ เพราะน้ำเป็นปัจจัยหลักในการดำรงชีวิต ซึ่งบ้านของดิฉัน จังหวัดชัยภูมิ เขต ๔ ที่มีอาชีพหลักเป็นเกษตรกร ซึ่งต้องใช้น้ำเป็นปัจจัยหลักในการอุปโภคบริโภค ซึ่งที่ผ่านมาฤดูแล้งก็แล้ง ฤดูฝนก็ท่วมคะท่านประธาน ซึ่งถ้ามีนโยบายในการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ จะทำให้พ่อแม่พี่น้องมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามลำดับ และทางพรรคพลังประชารัฐก็ได้แสดงจุดยืนต่อการแก้ไข

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๔๒/๒

ปัญหาด้านน้ำให้กับพี่น้องประชาชนอย่างไร ท่านจะได้เห็นจากคติพจน์ของทางพรรคพลังประชารัฐที่ว่า มีเราไม่มีแล้ง มีน้ำไม่มีจน มีเราที่มีดินทำกิน มีที่ดินไม่มีจนค่ะ ท่านประธาน

ท่านประธานคะ ท่านหัวหน้าพรรคพลังประชารัฐคือ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ในฐานะรองนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ท่านยังได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้รับหน้าที่เป็นประธานกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติอีกตำแหน่งหนึ่งด้วย โดยท่านได้สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาแหล่งน้ำในระดับพื้นที่ทั่วประเทศมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ใด ภาคใด ซึ่งในรัฐบาลนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้แถลงนโยบายด้านน้ำที่สอดคล้องกับแนวทางของรัฐบาลที่แล้ว และสอดคล้องกับนโยบายของพรรคพลังประชารัฐ ซึ่งดิฉันในฐานะตัวแทนของพรรคพลังประชารัฐ ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่งค่ะ

ท่านประธานคะ ดิฉันขอเรียนผ่านท่านประธานไปยังพี่น้องประชาชนว่า เดิมท่านหัวหน้าพรรคพลังประชารัฐท่านได้วางแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญไว้หลายประการค่ะ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการน้ำอุปโภคบริโภค การสร้างความมั่นคงของน้ำในภาคการผลิต การจัดการน้ำท่วมและอุทกภัย การอนุรักษ์ฟื้นฟูระบบนิเวศทรัพยากรน้ำ รวมถึงการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำค่ะท่านประธาน อย่างไรก็ตามท่านประธานคะ ในรัฐบาลนี้ทางพรรคพลังประชารัฐก็จะมีส่วนสำคัญในการบริหารจัดการน้ำให้พี่น้องประชาชน เพราะเรามีรัฐมนตรีที่กำกับดูแลกระทรวงที่มีบทบาทด้านน้ำที่สำคัญ ทั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็ต้องขอเรียนว่าแม้หัวหน้าพรรคพลังประชารัฐมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการน้ำมาก่อนหน้านี้แล้วก็ตามแต่ภารกิจด้านน้ำนับจากนี้เป็นงานที่มีความท้าทายและหนักหน่วงยิ่งกว่าในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา เพราะข้อมูลที่ดิฉันกล่าวถึงนี้เป็นสิ่งที่ยืนยันว่าเรื่องการจัดการน้ำในช่วงนี้และอีก ๒-๓ ปีต่อจากนี้เป็นเรื่องที่ยากยิ่งนักค่ะท่านประธาน -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๔๓/๑

ความท้าทายที่เรา กำลังจะเผชิญกับปัญหาปรากฏการณ์ ENSO ที่ไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ เป็นการเรียกรวมปรากฏการณ์ของ El Nino กับความผันแปรของระบบอากาศในซีกโลกใต้ ดูได้จากตารางที่ ๑ นะคะ จะเห็นได้ว่าปีนี้เราเผชิญกับภาวะฝนตกน้อยกว่าปกติ ๒๐ เปอร์เซ็นต์

ขอ Slide ที่ ๒ ด้วยค่ะ โดยเฉพาะภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกที่ ฝนตกน้อยกว่าปกติ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่ปีนี้นจนถึงตอนนี้ที่ดิฉันกำลังพูดอยู่ในวันนี้ มาดูต่อ อีกนิดนะคะท่านประธาน เป็นความท้าทายที่ ๒ ตามรูปนี้ค่ะ ความท้าทายที่ ๒ อนาคต หลังจากนั้น ดูแค่สีเหลืองค่ะ สีเหลืองคือพื้นที่ฝนตกน้อยตั้งแต่เดือนนี้ไล่ไปถึง ๖ เดือนข้างหน้า จะเห็นได้ว่าสีแดง สีเขียว สีน้ำเงินที่ฝนตกเปลี่ยนกลายเป็นสีเหลืองทั้งประเทศ กินช่วง ระยะเวลายาวนานจากเดือนพฤศจิกายนปีนี้เป็นจนถึงแล้งหน้า น่ากลัวมากนะคะท่านประธาน ถ้าเป็นไปตามที่เราคาดการณ์ และหากเรามาดูปริมาณน้ำที่ใช้การได้มีภาคใต้เท่านั้นที่มีน้ำใช้ การได้มากขึ้น นอกนั้นมีน้ำที่เก็บอยู่ตามแหล่งเก็บน้ำขนาดใหญ่ น้อยลงทั้งสิ้น ค่ะ ท่านประธาน โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคกลาง ตารางที่ ๒ คือความคาดการณ์ปริมาณน้ำ ที่ใช้อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ๓๕ แห่ง และหากเราดูภาพรวมนับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน หลังจากนั้นสิ้นฤดูฝนแล้วเมื่อปีที่แล้ว เหลือน้ำใช้การได้ ๗๖ เปอร์เซ็นต์ ส่วนเดือนพฤศจิกายน ปีนี้จนถึงปีหน้าจะมีน้ำใช้การได้เหลือแค่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นคะท่านประธาน ดิฉันขอสรุปเลยนะคะท่านประธาน การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในรัฐบาลนี้เป็นเรื่องที่ทำทายจากการที่เราต้องเผชิญที่ปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศที่จะมาบรรจบ และส่งผลพอดีในช่วงปีนี้ ปีหน้าที่เราต้องเผชิญกับปัญหาน้ำแล้งอย่างหนัก เรื่องน้ำจึงเป็นเรื่องที่มีความท้าทายไม่น้อยไปกว่าเรื่องอื่น ๆ เรื่องน้ำต้องถูกเร่งขับเคลื่อนเป็นการด่วน และต้องทุ่มเททรัพยากรเป็นอย่างมากจริง ๆ ค่ะ ดิฉันขอยืนยันจุดยืนของพรรคพลังประชาชน และสมาชิกพรรคทุกท่านที่จะขอให้รัฐบาลสนับสนุนและส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำ ทั้งเพื่ออุปโภคและบริโภค และการแก้ไขปัญหาสำหรับการเกษตร โดยบุคลากรของพรรคพลังประชาชนตกลงใจ พร้อมใจกันที่จะสนับสนุนและขับเคลื่อนการทำงานให้เป็นไปตามนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภาในวันนี้ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานค่ะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๔๓/๒

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ท่านกาญจนา ต่อไปเชิญท่านณรงค์ สหเมธาพัฒน์ ครับ ๕ นาทีครับ

นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์ณรงค์ สหเมธาพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา ขออภิปรายข้อเสนอแนะต่อนโยบายรัฐบาลในประเด็นการสร้างและพัฒนาระบบ
สาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จะมีข้อเสนอแนะในเชิงโครงสร้างอยู่ ๓ ประเด็น แล้วก็
ในเชิงความห่วงใยอยู่ ๑ ประเด็นนะครับ ท่านประธานรัฐสภาครับ ในอดีตในครั้งล่าสุด
ที่รัฐมนตรีของพรรคเพื่อไทยได้บริหารกระทรวงสาธารณสุข ได้มีการวิเคราะห์สถานการณ์
รวมทั้งสภาพปัญหาของระบบสาธารณสุขไทยร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข และภาคี
ที่เกี่ยวข้องในด้านสาธารณสุข พบว่ามีปัญหาในเชิงโครงสร้างอยู่หลายประเด็นนะครับ แล้วก็
มีประเด็นสำคัญที่ถูกยกขึ้นมาเพื่อที่จะดำเนินการอยู่ ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ก็คือเรื่องของความไม่เป็นเอกภาพทางนโยบายของกลไก
ที่ดำเนินการด้านสาธารณสุข ตัวอย่างเช่นกลไกการเงินการคลัง บริหารโดยคณะกรรมการ
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กลไกการพัฒนาบุคลากร บริหารโดยสภาวิชาชีพแล้วก็ทาง
มหาวิทยาลัย การพิจารณาเรื่องค่าตอบแทนเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพงานอยู่ที่
กรมบัญชีกลาง ดังนั้นรัฐบาลพรรคเพื่อไทยในสมัยนั้น โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุขได้กำหนดว่าควรจะมีกลไกคณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติเกิดขึ้น
เพื่อที่จะทำให้นโยบายที่แยกส่วนมีเอกภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันนั้นคงเป็น
ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือ ควรจะมีการกระจายอำนาจในการจัดระบบสาธารณสุข
ให้กับเขตพื้นที่ โดยมีการแบ่งเขตพื้นที่ของประเทศออกเป็น ๑๒ เขต ในเขตภูมิภาค
และ กทม. ๑ เขต ซึ่งก็พิสูจน์แล้วว่าเขตสุขภาพเป็นคำตอบในการบริหารจัดการในเชิงพื้นที่ได้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๔๔/๑

แต่ในขณะนี้ยังเป็นการบริหารโดยกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น ดังนั้นถ้าจะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารเขตสุขภาพก็จะทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ๒ ประเด็นนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติรวมทั้งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศในโอกาสต่อมาเห็นตรงกันแล้วได้ยกร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายสุขภาพแห่งชาติและเขตสุขภาพขึ้น แต่ขณะนี้ยังไม่ได้คืบหน้าไปมากนัก อยู่ในระหว่างการพิจารณาในเชิงกระบวนการอยู่ เพราะฉะนั้นคงเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่าเรื่องนี้ในเชิงโครงสร้างน่าจะเป็นประเด็นสำคัญที่จะเป็นจุดคานงัดทำให้ประสิทธิภาพของระบบสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น

ประเด็นที่ ๒ เรื่องกลไกการเงินการคลังที่บริหารโดยกรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเป็นการรวมอำนาจไว้ที่กรมการ ออกแบบการเงินการคลังหนึ่งเดียวแล้วใช้ทั่วประเทศน่าจะไม่เหมาะกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน มีข้อเสนอจากหลายแหล่งว่าควรกระจายโดยการตั้งกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับเขตให้เกิดขึ้น ๒ ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญที่คิดว่าจะเปลี่ยนโครงสร้างของการทำงานระบบสาธารณสุขได้

ประเด็นที่ ๓ คือประสิทธิภาพของการบริหารโรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขที่ต้องเรียนตรงนี้เพราะว่าโรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขครอบคลุมประชากรประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นถ้าสามารถเพิ่มประสิทธิภาพให้บริหารจัดการได้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้นก็จะทำให้ภาพรวมของระบบสุขภาพไทยดีขึ้น ทางออกเรื่องนี้ที่จะเป็นโรงพยาบาลองค์การมหาชน ในส่วนนี้น่าจะไม่ใช่คำตอบ ขณะนี้มีการพัฒนานวัตกรรมในการบริหารขึ้นหลายรูปแบบ ซึ่งคงจะฝากท่านรัฐมนตรีได้ดูเรื่องนี้ต่อไปใน ๓ ประเด็น

ส่วนประเด็นข้อห่วงใยที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ก็คือ มีการถ่ายโอนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไปอยู่กับ อบจ. ประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าแห่ง ประมาณ ๑ ใน ๓ วุฒิสภาได้ลงพื้นที่ตลอด ๑ ปีเต็ม พบว่ามีปัญหาในเชิงกระบวนการถ่ายโอน การเตรียมการ ความไม่พร้อมต่าง ๆ ซึ่งขณะนี้กำลังเกิดผลกระทบต่อประชาชนก็คือระบบบริการกำลังบิดเบี้ยว ประชาชนเริ่มหันกลับเข้ามาในโรงงานชุมชนมากขึ้น เพราะฉะนั้นประเด็นนี้คงฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นอดีต

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๔๔/๒

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่าจะทบทวนในประเด็นเรื่องการถ่ายโอน รพ.สต. อย่างไร ทั้งหมดคงเป็นข้อเสนอที่จะเสนอต่อรัฐบาลครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่านณรงค์ครับ ต่อไปเป็นชุดท่านวรภพ วิริยะโรจน์ พรรคก้าวไกล แล้วก็ตามด้วยท่านวิสาร เตชะธีราวัฒน์ พรรคเพื่อไทย ๗ นาที ท่านวรภพ ๒๐ นาที แล้วก็มาที่ สว. มีท่านสมชาย ชาญณรงค์กุล พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ท่านละ ๕ นาที ชุดนี้เชิญท่านวรภพ วิริยะโรจน์ พรรคก้าวไกล ๒๐ นาที ก่อนครับ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ ผม วรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออภิปรายในฐานะตัวแทนของผู้ประกอบการรายย่อย SMEs ต่อนโยบายรัฐบาลชุดใหม่ เพื่อให้รัฐบาลนำไปพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสม เพราะว่าเมื่อผมได้อ่านแล้วก็รับฟังคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ผมก็ยังคิดว่ารัฐบาลชุดนี้ให้ความสำคัญของผู้ประกอบการรายย่อย SMEs น้อยเกินไปมาก

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายวรภพ วิริยะโรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ในคำแถลงของนโยบายรัฐบาลเองก็พูดถึง SMEs เพียงแค่ ๑ คำ แล้วก็เป็นการอธิบายว่า SMEs กำลังฟื้นตัวจากวิกฤติโควิดเท่านั้น ซึ่งทำให้ผมต้องเกริ่นก่อนว่า SMEs เราพบกับปัญหาเศรษฐกิจมานานก่อนวิกฤติโควิดแล้ว จึงมีความกังวลว่าถ้ารัฐบาลมองวิกฤติเศรษฐกิจครั้งนี้แต่เพียงแค่ว่าภาพกว้างที่เพียงแค่คิดว่าการกระตุ้นแล้วก็การแจกเงินเพียงครั้งเดียวจะฟื้นเศรษฐกิจได้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๔๕/๑

แต่ไม่ยอมลงลึกเข้าไปดูในรายละเอียดของสาเหตุของแต่ละปัญหาจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจครั้งนี้ได้ ก็เลยมีความกังวลว่ารัฐบาลจะแก้ปัญหาคำไม่ได้ตรงจุด จึงต้องขออภิปรายใน ๕ ประเด็น เพื่อหวังว่ารัฐบาลจะรับไปปรับปรุงนโยบายรัฐบาลที่จะไปปฏิบัติจริงดังนี้

ประเด็นแรก สิ่งที่ SMEs เขาคาดหวังจากนโยบายรัฐบาลผมเรียกว่าแต้มต่อสำหรับรายย่อยให้แข่งขันกับกลุ่มทุนใหญ่ที่ทุกคนก็ทราบดีว่ากลุ่มทุนใหญ่มีทรัพยากรที่ได้เปรียบกว่าร้านค้ารายย่อยมากมาย แล้วก็เป็แนวโน้มที่ทุกคนก็เห็นชัดเจนว่ากลุ่มทุนใหญ่ในประเทศไทยเหล่านี้มีแนวโน้มว่าจะกินรวบในเศรษฐกิจไทยมากขึ้นทุกวัน ๆ ผมจึงอยากขอให้รัฐบาลทบทวนเงื่อนไขในนโยบายของเศรษฐกิจของรัฐบาลให้มีแต้มต่อสำหรับ SMEs เพื่อให้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเข้าสู่กระเป๋ SMEs มากขึ้น ให้เกิดการกระจายรายได้ที่มากขึ้นในเศรษฐกิจไทยด้วย เอาที่ชัดเจนเลยคือผมอยากให้มีการทบทวนเงื่อนไขในโครงการเติมเงินดิจิทัลของรัฐบาล จากเดิมก็เข้าใจว่ารัฐบาลจะตั้งใจกำหนดให้สามารถใช้เงินได้ในรัศมี ๔ กิโลเมตร สาเหตุก็คงเป็นเพราะว่าต้องการให้มีการกระจายการใช้เงิน อันนี้ผมอยากให้รัฐบาลทบทวนเปลี่ยนมาเป็นการกำหนดให้เงินดิจิทัลใช้ได้กับเฉพาะร้านค้ารายย่อยหรือ SMEs เท่านั้น เพราะถ้าถามว่าวัตถุประสงค์ของการกระตุ้นเศรษฐกิจครั้งนี้ก็คือเพื่อให้เศรษฐกิจฟื้นกลับมาจากวิกฤติมันก็ต้องย้อนกลับไปที่จริง ๆ ว่าเป็นผู้ประกอบการรายย่อยฐานรากใช้หรือไม่ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจครั้งนี้มากที่สุด มันจึงสมควรที่จะกำหนดเป็นเงื่อนไขเฉพาะลงไปเลยว่าเฉพาะร้านค้ารายย่อยมากกว่าหรือไม่ อันนี้ต่างหากมันถึงจะเกิดการกระจายเม็ดเงินไปยังทุกพื้นที่ได้จริงตามวัตถุประสงค์ของนโยบายรัฐบาลมากกว่าด้วยซ้ำ หรือถ้าวัตถุประสงค์ของโครงการรัฐบาลต้องการจะเห็นเม็ดเงินสะพัด เกิดการหมุนเวียนของกิจกรรมทางเศรษฐกิจหลายรอบมากที่สุด เพื่อให้ฟื้นเศรษฐกิจเร็ว ๆ การกำหนดเงื่อนไขให้มีการหมุนเงินกันสำหรับร้านรายย่อยเท่านั้นย่อมจะตอบโจทย์กับวัตถุประสงค์นี้มากกว่า คือผมอยากให้นึกตามกันง่าย ๆ อย่างนี้คือร้านค้ารายย่อย SMEs เมื่อได้รับเงินดิจิทัลเขาก็ไปหมุนเงิน ไปซื้อของจับจ่ายใช้สอยต่อทันที คือได้เงินวันนี้พรุ่งนี้เขาก็ไปซื้อของต่อแล้วครับ อันนี้หมุนเงินได้เร็วกว่าบริษัท

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๔๕/๒

ห้างร้านขนาดใหญ่มาก ๆ ที่ปกติแล้วต้องมีการวางแผนงบประมาณ มีการขออนุมัติเบิกจ่าย ชำนาญ ใช้เวลาหมุนยาวนานกว่าร้านค้ารายย่อยมาก ดังนั้นการกำหนดไว้เฉพาะให้หมุนเงิน ได้เฉพาะร้านค้ารายย่อยเงินมันถึงจะหมุนเวียนได้หลายรอบ อันนี้ต่างหากที่จะช่วยเศรษฐกิจ พื้นตัวตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาล ดังนั้นก็อยากให้รัฐบาลทบทวนโครงการให้มีแต้มต่อ สำหรับร้านค้ารายย่อยด้วย ให้เป็นหนึ่งในนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลไปเลย ซึ่งจริง ๆ นี่คือสาเหตุที่พวกเราเสนอที่อยากเห็นประเทศไทยมีโครงการที่หลายประเทศเขาก็มีแล้ว ก็คืออย่างที่เรานเสนอว่าห่วยไบเสรีจ SMEs ซื้อของรายย่อย ลุ้นเงินล้าน ให้รายย่อย SMEs มีแต้มต่อจูงใจให้คนหันมาอุดหนุนร้านรายย่อยมากขึ้น หรือเอาอย่างน้อย ๆ ที่ผมอยาก เสนอแนะสำหรับโครงการเงินดิจิทัล คือรัฐบาลควรที่จะกำหนดเป็นแต้มต่อให้ร้านค้า รายย่อย SMEs เป็นโบนัสก็ยังดี สัก ๒๐-๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็ยังดี คนจะได้หันมาอุดหนุน ร้านรายย่อยมากขึ้น ดิกว่าให้การใช้เงินงบประมาณมหาศาลครั้งนี้สุดท้ายมันกลายเป็นว่า ก็ไหลกลับเข้ากระเป๋าของเจ้าสัวกลุ่มทุนใหญ่ทั้งหมด แล้วผมก็หวังว่านี่ไม่ใช่วัตถุประสงค์ ของรัฐบาล ดังนั้นก็อยากให้มีการทบทวนนโยบายประเด็นนี้ในประเด็นที่ ๑

ส่วนประเด็นที่ ๒ คือโอกาสในการเข้าถึงสินเชื่อในระบบของ SMEs คือระบบเศรษฐกิจไทยที่ผมบอกว่ากลุ่มทุนใหญ่กินรวบขึ้นทุกวัน ๆ ผมขออธิบายจากข้อมูล ให้เข้าใจกันง่าย ๆ อย่างนี้ครับ คือปีที่แล้วสินเชื่อในระบบทั้งหมดที่ปล่อยอนุมัติให้กับ SMEs ลดลง ๒ เปอร์เซ็นต์ แต่ในขณะที่สินเชื่อทั้งหมดที่ปล่อยให้กับกลุ่มทุนใหญ่เพิ่มขึ้น ๕ เปอร์เซ็นต์ และสถานการณ์ที่ผมบอกการปล่อยสินเชื่อให้กลุ่มทุนใหญ่มากกว่า SMEs ก็เป็นการเพิ่มขึ้นมากกว่า SMEs มา ๖ ปีติดต่อกันแล้ว ดังนั้นมันจะเป็นอย่างที่ผมเกริ่นไว้ว่า สถานการณ์แบบนี้มันเป็นมายาวนานก่อนวิกฤติโควิดด้วยซ้ำ ไม่ใช่เพิ่งมาเกิดเพราะวิกฤติ โควิด นี่คือการไม่เท่าเทียมในการแข่งขันที่เกิดขึ้นชัดเจน -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๔๖/๑

เมื่อเงินทุนจากสินเชื่อในระบบไหลลงไปอยู่ที่กลุ่มทุนขนาดใหญ่หมด เงินทุนสำหรับ SMEs ก็น้อยลงเรื่อย ๆ นี่ยังไม่แน่ว่าดอกเบี้ยระหว่างรายเล็กรายใหญ่ที่มันห่างกันขึ้นเรื่อย ๆ ความเหลื่อมล้ำในประเทศไทยมันถึงชัดเจนแล้วก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นสิ่งที่ SMEs เขาคาดหวังจากนโยบายรัฐบาลคือการเพิ่มวงเงินค้ำประกันสินเชื่อให้กับ SMEs โดยเฉพาะโดยเฉพาะผู้ประกอบการรายย่อยรายเล็กที่ปกติมีความเสี่ยงสูง สถาบันการเงินก็ไม่ค่อยอยากจะอนุมัติสินเชื่อให้ ถ้ารัฐบาลไม่มีนโยบายมาช่วยค้ำประกันให้กับรายย่อยรายเล็ก เพราะรัฐบาลที่ผ่านมาจะใช้กลไก บสย. เป็นหน่วยงานหลักในการช่วยค้ำประกันสินเชื่อให้กับ SMEs แต่งบประมาณที่รัฐบาลอาจจะจัดสรรให้ยังไม่มากพอที่จะทำให้สถาบันการเงินนี้มั่นใจและอนุมัติสินเชื่อให้กับรายย่อยรายเล็กได้ในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้ประกอบการรายย่อยและสถาบันการเงินทุกคนเขารู้กันดีครับ เขาก็หวังว่าเปลี่ยนรัฐบาลแล้วรัฐบาลชุดใหม่จะเข้าใจเศรษฐกิจจริงได้มากกว่าชุดที่แล้ว แล้วอันที่จริงนโยบายการเพิ่มงบประมาณให้กับ บสย. ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็เป็นนโยบายเดียวกันกับที่พรรคแกนนำรัฐบาลอย่างพรรคเพื่อไทยก็ได้หาเสียงไว้ และตรงกับที่พวกเราเองก็สัญญาไว้กับประชาชน คือเหมือนเราจะเคยมองปัญหานี้และทางแก้ไขไว้เหมือนกันครับ ดังนั้นพวกเราจึงต้องการสนับสนุนให้นโยบายนี้เกิดขึ้นได้จริง แต่วันนี้ไม่เห็นในคำแถลงนโยบายก็คงต้องบอกว่าเป็นเรื่องที่น่าผิดหวัง จึงต้องการถามให้เกิดความชัดเจนครับว่าเราจะได้เห็นการสนับสนุน SMEs ให้เข้าถึงสินเชื่อในระบบในรัฐบาลชุดนี้หรือไม่ เพราะการที่ SMEs กู้สินเชื่อในระบบไม่ได้ มันก็จะเกิดปัญหานี้นอกกรอบ ปัญหาสังคมตามมาอีกที ผมก็เลยไม่แน่ใจว่ารัฐบาลวิเคราะห์วิกฤติเศรษฐกิจนี้วิกฤติไว้แค่ไหนครับ ถ้า SMEs เข้าถึงสินเชื่อในระบบไม่ได้ ต่อให้รัฐบาลได้เติมเงินเข้าไปในระบบเศรษฐกิจมากเท่าไร โอกาสที่ร้านค้ารายย่อยจะหาทุนมาสั่งซื้อของเตรียมโอกาสรองรับเม็ดเงินใหม่ ๆ มันก็จะไม่เกิดขึ้นอย่างที่รัฐบาลต้องการอยากจะเห็น มันก็จะกลายเป็นว่าประชาชนได้ ๑๐,๐๐๐ บาทมาใช้ แต่มูลค่าเศรษฐกิจก็กลับไปเข้ากระเป๋าเจ้าสัวอยู่ดี ซึ่งการเพิ่มการเข้าถึงสินเชื่อในระบบมันก็จะเกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๔๖/๒

ในประเด็นต่อมา คือการแก้หนี้นอกระบบครับ และเช่นเดียวกันนโยบายแก้หนี้นอกระบบก็ไม่ได้เห็นเป็นการเฉพาะในคำแถลงนโยบายเช่นกัน ซึ่งผมก็คงต้องขอเสนอแนะต่อรัฐบาลตรง ๆ เพราะผมเชื่อว่านี่คือปัญหาเศรษฐกิจที่สำคัญ คือมันมีอยู่ ๓ มาตรการ ที่อยากเห็นรัฐบาลทำคู่กันเพื่อไม่ให้คนต้องหันไปกู้หนี้นอกระบบแพงคือ ๑. รัฐบาลต้องมีโครงการช่วยค้ำประกันหนี้เสียให้กับผู้ประกอบการแยกตามแต่ละขนาดไปเลย เพราะมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นรายย่อย รายเล็ก รายกลาง รายใหม่ และผู้ที่มีประวัติ Bureau มาตรการที่ ๒ คือข้อมูลที่อยู่ในมือหน่วยงานรัฐ ไม่ว่าจะเป็นค่าน้ำ ค่าไฟ ภาษี ยอดขายจากเงินดิจิทัลเอามายื่นขอกู้ได้โดยสะดวกครับ มาตรการที่ ๓ ขอให้ธนาคารรัฐมาช่วยอนุมัติให้กับผู้ที่มีประวัติ Bureau ด้วย จะกำหนดให้ต้องหักบัญชีจ่ายคืน ค่างวดเป็นรายวัน รายสัปดาห์ไปเลย คนกู้เขาก็ยินดียินะครับ แต่จุดสำคัญคือต้องทำให้การอนุมัติสินเชื่อรวดเร็ว เพราะในความเป็นจริงผู้ประกอบการทุกคนเข้าใจดีว่าในยามที่ต้องการจะหมุนเงินความไวเป็นเรื่องของปีศาจ ถ้ารัฐบาลทำแบบนี้คู่กันผู้ประกอบการรายย่อย SMEs ก็ไม่มีใครต้องหันไปกู้หนี้นอกระบบ นี่คือ ๓ มาตรการที่จะช่วยไม่ให้คนต้องไปอยู่ในวงจรหนี้นอกระบบโดยไม่จำเป็นครับ แต่สำหรับลูกหนี้ที่อยู่ในหนี้นอกระบบไปแล้ว รัฐบาลเองก็จำเป็นที่ต้องเข้ามาช่วยเหลือ ช่วยลูกหนี้เจรจากับเจ้าหนี้นอกระบบให้เกิดการปรับโครงสร้างหนี้ที่เป็นธรรม ซึ่งแน่นอนว่าการทำแบบรัฐบาลชุดเดิมนั้นได้ผลลัพธ์เหมือนเดิม ดังนั้นผมจึงอยากเสนอต่อรัฐบาลชุดนี้ว่าถ้ารัฐบาลต้องการจะปรับโครงสร้างหนี้ที่เป็นธรรมได้จริงมันต้องทำควบคู่กันทั้งมาตรการไม่แข็งแล้วก็ไม้อ่อน คือมีกฎหมาย นิรโทษกรรมเจ้าหนี้นอกระบบที่ยอมปรับโครงสร้างหนี้ที่เป็นธรรมไปด้วยเลย แล้วก็ไม้อ่อนแค่ตำรวจอย่างเดียวที่เข้ามาช่วยเหลือลูกหนี้ มันต้องใช้ทั้งกระทรวงยุติธรรม แล้วก็กรมสรรพากรเข้ามาช่วยลูกหนี้ด้วย -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณัฐ ๔๗/๑

เจ้าหน้าที่รายไหนยอมปรับโครงสร้างหนี้ก็นิรโทษกรรม เจ้าหน้าที่ไหนไม่ยอมก็บังคับใช้กฎหมาย ก็จะเกิดการปรับโครงสร้างหนี้ได้จริง และหลุดพ้นจากวงจรหนี้ในระบบได้ครับ นี่คือความคาดหวังของประชาชนต่อรัฐบาลชุดใหม่ที่จะมาช่วยแก้ปัญหาหนี้ในระบบที่เกาะกินไปอยู่ทุกตลาดทุกหัวเมือง ผมจึงต้องมาสรุปเสนอแนะต่อรัฐบาลชุดใหม่ เพราะผมไม่อยากเห็นว่าการฟื้นฟูเศรษฐกิจครั้งนี้ สุดท้ายนี้มันเป็นเพียงแค่การหมุนเงินไปคืนเจ้าหน้าที่ในระบบเท่านั้น มันก็จะเป็นเรื่องที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนประเด็นถัดมา ประเด็นหนี้ในระบบครับ ก็คือประชาชนคาดหวังไว้ โดยเฉพาะคนที่เป็นหนี้เสียในช่วงวิกฤติโควิด ซึ่งผมเองก็เข้าใจจากคำแถลงนโยบายรัฐบาลว่า จะเกิดการพักชำระหนี้ลูกหนี้ที่ติด Bureau รหัส ๒๑ หรือลูกหนี้ที่มีปัญหาช่วงโควิด ซึ่งทำให้ผมอยากเสนอต่อรัฐบาลอย่างนี้ว่าการพักชำระหนี้ถึงแม้มันจะช่วยบรรเทา แต่ไม่ช่วยแก้ปัญหาให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากปัญหาหนี้สินได้ และมีความเสี่ยงว่ามันจะเป็นการละลายงบประมาณไปกับการพักชำระหนี้โดยที่ลูกหนี้ก็ไม่หลุดพ้นจากปัญหาหนี้สินอยู่ดี ผมอยากให้รัฐบาลมุ่งเป้าไปที่การช่วยลูกหนี้ปลดหนี้มากกว่าครับ อย่างเช่นการแก้ไขกฎหมายให้ลูกหนี้ SMEs รวมถึงบุคคลธรรมดาด้วยมีสิทธิขอฟื้นฟูกิจการ ขอฟื้นฟูหนี้สินให้สามารถเจรจาปรับโครงสร้างหนี้กับเจ้าหน้าที่ทุกรายพร้อมกันไปได้ ลูกหนี้ถึงจะหาทางออกได้จากเดิมที่ลูกหนี้ต้องไปเจรจากับเจ้าหน้าที่ละรายก็ไม่สามารถหาข้อสรุปได้ เพราะถ้าเจ้าหน้าที่รายแรกยอมรับ เจ้าหน้าที่รายที่ ๒ ไม่ตกลง ปัญหาก็หาทางออกไม่ได้ครับ ดังนั้นถ้ารัฐบาลอยากจะแก้ไขได้จริง ก็ต้องเพิ่มสิทธินี้ให้กับลูกหนี้ และรัฐบาลจะมีหมอนี่มาช่วยเป็นที่ปรึกษาการเงินให้กับลูกหนี้ก็จะทำให้ลูกหนี้เป็นล้าน ๆ คนหาข้อสรุปได้เร็วขึ้นครับ

แล้วก็ขอฝากไปยังรัฐบาลครับ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่เข้าใจประเด็นนี้เป็นอย่างตื้นะครับว่าถ้ายิ่งผลักดันเรื่องนี้เร็ว สำเร็จเร็วเท่าไร มันไม่ใช่แค่ SMEs อย่างเดียวที่ได้ประโยชน์ มันยังรวมถึงบุคคลธรรมดาอีกหลายล้านคน ข้าราชการ พนักงานประจำ ผู้ประกอบการอิสระ เกษตรกรก็สามารถเข้าถึงสิทธินี้แล้วก็มีปัญหากับทางออกหนี้สินได้ แก้ปัญหาได้ตรงจุดกว่าการพักชำระหนี้มากครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณัฐ ๔๗/๒

และข้อเสนอทั้งท้ายสำหรับการแก้หนี้ที่จะให้ไม่ต้องตกอยู่ในปัญหาหนี้สินอีก คือผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลจะต้องมีมาตรการที่กำหนดให้สถาบันการเงินมีมาตรการปล่อยสินเชื่อที่เป็นธรรมกับลูกหนี้ครับ อย่างน้อย ๆ คือรัฐบาลควรบังคับธนาคารของรัฐทุกแห่งไปเลยครับ ใครเป็นลูกหนี้ดีได้รางวัล ลดดอกเบี้ยให้ ใครมีปัญหาค้างงวด อย่างน้อยเงินต้นต้องลดลงทุกงวดที่มีการจ่ายค้างงวด ลูกหนี้เขาถึงมีกำลังใจในการชำระหนี้ต่อจนหมดผมเรียกง่าย ๆ ครับว่าใจดีดอกลด จ่ายไม่ครบตัดต้นก่อน ถ้ารัฐบาลชุดนี้ทำ ปัญหาหนี้สินมันถึงจะมีทางออกครับ

แล้วก็ประเด็นสุดท้ายครับ ที่ SMEs เขาก็คาดหวังกันครับ ก็คือการรื้อกฎหมายที่ผูกขาดและล้าสมัย ซึ่งผมเห็นจากคำแถลงนโยบายรัฐบาลครับว่าจะมีการยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น ซึ่งนโยบายนี้พวกเราสนับสนุนแน่นอน ผมอาจจะขอยกข้อมูลมายืนยันอย่างนี้ครับว่าประเทศไทยเรามีกฎหมายยุบยับที่เป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินจำนวนมากจริง ๆ เอาแค่ระดับพระราชบัญญัติก็มี ๙๕๕ ฉบับ มีพระราชกฤษฎีกาอีก ๗,๐๐๐ ฉบับ กฎกระทรวงอีก ๗,๑๑๙ ฉบับ ที่รัฐบาลเข้ามารื้อแล้วก็แก้ไขครับ และเราก็หวังว่ารัฐบาลชุดนี้จะไม่ทำผิดพลาดซ้ำ ๒ ที่กลายเป็นว่าฝ่ายรอแล้วก็ปล่อยให้หน่วยงานราชการเป็นผู้ริเริ่มในการยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัย เพราะว่าเป็นความจริงมันจะไม่มีหน่วยงานไหนเลยครับ ที่อยู่ดี ๆ อยากจะยกเลิกอำนาจ หรือยกเลิกใบอนุญาตที่ซ้ำซ้อนเลย ผมจึงอยากเสนอแนะให้รัฐบาลชุดนี้ให้รับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชนโดยตรง ให้เอกชนเป็นผู้ริเริ่มว่ากฎหมายใดไม่มีความจำเป็นแล้ว กฎหมายใดที่ต้นทุนในการบังคับใช้มากกว่าประโยชน์ที่จะได้ก็ยกเลิกทิ้งทันที เร่งออก พ.ร.บ. อำนวยความสะดวกฉบับใหม่ ให้ใบอนุญาตที่ซ้ำซ้อนกันใช้ทดแทนกันได้ โดยไม่ต้องไปไล่แก้ทีละ พ.ร.บ. ที่ใช้เวลานานกว่ามาก เพราะกฎหมายล้าสมัยมันเป็นจุดตั้งต้นของส่วยแล้วก็ระบบตัวในราชการ สร้างอุปสรรค สร้างความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันกันระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน ซึ่งผมก็ขอเป็นความชัดเจนครับว่าสำหรับรัฐบาลชุดนี้กฎหมายใดจะถือว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขปรับปรุงบ้าง แต่ถ้าให้พวกผมยกตัวอย่างชัด ๆ ที่ผู้ประกอบการจำนวนมากเจออยู่ก็จะขอยกตัวอย่างถึงโรงแรมขนาดเล็ก การขึ้นทะเบียนแรงงานข้ามชาติ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณัฐ ๔๗/๓

Zoning สถานบริการ Nominee ธุรกิจต่างชาติ สินค้านำเข้าไม่มีมาตรฐานที่มาตีตลาดกฎหมายเหล่านี้ละครับ พวกเราคาดหวังว่ารัฐบาลจะเร่งดำเนินการ แล้วก็บังคับใช้กฎหมายเพื่อปลดล็อกอุปสรรคของเศรษฐกิจได้โดยเร็วครับ

แต่ที่ไม่ชัดเจนในคำแถลงนโยบายเลยครับ ที่ระบุไว้ว่าจะปลดล็อกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสุราพื้นบ้าน ก็เป็นคำถามครับว่ามันจะเป็นเพียงแค่แก้กฎหมายเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้สุราพื้นบ้านพอเป็นพิธีหรือไม่ เพราะถ้ายังคงล็อกมูลค่าเศรษฐกิจสุรา ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ไว้กับเจ้าสัวแบบนี้ผมก็ว่าวุ่นเลยนะครับ เพราะนี่คือโอกาสของ SMEs ไทยที่จะได้ต่อยอดจากสินค้าเกษตรของไทย ในการสร้างรายได้ให้กับประเทศแล้วก็เกษตรกรจำนวนมากครับ

ดังนั้นประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ผมต้องเป็นคำถามตัวโต ๆ ครับ และขอคำตอบชัด ๆ ในสภาแห่งนี้ไปเลยครับว่ารัฐบาลชุดนี้จะกล้าหาญพอที่จะทลายกฎหมายผูกขาดเหล่านี้ ที่ไม่ได้มีแค่การผูกขาดสุราเฉพาะเจ้าสัวพันล้านนะครับ มันมีกฎหมายอีกมากมายที่ทำให้เกิดการผูกขาดในหลายธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นการส่งออกข้าวที่ต้องมีโกดังมีข้าวเป็น ๕๐๐ ตัน อยู่ในมือตลอด การนำเข้าปุ๋ยที่ต้องรอ Lab ของรัฐรับรองเป็นเดือน ๆ โควตาแม่ไก่ที่ผูกขาดไว้กับเฉพาะบริษัทเจ้าสัวเท่านั้น คำถามเหล่านี้ครับ ต้องการให้รัฐบาลคำตอบชัด ๆ ครับว่าจะทลายรื้อกฎหมายผูกขาดเหล่านี้หรือไม่ หรือท่านจะยังทำอยู่ ทำต่อกฎหมายผูกขาดเหล่านี้ต่อไปอีกครับ เพราะถ้ารัฐบาลชุดนี้ยังคงไม่กล้าที่จะยกเลิกกฎหมายที่เอื้อให้เกิดการผูกขาด โอกาสของคนไทยที่จะล้มตาอำปากมีกินมีใช้ก็จะไม่เกิดครับ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๔๘/๑

แล้วก็เป็นการเสียเวลาและโอกาสของประเทศไทยอย่างมาก ถ้าประเทศไทยจะสามารถเปลี่ยนรัฐบาลเป็นพลเรือนได้แล้วทั้งที แต่อำนาจทางเศรษฐกิจจะยังคงอยู่ในกำมือของกลุ่มทุนผูกขาดเบื้องหลังกลุ่มเดิม ๆ เพราะการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เหมือนเดิมคือสิ่งที่ประชาชนเขาคาดหวังจริง ๆ มันไม่ใช่แค่การเปลี่ยนรัฐบาลแต่ทุกอย่างยังคงเหมือนเดิมขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ขอบคุณครับท่านวรภพ ต่อไปท่านวิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ ๗ นาที เชิญครับ

นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ วันนี้ดิฉันจะขออภิปรายให้เพื่อนสมาชิกและพี่น้องประชาชนได้เห็นโอกาสที่ดีต่าง ๆ ของประเทศเราที่จะได้รับจากคำแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีที่ให้ไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ค่ะ คำแถลงนั้นได้มีการระบุว่ารัฐบาลจะดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าที่ถูกกฎหมายตามแนวชายแดน ดิฉันต้องบอกเลยนะค่ะว่าดิฉันรู้สึกดีใจมาก ๆ ที่ได้ยินคำนี้ค่ะ เพราะการพัฒนาตามแนวชายแดนนั้นจะสร้างงาน สร้างเงิน สร้างรายได้ แล้วก็สร้างคุณภาพชีวิตให้กับพี่น้องประชาชนได้อย่างแน่นอนค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะในปัจจุบันเราต้องบอกว่าตามแนวชายแดนเปรียบเป็นเหมือนรั้วของประเทศเรา และปัจจุบันนี้รั้วบ้านของเรามันผูกพันต้องการได้รับการดูแล ต้องการได้รับการสนับสนุน วันนี้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องปัญหาทางด้านลักลอบการนำเข้ายาเสพติดและที่สำคัญที่สุด เรื่องคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนซึ่งนั่นก็รวมถึงเรื่องของคุณภาพชีวิตของพี่น้องชาวชาติพันธุ์ด้วย

ขอ Slide ต่อไปเลยค่ะ ทุกท่านอาจจะสงสัยว่าตามแนวชายแดนนั้นมันมีความสำคัญอย่างไรกับทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย ตามการรายงานของทางกระทรวง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๔๘/๒

พาณิชย์ในปี ๒๕๖๔ เราจะเห็นได้ว่าการค้าชายแดนของประเทศไทยกับเพื่อนบ้านถ้าดูรวมแล้วในปี ๒๕๖๔ จะอยู่ในที่ ๑.๗ ล้านล้านบาท การส่งออกมีมูลค่าที่ ๑ ล้านล้านบาท และการนำเข้ามีมูลค่า ๖๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ไทยได้ดุลการค้ารวมทั้งสิ้น ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณ GDP ของประเทศนั้นก็คือ ๒ เปอร์เซ็นต์ ดูตัวเลข ๒ เปอร์เซ็นต์นี้อาจจะดูน้อย แต่มันมีความสำคัญอย่างมากกับเศรษฐกิจของประเทศไทยเรา ยิ่งเราสามารถสร้างความแข็งแกร่งของการค้าระหว่างประเทศได้มากเท่าไรก็จะยิ่งได้ดุลการค้ามากขึ้นเท่านั้น เพราะด้วยโครงสร้างทางเศรษฐกิจและผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยแล้วเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านต้องบอกว่าเราได้ล้ำหน้าประเทศเพื่อนบ้านไปพอสมควรเลย การค้าชายแดนในบริเวณชายแดนของเรานั้นได้เปรียบในเรื่องของดุลการค้ามาตลอด และจะเป็นเช่นนั้นต่อไป ดังนั้นฉะนั้นพื้นที่ตามแนวชายแดนควรจะเป็นพื้นที่ที่รัฐควรจะทำให้การสนับสนุนให้เกิดการค้าการชายได้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ดิฉันจะขอยกตัวอย่างปัญหาชายแดนที่ใกล้ตัวดิฉันมากที่สุด นั่นก็คือชายแดนทางด้านภาคเหนือของประเทศไทย

๑. ต้องบอกว่าความขาดแคลนทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านชายแดนภาคเหนือ เรามีความขาดแคลนทางด้านเศรษฐกิจมากกว่าพื้นที่อื่นของประเทศไทยนะ ยกตัวอย่างเช่นการเกษตรหรือว่าในงานอื่น ๆ เรามักจะมีรายได้ต่ำอย่างที่ดิฉันได้เคยอภิปรายไว้

๒. คือการล้มละลายของวัฒนธรรม มีบางวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาที่ดีตามแนวชายแดน ไม่ว่าจะเป็นของพี่น้องชาติพันธุ์วันนี้เสี่ยงต่อการถูกลืม วันนี้เสี่ยงต่อการสูญหาย เราควรจะได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมจากภาครัฐเพื่อที่จะได้เห็นวัฒนธรรมเหล่านั้นของพี่น้องชาติพันธุ์สู่สายตาโลก

การลักลอบนำเข้ายาเสพติด แนนอนเลยมันมีช่องทางธรรมชาติที่จะมีการลักลอบยาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทยเรา อันนี้อาจจะเป็นด้วยเพราะพิษเศรษฐกิจที่ทำให้พี่น้องประชาชนบางส่วนต้องตัดสินใจผิดเพื่อดำเนินการความอยู่รอด

การพัฒนาตามแนวชายแดนนั้นต้องบอกว่าเป็นเรื่องที่ยาก แต่ดิฉันเชื่อว่าด้วยในรัฐบาลชุดนี้ดิฉันมั่นใจว่าทำได้แน่นอน ยกตัวอย่างเช่นเรื่องการแก้ปัญหา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๔๘/๓

การเกษตรที่มีราคาตกต่ำ ซึ่งตรงนี้นั้นไม่ได้จะช่วยแค่พี่น้องตามแนวชายแดน แต่จะสามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของพี่น้องเกษตรกรทั้งประเทศค่ะ ดิฉันเชื่อว่าหากรัฐบาลดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าที่ถูกกฎหมายตามแนวชายแดนแล้วนั้นปัญหาเสพติดจะลดลง พี่น้องประชาชนคนไทยจะมีอาชีพ มีรายได้มากขึ้น และไม่เดินไปในเส้นทางที่ผิดและกลับคืนสู่อ้อมอกของครอบครัวเขาค่ะ การนำโอกาสที่เป็นจุดเด่นของชายแดนมาอุดรรอยรั้วมาเสริมในสิ่งที่ขาดหายไป โดยใช้ภูมิประเทศของเราที่มี วัฒนธรรมต่าง ๆ ของกลุ่มชาติพันธุ์ พลิกวิกฤติให้เป็นโอกาส สิ่งเหล่านี้จะนำเม็ดเงินจากการท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศไทยอย่างแน่นอนค่ะ

- ๔๘/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชร ๔๙/๑

การสร้าง Soft Power จากกลุ่มชายแดนจะนำเม็ดเงินการท่องเที่ยวลงสู่ชุมชนช่วยสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับคนในพื้นที่ และสร้างรายได้ให้กับประเทศ สร้างคุณภาพชีวิตให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยทุกคนค่ะ การค้าชายแดนของเราก็เป็นส่วนหนึ่งในการวางประเทศของเราในสภาพภูมิรัฐศาสตร์ที่เปลี่ยนไป ดิฉันเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้ภายใต้การนำของท่านเศรษฐา ทวีสิน เราจะสามารถวางตำแหน่งของประเทศในเวทีภูมิภาคและเวทีโลกได้อย่างเหมาะสมตามแนวทางที่สนับสนุนสันติภาพและความรุ่งเรืองร่วมกัน Keeping peace and prosperity และรัฐบาลชุดนี้ดิฉันเชื่อว่าจะสามารถเรียกคืนศักดิ์ศรีของคนไทยในเวทีโลก ทวงคืนตำแหน่งผู้นำทางเศรษฐกิจสังคมและประชาธิปไตยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กลับมาได้ จนสามารถที่จะเป็นเสือแห่ง Asia ได้อีกครั้ง ขอให้กำลังใจค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่านวิสารทิศครับ ต่อไปเป็น สว. ๒ ท่าน ท่านละ ๕ นาที ท่านสมชาย ชาญณรงค์กุล และตามด้วย พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช เชิญครับท่านสมชายก่อน

นายสมชาย ชาญณรงค์กุล (สมาชิกวุฒิสภา) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม สมชาย ชาญณรงค์กุล สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา เรียนท่านประธานครับ ผมมีประเด็นที่จะอภิปรายนโยบายของรัฐบาลเรื่องประเด็นด้านการเกษตร ซึ่งมีประเด็นข้อสังเกตจากนโยบาย ๖ ประเด็น และมีประเด็นข้อเสนอแนะ ๕ ประเด็น อย่างไรก็ตาม ผมจะทำให้เวลาอยู่ในกรอบเวลาที่ท่านประธานกำหนดแต่เลยนิดหน่อย ผมขออนุญาตประธานอภัยท่านสมาชิกไว้ล่วงหน้าครับ

ประเด็นแรกอยู่ในหน้า ๓ ของนโยบายรัฐบาลพูดถึงเรื่อง El Nino ที่จะเกิดขึ้น ได้มีการอภิปรายไปบางส่วนผมจะขอข้ามไปนะครับ แต่สำคัญที่สุดคือว่าขณะนี้ภายใต้จากการสัมมนาของกรมการเกษตรและสหกรณ์ของวุฒิสภานี้มีข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายนเป็นต้นไปจะมีน้ำเข้าสู่ระบบ ๓๕ อ่าง ที่จะใช้ได้แค่ประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๕ ซึ่งมี ๑๔,๐๐๐ เราต้องการน้ำประมาณ ๗,๗๐๐ กว่าล้านลูกบาศก์เมตร ที่จะบริหารจัดการ เพราะฉะนั้นภาวะนี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิร ๔๘/๒

เกิดแน่นอนจะเกิดวิกฤติกับพี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพการทำการเกษตรที่จะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ ประเด็นที่ผมจะเสนอคือว่าตอนนโยบายนี้ที่รัฐบาลเขียนไว้กว้างไม่ได้ระบุรายละเอียดรัฐบาลจะดำเนินการอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการเพื่อเผชิญเหตุ อีก ๑-๒ เดือนข้างหน้ามีการเตรียมการการขับเคลื่อนอย่างไรบ้าง มีความพร้อมในการสนับสนุน หรือการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกรอย่างไรบ้าง ระยะปานกลางดำเนินการอย่างไรที่จะหาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มให้กับระบบการเกษตร หรือน้ำต้นทุนเพื่อการอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค รวมทั้งใช้เพื่อการดำเนินการเรื่องการปกป้องระบบนิเวศนะครับ และระยะยาวจะมีการวางระบบนี้อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ ปรากฏในนโยบายที่หน้า ๕ เรื่องการพักหนี้เกษตรกร ซึ่งผมขอแต่ละวันทีเดียวว่าขอความชัดเจน เป็นข้อสังเกตว่าควรจะต้องมีความชัดเจนว่าควรจะทำดอก พักต้น หรือพักทั้งสอง หรือพักเฉพาะดอกเบี้ยนครับ และสำคัญที่สุดที่ผมเป็นข้อสังเกตไว้สำหรับนโยบายนี้ก็คือการพักหนี้มันจะไม่เกิดประสิทธิภาพเลยถ้าไม่มีการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้กับพี่น้องเกษตรกรให้สามารถมีพลังหรือความสามารถในการที่จะกลับมาชำระหนี้ได้ก็จะเกิดการสูญเสียแล้วหนี้ก็จะพอกพูนต่อเนื่องเป็นระยะยาว เพราะฉะนั้นตรงนี้รัฐบาลต้องมีความชัดเจน

ประเด็นที่ ๓ ปรากฏอยู่ในหน้า ๗ ของนโยบายว่าด้วยการสร้างรายได้จากภาคเกษตรโดยการใช้หลักการตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ท่านประธานครับ คำขวัญดูดี แต่วิธีการที่ผ่านมาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาและอาจจะเกิดข้างหน้าในอนาคตซึ่งผมภาวนาน่าจะไม่เกิด เราไม่เคยมีข้อมูลความต้องการของตลาดที่ชัดเจนเลยว่าผลผลิตแต่ละปีนั้นต้องการสินค้าเกษตรเท่าไร ในเวลาไหน ตรงนี้คงต้องมีการดำเนินการ แต่ประเด็นที่ผมติดใจมากก็คือนวัตกรรมเสริม นวัตกรรมอะไรบ้างที่จะมาเสริมมีความชัดเจนในการขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างไรบ้าง มีการจัดการเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่นำไปให้พี่น้องเกษตรกรใช้ หรือเพียงแค่เป็นความสวยงามที่จะนำไปซื้อเครื่องมือเครื่องมือที่จะไม่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ วันนี้เราดูลงทุนงานวิจัยของประเทศไทย แต่ว่ายังงานวิจัยด้านการเกษตรน้อยมาก และบางหน่วยงานหัวหน้าส่วนราชการก็ยังนำเงินรายได้ นำเงินจากการวิจัยไปใช้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิรี ๔๙/๓

เพื่อการอื่น ใช้จัด Event ก็ได้ จัดประชาสัมพันธ์หัวหน้าหน่วยงานก็ดี ซึ่งมันเป็นการสร้างงานให้กับพี่น้องเกษตรกร หรือผลผลิตทางการวิจัยที่นำไปใช้ได้เลย เราขาดการสร้างหรือต่อยอดนักวิจัยที่มีคุณภาพและต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาเรื่องนี้ ถ้าว่าสิ่งเหล่านี้มันจะเป็นสิ่งที่จะผลิตนวัตกรรมไปใช้เพื่อการเกษตรได้อย่างไร

ประเด็นที่ ๔ ที่เป็นข้อสังเกตปรากฏอยู่ในหน้า ๘ ของนโยบายคือ นโยบายจะส่งเสริมเรื่องการทำ Precision Farming หรือเกษตรแม่นยำ ดูค่าแล้วดูสวยหรูดูดี แต่ถ้าลงไปลึก ๆ ลงรายละเอียดแล้ว ตั้งข้อสังเกตว่าการให้ความหมายหรือข้อจำกัดความร่วมมือทั้งสิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อประกอบการดำเนินการนโยบายเรื่องนี้ข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๕๐/๑

Big Data ปัจจุบันก็แค่ลงนาม MOU กัน มีการดำเนินการในลักษณะที่ยังไม่ได้ก่อให้เกิดการเข้าถึงข้อมูล การใช้ประโยชน์ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้พื้นที่ข้อมูลเพื่อตัดสินใจเพื่อการผลิตในพื้นที่ของฟาร์มเกษตรกรเล็ก ๆ นั้น ซึ่งเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ หลักการของ Precision Farming หรือเกษตรแม่นยำนั้นจะต้องดูเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ผมขอตั้งข้อสังเกตว่า หากจะใช้ความคิดหรือนโยบายเรื่องนี้ไปแค่ซื้อ Drone แจก ฟันสารเคมีฟุ้งกระจายไปทั่ว เป็นผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมอีก แล้วก็ผลกระทบกับแปลงเกษตรกรข้างเคียงที่จะทำเกษตรอินทรีย์ที่คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์เราลงพื้นที่ที่สันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เห็นชัดว่ามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้ตั้งเป็นข้อสังเกตว่าจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ นั่นเป็นประเด็นที่ ๖ นะครับ

ประเด็นถัดมานะครับ ประเด็นที่เขียนไว้ในนโยบายหน้า ๘ จะทำเรื่องเอกสารสิทธิแต่เปลี่ยนเป็นโฉนด ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยที่เกษตรกรควรจะมีที่ดินทำกินของตนเอง หรือที่เรามักจะได้ยิน Motto คำพูดคำหนึ่งว่า Land to the tillage ที่เกษตรกรควรจะเป็นเจ้าของที่ดินเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่ดินให้มีความเหมาะสมในการยกระดับการผลิต แต่ท่านประธานลองคิดดูนะครับ ในเขตการทำเกษตรภาคกลาง ๙๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นพื้นที่ของนายทุนที่ไม่ได้ถือครองโดยเกษตรกร แต่ต้องเช่าทำกิน ถ้าทำพื้นที่ตรงนั้นให้เป็นพื้นที่ของเกษตรกรออกโฉนดหรือนำเอกสารสิทธิให้ไว้กับการถือครองของเกษตรกรจะเป็นประโยชน์มากกว่าที่เราจะไปใช้พื้นที่ป่าหรือพื้นที่อื่นที่จะนำเข้ามาสู่เกษตรกร แล้วสุดท้ายมันก็จะกลับไปอยู่ในมือนายทุนเช่นเดิม ถ้าระบบการผลิตหรือการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตยังไม่ดีพอก็จะกลับไปวังวนเดิมเหมือนกับภาคกลาง

ประเด็นสุดท้าย ในเรื่องของข้อสังเกตนะครับท่านประธาน ผมได้มีข้อเสนอ นโยบายไปที่หน้า ๘ ว่าด้วยการเพิ่มไม้ผล ไม้ยืนต้นในพื้นที่ที่เหมาะสมหวังจะขาย Carbon Credit ผมนึกถึงอดีตที่ผ่านมา ๓๐ กว่าปีที่แล้ว ที่เรามีการทำโครงสร้างปรับระบบการผลิตสินค้าเกษตร เราล้มเหลวมากมายที่จะไปเปลี่ยนระบบพื้นที่ในการปลูกพืช ไม่ว่าจะยางพาราก็ดี ที่เกิดขึ้น มะม่วง มังคุด สละ หรือแม้แต่เงาะ ขณะที่เปลี่ยนไปมากมายนะครับว่าเราลงทุนไป

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๕๐/๒

มหาศาลก็ไม่เกิด และสิ่งแวดล้อมสำคัญประการหนึ่งในประเด็นนโยบายที่ปรากฏในข้อนี้ก็คือเรื่องของการแก้กฎหมาย หรือปรับปรุงกฎหมายด้านการประมง ท่านประธานที่เคารพครับ เรามีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย การทำประมงแบบทำลายล้าง การทำประมงที่ผิดกฎหมายสากลเพื่อนำมาสู่การทำประมงที่มีความยั่งยืน อันนี้ฝากเป็นข้อสังเกตไปยังรัฐบาลว่ากฎหมายที่จะแก้ควรจะมีรอบด้าน ดูประมงชายฝั่ง ดูความยั่งยืนของการฟื้นฟูของสัตว์น้ำที่ผ่านมา ผมขออนุญาตอีก ๑ นาที ท่านประธานเพื่อที่จะเสนอว่า ๕ ประเด็นที่รัฐบาลควรจะทำ

๑. ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย มีความหลากหลายสูงมาก รัฐบาลควรจะใช้ประโยชน์จากข้อนี้ของประเทศในการที่จะพัฒนาพืชผลที่ดี สินค้าเกษตรในพื้นที่ที่มีอัตลักษณ์เฉพาะให้มีมูลค่ามากขึ้น โดยการเพิ่มงานวิจัย พัฒนาและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ให้ได้ เรามีศูนย์วิจัยพัฒนาเกษตรอยู่แล้วทุกจังหวัดควรจะต้องดำเนินการ

๒. ระบบเกษตรกรรมแบบแปลงใหญ่ ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่าป็นระบบเกษตรกรรมที่ตั้งขึ้นบนพื้นฐานการใช้องค์ความรู้ในการพัฒนาเกษตรอย่างมีความยั่งยืน ควรจะต้องเร่งรัดให้ดำเนินการอย่างเร่งด่วน

๓. ในโลกปัจจุบันมาตรฐานสินค้าเป็นเรื่องสำคัญ การยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร การใช้กฎหมายมาตรฐานสินค้าเกษตรที่มีอยู่แล้วขับเคลื่อนให้เกิดการใช้ประโยชน์แท้จริงจากกฎหมายมาตรฐาน หรือมาตรฐานที่ออกมาเพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรให้สูงขึ้น

๔. อยากจะเรียนเป็นข้อเสนอและข้อฝากก็คือว่า การกวดขันและการบังคับใช้กฎหมายด้านการเกษตร ไม่ว่าจะกฎหมายปกป้อง กฎหมายคุ้มครอง อย่างเช่นตัวอย่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช ขณะนี้ทุเรียนกระจายพันธุ์ออกไปทั่วทั้งที่ทุเรียนเป็นพืชสงวน เป็นสิ่งที่รัฐบาลควรจะต้องเร่งรัดดำเนินการ กฎหมายส่งเสริมและพัฒนา เช่นอ้อย มีแต่กฎหมายแบ่งปันผลประโยชน์ที่สนใจ แต่ไม่ได้สนใจการพัฒนาการส่งเสริมการผลิต หรือไม้ผลหลาย ๆ ชนิด รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นเช่น พ.ร.บ. กักพืช พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช ซึ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การพัฒนาทางการเกษตรอย่างยั่งยืน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๕๐/๓

สุดท้ายครับท่านประธาน ประเทศไทยควรจะพัฒนาตัวเองให้เป็น Seed Hub Of Asia ซึ่งมีความเหมาะสม ขณะนี้ด้วยความไม่เอื้อทางองค์ประกอบทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องรวมทั้งกฎหมายที่จะไปเอื้อทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจลงทุนในการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเมล็ดพันธุ์เอเชียมันหายไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลควรจะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร คือเปลี่ยนจากขาย Grain เป็นขาย Seed แล้วเป็น Seed Hub Of Asia ได้อย่างแท้จริง ทั้งหมดเป็นประเด็นที่ขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ตรงนี้ที่จะนำเสนอประกอบการพิจารณาในการขับเคลื่อนนโยบายทั้งเรื่องข้อสังเกตและข้อเสนอแนะนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป ขอขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ

- ๕๑/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๕๑/๑

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช นะครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออภิปรายแสดงความเห็นต่อนโยบายของรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก กระผมเห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เขียนแบบเปิดกว้าง โดยรับฟังความเห็น ทั้งที่จะได้มีการหารือร่วมกับรัฐสภาและให้ประชาชนมีส่วนร่วม แสดงความเห็นก่อนที่จะมีการทำประชามติต่อไป จริง ๆ ได้ขอใช้ PowerPoint ไว้ นะครับ แต่เจ้าหน้าที่คงไม่ทราบว่าผมจะลุกขึ้นพูดตอนนี้ว่าจะใช้ในรูปแบบใดในการยกร่าง รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ อีกทั้งรัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาทางการเมือง เพื่อสร้างความปรองดอง ความรัก ความสามัคคีของคนในชาติ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (สมาชิกวุฒิสภา) : ขจัดหรือลดปัญหา ความขัดแย้งอันเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งต่อการขับเคลื่อนการบริหารราชการแผ่นดิน ในทุก ๆ ด้าน หากมองดูการจัดตั้งรัฐบาลผสมในครั้งนี้นี้ก็มีลักษณะเป็นรัฐบาลปรองดอง ที่มีพรรคร่วมรัฐบาล จากหลายขั้วมารวมกันซึ่งผมก็คิดว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี กราบเรียน ท่านนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธานรัฐสภา

ประเด็นที่ ๒ นโยบายด้านการกระจายอำนาจหรือการปกครองส่วนท้องถิ่น ในหน้า ๙ ได้เขียนไว้ว่ารัฐบาลจะใช้การบริหารในรูปแบบของการกระจายอำนาจ (ผู้ว่า CEO) เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานในแต่ละจังหวัด กระผมเห็นว่าเป็นแนวคิดที่ถ้อย หลังเข้าคลองครับ ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น วุฒิสภา กระผมรู้สึกเจ็บจิตเข้าไปในหัวใจเลย พออ่านประเด็นเรื่องผู้ว่า CEO เราได้รอคอยมากกว่า ๒๐ ปีหลังจากที่การกระจายอำนาจเป็นบทหลักในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่จนถึงปัจจุบัน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจัดตั้งขึ้นถึง ๗,๘๕๐ แห่งแล้ว มีหน้าที่ที่ได้รับการถ่ายโอน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๕๑/๒

มามากมาย แต่ไม่มีอำนาจ ไม่มีงบประมาณ ไม่มีกำลังคน และไม่มีเครื่องมือเพียงพอที่จะทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระผมหวังว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินการในเรื่องนี้ให้เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ การกระจายอำนาจจะเกิดขึ้นได้จริงเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีกล้าที่จะลดงบประมาณและลดหน่วยงานส่วนภูมิภาคลงครับ

ประเด็นถัดไป ในด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเกี่ยวกับปัญหาด้านปากท้องและความเหลื่อมล้ำของพี่น้องประชาชน ซึ่งนับเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องเร่งรัดดำเนินการโดยทันที กระผมเห็นท่านนายกรัฐมนตรีได้ลงไปศึกษาปัญหาเรื่องนี้ไว้แล้วพอสมควร ก็มีที่ระบุไว้หลัก ๆ ก็ ๕-๖ ประการ บน PowerPoint แต่นโยบายการแก้ปัญหารัฐบาลก็รู้สึกว่าคุณข้างจะแพง ใช้งบประมาณค่อนข้างจะสูง

ประเด็นสุดท้าย ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ปัจจุบันนี้ภาคเอกชนและประชาชนทั้งประเทศตั้งความหวังไว้กับรัฐบาลชุดนี้ ภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีที่ชื่อเศรษฐา ทวีสิน กระผมจึงหวังว่าท่านจะได้ปฏิบัติหน้าที่อันสำคัญนี้ให้ประสบความสำเร็จสูงสุด เพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และเพื่อความอยู่ดีกินดีของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ โดยการบริหารราชการแผ่นดินด้วยความโปร่งใส มีธรรมาภิบาล มุ่งต่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน มิใช่เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือพรรคการเมือง สิ่งที่กระผมใคร่ขอฝากรัฐบาลชุดนี้ไว้ที่เป็นมะเร็งร้ายกัดกร่อนงบประมาณ และความเจริญของประเทศมาช้านาน คือการแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการ ทั้งในเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้าง การประมูลงาน และโครงการของรัฐ ซึ่งทำให้เสียงงบประมาณไปปีละหลายแสนล้านบาท ซึ่งเรื่องนี้ท่านประธาน ป.ป.ช. เองก็เคยออกมาแถลง ที่ผ่านมามีนายกรัฐมนตรีหลายท่านที่คนยกย่องว่าใจซื่อ มือสะอาด ไม่มีพฤติกรรมทุจริตคอร์รัปชัน แต่ก็มีข้อครหาว่าปล่อยใหัรัฐมนตรีอื่นและผู้ที่เกี่ยวข้องไปรับประโยชน์จากโครงการต่าง ๆ และการจัดซื้อจัดจ้างพฤติกรรมเช่นนั้นก็รับไม่ได้เช่นเดียวกันนะครับ รวมถึงในเรื่องการแต่งตั้งข้าราชการในระดับต่าง ๆ ซึ่งมีการเล่นพรรคเล่นพวกและการวิ่งเต้นซื้อขายตำแหน่ง หากให้ความสำคัญในเรื่อง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรรมกาญจน์ ๕๑/๓

เหล่านี้จะทำให้ข้าราชการมีขวัญและกำลังใจดีขึ้นที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น กระผมเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถ และประสบการณ์อันยาวนานในการเป็นผู้นำองค์กรที่ประสบความสำเร็จในด้านธุรกิจอย่างสูงสุด และกระผมมั่นใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่อันสำคัญยิ่งนี้ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยความทุ่มเทเสียสละ และด้วยความกล้าหาญ ด้วยความจงรักภักดีอย่างสูงสุดต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๕๒/๑

หากท่านนายกรัฐมนตรีสามารถดำเนินการได้ตามที่กระผมได้กล่าวมาแล้ว ประเทศไทยจะไม่เหมือนเดิมในอีก ๔ ปีข้างหน้า ดังคำกล่าวของท่านในวันที่รับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคมที่ผ่านมา กราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับต่อไปเชิญท่านสุภโชติ ไชยสัจ พรรคก้าวไกล ๒๐ นาที แล้วก็จะเป็นท่านอามินทร์ มะยูโซ๊ะ พรรคพลังประชารัฐ ๖ นาที แล้วก็มา สว. ๒ ท่าน ท่านละ ๕ นาที คือว่าที่ร้อยตรี วงศ์สยาม เพ็งพานิชภักดี และท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ เชิญท่านสุภโชติครับ

นายสุภโชติ ไชยสัจ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม สุภโชติ ไชยสัจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้มีโอกาสฟังและอ่านคำแถลงนโยบายของทางคณะรัฐมนตรี บอกตรง ๆ เลยนะครับว่าผมรู้สึกผิดหวังเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าเอกสารที่มีมากกว่า ๔๓ หน้า แต่มีพูดถึงนโยบายทางด้านพลังงานว่าจะช่วยพี่น้องประชาชนในการลดค่าไฟ ราคาน้ำมันไม่ถึง ๑๐ บาท ลิตร สิ่งที่เราเขียนไว้ก็มีแต่น้ำไม่มีเนื้อ คำแถลงนโยบายของรัฐบาลประยุทธ์ที่ขึ้นชื่อว่าแะอยู่แล้วยังมีรายละเอียดเยอะกว่านี้เลยครับ ท่านประธาน แล้วอย่างนี้พี่น้องประชาชนจะเชื่อได้อย่างไรครับว่าพวกเขาจะสามารถพึ่งพารัฐบาลใหม่ในการแก้ไขปัญหาค่าไฟ ราคาน้ำมันที่พวกเขากำลังเจออยู่ได้ พวกท่านกำลังทำอะไรอยู่กันแน่ครับ ท่านไม่มีแผนการทำงานที่เป็นรูปธรรม หรือกำลังหลีกเลี่ยงการผูกมัดตัวเองอยู่หรือเปล่า ผมขอถามท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีนะครับว่าเวลาที่พวกท่านคิดนโยบาย ท่านเข้าใจจริง ๆ หรือไม่ว่าปัญหาเรื่องค่าไฟ ราคาน้ำมันที่มันสูงเสียดฟ้าในตอนนี้นั้นเป็นปัญหาของพี่น้องทุกคนจริง ๆ ไม่ก็ปีก่อนค่าไฟของพี่น้องประชาชนเคยจ่ายกันตามที่ใช้อย่างพอไหวไหมครับ แต่ผ่านมาแป๊บเดียวประชาชนงครับ ใช้ไฟเท่าเดิมแต่ราคากลับแพงขึ้นเป็นอย่างมาก ค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง ประชาชนถูกบังคับให้ต้องเติมน้ำมันรถ น้ำมันมอเตอร์ไซด์ เพราะระบบขนส่งมวลชนเราไม่ทั่วถึงก็ต้องเจอกับราคาที่แพงขึ้นเรื่อย ๆ ภาครัฐกิจจำนวนมากก็ลำบากครับท่านประธาน ในช่วงไม่กี่ปีมานี้กดดันผ่านวิกฤติกันมาหลายอย่าง ก็ต้องมาเจอต้นทุนค่าไฟที่เพิ่มสูงขึ้นอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เห็น Bill ทุกเดือนนี้แทบ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๕๒/๒

จะเป็นลมนะครับ มาลองย้อนดูแค่ ๓ ปีที่ผ่านมา ค่าไฟฟ้าบ้านเราแพงขึ้นเป็นร้อยเป็นพันบาท และดูท่าว่าจะขึ้นไปอีกในขณะที่ค่าแรงขั้นต่ำของประเทศเราขึ้นไม่ถึง ๒๐ บาทต่อปี ๒๐ บาทนี้ แค่เปิดพัดลมตัวหนึ่งมันก็หมดแล้วนะครับท่านประธาน รายการที่มันโตอย่างก้าวกระโดด แต่ค่าแรงกับโตแบบเขย่ง แล้วอย่างนี้พี่น้องประชาชนจะอยู่กันอย่างใดครับ ถ้ายังไม่แก้ปัญหาอย่างจริง ๆ ทั้งระบบทั้งที่โครงสร้าง กลุ่มที่เติบโตได้คงมีแต่กลุ่มทุนผูกขาดที่หากินกับรัฐเท่านั้น ไม่ใช่ประชาชนที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศนี้ คุณภาพชีวิตดี ๆ ของพี่น้องประชาชนที่พวกท่านตั้งเป้าหมายไว้จะสามารถทำได้อย่างไร กับค่าแกลง คำสัญญาที่ให้ไว้ไม่ถึง ๑๐ บรรทัดนี้ ท่านประธานครับ ในเมื่อค่าแกลงมันมีแค่นี้ ผมขอสารภาพตรง ๆ เลยว่า ผมใช้ความพยายามอย่างมากในการรวบรวมนโยบายทางด้านพลังงานของทุกพรรคร่วมรัฐบาล อยากจะรู้ครับว่าพวกท่านจะแก้ไขปัญหานี้กันอย่างไร มีหลาย ๆ นโยบายที่ผมเห็นด้วย แต่ก็มีหลาย ๆ นโยบายเช่นกันที่ผมคิดว่าไม่ได้ผ่านกระบวนการคิดอย่างครอบคลุมมา และอยากจะขอคำชี้แจงจากผู้แกลงในวันนี้ แต่ละพรรคที่ผมศึกษามานะครับ มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาระยะสั้นเท่านั้น แทบจะไม่ได้มีแผนระยะยาวเลย นโยบายส่วนใหญ่ก็ล้วนแต่เป็นการย้ายเงินจากกระเป๋าซ้ายมาเข้ากระเป๋าขวา เริ่มตั้งแต่การตรึงค่าไฟโดยให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตเป็นคนแบกรับต้นทุนเชื้อเพลิง ท่านประธานรู้ไหมครับว่าตอนนี้ กฟผ. แบกรับหนี้สินตรงนี้มากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และผมมองว่าการตรึงค่าไฟมันไม่ใช่การลดค่าไฟครับท่านประธาน แต่เป็นการยืดระยะเวลาในการขึ้นค่าไฟเท่านั้น ผมไม่ได้บอกว่าท่านไม่ควรยืดหนี้ครับ แต่ตัวหนี้ที่ กฟผ. กำลังแบกรับอยู่ทุกวันนี้ ถ้ามันขยายไปเรื่อย ๆ จนวันหนึ่ง กฟผ. แบกรับไม่ไหว สิ่งเดียวที่พวกเขาจะทำได้คือการขึ้นค่าไฟอย่างก้าวกระโดดครับ ท่านประธาน เพื่อเอาเงินมาใช้หนี้ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธรรณ ๕๓/๑

ถ้าอยู่ดี ๆ ฟีน้องประชาชนมี Bill ค่าไฟเพิ่มขึ้นมา ๑,๐๐๐ บาท ใครเขาจะไปตั้งตัวทันครับ ท่านประธาน สถานการณ์คล้าย ๆ กันก็กำลังเกิดขึ้นกับกองทุนน้ำมันที่ท่านบอกว่าจะเพิ่มเงินอุดหนุน นำเงินจากกองทุนมาช่วยในการลดค่าน้ำมัน ในขณะที่กองทุนเองก็มีการติดลบมากกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท อยู่แล้วในขณะนี้ นอกจากนี้ที่ท่านบอกจะลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน ซึ่งเหมือนจะเป็นทางออกที่ดีนะครับท่านประธาน แต่ในขณะเดียวกันประเทศเราก็จะเสียรายได้จากภาษีตรงนี้มากกว่าปีละ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เงินหายไปเยอะขนาดนี้ พวกท่านจะไม่ทำ Digital Wallet กันแล้วหรือครับ โอกาสจากเม็ดเงินตรงนี้ที่หายไปทีควรจะไปพัฒนาประเทศด้านอื่น ๆ ยกตัวอย่าง เราสามารถนำไปจ่ายให้กับผู้สูงอายุได้ทั้งประเทศคนละ ๓,๐๐๐ บาท ได้นานกว่าก่อนปี โดยไม่ต้องพิสูจน์ความจนเลยสักคนเดียว และล่าสุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานบอกว่าจะมีการเปิดให้นำเข้าน้ำมันอย่างเสรี คำว่า เสรี มันดูโง่ นะครับท่านประธาน มันดูทันสมัย แล้วมันก็ดูมีความหวัง แต่ว่าในปัจจุบันประเทศเราก่อนุญาตให้มีการนำเข้าน้ำมันสำเร็จรูปอย่างเสรีอยู่แล้ว เพียงแต่ผู้นำเข้าต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาต และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อยกเว้นอีกมากมายนะครับท่านประธาน ไม่ว่าจะเป็นปริมาณน้ำมันที่จะต้องสำรอง คุณภาพของน้ำมัน รวมไปถึงการมีสถานีน้ำมันเอง แล้วอย่างนี้ผู้เล่นรายใหม่จะเข้ามาในตลาดได้อย่างไรครับท่านประธาน คนนำเข้าจริงก็จะเหลือไม่กี่ราย ท้ายที่สุดผมเกรงว่ามันจะเป็นการสร้างตลาดผูกขาดอันใหม่ที่เอื้อให้กลุ่มทุนไม่กี่รายอีกเช่นเคย แล้วอย่างนี้เราจะพูดกันว่าเสรีไปทำไมในเมื่อเปิดตลาดแล้วราคาน้ำมันยังเท่าเดิม หรืออาจจะแพงกว่าเดิมด้วยซ้ำ นี่ยังไม่รวมผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับกลุ่ม Biodiesel นะครับท่านประธาน ซึ่งผมคิดว่ามันมีปัญหาย่างแน่นอนถ้าหากให้มีการนำเข้าน้ำมันดีเซล ๑๐๐ เพิ่มมากขึ้นจริง แล้วใครมันจะไปใช้ Biodiesel ที่มีราคาแพงกว่าครับท่านประธาน ท่านได้คิดถึงเกษตรกรชาวสวนปาล์มบ้างหรือไม่ ผมกลัวว่านโยบายนี้อาจจะเป็นแค่นโยบายที่ใช้คำพูดสวยหรูเพื่อหลอกลวงประชาชนอยู่หรือเปล่า จะเห็นได้นะครับว่านโยบายที่ใช้เงินอุดหนุนปรับลดภาษีพวกน้ำมันมีข้อดี คือมันสามารถทำได้ทันที แต่มันก็ไม่ได้แก้ปัญหาที่ต้นตอจริง ๆ ถ้าพวกท่านมองให้ถูกจุด ท่านทั้งหลายก็จะเห็นว่าค่าไฟของพี่น้องประชาชนที่มันไม่เป็นธรรมอยู่ทุกวันนี้มันเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง หลัก ๆ เลยคือเรามีโครงสร้างก๊าซธรรมชาติที่เอื้อให้กับกลุ่มธุรกิจก่อน และเราก็มีโครงสร้างการออกสัญญา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๒๓/๒

ซื้อขายไฟฟ้าที่เอื้อให้มีโรงไฟฟ้าเกินความจำเป็น ถ้าพวกท่านจะแก้ปัญหาลงจริง ๆ พวกท่านต้องกล้าที่จะเข้าไปให้มีโรงไฟฟ้าเกินความจำเป็น ถ้าพวกท่านจะแก้ปัญหาลงจริง ๆ พวกท่านต้องกล้าที่จะเข้าไปแก้โครงสร้างที่เอื้อต่อกลุ่มทุนที่หากินบนค่าไฟของพี่น้องประชาชนมาโดยตลอด ค่าไฟถูกทำได้ง่ายก็แค่ใช้มาตรการอุดหนุนปรับลดภาษีเหมือนที่พวกท่านกำลังจะทำ แต่พี่น้องประชาชนควรจะได้ใช้ค่าไฟที่ถูกและเป็นธรรมกับพวกเขาด้วย ไม่อย่างนั้นสุดท้ายในอนาคตประชาชนก็ต้องเอาเงินภาษีของตัวเองมาจ่ายอยู่ดี ในระยะเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาเรื่องค่าไฟราคาน้ำมันให้กับพี่น้องประชาชน ผมมีข้อเสนออยู่ ๔ ข้อนะครับ ท่านประธาน

ข้อแรกเลย คือพวกท่านทำไปเลยครับ มาตรการการใช้งบประมาณรัฐอุดหนุนราคาค่าไฟ ค่าน้ำมัน หรือแม้แต่การขยายเวลาการเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมัน เว้นแต่ต้องระบุรอบเวลาที่ชัดเจนว่าจะช่วยอุดหนุนไปถึงเมื่อไร มีแผนรองรับคืออะไร ไม่อย่างนั้นประเทศก็จะเสียโอกาสไปเรื่อย ๆ จากเงินที่หายไปตรงนี้ครับท่านประธาน พอเรามีค่าไฟที่ถูกแล้วสิ่งที่ควรจะทำถัดมาก็คือการทำค่าไฟให้เป็นธรรมกับพี่น้องประชาชน หยุดการเอาเงินไปจ่ายให้กับเอกชนฟรี ๆ

เพราะฉะนั้นข้อที่ ๒ ผมอยากจะเสนอให้มีการเข้าไปแก้ไขสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเพื่อลดค่าความพร้อมจ่ายกับโรงไฟฟ้าที่มีอยู่เกินความจำเป็นในตอนนี้นะครับ เรามีโรงไฟฟ้ามากถึง ๘ โรง ที่ไม่ได้เดินเครื่องเลยในปี ๒๕๖๔ แต่ประชาชนกลับต้องควักกระเป๋าเงินจ่ายให้กับเอกชนเหล่านี้เกือบ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ที่แฝงอยู่ในค่าไฟของพวกเรา ท่านรัฐมนตรีเองก็น่าจะรู้เรื่องกฎหมายเป็นอย่างดี ท่านก็ต้องพอจะทราบว่าในสัญญาซื้อขายไฟฟ้า หรือ PPA มันจะมีการระบุข้อกำหนดข้อหนึ่ง คือเหตุสุดวิสัย หรือ Force majeure คือการเกิดเหตุที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๕๔/๑

ทำไมท่านถึงไม่คิดที่จะนำการแพร่ระบาดของ Covid-19 มาเป็นเหตุสุดวิสัย แล้วก็นำไปสู่การแก้ไขลดค่าความพร้อมจ่ายนี้ ที่เอกชนเองยังชอบใช้เหตุผลในการแก้สัญญาสัมปทานรัฐอยู่บ่อย ๆ ตัวรัฐบาลเองก็ควรจะใช้เหตุเดียวกันนี้ในการเข้าไปแก้ไขสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเพื่อช่วยเหลือพี่น้องประชาชนได้เหมือนกัน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องหยุดการให้สัมปทานชั่วคราวของโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่กับเอกชน เพื่อลดต้นทุนค่าไฟรวมลงทันที

ข้อ ๓ การปรับโครงสร้างราคาก๊าซธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรม หยุดการนำของถูกให้กับภาคธุรกิจก่อนแล้วยัดของแพงให้กับประชาชน ควรมีการนำต้นทุนก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยมาเฉลี่ยรวมกับ Pool Gas ที่มีราคาแพงเพื่อให้ต้นทุนการผลิตกระแสไฟฟ้าลดลง ทาง กกพ. เองก็ได้ทำหนังสือเสนอแนะในแนวทางนี้ แล้วก็น่าจะวางอยู่บนโต๊ะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานเรียบร้อยแล้วครับ

ข้อสุดท้าย คือการสนับสนุนให้มีการติดตั้งโซลาร์บนหลังคามากขึ้น แทบจะทุกพรรคร่วมที่นั่งกันอยู่ตรงนี้นะครับ มีนโยบายสนับสนุน Solar Rooftop แต่ผมกับไม่เห็นค่าแถลงเหล่านี้ในค่าแถลงการณ์ของท่านเลยว่าท่านจะทำ นโยบายที่ท่านเคยบอกว่าจะทำอย่างแน่อนตอนหาเสียงนี้ อย่างการอนุญาตให้ประชาชนสามารถขายไฟที่ผลิตได้คืนให้กับรัฐในราคาที่ซื้อมา หรือระบบ Net Metering ก็ไม่มี ทั้ง ๆ ที่มันจะสามารถช่วยลดภาระค่าไฟของพี่น้องประชาชนได้เป็นอย่างมากนะครับ รวมไปถึงเป็นระบบที่สามารถลดการผลิตกระแสไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าแก๊สธรรมชาติที่มีราคาแพง แล้วก็ยังมีพิษสูงอีกด้วย แทนที่จะเอาเงินก้อนใหญ่ไปให้เอกชนไม่กี่ราย เราเอาเงินก้อนเดียวกันนี้ไปแจกจ่ายให้พี่น้องประชาชนหลาย ๆ รายดีกว่าไหมครับ เอาละครับนี่คือ ๔ ข้อ ที่ผมอยากจะเสนอเพื่อแก้ปัญหาค่าไฟ ค่าน้ำมันของทุกคนในระยะเร่งด่วน ท่านต้องกล้าที่จะแก้ปัญหาก็โครงสร้าง ระบบที่เอื้อนายทุนไม่ใช่เอาเงินไปอุดหนุนแบบนี้ไปเรื่อย ๆ ในขณะที่นโยบายระยะสั้นมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาด้านราคา ในระยะยาวนโยบายที่ควรจะมีมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหายั่งยืนและครอบคลุมทุกมุมมอง ไม่ว่าจะเป็นความมั่นคงทางด้านพลังงาน ด้านสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงโอกาสการสร้างเศรษฐกิจใหม่ ๆ ให้กับประเทศจากภาคพลังงานเอง พวกท่านแทบจะไม่ได้พูดถึงเลยทั้ง ๆ ที่มันก็สำคัญไม่แพ้กัน ทุกคนรู้กันดีนะครับว่า

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๕๔/๒

พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียนจะมาเป็นแหล่งพลังงานสำคัญของโลกใบนี้ แต่รัฐบาลกลับพูดถึงแค่เพียงว่าจะส่งเสริมและสานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของ ASEAN ในด้านนี้ ถ้าฟังแค่นี้มันอาจจะดูดีนะครับ แต่พวกท่านรู้หรือไม่ครับว่าทางนักวิชาการ หรือคนทำงานทางด้านพลังงานพวกเขาหัวเราะเยาะกับแผนของพวกเรานะครับ มันมีแต่เป้าหมายแต่ไม่มีแผนปฏิบัติงานที่ชัดเจน แถมพวกท่านยังตัดเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็น ๐ หรือ Net Zero Emissions ออกไปจากคำแถลงการณ์อีกด้วย ทั้ง ๆ ที่เป้าหมายเดิมมันก็ต่ำกว่าเพื่อนบ้านเป็น ๑๐ ปีอยู่แล้วนี้ ท่านเล่นตัดออกไปเลยมันหมายความว่าอย่างไรครับ แต่มีนโยบายหนึ่งของพรรครวมไทยสร้างชาติที่ผมรู้สึกชอบเป็นอย่างมากนะครับ คือการยกเลิกการใช้ถ่านหิน ภายในปี ๒๐๓๐ ๒๐๓๐ นี่มันเร็วมากครับ มันเร็วกว่าพวกผมที่ตั้งไว้ว่าจะยกเลิก ภายในปี ๒๐๓๕ อีก ๕ ปีนี้ เร็วกว่าพวกผม อยากจะให้ท่านช่วยชี้แจงหน่อยครับว่าทำได้อย่างไร ผมเข้าใจดีนะครับว่าโรงไฟฟ้าถ่านหินรวมถึงเหมืองได้ส่งผลกระทบกับพี่น้องในจังหวัดลำปาง มาอย่างยาวนานนะครับ พี่น้อง สส. ของผม สส. ชลธานีได้ร่วมต่อสู้กับชาวบ้านในพื้นที่เกี่ยวกับประเด็นนี้มาโดยตลอด แต่ท่านประธานครับ เรามีแรงงานชาวเหมืองมากกว่า ๙,๐๐๐ คน ที่ลำปางที่ไม่มีแม้แต่สวัสดิการ ถ้าเหมืองนี้ปิดตัวลงพวกท่านได้มีแผนรองรับ ปัญหาแรงงานตรงนี้ด้วยหรือไม่ รวมไปถึงแผนหาแหล่งพลังงานที่จะนำมาทดแทนโรงไฟฟ้าที่ปิดไปคืออะไร พรรคที่เป็นเจ้าของนโยบายนี้ก็อยู่ในอำนาจรัฐมาตลอด ๙ ปี แต่สิ่งที่ท่านพูดมันช่างย้อนแย้งกับแผนการทำงานของ กฟผ. ที่ยังจะมีแผนการใช้โรงไฟฟ้าถ่านหิน ไปอย่างน้อยถึงปี ๒๐๔๐ พวกท่านไม่ได้คุยกันหรือครับ อย่าบอกนะครับว่านี่เป็นเทคนิคที่พวกท่านใช้หาเสียงกันอีกแล้ว ปัญหาเรื่องการผูกขาดทางภาคพลังงานก็เป็นปัญหามาอย่างยาวนาน ทั้งการผูกขาดในภาคผลิตจากเอกชนไม่ก็ราย การผูกขาดโดยรัฐในระบบสายส่ง และภาคผู้ค้าปลีก ปัญหาเหล่านี้ก็ไม่ได้มีการพูดถึงแม้แต่นิดเดียว ระบบการให้สัมปทาน โรงไฟฟ้ากับเอกชนที่ทั้งไม่เป็นธรรม แล้วก็ไม่โปร่งใส ส่งผลให้เรามีโรงไฟฟ้าเกินความจำเป็น เหมือนทุกวันนี้ก็ถูกมองข้ามจากรัฐบาลนี้อีกเช่นเคยใช้หรือไม่ แม้แต่ประชาชนเองก็ไม่มีตัวเลือกในการเลือกซื้อไฟฟ้า ทั้ง ๆ ที่ในประเทศอื่นพวกเขาสามารถเลือกซื้อไฟฟ้ากันได้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๕๔/๓

อย่างเสรีเหมือนกับเลือก Package เมื่อถือครับ ทุกเจ้าแข่งกันลดราคา ประชาชนก็มีแต่ได้กับได้ จากที่ผมกล่าวมาทั้งหมดครับทุกท่านพอจะเห็นได้ว่าทางคณะรัฐมนตรีไม่ได้วางแผน หรือมีกรอบการทำงานที่ชัดเจน เพื่อแก้ไขปัญหาทางด้านพลังงานในระยะยาวเลย เพราะฉะนั้น ข้อเสนอของผมมีอยู่ ๓ ข้อนะครับ สำหรับประเด็นนี้

ข้อแรก คือให้ตั้งเป้าหมายผลิตไฟฟ้าที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็น ๐ โดยการออก Net Zero PDP เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้กับประชาคมโลก นอกจากจะเป็นการลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติ ยังเป็นการสนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รชนีพร ๕๕/๑

โดยบันไดข้อแรก ขั้นแรกของ Net Zero PDP ต้องเริ่มจากการมีแผนงานรองรับการปลดระวางโรงไฟฟ้าถ่านหินทั่วประเทศ มีแผนการการ Upskill การ Reskill ให้กับคนงานเหมืองที่อาจจะได้รับผลกระทบ รวมไปถึงแผนพัฒนาพื้นที่เหมืองโดยรอบ และแผนการหาแหล่งพลังงานมาทดแทน มีหลายหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศที่พร้อมให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ ทั้งด้านความรู้ แล้วก็ทางด้านเงินทุน แต่ผมยังแอบได้ยินมาว่าแผน PDP 2022 ที่ควรจะออกตั้งแต่ปีที่แล้ว ยังมีแผนที่จะสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินอยู่เลย ผากทาง กรม. ติดตามเรื่องนี้ด้วยนะครับ เพราะว่าถ้าช้ากว่านี้ผมเกรงว่ามันอาจจะต้องเปลี่ยนชื่อนะครับ อาจจะเป็นแผน PDP 2024 ก็เป็นไปได้

ข้อที่ ๒ คือการลดการผูกขาดโดยการปรับโครงสร้างราคาซื้อขายไฟฟ้าจากเดิมที่เป็นแบบรวมศูนย์ หรือ Enhanced Single Buyer สู่ตลาดพลังงานเสรีทั้งในภาคค้าส่ง แล้วก็ภาคค้าปลีก มีผลวิจัยมากมายว่าตลาดพลังงานเสรีมันจะช่วยลดค่าไฟให้กับพี่น้องประชาชนได้ในระยะยาว มันเป็นระบบที่จะทำให้เกิดการแข่งขันให้ประชาชนมีตัวเลือกมากขึ้น และรัฐก็ไม่จำเป็นต้องออกสัมปทานที่ผูกขาดตัวเองไปอีก ๒๐ ปี รวมไปถึงให้ราคาค่าไฟเป็นไปตามกลไกตลาด ลดการอุดหนุนจากภาครัฐลงได้ นอกจากนี้โครงการที่ค้างเติ่งอยู่ อย่าง Third Party Access หรือการปลดล็อกสายส่งนะครับ ก็ควรมีการเร่งรัดให้เกิดขึ้น การอนุญาตให้ผู้ผลิตไฟฟ้ากับผู้รับซื้อไฟฟ้าสามารถเจรจาต่อรองซื้อขายไฟกันได้โดยตรง ก็เป็นอีก ๑ วิธีที่สามารถเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภคได้

และข้อสุดท้าย ที่ผมคิดว่าสำคัญมากนะครับ แล้วก็ประเทศไทยจะเสียประโยชน์ถ้าไม่เร่งทำ คือการเพิ่มตัวเลือกของผู้บริโภค หรือเอกชน หรือโรงงานให้เขาสามารถเลือกซื้อพลังงานสะอาดกันได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ตอนนี้สินค้าที่ผลิตมาจากพลังงานสะอาดกำลังมาแรงเป็นอย่างมากนะครับท่านประธาน ผมได้มีโอกาสคุยกับโรงงานผู้ประกอบการหลายราย พวกเขาฝากมาบอกว่าเขาพร้อมที่จะย้ายฐานการผลิตออกนอกประเทศภายใน ๓ ปีข้างหน้า ถ้าพวกเรา还没有มีตัวเลือกการซื้อพลังงานสะอาดให้กับพวกเขา เพราะว่าแม้แต่โครงการไฟฟ้าสีเขียว หรือ Utility Green Tariff ที่ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อไฟฟ้าจากแหล่งพลังงานสะอาดได้โดยตรงที่กะจะเอามาแก้ขัดก่อนก็ยังโดนเตะถ่วง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๕๕/๒

จากกลุ่มทุนบางกลุ่มไม่ให้เกิดอยู่เลย ทั้ง ๓ ข้อ ที่ผมพูดมาล้วนแต่เป็นแนวทางการแก้ไข ปัญหาค่าไฟในระยะยาวให้ถูกลง และเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนได้

สุดท้ายนี้นะครับ ผมอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี ไม่ว่าคำแถลงที่เลื่อนลอยก็ดี หรือจงใจมองไม่เห็นถึงปัญหาของพี่น้องประชาชนก็ดี นะครับ ผมไม่สามารถเชื่อได้อย่างสนิทใจเลยว่าพวกท่านกำลังทำเพื่อพี่น้องประชาชนอย่างจริงจัง หรือนี้ไม่ใช่คำแถลงที่พวกท่านกำลังบอกประชาชนอยู่ แต่เป็นคำแถลงที่กำลังบอกกลุ่มทุน ที่ได้รับประโยชน์จากนโยบายเหล่านี้ ว่าพวกท่านได้ทำตามคำสัญญาที่ให้ไว้เรียบร้อยแล้ว อยู่หรือเปล่า ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านศุภโชค ต่อไปเป็นอาคันตุกะ มะยูโซ๊ะ พรรคพลังประชารัฐ ๖ นาทีครับ

นายอาคันตุกะ มะยูโซ๊ะ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอาคันตุกะ มะยูโซ๊ะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณเพื่อน ๆ สมาชิก พรรคพลังประชารัฐที่ให้สิทธิกับผมได้เป็นตัวแทนในการอภิปรายนโยบายของทางรัฐบาล ซึ่งจากการที่ผมได้มีโอกาสได้อ่านนโยบายอย่างละเอียดรอบคอบ ซึ่งถือว่าเป็นนโยบาย ที่ครอบคลุม และมีแนวทางการทำงานที่ดีที่จะมีโอกาสในการพัฒนาประเทศ ให้ประเทศของ เรายั่งยืนในอนาคต เว้นแต่มีอยู่เรื่องเดียวที่ยังรู้สึกไม่สบายใจ คือนโยบายของรัฐ ด้านความมั่นคงครับ เพราะไม่ปรากฏการกล่าวถึงปัญหาความรุนแรงในจังหวัดชายแดน ภาคใต้ หรือแนวทางการแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นมานานกว่า ๑๙ ปี ทำให้เข้าใจ ได้ว่ารัฐบาลไม่ได้กำหนดปัญหาความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นวาระสำคัญ แห่งชาติที่จะต้องได้รับการแก้ไขโดยรัฐบาลอย่างเร่งด่วน -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๕๖/๑

ทำให้รู้สึกกังวลว่าปัญหาความรุนแรงในจังหวัดชายแดนใต้ และกระบวนการเจรจาพูดคุยเพื่อสันติสุขที่รัฐบาลที่ผ่านมา โดยการนำของท่าน พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ พยายามทำมาโดยตลอดระยะเวลาหลายปี มีแนวโน้มที่ดีขึ้นจะถูกจางหายไป และไม่ต่อเนื่องครับ อย่างไรก็ตามผมก็เชื่อว่ารัฐบาลยังต้องถือหลักรัฐธรรมนูญ ฉบับพุทธศักราช ปี ๒๕๖๐ เป็นกรอบใหญ่ในการปฏิบัติราชการโดยเฉพาะในหมวด ๕ ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ และหมวด ๖ ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐ แต่หากจะมีส่วนที่จะขอเสริมเพิ่มการปฏิบัติราชการ โดยเฉพาะในหมวด ๕ ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ และหมวด ๖ ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐ แต่หากจะมีส่วนที่จะขอเสริมเพิ่มเติมในส่วนของคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของประชาชนในจังหวัดชายแดนใต้ ในส่วนของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นรายวัน รายเดือน หรือทุก ๆ ปี สิ่งเหล่านี้สร้างความไม่สบายใจอย่างยิ่งกับการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน สร้างความเดือดร้อนใจสำหรับพี่น้องจังหวัดชายแดนใต้เสมอมา ผมจึงอยากจะทำให้รัฐบาลมีความจริงใจ ตระหนักถึงข้อเท็จจริง ความไม่เสมอภาคและความไม่เท่าเทียมในพื้นที่ ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าคนใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้คาดหวังกับรัฐบาลชุดนี้มาก เพราะในช่วงเวลาของการรณรงค์หาเสียง ทุก ๆ พรรคการเมืองที่ได้ร่วมรัฐบาล ได้หยิบยกปัญหาความรุนแรงในจังหวัดชายแดนใต้ ความไม่เป็นธรรมใน ๓ จังหวัดชายแดน เป็นนโยบายหลักในการรณรงค์เลือกตั้ง พรรคร่วมรัฐบาลมี สส. ถึง ๑๒ คน จาก ๑๓ เขต ที่ได้ร่วมรัฐบาล เราหวังว่าปัญหาความรุนแรงจะจบลงได้ในรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน แนวคิดและแนวทางที่ผมอยากจะเสริมให้กับทางรัฐบาลในการดำเนินการสร้างความสุขให้กับ ๓ จังหวัดชายแดนใต้

ประการแรก คือการลดความเหลื่อมล้ำในการเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ สร้างสถานะทางเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นศาสนาใด พื้นที่ใด ให้ความเป็นอยู่ที่เท่าเทียม และรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐอย่างถูกต้องและชัดเจน มีความมั่นคงของประเทศ ผมอยากจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ในเรื่องของความเท่าเทียม คือมีกลุ่มเยาวชนกลุ่มหนึ่งพยายามรณรงค์เพื่อรักษาอัตลักษณ์ของชาวมลายูปาตานี เช่นการแต่งกายด้วยชุดมลายูที่มีความสง่างาม ทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้เป็น Soft Power ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับพี่น้องในพื้นที่เป็นอย่างมาก แต่กลับถูกพยายามดำเนินคดีจากภาครัฐ ทั้ง ๆ ที่ภาครัฐควรให้การสนับสนุนกับเรื่องนี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณฑมาศ ๕๖/๒

ท่านประธานครับ เรื่องของความเท่าเทียม ในทุก ๆ เทศกาลของศาสนาต่าง ๆ เช่น ในช่วงวันคริสต์มาส เราจะเห็นพิธีกรและนักข่าวตามช่องสื่อต่าง ๆ ใส่ชุดซานตาคลอสอ่านข่าว เปิดเพลงเฉลิมฉลอง ในช่วงเทศกาลตรุษจีน เรามีพิธีกรใส่ชุดกี่เพ้าในวันสงกรานต์ เราก็เห็นนักข่าวและพิธีกรต่าง ๆ ใส่ชุดลายดอก ปะแป้ง แสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม แล้วไหนล่ะครับที่เรียกว่าความเท่าเทียมของพี่น้องชาวมุสลิม เคยมีพิธีกรหรือนักข่าวช่องไหนเคยออกมาใส่มาลัยที่มีความสง่างามออกทาง TV สร้างความประทับใจให้กับพี่น้องชายแดนใต้ และพี่น้องมุสลิมทั่วประเทศ สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเรื่องเล็ก ๆ แต่มีคุณค่าทางจิตใจของพี่น้องมุสลิมทั่วประเทศเป็นอย่างมาก

ประการที่ ๒ กรณีที่ยาวชนหลงผิดในการใช้ชีวิต ถูกตั้งข้อศกฏหมายต่าง ๆ แม้จะผ่านกระบวนการยุติธรรมทางกฎหมายจนเสร็จสิ้นไปแล้ว แต่ยังมีการระบุดราการกระทำความผิดติดตัว จึงทำให้บุคคลเหล่านี้ใช้ชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก สร้างความสั่นคลอนให้กับสถาบันที่เล็กที่สุด จุดตั้งต้นของความมั่นคงของแผ่นดิน และรู้สึกได้ถึงความเป็นธรรม ความเหลื่อมล้ำเรื่องข้อกฎหมาย จึงอยากให้รัฐบาลได้พิจารณาเรื่องของการล้างผิด ลบประวัติคดีความมั่นคงในกลุ่มเยาวชนเหล่านี้ให้ได้กลับมาใช้ชีวิตอย่างปกติสุข สังคมยอมรับ และเป็นเสาหลักของครอบครัวต่อไปในอนาคต

ท่านประธานครับ สิ่งเล็ก ๆ เหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นถึงความมั่นคงอย่างแท้จริง ที่อยู่กันอย่างผาสุก สงบสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ และผมเองก็เชื่อมั่นอย่างสนิทใจว่าการบริหารภายใต้นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีทุก ๆ ท่าน จะนำความสุข ความรุ่งเรือง ความผาสุกกลับมาสู่จังหวัดชายแดนใต้ได้อย่างแน่นอนครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่านأمينทร์ครับ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน (สมาชิกวุฒิสภา) : ขออนุญาตครับ ท่านครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีอะไรครับ
เชิญครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณธ์มาศ ๕๖/๓

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน (สมาชิกวุฒิสภา) : ผม เฉลิมชัย เฟื่องคอน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมหารือว่าสมาชิกที่อภิปรายนี้ อภิปรายให้ใครฟังครับ เพราะท่านนายกรัฐมนตรีกับคณะรัฐมนตรีหายไปหมดเลย

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ทราบแล้วครับ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานช่วยถามหาคนหายหน่อยครับ หายไปไหน ให้ช่วยเข้ามาฟังโดยด่วน เพราะสมาชิกที่อภิปรายเขาซักถามเสนอแนะ แต่ท่านไม่มาฟังแสดงว่าท่านไม่มีความรับผิดชอบครับ ขอบคุณครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๕๗/๑

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : รับทราบแล้วนะครับ เข้าใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีและคณะน่าจะฟังอยู่ข้างนอกนะครับ ให้เจ้าหน้าที่เข้าไปดู ท่านนายกรัฐมนตรีคงทราบแล้วละป่านี้นะครับ เมื่อสักครู่นี้ถึงท่านأمينทร์ มะยูโซ๊ะ จบแล้วนะครับ ต่อไปเชิญ ๒ ท่าน ท่านละ ๕ นาที ว่าที่ร้อยตรี วงศ์สยาม เพ็งพานิชภักดี แล้วก็ท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ นะครับ เชิญท่านวงศ์สยามก่อนครับ

ว่าที่ร้อยตรี วงศ์สยาม เพ็งพานิชภักดี (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม ว่าที่ร้อยตรี วงศ์สยาม เพ็งพานิชภักดี สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ วันนี้เป็นวันดีเป็นวันที่รัฐบาลได้มาแถลงนโยบายให้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งมีความตั้งใจรอ แล้วก็วันนี้ก็ได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรี ผมก็ได้นั่งฟังตั้งแต่เช้า ตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แจกไปก่อนล่วงหน้าแล้ว ท่านประธานครับ วันนี้ตามคำแถลงของท่านนายกรัฐมนตรีกว้างเป็นทะเลเลยครับ หาที่จับไม่ได้เลย ตัวชีวิตไม่มีจะทำอย่างไร พรรคร่วมรัฐบาลได้หาเสียงเอาไว้ จะตั้ง สสร. ในการประชุม ครม. นัดแรก ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นวันอังคารวันพรุ่งนี้ แล้วก็หวังอย่างยิ่งว่าท่านจะมาตอบในรัฐสภาแห่งนี้ว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างไร ตั้ง สสร. อย่างไร กำหนดขอบเขตหมวด ๑ หมวด ๒ ว่าด้วยพระมหากษัตริย์อย่างไร ผมไม่ติดใจครับ มาตรา ๒๗๒ เพราะว่าสมาชิกวุฒิสภาก็จะยุติบทบาทไปอีก ๑๐ เดือนข้างหน้าแล้ว ท่านประธานครับ วันนี้ผมอ่านในร่าง แล้วก็ได้ศึกษาแสดงให้เห็นว่าทั้งรัฐบาลเก่าและรัฐบาลใหม่ที่ได้ร่วมกันจัดตั้งรัฐบาลมานี้นะครับ เข้าใจและเห็นความสำคัญของพี่น้องประชาชน ในหน้า ๑๒ ครับ มีคำว่า รัฐสวัสดิการ รัฐบาลให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมของคนทุกกลุ่ม และมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิมด้วยรัฐสวัสดิการ คำคำนี้เป็นคำที่พี่น้องประชาชนชื่นใจว่าประชาชนนั้นจะได้รับสวัสดิการโดยเท่าเทียมกัน วันนี้ท่านหาเสียงมาครับ ๑๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่อายุ ๑๖ ปี ขึ้นไป ก็ยังไม่ได้ชี้แจงในสภาแห่งนี้หวังว่าจะได้รับคำตอบจากท่าน อายุ ๑๕ ปี กินข้าวหรือเปล่าครับ ทำไม่ได้ อายุ ๑๓ ปี ทำไม่ได้ แล้วมันจะเท่าเทียมกันได้อย่างไรครับ วันนี้ท่านบอกว่าท่านจะมีสวัสดิการ โดยรัฐหรือว่ารัฐสวัสดิการตามมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคเป็นสิทธิของบุคคลโดยเท่าเทียมกัน ท่านประธานครับ

๑๒๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๕๗/๒

ผมเห็นด้วยครับ แล้วก็อยากจะสนับสนุนรัฐสวัสดิการ เรียนฟรีถึงปริญญาตรีให้มันฟรีจริง ๆ
น้ำ ไฟฟ้า สิทธิขั้นพื้นฐาน ผมเชื่อครับประชาชนให้ความเห็นชอบโครงการที่ดี ๓๐ บาท
รักษาทุกโรค ประชาชนทุกคนได้สิทธิครับ วันนี้รัฐบาลมีมาตลอดครับ ไฟฟ้าใช้ได้ก็หน่วย
๓๐ หน่วย ๕๐ หน่วย ฟรี วันนี้ไม่ฟรีมา ๓ เดือนแล้วครับ ทำไมครับ -----

- ๕๘/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๕๘/๑

วันนี้ท่านแถลงนโยบายรัฐบาลเป็นวันแรกกลับไปคิดครับว่ามันจะต้องฟรีกี่หน่วย อยู่ ๒ คน ตายาย หม้อข้าวลูกหนึ่ง พดลมตัวหนึ่ง เขาจนครับ วันนี้ตัวเลขขึ้นทะเบียน ๑๔ ล้านคน สิทธิขั้นพื้นฐานของครอบครัวจะต้องได้รับครับ เวลาค่า Ft ทำไมไปบวกครับ วันนี้จะให้ เขาฟรีสัก ๘๐ หน่วย ได้ไหม ฟรีอยู่ ๒ คน ตายาย ลูกเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ในเมืองใหญ่ ๒ คน ตายายเลี้ยงลูกเลี้ยงหลานอยู่กับบ้านได้ ๓๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ต้องมาจ่ายค่าไฟ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเวลา ๕ นาที ก็นำเสนออยากให้มันเป็นจริง ไฟฟ้าฟรี กี่หน่วย ประปาฟรีกี่หน่วย เขาจะได้ต้มไข่ขายได้ ต้มไก่ขายได้ จะได้ไม่ต้องใช้เตาแก๊ส เป็นต้นทุน เขาจะได้เริ่มต้นที่จะทำมาหากินเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างดีครับ กราบเรียน ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านประสิทธิ์ ปทุมาร์กซ์ แล้วหลังจากนั้นจะเป็นท่านสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล พรรคก้าวไกล เชิญท่านประสิทธิ์ก่อนครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมาร์กซ์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ขอขอบคุณท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ปทุมาร์กซ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ สมาชิกรัฐสภา ขออภิปรายเกี่ยวกับนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีและ ครม. ได้นำมาแถลง ในวันนี้ โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องหลักนิติธรรม หรือ Rule of Law แล้วก็จิตใจ ที่คณะรัฐมนตรีชุดนี้ยังยึดมั่นเดินตามแนวของยุทธศาสตร์ชาติ ปี ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ตรงนั้น ก็เป็นแนวทาง ส่วนว่าตรงไหนที่ไม่ทันสมัยท่านจะไปปรับอย่างไรก็แล้วแต่ แต่หลักเกณฑ์ที่ได้ จัดทำขึ้นมาต้องถือว่าผ่านขั้นตอนหลาย ๆ ขั้นตอน แล้วก็สามารถใช้เป็นรูปธรรมได้ ในเรื่องของหลักนิติธรรมที่ผมกล่าวในช่วงต้นนี้ก็จิตใจกับรัฐบาลชุดนี้ที่หยิบยกขึ้นมาว่ารัฐนั้น จะดำเนินการโดยชอบธรรมในการบริหารราชการแผ่นดิน ด้วยการฟื้นฟูหลักนิติธรรม ตามหน้า ๖ การที่ใช้คำว่า จะฟื้นฟูหลักนิติธรรม นั้นหมายความว่ารัฐบาลเองทราบแล้วว่า หลักนิติธรรมที่ผ่านมานั้นยังไม่ได้มีการยอมรับเท่าที่ควรจึงต้องมีการฟื้นฟู ฉะนั้นการฟื้นฟู ในลักษณะนี้ก็เป็นการสอดคล้องกับภาวะปัจจุบันที่มีปัญหาเรื่องของการใช้อำนาจต่าง ๆ ของบรรดาผู้ถือกฎหมายที่ใช้อำนาจนั้นเป็นอย่างไร โดยเฉพาะในเรื่องของหลักนิติธรรมนั้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๕๘/๒

ก็มีเขียนสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญในมาตรา ๕๓ ที่บอกรัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ตรงนี้ที่ขาดช่วงไปนาทีเดียว ฉะนั้นเมื่อรัฐบาลเห็นประเด็นตรงนี้แล้วก็เป็นที่น่ายินดีว่ารัฐควรจะดำเนินการ แต่ว่าดำเนินการอย่างไร ไม่มีบอกไว้ กรอบเวลา ไม่มีบอก ระยะเวลาจะดำเนินการอย่างไร ไม่มีบอก แล้วก็ตัวชี้วัดอย่างี่หลายท่านเป็นห่วงในโครงการต่าง ๆ นั้นตัวชี้วัดไม่มี จะดำเนินการอย่างไร ที่พูดในส่วนนี้ก็เนื่องจากว่าหลักนิติธรรมนี้มันเป็นปัญหาที่สร้างความสับสนใจให้กับประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในช่วงนี้เรื่องของที่เป็นปัญหาเรื่องการใช้กฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายและผู้ใช้กฎหมายมีความเหมาะสมที่จะใช้กฎหมายอย่างตรงไปตรงมาหรือไม่ แล้วเลือกปฏิบัติหรือไม่ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่กระผมอาศัยอยู่ที่จังหวัดนครปฐม ซึ่งขณะนี้โด่งดังไปทั่วประเทศไทย ไม่ใช่แค่ประเทศไทย ทัวโลกก็ว่าได้มีการยิงตำรวจตาย ตรงนั้นเมื่อยิงตำรวจตายคนที่เป็นแค่กำนันอยู่ในพื้นที่เท่านั้นทำไมถึงได้กล้าทำในลักษณะนี้ ก็แสดงว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นให้การสนับสนุนใช่หรือไม่ โดยเฉพาะตำรวจ ตำรวจหลายท่านที่เป็นตำรวจน้ำดีก็คุ้ยบ่นให้ฟังว่าอย่าเพิ่งโยนบาปให้กับตำรวจทั้งหมดเลย ตำรวจที่ดีก็มี ตำรวจที่ไม่เอาไหน ร้ายก็ให้จัดการเสีย -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๕๘/๑

ก็ดีใจนะครับว่า ในรัฐบาลชุดนี้บอกว่า ในหน้า ๑๑ เขียนไว้บอกว่าในด้านความปลอดภัย รัฐบาลทำงานร่วมกับประชาชนทุกภาคส่วนเพื่อดำเนินการปราบปรามผู้มีอิทธิพลและยาเสพติด ปราบปรามผู้มีอิทธิพล ผมฟังเรื่องที่เกิดขึ้นมาแล้ว แล้วเห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพูดถึงเรื่องของการกักกันคนในครอบครัวแล้วก็คิดว่ามีความมั่นใจเพิ่มขึ้น แต่ดูหละหลวมเหลือเกิน แล้วอีกอย่างหนึ่งท่านก็มอบหมายให้ผู้ปราบอิทธิพลก็คือ ท่านรัฐมนตรีที่อยู่ในสังกัดพรรคของท่าน รัฐมนตรีช่วยที่รับลูกต่อผมก็ยังไม่ทราบที่ท่านรับลูกจริง ไม่จริง แล้วก็ท่านจะใช้กรอบเวลาในการทำงานมาน้อยแค่ไหน จะปราบอิทธิพลอย่างไร จะขึ้นบัญชีอย่างไร ขึ้นบัญชีแล้ว แล้วมีการดึงชื่อออกหรือไม่ หรือเอาชื่อฝ่ายตรงข้ามใส่เข้าไปแทน ตรงนี้ละครับที่จะเป็นปัญหาเพราะว่ามันไปโยงเกี่ยวกับเรื่องการเมืองในส่วนท้องถิ่นด้วย การเมืองระดับชาติด้วย เพราะฉะนั้นขอให้ดำเนินการตอบให้ขึ้นใจได้ไหมครับ เพราะว่าประชาชนหลายท่านฝากถาม แล้วก็เกรงว่าถ้าใช้ไม่เป็นธรรมนี้ตัวกำนันที่ถูกจับ ถูกควบคุมตัวนั้นยังจะมีชีวิตอยู่รอดปลอดภัยที่จะไปขึ้นศาลยุติธรรมหรือไม่ หรือว่าจะถูกกระทำการในสิ่งที่ไม่สมควร ตรงนี้ละครับในเมื่อถ้ามีปัญหาตรงนี้เขาห่วงถึงกระบวนการยุติธรรมว่ากระบวนการยุติธรรมตรงนี้หลักนิติธรรมนั้นจริงหรือไม่ แล้วดำเนินการอย่างตรงไปตรงมา ปัญหาที่ไปเพาะเลี้ยงให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองด้วยความเคยชินก็คือปัญหาเรื่องบ่อน ซ่อง อิทธิพลต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องการเก็บค่าคุ้มครองต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ที่ไปสร้างสมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐติดเพราะนิสัยที่ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แล้วก็สร้างความเจ็บช้ำน้ำใจให้กับตำรวจน้ำดี เจ้าหน้าที่ที่ไม่รู้โอหน่อไหนที่ไม่เกี่ยวข้องด้วยต้องพลอยเดือดร้อนไปด้วย ฉะนั้นก็ฝากในส่วนนี้ว่าดำเนินการอย่างไรรัฐบาลน่าจะดำเนินการได้ในช่วงเวลาที่เหมาะสมแล้วก็ในช่วงรัฐบาลชุดนี้ เพื่อให้ชัดเจน สร้างขวัญกำลังใจให้กับประชาชนในการที่จะอาศัยเจ้าหน้าที่บ้านเมืองในการดูแลความสงบเรียบร้อย ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ ต่อไปก็จะเป็นท่านสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล ๒๐ นาที พรรคก้าวไกล แล้วก็ตามด้วยพรรคภูมิใจไทย ๒ ท่าน ท่านละ ๕ นาที แล้วก็เช่นเดียวกัน สว. อีก ๒ ท่าน เดี่ยวผมค่อยอ่านชื่อนะครับ เอาท่านสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล ก่อนนะครับ ๒๐ นาที

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๕๙/๒

นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สิทธิพล วิบูลย์ธนากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออภิปรายและตั้งข้อซักถาม ถึงคำแถลงนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภาแห่งนี้ เรียนท่านประธาน และเพื่อนสมาชิก เศรษฐกิจไทยโตต่อเนื่อง ๕ ปีที่ผ่านมา โตเฉลี่ยเพียง ๐.๙-๑ เปอร์เซ็นต์ ของ GDP นั้นหมายความว่าหากเงินเฟ้อ เงินในกระเป๋าของพี่น้องประชาชนอาจติดลบ ด้วยซ้ำ การมาของรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพสูงประกอบกับท่านนายกรัฐมนตรีมาจาก ภาคธุรกิจ บริหารจนประสบความสำเร็จ ประชาชนจึงฝากความหวังมากกว่าท่านจะช่วยให้ คนไทยมีกิน มีใช้ มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี สมกับที่พรรคของท่านสัญญากับประชาชน ผมลองสวม หัวใจประชาชนคนหนึ่งก็คาดหวังจากท่านมากเช่นกันว่าสิ่งที่ท่านเคยสัญญาไว้จะปรากฏ ในการแถลงนโยบายวันนี้ น่าเสียดายหลายคำสัญญากับไม่เจอ ที่น่าประหลาดใจยิ่งกว่าหลาย นโยบาย เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษ การยกเลิกปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น ท่านเขียน รายละเอียดไว้น้อยมากว่าจะทำอะไร เอาแค่เทียบกับรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นโยบายเดียวกัน คำแถลงของท่านรัฐบาลคุณประยุทธ์ยังเขียนละเอียดกว่านี้ สารภาพว่า เป็นอะไรที่ผมและเพื่อนสมาชิก Surprise หรือประหลาดใจมาก ๆ พวกเราในที่นี้ ให้ความสำคัญกับคำแถลงนโยบาย เพราะนโยบายที่เป็นรูปธรรมมีตัวชี้วัดเป็นเครื่องมือ สำคัญของทั้งท่านในการบริหารราชการแผ่นดินและของประชาชนรวมถึงพวกเรา ในการตรวจสอบ ผมขออภิปรายนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการค้าการลงทุน ๓ เรื่อง ดังนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรื่องแรก นโยบาย ต่อยอดเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ ๔ ภาค ดังที่ระบุในคำแถลงนโยบายว่าเป็น การส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ เป็นเครื่องยนต์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๖๐/๑

ยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนเพื่อกระจายความเจริญและกิจกรรมทางเศรษฐกิจสู่ภูมิภาค คำถามคือท่านได้ประเมินหรือยังว่าท่านกำลังจะต่อยอดอะไร มันประสบความสำเร็จแค่ไหน มันดีหรือคุ้มค่าไหม เขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นนโยบายที่ใช้งบประมาณสูง รัฐทุ่มทรัพยากรงบประมาณไปในพื้นที่หนึ่ง ๆ อย่างมีนัยสำคัญ มีการจัดระบบโครงสร้างสาธารณะ สาธารณูปโภค เวณคืนที่ดิน รวบรวมบริการภาครัฐเบ็ดเสร็จ และให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ มากมาย เพราะมุ่งหวังให้เศรษฐกิจเติบโตเป็นพิเศษ เรียกว่าเพื่อพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษหนึ่ง ๆ เราเทหมดหน้าตัก ขออนุญาตยืมคำท่านนายกรัฐมนตรี คำถามคือสิ่งเหล่านี้คุ้มหรือไม่ แลวันนี้ท่านกำลังจะต่อยอดมันขึ้นไปอีก ท่านได้ไปดูหรือยัง EEC เป็นอย่างไร เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเป็นอย่างไร ท่านกำลังต่อยอดความสำเร็จหรือท่านกำลังต่อยอดจากปรั๊กหักพัง ผมมีประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษมานำเสนอท่าน ๓ ประเด็น เพื่อให้ท่านลองพิจารณาและตอบคำถาม

ประเด็นที่ ๑ ท่านกำลังต่อยอดความสำเร็จหรือความล้มเหลว จุดมุ่งหมายของเขตเศรษฐกิจพิเศษ คือมุ่งเป็นเครื่องยนต์ให้เศรษฐกิจเติบโต เหนี่ยวนำการลงทุน ดังนั้น คำถามเรื่องความสำเร็จจึงสำคัญ ท่านไปดูหรือยังว่าที่ทำมามันสำเร็จแค่ไหน ภาษีที่คนไทยลงไปได้ประโยชน์กลับมาากน้อยแค่ไหน มันเป็นเครื่องยนต์แห่งความหวังหรือเป็นเครื่องยนต์ที่ติด ๆ ดับ ๆ ผมมีข้อมูลสำคัญมาแชร์ท่านครับ เป็นข้อมูลทางการที่รัฐสภาเพิ่งได้รับรายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปี ๒๕๖๕ หนึ่งในนั้นคือผลการดำเนินงานของเขตเศรษฐกิจพิเศษว่าเป็นอย่างไร เทียบกับตัวชี้วัดที่เคยตั้งไว้ก่อนเริ่มโครงการ ผ่านไป ๔-๕ ปี ทำได้มากหรือน้อยกว่า หรืออีกไกลเท่าไรจึงจะถึงเป้าหมาย ผลการประเมินน่าสนใจครับ หากดูเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดตอนเริ่มตั้งโครงการเราตั้งว่าเศรษฐกิจในพื้นที่โตเฉลี่ยปีละ ๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านทราบไหมครับ ทำได้จริงเท่าไร ทำได้จริงเฉลี่ยปีละ ๑.๐๒ เปอร์เซ็นต์ หากเจาะไปดูที่แต่ละเขตเศรษฐกิจ เช่น EEC ตอนเริ่มโครงการตั้งเป้าจะทำให้โต ๖.๓ เปอร์เซ็นต์ ทำได้จริงนอกจากไม่เพิ่มยังติดลบ ๑.๒๗ เปอร์เซ็นต์ ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตั้งเป้า ๕ เปอร์เซ็นต์ ทำได้จริง ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ เขตพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนตั้งเป้า ๓ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ดีหน่อยทำได้จริง ๓ เปอร์เซ็นต์ และเมื่อดูสถานะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๖๐/๒

ในการบรรลุเป้าหมาย ในรายงานใช้คำนี้เลยนะครับ สถานะในการบรรลุเป้าหมาย เกือบทุกเขตเศรษฐกิจมีสถานะในการบรรลุเป้าหมายวิกฤติ ก็ต้องขอบคุณผู้จัดทำรายงานฉบับนี้ที่ซื่อสัตย์มาก ๆ แน่แน่นอนผมตระหนักว่าทั้งหมดนี้ส่วนหนึ่งมาจากสถานการณ์โควิด แต่จากสถานะที่ผู้ประเมินเองก็เป็นห่วงว่าผลลัพธ์ของโครงการยังห่างไกลเป้าหมายยิ่งนัก ระดับที่เรียกว่าวิกฤติ คำถามคือรัฐบาลกำลังจะต่อยอดอะไรไปสู่อะไรให้พี่น้องประชาชนเรากำลังทุ่มทรัพยากรไปถูกที่ถูกทางจริง ๆ หรือเปล่า นอกจากการเติบโตทางเศรษฐกิจที่หลุดเป้า หากไปดูการจ้างงานซึ่งเป็นตัวเลขจากสำนักงานสถิติจังหวัดก็ยังชี้ความล้มเหลวขาดการว่างงานในเขตจังหวัด EEC มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในระยองหรือชลบุรี นอกจากนี้หากเจาะไปที่เขตเศรษฐกิจพิเศษบางแห่ง เช่นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ผ่านมา ๗ ปี ใช้งบไปมากกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่หลายแห่ง เช่น มุกดาหาร นครพนม ปีที่แล้วรัฐพยายามลดค่าเช่าจากไร่ละหลักหมื่นมาหลักพัน นักลงทุนก็ยังไม่สนใจ นักลงทุนหลายรายถึงกับใช้คำว่า ถึงทางตัน คำถามคือภาคเอกชนบอกถึงทางตันแล้ว รัฐบาลยังจะต่อยอดอีกหรือ ยังไม่นับความยั่งยืนของนโยบายเขตเศรษฐกิจในระดับยุทธศาสตร์ หลายเรื่องที่รัฐบาลต้องตอบคำถามให้ได้ก่อนจะต่อยอด เช่นวันนี้ นักลงทุนเดิม ๆ ที่ลงทุนในไทยมานาน เช่นบริษัทญี่ปุ่น บริษัทสหรัฐอเมริกาตั้งคำถามว่าทำไมเขาไม่ได้ประโยชน์จากนโยบายนี้บ้าง ทั้งที่เขาอยู่กับเรามาก่อน สร้างประโยชน์ต่อเศรษฐกิจไทยมานาน แต่เพียงเพราะเขาไม่ได้อยู่ในเขตเศรษฐกิจที่รัฐบาลขีดเส้นใหม่อย่าง EEC -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณช ๖๑/๑

หรือเขตเศรษฐกิจชายแดนที่ตอนเริ่มโครงการตั้งเหตุผลไว้ดีมาก เพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเยอะ จะได้อยู่ใกล้ประเทศเพื่อนบ้านแต่เอาเข้าจริงนักลงทุนบอกอย่างนั้นเขาไปตั้งที่ประเทศเพื่อนบ้านเลยไม่ดีกว่าหรือ ซึ่งก็ฟังดูสมเหตุสมผลนะครับ ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่รัฐบาลต้องตอบให้ได้ ตั้งหลักให้ได้ก่อนจะต่อยอดว่าท่านจะต่อยอดอะไร ต่อยอดความล้มเหลวหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน ท่านกำลังต่อยอดการทำลายและแย่งชิงทรัพยากรหรือเปล่า ท่านประธานทราบไหมครับ จังหวัดไหนในประเทศไทยลักลอบทิ้งของเสียจากอุตสาหกรรมมากที่สุด อันดับ ๑ ระยอง อันดับ ๒ ชลบุรี และทั้ง ๒ จังหวัดนี้อยู่ใน EEC มันสะท้อนอะไรครับ มันสะท้อนว่าการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ทำอยู่ไม่ได้มีการเตรียมรับมือผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอ ศักยภาพในการกำจัดขยะของ EEC ก็จำกัดมากนะครับ เช่น ขยะติดเชื้อที่ต้องกำจัดโดยเผาด้วยความร้อนสูง ในระยองมีขยะติดเชื้อวันละ ๑๐-๑๒ ตัน แต่มีศูนย์กำจัดที่ได้มาตรฐานรองรับได้เพียงวันละ ๓.๖ ตัน นั่นหมายความว่าแต่ละวันระยองมีขยะพิษท่วมเมืองเกือบ ๑๐ ตัน ขยะเหล่านี้กำลังทำให้น้ำปนเปื้อนสารพิษ กระทบสุขภาพชีวิตพี่น้องประชาชนระยะยาว นอกจากน้ำปนเปื้อนสารพิษ ตอนนี้คนใน EEC ก็ยังประสบปัญหาขาดแคลนน้ำครับ ภาคตะวันออกทั้งภาคต้องการใช้น้ำปีละ ๔,๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เฉพาะ EEC อย่างเดียวต้องการใช้ที่ ๒,๔๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อนาคตเมื่อโครงการ EEC พัฒนาขึ้นยิ่งต้องการใช้น้ำมากขึ้น ทุกวันนี้ถึงขนาดต้องดึงน้ำจากจังหวัดอื่น ๆ นอก EEC เช่น จันทบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ทำสวนของประชาชนไปใช้ ชาวไร่ชาวนาสวนฝักถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าเขาอยู่มาก่อน แต่วันนี้เขตเศรษฐกิจพิเศษกำลังแย่งน้ำเขาไปใช้ มันถูกแล้วหรือครับ ในอนาคตเมื่อรัฐบาลต่อยอดนโยบายนี้ตามที่แถลง ปัญหาเหล่านี้จะยิ่งรุนแรงขึ้น คำถามถึงรัฐบาลคือท่านเตรียมแก้ปัญหาเหล่านี้อย่างไร ท่านกำลังต่อยอดปัญหาสิ่งแวดล้อมและทุกข์ร้อนประชาชนหรือไม่

ประเด็นที่ ๓ ครับท่านประธาน ท่านกำลังต่อยอดการรวบอำนาจอยู่หรือเปล่า เขตเศรษฐกิจพิเศษส่วนใหญ่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายพิเศษให้อำนาจสูงในการบริหารจัดการ เพื่ออำนวยความสะดวกนักลงทุน โดยเฉพาะรัฐบาลสมัยที่แล้วที่มาจาก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรนุช ๖๑/๒

คณะรัฐประหาร ที่ออกกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษและให้อำนาจสูงมาก เช่น EEC ที่รวบอำนาจให้เลขาธิการสามารถอนุมัติ อนุญาตตามกฎหมาย ๘ ฉบับ เช่น กฎหมายที่ดิน ธรณีดิน กฎหมายควบคุมอาคาร ทั้งยังให้ทำผังเมืองใหม่ได้ ที่แม้ระบุให้คุ้มครองผู้รับผลกระทบก็ระบุอย่างที่ไม่รอบคอบ ท่านระบุที่ละครับ รับฟังผู้มีส่วนได้เสีย แต่ในทางปฏิบัติหลายกรณีประชาชนบอกไม่เคยทราบเรื่อง นอกจากนี้ยังยอมให้คนต่างชาติถือกรรมสิทธิ์เช่าที่ได้ยาวสุด ๙๙ ปี และรวบสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหลายฉบับ เช่น BOI ประมวลรัษฎากร พ.ร.บ. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ร.บ. ศุลกากร ท่านนายกรัฐมนตรีกำลังจะต่อยอดการรวบอำนาจแบบนี้ต่อไปด้วยใช้หรือเปล่าครับ ท่านประธานครับ การรวบอำนาจเป็นประเด็นสำคัญของเศรษฐกิจพิเศษ เรายอมรวบอำนาจเพื่อหวังให้เศรษฐกิจเติบโต เราแลกมาด้วยอะไรบ้าง เรายอมตัดการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมขยะทั่วเมือง เกษตรกรขาดแคลนน้ำ กระทั่งแลกมาด้วยความเจ็บป่วยของประชาชน ยังไม่นับว่าให้คนต่างชาติถือครองที่ดินได้นาน ขณะที่คนไทยจำนวนมากยังเข้าไม่ถึงที่ดิน แต่ดูสิครับ นอกจากนักลงทุนยังไม่สะดวกในการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ได้จริง เป้าหมายที่อยากให้เศรษฐกิจเติบโตก็ไม่เป็นดังหวัง บางเขตเศรษฐกิจถึงกับติดลบ แถมการว่างงานก็เพิ่มขึ้น ท่านนายกรัฐมนตรีกำลังจะต่อยอดเรื่องเหล่านี้จริง ๆ หรือครับ

ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีต้องพิจารณา ท่านกำลังต่อยอดอะไร Model หรือรูปแบบการพัฒนาแบบนี้มันคุ้มค่าหรือไม่ เขตเศรษฐกิจใดควรได้ไปต่อไปต่อแบบไหน ท่านกำลังต่อยอดความล้มเหลว ต่อยอดการทำลายทรัพยากร ต่อยอดการรวบอำนาจต่อไปใช่หรือไม่ ถ้าใช่ เท่ากับท่านกำลังพลาดแล้ว พลาดอยู่ พลาดต่อ ท่านกำลังจะต่อยอดซากปรักหักพังด้วยภาษีของพี่น้องประชาชนครับ

ประการสำคัญที่สุด ขออนุญาตขีดเส้นใต้ไว้หนัก ๆ ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ท่านต้องให้ความสำคัญกับการหาประโยชน์ของกลุ่มทุนหรือธุรกิจบางประเภท เช่น อสังหาริมทรัพย์ คำถามสำคัญคือท่านนายกรัฐมนตรีจะมีกระบวนการอย่างไรให้ประชาชนมั่นใจว่าจะไม่มีกลุ่มทุนใดได้ประโยชน์ เช่น เข้าถึงข้อมูลหรือแผนพัฒนาล่วงหน้า

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณัฐ ๖๑/๓

นโยบายถัดมาที่ผมขออภิปรายได้แก่ การหายไปของสิ่งที่พรรคเพื่อไทย
หาเสียงไว้ คือนโยบายเขตธุรกิจใหม่ หรือ New Business Zone ซึ่งบรรจุทั้งในนโยบายของ
พรรคการเมืองที่ต้องใช้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๗ ของ พ.ร.บ. ประกอบร่างรัฐธรรมนูญด้วย
พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ และใน Website พรรคเพื่อไทย ข้อมูลจาก Website พรรค
ระบุว่าเป็นนโยบายที่ผนวกกฎหมาย ๓ ดอก ได้แก่ กฎหมายธุรกิจชุดใหม่ สิทธิประโยชน์ใหม่
และระบบนิเวศทางธุรกิจใหม่ โดยมีจังหวัดเริ่มต้นคือกรุงเทพฯ เชียงใหม่ ขอนแก่น หาดใหญ่

- ๖๒/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๖๒/๑

หลักของนโยบายนี้เป็นการแก้ไข ทบทวนกฎหมาย ใบอนุญาตที่ล้าสมัย เป็นอุปสรรคของภาคธุรกิจเป็นต้นเหตุการคอร์รัปชัน ผมติดตามนโยบายนี้เพราะคิดว่าจะมาทดแทนนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ มาแก้ปัญหาหรืออุดรอยรั่วที่นโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษสร้างไว้ คำถามคือในวันนี้ในการแถลงนโยบายผมพลิกหาเท่าไรก็ไม่เจอ นโยบายเขตธุรกิจใหม่หายไป ยังดีเหลือไว้นิดหน่อยว่ายังยกเลิกปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น จึงอยากขออนุญาตเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี ๒ คำถามครับ

๑. นโยบายเขตธุรกิจใหม่ยังมีอยู่หรือไม่ ถ้ามีจะอย่างไร ทำไมจึงไม่มีในคำแถลงนโยบาย

๒. ที่ระบุว่ายกเลิกปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็นท่านจะอย่างไร มีเป้าหมายเมื่อไรให้แล้วเสร็จ สาเหตุที่เรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีตามตรงเพราะหลายรัฐบาลก็พูดแบบนี้ครับ แต่พอเวลาผ่านไปทุกอย่างเหมือนเดิม เผลอ ๆ ผ่านไป ๔ ปี ไม่แนใจกฎหมาย กฎระเบียบ ใบอนุญาตในยุคของท่านจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ดังนั้นคำถามสำคัญคือท่านมีแนวทางอย่างไร และในฐานะที่ผมสนใจและติดตามเรื่องนี้ขอเรียนท่านประธานว่าจากประสบการณ์ในต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จเรื่องนี้ต้องเริ่มที่ประชาชนและภาคเอกชนครับ ต้องฟังเขาว่าอยากให้แก้ไขอะไร รวมถึงท่านนายกรัฐมนตรีต้องมีกรอบเป้าหมายที่ชัดเจนแต่ต้นครับว่าจะแก้กฎใด ระเบียบใด ต้องเสร็จเมื่อไร หรือกระทรวงไหนรับผิดชอบ เสมือน KPI ระหว่างรัฐมนตรีและท่านนายกรัฐมนตรี ทั้งยังเป็น KPI ระหว่างรัฐบาลกับประชาชน การมีจุดหมายที่ชัดเจนเท่านั้นที่ให้ภาคประชาชนหรือเอกชนช่วยตรวจสอบ คือหัวใจของความสำเร็จในเรื่องนี้ ไม่อย่างนั้นเรียนท่านนายกรัฐมนตรีตามตรงว่ายากจะสำเร็จ อยากรู้ก็ตามผมต้องขอท้วงติงว่าการแก้ปัญหา เช่นเรื่องใบอนุญาตต่าง ๆ หากทำในรูปแบบเขตธุรกิจใหม่ เสี่ยงสร้างความเหลื่อมล้ำและไม่แก้ปัญหาได้จริง เพราะอะไรครับ เพราะปัญหาใบอนุญาตเป็นปัญหาที่ครอบคลุมทั่วประเทศ ไม่ใช่จังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เช่น ใบอนุญาตแรงงานต่างด้าว ใบอนุญาตจัดตั้งธุรกิจจดทะเบียนพาณิชย์ ใบอนุญาตสถานประกอบการโรงแรม Spa ร้านอาหาร สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดกับคนทั่วประเทศ คนโคราชก็เจอ คนเชียงรายก็เจอ คนสมุทรปราการก็เจอ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๖๒/๒

ถ้าท่านใช้วิธีนี้ในการแก้มันจะช่วยคนจังหวัดอื่นได้อย่างไร กล่าวได้ว่าวิธีนี้เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะจุด ขาดความทะเยอทะยาน ไม่แก้ที่ต้นตอ คงชุกปัญหาไว้ ที่สำคัญที่สุดปัญหาคอรัปชันจากส่วย จากใบอนุญาตที่ท่านโฆษณาว่าจะแก้แล้วยังดำรงอยู่ต่อไป ผมเสนอว่าท่านควรทบทวนสิ่งที่ภาษาในวงการเรียกว่ากโยตินกฎหมายทั้งระบบแน่นอนว่ายากกว่าแต่เกิดประโยชน์จริงและยั่งยืนกว่า คนทั่วประเทศได้ประโยชน์ และผมขอยืนยันว่าพรรคก้าวไกลพร้อมสนับสนุนการแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรค ต่อประชาชนเหล่านี้

ประเด็นสุดท้ายที่ผมขออภิปราย คือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการค้าลงทุนในเรื่องที่นโยบายรัฐบาลระบุว่าจะเร่งเจรจากรอบความร่วมมือการค้าระหว่างประเทศหรือ FTA ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับนโยบายดังกล่าวครับ เพราะการเจรจา FTA ตลอดรัฐบาลที่ผ่านมาหยุดชะงัก ทั้งจากไม่มีใครคบค้าและผู้นำไม่ให้ความสำคัญ การมี FTA เพิ่มขึ้นเป็นประโยชน์กับไทย ช่วยเพิ่มแต้มต่อในการส่งออก ดึงดูดการลงทุน ช่วยให้บริษัทต่างชาติเทคโนโลยีดี ๆ อยากมาลงทุนบ้านเรา ทุกท่านครับตัวเลขเปรียบเทียบ FTA ที่ไทยมีเทียบกับเพื่อนบ้านเราสิครับ เอาแค่เวียดนามไทยมี FTA ๑๔ ฉบับ ครอบคลุม ๑๘ ประเทศ เวียดนามมี ๑๕ ฉบับ ครอบคลุม ๕๓ ประเทศ เรียกว่าเราน้อยกว่าเขาทั้งจำนวน FTA และที่แย่ไปกว่า คือจำนวนประเทศที่ครอบคลุมแล้วอย่างนี้เราจะค้าขายแข่งกับเขาได้อย่างไร ใครจะมาอยากลงทุนกับเรา สิ่งเหล่านี้สะท้อนในเงินลงทุนต่างชาติเข้าไทยที่ลดลงเรื่อย ๆ ครับ เทียบกับ ๕ ประเทศใน ASEAN จากภาพจะเห็นว่าย้อนกลับไป ๒๐ ปีก่อนเม็ดเงินต่างชาติไหลเข้าไทยมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วน ๓๓ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันเหลือ ๖ เปอร์เซ็นต์ ในทางตรงข้ามเวียดนาม ๒๐ ปีที่แล้ว มีสัดส่วน ๑๘ เปอร์เซ็นต์ วันนี้อยู่ที่ ๒๘ เปอร์เซ็นต์นี้สะท้อนถึงเสน่ห์ของไทยที่ลดลง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชร ๖๓/๑

อีกภาพครับ แสดงถึงความสามารถในการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทย เทียบกับประเทศอื่น ๒๐ ปีที่ผ่านมา สัดส่วนการส่งออกของเราแทบไม่เพิ่มเลย ขณะที่ เวียดนามเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ๒๐ ปี สิ่งนี้สะท้อนศักยภาพการแข่งขันของไทยที่ลดลง ดังนั้น สมควรแล้วที่รัฐบาลต้องเร่งเจรจา FTA อย่างไรก็ดีตามสิ่งที่รัฐบาลต้องให้ความสำคัญไม่น้อย กว่า การเจรจา FTA ใหม่ คือท่านนายกรัฐมนตรีต้องให้ความสำคัญกับการใช้ FTA ที่มีอยู่ แล้วให้เกิดประโยชน์เต็มที่ ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษที่เรียกว่า FTA Utilization จากรูปที่ แสดงจะเห็นได้ว่าอัตราการใช้ประโยชน์จาก FTA ของไทยค่อนข้างต่ำ ต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ เฉลี่ยเพียง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของการส่งออก นั่นหมายความว่าอีก ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ของการส่งออกเราไม่ได้ใช้สิทธิ FTA และถ้าเจาะลึกไปในราย FTA เราพบว่าหลาย FTA มีอัตราการใช้ประโยชน์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยนี้ด้วยซ้ำ สิ่งที่ยากเรียนถามท่านประธานสภาผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับ FTA คือท่านมีเป้าหมายในการเจรจา FTA อย่างไร ท่านมี แนวทางส่งเสริมให้ใช้ FTA ที่มีอยู่ให้ดีขึ้นได้อย่างไร และประการสำคัญที่สุดพี่น้องประชาชน ฝากถามมาครับ ท่านมีจุดยืนอย่างไรต่อหลายประเด็นที่เขากังวล เช่น เรื่องเมล็ดพันธุ์พืช หรือการเข้าถึงยาซึ่งเป็นประเด็นที่อยู่ใน FTA หลายฉบับ ทั้ง CPTPP และ EU สาเหตุที่ต้อง เรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีเพราะไม่เร็วก็ช้าท่านต้องตัดสินใจ ประชาชนจึงอยากทราบว่า ท่านมีจุดยืนอย่างไรในเรื่องนี้

สำหรับข้อแนะนำ เรื่อง FTA ท่านนายกรัฐมนตรีต้องกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมายและตัวชี้วัดที่เหมาะสมครับ เช่น สำหรับ FTA ใหม่ ยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดคงไม่ใช่ แค่ FTA ก็ฉบับ แต่ควรเป็นความครอบคลุมกี่ประเทศ ประเทศเหล่านั้นค้าขายกับเรามาก แค่ไหน เช่นแล้วจะช่วยกระตุ้นการส่งออกให้เราได้เท่าไร เช่นแล้วจะประหยัดภาษี ให้ผู้ประกอบการได้แค่ไหน เพราะต้องเรียนตามตรงว่ากำลังทรัพยากรเจ้าหน้าที่มีจำกัด ผมเห็นใจเจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์มาก ๆ นะครับ เราจึงจำเป็นต้องจัดลำดับความสำคัญ หากเราไปทุ่มกับ FTA ที่เราค้าขายด้วยน้อยย่อมเกิดประโยชน์น้อยกว่า ในขณะที่ FTA เก่า ตัวชี้วัดควรเป็นเราจะผลักดันให้ผู้ประกอบการใช้ FTA ได้เพิ่มขึ้นเท่าไร โดยเฉพาะช่วยให้ ผู้ประกอบการรายเล็กใช้ประโยชน์ FTA ได้ดีกว่านี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิร ๖๓/๒

สุดท้ายครับ จากนโยบายกระตุ้นการด้านการลงทุนที่ผมกล่าวไป ผมขอตั้งคำถามว่าท่านกำลังอยู่ในภาวะรัฐไม่ยอมเปลี่ยนแปลง หรือกำลังต่อ ยอดความล้มเหลว ความผิดพลาดอยู่หรือเปล่า อย่างที่ว่าพลาดแล้ว พลาดอยู่ พลาดต่อ เหตุแห่งความล้มเหลวมี ๓ ประการ

๑. ท่านกำลังต่อ ยอดยุทธศาสตร์แบบเดิม

๒. ท่านกำลังต่อ ยอดการรวบอำนาจแบบเดิม

๓. ท่านกำลังต่อ ยอดการไม่เห็นหัวประชาชนแบบเดิม

ทั้งหมดนี้ผมได้แต่หวังว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะไม่ใช่แบบนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีจะกำหนดยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดใหม่ในการออกแบบนโยบายเศรษฐกิจ ท่านนายกรัฐมนตรีจะให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจ และสุดท้ายท่านนายกรัฐมนตรีจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบเห็นหัวประชาชน ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านสิทธิพล ต่อไปเป็นพรรคภูมิใจไทย ๒ ท่าน ท่านละ ๕ นาที ท่านแรกท่านวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ และตามด้วยท่านณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ เชิญท่านวัชรพงศ์ก่อนครับ

นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ สมาชิกสภา วันนี้ผมขออนุญาตอภิปรายในสัดส่วนของกระทรวงมหาดไทยครับ ท่านประธานครับ นั่นเป็นเพราะว่าก่อนหน้านี้ผมมีโอกาสได้รับร่างคำแถลงนโยบายจากทางรัฐบาลให้ไปศึกษาและอ่านล่วงหน้า ดังนั้นแล้วผมจึงมีความสนใจ แล้วก็ขอขึ้นชมท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีทุก ๆ ท่าน โดยเฉพาะในสัดส่วนของกระทรวงมหาดไทย ปฏิเสธไม่ได้ครับว่าผมและเพื่อนสมาชิกพรรคภูมิใจไทยนั้นเรามาจากพี่น้องประชาชน ดังนั้นแล้วความใกล้ชิดพี่น้องประชาชนนี้ละครับจึงทำให้พวกเราที่มีความสนใจในนโยบายทางด้านนี้ ดังคำขวัญของกระทรวงที่ว่า บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ด้วยเวลาที่จำกัดเพียง ๕ นาที ผมคงไม่สามารถอภิปรายสนับสนุนนโยบายรัฐบาลให้พี่น้องประชาชนคนไทยได้คลายความทุกข์ได้ครับประธาน นั่นเป็นเพราะว่าความทุกข์ของพี่น้องประชาชนชาวไทยนั้นมีมากมายเหลือเกิน ไม่ว่าจะเป็นทุกข์จาก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิรี ๖๓/๓

ค่าไฟแพง ดังนั้นแล้ว หรือว่าจะเป็นทุกข์จากน้ำประปาก็ตาม ทำไมละครับท่านประธาน
ความทุกข์เหล่านี้ค่าไฟแพง เงินไม่พอจ่ายค่าไฟ หรือเห็นเพื่อนบ้านมีสตางค์ติดแผงโซลาร์
แต่ที่บ้านฉันไม่มี เห็นเพื่อนบ้านบางจังหวัดน้ำประปาดื่มได้ แต่บ้านเราไม่สามารถดื่มได้
น้ำประปาก็ไหล ๆ ดับ ๆ ดังนั้นแล้วจึงเกิดความทุกข์กับพี่น้องประชาชน -----

- ๖๔/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๖๔/๑

ผมและเพื่อน สส. พรรคภูมิใจไทย จึงมีความสนใจในเรื่องของนโยบายข้อนี้เป็นพิเศษ อีกอันหนึ่งครับท่านประธาน ผมได้อ่านนโยบายแล้วว่าผมต้องขอสนับสนุนเลยก็คือนโยบายในข้อที่ว่า เราจะสนับสนุนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากรทั้งด้านงบประมาณ และการเลือกตัวแทนของผู้บริหารที่จะเป็นตัวแทนการพัฒนาท้องถิ่นบ้านเกิดเมืองนอน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการกระจายทรัพยากรและกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปสู่ชุมชน อันนี้ก็เช่นกันครับท่านประธาน มันตรงกับนโยบายของพรรคภูมิใจไทยที่พวกผมใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งเมื่อต้นปีที่ผ่านมา ในนโยบายที่ว่าภาษีบ้านเกิดเมืองนอนลักษณะมันจะคล้าย ๆ กับเวลาเราเสียภาษีประจำปี เราจะมีช่องให้เราเลือกว่าอยากจะบริจาคภาษีส่วนหนึ่งให้กับพรรคการเมืองใดเราก็เลือกพรรคนั้น เช่น พี่น้องประชาชนอยากเลือกภาษีส่วนหนึ่งในพรรคภูมิใจไทยก็กาช่องพรรคภูมิใจไทย อันนี้คล้าย ๆ กันครับท่านประธาน เราก็จะมีช่องที่บอกว่าอยากจะเลือกภาษีส่วนหนึ่งให้จังหวัดใด ให้ อบจ.ใด เทศบาลใด ตำบลใด ๆ เราก็เลือกเลยครับ ทำไมหรือครับท่านประธาน เงินของเขา ความทุกข์ยากของเขา บ้านของเขา เขาไม่มีสิทธิเลือกที่จะเอาภาษีไปลงบ้านของเขาหรือครับ เขาไม่มีสิทธิที่จะเลือกทำอะไรหรือครับท่านประธาน เขาอยากกินปลาไหลท่านเอาปลาหลดไปให้เขา ท่านคิดว่าพวกเขามีความต้องการหรือครับท่านประธาน ท่านประธานเคยเห็นบริษัทต่าง ๆ ที่ขึ้นต้นด้วยจังหวัดไหมครับ เชียงใหม่พัฒนาเมือง ขอนแก่นพัฒนาเมือง สตูลพัฒนาเมือง ท่านเคยเห็นไหมครับ บริษัทเหล่านี้เกิดจากอะไรครับท่านประธาน เกิดจากการที่พี่น้องประชาชนในจังหวัดนั้น ๆ รวมตัวกันเพราะเขาต้องการสิ่งที่เขามีความต้องการจริง ๆ ไม่ใช่ภาครัฐเอาไปยึดยึดให้เขา ดังนั้นแล้วเขาสามารถรวมตัวกันจัดการกันได้ แต่เขาขาดงบประมาณที่จะ Support ความต้องการของเขา ดังนั้นแล้วผมจึงอยากจะสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลก็จริงครับ แต่ผมอยากจะฝากรัฐบาลเพียงเล็กน้อยว่าสิ่งเหล่านี้ถ้าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเศรษฐา ทวีสิน และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านอนุทิน ชาญวีรกูล ท่านได้ร่างแถลงนโยบายนี้ ผมสนับสนุนและเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งทุก ๆ ข้อ ก็ขออนุญาตเป็นกำลังใจให้ท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีทุกท่านครับ กราบขอบพระคุณครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๖๔/๒

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ท่านวัชรพงศ์ ต่อไปท่านณัฐชนน ๕ นาทีครับ

นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา
เขตเลือกตั้งที่ ๗ อำเภอนาทวี อำเภอบ้านย้อย ตำบลลำไพล ของอำเภอเทพา ขอบคุณนะครับ
เมื่อสักครู่ผมเจอท่านนายกรัฐมนตรีที่ขึ้น ๘ ผมได้ฟังคำแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี
ต้องทำใจเป็นกลางและต้องทำใจเป็นธรรมเพื่อวิจารณ์และเสนอแนะ นโยบายที่โดนใจ
ประชาชนและผมมีอยู่ ๒ เรื่อง ๑. นโยบายเรื่องพลังงานสะอาด ๒. นโยบายเรื่องน้ำอุปโภค
บริโภคสะอาดดื่มได้ เพราะฉะนั้นคำถามรัฐบาลจะอย่างไรเมื่อค่าไฟแพงในปัจจุบัน
ท่านประธานครับ วันนี้ลงในพื้นที่พี่น้องประชาชนร้องระงมครับ ทำไมครับ สส. ช่วยหน่อย
ค่าไฟแพงมาก เพราะฉะนั้นวันนี้เกษตรกร นักลงทุนเจอค่าไฟแพงครับท่านประธาน ทบทวน
การลงทุนภายในประเทศ เพราะฉะนั้นประเทศไทยใช้ไฟครั้งแรก ปี ๒๕๒๗ สมัยรัชกาลที่ ๕
ขอ Slide ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะฉะนั้น
จนถึงวันนี้ ๑๓๙ ปีแล้วครับ ท่านดูรูปครับ คนไทย ๒๓.๗ ครั้วเรือน คิดเป็น ๙๗ เพอร์เซ็นต์
มีไฟฟ้าใช้แล้วครับท่านประธาน แต่มันมีคนอยู่กลุ่มหนึ่ง เขาเรียกว่ากลุ่มน้อยครับท่านประธาน
ไม่มีไฟฟ้าใช้ครับ แค่ ๓ เพอร์เซ็นต์ ประมาณ ๗๓๐,๐๐๐ ราย เขาเป็นคนกลุ่มน้อย เป็นคนไทย
เกิดในประเทศไทย สัญชาติไทย แต่ไม่มีไฟฟ้าใช้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ต้องเผชิญในวันนี้เด็ก ๆ
ไม่เคยได้อ่านหนังสือกับไฟนีออนเลยครับ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการอย่างไร
กับปัญหาที่เกิดขึ้น มันเกิดจากอะไรครับท่านประธาน ๑. ประชาชนไม่สามารถขอบ้านเลขที่ได

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๖๕/๑

๒. ที่อยู่อาศัยไม่มีเอกสารสิทธิคุณไม่มีสิทธิใช้ไฟครับ ๓. บ้านติดเขตพื้นที่สาธารณประโยชน์
ขออนุญาตใช้ไฟไม่ได้ ๔. ที่อยู่ติดกับพื้นที่ทับซ้อนที่ดินของรัฐ อุทยานป่าไม้ หู่งสงวน
เลี้ยงสัตว์ ๕. ไม่มีพื้นที่บริการสายส่งให้กับชาวบ้าน ถ้าจะเอาต้องจ่ายสตางค์ เพราะฉะนั้น
ประชาชนกลุ่มนี้เขาเรียกว่า จน เจ็บ มีด รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไร ท่านประธานครับ รัฐบาลต้อง
เน้นนโยบายพลังงานทางเลือกเป็นพลังงานสะอาด เช่น พลังงานลม พลังงานน้ำ พลังงาน
แสงอาทิตย์ เช่น นโยบายหลังคา Solar Cell เป็นการเปลี่ยนพลังงานดั้งเดิมครับ
ท่านประธาน สู้พลังงานสะอาดช่วยลดโลกร้อน เพราะฉะนั้นจะสอดคล้องกับนโยบายของ
รัฐบาลเรื่องอะไรครับ Carbon Credit ในอนาคตครับ เพราะฉะนั้นการซื้อ Carbon Credit
มันเหมาะกับประเทศไทยเพราะเราเป็นประเทศเกษตรกรรม เกษตรกรมีรายได้เพิ่มจาก
การขาย Carbon Credit เพราะฉะนั้นนโยบายพลังงานสะอาดรัฐบาลมีแต่ได้กับได้
๑. ประชาชนได้ใช้พลังงานสะอาด ๒. ค่าไฟถูกลง ๓. ลดรายจ่ายของพี่น้องประชาชน
๔. เกษตรกรที่ปลูกไม้ยืนต้นและพืชยืนต้นมีรายได้เสริมจากการขาย Carbon Credit
๕. เป็นการขาย Carbon Credit และ Carbon Footprint ที่มีความสมดุลภายในประเทศ
ลดภาวะเรือนกระจก ๖. เมื่อ พ.ร.บ. โลกร้อน ประเทศไทยมีความพร้อม เพราะรัฐบาลได้ทำ
นโยบายล่วงหน้าไว้แล้ว นี่คือนโยบายที่จะเกิดประโยชน์ครับท่านนายกรัฐมนตรีครับ เพราะฉะนั้น
อีกนโยบายหนึ่งก็คือนโยบายน้ำอุปโภคและบริโภค ดื่มได้ครับ ปรากฏว่าคน ๑ คน
มนุษย์ ๑ คนต้องใช้น้ำกินน้ำใช้วันหนึ่งประมาณ ๕๐ ลิตรต่อคนครับ เพราะฉะนั้นรัฐบาล
ประเทศไทยต้องผลิตน้ำอย่างน้อยวันละ ๓,๕๐๐ ล้านลิตรครับท่านประธาน เรามีหน่วยงาน
ดูแลเยอะครับ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ
กรมทรัพยากรน้ำบาดาล การประปานครหลวง และการประปาส่วนภูมิภาค เพราะฉะนั้น
รัฐบาลจะบูรณาการอย่างไรให้หน่วยงานเหล่านี้ทั้งหมดผลิตน้ำดื่มที่ราคาถูก ท่านประธานครับ
ผมเลยฝากไว้ ๒ เรื่อง สิ่งสุดท้ายที่ผมกังวลนะครับ ขอเวลานิดหนึ่งนะครับ เรื่องที่รัฐบาล
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านจะติดกับดักทางนโยบาย ๑. นโยบายที่แถลงทำไม่ได้ครับ
๒. นโยบายที่ประกาศทำไม่สำเร็จ ๓. นโยบายที่กำลังเดินหน้าสะดุดเกิดผลเสียกับประเทศ
๔. นโยบายไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ๕. งบประมาณไม่พอทำนโยบาย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๖๕/๒

เพราะสังคมปัจจุบัน ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านประธาน เป็นสังคมจับผิด สังคมจับให้มัน คั่นให้ตายมองทุกอย่างเป็นเรื่องการเมืองหมด ถ้าไม่ตรงกับจริต ไม่ใช่พรรค ไม่ใช่พวก ไม่เห็น ด้วยทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นรัฐบาลอย่ามองแค่ GDP ตัวเลขเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศ อย่างเดียวครับ ผมแนะนำท่านนายกรัฐมนตรีครับ รับฟังการอภิปรายของ สส. ๕๐๐ คน และเพื่อนสมาชิก สว. ๒๕๐ คน ทุกคนมีเจตนาดีกับประเทศ สิ่งที่สำคัญครับ สุดท้ายรัฐบาล ต้องฟัง GDP ของประชาชน คือ ดัชนีตัวชี้วัดความจนและความลำบาก มองจากไหนครับ มองจากประชาชนไม่มีเงินสด ประชาชนไม่มีเงินเก็บ ประชาชนตกงาน ประชาชนไม่มีเงิน จ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าแก๊ส ค่าน้ำมัน และค่าเทอมลูก ขอเป็นกำลังใจให้กับรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเป็นของ สว. ๒ ท่านนะครับ ท่านละ ๕ นาที ท่านเจน นำชัยศิริ ท่านสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์ นะครับ จากนั้นจะเป็นท่านชัยชนะ เดชเดโช พรรคประชาธิปัตย์ เชิญท่านเจน นำชัยศิริ ครับ

นายเจน นำชัยศิริ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเจน นำชัยศิริ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมมีเวลาน้อยแต่ขอเป็นตัวแทนกรรมการการพลังงาน สว. ที่จะอภิปราย เนื่องจากว่าทางท่านประธาน ท่าน พล.อ. สกนธ์ สัจจานิตย์ ท่านถอนการอภิปรายออก ซึ่งผมก็เข้าใจว่าเวลาของท่านสกนธ์จะมาบอกที่ผม แต่ว่าคิดว่าคงไม่ได้ตามนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นด้วยเนื้อหา ผมก็จะขออนุญาตท่านประธานว่าถ้าผมจะเลยเวลาไปสักนิดหนึ่งก็ขอความเมตตาจาก ท่านด้วยก็แล้วกันนะครับ พอดีผมมี Slide ขอเจ้าหน้าที่ขึ้น Slide เลยครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๖๖/๑

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายเจน นำชัยศิริ (สมาชิกวุฒิสภา) : Slide นี้เป็นการทบทวนเรื่องนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องของพลังงาน ผมคิดมาโดยเฉพาะ ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงไปแล้วผมคงจะไม่กล่าวซ้ำเพื่อที่จะเป็นการประหยัดเวลานะครับ

ผมขอไป Slide ถัดไปครับ Slide นี้เป็นประเด็นนำเสนอเนื่องจากว่าเราอยากให้เห็นวิธีการทำงานที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องของพลังงาน แล้วก็เป็นการปรับปรุงจากรัฐบาลชุดที่แล้ว ก็เลยจะขอรวบรวมประเด็นที่เรามีการพูดคุยกัน แล้วก็มีการดำเนินการกันเกี่ยวกับเรื่องของการปฏิรูปพลังงานเพื่อมาสรุปไว้ในที่นี้เพื่อเป็นแนวทางให้ทางคณะรัฐมนตรีท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานได้พิจารณาดำเนินการ

ประเด็นนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องของราคาพลังงาน อันนี้อาจจะไปซ้ำกับท่านที่อภิปรายไปก่อนหน้านี้ครับ แต่ว่าอันนี้จะเน้นหลักการก็คือ การลดราคาพลังงานควรจะเกิดจากการเพิ่มประสิทธิภาพด้วยการแข่งขัน มิใช่การลดโดยการอุดหนุนจากรัฐบาลซึ่งไม่ยั่งยืนแล้วก็เป็นการระบอบของประเทศในระยะยาว ผมอยากจะยกตัวอย่างว่าปัจจุบันราคาน้ำมันดีเซลมีการเอาเงินจากกองทุนน้ำมันมาอุดหนุนอยู่ในปัจจุบันวันนี้ลิตรละ ๖.๘๓ บาท ในขณะที่เก็บเงินจากน้ำมันเบนซินลิตรละ ๒.๘๐ บาท ความแตกต่างตรงนี้น้ำมันทำให้เกิดการบิดเบือนโครงสร้างราคาของพลังงานซึ่งไม่ควรจะให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้อยู่เป็นระยะเวลานาน ๆ เพราะว่ามันจะทำให้เกิดการบิดเบือนพฤติกรรมการใช้ของผู้บริโภค อันนี้ก็ฝากไว้เป็นประเด็นครับ

ประเด็นที่ ๒ คือหากจำเป็นต้องอุดหนุน ก็ควรจะอุดหนุนเฉพาะกลุ่มที่มีความจำเป็นจริง ๆ ผู้มีรายได้น้อย ผู้ที่จะต้องมีการแข่งขันกับต่างประเทศอย่างนี้เป็นต้น แล้วก็อุดหนุนเป็นการชั่วคราว ยกเลิกทันทีเมื่อเหตุแห่งความจำเป็นนั้นหมดไป กองทุนนี้ควรจะมีหน้าที่เป็น Choke up Choke up นี่ก็คงเข้าใจคือลดแรงกระแทก แต่ว่าไม่ใช่เป็นยาสามัญประจำบ้านที่ใช้เป็นระยะเวลานาน ๆ ซึ่งอันนั้นคงไม่ถูกต้องนะครับ

ประเด็นถัดไป คือควรปรับโครงสร้างราคาพลังงานให้มีเหตุผล โปร่งใส ตรวจสอบได้ แล้วก็เผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่องนะครับ จริง ๆ ประเด็นนี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๖๖/๒

เป็นการช่วยทางรัฐบาล แล้วก็ช่วยทางกระทรวงพลังงานเองนะครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่ามันเป็นการป้องกันการเกิดเรื่องของ Fake news ปัจจุบันจะเห็นมี Fake news เยอะ เรื่องของราคาพลังงาน เรื่องของการผูกขาดพลังงานต่าง ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะช่วยกัน จะเป็นยันต์ที่จะช่วยป้องกัน แล้วก็อธิบายให้สาธารณชนเข้าใจในเรื่องของโครงสร้างราคาพลังงาน

ประเด็นสุดท้าย เรื่องของราคาพลังงาน ก็คือควรจะมีเวทีสะท้อนความเห็นของผู้ใช้พลังงานทุกกลุ่ม เพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนแล้วก็ปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานด้านพลังงานของรัฐเป็นระยะ ๆ ก็คงจะทราบดีนะครับว่าปัจจุบันนี้ถ้ามีเวทีตรงนี้ก็จะสามารถรับฟังความเห็นจากรอบด้าน คือปัจจุบันก็จะมีความเห็นโดยเฉพาะจากทางหน่วยงานรัฐแล้วก็กลุ่มทุนพลังงานเป็นหลัก เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้มีการปรับปรุงในส่วนนี้ครับ

ประเด็นถัดไป เกี่ยวกับเรื่องของการบริหารจัดการพลังงาน Slide ถัดไปครับ

ประเด็นแรก ในเรื่องของการบริหารจัดการพลังงาน ก็คือควรจะมีการศึกษา ทบทวนเงื่อนไขการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงผู้รับสัญญาเพื่อให้การผลิตต่อเนื่องแล้วก็ไม่กระทบต่อปริมาณการผลิต อันนี้คงเป็นที่ทราบกันดีนะครับว่าแหล่งเอราวัณที่เรามีปัญหาช่วงที่ผ่านมา ในช่วงที่ผ่านมา มีการประมูลใหม่ แล้วก็มีการเปลี่ยนผู้รับสัญญา ปรากฏว่าพอผู้รับสัญญาไม่ใช่รายเดิมการผลิตก็ลดลงจากประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ลงมาเหลือประมาณ ๒๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ซึ่งกระทบมาก เมื่อก่อนเราอาจจะไม่ได้คิดว่ามันกระทบมากเท่าไร เพราะว่าขาดเท่าไร เราก็มีการนำเข้า LNG หรือก๊าซธรรมชาติเหลวเข้ามา แต่บังเอิญว่าเราไปนำเข้าในขณะที่มีเหตุการณ์เรื่องของยูเครน แล้วก็รัสเซีย ราคาพุ่งทะลุฟ้าเลยครับ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธรรณ ๖๗/๑

เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเหตุที่เกิดขึ้น ซึ่งผมก็ไม่อยากจะไปโทษว่าเป็นความผิดของใครนะครับ แต่ว่ามันควรจะเป็นบทเรียนว่าในการต่อสัญญา หรือว่าเปลี่ยนผู้รับสัญญาในครั้งต่อไป ควรจะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า แล้วก็เรื่องของการผลิตที่ไม่ต่อเนื่องที่มันมีการลดการผลิตลงมา ตรงนี้ควรจะมีบทลงโทษ เพราะว่าไม่เช่นนั้นการผลิตที่ปล่อยไปตามมีตามเกิด แล้วก็ ไม่มีการลงทุนเพิ่มก็จะทำให้ประเทศเสียหาย คราวที่แล้วเสียหายไปประมาณ ๑๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ด้วยราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นที่ ๒ ควรให้การให้สิทธิตามรูปแบบสัญญาแบ่งปันผลผลิตเป็นโอกาส ในการสร้างบุคลากรและองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการปิโตรเลียมในหน่วยงาน ราชการ เพื่อรองรับรูปแบบสัญญาจ้างผลิตในอนาคต สัญญาจ้างผลิตในอนาคตหมายความว่า ถ้าเราจ้างผู้ที่มารับจ้าง เราต้องมีการตัดสินใจเป็นตัวของตัวเอง คือจะต้องเข้าใจว่าเรารับของ มาแล้ว รับสินค้ามาแล้วเราจะไปขายใครที่ตลาดไหน ขายราคาเท่าไร ขายปริมาณเท่าไร ตรงนี้องค์ความรู้ต้องอยู่กับภาครัฐทั้งหมด จะไปบอกว่าให้ผู้รับจ้างเอาไปขายให้หน่อย มันไม่ใช่เนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าเราไม่เตรียมการตั้งแต่บัดนี้สร้างความรู้ สร้างบุคลากร ไว้ถึงตอนนั้นมันจะไม่ทันนะครับ

ประเด็นที่ ๓ ก็คือ ควรศึกษารูปแบบการร่วมลงทุนของรัฐให้ชัดเจน เพื่อให้ เกิดกรอบกฎหมาย แล้วก็องค์กรรับสิทธิ โดยพิจารณาแนวทางการบริหารความเสี่ยงตาม มาตรฐานสากล ปัจจุบันมีเงื่อนไขอันหนึ่งที่เขาเรียกว่า Stage Participation หรือว่า การร่วมลงทุนของภาครัฐ มีเงื่อนไข อันนี้ปรากฏอยู่ใน G1/61 ครั้งที่แล้ว แต่ปรากฏว่า ผู้รับสัญญาใหม่เป็นสัญญาชาติไทยก็เลยมีข้ออ้างว่าก็ในเมื่อเป็นสัญญาชาติไทยอยู่แล้วก็ไม่มี ความจำเป็นที่ Stage จะต้องไป Participate เลยไม่ต้องมีการทำ Stage Participation ซึ่งเงื่อนไขตรงนี้ถ้ามันเป็นเหตุผลอย่างนี้ ผมเตือนด้วยความหวังดีนะครับว่ามันอาจจะผิด กติกา WTO หรือเปล่าช่วย Check นิดหนึ่งนะครับ โดยแท้จริงแล้วตรงนี้ควรจะต้องมี การเตรียมการ ทั้งกรอบกฎหมายและองค์กร เพราะว่าถ้าไม่มีองค์กรก็จะเป็นข้ออ้างว่าไม่มี องค์กรที่จะรับช่วงตรงนี้นะครับ อันนี้ก็คำถามที่เราสอบถามอยู่เป็นระยะเวลานาน พอสมควร แล้วก็ยังไม่ได้รับคำตอบนะครับ อันนี้ประเด็นการบริหารจัดการนะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๒๗/๒

ประเด็นสุดท้าย เรื่องของทางเลือกพลังงานทดแทน ผมมี ๔ ประเด็นครับ ควรสร้างความเข้าใจข้อเท็จจริงเรื่องศักยภาพและข้อจำกัดของพลังงานหมุนเวียน อันนี้มีหลายท่านที่ให้ความเห็นมา ซึ่งอันนี้ผมเห็นด้วยทุกท่านนะครับ แต่ขณะเดียวกันควรจะต้องมีการทำความเข้าใจเรื่องของข้อจำกัดด้วย เพราะว่าอย่างพลังงานหมุนเวียน อย่างเช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม เรื่องของการผลิตเราไม่สามารถควบคุมได้ เพราะฉะนั้น ถ้าเป็นพลังงานเสริมทำได้ แต่เอามาเป็นพลังงานหลักทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ต้องมีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ครับ

ในข้อที่ ๒ ควรเร่งรัดความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการอนุรักษ์พลังงาน และพลังงานสะอาด ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการประกาศเจตนารมณ์กลาสโกว์ของประเทศไทย ตอนที่ COP26 เรื่องนี้ผมต้องถือว่าเป็นความชาญฉลาดของทีมจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในคณะรัฐมนตรีชุดที่แล้ว เพราะว่าการที่เราจะดำเนินการตามเจตนารมณ์ของเรา เราดำเนินการด้วยตัวเองนี่ค่อนข้างลำบากนะครับ เพราะเราไม่มีตัวเทคโนโลยีเรื่องขององค์ความรู้ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเงื่อนไขอันหนึ่งที่เราจะทำตามเจตนารมณ์ได้ต้องมีองค์ความรู้ ต้องมีความช่วยเหลือทางด้านเทคโนโลยี อันนี้ก็ต้องเร่งดำเนินการถ้าไม่เช่นนั้นก็จะไม่ทันนะครับ

ข้อที่ ๓ ก็คือควรแสวงหาเทคโนโลยีที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์ลิแกนด์ ซึ่งเป็นทรัพยากรพลังงานของประเทศไทยให้ได้ประโยชน์เต็มที่ ภายใต้เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ อันนี้แน่นอนครับหลายท่านบอกว่าเราไม่ควรใช้ถ่านหิน แต่ขณะเดียวกันต้องยอมรับว่าถ่านหินเป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรพลังงานในประเทศไทย การใช้ถ่านหินโดยวิธีการปัจจุบันอาจจะไม่เหมาะสม เพราะว่ามี การปล่อยก๊าซเรือนกระจก แล้วทำไมเราไม่เอาเทคโนโลยีมาละครับที่จะช่วยในการที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือว่ามีการเก็บกักก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการใช้ถ่านหิน อันนี้เป็นสิ่งที่ผมขอเสนอแนะนะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๖๘/๑

ประเด็นสุดท้าย ควรจะเร่งนำไฮโดรเจนจากก๊าซในอ่าวไทยมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้านการศึกษาวิจัย แล้วก็ทำโครงการนำร่องก่อนที่จะหมดโอกาส ถ้ามัวทำอะไรหมดโอกาสรีบ ประเด็นก็คือว่าปัจจุบันนี้ก๊าซในอ่าวไทยเป็นสิ่งที่เขาเรียกว่าก๊าซเปือก ก๊าซเปือกคือก๊าซที่มันมีไฮโดรคาร์บอนที่มันมากกว่า ๑ ตัว ถ้าเป็นก๊าซแห้ง ก็คือเป็นก๊าซที่เอามาใช้พลังงานได้อย่างเดียว แต่พอเป็นก๊าซเปือกมันหมายความว่าเราเอามาใช้ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีได้ พอเอามาใช้ในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีการใช้เปลี่ยนแปลงเป็นพลาสติกมันต้องมีการกำจัดไฮโดรเจนออก ๒ ตัว ใน ๑ โมเลกุล เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ ว่าตอนนี้เป็นโอกาสในขณะที่เรายังใช้ก๊าซเปือกตัวนี้อยู่ แล้วเอาไปป้อนอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเรามีไฮโดรเจนที่ออกมาพร้อม ๆ กัน เพราะฉะนั้นโอกาสอยู่ที่ตรงนี้จะครับว่าทำไมเราไม่ใช้โอกาสนี้ในการที่จะนำมาทำโครงการนำร่อง ยกตัวอย่างเช่น ขบวนการไฟฟ้าที่ใช้ไฮโดรเจน อย่างนี้เป็นต้น เพราะว่าการไฟฟ้าปัจจุบันนี้ก็ใช้เครื่องดีเซลปั่นไฟ แล้วก็เอาไฟฟ้ามาวิ่งมาปั่นมอเตอร์ ถ้าเราใช้ไฮโดรเจนก็ใช้ Fuel Cells แล้วก็ทำมาเป็นไฟฟ้าเอามาปั่นได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็เรียนว่าข้อเสนอต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่พวกเราในคณะกรรมการได้มีการพูดคุยกันหารือกัน แล้วก็ขอเสนอคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานได้กรุณาพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ ครับ

นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ กระผม สถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา นโยบาย ๑ ครอบครัว ๑ Soft Power ดูเสมือนหนึ่งเป็นนโยบายที่ต้องการสร้างรายได้ให้กับครอบครัว แต่ผมอยากเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าเรื่อง Soft Power หรือเศรษฐกิจสร้างสรรค์นี้เป็นนโยบายสำคัญที่จะสร้างรายได้มหาศาลให้กับประเทศ ณ วันนี้มูลค่าของเศรษฐกิจสร้างสรรค์อยู่ที่ ๑ ล้านล้านบาท มีการจ้างงานอยู่ที่ ๑ ล้านคน ถ้านำเรื่อง Soft Power หรือเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาเป็นนโยบายที่จริงจังของรัฐบาลจะสามารถสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้มากมายมหาศาล ผมขออนุญาตแนะนำใน ๒ ระดับด้วยกัน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๖๘/๒

คือระดับชุมชน และระดับสากลโลก ในระดับชุมชนผมขอถอดบทเรียนการดำเนินนโยบายในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของสมาชิกวุฒิสภา ในโครงการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชน ได้ดำเนินการในเรื่องของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ๒ แนวทางด้วยกัน

แนวทางแรก คือส่งเสริมผลิตภัณฑ์ ไม่ว่าจะเป็นอาหารที่ส่งเสริมให้ Chef กับเกษตรกรร่วมกันพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องผ้าทอต่าง ๆ ทั้งผ้าฝ้าย ผ้าฮ่อม ผ้าคราม หรือผ้าอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นหัตถกรรมเครื่องเงิน จังหวัดน่าน หัตถกรรมไม้สัก จังหวัดแพร่ ไม่ว่าจะเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่รื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ของจังหวัดลำพูน เช่นเทศกาลโคมแสนดวง เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ต้องผนวกกับสถานที่สร้างสรรค์ สถานที่สร้างสรรค์นั้นก็ประกอบด้วยพื้นที่สร้างสรรค์ วุฒิสมาชิกพบประชาชนได้ลงไปสนับสนุนให้มีพื้นที่สร้างสรรค์ โดยเอาโรงภาพยนตร์เก่าจังหวัดแพร่มาเป็นพื้นที่สร้างสรรค์ เอาโกดังของธนาคารกรุงไทยที่รกร้างว่างเปล่ามาเป็นพื้นที่สร้างสรรค์ สนับสนุนให้มีย่านสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นย่านสร้างสรรค์ข้างม่อย จังหวัดเชียงใหม่ ย่านสร้างสรรค์ที่เจริญเมือง จังหวัดแพร่ ย่านสร้างสรรค์ที่กว๊านพะเยา -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๖๘/๑

การดำเนินการเช่นนี้เป็นการดำเนินการโดยกลไกของการร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัด โดยขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดได้บรรจุยุทธศาสตร์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ไว้ทุกจังหวัด แล้วก็ดำเนินการผลักดันทั้งในเรื่องของผลิตภัณฑ์ ทั้งในเรื่องของสถานที่เพื่อที่จะให้ทั้งจังหวัด ทุกชุมชนเป็นสถานที่และมีผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์นำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในแต่ละชุมชนนี้เองเป็นการท่องเที่ยวที่ยังประโยชน์อย่างแท้จริงให้กับคนส่วนใหญ่ของประเทศ ในแต่ละปีการท่องเที่ยวมีรายได้นับล้านล้านบาท แต่มีรายได้สักเท่าไรที่ตกลงไปถึงสู่ชุมชน การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ที่เป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจสร้างสรรค์นี้จะทำให้รายได้ตกลงไปถึงสู่ชุมชนอย่างแท้จริง การดำเนินการเช่นนี้เรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ มีอยู่หน่วยงานหนึ่งซึ่งทำงานส่งเสริมพัฒนา วิจัย สนับสนุนแนวทางดังกล่าว ก็คือสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อยากรจะให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับหน่วยงานนี้ให้มาก เพราะจะเป็นกลไกที่สำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้ก้าวไปข้างหน้า ในระดับสากลถ้าหากว่าต้องการให้เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นเศรษฐกิจที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างแท้จริง ต้องกลับไปหาคำนิยามว่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Soft Power เป็นหนทางในการนำมาซึ่งความสำเร็จของทุนวัฒนธรรมในระดับสากล ความหมายก็คือว่าจะต้องทำให้ทุนทางวัฒนธรรมนั้นขยายไปสู่ระดับสากลให้ได้ ในกรณีเช่นนี้ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้มีหน่วยงานขึ้นมาอีกหน่วยงานหนึ่ง เรียกว่าเป็นหน่วยงาน Content เป็นหน่วยงาน Content ที่เป็นทั้ง Content ดั้งเดิม คือภาพยนตร์ คือ TV คือหนังสือ ทั้ง Digital Content ที่เป็นเกม Animation Graphic Character ทั้งหลาย เหล่านี้ภาครัฐจะต้องทำให้หน่วยงานนี้เกิดขึ้นผนวกกับภาคเอกชน เพื่อที่จะทำให้ทุนทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาทั้งหลายสอดคล้องกับแนวทางสากล เพราะว่าท้ายที่สุดแล้วจะต้องนำทุนทางวัฒนธรรมไปสู่สากล ท้ายที่สุดแล้วประเทศไทยจะต้องส่งออกทุนทางวัฒนธรรม ประเทศไทยจะต้องนำรายได้จากทุนทางวัฒนธรรมกลับเข้าประเทศ ให้เหมือนกับการนำรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศ ประเทศไทยต้องตั้งเป้าหมายว่าทุนทางวัฒนธรรมนั้นจะนำรายได้ที่สำคัญเข้าประเทศ เหมือนอย่างสมัยหนึ่งที่เกาหลีขึ้นขึ้นมาได้ หลังจากเห็นสถิติว่าที่พยายามทำอุตสาหกรรมเหล็ก พยายามทำอุตสาหกรรม

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนิพร ๖๘/๒

ต่อเรือ วันหนึ่งค้นพบสถิติว่าภาพยนตร์เรื่อง Jurassic Park ทำเงินมากกว่าส่งออกรถยนต์ Hyundai ๑,๕๐๐,๐๐๐ คัน นับจากวันนั้นกระแสความคิดในเรื่องของ Soft Power กระแสความคิดในเรื่องของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่จะต้องส่งออกไปต่างประเทศ ที่จะต้องนำรายได้เข้าประเทศเป็นหลักสำคัญ เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลเกิดขึ้นมา ผมอยากเรียนท่านประธานไปยังรัฐบาลว่านโยบายนี้ที่จะส่งเสริมให้แต่ละครอบครัวมีรายได้ดีแล้ว แต่ถ้ามากกว่านั้นต้องให้ชุมชนมีรายได้ ต้องให้ประเทศมีรายได้ ต้องวางเป้าหมายให้ชัดเจนว่าประเทศไทยจะเป็นมหาอำนาจทาง Soft Power ประเทศหนึ่งเหมือนกับที่เราเป็นมหาอำนาจทางการท่องเที่ยวเทียบเท่ากับสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เกาหลี และจีนซึ่งสามารถทำได้ ถ้ารัฐบาลตั้งใจจริงและมีนโยบายที่ชัดเจน รัฐบาลจะต้องแยกระหว่างความเป็นผู้กำกับกับการเป็นผู้ปฏิบัติ ปัจจุบันนี้มีหลายกระทรวงเป็นทั้งผู้กำกับเป็นทั้งผู้ปฏิบัติ ไม่มีการแบ่งแยกหน้าที่ที่ชัดเจน และยังมีหลายกระทรวงทำหน้าที่เหลื่อมกันไป ซ้ำกันมา ผมขอเรียนท่านประธานว่ารัฐบาลจะต้องตั้งรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งทำเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญ และสามารถที่จะดึงทุกกระทรวงมาทำงานร่วมกันได้ เพื่อที่จะทำให้รายได้จากการส่งออกทุนทางวัฒนธรรมนี้เป็นรายได้หลักของประเทศที่สำคัญในอนาคตต่อไป ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๗๐/๑

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุนครับ
ต่อไปเป็นท่านชัยชนะ เดชเดโช พรรคประชาธิปัตย์ ๑๐ นาที แล้วก็มา หม่อมหลวงชโยทิต
กฤดากร พรรครวมไทยสร้างชาติ ๑๕ นาที แล้วก็มาท่านกิตติ วะสีนนท์ ๕ นาที เชิญท่านชัยชนะ
ก่อนครับ

นายชัยชนะ เดชเดโช (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ชัยชนะ เดชเดโช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องขอแสดงความยินดีกับ
ท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีทุกท่านที่ได้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินไทย ผมก็มี
ความมั่นใจและความคาดหวังว่าท่านนายกรัฐมนตรีของเราจะได้สร้างรอยยิ้มให้กับพี่น้อง
ชาวไทย และรอยยิ้มของพี่น้องประชาชนที่ต้องมี ก็อยากมีรอยยิ้มเหมือนนายกรัฐมนตรี
คืออยากมีฐานะแบบนายกรัฐมนตรี ฐานะที่มั่นคง ร่ำรวย ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เป็
ความคาดหวังกับพี่น้องชาวไทยที่ต้องการเห็นรัฐบาลนี้นำพาประเทศออกจากวิกฤติให้ได้
ผมได้มีโอกาสติดตามข่าวท่านนายกรัฐมนตรีได้ลงพื้นที่ในภาคอีสาน และมีโอกาสติดตาม
การแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีเรื่องลดค่าใช้จ่ายภาระประจำ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายชัยชนะ เดชเดโช (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : แต่สิ่งหนึ่งที่ท่านได้
กล่าวไว้ในนโยบายของท่าน ท่านบอกว่ารัฐบาลจะสนับสนุนให้เกิดการบริหารจัดการให้อยู่ใน
ระดับที่เหมาะสมในทันที และปรับเปลี่ยนโครงสร้างการใช้พลังงานของประเทศ โดยวางแผน
ความต้องการและสนับสนุนการจัดหาแหล่งพลังงานอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการผลิตการใช้
พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจ
และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ท่านบอกอย่างนี้ครับ แต่ผมยังไม่เห็นว่าท่านจะบอกว่าท่านจะลด
ค่าไฟอย่างไร จะลดค่าน้ำมันให้ประชาชนได้อย่างไร ด้วยวิธีการไหน และใช้งบประมาณ
อย่างไร ภาษีของพี่น้องประชาชนจะต้องไม่สิ้นเปลือง ผ่านมาเมื่อไร หรือไม่ ท่านไม่ได้
บอกครับ เพราะอะไรรู้ไหมครับ เพราะตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาประชาชนต้องจ่ายค่าไฟ
ที่อยู่อาศัยและประเภทอื่น ๔-๖ บาท และได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่า

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๗๐/๒

จะเป็นประชาชน ภาคธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ รวมถึงภาคเกษตรกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบอย่างถ้วนหน้า แต่รัฐบาลยังคงใช้เงินงบประมาณภาษีประชาชน กว่า ๔๙,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี เพื่อจ่ายในสิ่งที่เราไม่ได้ใช้ เรียกว่าเรายอมเสียค่าโง่ ทั้งที่รู้ อยู่แล้วว่าทำต่อไปบนความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน วันนี้เรายังไม่ได้รับคำตอบจาก การแถลงนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงในสภาแห่งนี้ ผมขอโอกาสนี้ย้ำชัดให้เห็น ต้นเหตุของราคาค่าไฟฟ้าที่แพง รัฐบาลควรต้องใส่ใจรายละเอียดในการแก้ปัญหาชัดเจน และตรงจุด เพื่อหยุดงบประมาณรั่วไหล และหยุดการซ้ำเติมค่าครองชีพของพี่น้องประชาชน ดังนี้

๑. การวางแผนการผลิตไฟฟ้าของรัฐบาลผิดพลาดอย่างต่อเนื่อง คำนึงถึง ความมั่นคงจนเกินความจำเป็น และเอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจพลังงานไฟฟ้าของภาคเอกชน บางกลุ่ม ท่านทราบไหมครับ มีเอกชนบางกลุ่ม บริษัทไฟฟ้าครับ สัมปทานจากรัฐตั้งแต่ ปี ๒๕๕๘ ถึงปัจจุบัน มีโรงงานไฟฟ้าทั้งหมด ๓๐ โรงครับ และเอกชนมีส่วนในกำลัง การผลิตไฟฟ้าสูงถึงร้อยละ ๗๐ เปอร์เซนต์ ของกำลังผลิตไฟฟ้าทั้งหมดของประเทศ ขณะที่ กำลังผลิตไฟฟ้าของรัฐโดยตรงเหลือเพียงร้อยละ ๓๐ รัฐบาลยังปล่อยให้มีการผลิต ไฟฟ้าสำรองถึงร้อยละ ๕๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งในข้อเท็จจริงแล้วความมั่นคงด้านการไฟฟ้า พลังงานกำหนดไว้แค่ ๑๔๕ เปอร์เซนต์เท่านั้น ทำให้เกิดปัญหาปริมาณสำรองไฟ หรือมี โรงไฟฟ้าในระบบล้นเกินที่ประชาชนมีความต้องการ

๒. โรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ IPPS ๗ ใน ๑๒ แห่ง ไม่ได้เดินเครื่องผลิตไฟฟ้า หรือเดินเครื่องไม่เต็มศักยภาพ เนื่องจากกำลังการผลิตไฟฟ้ล้นเกินความต้องการใช้ไฟฟ้า แต่ยังได้รับเงินค่าพร้อมจ่ายไฟฟ้าแบบไม่ซื้อก็ต้องจ่าย ค่าพร้อมจ่ายไฟฟ้าหรือค่า AP คาดว่า เป็นเงินมากถึง ๔๙,๐๐๐ ล้านบาท

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๗๑/๑

๓. โรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ ไม่ได้เดินเครื่องผลิตอย่างเต็มศักยภาพ เพราะกำลังผลิตไฟฟ้าล้นระบบ และมีการผ่องถ่ายกำลังผลิตไฟฟ้าไปให้โรงไฟฟ้าเอกชนขนาดเล็ก ซึ่งร้อยละ ๖๖ ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง จึงทำให้มีต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่แพงกว่าการผลิตจากโรงไฟฟ้าเอกชนขนาดใหญ่

๔. ผู้ผลิตไฟฟ้าไม่ได้ใช้ราคาก๊าซธรรมชาติที่ผลิตจากอ่าวไทยซึ่งมีราคาต่ำที่สุด แต่ต้องใช้ราคา Pool Gas หรือราคาผสมจากทุกแหล่ง ทั้งก๊าซที่ออกจากโรงแยกก๊าซ ก๊าซนำเข้าจากประเทศพม่า และก๊าซธรรมชาติ LNG ที่นำเข้าจากต่างประเทศ โดยที่ราคาก๊าซขยับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แถมยังมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสถานีบริการและค่าผ่อนท่อที่ขยับสูงขึ้นต่อเนื่องเช่นกัน แต่กลุ่มโรงแยกก๊าซธรรมชาติและกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกับได้ใช้ก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทยที่ราคาถูกกว่า

๕. การจัดสรรก๊าซธรรมชาติผิดพลาด ทำให้ต้นทุนด้านเชื้อเพลิงธรรมชาติสูงเกินควร ส่งผลกระทบในวงกว้างต่อภาคอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งการจัดการส่วนใหญ่ดำเนินการโดยบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ

๖. แทนที่รัฐจะหยุด หรือลดการรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติมทั้งในประเทศและจากประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อไม่ให้เกิดเป็นภาระต่อประชาชน แต่กลับเดินหน้ารับซื้อไฟฟ้าจากเขื่อนผลิตไฟฟ้าพลังงานน้ำใน สปป. ลาวเข้ามาอีกจำนวนหลายโรง ซึ่งทั้งหมดเป็นอัตราไฟฟ้าที่สูงกว่าอัตราไฟฟ้าฐานขยายของ กฟผ. ที่ ๒.๕๗ บาทต่อหน่วย และแน่นอนว่าค่าไฟฟ้าที่ต้องจ่ายให้กับเขื่อนพลังงานไฟฟ้า สปป. ลาวนั้นเป็นภาระของประเทศในอนาคต

๗. รัฐบาลที่ผ่านมายังไม่สรุปให้ประชาชนพึ่งตนเองด้วยพลังงานสะอาด เช่น การติดตั้งหลังคา Solar Cell เป็นต้น ซึ่งแม้ว่ารัฐบาลนี้จะพูดถึงพลังงานทางเลือกใหม่ แต่ไม่ได้ลงในรายละเอียดที่จะเป็นพลังงานให้ประชาชนผลิตได้เองและลดค่าใช้จ่ายสร้างรายได้อย่างที่ควรจะเป็นหรือไม่ หรือเราจะต้องกลับไปพึ่งเอกชนต่อ

๘. รัฐบาลที่ผ่านมายอมให้เอกชนก่อสร้างโรงไฟฟ้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แล้วรัฐบาลชุดนี้จะหยุดหรือจะทำต่อไป โรงงาน ๓ โรง ที่ดำเนินการอยู่และผิดกฎหมาย สุ่มเสี่ยงต่อการผิดกฎหมาย ๑. โรงงานไฟฟ้าบางคล้า ฉะเชิงเทรา ที่ไม่ผ่าน EIA กับให้ย้าย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๗๑/๒

สถานที่ก่อสร้างและยังเพิ่มราคารับซื้อไฟฟ้าอีก ๒. โรงไฟฟ้า ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ที่จังหวัดระยองให้มีการรับซื้อไฟฟ้าทั้ง ๆ ที่เงื่อนไขของ TOR ผิดหลักเกณฑ์อยู่ แลกรัฐต้องเสียหายกว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาท

๙. โครงการโรงไฟฟ้าหินกองที่จังหวัดราชบุรี ถูกเสนอให้ กพข. อนุมัติให้ก่อสร้างทั้งที่เป็นโครงการของเอกชน ทั้งที่ไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนและไม่มีการแข่งขันประกวดราคาเหมือนเช่นโครงการ IPP อื่น ๆ

ท่านประธานครับ ผมและเพื่อนพรรคประชาธิปัตย์เรามีความห่วงใยว่าในอนาคตพี่น้องประชาชนในประเทศไทยจะเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน ค่าไฟฟ้าสูงขึ้น ๆ เมื่อสักครู่นี้ท่านนายกรัฐมนตรีกรุณานั่งอยู่ในห้องประชุมแห่งนี้ แต่ตอนนี้ไม่ทราบท่านเดินไปไหนแล้ว ผมและพรรคประชาธิปัตย์เรามีข้อเสนอ ๖ ข้อ เราเรียกว่าบันได ๖ ขั้น ในการแก้ไขราคาพลังงานให้ลดลงและถูกลง และเป็นแนวทางที่รัฐบาลต้องนำไปใช้ฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ด้วยนะครับ

๑. ขอให้ตรึงค่า Ft กับผู้ใช้ไฟฟ้าทุกภาคส่วน ทั้งภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ และภาคเกษตรกรรม

๒. ขอให้หยุดการอนุมัติโรงไฟฟ้าเอกชนใหม่ทั้งในประเทศและการนำเข้าจากสปป. ลาว ซึ่งขณะนี้ไฟฟ้าล้นระบบทำให้สัดส่วนการผลิตไฟฟ้าของรัฐน้อยกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนด และเป็นสาเหตุที่สำคัญทำให้ค่าไฟแพง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๗๒/๑

๓. ให้รัฐบาลจัดการต้นทุนค่าก๊าซธรรมชาติ โดยกำกับดูแลให้ ปตท. ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจและเป็นผู้จัดหาก๊าซธรรมชาติรายใหญ่ ดำเนินการจัดหาก๊าซธรรมชาติ และจำหน่ายให้รัฐวิสาหกิจด้วยกันเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ ประชาชนโดยรวม

๔. ทบทวนสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่เอื้อเอกชนในลักษณะที่มีความพร้อมจ่าย ภายได้เงื่อนไขไม่ใช่ก็ต้องจ่าย

๕. เร่งสนับสนุน ส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน ด้วยการติดตั้งระบบการผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานแสงอาทิตย์บนหลังคาบ้าน และการใช้การคิดค่าไฟฟ้าแบบหักลบกลบหน่วยในการรับซื้อไฟฟ้าส่วนเกินจากการเข้าสู่ระบบ

๖. หยุดผูกขาดสัมปทานรัฐกับบริษัทใดบริษัทหนึ่ง

นี่เป็น ๖ ขั้นตอน บันได ๖ ขั้น ที่ผมกับเพื่อนและพรรคประชาธิปัตย์ฝากไปถึงนายกรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาไฟฟ้าราคาแพงครับ ขอบคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเป็นท่านหม่อมหลวงชโยทิต กฤดากร ๑๕ นาทีครับ เชิญครับ

หม่อมหลวงชโยทิต กฤดากร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน กระผม หม่อมหลวงชโยทิต กฤดากร สส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรครวมไทยสร้างชาติ วันนี้ผมอยากจะขออภิปรายในสิ่งที่รัฐบาลที่แล้วได้ทำมาแล้ว แล้วทำอยู่และควรจะทำต่อในรัฐบาลนี้นะครับ ในฐานะที่ผมเคยเป็นผู้แทนการค้าไทยในรัฐบาลที่แล้ว เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของ ASEAN อย่างยั่งยืนและถาวร พรรครวมไทยสร้างชาติได้จัดทำนโยบายเพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุข และพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองและมีระบบเศรษฐกิจที่มั่นคง ประชาชนทุกกลุ่มภายในประเทศมีสวัสดิการที่ดีขึ้น มีสังคมที่ก้าวหน้าไปสู่ศตวรรษที่ ๒๑ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง นโยบายที่มุ่งมั่นตั้งใจ สามัคคี ประองตอง ร่วมมือกันทุกฝ่าย รวมสรรพกำลังเพื่อขับเคลื่อนและยกระดับเศรษฐกิจ สังคม การเมือง คุณภาพชีวิตควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม ทำให้ประชาชนทุกคนมีการกินดีอยู่ดีมากขึ้น วันนี้คงจะหนีไม่พ้นถ้าจะมาพูดเรื่องเศรษฐกิจว่าการที่จะดู

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๗๒/๒

เศรษฐกิจในประเทศไทยอย่างเดียวนั้นคงไม่เพียงพอ เพราะประเทศเรานั้นพึ่งการส่งออกถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็เป็นการค้าขายกับต่างประเทศเกือบจะทั้งสิ้น วันนี้ความขัดแย้งในแง่ของภูมิรัฐศาสตร์ของโลกได้ทำให้ประเทศไทยนั้นมีโอกาสที่มีความขัดแย้งระหว่างมหาอำนาจที่จะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างย้ายฐานการผลิต โดยเฉพาะจากประเทศจีนมาในประเทศอาเซียนซึ่งไทยนั้นอยู่ในอาเซียนนะครับ ทั้งหมดนี้จะน้อมรับโอกาสของการย้ายฐานผลิต ไม่ว่าจะเป็นชาวตะวันตก ชาติ Asia ด้วยกันเองที่จะย้ายมาจากประเทศจีนหรือประเทศจีนเอง เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ไทยจะต้องปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้ทันกับการต่อสู้ของโลกร้อน คือทำให้ไทยนั้นเป็นฐานผลิตที่สะอาด และฐานผลิตที่ไม่มีความขัดแย้ง ทั้งหมดในอุตสาหกรรมของเราที่มี ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ของผลผลิตมวลรวมก็จะมีอุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แล้วถ้าเกิดรวมเกษตรเข้าไปด้วยก็จะเป็น ๗๐ เปอร์เซ็นต์ การที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะลดราคาพลังงานโดยทันที ก็เป็นอะไรที่เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาเรื่องค่าครองชีพ โดยฝากไว้ว่าอยากจะให้ระวังว่าให้มีการต้องงบประมาณให้น้อยที่สุด ถ้าเกิดต้นทุนราคาค่าแก๊ส น้ำมัน หรือพลังงานตลาดโลกปรับตัวลดลง หรือการผลิตจากแหล่งภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นซึ่งมีต้นทุนต่ำกว่านำเข้า หรือรัฐบาลเก็บรายได้มากขึ้นก็สามารถจะลดภาษีสรรพสามิตได้ ซึ่งเวลานี้ผมเข้าใจว่ามีอยู่ประมาณ ๖ บาท ทั้งหมดนี้ต้องทำโดยที่ไม่เป็นภาระต่องบประมาณหรือกระทบต่อวินัยทางการเงินการคลัง ทางพรรครวมไทยสร้างชาติอยากสนับสนุนนโยบายนี้ แต่เราก็อยากจะยืนยันในการที่จะมีคำขวัญของเราว่าหาเงินได้ ใช้เงินเป็น และพิจารณาการช่วยเหลือเฉพาะกลุ่มเปราะบางที่เคยทำมา เช่น ค่าน้ำมัน ค่าแก๊สสำหรับกลุ่มเกษตรกร หรือผู้มีรายได้น้อยผ่านบัตรสวัสดิการ ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้วหรือกลุ่มที่ใช้ไฟฟ้าน้อยกว่า ๓๐๐ หน่วย ซึ่งเป็น ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของครัวเรือนของประเทศไทย

ข้อ ๒ ก็คือ เห็นด้วยกับการที่จะผลักดันในเรื่องของพลังงานสะอาด ผมอาจจะขอใช้เวลาตรงนี้สักนิดหนึ่ง เพราะนี่เป็นแกนสำคัญในการที่จะปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศไทยที่เราอยากบอกว่าจะมีอุตสาหกรรมใหม่ มีเงินเดือนที่ดีขึ้น ขึ้นค่าแรง ถ้าเรื่องพวกนี้ไม่ได้ทำ ทำไม่ได้หรือครับ ถามว่าการที่เราจะไปสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนโดยพลังงานสะอาดนั้น ทางรัฐบาลที่แล้วก็ได้มีเจตนารมณ์แล้วก็ประกาศให้กับชาวโลกเห็นได้อย่างชัดเจนที่ COP 27 ว่าภายในปี ๒๐๕๐ เราจะเป็นกลางในการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นประเทศแรกใน ASEAN ที่ประกาศได้อย่างชัดเจนแบบนี้ จนได้รับการตอบชานว่า Roadmap หรือแผนแม่บทที่เราได้ทำขึ้นในการที่จะจัดการคาร์บอน ออกจากการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทยจะลดลงอย่างมีขั้นตอนและน่าเชื่อถือได้มากที่สุด ใน ASEAN เป็นการกล่าวขวัญของไม่ว่าจะเป็น World Bank หรือ IMF หรือการประชุม APEC ที่เพิ่งผ่านมา โดยที่ปี ๒๐๓๐ เราจะลดคาร์บอนไดออกไซด์ได้ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็เพิ่มพลังงานหมุนเวียนภายในปี ๒๐๔๐-๒๐๕๐ ให้เป็น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ และใช้แก๊ส ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ถามว่าผลดีคืออะไรครับ การที่จะมีพลังงานสะอาดเพิ่มขึ้นเราสามารถจะควบคุมต้นทุนได้ เพราะว่า Lot แรกที่จะมาลด Carbon Footprint ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ก็คือจะต้องมีพลังงานสะอาดเข้ามาในระบบ ๑๐,๐๐๐ เมกะวัตต์ ซึ่งก็ได้เริ่มประมูลไปแล้วตั้งแต่ปลายปีที่แล้ว แล้วก็พบว่าราคาลดลงแล้วด้วยว่าราคาของพลังงานสะอาดที่ประมูลเข้ามานี้อยู่ที่ ๒.๑๘ บาท เท่านั้นเอง ซึ่งก็จะถูกกว่าราคาของการผลิตไฟฟ้าที่จะนำเข้าเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ การที่จะมีพลังงานสะอาดที่จะขับเคลื่อนอุตสาหกรรมของประเทศไทย เดี่ยวในภาคของอุตสาหกรรมในการเปลี่ยนแปลง ผมจะพูดถึงว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นที่เป็นเชิงบวกมีอะไรบ้างกับการที่ต่างชาตินั้นเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ในแง่ของการผลิตไฟฟ้าที่จะใช้พลังงานสะอาดนั้นด้านหนึ่ง แต่ประเทศไทยมีบุญว่าเราไม่ได้มีต้นทุนที่ดีในเรื่องนี้อย่างเดียว เรายังมีศักยภาพในการที่จะกักเก็บคาร์บอนทั้งในทะเล คือกระเปาะของแก๊สธรรมชาติหรือหลุม โพร่งน้ำเค็มที่อยู่ในอ่าวไทยซึ่งได้ค้นพบแล้ว โดยเฉพาะโพร่งน้ำเค็มที่อยู่ใกล้ ๆ จังหวัดระยอง เป็นพื้นที่ที่น้ำตื้นมากแล้วสามารถจะกักเก็บคาร์บอนได้ ๑๐,๐๐๐ ล้านตัน ถามว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านตัน มีนัยสำคัญอย่างไร ถ้าท่านหันกลับมาดูภาพในชาที่ปล่อยคาร์บอน วันนี้ประเทศไทย

เปรียบเทียบเหมือนกับเป็นกระต่ายเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศใน ASEAN ด้วยกัน ก็คือ ASEAN นั้นยังเผาถ่านหินเป็นหลักในการที่จะนำมาสู่พลังงานไฟฟ้า แต่ของเราใช้ถ่านหินอยู่แค่ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ครบถ้วนประธาน และวันนี้ในแง่ของการปล่อยคาร์บอนเราก็อยู่ในประมาณ ๑ ใน ๔ ๑ ใน ๕ ของประเทศ ASEAN ที่เป็นคู่แข่งเรา ไม่ว่าจะเป็นอินโดนีเซีย เวียดนาม หรือมาเลเซีย ทั้งหมดปล่อยเกิน ๑,๐๐๐ ล้านตัน อินโดนีเซียปล่อยถึง ๒,๐๐๐ ล้านตันต่อปี แต่ไทยปล่อยแค่ ๓๐๐ ล้านตันครบถ้วนประธาน ถ้ามีศักยภาพในการกักเก็บแค่ที่เดียว ๑๐,๐๐๐ ล้านตัน ก็ไม่รู้จักเก็บคาร์บอนของเรานี้เป็นสิบ ๆ ปี การหาที่กักเก็บคาร์บอนของเราไม่ใช่อยู่เฉพาะในทะเลอย่างเดียววนะครับก็ด้วยเดชะบุญของประเทศไทยอีกเหมือนกัน เราได้ไปเจอโพรงที่จะกักเก็บคาร์บอนได้ในภาคเหนือ ก็คือ Lampang Basin หรือที่ใกล้ ๆ กับโรงไฟฟ้าแม่เมาะ ซึ่งเมื่อสักครู่ก็มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปแล้วว่าทำไมแผนของการไฟฟ้ายังคงไว้ซึ่งลิกันต์ ลิกันต์นี้มีต้นทุนผลิตอยู่ประมาณ ๗๐ สตางค์ต่อ Unit แต่ก็ทำให้เห็นว่ามันเป็นพลังงานที่ถูกแล้วก็อยู่ในประเทศไทย แต่ถ้าเราสามารถจะผลิตแล้วเดินเครื่องลิกันต์ แล้วก็สามารถจะกักเก็บคาร์บอนไว้ในโพรงของชั้นหินที่เราได้มีการทดสอบแล้ว แล้วก็ดำเนินการที่จะศึกษาด้านเทคนิคอยู่ก็สามารถที่จะกักเก็บคาร์บอนที่ผลิตจากโรงไฟฟ้าลิกันต์นี้ได้เป็นระยะเวลา ๒๐ กว่าปี ในแง่ของศักยภาพในการเก็บเพราะฉะนั้นภาคเหนือแทนที่จะมีโรงไฟฟ้าที่เราจะต้องทิ้ง -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๗๔/๑

หรือศักยภาพของประเทศไทยที่จะมีเชื้อเพลิงที่ถูกเอามาใช้ ก็สามารถจะเก็บเข้ามาเป็น Clean Coal Technology ได้ ซึ่งตรงนี้ก็ได้รับเงินที่จะสนับสนุนจากรัฐบาลญี่ปุ่นมาแล้วที่จะศึกษา โดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเป็นเจ้าของพื้นที่ แล้วก็สามารถจะเอาตรงนี้มาสานต่อกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระเบียบเศรษฐกิจแต่ละภาคที่ผมจะพูดถึงต่อจากนี้นะครับ แต่ก่อนจะไปถึงตรงนั้นก็อยากจะฝากว่าการแก้ไขเรื่องของไฟฟ้าแพง หรือเรื่องของเรามีกำลังการผลิตมากเกินไปไหม อะไรไหม อยากจะขอให้รัฐบาลใหม่ช่วยประชาสัมพันธ์ข้อมูล ที่ถูกต้องให้กับประชาชนครับ เพราะมีการหยิบยกเอามาพูด อาจจะเข้าใจไปในทางผิด หรืออะไรต่าง ๆ โดยที่หวังประโยชน์ทางด้านการเมือง เช่นว่าวันนี้โรงไฟฟ้าเราแพงมากกว่า ASEAN เยอะแยะมาก ถ้าจะไปดูในตารางเราอยู่ประมาณกลาง ๆ แต่ที่เราแพงกว่าเขาก็มีเหตุผลครับท่านประธาน อย่างที่ผมได้กล่าวก็คือว่าเราเผาถ่านหินน้อยกว่าชาวบ้านเขา ถ้าเราอยากได้ไฟฟ้าที่ถูกก็เผาถ่านหินครับ แต่เราก็จะไม่บรรลุเป้าหมายของการที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศ เพราะฉะนั้นต่างชาติที่จะมาลงทุนนั้นก็คงจะไม่ได้มองไทยเป็นประเทศหลักในการที่เขาจะมาลงทุน

๒. ในเรื่องของการสำรองนะครับ ที่พูดกันมากมายว่าเรามีสำรอง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ อยากจะให้มีการประชาสัมพันธ์แล้วการศึกษาอย่างจริงจัง ๆ ว่าเรามีเท่าไรกันแน่ ตัวเลขที่ถูกที่ควรจากกระทรวงพลังงานที่ชี้แจงออกมาก็คือ ๒๕-๓๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะได้มีการนับพลังโซลาร์เป็น ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งโซลาร์นั้นเป็น ๒๔ ชั่วโมงไม่ได้ครับ

ต่อมาในเรื่องของการที่บอกว่า Net Metering จะทำให้ประชาชนนั้นจ่ายค่าไฟน้อยลง หรือเปิดไฟฟ้าเสรี ก็ต้องไปศึกษาว่าดีจริงไหม แต่ละประเทศที่ทำไปก็มีทั้งตัวอย่างที่ดีและไม่ดี ไม่ดีก็คือไฟดับขาดทุนกันย่อยยับ ประชาชนมีปัญหานะครับ เพราะฉะนั้นคุณภาพของไฟฟ้าก็ดี หรือระบบที่จะเอามาใช้ในการที่จะให้ประชาชนนั้นมีค่าใช้จ่ายที่ลดน้อยลงก็ต้องมีการศึกษากันอย่างละเอียดว่ามันเป็นจริงไหม แล้วก็ทางพรรครวมไทยสร้างชาติพร้อมที่จะสนับสนุนรัฐบาลผลักดันนโยบายพลังงานสะอาดเพื่อช่วยให้ประเทศไทยเป็นผู้นำทางด้านพลังงานสะอาดระดับสากล และมีเสถียรภาพในการจัดหา

ที่มั่นคง แล้วราคาเป็นธรรม ไม่แพง เหมาะสมกับการพัฒนาประเทศ และดูแลผู้เปราะบาง
 อย่างเหมาะสมต่อไป เมื่อสักครู่ผมได้กล่าวถึงว่าจากเรื่องพลังงานซึ่งเป็นแกนหลักในการที่จะ
 ปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศไทย ก็อยากจะพูดถึงโครงสร้างอุตสาหกรรมของ
 ประเทศไทยที่ได้ปรับเปลี่ยนเอาอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เข้ามา อย่างที่ผมได้เรียนก็คือว่า
 อุตสาหกรรมที่สำคัญและที่พึ่งต่างชาติ ก็คืออุตสาหกรรมรถยนต์กับอิเล็กทรอนิกส์ แล้วก็
 Digital ถามว่าถ้าเราไม่มีแผนแม่บทที่ชัดเจน ถ้าเราไม่มีนโยบายที่ชัดเจน หรือภาคปฏิบัติ
 ที่เขาจับต้องได้ไม่มีใครมาหрок หรือไม่มีใครให้โอกาสประเทศไทยหрокครับ ประเทศไทย
 เป็นฐานผลิตรถยนต์ปีละ ๒ ล้านคัน อยู่ที่ ๙ ของโลก แต่เป็นรถยนต์น้ำมันครับท่านประธาน
 ถ้าเราไม่มีการตื่นตัว ๒ ปีก่อนหน้านี้ Promote ว่าจะให้ฐานของการผลิตเป็นรถไฟฟ้า
 อย่างไร ประเทศไทยก็จะเป็น Last man standing สำหรับรถยนต์น้ำมัน ตายกันทั้งประเทศ
 คิดดูสิว่า ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของ GDP หายไปไม่มีวันกลับมา รวมไปถึงภาคของ
 อิเล็กทรอนิกส์ด้วย วันนี้ความสำเร็จของประเทศไทยในเบื้องต้น ในอุตสาหกรรม EV ได้รับ
 การตอบรับ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าเก่าที่อยู่ในประเทศไทยอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น ยุโรป หรือ
 อเมริกา แต่ก็ยังมีทัพรถยนต์ EV ของจีนเกือบจะทุกค่ายเข้ามาเซ็นสัญญาเพื่อที่จะผลิตรถยนต์
 EV ในประเทศไทย รวมถึงระบบนิเวศที่จะผลิตถ่านหรือแบตเตอรี่ในประเทศไทยด้วยนะครับ
 ซึ่งก็เป็นความสำเร็จที่ต้องถือว่าไม่ใช่ที่เราเป็นเจ้าของการผลิตรถยนต์ใน ASEAN แล้วเขาจะมา
 ให้ง่าย ๆ คู่แข่งเราที่แข่งขันอยู่ทุกวันนี้ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรนุช ๗๕/๑

วันนี้ก็ยังไม่เลิกแข่งก็คืออินโดนีเซียแล้วก็มาเลเซียนะครับ ซึ่งเรื่องของ EV ก็จะต่อไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งวันนี้ก็ใหญ่เหมือนกัน ไม่แพ้รถยนต์แต่ว่าเป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่อาจจะเป็นเรื่องของการประกอบ หรือ Testing ในประเทศ เราอยากจะให้ไปทำในเรื่องของกลางน้ำและต้นน้ำมากขึ้น เช่น ผลิต Microchip ก็ดี หรือผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่จะป้อนอุตสาหกรรม EV นะครับ ซึ่งตอนนี้การลงทุนอย่างเป็นทางการของ BOI ตัวเลขปีนี้กับปีที่แล้วก็เพิ่มขึ้นมาอย่างมีนัยสำคัญมาก ๆ นะครับ คือในปีเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ปีที่แล้วเพิ่มขึ้นจากปีนี้ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เหมือนกัน เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีการลงทุนจากต่างประเทศ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เราไม่ได้เห็นมานานแล้วในรอบ ๑๐ ปี และถ้าเกิดเรามีความมุ่งมั่น ผมเชื่อว่าล้านล้านบาท เราทำได้ครับ ในแง่ของในประเทศ เราเองก็อยากจะผลักดันในเรื่องของระเบียงเศรษฐกิจ ๔ ภาค ที่จะทำให้อาณาเขตนี้นั้นเนื่องจากมีพลังงาน Clean Coal ที่ผมได้กล่าวถึงแล้ว เป็นศูนย์รวมของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์หลักของประเทศ แล้วก็อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงเช่นอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีอยู่แล้วที่ลำพูนนะครับ ๒. ภาคอีสาน เป็นเรื่องของ Bio Economy ซึ่งเป็นนโยบาย BCG ของรัฐบาลที่แล้วที่ได้ผลักดันไว้ ก็จะมาในเรื่องของโปรตีนทดแทนอะไรต่าง ๆ นะครับ ๓. ภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ Wellness Center สำหรับเมืองไทย หรือ Expo ที่ภูเก็ต หรืออาหารฮาลาลทางภาคใต้ที่เราได้มีการคุยที่จะสร้างตลาดไว้กับชาอู่อาระเบียในการที่จะเปิดสัมพันธ์มิตรรอบที่แล้วไว้ในเรื่องของ Food Security หรือจะทำให้ภาคใต้เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาแปรรูปยางพาราของระดับภูมิภาค ซึ่งก็ทำได้ในพื้นที่ภาคใต้นะครับ ส่วนภาคกลางกับภาคตะวันออกก็มี EEC อยู่แล้วนะครับ ซึ่งอยากจะบอกว่าภาคกลางกับภาคตะวันออกที่มี EEC อยู่แล้วยังมีเขื่อนศรีนครินทร์ที่จะเป็นเขื่อนที่สามารถจะสร้างทางด้านตะวันตก อุตสาหกรรมเพิ่มเติมนอกจากภาคตะวันออกได้อีกนะครับ มาถึงวันนี้ประเทศไทยคงจะต้องบอกว่าเรามีทุกอย่างดีหมดขอให้เราทำในสิ่งที่เราได้วางแผนไว้ ต่างชาติก็ให้ความไว้วางใจ และได้มาลงทุนอย่างที่เราเห็นเป็นกอบเป็นกำนะครับ ผมอยากจะวิงวอนว่าให้ทุกคนเลียด้อยค่าประเทศไทยครับ ประเทศไทยมีดีหลายอย่าง โดยเฉพาะในโลกสมัยใหม่ที่กำลังขับเคลื่อนกันอยู่วันนี้ เรามี

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรานุช ๗๕/๒

บทบาทและเรามีพื้นที่ชัดเจนครับ ถ้าเราทำทุกสิ่งทุกอย่างเหล่านี้ได้เราจะมีเอกภาพ และเราก็จะมีความสำเร็จของประเทศ แล้วก็ขอให้เลิกทะเลาะเพื่อให้ประเทศเรานั้นเดินหน้าต่อไปได้ แล้วก็ประเทศที่นำ ASEAN ในเรื่องของการแปลงอุตสาหกรรม แล้วก็การกินอยู่นั้น ให้เป็นประเทศที่สะอาดและไร้ Carbon ต่อไป ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณหม่อมหลวงชโยติตนะครับ ต่อไปท่านกิตติ วะสีนนท์ และหลังจากนั้นจะเป็นท่านชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร พรรคก้าวไกล เชิญท่านกิตติ วะสีนนท์ ๕ นาทีครับ

นายกิตติ วะสีนนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา เรียนท่านประธานว่า นับว่าเป็นจังหวะดีที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีปานปรีย่อยู่นี่ด้วย ประเด็นที่ผมจะกล่าวถึงเป็นการแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อเช้า ซึ่งอาจจะยังไม่มีใครที่พูดอย่างเจาะจงลงไปก็คือการเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ เศรษฐกิจโลกแบบแบ่งขั้ว และการกำหนดบทบาทและวางตัว หรือ Positioning ของประเทศไทยอย่างเหมาะสม เรื่องนี้ผมมีประเด็นฝากไป ๓ เรื่อง เรื่องแรก ก็คือเรื่องทีมประเทศไทยในต่างประเทศ เรื่องที่ ๒ ก็คือ เรื่องอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และเรื่องที่ ๓ คือนโยบายที่จะพัฒนาให้กรุงเทพฯ เป็นนครเจนีวาแห่งเอเชีย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๗๖/๑

เรื่องแรก การใช้ทีมประเทศไทย ผมเข้าใจว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีปานปรีย์ คงได้รับ Briefing จากทางทีมของท่าน รวมทั้งเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศเป็นอย่างดี ทราบถึงคณะกรรมการบริหารราชการในต่างประเทศ ที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน เสมือนทีมประเทศไทยส่วนกลาง แต่ข้อเท็จจริงก็คือว่าทั่วโลก มีสถานทูต คณะผู้แทน แล้วก็สำนักงานระดับสถานทูตอยู่ ๗๐ แห่ง สถานกงสุลใหญ่ ๒๙ แห่ง หน่วยราชการอื่น ๒๓ หน่วย มี ๒๔๔ สำนักงาน หรือ ๓๐๐ กว่าสำนักงาน แน่นอน มีแนวความคิดที่จะทำงานร่วมกันอยู่แต่ต้องอาศัยนโยบายที่ชัดเจน มิฉะนั้นก็จะเป็น Photography ของการทำงานแบบ Silo ของกระทรวง ทบวง กรม ในประเทศไทย ก็เป็นเรื่องที่ขออนุญาตฝากให้มีการดูเรื่องประเด็นที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลแน่นอนในอดีตเราเคยพูดถึง Foreign Service Act หรือพระราชบัญญัติการบริหารราชการในต่างประเทศด้วย แต่ว่าอาจจะไปได้หรือไม่ แค่นั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล

เรื่องที่ ๒ ความสำคัญของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นจุดภูมิรัฐศาสตร์ที่สำคัญของไทย นอกเหนือจาก ASEAN เนื่องจากว่าไทยมีภูมิศาสตร์อยู่ตรงนี้ในแผ่นดินใน ASEAN Mainland และอยู่ตรงกลางของกลุ่มประเทศแม่น้ำโขง ความร่วมมือมีถึง ๑๓ กรอบ แต่นโยบายที่จะสร้างความแข็งแกร่งให้กับไทยในกลุ่มนี้ ผมคิดว่าที่สำคัญที่สุดก็คือกรอบ ACMECS หรือยุทธศาสตร์ความร่วมมือเศรษฐกิจอิรวดี เจ้าพระยา แม่โขง ซึ่งจำยาก ก็คือกลุ่มแม่น้ำโขงนั่นเอง ๕ ประเทศ ASEAN ในแม่โขงที่มีกัมพูชา ลาว เมียนมา ไทย และเวียดนาม ปัจจุบันไทยทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการชั่วคราว ซึ่งควรได้รับสนับสนุนให้เป็นสำนักงานเลขาธิการถาวร แล้วก็ของกระทรวงการต่างประเทศก็ใช้กลุ่มงานความมั่นคงกลุ่มน้ำโขง ปฏิบัติหน้าที่โดยมีท่านทูตประจำกระทรวงท่านหนึ่งดูแล ซึ่งตรงนี้น่าจะยกระดับให้เป็นสำนักงานเทียบเท่ากรม เพื่อสามารถจะผลักดันผลประโยชน์ของไทยได้อย่างต่อเนื่อง ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์ว่าจะไปเดินทางเยือน สปป. ลาว เป็นประเทศแรกซึ่งก็เหมาะสมแล้ว เพราะเป็นประเทศเพื่อนบ้านใกล้ชิด แล้วก็ปัจจุบันเข้าใจว่าก็ลาวยังคงทำหน้าที่ประธาน ACMECS แล้วก็มีท่าทีที่สอดคล้องกับไทย ปีหน้าลาวก็จะเป็น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๗๖/๒

ประธาน ASEAN ก็เป็นเรื่องที่เป็นจังหวะที่ดี อย่างไรก็ตามก็ขออนุญาตฝากเรื่องเขื่อนในลาว ที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งเขื่อนसानะคามที่อยู่ในเขตลาวก็จริง แต่ว่าเหนืออำเภอเชียงคาน จังหวัดเลยไป ๒ กิโลเมตร การดำเนินการใด ๆ ย่อมมีผลกระทบไม่ใช่เฉพาะสิ่งแวดล้อมชีวภาพกับปริมาณน้ำแต่อาจจะมีการกระทบถึงเรื่องร่องน้ำลึกในแม่น้ำโขง ที่เป็นเขตแดนที่ยังไม่มีการปักปัน

เรื่องที่ ๓ ก็คือ นโยบายพัฒนากรุงเทพฯ ให้เป็นนครเจนีวาแห่งเอเชีย เป็นศูนย์กลางองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ เรามี ESCAP มีองค์การของ UN และที่ไม่ใช่ UN อยู่มากพอสมควรแล้วนะครับ แต่ว่า ๕ ปีที่แล้วเรามีพระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศ ปี ๒๕๖๑ แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานใดได้รับการผ่านพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดาย อาจจะเพราะว่าขณะนี้ภาระไปตกอยู่กับกรมสนธิสัญญาเท่านั้น แล้วเรื่องอื่น ๆ ที่ขออนุญาตฝากไว้ก็คือที่หายไปจากคำแถลงนโยบายคือปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือปรัชญาพอเพียง ที่ยังใช้ได้ในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารราชการแผ่นดินในการที่จะดำเนินการอย่างพอดี สมเหตุสมผล มีภูมิคุ้มกันพร้อมเงื่อนไขที่สำคัญคือความรู้คู่คุณธรรม ขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านกิตติ วะสีนนท์ ต่อไปเป็นท่านชัยวัฒน์ สถาวรวิจิต พรศก้าวไกล ๒๐ นาที แล้วก็มาที่ท่านสุกฤษา สาระนันท์ พรศกเพื่อไทย ๑๐ นาที และหลังจากนั้นจะเป็นคณะของ สว. ๒ ท่าน ท่านละ ๕ นาที คือท่านวุฒิพันธ์ กับท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ขอโทษครับ ผมนับผิดไปนะครับ สว. จะเป็น พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ กับท่านสุวัฒน์ จิราพันธ์ ท่านละ ๕ นาที เช่นกันครับ เพราะฉะนั้นท่านชัยวัฒน์เริ่มดำเนินการครับ ๒๐ นาที

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชร ๗๗/๑

นายชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออภิปรายเกี่ยวกับนโยบายแจกเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet ของรัฐบาล เสียดยที่ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้อยู่ฟังนะครับ แต่ก็หวังว่าท่านคงจะได้ฟังในที่อื่น เดี่ยวผมจะวิเคราะห์ถึงความจำเป็นของการกระตุ้นเศรษฐกิจในตอนนี้ ด้วยการแจกเงินและความเสี่ยงที่จะทำให้โครงการนี้ล้มเหลวโดยสิ้นเชิง โดยจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ประเด็น

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ประเด็นแรก สภาวะเศรษฐกิจไทยทั้งในปัจจุบันและที่คาดการณ์ไปถึงครึ่งปีหน้านั้นไม่ได้เหมาะสมที่จะต้องเร่งกระตุ้นการบริโภคด้วยนโยบายการแจกเงินถ้วนหน้าตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด จากรายงานสภาวะเศรษฐกิจไทยของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งแบงก์ชาติ สภาพัฒนา สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง บ่งชี้ว่าเศรษฐกิจไทยนั้นยังอยู่ในทิศทางฟื้นตัว โดยในช่วงครึ่งปีแรกขยายตัวได้ ๒.๒ เปอร์เซ็นต์ และตัวชี้วัดก็บ่งบอกชัดเจนครับว่าการใช้จ่ายในประเทศกำลังเพิ่มขึ้นดูจากอัตราการขยายตัวการบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนในกราฟเส้นสีเหลืองนั้น มีการขยายตัวต่อเนื่องตั้งแต่ผ่านพ้นช่วงโควิดเป็นต้นมา จนแตะที่ระดับ ๘ เปอร์เซ็นต์ในไตรมาส ๒ ของปีนี้ แต่ปัญหาที่กีดกันการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยนั้นมาจากภาคการส่งออกครับท่านประธาน ในช่วงครึ่งปีแรกของการส่งออกไทยหดตัวต่อเนื่องตามแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวจากปีก่อนนะครับ โดยเฉพาะจีนที่เป็นคู่ค้าหลักของไทย ซึ่งเป็นแรงกดดันต่อการส่งออกของไทย จนตอนนี้การส่งออกของไทยนั้นหดตัวกว่า ๑๐ เดือน ติดต่อกันแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นทั้ง World Bank และ IMF ได้ปรับลดค่าการการเติบโต GDP ในปี ๒๕๖๗ ของทั้งสหรัฐอเมริกาและจีนซึ่งเป็นคู่ค้ารายใหญ่ของไทยลงไปอีก แนวโน้มนี้ยิ่งส่งผลกระทบต่อส่งออกและมีผลกระทบต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยอย่างแน่นอนครับ ที่กล่าวมานั้นเห็นได้ชัดครับว่าปัญหาที่กีดกันเศรษฐกิจไทยอยู่ที่การส่งออกที่หดตัวต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลายาวนาน ในขณะที่การบริโภคภาคเอกชน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๗๗/๒

กำลังฟื้นตัวได้ดีอยู่แล้ว สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันจึงไม่ใช่จังหวะที่เหมาะสมที่จะใช้มาตรการทางการคลังมากระตุ้นการบริโภคภาคเอกชน เนื่องจากการใช้มาตรการทางการคลังก็เหมือนกับที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้บอกครับว่าเป็นการ Shock กระตุ้นให้หัวใจกลับมาเต้น การ Shock แบบนี้ควรจะต้องทำให้ถูกจังหวะเวลาครับ นโยบายแจกเงินถ้วนหน้าเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นควรทำเมื่อการบริโภคภาคเอกชนหดตัว ไม่ใช่ทำตอนที่การบริโภคกำลังขยายตัวแบบตอนนี้ เหมือนถ้าหัวใจเราไม่ได้หยุดเต้นเราต้องเอาไฟฟ้ามา Shock อย่างที่ท่านกล่าวอ้างไปเพื่ออะไร ดีไม่ดีถ้าท่านยังดันทุรังเอาไฟฟ้ามา Shock คนที่หัวใจเต้นปกติอยู่ดี ๆ อาจจะโดนไฟ Shock จนสลบหมดสติไปเลยเสียมากกว่านะครับ เมื่อเห็นชัดเจนครับว่าปัญหาของเศรษฐกิจไทยตอนนี้อยู่ที่การส่งออก ผมจะขอพอมาดูสาเหตุของปัญหาคับ ท่านประธาน ดูตัวเลขย้อนหลังจะพบว่าการขยายตัวของการส่งออกของไทยนั้นหดตัวลงอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ต่ำลงมาตลอด ซึ่งนี่เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างครับ เพราะโครงสร้างการส่งออกของไทยยังพึ่งพาอุตสาหกรรมโลกเก่า เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์ และปิโตรเลียม ซึ่งถ้าหากยังไม่มีการปรับโครงสร้างคาดว่ามูลค่าการส่งออกก็จะมีลดลงอีกในอนาคต และถ้าดูข้อมูลลึกลงไปอีกจนถึงระดับบริษัทจะพบว่าโครงสร้างของภาคธุรกิจไทยกลายเป็นโครงสร้างที่มีการกระจุกตัวสูง โดยบริษัทขนาดใหญ่ที่สุด ๕ เปอร์เซนต์ กลับมีรายได้เป็นสัดส่วนมากกว่า ๘๕ เปอร์เซนต์ของรายรับทั้งหมดของภาคธุรกิจ ท่านนายกรัฐมนตรีควรจะคิดทบทวนว่าจะทำนโยบายแก้ปัญหาการส่งออกหดตัวต่อเนื่องอย่างไรถึงจะตรงจุด รวมถึงทบทวนว่าจะใช้งบประมาณอย่างไรให้คุ้มค่าในการแก้ปัญหาปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยเพื่อกระตุ้นให้ SMEs มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และให้การเริ่มต้นทำธุรกิจใหม่ ๆ ทำได้ง่าย ขยายตัวได้เร็ว แทนที่จะใช้งบประมาณเอาเงินมาแจก ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ถูกจุด ถูกเวลาครับ ท่านประธาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๗๘/๑

ประเด็นที่ ๒ การที่รัฐบาลคาดหวังว่าการแจกเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทผ่าน Digital Wallet จะทำให้เกิดพายุหมุนทางเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างมหาศาลนั้นเป็นการคาดการณ์ที่สูงเกินไป และไม่น่าเกิดขึ้นได้จริงตามที่กล่าวอ้าง นโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการจ่ายเงินถ้วนหน้ามีให้เห็นอยู่บ่อย ๆ ครับท่านประธาน เพราะทำง่าย เป็นการผันเงินจากรัฐบาลไปสู่กระเป๋าของประชาชน โดยคาดหวังให้ประชาชนเอาเงินไปใช้จ่าย และหวังให้การใช้จ่ายของภาคเอกชนสร้างผลกระทบ การใช้จ่ายเปลี่ยนมือหมุนเวียนไปอย่างต่อเนื่อง ยิ่งเม็ดเงินหมุนเวียนมากเท่าไร มูลค่าการผลิตและรายได้ก็จะยิ่งเติบโต ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์ก็จะใช้สิ่งที่เรียกว่าตัวคูณการคลัง หรือว่า Fiscal Multiplier เป็นตัวชี้วัดที่บอกว่าถ้ารัฐบาลฉีดเงินออกไป ๑ บาท เศรษฐกิจ หรือ GDP จะขยายขึ้นเท่าไร เช่นถ้ารัฐบาลให้เงินผมมา ๑ บาท แล้วผมจ่ายเงิน ๑ บาทนี้ นั่งวินมอเตอร์ไซด์รับจ้างมาที่สภา เมื่อวินมอเตอร์ไซด์รับจ้างรับเงินผมไป ๑ บาท เอาเงินไปเติมน้ำมัน ปั่นน้ำมันก็จะเอาเงิน ๑ บาทนี้ไปซื้อน้ำมัน ในลักษณะนี้ก็ดูเหมือนว่า GDP จะขยายขึ้นจาก ๑ บาท แรกที่รัฐบาลอัดฉีดมากลายเป็น ๓ บาท แต่ในความจริงมันไม่ได้ง่ายอย่างนั้นครับ เพราะถ้าอย่างนั้นผมก็ต้องนั่งวินมอเตอร์ไซด์มาที่สภาอยู่แล้ว ผมก็แค่จ่ายเงินโดยใช้เงินที่รัฐบาลอัดฉีดมาแล้ว ผมก็เก็บเงินสดในกระเป๋าผมไว้ การใช้จ่ายก็ไม่ได้ขยายตัว แถมยังมีการรั่วไหลในทุกขั้นตอนที่เปลี่ยนมือ เช่น ถ้าเราต้องนำเข้าน้ำมันมาจากต่างประเทศ เงินก็รั่วออกไปที่ต่างประเทศ หรือถ้าหากมีการเก็บภาษีน้ำมันเงินก็จะรั่วเข้าไปในกองทุนน้ำมัน ซึ่งจุดสำคัญตรงนี้ครับ ไม่มีใครรู้ชัด ๆ หรือครับว่าเจ้าตัวคูณการคลังเป็นเท่าไร แต่นักเศรษฐศาสตร์ทราบกันดี ก็คือตัวคูณการคลังจะน้อยในสภาวะเศรษฐกิจที่กำลังอยู่ในช่วงขยายตัว ตอนนี้พูดง่าย ๆ ว่าถ้าตัวคูณการคลังต่ำกว่า ๑ แปลว่าการอัดฉีดเงินเข้าไปไม่ได้ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวมากกว่าเงินที่ใช้ไปเลย ทำให้เม็ดเงินภาษีของประชาชนนั้นขาดทุน ได้ไม่คุ้มเสีย จากการศึกษาของ IMF บ่งชี้ว่าการแจกเงินถ้วนหน้ามีตัวคูณการคลังที่ต่ำเพียง ๐.๒ เปอร์เซนต์เท่านั้น เพียง ๐.๒ เท่าเท่านั้น ต่ำกว่าการอุปโภคของภาครัฐอยู่ที่ ๐.๔ และต่ำกว่าการลงทุนของภาครัฐอยู่ที่ ๐.๗ ซึ่งก็ยังไม่ถึง ๑ อยู่ดี แล้วถ้าไปดูสถิติงานวิจัยที่นักเศรษฐศาสตร์เคยรวบรวมกันมา ถ้าตัวคูณการคลังจากนโยบายกระตุ้น

เศรษฐกิจด้วยการแจกเงินถ้วนหน้าแบบนี้ ญี่ปุ่นก็เคยทำในปี ๒๐๐๙ ตอนที่เกิดวิกฤติการเงินทั่วโลก และในปี ๒๐๒๐ ในช่วงโควิด ซึ่งตัวคุณการคลังที่ญี่ปุ่นทำนโยบายนี้อยู่ที่ ๐.๒-๐.๕ เท่าเท่านั้น แล้วสถิติตัวคุณการคลังของนโยบายแจกเงิน การกระตุ้นเศรษฐกิจของอเมริกา อยู่แค่เพียง ๐.๓-๐.๒ เท่าเท่านั้นครับ โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง โดยเฉพาะภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น ถ้าเราดูจากข้อมูลสถิติที่กล่าวมาเราจะพบว่าตัวคุณการคลังของนโยบายการแจกเงินส่วนใหญ่นั้นอยู่ในระดับต่ำ ไม่ถึง ๐.๕ เท่าเสียด้วยซ้ำ แต่ทางพรรคเพื่อไทยเคยบอกว่าคาดหวังผลตัวคุณการคลังอยู่ที่ ๓ เท่า มีบางเอกสารระบุถึง ๖ เท่า มันเป็นการประเมินตัวเลขที่ห่างไกลโลกแห่งความเป็นจริงไปมาก แล้วถ้าเราดูสถิติบนโลกแห่งความเป็นจริง การหมุนเวียนของเงินที่แจกผ่าน Digital Wallet นี้ ก็จะไม่ทำให้เกิดพายุหมุนทางเศรษฐกิจหลายรอบตามที่กล่าวอ้าง แต่จะเป็นพายุได้ฝุ่นที่เป็นบ่อนทำลายเสถียรภาพของเศรษฐกิจไทย ทั้งซากปรักหักพังไว้เป็นภาระการคลังของประเทศ ถ้าต้องกู้เงินเป็นหนี้เป็นสินให้ลูกหลานต้องมาชดใช้ แล้วท้ายที่สุดลมนี้อาจจะกลายเป็นลมพัดวนย้อนกลับมาทำลายรัฐบาลในการบริหารของท่านเอง ท่านประธานครับ ที่กล่าวมาข้างต้นผมได้อธิบายให้เห็นแล้วว่าการทำนโยบายแจกเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทผ่าน Digital Wallet นั้นไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในช่วงนี้ แล้วผลลัพธ์ที่ได้จากการกระตุ้นก็ไม่ได้มากอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีเคยโฆษณาไว้ อาจเป็นเพียงเทคนิคในการหาเสียงเท่านั้น -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๗๙/๑

แต่ที่แน่ ๆ จะเป็นการเสียโอกาสในการนำงบประมาณมหาศาลนี้ไปแก้ปัญหาให้กับประชาชนในด้านอื่น ๆ ที่สำคัญกว่า ทำให้ผู้เสียประโยชน์ที่แท้จริงคือประชาชน คือพวกเราทุกคนครับ

ประเด็นที่ ๓ ถ้าหากท่านนายกยังยืนยันว่าเราจะทำนโยบายแจกเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet ก็ยังมีปัญหาอีกมากมายอยู่ดี โดยเฉพาะเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ทำให้ประชาชนเสียประโยชน์ เพราะเป็นการกำหนดเงื่อนไขการใช้เงินดิจิทัลที่ไม่สมเหตุสมผล เช่น กำหนดให้ใช้ในรัศมี ๔ กิโลเมตร จากที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน ท่านประธานครับ มีคนจำนวนมากที่ไม่ได้อาศัยใช้ชีวิตอยู่ในเขตภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน ดูได้จากสถิติผู้ขอใช้สิทธิเลือกตั้งนอกเขตเมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมาครับ มีมากกว่า ๒,๓๕๐,๐๐๐ คนที่ลงทะเบียนเลือกตั้งนอกเขต นี่เฉพาะผู้ที่มาลงทะเบียนนะครับ แต่นี่ก็พอจะอนุมานได้แล้วครับว่ามีคนจำนวนหลายล้านคนที่ไม่ได้พักอาศัยใช้ชีวิตอยู่ในเขตภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านของตัวเอง แต่ท่านก็จะบังคับให้เขาดันดันกลับภูมิลำเนาไปใช้เงินดิจิทัลนี้เพื่ออะไรครับ ถ้าจะบอกว่าเพื่อกระจายเงินไปยังทุกพื้นที่ ก็ต้องคิดก่อนครับว่าในรัศมี ๔ กิโลเมตรนั้น ถ้าเป็นต่างจังหวัดจะมีร้านค้าที่พอจะรับเงินดิจิทัลได้สักกี่ร้าน ในพื้นที่ห่างไกลนอกตัวเมืองแค่ว่าร้านธรรมดาก็ยังแทบจะหาไม่ได้ แต่แทนที่ประชาชนจะได้ใช้เงินซื้อของในสิ่งที่ตัวเองต้องการกลับถูกบีบบังคับด้วยเงื่อนไขระยะทาง ๔ กิโลเมตร ทำให้ต้องซื้อของอะไรก็ไม่รู้ที่ไม่อยากได้ แค่ว่าเพื่อที่จะใช้เงินก้อนนี้ และท้ายที่สุดปลายทางของเงินดิจิทัลเหล่านี้ก็คงจะไปจบที่ร้านสะดวกซื้อ หรือห้างค้าส่งขนาดใหญ่ที่เป็นของธุรกิจขนาดใหญ่ครับ แม้จะเคยมีการชี้แจงจากพรรคเพื่อไทยครับว่าในเงื่อนไขเหล่านี้ปรับเปลี่ยนได้แล้วแต่สภาพพื้นที่ แต่ก็ไม่เคยมีคำชี้แจงเงื่อนไขที่ชัดเจนครับว่าในพื้นที่ห่างไกลจะมีเงื่อนไขอย่างไร ไม่เคยมีคำอธิบายที่มาที่ไปที่สมเหตุสมผล และการกำหนดเงื่อนไขให้ร้านค้าในระบบภาษีเท่านั้นที่สามารถ Cash out หรือแลกเงิน Digital Wallet นี้ออกมาเป็นเงินเข้าบัญชีธนาคารได้ ก็จะทำให้พ่อค้าแม่ค้ารายเล็กที่อยู่นอกระบบภาษี พอรับเงินดิจิทัลมาแล้วไม่สามารถขึ้นเงินได้ต้องไปซื้อของกับร้านค้าอื่น ซึ่งก็จะถูกบีบบังคับด้วยเงื่อนไขในระยะ ๔ กิโลเมตรนี้อีกเช่นกัน สมมุติว่าเป็นคนขายหมูปิ้งนะครับ จะทำอย่างไรถ้าไม่มีร้านขายหมูในระยะ ๔ กิโลเมตร เงื่อนไขแบบนี้อาจจะทำให้ร้านค้าไม่อยากจะเข้าร่วมโครงการรับเงิน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๗๘/๒

Digital Wallet เลยก็เป็นได้ หรืออาจจะรับในราคาที่แพงพิเศษ เช่น หมูπίงปกติไม่ละ ๕ บาท แต่ถ้าจะจ่ายเป็นเงิน Digital Wallet ก็อาจจะคิด ๑๐ บาท บวกกับต้นทุนค่าสภาพคล่อง บวกความลำบากยุ่งยากเข้าไปนะคะ หรืออาจจะเกิดการทุจริตรับแลกเงินดิจิทัล ๑๐,๐๐๐ บาทนี้ กับเงินสดในราคาต่ำกว่า เช่น เอา ๑๐,๐๐๐ บาท มาแลกเป็นเงินสด ไป ๘,๐๐๐ บาท ก็อาจจะเกิดการทุจริตในแบบนี้ก็เป็นได้ ท่านประธานครับ การกำหนด เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ไม่สมเหตุผลเช่นนี้ สำหรับประชาชนแทนที่ได้เงิน ๑๐,๐๐๐ บาท มาจะได้ ๑๐,๐๐๐ บาท พอเอาไปใช้จริง ๆ มูลค่าอาจจะเหลือน้อยกว่านั้น ผู้ที่เสียประโยชน์โดยแท้จริง ก็คือประชาชนอีกแล้วครับ

ประเด็นที่ ๔ ผมขอเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนนะครับ ตั้งคำถาม ถึงแหล่งที่มาของเงินงบประมาณ ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ว่าท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งคบกับอีกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังด้วย จะหาเงินตรงนี้อย่างไร เพราะทางพรรคเพื่อไทย ก็ได้พูดมาตลอดครับ ว่าทำได้โดยไม่ต้องกู้ ท่านบอกว่าแจกเงินคนกว่า ๕๖ ล้านคน คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท พร้อมกันในคราวเดียว ซึ่งก็ต้องใช้งบประมาณ ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ยังไม่รวมถึงงบประมาณค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบ Blockchain ที่ท่านว่านะครับ และระบบ Digital Wallet ที่ท่านก็ไม่เคยพูดถึงว่าท่านจะเอาใครมาพัฒนา จะให้ใครเป็นคนดูแลจัดการ Operate ระบบนี้ หรือท่านมีคนที่จะทำทั้งหมดนี้ให้ฟรีครับ ท่านประธานครับ ถ้ามาดู โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายของปี ๒๕๖๗ ของรัฐบาล มีงบทั้งหมดอยู่ ๓.๓๕ ล้านบาท ต้องจ่ายเงินเดือนข้าราชการ จ่ายหนี้ จ่ายงบผูกพันท้องถิ่นและสวัสดิการ จะเหลือในกระเป๋า แค่ ๘๕๐,๐๐๐ ล้านบาท -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๘๐/๑

และในนี้ยังต้องกันไปเป็นงบลงทุนตามกฎหมายอีก ๔๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เหลือให้ใช้จริงได้แค่ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ซึ่งรัฐบาลก็ต้องเอาไปแบ่งกันใช้ดำเนินการกัน ๒๐ กระทรวง ผมจึงเป็นห่วงเหลือเกินครับท่านประธานว่าท่าน นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะเอาเงินมาจากไหน แล้วจะต้องก่อกวนยืมสินทั้งไว้ให้ลูกหลานชดใช้อีกสักเท่าไร เพื่อจะเอาเงินมาแจกให้ผู้ใหญ่อย่างพวกเราทุกคนนี้ ดูที่มาของเงินครับ ถ้าจะไปตัดเงินลงทุนก็จะมาได้แค่ ๑.๘ เพอร์เซ็นต์ หรือ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท ขอ Slide หน้า ๖ นะครับ ถ้าจะยืมเงินจากรัฐวิสาหกิจมาจ่ายล่วงหน้าก็จะติดเพดานวินัยการคลังได้ประมาณ ๖๒,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าจะทางงบประมาณขาดดุล ตัวเลขขาดดุลงบประมาณปีล่าสุดก็เกือบเต็มเพดานอยู่แล้ว ขาดดุลเพิ่มได้อีก ๒๒,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น หรือถ้าจะขายกองทุนวายุภักษ์ทั้งหมดก็อาจจะได้เงินมาประมาณ ๓๔๖,๐๐๐ ล้านบาท และต่อให้รวมเงินจากทุกวิธีนี้ก็ยังมีเงินเพียง ๔๘๘,๐๐๐ ล้านบาท ยังห่างไกลกว่าเงินงบประมาณ ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งที่ผ่านมาพรรคเพื่อไทยก็พูดมาตลอดครับว่าไม่จำเป็นต้องกู้เงิน แต่จากการวิเคราะห์แหล่งเงินที่ได้แจกแจงมาแล้วนั้น ผมก็ยังมองไม่เห็นภาพครับว่าท่านจะหาเงินจากไหนโดยที่ไม่ต้องกู้ ผมก็ขอเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนชาวไทยขอลาถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านยังกล้ายืนยันคำเดิมอยู่ไหมครับว่าท่านจะไม่กู้เงินมาแจก และขอวิงวอนเถอะครับ อย่าให้งานแรกของการเข้ามาบริหารประเทศของท่านคือการทลายกรอบวินัยการเงินการคลัง เพื่อหาทางใช้เงินนอกงบประมาณซึ่งจะไม่ได้ผ่านกลไกการตรวจสอบของสภา ไม่มีการตรวจสอบใด ๆ เพราะผู้ที่เสียผลประโยชน์โดยแท้จริงก็คือประชาชนอีกนะครับ

ขอเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ขอลาถามท่านตรง ๆ ว่าปัญหาที่ท่านจะไม่มีกระแสเงินสดมากพอ และไม่สามารถทางงบประมาณ ๕.๖ แสนล้านบาทนี้มาได้นั้นจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ท่านหาทางแจกเงินในรูปแบบของ Token หรือสิทธิในการใช้เงินในอนาคตใช่หรือไม่

ท่านประธานครับ ประเด็นสุดท้ายที่ผมจะพูดถึง ก็คือความเสี่ยงที่จะทำให้นโยบายนี้ล้มเหลวโดยสิ้นเชิงซึ่งก็คือปัญหาด้านเทคนิค จากที่ท่านได้ยืนยันว่าต้องทำระบบ

Digital Wallet ด้วย Blockchain โดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ นานา จริง ๆ แล้ว Blockchain เป็นตัวอย่างที่ดีของประชาธิปไตย เพราะหัวใจของ Blockchain จริง ๆ แล้วก็คือการกระจายอำนาจ โดยทำฐานข้อมูลให้กระจายออกไปหลาย ๆ จุดเพื่อให้เกิดฐานข้อมูลที่ไม่รวมศูนย์อยู่ที่เดียว และฐานข้อมูลแต่ละจุดก็จะสามารถตรวจสอบซึ่งกันและกัน ไม่ให้มีใครแอบตักตักมาแก้ไขข้อมูลได้ เพราะการแอบแก้ไขข้อมูลในจุดใดจุดหนึ่ง ข้อมูลก็จะไม่ตรงกับข้อมูลที่กระจายอยู่ในจุดอื่น ๆ ที่เป็นเสียงส่วนใหญ่ ข้อมูลที่แอบแก้กันนั้น ก็จะถูกตัดออกไปไม่ได้รับการยอมรับ ท่านได้อ้างเหตุผลครับว่าการใช้ Blockchain มีเหตุผลอยู่ ๓ ข้อ

เหตุผลข้อที่ ๑ ก็คือว่า Blockchain มีความปลอดภัย มี Security สูง อันนี้ก็อาจจะไม่จริงครับ เพราะว่า Blockchain อย่าง Ethereum ก็เคยถูก Hack ขโมยเหรียญ Ether ออกไปเป็นมูลค่า ๖๐ กว่าล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐมาแล้ว โดยอาศัยช่องโหว่ใน Smart Contract ที่ท่านบอกว่าปลอดภัย

เหตุผลข้อที่ ๒ คือความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งก็โปร่งใสจริงครับ บนเงื่อนไขที่ว่า Blockchain นั้นต้องไม่รวมศูนย์ ต้องไม่เก็บฐานข้อมูลไว้ที่กลุ่มคนเพียงคนเดียว ต้องเปิดให้คนหลาย ๆ กลุ่มสามารถเข้าถึง เข้าไปตรวจสอบฐานข้อมูลของ Blockchain ได้ จึงบอกได้ว่าเป็นระบบที่มีความโปร่งใส น่าเชื่อถือได้ แต่ในโครงการของรัฐเช่นนี้ครับ ชัดเจนว่ามีตัวกลางก็คือรัฐ และ Blockchain นี่ก็น่าจะมีการบริหารจัดการแบบรวมศูนย์โดยรัฐบาลอยู่ดี

เหตุผลข้อที่ ๓ ก็คือความสามารถเขียนโปรแกรมเงื่อนไขต่าง ๆ ได้ เรื่องการกล่าวอ้างว่าต้องเป็น Blockchain ถึงเขียนเงื่อนไขต่าง ๆ ได้เพราะมี Smart Contract อันนี้ก็ต้องขอเรียนข้อเท็จจริงตามตรงครับว่าถึงไม่ใช่ Blockchain ก็เขียนโปรแกรมให้มีเงื่อนไขเหล่านี้ได้ และระบบชำระเงินอย่าง Application เป้าตั้งก็ทำมาให้เห็นตั้งนานแล้ว อย่างเช่นในโครงการเราเที่ยวด้วยกันที่เขียนเงื่อนไขให้มีคูปองเข้ามาภายหลังจากที่เรา Check-in เข้าที่พัก และกำหนดให้ใช้คูปองนี้ในจังหวัดที่ไม่ใช่ภูมิภาคแล้ว และในการกำหนดเงื่อนไขการจ่ายเงินต้องมีการจ่ายด้วยอัตรา ๖๐ : ๔๐ เป็นต้นนะครับ ดังนั้นเหตุผลทั้ง ๓ ข้อนี้จึงไม่ใช่ความจำเป็นที่จะต้องใช้ Blockchain มาทำ Digital Wallet แต่อย่างใดครับ ยิ่งไปกว่านั้น Blockchain ยังจะนำไปสู่ปัญหา เพราะมีข้อจำกัดที่คนในวงการ Blockchain ทั่วไปนั้น ก็ทราบกันดีว่าการทำธุรกรรมมันทำได้ช้า โดยเฉพาะสำหรับระบบที่จะทำการชำระเงินสำหรับประชาชนทั้งประเทศ ผู้รับเงินต้องการรู้ทันทีครับว่าเงินเข้าแล้วโดยสมบูรณ์ ไม่สามารถย้อนกลับไปได้อีก เรียกว่า การชำระเงินเกิด Finality แล้ว ผู้รับเงินรอได้ไม่กี่วินาทีหรอกครับ ซึ่งระบบชำระเงินที่จะมารองรับผู้ใช้งาน ๕๖ ล้านคนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรองรับการทำธุรกรรมพร้อม ๆ กันของคนทั้งประเทศได้อย่างเป็นจำนวนมากอย่างรวดเร็ว ระบบของ Application เป้าตั้งที่พัฒนามากว่า ๓ ปี จนมีผู้ใช้งาน ๔๐ ล้านคนนั้น สามารถรองรับการใช้งานพร้อม ๆ กันในวินาทีเดียวกันได้ถึง ๑๐,๐๐๐ ธุรกรรม แต่ก็ยังมีให้เห็นการล่มอยู่บ้างในวันที่เงินสวัสดิการเข้านะครับ แต่สำหรับระบบการชำระเงินที่เป็น Blockchain นั้นผู้เชี่ยวชาญในวงการหลายคนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า ถ้าสามารถทำตรงนี้ให้รองรับได้ถึงหลักพันนี้ก็เก่งมากแล้ว ตัวผมเองนั้นก็เคยทำโครงการเงิน Digital ที่ออกโดยธนาคารกลาง หรือ CBDC แล้วก็เคยใช้เทคโนโลยี Blockchain มาแล้ว ๓ ราย ที่เป็น Blockchain ชำนาญจึงบอกได้เต็มปากว่าเทคโนโลยีนี้ยังไม่เหมาะที่จะมาทำระบบชำระเงินที่มีผู้ใช้งานพร้อมกันเป็นจำนวนมาก จากประสบการณ์นี้ผมก็เคยเห็นการทำ CBDC ของไทยและอีกหลายประเทศที่กำลังทดลองกันอยู่ที่จะเอามาให้ประชาชนใช้เป็นวงกว้างก็จะไม่เลือกใช้เทคโนโลยี Blockchain เพราะโครงการที่จะใช้ Blockchain จริง ๆ นั้นจะเป็นระบบสำหรับวงเล็ก ๆ ที่ทำการชำระเงินให้ธนาคารโอนเงินระหว่างกัน ลองนึกภาพดูนะครับถ้าเราไปปรับปรุ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐณิธ ๘๑/๒

ก่ายเตี้ยช่วงพักเที่ยงที่คนเยอะ ๆ และคนทั้งประเทศกดจ่ายเงินซื้อข้าวเที่ยงพร้อมกันจะมีสักกี่คนครับ และถ้าคนขายต้องรอเป็นนาทีกว่าที่จะรู้ว่าเงินเข้า หรือจำนวนธุรกรรมเกิดขึ้นมากจนรับไม่ไหวและระบบล่มไม่มีเงินจ่าย เราอาจจะต้องไปนั่งล้างจานแทนก็ได้ นะครับ จริง ๆ แล้วผมเห็นด้วยนะครับกับการที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน Digital ด้วย Blockchain และคาดหวังที่จะเห็น Blockchain กลายเป็น Infrastructure แห่งอนาคตที่สร้างศักยภาพใหม่ ๆ ให้กับคนไทย เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญที่ท่านไม่ควรเอามาผูกกันกับโครงการแจกเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งท่านบอกว่ามีความเร่งด่วนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ เพราะถ้าระบบ Blockchain นี้ล้มเหลว สาธารณชนจะสูญเสียความเชื่อมั่นในเทคโนโลยี Blockchain นี้ไปอย่างถาวรไม่กลับ และท่านจะไม่สามารถพัฒนา Blockchain ให้เป็นโครงสร้างพื้นฐาน Digital ของประเทศไทยได้อีกเลย ท่านควรคิด ควรออกแบบโดยรับฟังความคิดเห็นของนักพัฒนา และผู้เชี่ยวชาญในวงการ Blockchain อย่างถี่ถ้วน รอบคอบก่อนครับ อย่าหวังว่าจะยิงปืนนัดเดียวได้นก ๒ ตัว เพราะปืนอาจจะด้านยิงนกไม่ได้สักตัว ท่านประธานครับ ที่ผมอภิปรายมาทั้งหมดนี้ ถึงความไม่เหมาะสมของการทำนโยบายแจกเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet ต่อสถานะเศรษฐกิจภายในปัจจุบัน เพราะเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ตรงจุดจะไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ เป็นพายุหมุนตามที่รัฐบาลคาดเอาไว้ แต่เป็นพายุไต้ฝุ่นที่ทำลายเสถียรภาพเศรษฐกิจการคลัง และสิ่งที่ได้มานั้นก็จะไม่คุ้มค่างบประมาณและโอกาสของประชาชนที่ต้องเสียไป อีกทั้งยังสร้างปัญหาด้านภาระทางการคลังทิ้งไว้ให้ลูกหลาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ถ้าจะสรุปได้ก็ดีครับ เพราะว่าเกินมา ๓ นาทีแล้วครับ

นายชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมจะสรุปแล้วครับ อีกทั้งปัญหาการใช้งาน การกำหนดเงื่อนไขก็ยังไม่ได้มีการคิดอย่างถี่ถ้วน รอบคอบ ปัญหาทางเทคนิคต่าง ๆ ถ้าหากท่านยังตั้งต้นที่จะใช้ Blockchain ผมขอเสนอแนะให้ท่านนายกรัฐมนตรีทบทวนรายละเอียดโดยแยกเป้าหมายเรื่องการกระตุ้นเศรษฐกิจ

๑๗๒

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓

ด้วยการอัดฉีดเม็ดเงินกับเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน Digital ออกจากกัน เพราะการแจกเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet ที่ท่านว่าจะเริ่ม ๑ กุมภาพันธ์ ปีหน้าท่านมีเวลาเหลือแค่ ๑๔๒ วันเท่านั้น แต่เท่าที่ฟังดูแล้วมีแต่ข้อมูลที่เลื่อนลอยและไม่มีรายละเอียด ไม่มีคำตอบที่เป็นตรรกะที่สมเหตุสมผล การที่ท่านไม่สามารถชี้แจงรายละเอียดและตอบคำถามเหล่านี้แก่ประชาชนได้ ก็อย่าเพิ่งเดินหน้าจนกว่าจะให้ความกระจ่างกับประชาชนได้เสียก่อน เพราะถ้าหากท่านยังดึงดันผู้ที่เสียประโยชน์โดยแท้จริงก็คือประชาชนคนไทยทั้งประเทศครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไป
คุณสุกัญญา

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตนิดเดียวครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ได้ ๆ เชิญครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๘๒/๑

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอรื้อท่านประธานนิดเดียวครับ ในการอภิปรายของพรรคก้าวไกล ผมขอเรียนท่านประธานนะครับว่า ไม่ว่าท่านใดจะกินเวลาไปเท่าไรก็ตามทางพรรคก้าวไกล จะหักออกจากผู้อภิปรายสรุปท่านสุดท้ายของพรรค ต้องขอความกรุณาท่านประธานนะครับ หากว่าท่านใดอภิปรายเกินเวลาของพรรคก้าวไกล ท่านประธานสามารถปล่อยได้เลยนะครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ก็ให้เป็น ที่ทราบทั่วกันนะครับ ต่อไปคุณสุกฤตา สาระนันท์ เชิญครับ

นางสาวสุกฤตา สาระนันท์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน ที่เคารพ ดิฉัน สุกฤตา สาระนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขออภิปรายสนับสนุนนโยบายด้านการเกษตรของรัฐบาลค่ะ ท่านประธานคะปัญหาความยากจนของเกษตรกรไทย เป็นปัญหาที่ทุกพรรคการเมือง จะหยิบยกขึ้นมาทำนโยบายในช่วงการหาคะแนนเสียงตลอดมาค่ะ พุดกันทุกพรรค ทุกครั้ง ด้วยในรอบที่หาเสียงนะคะ แต่ดูเหมือนว่ายิ่งพุดปัญหาภาคการเกษตรก็ยิ่งเพิ่มพูนค่ะ (เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวสุกฤตา สาระนันท์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานคะ ข้อมูลสถิติตัวเลขต่าง ๆ ที่สะท้อนสถานการณ์ความยากลำบากของเกษตรกรไทยมีให้เห็น มากมายจากหลายองค์กร แต่เมื่อหันมาดูความจริงรอบ ๆ ตัวที่เราสัมผัสอยู่ทุกวันก็ยิ่ง หนักหนาสาหัสยิ่งกว่าค่ะ เพราะเมื่อปัญหาเศรษฐกิจเกิดสิ่งที่ตามมาก็คือปัญหาด้านสังคม ยาเสพติด อาชญากรรม ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องที่ซ้ำเติมความทุกข์ยากของเกษตรกรค่ะ ในรอบเก็บเกี่ยวข้าวที่ผ่านมาในพื้นที่ของดิฉัน เกิดเหตุการณ์จี้ปล้นที่เกิดขึ้นกับชาวนาค่ะ เมื่อชาวนาเก็บเกี่ยวเสร็จก็ขนข้าวไปขาย ระหว่างทางที่กลับบ้านก็ถูกมิจฉาชีพปล้นเอาเงินไป จนหมดค่ะ เงินขายข้าวจำนวนน้อยนิดและเป็นเงินเพียงก้อนเดียวของครอบครัวสำหรับ ค่าใช้จ่ายตลอดทั้งปีก็ต้องจบลงในวันเก็บเกี่ยวค่ะ นี่คือการการณ์จริงที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องราว

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๘๒/๒

ของความทุกข์ยากของเกษตรกรที่ไม่มีตัวเลขทางสถิติใด ๆ ที่จะสามารถอธิบายความทุกข์
แบบนี้ได้ค่ะ ชีวิตที่ยากลำบากของเกษตรกรเป็นของจริงที่พบเห็นได้ทั่วไปในยุคนี้ พรรคเพื่อไทย
ได้ตระหนักถึงความจริงข้อนี้ เราจึงให้ความสำคัญกับนโยบายเกษตรกรค่ะ พรรคเพื่อไทยได้เคย
สร้างภาพจำให้กับเกษตรกรว่าเราคือพรรคที่แก้ปัญหาให้เกษตรกรได้ ในครั้งนี้ดิฉันจึงขอ
เชิญชวนเกษตรกรทั่วประเทศได้เฝ้าติดตามการทำงานของรัฐบาล โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อเป็นกำลังใจให้ท่านต้องทำงานหนักเพื่อบริหาร
ความคาดหวังของเกษตรกรทั่วประเทศให้เป็นจริงขึ้นมาได้อีกครั้งหนึ่งค่ะ ดิฉันได้ศึกษา
ในเอกสารประกอบการแถลงนโยบายก็พบว่าพรรคเพื่อไทยเสนอแนวทางการแก้ปัญหา
ด้านการเกษตรเป็น ๓ ระยะ ด้วยเวลาที่จำกัดดิฉันขออภิปรายเฉพาะระยะเร่งด่วน
และระยะกลางค่ะ นั่นก็คือการพักหนี้ และการสร้างรายได้ใหม่ โครงการพักหนี้ คือการลด
ภาระการเงินให้เกษตรกรได้มีเงินไปลงทุน ได้พักหนี้ ๓ ปี คือรัฐบาลให้โอกาส ๓ ปี
ท่านประธานคะ การพักหนี้ที่อยู่บนความเสี่ยงอย่างน้อย ๓ ข้อ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดิน ฟ้า
อากาศ ต้นทุน ปัจจัยการผลิต ราคาพืชผลการเกษตรที่มีความผันผวนตลอดเวลา หากเรา
เอาชนะมันไม่ได้การพักหนี้เกษตรกรก็ไม่ได้ความหมายอะไรเลยคะ ดังนั้นโครงการพักชำระ
หนี้จึงเป็นเพียงการสร้างโอกาส แต่หัวใจการแก้ปัญหาคือการพาเกษตรกรสร้างรายได้ค่ะ
และรายได้นั้นต้องเกิดขึ้นอย่างก้าวกระโดดเพื่อข้ามความเสี่ยงเหล่านั้น และที่สำคัญต้องทำ
ให้สำเร็จภายใน ๓ ปี นี่เป็นโจทย์ที่ท้าทายของรัฐบาลค่ะ หากรัฐบาลทำไม่ได้โครงการ
พักชำระหนี้ก็เป็นเพียงโครงการที่ชะลอความตายไปอีก ๓ ปี แล้วปัญหาทุกอย่างก็กลับมา
เหมือนเดิมค่ะ เรามาดูภาพนี้นะคะ นี่คือสถานการณ์ภาคการผลิตของประเทศไทย วันนี้ผลิต
ภาพของเราต่ำกว่าทุก ๆ ประเทศ รวมลาว เขมร และพม่า ดังนั้นการผลิตแบบเดิม
ปลูกแบบเดิม เก็บเกี่ยวแบบเดิมจึงไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถทำต่อไปได้อีกแล้วค่ะ แล้วเราจะ
พลิกฟื้นภาคการเกษตรไทยได้อย่างไร -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนิพร ๘๓/๑

รัฐบาลได้นำเสนอว่าเรามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนการทำเกษตรจากที่เป็นแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรสมัยใหม่ด้วยวิธีการตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ตลาดนำเราต้องทำและปลูกในสิ่งที่ตลาดต้องการค่ะ มีพืชหลายตัวที่เราต้องนำเข้าทั้งที่เราปลูกเองได้ อย่างเช่น ถั่วเหลืองค่ะ วันนี้เรานำเข้าถึง ๙๙ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังมีเรื่องการปศุสัตว์ ยังมีเรื่องผลไม้มูลค่าสูงเช่นทุเรียนที่ยังเป็นโอกาสของเกษตรกร

ข้อ ๒ นวัตกรรมเสริม คือต้องทำด้วยนวัตกรรมค่ะ คงปฏิเสธไม่ได้ว่าโลกเราวันนี้แข่งขันกันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ปัญหาความยากจนของประเทศจีนก็แก้ไขให้หมดไปด้วยการนำเอานวัตกรรมเข้าไปใช้ การเกษตรไทยก็เช่นเดียวกัน ดิฉันขอเสนอแนะเรื่องการใช้นวัตกรรมเป็น ๓ ระดับค่ะ

๑. นวัตกรรมการยกคุณภาพ มาตรฐาน ผลผลิตการเกษตรค่ะ เรื่องนี้เราต้องเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้มากขึ้น

๒. เราต้องปรับปรุงคุณภาพผลผลิตให้มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อได้ราคาต่อหน่วยมากขึ้นค่ะ เราต้องเปลี่ยนเกษตรแบบดั้งเดิมเป็นเกษตรแบบประณีต ปรับกระบวนการผลิต ปรับปรุงสายพันธุ์ ปรับวิธีเก็บเกี่ยว ปรับวิธีการเก็บรักษา วันนี้ภาคการผลิตของไทยตกต่ำมากที่สุดค่ะ รัฐบาลต้องวางเป้าในขั้นนี้ให้สินค้าเกษตรหลัก ข้าว ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน อ้อย ต้องเพิ่มผลผลิตภาพของพืชเหล่านี้ไม่น้อยกว่า ๒ เท่าค่ะ

ข้อ ๓ นวัตกรรมในการแปรรูป หากเราต้องการรายได้ที่มากขึ้น เราต้องเปลี่ยนสินค้าประเภท Community ให้เป็น Product ค่ะ แล้วเราต้องเปลี่ยนสินค้าตก Grade สินค้า แล้วก็ By-product ให้เป็นผลิตภัณฑ์ ปกติสินค้าตก Grade และ By-product จะเป็นของทิ้ง หรือของราคาต่ำ ถ้าเรานำมาแปรรูปก็จะเป็นของดีราคาแพง และยังยืดอายุการขายได้อีก ในขั้นแปรรูปนี้เราต้องเพิ่มราคาให้ได้น้อย ๕ เท่าค่ะ

ต่อไปนวัตกรรมด้านการสร้างมูลค่าใหม่ การทำสารสกัดและผลิตภัณฑ์จากสารสกัดจะทำให้สินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดค่ะ ในขั้นนี้เราจะไม่ขายสินค้าเกษตรเป็นสินค้าเกษตรอีกต่อไป เราจะขายเป็นสารสกัดค่ะ เราปลูกขมิ้นเพื่อขาย คือ Curmin เราปลูกฟ้าทะลายโจรเพื่อขาย Andrographolide อันนี้คือตัวอย่างนะคะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนิพร ๘๓/๒

ข้อ ๔ ยกกระต๊อการเกษตรให้เป็นเกษตร Soft Power ทำไมเราต้องจำกัดการเกษตรให้เป็นแค่เรื่องสินค้าเกษตร ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความโดดเด่นในเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพซึ่งเป็นข้อได้เปรียบค่ะ เช่นต้นครามจากชนบทจะถูกเปลี่ยนไปเป็นของใช้ในโรงแรมหรูค่ะ ผักพื้นถิ่นในท้องถิ่นจะถูกนำมาเป็น Menu ในภัตตาคารใหญ่สี่และกลิ่นจากธรรมชาติจะเข้าไปอยู่ในอุตสาหกรรมแฟชั่น น้ำหอม สุขภาพและความงาม นี่คือ ๔ ขั้นตอน ซึ่งจะนำมาซึ่งโอกาสใหม่ และรายได้ใหม่ของภาคเกษตรค่ะ รายได้นี้จะมากพอที่จะเอาชนะความเสี่ยงจากสภาพดินฟ้าอากาศ จากราคาปุ๋ย ราคาน้ำมัน ราคาพืชผลเกษตรที่แปรปรวน เมื่อมาถึงจุดนี้เกษตรกรจะไม่ยากจน เพราะความเสี่ยงเหล่านี้ก็ต่อไปค่ะ การสร้างรายได้เป็นวลีสั้น ๆ แต่ต้องอาศัยการปฏิบัติที่ละเอียดและแม่นยำ เราต้องใช้เทคโนโลยีระดับสูง การตลาด การสร้าง Brand และการบริหารแบบใหม่ค่ะ ดังนั้นความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้รัฐบาลต้องดำเนินการอย่างน้อย ๓ อย่างต่อไปนี้

๑. รัฐบาลต้องลุกมาเป็นเจ้าภาพ มิฉะนั้นแล้วการทำงานข้ามกระทรวงจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างจริงจังค่ะ

๒. งบประมาณต้องเพียงพอและต่อเนื่อง นอกจากนั้นงบประมาณต้องใช้บูรณาการข้ามกระทรวงให้ได้ค่ะ เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

๓. ต้องเริ่มด้วยการทำต้นแบบ ความสำเร็จของนโยบายสำคัญ ๆ ของพรรคเพื่อไทยในอดีตก็สำเร็จด้วยต้นแบบค่ะ เมื่อต้นแบบสำเร็จการกระจายขยายผลไปยังพื้นที่ใหม่ทั่วประเทศก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว ดิฉันจึงขอเสนอให้รัฐบาลนี้เลือกพื้นที่จาก ๔ ภาค เพื่อทำเมืองต้นแบบนวัตกรรมด้านการเกษตรเพื่อเป้าหมายสร้างรายได้ใหม่ให้เกิดขึ้น เรื่องนี้ต้องทำทันทีค่ะ ประเทศไทยมีศักยภาพหลายเรื่องแค่เรารอการพัฒนา ประเทศเราไม่ได้เริ่มต้นจาก ๐ เรามีพื้นที่ เรามีเกษตรกร เรามีความรู้ เรามีตลาดที่รอรับอยู่ เหลือเพียงการจัดการที่จะหยิบสิ่งเหล่านี้มาแปรเปลี่ยนเป็นรายได้ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๘๔/๑

ดิฉันแน่ใจว่าภายใน ๖ เดือน เราจะเห็นความสำเร็จของเมืองต้นแบบนี้ แล้วหลังจากนั้น ความสำเร็จก็จะสามารถกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ได้ไม่ใช่เรื่องยาก หากทำได้เช่นนี้ ภายใน ๓ ปี รายได้เกษตรกรจะเพิ่มขึ้น ๓ เท่า อย่างยั่งยืนตามที่ตั้งเป้าหมายไว้อย่างแน่นอน ท่านประธานคะ ดิฉันได้อภิปรายมาทั้งหมดนี้คือความหมายและแนวทางปฏิบัติของโครงการ พักชำระหนี้ ๓ ปี และการสร้างรายได้ใหม่ ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของนโยบายเกษตร ของรัฐบาล แต่เพียงเท่านี้ก็น่าจะทำให้ประชาชนและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ได้เห็นภาพความสำเร็จของภาคเกษตรที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ ขอขอบพระคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปเป็น พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ เชิญครับ

พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ผมขออภิปรายนโยบายเร่งด่วนที่ ๒ ในหน้า ๕ ประเด็นเร่งเรจจากการใช้พลังงาน ในพื้นที่อ้างสิทธิกับประเทศข้างเคียง ซึ่งคำว่าพื้นที่อ้างสิทธิกับประเทศข้างเคียงที่มี แหล่งพลังงานตามนโยบายข้อนี้จะเป็นพื้นที่อื่นไม่ได้เลยนอกจากแห่งเดียวที่เหลืออยู่ และเป็นปัญหาในขณะนี้คือพื้นที่ไหล่ทวีปด้านอ่าวไทย

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ที่อ้างสิทธิทับซ้อนกัน ระหว่างไทยกับกัมพูชา ภาษาอังกฤษเรียกว่า Overlapping Claims Area หรือ OCA ตามภาพคือพื้นที่ล้อมรอบด้วยเส้นสีเขียวและน้ำเงิน เนื้อที่กว่า ๒๖,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร รัฐบาลใช้คำว่า เร่งเรจจากการใช้พลังงานในพื้นที่ OCA นี้ ซึ่งผมไม่เห็นด้วย เพราะได้ติดตาม เรื่องนี้มาตั้งแต่มีการจัดทำ MOU 44 ระหว่างรัฐบาลไทยกับกัมพูชาเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๔๔ อันเป็นที่มาของ OCA นี้พบว่านำมาซึ่งความขัดแย้งทั้งภายในประเทศและระหว่าง ประเทศ ด้วยสาเหตุสำคัญ ดังนี้

ประการแรก พื้นที่ OCA ที่ระบุใน MOU 44 ตามภาพนี้มีขนาดใหญ่เกินไป เพราะมีการประกาศเส้นแนวเขตบางเส้นที่ผิดหลักการของอนุสัญญาไหล่ทวีป ซึ่งทั้งไทย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณฑมาศ ๘๔/๒

และกัมพูชาก็ต่างเป็นภาคีด้วยกัน ทั้งนี้เพราะตามอนุสัญญาไหล่ทวีปนั้นการแบ่งเขตจะใช้วิธีสร้างเส้นมัธยะบนแผนที่ตามภาพ ก็คือเส้นสมมุติที่ทุกจุดจะห่างจากชายฝั่งทะเลที่เรียกว่าเส้นฐานของแต่ละประเทศในระยะทางที่เท่ากัน ไม่ว่าจะอยู่ประชิดติดกันตามภาพด้านซ้ายมือ หรืออยู่ตรงข้ามกันมีทะเลคั่นกลางตามภาพขวามือ ปัจจุบันนั้นสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสร้างเส้นมัธยะเพื่อใช้เป็นเส้นไหล่ทวีปของแต่ละประเทศได้อย่างรวดเร็ว ไทยและกัมพูชาประกาศเขตไหล่ทวีปในเวลาใกล้เคียงกัน โดยไทยเราประกาศแปลงสำรวจปิโตรเลียมและเขตไหล่ทวีปเมื่อปี ๒๕๑๔ และปี ๒๕๑๖ ซึ่งไหล่ทวีปของไทยนั้นใช้เส้นมัธยะเป็นหลัก ขอให้ท่านประธานสังเกตเส้นแรกจากหลักเขต ๗๓ ใช้แนวแบ่งครึ่งมุมระหว่างเกาะกูดของไทยกับเกาะกงของกัมพูชา ซึ่งก็เป็นไปตามหลักการของอนุสัญญาไหล่ทวีปทุกประการ ส่วนกัมพูชานั้นประกาศเขตไหล่ทวีปเมื่อปี ๒๕๑๕ ปรากฏว่าเส้นไหล่ทวีปด้านเหนือสุด ท่านประธานดูเส้นประสีแดง ซึ่งประชิดฝั่งไทยด้านจังหวัดตราดนั้น กลับใช้วิธีลากเส้นตรงจากหลักเขต ๗๓ ที่ชายฝั่งลงทะเลผ่ากลางเกาะกูดออกไปกลางอ่าวไทยตามภาพ ซึ่งเส้นประสีแดงนี้ไม่ใช่เส้นมัธยะ ไม่อยู่ในหลักการของอนุสัญญาไหล่ทวีป และเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาทั้งปวง เพราะเมื่อนำเขตไหล่ทวีปทั้ง ๒ ประเทศที่ประกาศมาเทียบกัน จะเกิดสิ่งที่เรียกว่าพื้นที่อ้างสิทธิทับซ้อนหรือ OCA ซึ่งกว้างใหญ่มหาศาลตามภาพ ขนาดแท้จริงคือ ๒๖,๔๐๐ ตารางกิโลเมตร ใหญ่กว่าพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย หรือ JDA ซึ่งอยู่ด้านล่าง ซึ่งมีขนาด ๗,๒๑๐ ตารางกิโลเมตร ใหญ่กว่าถึง ๓.๖ เท่า เป็น OCA ซึ่งจัดทำผิดหลักการจึงมีขนาดโตเกินจริง ยากที่จะกำหนดสัดส่วนเพื่อแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างกัน นี่คือสาเหตุประการแรก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๘๕/๑

สาเหตุประการที่ ๒ MOU 44 นี้มีข้อบกพร่อง ไม่สมบูรณ์หลายประการ ทั้งการจัดทำเส้นมัธยะที่ไม่เป็นไปตามอนุสัญญาไหล่ทวีป เร่งรีบจัดทำ ขาดความรอบคอบ มีข้อผิดพลาดในแผนที่แนบท้าย ถึงขนาดเคยมีมติ ครม. เมื่อ ๑๐ พฤศจิกายน ปี ๒๕๕๒ ให้เสนอรัฐสภาเพื่อยกเลิก MOU ฉบับนี้ แต่เมื่อการเมืองเปลี่ยนจึงไม่มีการดำเนินการใด ๆ จนถึงบัดนี้

ด้วยสาเหตุเหล่านี้ ผมจึงขอเสนอให้รัฐบาลนั้นทบทวนนโยบายข้อนี้ครบ รวมทั้งกำหนดแนวทางแก้ปัญหาขนาดของ OCA ที่ใหญ่เกินไปดังนี้ครับ

ประการแรก คือไม่ควรเร่งเจรจาเพื่อใช้พลังงานในพื้นที่ OCA รวมทั้งควรระงับการเจรจาต่าง ๆ ในกรอบ MOU 44 ไว้ก่อน ผมทราบดีครับว่าประเทศต้องการพลังงานทรัพยากรเหล่านี้ซึ่งกำลังร่อยหรอลง แต่ก็ต้องยอมรับว่า MOU 44 มีข้อบกพร่องหลายประการไม่เหมาะสมที่เราจะเจรจาแบ่งปันทรัพยากรมูลค่ามหาศาล บนพื้นฐานของ MOU ที่มีข้อบกพร่องเช่นนี้

ประการที่ ๒ ครับ กลับมาแก้ปัญหาที่ต้นเหตุครับ คือเร่งเจรจาแบ่งเขตไหล่ทวีประหว่างไทยกับกัมพูชาทั้งหมดให้ชัดเจนก่อน แต่แทนที่จะดำเนินการแบบเดิมแบบเดิมก็คือเริ่มแบ่งจากเหนือลงใต้ ก็คือเริ่มแบ่งจากพรมแดนจังหวัดตราดและจังหวัดเกาะกงซึ่งเป็นพื้นที่มีปัญหาซับซ้อนมากที่สุด ตกลงกันได้อยาก ใช้เวลานาน ผมขอเสนอครับท่านประธาน แนวทางเจรจาใหม่คือเริ่มจากง่ายไปหายากครับ เริ่มจากได้ขึ้นเหนือคือเริ่มจากบริเวณวงกลมสีฟ้าท่านประธานดูตามภาพก็คืออยู่ระหว่าง OCA กับ JDA เขียนว่าจุดเริ่มต้นด้านทิศใต้ ซึ่งก็คือพื้นที่ระหว่างรอยต่อเส้นไหล่ทวีปที่ ๓ ประเทศไทย กัมพูชา เวียดนามตกลงกันได้เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ง่ายที่สุดที่จะสร้างเส้นมัธยะระหว่างไทย-กัมพูชาต่อขึ้นเหนือไปเรื่อย ๆ ยิ่งใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยจะรวดเร็วอย่างมาก ได้เส้นไหล่ทวีปจากใต้ขึ้นไปจนบรรจบพื้นที่ตอนเหนือ หากตกลงได้เส้นเดียวกันทั้งหมดก็จะไม่เกิด OCA เลย หรืออาจมีบางพื้นที่บางตอนที่ตกลงกันเยอะเยาะก็นำมาพัฒนาร่วมกัน แต่แน่นอนว่าพื้นที่จะไม่กว้างใหญ่เท่า OCA ๒๖,๔๐๐ ตารางกิโลเมตร ในขณะนี้ สรุปรับท่านประธาน ข้อเสนอทั้งหมดนั้นกระผมมั่นใจว่าเทคโนโลยีนั้นจะช่วยให้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๘๕/๒

แบ่งเขตให้ลู่ทวิปได้รวดเร็ว แต่ละประเทศจะสามารถนำทรัพยากรในเขตของตนมาใช้ประโยชน์ได้รวดเร็วเพราะไม่ต้องเสียเวลากำหนดสัดส่วนเพื่อแบ่งปันกัน สอดคล้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศ สร้างความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และจะช่วยแก้ปัญหาพื้นที่อ้างสิทธิทับซ้อนไทย-กัมพูชาที่ยืดเยื้อยาวนานมาหลายสิบปี ให้ยุติลงด้วยดี ขอขอบคุณท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปขอเชิญคุณสุวัฒน์ จิราพันธุ์ ครับ

นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์ (สมาชิกวุฒิสภา) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ กระผมเข้าใจและเห็นใจต่อการจัดทำนโยบายของรัฐบาลผสมซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องประนีประนอม นี่คือศิลปะของการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย เพราะท่านจะต้องเป็นรัฐบาลของประชาชนทั้งปวง อย่างไรก็ตามกระผมก็เห็นเป็นสิ่งที่น่าเสียดายในคำแถลงของรัฐบาลที่ไม่ได้ให้รายละเอียดที่ชัดเจน มีแต่เพียงแนวทางกว้าง ๆ ไม่มีตัวชี้วัด ไม่มีกรอบเวลา กระผมจึงสามารถนำเสนอข้อคิดเห็นได้เพียงหลักการที่ควรจะเป็นต่อนโยบายที่สำคัญ ๆ ในเวลาอันจำกัด

ประเด็นแรก ครับท่านประธาน ผมรู้สึกผิดหวังที่ท่านรัฐบาลมิได้ให้ความสำคัญต่อการจัดทำนโยบาย เพื่อจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งที่เป็นหลักปรัชญาที่นานาชาติยอมรับการเป็นแนวทางไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ท่านประธานครับ ความแตกต่างทางการเมืองถือเป็นความสวยงามของประชาธิปไตยตราบดีที่เคารพซึ่งกันและกัน ฉะนั้นฉันนั้นความแตกต่างทางความเชื่อและศาสนาก็เป็นความสวยงามของพหุสังคมที่เราอยู่ร่วมกันอย่างสันติ แต่ที่ผ่านมามีกลุ่มบุคคลบางพวกที่คอยปลุกปั่น โจมตี กล่าวร้ายป้ายสี สร้างความหวาดกลัวต่อศาสนิกอื่น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๘๖/๑

กระผมจึงขอเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาหาแนวทางที่เหมาะสมในการเสริมสร้างความเข้าใจอย่างจริงจังต่อกันและดำเนินการตามกฎหมายต่อผู้ที่ยุยงส่งเสริมให้เกิดความวุ่นวายในสังคม และเพื่อแสดงออกถึงการเคารพกันและกันอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น กระผมขอเสนอให้รัฐบาลพิจารณาหาหรือความเป็นไปได้ที่ให้อำนาจทางศาสนาของแต่ละศาสนาเป็นวันหยุดราชการของผู้ที่นับถือศาสนานั้น ๆ โดยไม่ถือเป็นวันลา เพื่อให้เขาสามารถได้ปฏิบัติศาสนกิจในวันสำคัญดังกล่าว ท่านประธานครับ กระผมในฐานะประธานคณะทำงานติดตามการบังคับใช้พระราชกำหนดป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่เรียกว่า การปราบ Call Center ซึ่งคณะกรรมการ ICT ของวุฒิสภาได้ให้ความสำคัญและผลักดันมาตลอด จนสามารถมีการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้เมื่อต้นปีที่ผ่านมา ตลอดระยะเวลา ๖ เดือนที่ผ่านมา ผมขอเรียนว่าทุกหน่วยงานต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ต้นน้ำคือกลุ่มที่ให้บริการทางด้านมือถือและ Internet กลางน้ำคือกลุ่มที่เกี่ยวกับสถาบันและปลายน้ำคือกลุ่มที่เรียกว่าเป็นพวกหน่วยปราบปราม ทั้ง ๓ กลุ่มเหล่านี้ มีความมุ่งมั่นที่จะช่วยป้องกันและลดผลกระทบที่ประชาชนได้รับความเสียหาย ซึ่งในปีที่แล้วมีความเสียหายรวม ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ปีผู้เสียหายเป็นคดีความรวม ๓๐๐,๐๐๐ คดี อย่างไรก็ตามครับ ท่านประธาน การดำเนินงานที่จะเป็นไปตามพระราชกำหนดนั้นก็ยังไม่สามารถดำเนินงานได้เต็มที่ ผมก็ขอฝากรัฐบาลให้การสนับสนุนเร่งรัดทั้งบุคลากร ทั้งงบประมาณ เพื่อให้สามารถดำเนินการแก้ไขและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีได้ดียิ่งขึ้น การจะปราบปรามเหล่านี้ผมก็เห็นว่านอกจากเรื่องของการดำเนินงานในภาครัฐแล้วก็เห็นว่าควรที่จะมีการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนได้รับรู้กลโกงต่าง ๆทั้งหลาย ผมขอสนับสนุนให้รัฐบาลพิจารณาหา Influencer ทำ Clip Video ที่จะช่วยให้ประชาชนได้ตระหนักรู้ถึงคนโกงต่าง ๆ เหล่านี้ของพวกมิจฉาชีพ

ประเด็นสุดท้ายในเรื่องนี้ ก็คือเรื่องของการที่ขอฝากว่าให้ท่านทุกหน่วยงานที่มีฐานข้อมูลของบุคคลและนิติบุคคลสอดส่องดูแลบุคลากรของท่านมิให้เอาข้อมูลเหล่านี้ไปขายให้แก่มิจฉาชีพ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๘๖/๒

ถัดไปครับท่านประธาน เรื่องนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่อง Digital ๑๐,๐๐๐ บาท กระผมเห็นด้วยถึงความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องมีนโยบายเรื่องนี้ขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตามครับ เป็นความเห็นด้วยบนความกังวล ความกังวลที่หลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่างที่สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ในหลาย ๆ เรื่อง ทั้งเรื่องของการใช้เงิน แหล่งที่มาของเงิน อย่างไรก็ตามก็ขอให้ทางรัฐบาลลองพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบในการใช้เพื่อไม่ให้เกิดความรำคาญ เพราะไม่เช่นนั้นเราก็อาจจะเกิดปัญหาที่มีแต่เงินให้ประชาชน แต่ในที่สุดสิ่งที่จะเกิดขึ้นเราก็มีหนี้ด้วยเช่นเดียวกันครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานวุฒิสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณอภิสิทธิ์ ไส้ตู่ไกล ครับ

นายอภิสิทธิ์ ไส้ตู่ไกล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ ไส้ตู่ไกล สส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีกระทรวงวัฒนธรรมที่ท่านนั่งฟังผมอภิปรายในรอบนี้ด้วย แล้วก็ผอ.เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท่านโดยตรง หลังจากที่เราได้ฟังคำแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน โดยเฉพาะในนโยบายเรื่องการสร้างพลังสร้างสรรค์ หรือคำที่ท่านใช้ว่า Soft Power จนมาถึงการสร้างงาน สร้างรายได้ผ่านการส่งเสริม ๑ ครอบครัว ๑ ทักษะ Soft Power ตามเอกสารนโยบายหน้า ๙ ทำให้ผมมีคำถามหลายคำถาม แล้วก็โดยเฉพาะในนโยบายที่เขียนมานี้ ผมมีความรู้สึกว่ามันเป็นประโยคกลม ๆ เรียงต่อกันมันไม่ชัดในความหมาย เราไม่เห็นทิศทางวิธีการทำงานหรือตัวรายละเอียดของตัวนโยบายนั้น ผมขอ Slide เลยนะครับ ใน Slide ที่ ๒ เลยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายอภิสิทธิ์ ไส้สตรูไกล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรื่องแรกที่ผมอยากพูด ก็คือเรื่องโครงการ ๑ ครอบครัว ๑ ทักษะ Soft Power ท่านประธานที่เคารพครับ โครงการนี้เป็นโครงการสำคัญของรัฐบาล พอเราเห็นเชื่อมั่นก็เป็นชื้อตอนช่วงที่หาเสียงของพรรคเพื่อไทย แต่พออ่านชื่อโครงการแล้วผมก็มีคำถาม หรือแม้กระทั่งถามกับคนทั่วไป ก็คล้ายกันว่าความหมายของ ๑ ครอบครัว ๑ ทักษะ Soft Power คืออะไร เมื่อ ๔-๕ วันที่แล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเองก็เคยให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชน ซึ่งก็มีคำที่เราอาจจะไม่คุ้นหูกันระหว่าง Soft Power กับ Software ดังนั้นในคำอภิปรายผมต่อไปผมก็เลยรู้สึกว่าผมจะต้องไปแกะเอา เพราะว่าเนื่องจากอ่านในตัวนโยบายแล้ว ผมกลัวจะตีความเข้าใจตัวเองก็เลยต้องไปแกะเอา ฉะนั้นผมไปแกะมาแล้วก็มาจากการที่ท่านหาเสียง แล้วในเนื้อหาว่าความหมายนี้คืออะไรของ One Family One Soft Power หรือ OFOS ลงมาดูในเนื้อหาเราก็พบว่า ๑ ครอบครัวนี้ ก็ดูตีความจากจำนวนครอบครัว ตามทะเบียนว่าในประเทศไทยมีครอบครัวเท่าไร ถ้าไปดูตามทะเบียนก็ประมาณ ๒๑ ล้านครอบครัว รัฐบาลก็เขียนไว้ประมาณ ๒๐ ล้านครอบครัว แล้วก็ใน ๒๐ ล้านครอบครัวนี้ ก็เป็นจะสร้างรายได้อย่างน้อย ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี สร้างงานได้ ๒๐ ล้านตำแหน่ง ผมก็เลยคิดว่าทำไมเราถึงเริ่มต้นโครงการด้วยการทำจำนวนมหาศาลคือ ๒๐ ล้านตำแหน่ง เพราะว่าหลักคิดของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หรือ Soft Power มันพูดถึงเรื่องการทำเพิ่มมูลค่า หรือเพิ่มคุณค่าของสินค้าหรือบริการนั้น โดยการที่เราพยายามที่จะทำน้อยแต่ให้ได้มาก แล้วก็พยายามให้ความสำคัญกับต้นแบบ แต่หลังจากนั้นแล้วเราจะใช้วิธีที่จะ Duplicate หรือทำซ้ำโดยกระบวนการต่าง ๆ นานา โดยเฉพาะในชีวิตปัจจุบันก็จะใช้วิธีทางดิจิทัล เพื่อทำซ้ำทำให้มันกระจายตัวไปได้เร็วขึ้น ฉะนั้นถ้าเผื่อเราเริ่มต้นชีวิตด้วยการหาแรงงาน ๒๐ ล้านคน มันก็เหมือนกับการเปิดโรงอุตสาหกรรมไม่ต่างกับเมื่อ ๑๐๐ ปีที่แล้ว ตอนที่เราทำปฏิวัติอุตสาหกรรม ท่านประธานครับ ที่ผมแปลกใจตามมาก็อีกก็คือเรื่องจำนวนแรงงาน สร้างสรรค์ที่เมื่อสักครู่นี้ประเทศไทยจะทำ ๒๐ ล้านตำแหน่ง ในตลาดแรงงานของเราที่อยู่ในวัยแรงงานเรามีอยู่ประมาณ ๔๐ ล้านคน เราจะแบ่งคน ๔๐ ล้านคน มาทำงานได้ด้วยวิธีอะไร เราจะแบ่งมาได้ยังไง หรือเราจะไปเอาแรงงานจากเยาวชน เราไปเอาแรงงานจาก

ผู้สูงอายุมาร่วมด้วย หรือเรานับซ้ำ คือคนเราอาจจะมีอาชีพเสริมเพิ่มมากขึ้น แต่ถ้าเผื่อไปดูตลาดแรงงานทั่วโลก ในโลกใบนี้มีประชากรอยู่ประมาณสัก ๘,๐๐๐ ล้านคน ท่านทราบ ท่านประธานครับ มีคนทำงานสร้างสรรค์อยู่ในธุรกิจสร้างสรรค์ อยู่ใน Soft Power อยู่ประมาณ ๒๙.๕ ล้านคน ทั้งโลกนะครับ ในสหรัฐอเมริกามีคนทำงานอยู่ ๑๔ ล้านคน ในอังกฤษมีคนทำงาน ๒ ล้านคน ในเกาหลีที่เป็นตัวอย่างที่เราชอบพูดถึงมีคนทำงานในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อยู่เพียงแค่ ๖๘๐,๐๐๐ คน เอา ๓ ประเทศ รวมกันก็ยังไม่เกินกว่า ๒๐ ล้านคนที่เรากำลังทำ เพราะฉะนั้นเป็นคำถามแรกที่ผมถามว่าทำไมเราถึงจะต้องเกณฑ์คนทำ ถ้ารวมทั้งโลก ๒ ใน ๓ ของโลกนะครับ เพราะฉะนั้นประเทศไทย อนาคตถ้าเราทำได้ ผมเชื่อว่ายิ่งใหญ่แน่ เพราะฉะนั้นผมว่าเราเริ่มต้นตีโจทย์เรื่องนี้ผิด ไปเอาที่อุปสงค์ของคนทำ

โดยเฉพาะในเรื่องต่อมาก็คือ เรื่องการทำฝึกอบรมทักษะระดับสูง ท่านประธานครับ ในงานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หรือ Soft Power มันเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เรื่องนี้อาจจะนานแล้ว ๒๐ ปี ๓๐ ปี ๑๐ ปีที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นเครื่องมือต่าง ๆ มันเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้เราใช้ในรูปแบบของ Digital Format เสียเป็นส่วนใหญ่ แต่การที่เราจะทำฝึกอบรมในทักษะระดับสูง ผมคิดว่าเราควรจะต้องทำผ่านในเนื้อหาที่เป็น Digital Technology ไม่ว่าจะเป็น Craft Tech Art Tech NFT AR VR VI อะไรทั้งหลาย โดยเฉพาะในประเภทที่มันเป็นเนื้อหาหรือทักษะที่จำเป็นเกี่ยวกับ Digital Media เรื่อง Game เรื่อง Animation

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๘๘/๑

ส่วนการฝึกอบรม Online ก็ไม่ได้เป็นเรื่องง่ายสำหรับอย่างนี้ ใช้ระยะเวลาใช้พื้นฐานเพราะถ้าจะทำในระดับสูง ผมหวังว่าเราคงไม่ใช่เป็นการฝึกอบรม Online แบบเอาคนมานั่งฟัง มานั่งดูจบแล้วก็รับเงิน เรียกเงิน แล้วก็ดูยอด View ของคนผู้ฝึกอบรมเราคงได้ตัวเลข ๒๐ ล้านคนแน่นอน แต่ผมถามก็คือว่าประสิทธิภาพของการฝึกอบรมเราจะทำอย่างไร ผมให้ราคาฝึกอบรมนี้ถูกสุดเลย ๕๐๐ บาทต่อคน ๕๐๐ บาท คุณ ๒๐ ล้านคน ความหมายก็คือ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เราต้องจ่ายไปกับค่าฝึกอบรม เรายังไม่รู้เลย ประสิทธิภาพไปถึงไหน ผลผลิตจะไปทำอะไรได้ แต่สิ่งที่ผมรู้แน่ ๆ เลยคือบริษัทฝึกอบรมจะได้เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทไป มันก็เป็นช่องทางทำมาหากินในอนาคตไม่ว่าจะเป็นพวกเราหรือพวกเขาก็ได้ ท่านประธานครับ ในเรื่องฝึกอบรมมันคุ้มค่าจริงไหมครับ ผมไม่ติดใจกับการที่เราฝึกอบรมแล้วให้คนไทยเก่งขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีความสามารถมากขึ้น เพียงแต่ที่ผมติดใจว่าผลลัพธ์ที่ได้มันเอาไปใช้งานต่อได้มากแค่ไหน ท่านประธานครับ เวลาเราอ่านดูเหตุผลที่มันอยู่บริบทรอบ ๆ ของนโยบายก็จะพูดถึงเรื่องสิ่งเหล่านี้มันจะเกิดมาจากวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ วิถีคิด ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย ผมนึกถึงโครงการเก่าก็คือคล้าย ๆ กับ OTOP เราก็จะใช้ในเรื่องเหล่านี้ เรามีโครงการประเภทนี้อยู่ในหลายกระทรวง ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงมหาดไทยที่ดูแล OTOP เก่า ในกระทรวงอุตสาหกรรม ก็มีหมู่บ้านอุตสาหกรรม ในกระทรวงวัฒนธรรมเองก็มีผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมไทย พอดูจากบริบทตรงนี้แล้วบวกกับวิธีการที่เราพยายามอยากจะทำฝึกอบรม ผมเกรงว่าเรื่องนี้มันจะเป็นการแปลงร่างของโครงการ OTOP ผสมกับผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรมที่เขาเรียกกันว่า CPOT เพราะเนื่องจากว่าเราจะหาลูกค้าที่ไหนมาซื้อกับผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม ถ้าเราคูณจากรายได้ต่อปีกับจำนวนคนเราจะมีเงินมหาศาลมากคือ ๔๐ ล้านล้านบาท เพราะฉะนั้นผมเป็นห่วงว่าเริ่มต้นของโครงการมาได้อย่างไร

ท่านประธานครับ ในประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากพูดถึงก็คือเรื่องสิทธิเสรีภาพ การแสดงออกของคนทำงานสร้างสรรค์ โดยธรรมชาติของคนทำงานสร้างสรรค์นี้อยากจะทำงานสร้างสรรค์ที่ไม่ซ้ำจากคนเดิม แปลกจากคนเก่า คิดออกนอกกรอบ หรือบางทีก็ทำอะไรที่มันค้านสายตากับคนอื่น แต่สิ่งเหล่านี้มันอาศัยบริบททางกฎหมาย มันอาศัยบริบท

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๘๘/๒

ของสภาพแวดล้อมสังคมที่เจริญเจริญรุดหน้า แต่ในประเทศไทยเรากลับพบพระราชบัญญัติ พ.ร.บ. หลายฉบับ อย่างน้อยที่ผมค้นตอนนี้ที่มันเกี่ยวข้องโดยตรง ๖ ฉบับ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกีดขวางระดับสติปัญญาการแสดงออกของคนไทย ด้วยเหตุผลของรัฐก็คือ มันขัดกับศีลธรรมอันดี มันขัดกับความมั่นคง เรามีตัวอย่างสิ่งเหล่านี้ อย่างเช่น พ.ร.บ. ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ การกำกับ การประกอบกิจการวิทยุโทรทัศน์กระจายเสียง กิจการโทรคมนาคม โดยเฉพาะใน พ.ร.บ. ที่สำคัญแล้วกัน ก็คือพ.ร.บ. ส่งเสริมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ปี ๒๕๕๑ พ.ร.บ. นี้เมื่อ ๒ เดือนที่แล้วเพิ่งมีการทำประชาพิจารณ์กัน ท้ายสุดทางฝั่งเอกชนก็ออกมาต่อต้าน สาเหตุก็คือว่า พ.ร.บ. ถูกขยายขอบเขตอำนาจของคนที่พิจารณา ขอบข่ายการลงโทษหรือแม้กระทั่ง ค่าธรรมเนียมที่เพิ่มมากขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือขวางวิถีคิดของคนทำงานสร้างสรรค์ เรามีตัวอย่างว่าหนังไม่ต่ำกว่า ๑๕ เรื่อง ที่ถูก Censor ห้ามฉาย หรือมีเกม หลายท่านอาจจะ คงได้ยิน Home sweet home ที่เราไม่สามารถ Access เข้าไปเล่นได้ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จิรinx ๘๘/๑

เรามีเพลงที่เมื่อก่อนเราเคยได้ยินประเทศภูมิ และท้ายสุดเราก็ถูกส่วนราชการฟ้อง เราก็ไม่สามารถเข้าไปในเพลงเหล่านี้ได้ สิ่งที่ผมพูดมาเราลองกลับไปดูตัวชี้วัด ผมไปเปิดดูในตัวชี้วัดดัชนีเสรีภาพของสื่อขององค์กรสื่อไร้พรมแดนในปีนี้อะไรอยู่ในอันดับที่ ๑๐๖ จาก ๑๘๐ ประเทศ เราอยู่ในระดับที่เขาเรียกว่า กลุ่มยากลำบาก เพราะฉะนั้นผมอยากฝากให้กับท่านรัฐบาลดูพื้นฐานสำคัญก็คือเสรีภาพของคนแสดงออก หรือแม้กระทั่งในข้อมูลของ Soft Power Index ของโลก เราอยู่ในอันดับที่ ๔๑ ตกลงมาจากอันดับที่ ๓๕ ใน ๑๒ อันดับแรก เป็นประเทศที่เป็นประชาธิปไตยเต็มตัว สิ่งที่เราตกตะลึง เราอาจจะได้คะแนนสูงในกลุ่มวัฒนธรรม แต่คะแนนในส่วนอื่น เช่น การเมือง การปกครอง เรื่องการศึกษา เรื่องวิทยาศาสตร์เราได้คะแนนน้อยมาก เพราะฉะนั้น Soft Power มีความหมายที่กว้างขวางมากกว่าคำว่า วัฒนธรรม

ประการที่ ๓ ที่ผมอยากเสนอเป็นพื้นฐาน ก็คือเรื่องการส่งเสริมสวัสดิการของการทำงานสร้างสรรค์ ปัจจุบันเรามีคนที่ทำงานสร้างสรรค์ตามข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์อยู่ ๘๘๐,๐๐๐ คน ใกล้เคียง ๆ จะ ๑ ล้านคน ถ้าเผื่อเราบวกคนอีก ๒๐ ล้านคนเข้าไป คำถามผมก็คือว่าสวัสดิการ ชีวิตความเป็นอยู่ของคนเหล่านี้จะอยู่กันได้ด้วยอะไรบ้าง เพราะแรงงานเป็นพื้นฐานสำคัญมากของตัวฝั่งผู้ผลิต เป็นฐานสำคัญของระบบเศรษฐกิจของประเทศ แต่เรากลับไม่พูดถึงสวัสดิการเขาเหล่านั้น โดยเฉพาะใน ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ของแรงงานประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ คน ที่ตัวเลขปัจจุบันไม่ได้อยู่ในระบบการจ้าง ไม่มีสัญญาจ้าง โดนละเมิดสิทธิในการทำงาน การทำงานเกินเวลา การได้ค่าแรงไม่เป็นธรรม สภาพการทำงานที่เสี่ยงกับอันตรายจนถึงชีวิตได้ โดยเฉพาะในอาชีพใหม่ ๆ ที่เรียกว่าอาชีพรับจ้างอิสระ หรือ Freelance ซึ่งเป็นอาชีพที่คนรุ่นใหม่ทำอยู่จำนวนมากเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นผมจึงฝากอีกเรื่องหนึ่งที่รัฐบาลไม่ได้กล่าวถึงในนโยบาย

ท่านประธานครับ ประเด็นที่ทิ้งท้ายสุดท้ายก็คือ เรื่องข้อสังเกต ผมว่าคำว่า Soft Power นี้ จากที่อธิบายหรือจากความหมายที่เคยพูดกันมา มันเป็นเพียงแค่ทรัพยากรทางด้านวัฒนธรรม แต่สิ่งสำคัญก็คือการขัดเกลา การปรุงแต่ง การเติมกิจกรรม การเพิ่มคุณค่าให้มันมีราคาเพิ่มมากขึ้น อันนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องทำกัน เพราะฉะนั้นในฐานะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณัฐ ๘๘/๒

ที่ทำงานในเรื่องนี้ ผมมีคำถามอีก ๒-๓ คำถามฝากถึงรัฐบาล ก็คือเรื่องต่อนหาเสียงก็จะมีองค์กรที่เข้ามารับผิดชอบ เช่นเรื่อง TICA เราก็คอยากรู้ว่าหน้าตาองค์กรจะมารับผิดชอบต่ออุตสาหกรรมสร้างสรรค์ หรือใน Soft Power ก็สาขา ก็ประเภท ด้วยเงินเท่าไร วิธีการทำงานจะทำงานอย่างไร เพราะเนื่องจากว่าในอุตสาหกรรมแต่ละอันก็มีลักษณะธรรมชาติที่แตกต่างกัน หรือเรื่องกองทุนก็มีกองทุนที่มีอยู่แล้ว และกองทุนใหม่ที่ทางพรรคเพื่อไทยบอกว่าจะตั้งกองทุนเพิ่มมากขึ้น ในฐานะที่เป็นฝ่ายค้าน ผมจะคอยติดตาม แล้วก็การดำเนินงานของท่านแบบใกล้ชิดนะคะ โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องการจ้างงาน ๒๐ ล้านตำแหน่ง ๑ ครอบครัว ๑ ทักษะ Soft Power และเป็นแรงงานสร้างสรรค์ที่มีจำนวนมากกว่า ๒ ใน ๓ ของโลกนะคะ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ผมก็จะยินดีมาก เราคงขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง Soft Power ของโลกแน่ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณลลิตาธิภรณ์ วริณวัชรโรจน์ ครับ

นางสาวลลิตาธิภรณ์ วริณวัชรโรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพค่ะ ดิฉัน นางสาวลลิตาธิภรณ์ วริณวัชรโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานคะ รัฐบาลใหม่ภายใต้การนำของนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาในหน้า ๙ และหน้า ๑๐ ของเอกสาร ทำให้เราเห็นภาพว่าระบบการศึกษาไทย นอกจากความท้าทายในเชิงปริมาณ การศึกษาของไทยยังมีความท้าทายเชิงคุณภาพอีกหลายมิติค่ะ นี่จึงเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งของรัฐบาลใหม่ที่ต้องเร่งปฏิรูปการศึกษา

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๙๐/๑

นางสาววลินธิภรณ์ วรินวัชรโรจน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : และเท่าที่ดิฉันได้ทำการศึกษาคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีก็พบว่ารัฐบาลได้วางแนวทางในการมุ่งเสริมสร้างศักยภาพตามความถนัดของผู้เรียน สร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างรายได้และสร้างอนาคตค่ะ ดิฉันขออนุญาตชี้แจงรายละเอียดและข้อเสนอแนะในที่นี้ผ่านไปทางท่านประธานเพื่อให้ครอบคลุมการปฏิรูปการศึกษาที่กำลังจะเกิดขึ้นดังต่อไปนี้ค่ะ

สิ่งแรกที่รัฐบาลควรทำเพื่อการปฏิรูปอันดับแรก ก็คือการกระจายอำนาจทางการศึกษาแก่ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ผ่านมาคะเรามักเข้าใจกันว่าการกระจายอำนาจทางการศึกษาคือ การถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางไปให้ส่วนท้องถิ่น แต่สิ่งที่รัฐบาลใหม่ของประชาชนจะต้องตระหนัก และมองไปให้ไกลกว่านั้นก็คือการกระจายอำนาจไปสู่ผู้เรียนโดยตรง หากรัฐบาลใหม่จะสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต แนวนโยบายการเรียนรู้มีรายได้ เรียนรู้ง่ายตลอดชีวิต จึงเป็นคำตอบค่ะ เพราะผู้เรียนจะมีอำนาจสูงสุดในการเลือกเรียนตามความถนัด ความชอบ ความสนใจ โดยไม่จำกัดอายุ สถานที่ เวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคใหม่เราเข้าใจกันว่าความรู้มีกว้างขวาง ลึกซึ้ง และเกินกว่าห้องเรียนในรูปแบบปัจจุบันค่ะ ท่านประธานคะ การสร้าง Platform ใหม่นี้จะสร้างให้เกิดการเรียนรู้ในระบบ Online และ Offline โดยผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ และสามารถสะสมหน่วยกิตไว้ที่ธนาคารหน่วยกิต หน่วยกิตเหล่านี้ยังสามารถเทียบโอนกันได้ระหว่างการเรียนในระบบ Online กับการเรียนในห้องเรียน ซึ่งหลาย ๆ ประเทศก็นิยมทำกัน ไม่ว่าจะเป็นสิงคโปร์ เกาหลี ออสเตรเลีย หรือแม้แต่กระทั่งอเมริกา การส่งเสริมเรื่องการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นสิ่งที่สำคัญในโลกยุคปัจจุบันค่ะ Platform เหล่านี้ ยังสร้างการสื่อสารการเรียนรู้ในรูปแบบเป็นเครื่องมือช่วยจับคู่การทำงานให้กับผู้เรียนได้อีกด้วยค่ะ เหมือนกับ Resume ค่ะท่านประธาน เราสามารถนำเอาทักษะและประสบการณ์ที่เรามีบรรจุเข้าไปใน Platform ท่านประธานทราบไหมคะ ปัจจุบันมีแรงงานนอกระบบในปี ๒๕๖๕ กว่า ๒๐ ล้านคนค่ะ แรงงานนอกระบบเหล่านี้มีการศึกษาสูงสุดเพียงแค่ระดับประถมศึกษาเท่านั้น ดังนั้นการ Reskill และ Upskill ผ่าน Platform นี้จะช่วยทำให้เกิดการจ้างงานระหว่างภาคเอกชน เพื่อนำไปสู่การสร้างงานและสร้างรายได้ของรัฐบาลค่ะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๙๐/๒

อย่างที ๒ แนวทางที่ดิฉันเห็นว่ารัฐบาลควรจะตระหนักและให้เห็นถึงความสำคัญนอกจากการสร้างการเรียนรู้ให้ผู้เรียนโดยตรง ก็คือการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางหลักสูตรเป็นสิ่งที่รัฐบาลควรพิจารณา หลักสูตรในปัจจุบันเป็นการเรียนที่เน้นในกลุ่ม ๘ สารการเรียนรู้แบบเดิม เช่น กลุ่มนาฏศิลป์ กระบี่กระบอง ลูกเสือ หรือเนตรนารีอื่น ๆ แต่เราควรเปิดให้เป็นการเรียนรู้ตามความสมัครใจ จากวิชาบังคับให้กลายเป็นวิชาเลือกแบบเสรี และกระทรวงศึกษาธิการควรตระหนัก และเพิ่มตัวเลือกของวิชาเลือกเสรีให้มากขึ้นก็คือวิชาพื้นฐานทางด้านการเงิน การธนาคาร สิ่งแวดล้อม และกฎหมายพื้นฐาน รวมถึงสิทธิมนุษยชน เป็นต้น เพื่อสร้างตัวเลือกที่หลากหลายในการเรียนและเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะที่ผ่านมาเราพบว่าวิชาที่เรียนเราไม่ได้ใช้ และวิชาที่ใช้เราดันไม่ได้เรียนเพื่อให้นักเรียนเรียนในสิ่งที่ใช่ และใช้ในสิ่งที่เรียนจะทำนุประโยชน์ ประธาน หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพแล้วจำเป็นที่เราต้องพัฒนาคู่ขนานไปกับคุณภาพของครูค่ะ ดิฉันจึงอยากเสนอให้การพัฒนาคุณภาพครูเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นครูผู้อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน คำนึงความเป็นครูให้กับนักเรียนโดยการลดภาระงานด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาระงานด้านเอกสาร การประเมินที่ไม่จำเป็น ลดเวลาเวร และลดงานที่ซ้ำซ้อน เปลี่ยนระบบฐานการจัดเก็บข้อมูลกลางเพื่อให้กรอกครบ จบทีเดียวในระบบของครูเพื่อไม่ให้ครูต้องเสียเวลา จูงใจครูมากขึ้นด้วยการเพิ่มสวัสดิการ ทั้งสวัสดิการการตอบแทนที่เหมาะสมและสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย เพิ่มความก้าวหน้าให้ครู โดยการประเมินครูตามเกณฑ์หลักที่เป็นธรรมโดยอิงกับผลการสอนให้มากขึ้น มากกว่าเอกสาร และสุดท้ายคือเพิ่มการเรียนรู้เพื่อให้ครูเป็นต้นแบบ ดิฉันคิดว่าแนวทางการเพิ่มสวัสดิการและลดภาระงานเหล่านี้จะทำให้ครูกว่า ๔๐๐,๐๐๐ อัตรา ที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน ตั้งใจสอนและปลูกฝังให้กับลูกหลานไทยค่ะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิร ๙๑/๑

ส่วนแนวทางสุดท้าย คือการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เราทราบกันดีอยู่แล้วว่าประมาณ ๑.๓ ล้านคน ในปี ๒๕๖๕ เป็นเด็กยากจนพิเศษ และเด็กกลุ่มนี้กว่าร้อยละ ๕๐.๔ มีรายได้ที่ต้องพึ่งพิงจากสวัสดิการของรัฐ ปัญหาก็คือการที่เด็กหลุดออกจากระบบการศึกษาเป็นเพราะความยากจน ท่านประธานทราบไหมคะว่า UNESCO ประเมินว่าถ้าเด็กไทยไม่ต้องหลุดออกจากระบบการศึกษาเลย หรือที่เราใช้คำว่า Zero Dropout จะทำให้ GDP ของประเทศสามารถเติบโตได้ถึง ๓ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นความสัมพันธ์ของความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจจึงเหมือนไก่อกับไข่คะ ท่านประธาน เพราะทั้งคู่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน ดังนั้นสิ่งที่รัฐบาลใหม่จะต้องทำก็คือการเข้าไปตัดวงจรความยากจนดังกล่าวด้วยการสร้างให้เกิดรายได้ใหม่ ๆ และเปิดโอกาสการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นคะ และเพื่อให้เด็กไทยไม่ต้องหลุดออกจากระบบการศึกษา ดิฉันอยากเสนอให้รัฐบาลใหม่ควรพิจารณาใน ๓ เรื่องเร่งด่วนดังนี้

อย่างแรก คือเพิ่มเงินอุดหนุนนักเรียนยากจนแปรผันตามค่าครองชีพคะ

อันที่ ๒ ขยายมาตรการการลดหย่อนภาษีเพื่อเพิ่มการสนับสนุนเงินเข้าสู่กองทุนเสมอภาคทางการศึกษา

และสุดท้ายมาตรการการออกสลากเพื่อเพิ่มความเสมอภาคทางการศึกษาคะ มาตรการเหล่านี้สามารถดำเนินการได้ทันทีโดยมติคณะรัฐมนตรีเพื่อเป็นการระดมเงินสนับสนุนทางการศึกษาและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระยะสั้นในปีงบประมาณ ๒๕๖๗

สุดท้ายท่านประธาน ดิฉันอยากจะบอกว่าแนวทางที่ได้อภิปรายไปนี้ทำให้เราเห็นถึงความสัมพันธ์ที่ร้อยเรียงกันและเชื่อมโยงโดยมีเป้าหมายเดียวกันก็คือการปฏิรูปการศึกษาและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตคะ ดิฉันเชื่อว่าตลอด ๔ ปีข้างหน้าจะเป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงและการปฏิรูป โดยเฉพาะมิติการศึกษา และดิฉันเชื่อว่าทุกท่านในที่นี้ย่อมมีความตั้งใจอยากรจะเห็นการศึกษาของประเทศเราดียิ่งขึ้น ขอบคุณคะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปทางวุฒิสมาชิกจะเชิญที่เดียว ๒ ท่านนะครับ ท่านวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ คนละ ๕ นาที เชิญครับ คุณวุฒิพันธุ์ก่อนครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิร ๙๑/๒

นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ กระผม นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ เมื่อเริ่มตั้งสำนักงานงบประมาณขึ้นในปี ๒๕๐๒ ประเทศไทยเราตั้งงบประมาณไว้จำนวน ๗,๐๐๐ ล้านบาท มีประชากรประมาณ ๒๖ ล้านคน งบประมาณเฉลี่ยต่อหัวประชากรอยู่ที่ ๒๖๙ บาทต่อคนต่อปี ถึงวันนี้เรามีประชากร ๖๖ ล้านคน มีวงเงินงบประมาณทั้งสิ้นในปี ๒๕๖๖ จำนวน ๓.๑๘ ล้านล้านบาท ค่าเฉลี่ยต่อหัวประชากรนั้นเพิ่มขึ้นเป็น ๔๘,๐๐๐ บาท ตอนนี้เรากำลังจะทำงานงบประมาณปี ๒๕๖๗ ซึ่งผมจะขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนข้อสังเกตที่เป็นข้อกังวลของผมเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง บางประการดังต่อไปนี้ครับ ข้อเท็จจริงที่เป็นลักษณะทางโครงสร้างของงบประมาณประเทศไทยในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมาก็คือ

ประการแรก งบประมาณของประเทศเรานั้นมีกรอบวงเงินในแต่ละปีสัดส่วนไม่เกิน ๑ ใน ๕ หรือประมาณไม่เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในครั้ง หรือ GDP อย่างตอนนี้ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ตั้งไว้ ๓.๑๘ ล้านล้านบาท เทียบกับขนาดของ GDP ปีนี้ประมาณ ๑๗ ล้านล้านบาท คิดเป็น ๑๗ เปอร์เซ็นต์ ของ GDP ขณะที่ในกลุ่มประเทศที่เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะมีกรอบวงเงินงบประมาณในสัดส่วนที่สูงกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ของ GDP

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๙๒/๑

ประการที่ ๒ ด้านรายได้ การจัดเก็บรายได้ของประเทศเราจะมีขนาดประมาณ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ของ GDP โดยปี ๒๕๖๖ นี้อยู่ที่ ๒.๔๙ ล้านล้านบาท หรือคิดเป็น ๑๓.๙ เปอร์เซ็นต์ ของ GDP ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วจะจัดเก็บรายได้ในแต่ละปีได้ประมาณ ๓๐-๓๕ เปอร์เซ็นต์ ของ GDP

ประการที่ ๓ งบประมาณของประเทศเรา ปกติมักจะเน้นให้เป็นงบประมาณแบบขาดดุลเป็นหลัก คือมีรายรับน้อยกว่ารายจ่ายต่อเนื่องมาโดยตลอด ยากมากที่จะทำงบประมาณให้เข้าสู่สมดุล อย่างในปีนี้เราก็ตั้งขาดดุลอยู่ที่ ๖๔๕,๐๐๐ ล้านบาท

ประการที่ ๔ งบประมาณรายจ่ายประจำปีของประเทศไทย สัดส่วนประมาณ ๓ ใน ๔ หรือประมาณ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ก็จะถูกนำไปใช้จ่ายในลักษณะที่เป็นรายจ่ายประจำ คืองบบุคลากรบวกกับงบดำเนินงานเสียเป็นส่วนมาก อย่างปี ๒๕๖๖ นี้เราตั้งงบที่เป็นรายจ่ายประจำไว้ที่ ๒.๓๙ ล้านล้านบาท เท่ากับ ๗๕.๒๖ เปอร์เซ็นต์ ของยอดรวมงบประมาณทั้งสิ้น ๓.๑๘ ล้านล้านบาท

ประการที่ ๕ สัดส่วนของวงเงินงบประมาณที่เป็นรายจ่ายลงทุน หรืองบลงทุน ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของประเทศไทย มีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอด จนปัจจุบันปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ระดับ ๒๑.๘๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๖.๙ แสนล้านบาท จากยอด ๓.๑๘ ล้านล้านบาท ท่านประธานครับ ที่กราบเรียนมาคือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเงื่อนไข และข้อจำกัดของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีของเราในปัจจุบัน ผมเกรงว่าถ้าหากสถานการณ์ของงบประมาณประเทศเราจะยังดำเนินต่อไปในลักษณะนี้ คือตั้งงบประมาณได้เพียงแค่เพื่อรองรับงบบุคลากร และงบดำเนินงานที่เป็นรายจ่ายประจำ กับงบเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ที่ตั้งตามภาระผูกพันทางกฎหมายเราก็จะไม่มีวงเงิน หรือพื้นที่ทางการคลังเหลือเพียงพอที่จะนำไปลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างที่เราเคยทำกันมาในอดีต ท่านประธานครับ ผมอยากให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพิ่มน้ำหนัก และให้ความสนใจพิจารณาศึกษาหาทางเพิ่มรายได้กันอย่างจริงจัง เพราะถ้าเราไม่สามารถเพิ่มรายได้ ฐานะการคลังของเราก็จะอ่อนแอลงเรื่อย ๆ ในระยะยาวครับท่านประธาน ที่สำคัญสถานการณ์ของโควิดในช่วง ๓-๔ ปีที่ผ่านมา ทำให้เศรษฐกิจของประเทศชะลอตัวลงทั้งหมด ขอเวลาสักครู่สั้น ๆ นะครับ อย่างไรก็ตามในระยะสั้นนี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๙๒/๒

การใช้จ่ายเงินภาครัฐด้วยการเร่งรัดจัดหางบประมาณ ปี ๒๕๖๗ ก็น่าจะยังคงเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะทำหน้าที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้ยังคงเดินหน้าต่อไปได้อีกอย่างที่รัฐบาลนี้คาดหวัง

สุดท้าย ผมขอถือโอกาสอันดีนี้ส่งความปรารถนาดีเป็นกำลังใจให้กับท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีทุกท่านประสบความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายตามนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา ผมขอแสดงความชื่นชมต่อคำแถลงนโยบายซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นสำคัญที่กำลังเป็นปัญหาอุปสรรคของการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า และพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างความอยู่ดีกินดีมีความสุขเอาไว้อย่างครบถ้วน ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (สมาชิกวุฒิสภา) : ประธานที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องเรียนว่านโยบายที่รัฐบาลเสนอนี้ในส่วนของวุฒิสภาเองให้ความสำคัญมาตลอดในเรื่องเกี่ยวกับการพิทักษ์ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งในหน้า ๔ ก็เป็นนโยบายที่รัฐบาลเสนอไว้ว่ารัฐบาลชุดนี้มีนโยบายที่จะพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ แล้วก็มีส่วนอื่นอีกหลายประการ นอกจากนั้นในหน้า ๖ ของนโยบายดังกล่าวในเรื่องการจัดทำรัฐธรรมนูญ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๙๓/๑

รัฐบาลก็เสนอในเรื่องจะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ก็มี ความชัดเจนว่าจะไม่แก้ไขในหมวดพระมหากษัตริย์ ซึ่งที่กราบเรียนตรงนี้ก็อยากจะขอบพระคุณทาง ส่วนของรัฐบาลเองที่มีความชัดเจน เพราะเรื่องเหล่านี้เรามีความขัดแย้งในสังคมมายาวนาน เมื่อรัฐบาลมีความชัดเจนในเรื่องเหล่านี้ก็อยากให้ เป็นสิ่งที่รัฐบาลยืนยันหยุด แล้วก็ดำเนินการตามที่แถลงนโยบายในส่วนนี้ไว้

ในส่วนที่ ๒ นโยบายที่รัฐบาลเสนอหาเสียงไว้ นั้น ก็ต้องเรียนด้วยความเคารพว่าสิ่งที่รัฐบาลเสนอไว้มีหลายเรื่อง หลายประการที่ดูแล้วเป็นสิ่งที่ดี แต่สิ่งสำคัญก็คือรัฐธรรมนูญให้ความสำคัญในเรื่องว่าจะจัดทำนโยบายใดนั้นจะต้องมีความชัดเจนในเรื่องแหล่งที่มา เพียงแต่ว่ารัฐบาลไปสรุปในส่วนสุดท้าย ในเรื่องเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้จ่ายอยู่ในหน้า ๑๔ นะครับ ก็เป็นการเขียนเหมารวม ๆ มา จริง ๆ ถ้าเกิดมีความชัดเจนในเรื่องใช้งบประมาณต่าง ๆ มันก็จะทำให้การทำงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามยกตัวอย่างที่ชัดเจนครับในเรื่องเกี่ยวกับการแจกเงินดิจิทัลที่พูดกันมาหลายท่านนั้น ผมคิดว่าในวิธีการเสนอนโยบายลักษณะที่กำหนดประโยชน์ให้กับประชาชนนั้นนะครับ ถ้าหากว่าไปกำหนดในลักษณะที่เหมือนจะให้ เป็นสิ่งตอบแทนกับการที่จะได้คะแนนเสียง ผมว่ามันเป็นนโยบายที่เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีเท่าไรนัก เนื่องจากว่ามีฉะนั้นแล้วในการหาเสียงของพรรคการเมืองต่าง ๆ ก็จะเสนอนโยบายที่เกทับกัน คราวนี้รัฐบาลนี้โดยพรรคเพื่อไทยเสนอให้ ๑๐,๐๐๐ บาท คราวหน้าก็จะเป็น ๑๕,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท แล้วแหล่งที่มา ก็พูดคลุม ๆ จริง ๆ เจตนา ก็คืออยากจะต้องการให้กำหนดว่ามาจากไหน แต่คำตอบท่านก็ใช้คำตอบแบบกำปั้นทุบดินว่าเอามาจากภาษีอากร เพราะฉะนั้นการหาเสียงลักษณะอย่างนี้ มันก็จะทำให้เกิดปัญหาในเมื่อได้รับการเลือกตั้งเข้ามาแล้ว การบริหารในส่วน ของรายได้ของรัฐต่าง ๆ จะมีผลกระทบ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อหาเสียงแล้วนะครับ ผมก็คงจะขัดแย้งอะไรไม่ได้ เพราะรัฐบาลบอกว่าทำได้เมื่อบอกว่าทำได้เราจะบอกทำไม่ได้ก็คงจะผิดวิสัย แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่บอกว่าทำได้นั้น ต้องดูผลที่ตามมาครับท่านประธาน ว่าผลที่ตามมาจากการที่ท่านแจกเงินไปคนละ ๑๐,๐๐๐ บาทนี้ ผมก็เชื่อว่าเงินนี้ นะครับ ใคร ๆ ก็อยากได้ครับ แล้วได้มาก็ไม่ได้ผิดกฎหมาย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรรมกาญจน์ ๙๓/๒

แต่ได้มาแล้วเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ของแต่ละคนนี้ใช้จ่ายในแต่ละเดือนมากกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท อยู่แล้วนะครับ โดยส่วนใหญ่เมื่อใช้หมดไปแล้วสิ่งที่จะเกิดปัญหาก็คือเงินหมดแล้ว มันก็เกิด ความทุกข์เหมือนเดิม อยากจะแนะนำเสนอแนะรัฐบาลครับ ในรายงานนโยบายฉบับนี้ รัฐบาลก็เสนอหลายเรื่องเกี่ยวกับการสร้างงาน สร้างอาชีพ แต่ยังไม่มีความชัดเจน เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าความยั่งยืนของการที่จะให้ประชาชนมีรายได้ ก็คือต้องมีอาชีพ ถ้าหากว่ารัฐบาล มีเงิน ใช้เงินถึง ๕๐๐,๐๐๐-๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วเอามาสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับ ประชาชนมันจะได้ทุกเดือนครับท่านประธาน แล้วมันก็จะยั่งยืน นอกจากนั้นในส่วนที่จะใช้ ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นะครับ ก็อยากจะเรียนว่าจริง ๆ แล้วรัฐบาลมีต้นทุนนะครับ ก็คือที่ดินแปลงต่าง ๆ ที่ประชาชนถือครองไว้อยู่มีมากมาย แต่ติดขัดอยู่ตรงที่ผังเมือง ผังเมืองใหม่ไม่ประกาศ ถ้าประกาศผังเมืองใหม่ประกาศมันก็จะทำให้มูลค่าทรัพย์สินมีสูงขึ้น การใช้ประโยชน์ในที่ดินและทรัพย์สินนั้นก็จะสามารถทำสร้างประโยชน์สร้างรายได้ให้กับ ประชาชนมากขึ้นนะครับ จริง ๆ ก็มีหลายเรื่อง โดยระยะเวลาจำกัดก็เสนอแนะสรุปได้ว่า การจะแก้ปัญหาเศรษฐกิจนั้นขอให้รัฐมนตรีทุกคนเป็นทีมเศรษฐกิจ ทุกกระทรวง อย่าไปตั้ง แค่ ๔-๕ คน

นอกจากนั้นสุดท้ายนะครับท่านประธาน ในความเป็นรัฐบาลอยากจะให้ รัฐบาลใจกว้าง รับปัญหาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะถือว่าใกล้ชิดกับประชาชน ในทุก ๆ เรื่อง ทุก ๆ พรรค ไม่ว่าฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๙๔/๑

แล้วเอาปัญหาทั้งหมดที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือรวมถึงวุฒิสภาด้วยนำเสนอรัฐบาลแล้ว ขอให้รัฐบาลนำปัญหาดังกล่าวนี้นี้ทั้งหมดมาแก้ไขทุกเรื่องมันก็จะทำให้เกิดการบริหารงาน ในส่วนของรัฐบาลที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนอย่างชัดเจน แล้วก็ยั่งยืน มันคง ขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญ พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ ครับ

พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในนามของสมาชิกรัฐสภา วันนี้ผมเองเป็นคนที่เป็นฝ่ายค้าน แล้วก็เห็นชอบให้ท่านเศรษฐาได้เป็นนายกรัฐมนตรี ความคาดหวังของผมก็อยากจะเอา ผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องด้านเศรษฐกิจมาแก้ปัญหา แต่ก็ผิดหวังนะครับ ผมสงสัยว่า คุณเศรษฐา พอมาดูแลแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีแล้วไม่ได้ดังที่คิดนะครับ ข้อหนึ่งที่ผมเห็นถึงความสำคัญที่เลือกท่านเศรษฐาก็คือท่านจะแก้วิกฤติชาติ แต่พอมาดูแลแล้วมันไม่ใช่ เรื่องจริง ๆ ขณะนี้ปัญหาเกิดขึ้นปัญหาคอร์รัปชันครับ ทุกองค์กรคอร์รัปชันเกือบหมด งบประมาณแผ่นดิน ๓.๑ ล้านล้านบาท งบลงทุน ๒๐ เพอร์เซ็นต์ หายไปจากการคอร์รัปชัน การฮั้วประมูล เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่าง ๆ การเลือกตั้งที่ใช้ความรุนแรง การเกิดเหตุระเบิดที่มูโนะ เพราะเรื่องส่วย และเกิดที่นครปฐม ๒ วันนี้ท่านไป Check ดูว่าเรื่องอะไร มันจะมา แต่เรื่องคอร์รัปชันทั้งนั้น แต่ในนโยบายของท่านเศรษฐารัฐบาลของนายกรัฐมนตรีไม่มี แก้ปัญหาเรื่องนี้เลย ให้ความสำคัญน้อยมาก ตั้งแต่หน้า ๑-๔๓ พูดอยู่นิดเดียว นะครับ ว่าการทำงานร่วมกันของประชาชนในการป้องกันและจัดการทุจริตที่ประชาชนมีส่วนร่วม มีอยู่แค่นี้ ผมเป็นห่วงนะครับ เพราะว่าหลาย ๆ อย่างโดยเฉพาะในเรื่องสัญญาที่ไม่เป็นธรรม สภาพชาวบ้านตอนนี้คนรวยก็ยิ่งรวยขึ้น คนจนยิ่งจนลง คนชั้นกลางจะหายไป เมื่อก่อนนี้ จะชี้ให้เห็นเลยนะครับ ไฟฟ้า ค่าเช่าบ้านจะมีอยู่ ถ้าค่าเช่าบ้าน ๑,๐๐๐ บาท ค่าไฟฟ้า ประมาณ ๑๕๐-๒๐๐ บาท ถ้าค่าเช่าบ้าน ๒,๐๐๐ บาท ค่าไฟฟ้าก็ประมาณ ๓๐๐ บาท

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๙๔/๒

หรือ ๔๐๐ บาท แต่ปัจจุบันนี้ค่าเช่าบ้านกับค่าไฟฟ้าเท่ากันนะครับ ค่าไฟฟ้านี้แพงมากเลย เพราะว่าโครงสร้างในตงนี้ ค่ากินเปล่าไฟฟ้า แล้วก็สัญญาแต่ละสัญญาที่รัฐไปทำไว้ ขอยกมาก ไม่เปิดเผยให้ประชาชนเลย ตงนี้ผมเองก็เป็นหน่วยงานรัฐมนตรีว่าจะอยู่ไม่นานแล้ว ถ้าไม่ให้ความสำคัญเรื่องนี้ พอดูก่อนหน้านี้ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะเอาท่าน พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์มาเป็นรองนายกรัฐมนตรี แล้วก็มาคุมในเรื่องของการคอร์รัปชัน เรื่องทุจริตต่อหน้าที่ แต่ปรากฏว่าไม่มีเลยนะครับ และท่านจะหาท่านเสรีพิศุทธ์ได้อย่างไร ในลักษณะคนที่กล้าต่อสู้ คนดี คนเก่ง และมีสะอาด ท่านจะหาได้อย่างไร ที่จริงเอา ท่านเสรีพิศุทธ์มาปกป้องท่าน ผมจะยกตัวอย่าง Case Study ให้ฟังเรื่องหนึ่ง ในเรื่อง สัมปทานจากรัฐนะครับ ประเด็นในเรื่องบริษัท ท่าอากาศยานไทยไปทำสัญญาร่วมกับ บริษัท สกาย ไอซีที เป็นเรื่องที่เสียหายอย่างมาก ขอ Slide ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ไปทำสัญญา สรุปตัวผู้โดยสาร ๑ ใบจ่าย ๖๕ บาท ๒. ระบบคัดกรองผู้โดยสาร ๓๕ บาท ๓. Check-in ผู้โดยสาร ๓๐ บาท เรามาดูตงนี้ นะครับว่าถ้าตัวเครื่องบิน ๑ ใบ หัก ๓๕ บาท บริษัท ท่าอากาศยานไทย ได้ ๔.๕๐ บาท -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธรรณ ๙๕/๑

บริษัทเอกชนได้ ๓๐.๕ บาท สัญญาจ้างเหมายาว ๕ ปี บริษัท ท่าอากาศยานไทย ได้ ๒,๗๐๐ ล้านบาท บริษัทเอกชนได้ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็มาอยู่ในเรื่องการลงทะเบียน Check-in นะครับ ตัวเครื่องบิน ๑ ใบ เก็บ ๓๐ บาท บริษัท ท่าอากาศยานไทย ได้ ๑๐ บาท บริษัทเอกชนได้ ๒๐ บาท สัญญาจ้างเหมายาว ๑๐ ปี บริษัท ท่าอากาศยานไทย รวม ๑๐ ปีแล้ว ๓,๗๐๐ ล้านบาท บริษัทเอกชนได้ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ค่าประกันรายได้ ให้เอกชนที่ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ๙๐ เปอร์เซนต์ โดยสรุปว่า บริษัท ท่าอากาศยานไทย ในเงินทั้งหมด ๖๕ ล้านบาท บริษัท ท่าอากาศยานไทย ได้ ๑๔.๕ บาท แล้วก็บริษัทได้ ๕๐.๕ บาท รวมสัญญาจ้างเอกชนได้แน่ ๆ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท บริษัท ท่าอากาศยานไทย ได้ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ในการประกันรายได้ถ้าไม่ครบต้องจ่าย ผมก็อยากจะชี้ให้พวกเรา ได้เห็นเลยว่าสัญญานี้เป็นตัวอย่าง สรุปประเด็นสำคัญของ บริษัท ท่าอากาศยานไทย เจาะจง เอื้อเอกชน ค่าประกันรายได้ ๙๐ เปอร์เซนต์ ระบบ Check-in ผู้โดยสาร ค่าประกันรายได้ ให้เอกชน ๙๐ เปอร์เซนต์ ด้วยจำนวนเงิน ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท หากสนามบินปิดหรือผู้โดยสาร ไม่ได้ตามเป้า บริษัท ท่าอากาศยานไทย เจ๊งอย่างเดียว เพราะครบสัญญาต้องจ่ายค่าโง่ นี่ต้องใช้คำว่าจ่ายค่าโง่เลยนะครับ ๒. Lock Spec จัดฮั้วทำราคากลาง กำหนดสัดส่วน รายได้ที่ไม่เป็นธรรม เอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มบริษัทเอกชนได้สัดส่วนผลประโยชน์ อย่างมหาศาล ใช้เทคโนโลยี Lock Spec Software จ้างเจาะจง วางแผนผูกขาด กินรวบ ทุกสนามบินในอนาคต เพราะทุกสนามบินต้องใช้ Software บริหารจัดการในสนามบิน ได้เพียงยี่ห้อเดียว นำบริษัทในซุ่มมาเป็นตัวแทนบริษัทที่ขายผลิตภัณฑ์ Software ระบบ สำหรับบริหารจัดการทรัพยากรในสนามบิน ๓ ยี่ห้อ ปิดทางไม่ให้บริษัทอื่นเข้าแข่งขัง ไม่ให้มีการสืบราคากลางแยกแต่ละระบบงาน ใช้วิธีการสืบราคากลางจากการเก็บค่าตัวโดยผู้สาร ในต่างประเทศ ไม่ได้ระบุแยกค่าใช้จ่ายแต่ละระบบ ปลอมให้บริษัทเอกชนเป็นผู้กำหนดราคา ทั้งหมด ถ้าดีจริงทำไมในลักษณะอย่างนั้นนอนกินไม่มีทางขาดทุน แล้วก็ตั้งสูงมากนะครับ ในสนามบินมีสนามบินสุวรรณภูมิตั้งไว้ที่เท่าไร ตั้งยอด้ไว้มาก ถ้าไม่ได้ตามนั้นก็จบเลย อยากจะดูด้วยอดให้ท่านได้เห็นสักนิดหนึ่งนะครับว่าสนามบินสุวรรณภูมิในปี ๒๕๖๔ ๓๒ ล้านบาท ๒๕๖๕ ๓๕ ล้านบาท ๒๕๖๖ จำนวนผู้โดยสาร ๕๕ ตั้งไว้มาก แล้วก็ยังมี อีกอย่างหนึ่งเป็นการประกันเงินกู้ ๕ สนามบิน หมายถึงว่าท่าอากาศยานขนาดใหญ่

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐณิธ ๙๕/๒

ท่าอากาศยานภูเก็ตท่าอากาศยานเชียงใหม่ เชียงราย แล้วก็ดอนเมือง ต้องไปประกันเงินกู้ที่ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาทนี้ครับผมอยากจะให้นายกรัฐมนตรีมารื้อเสียให้หมดในตรงนี้นายกรัฐมนตรีต้องทำนะ ถ้านายกรัฐมนตรีไม่ทำ มาตรา ๑๕๗ นายกรัฐมนตรีต้องพบนะ ผมไม่อยากให้คนดี ๆ อย่างท่านนายกรัฐมนตรีต้องมาโดนมาตรา ๑๕๗ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ฝากไปถึง ป.ป.ช. -----

- ๙๖/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๙๖/๑

ผมเชื่อมั่นในพลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ ว่าท่านเป็นคนตรงจริง ๆ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการปราบคอร์รัปชัน ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. กิตติ ป.ป.ท. กิตติ ตรวจเงินแผ่นดินก็ดีนะครับ ทั้งหมดนี้มีข้อจำกัดเพราะงบประมาณต้องเอาจากรัฐบาล รัฐบาลให้ทำแค่ไหนก็ได้ ที่สำคัญที่สุดถ้าท่านมีความจริงใจที่จะยกโครงสร้างนะครับ ยกโครงสร้างของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับการปราบยาเสพติดระดับกองบังคับการ ให้เทียบเท่าตำรวจ คือพลตำรวจเอก เรื่องนี้ผมเป็นห่วงนายกรัฐมนตรี เพราะว่าเรื่องนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีไปจัดการ และหลาย ๆ เรื่องสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ถ้านายกรัฐมนตรี ไม่จัดการนายกรัฐมนตรีจะโดน มาตรา ๑๕๗ ผมไม่อยากให้นายกรัฐมนตรีไปอยู่ เมืองนอกนาน ๆ ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์ ครับ

นายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องขอชื่นชมนโยบาย ของรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเศรษฐา ทวีสิน ที่มีนโยบายครอบคลุมหลายด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม ซึ่งทุกนโยบายผมเชื่อว่าจะสามารถ แก้ไขปัญหาของประชาชนและประเทศชาติได้ครับ แต่ผมมีข้อมูลทางวิชาการ ข้อเท็จจริง ที่จะนำเสนอท่านประธานเพื่อเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล สามารถนำไปแก้ไขปัญหายั่งยืน และสิ่งแวดล้อม ความยากจนของประชาชนครับ นั่นก็คือเรื่องน้ำ ขอ Slide ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ในปีหนึ่งฝนจะตกมา ประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีครับ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร จะระเหยไปในอากาศ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร จะซึมลงใต้ดินหรือชั้นน้ำบาดาลครับท่านประธาน อีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณ ๒๑๓,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี จะเป็นน้ำผิวดิน ในน้ำผิวดินประเทศไทยนั้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๙๖/๒

สามารถที่จะกักเก็บน้ำได้ในอ่าง ในเขื่อน ในฝาย หรือในแม่น้ำลำคลอง ในห้วยนี้ได้ไม่เกิน ๘๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ที่จะกักเก็บได้ครับ น้ำส่วนที่เหลืออีก ๑๓๓,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ที่ฝนตกมาแต่ละปีจะต้องไหลลงทะเลและมหาสมุทรไปครับ ท่านประธานครับ วันนี้ น้ำที่ไหลลงมาอย่างรวดเร็วก็เกิดจากพื้นที่ของประเทศไทย ทางตอนบน หรือพื้นที่ภาคเหนือประมาณ ๘ ล้านไร่ เป็นเขาหัวโล้น ถ้าเรายังไม่สามารถที่จะฟื้นฟูพื้นที่เขาหัวโล้น หรือพื้นที่ที่มี Slope บนภูเขาได้นี้ ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง และปัญหา PM2.5 ไม่มีวันที่จะแก้ไขได้ครับท่านประธาน ถ้าเราสามารถฟื้นฟูพื้นที่เขาหัวโล้น ทางภาคเหนือให้จบสิ้นดังสภาพป่าที่ผมนำมาเสนอแนะครับ ฝนตกลงมาเท่าไร ก็สามารถที่จะเก็บกักน้ำไว้ได้ เวลาหน้าแล้งก็จะสามารถรินไหลน้ำออกมาตามลำห้วย หนอง คลอง บึง ได้ครับ เห็นพื้นที่เขาหัวโล้นไหมครับ ประเทศไทยมีไม่มากหรอกครับ ๘ ล้านไร่ครับ ถ้าเราฟื้นฟูได้ผมเชื่อว่าเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจนของพี่น้องประชาชนก็จะหมดสิ้นไปในระดับหนึ่งครับ ท่านประธานครับ เมื่อครั้งผมเป็นอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล มีโครงการพระราชดำริอยู่ ๔๘ แห่ง วันนี้ ๑๙ แห่ง ๑ ปีที่ผ่านมายังไม่ได้ดำเนินการเลยครับ ผมอยากให้รัฐบาลนี้ช่วยเร่งรัดโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โดยเฉพาะเรื่องน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพี่น้องที่อยู่ในชนบทด้วยครับ เพราะว่าโครงการแต่ละแห่งสามารถช่วยประชาชนได้นับ ๑๐,๐๐๐ รายครับ วันนี้ ๑๙ แห่ง ๑ ปี ไม่คืบหน้าเลยครับ ผมอยากจะทำรัฐบาลนี้ช่วยดำเนินการด้วยครับ ในอดีตนี้ครับประชาชนในชนบทเราใช้น้ำอุปโภคบริโภคจากห้วย หนอง คลอง บึง วันนี้ไม่มีแล้วครับ เพราะคุณภาพน้ำในห้วย หนอง คลอง บึงมันต่ำมาก เพราะมีสารปนเปื้อนด้วยเกษตรเคมี เราก็หันมาใช้ระบบประปาหมู่บ้าน ท่านประธานเห็นไหมครับ ระบบประปาหมู่บ้านด้วยถังพลาสติก ถังละประมาณ ๑ คิว หรือ ๒ คิวเท่านั้นเอง แล้วคุณภาพน้ำแดงแบบนี้ละครับ เพื่อนสมาชิกเราจะได้ยินเกือบทุกวันว่า คุณภาพน้ำในชนบท หรืออยู่ในเขตเลือกตั้งของเพื่อนสมาชิกเดือดร้อน วันนี้ผมอยากให้รัฐบาลช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำอุปโภคบริโภคในชนบทให้กับประชาชน ผมเชื่อว่าประชาชนที่อยู่ในชนบทจะได้ไม่ต้องอพยพเข้าไปอยู่ในเมืองมาแออัดครับ วันนี้เขาอยู่ไม่ได้ คุณภาพน้ำ แล้วน้ำที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นน้ำผิวดิน คือมาจากบ่อ จากสระ ผมอยากจะเสนอ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๙๖/๓

รัฐบาลว่าน้ำบาดาลมีมากกว่าน้ำผิวดินไม่น้อยกว่า ๓๐ เท่า วันนี้ น้ำบาดาลจากการสำรวจข้อมูลมีถึง ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร แต่น้ำผิวดินมีภาชนะใส่ไม่เกิน ๘๐,๐๐๐ ปีนี้ น้ำผิวดินประมาณ ๕๐ เปอร์เซนต์เท่านั้นเองครับ เนื่องจากฝนน้อย ถ้าเราใช้ระบบน้ำใต้ดินช่วยประชาชนในชนบทในการทำน้ำประปา น้ำประปาเราใช้น้ำใต้ดินขึ้นมา มันไม่ต้องใส่คลอรีน แล้วก็ไม่ต้องใส่สารส้ม เพราะเป็นน้ำที่สะอาด ไม่ต้องไปฆ่าเชื้อโรค ไม่ต้องไปใช้สารส้มที่ไปแวกซ์ให้น้ำมีคุณภาพดีขึ้น เพราะฉะนั้นเป็นการลดต้นทุนด้วย และคุณภาพน้ำที่น้ำใต้ดินถ้ามีเราหาพบมันจะคงที่ ผมก็อยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลเพื่อจะได้แก้ไขปัญหาของพี่น้องในชนบทให้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

- ๙๗/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนี้พร ๙๗/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านนายกรัฐมนตรี
จะขอชี้แจงครับ เชิญครับ

นายเศรษฐา ทวีสิน (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพผ่านไปยังสมาชิกรัฐสภา ผม นายเศรษฐา ทวีสิน
นายกรัฐมนตรี ขอขอบคุณทุกความเห็นที่ให้ข้อเสนอแนะที่สมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรได้มอบให้กับรัฐบาลในวันนี้ ในการดำเนินนโยบายรัฐบาลจะยึดโยง
กับประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง และประชาชนของรัฐบาลนี้ครอบคลุมคนทุกกลุ่ม
ทั้งคนเมือง คนต่างจังหวัด คนทุฐานะ ภาคเอกชน ข้าราชการอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

ข้อแรก ผมขอชี้แจงให้ชัดเจนในเรื่องนโยบายของการปรับแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ว่าเราจะไม่แก้ไขหมวด ๑ และหมวด ๒ ว่าด้วยเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งจะดำรงไว้
ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เรื่องการพักหนี้
ของเกษตรกร ท่านทราบไหมครับว่า ๙ ปีที่ผ่านมาการพักหนี้ไปแล้วก็หน ๑๓ หนครับ
ถูกต้องครับ ที่ทุกท่าน Concern ว่าการพักหนี้ไปแล้วนี้มันไม่ใช่เป็นการแก้ไขปัญห
อย่างยั่งยืนนะครับ เพราะฉะนั้นเราตระหนักดีในเรื่องนี้ เราจึงมีมาตรการหลายอย่างเพื่อเพิ่ม
รายได้ เช่นการทำให้รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้น ๓ เท่าภายในเวลา ๔ ปี ด้วยการใช้นโยบาย
นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ควบคู่ไปกับการพักหนี้เพื่อให้เกษตรกรหายใจได้ ลืมตาอ้าปากได้
เป็นช่วงที่เขาฟื้นฟูตัวเอง ทำให้เขามีกำลังใจในการที่จะกลับมาแก้ไขปัญหาประกอบอาชีพ
อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ซึ่งเราว่าการพักหนี้หนนี้จะทำประโยชน์มากกว่าการพักหนี้
ที่เกิดขึ้นมาในอดีต ๙ ปีที่ผ่านมา

เรื่อง ๔ กิโลเมตรของ Digital Wallet เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราระหนักดีครับ
ว่าในชนบทอาจจะมีร้านค้าไม่เพียงพอ เดี่ยวขอไปดูรายละเอียดและดำเนินงานให้เหมาะสม
อีกครั้งหนึ่งตามคำแนะนำของท่านสมาชิก เรื่องระยะเวลาในการใช้ ๖ เดือน เรื่องนี้
จำเป็นครับ เราต้องการให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงระยะสั้น เพื่อเป็นการกระตุ้น
เศรษฐกิจครั้งใหญ่ เพราะฉะนั้นระยะเวลาในการใช้เงินจำนวนนี้เป็นเรื่องที่เราให้ความสำคัญ
อย่างมาก มีบางคนบอกว่าอยากให้ยกเลิกการใช้รศมี ๔ กิโลเมตร ผมเรียนอย่างนี้ครับ
เศรษฐกิจภูมิภาคต้องการการกระตุ้น ถ้าเกิดคนที่มั่งคั่งอยู่จังหวัดใดก็ควรกลับไปใช้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๙๗/๒

ที่นั่น มีเวลา ๖ เดือนครับ กลับไปเยี่ยมญาติพี่น้อง ทำให้สถาบันครอบครัวแข็งแกร่งขึ้น
ก็ดีนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ เรื่อง ๔ ตารางกิโลเมตร ตามบัตรประชาชนก็ขอคงไว้ ยกเว้น
แต่ว่าบางจังหวัด หรือบางเขตอาจจะต้องมีการขยาย อย่างที่ผมเรียนไว้ในเบื้องต้นว่าอาจจะ
ขอคู่อีกทีหนึ่ง

เราจะผลักดันให้มีการท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งจะเข้ามากระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่าง
รวดเร็ว ท่านคงได้อ่านแล้วว่าทางรัฐบาลเราก็มีแผนที่จะทำอะไรหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องของการยกเว้นการขอ Visa เข้ามาของบางประเทศซึ่งกำลังดำเนินงานอยู่ การท่องเที่ยว
จะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นเพื่อนำเงินเข้ามาในประเทศ ทำให้ภาคท่องเที่ยวของเรา
เติบโตอีกครั้ง ตั้งเป้าสร้างเงินรายได้ประมาณ ๓ ล้านล้านบาทต่อปี

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๙๘/๑

มีคำถามมาเยอะครับ สำหรับค่าแรงขั้นต่ำ ก็สมควรได้รับการปรับโดยเร็วที่สุด และเราตั้งเป้าหมายว่าเราจะทำให้เศรษฐกิจโตเฉลี่ยปีละ ๕ เปอร์เซ็นต์ ตลอด ๔ ปี ซึ่งจะทำให้ค่าแรงขึ้นไปได้ถึง ๖๐๐ บาทต่อวัน ปริญาตรี ๒๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน

ค่าพลังงาน เป็นเรื่องที่พี่น้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นเรื่องที่เราระหนักดีว่าเรื่องการลดค่าใช้จ่ายของพลังงานเป็นเรื่องสำคัญ เราก็มั่นใจว่าเราสามารถทำให้ค่าพลังงานต่ำลงอย่างมีนัยได้ เดียวท่านรัฐมนตรีจะมาช่วยกันตอบในส่วนนี้

มีคำถามมาเกี่ยวกับเรื่องบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ยังคงมีอยู่ครับ

เรื่องทรัพยากรธรรมชาติ เช่นที่ดินต่าง ๆ ที่จะต้องจัดสรรเพื่อให้ประชาชนสามารถไปสร้างประโยชน์ทำมาหากินได้ ซึ่งจะต้องดูทั้งที่ดิน ส.ป.ก. หรือที่ดินของหน่วยงานราชการอื่น ๆ ผ่านรูปแบบที่เหมาะสม ทำให้พี่น้องมีที่ดินทำกินอย่างมีศักดิ์ศรี

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณายกประเด็นหนึ่งขึ้นมา ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องน้ำใน EEC เป็นหน้าที่ของรัฐบาลอยู่แล้วที่จะต้องดูแลอย่างเหมาะสมทุกมิติ การบริหารจัดการเรื่องน้ำให้มีความเหมาะสมระหว่างภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม การอุปโภคบริโภค และ Maintain ไว้ซึ่งความสมดุลของระบบนิเวศ

การแก้ปัญหาฝุ่น PM2.5 แน่นนอนครับ อีก ๕ เดือนก็จะเข้าสู่ช่วงวิกฤติอีกแล้วในจังหวัดภาคเหนือ เราจะเริ่มทำโดยเร็วเพื่อให้เกิดผลได้ภายในต้นปี ดำเนินการส่วนที่ไม่ต้องใช้เงินลงทุนเยอะ แล้วเรื่องอื่นก็ค่อย ๆ พัฒนากันไปตามขีดจำกัดของงบประมาณที่สามารถทำได้

ขอเน้นย้ำอีกทีครับ มีคำถามมากมายเกี่ยวกับเรื่องทุจริต รัฐบาลให้ความสำคัญกับความโปร่งใส เราจะเอาระบบ Digital มาใช้ให้มากขึ้น เพื่อลดการทุจริต ประพฤติมิชอบ เดียวรัฐมนตรีจะมาตอบคำถามเพิ่มเติมในบางประเด็นที่ยังไม่ได้ตอบผมฝากไว้แล้วกันครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีครับ รัฐมนตรีขอตอบต่อครับ ท่านรัฐมนตรีจุลพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง จะขอตอบ เชิญครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๙๘/๒

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
จะมาขออนุญาตท่านประธานและที่ประชุมในการตอบประเด็น ซึ่งมีการซักถามกันในหลาย
วาระในวันนี้ โดยเฉพาะในเรื่องของ Digital Wallet ซึ่งเป็นนโยบายธงหลักนโยบายหนึ่ง
ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน ผมต้องเรียนต่อเพื่อนสมาชิกครับ

ในประเด็นแรกเลยนั้น ผมมีความจำเป็นจะต้องยืนยันในหลักคิด ในกรอบคิด
ของตัวนโยบายเดิมเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital Wallet ให้กับพี่น้องประชาชน
ในหลักคิดของมันนั้นนะครับ ต้องเรียนด้วยความเคารพว่าไม่ใช่เรื่องของกระบวนการ
ได้มาซึ่งคะแนนเสียงระหว่างการเลือกตั้ง แต่เราได้เห็นแล้วว่าสถานะเศรษฐกิจของประเทศไทย
ในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์นโยบายหนึ่งในการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับ
ฐานราก ซึ่งโครงการ Digital Wallet นั้น หลักคิดสำคัญก็คือการกระตุ้นเศรษฐกิจไปที่ชุมชน
ทั่วทุกภูมิภาค ด้วยกลไกที่ใช้ Blockchain ซึ่งจะสามารถทำให้เราเขียน Contract ของ
Blockchain เพื่อที่จะกำหนดกรอบในการที่จะสามารถใช้จ่ายเงินที่อยู่ในกระเป๋า Digital ได้
เพราะฉะนั้นหลักคิดของนโยบายนี้

ในประเด็นแรก คือการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ไม่ว่าพี่น้องประชาชน
จะอยู่ในจุดใดของประเทศก็ตาม หลักคิดที่ ๒ ของนโยบายนี้ต้องเรียนต่อเพื่อนสมาชิกว่า
เป็นหลักคิดในเรื่องของการสร้างโครงสร้างพื้นฐานของเศรษฐกิจ Digital ให้กับประเทศไทย
เพื่อให้ประชาชนคนไทยทุกคนนั้นในอนาคตจะสามารถได้มีกระเป๋าเงินอยู่ ๒ กระเป๋า
๑. คือกระเป๋าเงินสดที่เราใช้กันอยู่ทุกวัน ๒. คือกระเป๋าเงิน Digital ซึ่งจะสามารถสร้าง
โครงสร้างพื้นฐานนี้รองรับจนกระทั่งประเทศไทยสามารถเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจ Digital
ของโลกได้ เป็นโอกาสซึ่งกำลังจะมาถึงและเราจะต้องคว้าให้ได้ผ่านโครงการนี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๙๙/๑

ประเด็นที่ ๒ แหล่งที่มาของงบประมาณ ผมต้องเรียนต่อเพื่อนสมาชิกว่า มีประเด็นที่ได้พูดคุยกันอย่างหลากหลาย ซึ่งผมอยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้มีความระมัดระวัง ในการอภิปราย แล้วก็เสนอความคิดเห็น โดยเฉพาะในเรื่องการขึ้นำสังคมในเรื่องแหล่งที่มา ของรายได้ เพราะกระบวนการที่เราอภิปรายในสภาเป็นที่เปิดเผยและอาจจะทำให้สังคม เข้าใจผิด แล้วก็กระทบกับความน่าเชื่อถือ รวมถึงความเชื่อมั่นของประเทศไทยในเรื่องของ กรอบวินัยทางการเงินการคลัง แต่สำหรับรัฐบาลนั้นผมต้องเรียนต่อเพื่อนสมาชิก ผ่านท่านประธานไปว่าเรายึดมั่นในเรื่องของกรอบวินัยการเงินการคลังเป็นหลักนะครับ เราจะไม่มี การแตะต้องทรัพย์สินสมบัติของชาติ ไม่ว่าจะเป็นกองทุนวายุภักษ์ กองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ ไม่ว่าจะเป็นเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ หรือว่าจะเป็นในส่วนของ กองทุนประกันตนก็ตามมีการนำเสนอในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ซึ่งในส่วนเหล่านี้เรารู้ถึง วัตถุประสงค์ของตัวกองทุนของตัวเม็ดเงินนั้นดีครับ แล้วเราจะไม่มีกระบวนการที่เข้าไป แตะต้องมัน และเราไม่ได้เริ่มแม้แต่จะคิด อันนี้ผมเรียนด้วยความเคารพผ่านท่านประธาน ไปยังเพื่อนสมาชิกทุกท่านเพื่อให้เกิดความมั่นใจ กระบวนการที่เราจะทำนี้ะครับสุดท้าย มันจะมีความชัดเจนครับ เราจะขอเวลาในการไปตรวจในรายละเอียด แล้วก็เดินหน้า โครงการ สุดท้ายจะมีความชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นกรอบการใช้เงินรวมถึงระยะเวลา ในการดำเนินการ รวมถึงแน่นอนครับกระบวนการที่เราจะเองงบประมาณมาใช้คืนให้หมด ในระยะเวลาที่กำหนด ไม่กระทบต่อหนี้สาธารณะแน่นอน ไม่เป็นการกู้เพิ่มและยึดหลัก กรอบวินัยทางการเงินการคลังอย่างเคร่งครัด อันนี้ขอยืนยันผ่านรัฐสภาแห่งนี้

ประเด็นต่อมา การกระตุ้นเศรษฐกิจของ Digital Wallet นี้ก็มีประเด็น ที่สอบถามกันมามาก ซึ่งเมื่อสักครู่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กราบเรียนต่อที่ประชุม เช่นเรื่องของ กรอบระยะทาง ๔ กิโลเมตร กรอบระยะเวลาซึ่งพวกเราต้องเรียนด้วยความเคารพครับ ขณะนี้อยู่ในช่วงของการรับฟังความคิดเห็น มีข้อเสนอมากมายจากภาคประชาชน รวมถึง สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ซึ่งต้องกราบขอบพระคุณ เราก็จะเก็บเอาข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ เหล่านั้นไปพิจารณาในภาพรวมแน่นอนครับ หาหนทางที่จะเกิดประโยชน์สูงสุด กับกระบวนการใช้เม็ดเงินผ่านการกระตุ้นเศรษฐกิจในครั้งนี้ สุดท้ายข้อสรุปจะเป็น เช่นไร ไม่ว่าจะเป็น ๔ กิโลเมตร จะเป็น ๘ กิโลเมตร หรือจะเป็นกรอบลักษณะใดนั้นะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๙๙/๒

เม็ดเงินทั้งหมดจะถึงมือพี่น้องประชาชนและเกิดประโยชน์สูงสุดในการที่เราตั้งเป้าหมายหลักคือการกระตุ้นเศรษฐกิจ

ประเด็นต่อมาในเรื่องของการเอื้อทุนใหญ่ รวมถึงการดำเนินการซึ่งอาจจะเกิดราคาที่ไม่เป็นธรรม เรารับฟังด้วยความระลึกถึงความหวังดีของท่าน แต่โดยหลักคิดแล้วต้องกราบเรียนว่ารัฐบาลเราไม่ได้มองพี่น้องประชาชนเป็นผู้ร้าย เราคิดว่าพี่น้องประชาชนส่วนมากเมื่อได้เงินไปแล้วจะสามารถจัดสรรการใช้ได้อย่างเป็นประโยชน์ โดยหลักคิดนี้จะประกอบกับนโยบายมากมายของภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นผ่านองค์กรใด ๆ หรือผ่านหน่วยงานของรัฐใด ๆ ซึ่งประกอบกันเขาแล้วกลไกการใช้เงิน เม็ดเงินจาก Digital Wallet เรามีความเชื่อมั่นว่าพี่น้องประชาชน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๐๐/๑

๑. คือใช้ในการบริโภคที่เป็นประโยชน์

๒. ใช้ในการบริโภคซึ่งจะหมุนเวียนอยู่ในชุมชนของตนเพื่อให้การกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชนในบ้านของพี่น้องประชาชนเองเกิดเม็ดเงินหมุนเวียนให้ได้มากที่สุด และที่สำคัญต้องเรียนอย่างนี้ครับ เงิน เม็ดเงินนี้สุดท้ายจะไหลไปรวมอยู่ที่ทุนใหญ่ มีการพูดคุย ต้องเรียนด้วยความเคารพ โครงการเติมเงินผ่าน Digital Wallet ไม่มีการเลือกปฏิบัติ เราไม่ได้เลือกว่าสุดท้ายแล้วทุนใหญ่ หรือว่าจะเป็นร้านสะดวกซื้อจะไม่สามารถเข้าโครงการได้ อันนี้ด้วยความเคารพมันเป็นสิทธิของประชาชนแล้วเราต้องให้ความมั่นใจกับพี่น้องประชาชนในการที่จะเลือกกิจกรรมที่เขาจะทำ แต่แน่นอนครับ รัฐก็จะมโนบายมีโครงการที่จะประกอบกันเข้า เพื่อที่จะจูงใจให้พี่น้องประชาชนสามารถใช้เม็ดเงินนี้อย่างเป็นประโยชน์ ขณะนี้มีการรวมกลุ่มกันของพี่น้องประชาชนในต่างจังหวัดจำนวนมาก ในลักษณะของการเข้ากลุ่มกันเพื่อที่จะนำเม็ดเงินนี้ ๑. ไปต่อยอดอาชีพ ๒. ไปรวมกลุ่มเพื่อจัดกิจกรรมที่จะสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน เหล่านี้มันเป็นแนวความคิดของพี่น้องประชาชนซึ่งต้องเรียนด้วยความเคารพ ถ้าหากว่าพวกเขาที่นั่งกันอยู่ในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ด้วยซ้ำ นโยบายนี้เมื่อลงไปแล้วพี่น้องประชาชนจะสามารถแตกยอดความคิดรองรับกับเม็ดเงินที่ลงไปเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เรามองภาพได้เห็นถึงแม้กระทั่งว่าการรวมกลุ่มกันเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตซึ่งมีต้นทุนสูง และจะเกิดประโยชน์กับการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจในชุมชนในการประกอบอาชีพ ในการสร้างรายได้ใหม่ ๆ และสุดท้ายจะเกิดสิ่งที่เรียกว่าเป็นการ Sharing ของสินทรัพย์ การ Sharing ก็คือการแชร์ของสินทรัพย์ เช่นเรื่องของเครื่องจักรการเกษตรขนาดใหญ่ อะไรต่าง ๆ ต้องให้ความมั่นใจกับรัฐสภาแห่งนี้ว่ารัฐบาลเชื่อมั่นในพี่น้องประชาชนว่าเขาจะสามารถตัดสินใจได้อย่างเป็นประโยชน์สูงสุด และจะสามารถนำเม็ดเงินนี้ไปทำประโยชน์ให้กับชุมชนของตนกับพี่น้องประชาชนเองทุกบาททุกสตางค์ด้วยความที่เป็นระบบ Blockchain เป็นเทคโนโลยีในพื้นฐาน สิ่งที่จะยืนยันกับรัฐสภาแห่งนี้ได้ว่า ไม่มีเทคโนโลยีใดซึ่งจะมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้เท่ากับเทคโนโลยี Blockchain ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นยืนยันกับพี่น้องทุกท่าน กับเพื่อนสมาชิกทุกท่านว่านโยบายนี้จะเกิดประโยชน์และตรวจสอบได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ครับ ขอขอบคุณครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๐๐/๒

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอเชิญวุฒิสมาชิกอีก ๒ ท่านครับ คุณประภาศรี สุฉันทบุตร กับคุณชาญวิทย์ ผลชีวิน เชิญคุณประภาศรีครับ

นางประภาศรี สุฉันทบุตร (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ประภาศรี สุฉันทบุตร สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นดิฉันขอแสดงความยินดีกับท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีทุกท่านที่สามารถเข้ามาบริหารประเทศในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขได้ในขณะนี้ และหวังว่าช่วงเวลาที่เหลือของวุฒิสภาที่มีอยู่ไม่มากเราสามารถจะร่วมทำงานกับรัฐบาลได้อย่างราบรื่น

สำหรับนโยบายต่าง ๆ ดิฉันอ่านแล้วนะคะ ดิฉันยังไม่เห็นนโยบายชัดเจนที่รัฐบาลจะบอกว่าจะต่อสู้กับความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ดิฉันอยากให้เราเป็นวาระแห่งชาติ ท่านประธานคะ ประเทศเราได้พ้นจากความเป็นประเทศด้อยพัฒนา มาเป็นประเทศกำลังพัฒนาอยู่ในขณะนี้ แต่เรากลับติดกับดักการเป็นประเทศกำลังพัฒนามานานถึง ๒๐ กว่าปี หลายรัฐบาลเราไม่สามารถไปถึงประเทศพัฒนาแล้วสักทีนะคะ ใน ๔ ปีนี้ ถ้ารัฐบาลนี้สามารถทำให้ประเทศของเราพ้นจากกับดักนี้ ดิฉันถือว่าเป็นรัฐบาลที่วิเศษที่สุด การวัดความเป็นประเทศพัฒนาเราวัดได้หลาย ๆ วิธีด้วยกัน แต่วิธีที่ง่ายที่สุดก็คือวิธีที่นำรายได้ต่อหัวต่อประชากรต่อเดือนมาคิด ในประเทศที่พัฒนาแล้วเราไม่ใช่ ๖๐๐ บาทต่อวัน จะต้องได้ถึง ๔๐,๐๐๐ บาทต่อเดือนต่อคน ถึงจะนับว่าเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ที่นี้ประชาชนคนหนึ่งจะต้องมีรายได้ ๔๐,๐๐๐ บาท ที่นี้จากรายงานของท่านในเล่มนี้ ดิฉันอ่านพบว่าท่านแจ้งมาว่าประชาชน โดยเฉพาะครัวเรือนต่าง ๆ ที่ยากจนยังเป็นหนี้สินอยู่ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ ครัวเรือน รวมทั้งมีคนที่ยากจนที่ต้องการความช่วยเหลืออีก ๑๔ ล้านคน ดังนั้นท่านจะต้องมีนโยบายที่พุ่งเป้าไปในทางการขจัดหนี้สินแต่ละครอบครัว ซึ่งมากถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาททั้งหมดนี้ให้ได้ แต่ไม่ใช่การแจกเงินลงไป นโยบายที่รัฐบาลบอกว่าจะเร่งทำทุกอย่างให้การท่องเที่ยวฟื้นตัวให้เร็วที่สุด จริง ๆ การท่องเที่ยวเราไม่ต้องลงทุนมากเพราะว่าเราขายทรัพยากรที่เรามี แต่ดิฉันอยากให้ท่านคิดระยะมัตระวังไว้เสมอว่าการท่องเที่ยวในประเทศเราเป็นการตลาดไกล การตลาดไกลจะยากกว่าตลาดใกล้เพราะว่าจะมีอุปสรรคมากมาย เช่นหากเกิดโรคระบาดอย่างโควิดเข้ามา

๒๑๒

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๐๐/๓

แน่นอนการท่องเที่ยวก็ล่มสลาย หรือแม้แต่อุบัติเหตุต่าง ๆ หรือแม้แต่การปฏิวัติรัฐประหาร
การท่องเที่ยวก็จะล่มสลายไปทันที ดังนั้นก็ขอให้ท่านระมัดระวังจุดนี้ด้วยนะคะ

- ๑๐๑/๑

ที่นี้มาถึงการแจกเงินดิฉันไม่เห็นด้วยมาก ๆ เลยในเรื่องการแจกเงิน ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลไหนที่แจกเงินท่านก็จะบอกว่าจะกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้น ๆ แต่ดิฉันคิดว่าท่านกำลังสร้างประชาชนให้ติดนิสัยการรอรับเงินยิ่งทำให้ประชาชนอ่อนแอ และดิฉันคิดว่ารัฐบาลถูกประชาชนด้วย มีแต่โยนเงินให้ ทำให้ประชาชนไม่สามารถสร้างอาชีพ สร้างฐานะความเป็นอยู่ได้เอง อันนี้ดิฉันคิดว่าดิฉันขอตำหนิเรื่องนี้ ดิฉันอยากให้ท่านนำเงินอันมากมายก้อนนี้ไปสร้างอาชีพ สร้างกิจกรรมระดับเล็กให้กับประชาชน เช่นค้าขายต่าง ๆ มาสร้างเงิน สร้างฐานการผลิต เช่นคนค้าขาย Online ค้าขายวิธีการต่าง ๆ มาลงทุนขายสินค้า ท่านสามารถให้ประชาชนสร้างกิจการของตัวเอง ครอบคลุมละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ท่านก็ทำได้ โดยมีระบบที่ช่วยเหลือดูแลอย่างใกล้ชิด สร้างวินัย สร้างโอกาสให้แต่ละครอบครัวให้มีกิจการที่ยั่งยืน มีศักดิ์ มีศรีแห่งความเป็นมนุษย์มากกว่าการรอรับการแจกเงิน และเมื่อเจ้าของกิจการตั้งตัวได้ใน ๑ ปี หรือ ๒ ปี ก็ให้ทยอยคืนเงินให้รัฐบาล โดยรัฐบาลไม่จำเป็นต้องคิดดอกเบี้ย ดิฉันคิดว่าไม่กี่ปีเขาก็สามารถคืนเงินได้หมด ที่สำคัญที่สุดประชาชนได้มีกิจการของตัวเองยั่งยืนไม่ต้องรอรับเงินแจกอีกต่อไป คนละอย่างกับ Soft Power นะคะอันนี้

อีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญมากที่รัฐบาลจะต้องประกาศเป็นวาระแห่งชาติ คือการป้องกันและต่อต้านการคอร์รัปชัน การวิ่งเต้นซื้อขายตำแหน่งในวงราชการ ให้เป็นวาระแห่งชาติเช่นกัน วิธีการทำง่าย ๆ ต้องให้ประชาชน หรือองค์กรภาคประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมรับรู้และมีส่วนร่วมในการป้องกันคอร์รัปชัน แล้วก็รวมทั้งการโยกย้ายตำแหน่งที่มีการซื้อขายตำแหน่งด้วย

ข้อสุดท้าย อย่าทิ้งอีสานไว้ข้างหลัง ดิฉันขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีมาก ที่ลงไปจังหวัดอุดรธานี แล้วก็ภาคอีสาน คือท่านไม่ลืมอีสาน แล้วก็คงไม่ใช่ภาคเดียว ภาคใต้ หรือภาคอะไรที่ดิฉันจะขอฟุดเฉพาะภาคอีสานก่อน ขอเวลาอีกนิดหนึ่งนะคะ ท่านประธาน เนื่องจากดิฉันเป็นคนที่ย้าย แล้วก็ไปอยู่ที่อีสานมาถึง ๔๐ กว่าปี ดิฉันพบว่าการพัฒนาช้ามาก ดิฉันขออนุญาตเล่าเรื่องจังหวัดยโสธรของดิฉันมีประชากร ๕๐๐,๐๐๐ คน แต่อยู่จริง ๆ ปัจจุบันนี้เหลือแค่ ๓๐๐,๐๐๐ คน และหลังจากท่านพัฒนา EEC หรือพัฒนาจังหวัดในกรุงเทพฯ ที่เจริญขึ้น ประชากรเหล่านั้นก็จะ Migrate จะย้ายถิ่นฐานมาอยู่ในที่

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๐๑/๒

ที่เจริญ ดังนั้นจังหวัดของเราก็จะยากจนไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าท่านควรจะต้องมองจังหวัดที่ยากจนก่อน เวลามาอยู่กรุงเทพฯ เขามักันหมดทั้งครอบครัว ที่เหลือก็เหลือแต่คนแก่ที่เลี้ยงหลานเท่านั้น ดิฉันอยากให้ประชาชนถ้าอยู่ต่างจังหวัดเขาจะอยู่อย่างมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีถ้ามีงานทำนะค่ะ ท่านจะบอกเสมอเลยว่ไม่ทิ้งอีสาน ดิฉันอยู่ในคณะกรรมการการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง ของวุฒิสภา เราจะเชิญสภาพัฒน์มาคุยบ่อยมากซึ่งเขาจะพูดเรื่อง EEC ตลอดเวลา ดิฉันก็จะบอกว่าแล้วอีสานคุณจะทำอย่างไรภาคใต้คุณจะทำอย่างไร ถ้าคุณจะให้เจริญเฉพาะภาคตะวันออก เขาก็บอกว่ก็ให้เป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทยทำไปอย่างนี้ค่ะ อย่างระเบียบเศรษฐกิจที่เป็นชายแดนอย่างนี้ก็มีประโยชน์ แต่จังหวัดเล็ก ๆ เช่นอำนาจเจริญ โยโสธร อุตรดิตถ์ อย่างนี้ที่เขาไม่ได้อยู่ชายแดนเขาก็จะไม่มีโอกาสได้โอกาสที่ดีจากประเทศเลยค่ะ ดิฉันไม่ได้บอกว่าเกษตรกรจะไม่ดีแต่จะอย่างไรให้เกษตรกรมั่นคงและมั่งคั่ง อยากให้เปรียบเทียบหากให้เราปลูกข้าวเพื่อการส่งออกอย่างเดียว ให้เปรียบเทียบเลว่ารายได้จากการส่งออกข้าวกับรายได้จากท่านผลิตรถยนต์คันหนึ่ง เราต้องขายข้าวก็คันรถบรรทุกถึงจะได้เท่าราคารถยนต์คันหนึ่งอันนี้ดิฉันฝากไว้ นะค่ะ ดิฉันขอขอบคุณรัฐบาลนี้เป็นอย่างมาก หากท่านสนใจเรื่องราวที่ดิฉันกล่าวมาข้างต้นค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๐๒/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณชาญวิทย์ ผลชีวิน ครับ

นายชาญวิทย์ ผลชีวิน (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพอย่างสูง ผม ชาญวิทย์ ผลชีวิน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขอบคุณ ท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีที่เห็นความสำคัญของนโยบายด้านการกีฬาทุกครั้งที่รับ ต้องบอกเลยว่าเป็นนโยบายที่ถูกลิ้ม เป็นนโยบายที่เราไม่ค่อยได้เห็นความสำคัญ แต่ ณ วันนี้ เห็นแสงสว่าง เห็นท่านนายกรัฐมนตรีมานั่งฟังด้วยตัวเองด้วย ผมต้องขอบคุณมาก ๆ แล้วอยากจะเรียนในฐานะสมาชิกรัฐสภาให้ทราบว่า ท่านนายกรัฐมนตรีเองเคยเป็นผู้จัดการ ทีมฟุตบอลทีมชาติไทยครับ ชุดที่เราคัดเลือกฟุตบอลโลกปี ๒๕๑๐ ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้เป็น ตัวแทน แต่ท่านดูแลแล้วก็สนับสนุนมาตลอด ณ วันนี้เห็นแสงสว่างในอนาคตว่าฟุตบอลไทย คงมีโอกาสที่จะไปฟุตบอลโลกในอนาคตครับ ก็ฝากเป็นประเด็นไว้ จากการที่ได้ศึกษานโยบายด้านการกีฬาของรัฐบาล เห็นชัดเจนรัฐบาลให้ความสำคัญมาก ๆ ซึ่งผมเองในฐานะ คณะกรรมการการกีฬา สมาชิกวุฒิสภา ได้ศึกษาข้อเสนอแนะเชิงนโยบายแบ่งออกเป็น ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ อยากรจะเป็นข้อสังเกตไว้ในที่ประชุมสภารัฐสภาแห่งนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ โครงสร้างด้านการกีฬา ท่านประธานครับ โครงสร้าง ด้านการกีฬานั้นเรามีคณะกรรมการนโยบายกีฬาแห่งชาติ แล้วก็มีคณะกรรมการ ถึง ๑๘ ท่าน ส่วนหนึ่งจะเป็นคณะรัฐมนตรีซึ่งกำกับดูแลกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการกีฬาทั้งระบบ แต่คณะกรรมการนโยบายกีฬาแห่งชาติที่ผ่านมา ต้องใช้คำว่าที่ผ่านมา หรือเราเรียกว่า Super Board ยังไม่ได้กำกับดูแลด้านการกีฬาอย่างจริง ๆ จัง ๆ ครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานโดยตำแหน่ง และท่านนายกรัฐมนตรีจะมอบให้ รองนายกรัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งกำกับดูแล เพราะฉะนั้นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เองมีปัญหาลดลงเราจะเน้นไปเรื่องการท่องเที่ยวมากกว่าการกีฬา เพราะฉะนั้นวันนี้ผมบอกแล้วว่าผมเห็นแสงสว่างครับ ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามี ๒ ขาครับ ไม่ใช่ขาเดียว ขาการกีฬาจะได้เดินอย่างคล่อง ว่องอย่างแจ่ม แล้วก็ก้าวสู่ความเป็นเลิศในอนาคต ประเด็นที่ ๒ นอกจากคณะกรรมการนโยบายกีฬาแห่งชาติ เราทำนโยบายเรื่องการแยกกระทรวง ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ครับ ๑๘ ปีที่ผ่านมา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๐๒/๒

ทำงานวิจัยออกมาพอสมควรครับ ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะแยก ภารกิจด้านการกีฬาออกจากการท่องเที่ยว เพราะการท่องเที่ยวเป็นมิติทางด้านเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของประเทศไทยไปแล้ว แล้วก็นำเศรษฐกิจเกือบทุกมิติของประเทศไทย เพราะฉะนั้นฝากเป็นประเด็นนะครับ

มติที่ ๒ ทางด้านโครงสร้างคือการแยกกระทรวง

มติที่ ๓ สถาบันมวยไทยแห่งชาติ ณ วันนี้หน่วยงานต่าง ๆ มากอบโกยผลประโยชน์จากมวยไทยของเรา มรดกไทย มรดกโลกในอนาคต มีการจัดการแข่งขันมวยไทย มีการจัดระบบกีฬาของมวยไทย ซึ่ง ณ วันนี้ยังเกิดความขัดแย้งกันอย่างมาก ทำอย่างไรที่เราจะรวบรวมหน่วยงานที่ใช้คำว่า มวยไทย จัดตั้งเป็นสถาบันมวยไทยแห่งชาติ รายละเอียดมีครับ คงจะได้นำเสนอทางคณะรัฐบาลต่อไป

มติที่ ๔ ครับ ร่างโครงสร้างคือสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ ถ้าเราจะก้าวไปสู่ความเป็นเลิศ ถ้าเราไม่ใช่สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ เราจะไปไม่ได้ครับ

สุดท้ายในด้านโครงสร้างครับ กีฬาคนพิการเป็นกีฬาที่น่าเหรียญทองระดับโอลิมปิกสูงสุด แต่เราไม่มีสถาบันพัฒนากีฬาคนพิการแห่งชาติ อันนี้เราทำโครงสร้างไว้หมด ขออนุญาตนิดเดียวครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จิรนุช ๑๐๓/๑

ประเด็นที่ ๒ ประเด็นการบริหารจัดการ ถ้าทางฝ่ายเลขาพร้อม ผมอยากให้เห็น Website นิดหนึ่ง ผมจะพูดต่อไปเลยครับ กีฬาขั้นพื้นฐานซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยเฉพาะกรมพลศึกษาเป็นคนดำเนินการ ท่านมองขึ้นไปรัฐบาล แล้วก็เศรษฐกิจ ท่านจะเห็นเลยว่าการใช้จ่ายด้านสาธารณสุขโดยภาครัฐวันนี้ท่านดูตัวเลขสิครับ สูงมหาศาล เพราะฉะนั้นท่านจะเอา ๓๐ บาทรักษาทุกโรคเป็นบัตรทอง เป็นบัตร Platinum เป็นบัตรอะไรก็แล้วแต่ รับรองใช้เงินไม่ไหวครับ มหาศาล ผมขอ ๓๐ บาทป้องกันทุกโรคนั้นคืออะไรครับ Sport Bank ธนาคารอุปกรณ์กีฬาที่ท่านจะต้องสร้างไว้ทุกอำเภอ ทุกตำบล ทุกหมู่บ้านครับ เขาอยากออกกำลังกาย ทำอย่างไรที่ออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิต เขาอยากออกกำลังกาย แต่อุปกรณ์ไม่มีครับ อันนั้นคือประเด็นที่ ๒ ของเรื่องบริหารจัดการ

ประเด็นที่ ๓ ความเป็นเลิศ พื้นฐานแล้ว ความเป็นเลิศแล้วเรามีโรงเรียนกีฬามีมหาวิทยาลัยการกีฬา แต่ ณ วันนี้มหาวิทยาลัยการกีฬาในการกำกับดูแลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ยังไม่มีอธิการบดีมา ๔ ปีแล้ว ฝ่ายท่านรัฐมนตรีคนปัจจุบันด้วยนะครับ คิดว่าเร็ว ๆ นี้คงจะได้อธิการบดีเข้ามาบริหารจัดการโรงเรียนกีฬา แล้วก็มหาวิทยาลัยการกีฬาอย่างชัดเจน

ประเด็นที่ ๔ กีฬาอาชีพ เรามีสมาคมกีฬา ๘๘ สมาคม แต่พัฒนาไปสู่กีฬาอาชีพแค่ ๑๓ สมาคม เพราะฉะนั้นเรามีสมาคมกีฬาที่จะต้องช่วยบริหารจัดการทั้ง ๘๘ สมาคมครับ ไม่ใช่เฉพาะสมาคมกีฬาที่เป็นอาชีพ ๑๓ ชนิดกีฬา ตอนนี้บวกอีก ๑ กีฬาอาชีพ คือ e-Sport ฝ่ายเป็นประเด็นด้วยว่าสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดที่มี ๗๖ จังหวัดมีความสำคัญอย่างมหาศาลในการที่จะขับเคลื่อนกำกับดูแลด้านการกีฬาของชาติ ฝ่ายประเด็นเงินกองทุนด้วยครับ เพราะว่าตกไม่ค่อยถึงสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดในทุก ๆ จังหวัด

สุดท้ายครับ อุตสาหกรรมกีฬา เรามี Sport City เรามี Sport and Tourism และเราจะมี Sport อะไรอีกเยอะแยะเลยครับ ฝ่ายท่านรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้ดูแลโครงสร้าง แล้วก็การบริหารจัดการทางด้านการกีฬา อย่างจริง ๆ จัง ๆ เพราะว่าเป็นนโยบายที่ถูกลิ้มมานาน แล้วก็ไม่ค่อยได้เห็นความสำคัญ ทั่วโลกใช้กีฬานำทั้งการเมือง นำทั้งสังคม นำทั้งทุกสิ่งทุกอย่างครับ โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ Sport ครับ Spirit ครับ แล้วก็ Soft Power ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรณัฐ ๑๐๓/๒

สุดท้ายจริง ๆ กราบเรียนท่านประธานครับ มิติหนึ่งซึ่งทางกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ทำไว้ Sports for Peace กีฬาเพื่อสันติภาพใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ และกีฬาเพื่อสันติสุขของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เปลี่ยนสนามรบให้เป็นสนามกีฬา ขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปผมจะเชิญ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ ทางนี้ครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา อยากชี้แจงเรื่องเวลาการอภิปรายครับ อันนี้เป็นเวลาเพื่อเป็นข้อตกลง ข้อชี้แจงตามที่เคยมีการคุยกันไว้ครับ ณ เวลานี้ทางพรรคร่วมฝ่ายค้านเหลือเวลาการอภิปรายเพื่อให้ถึง ๗ ชั่วโมง อยู่ประมาณ ๓ ชั่วโมง ๔๐ นาที ทางพรรคร่วมรัฐบาลเหลือเวลาประมาณ ๕๐ นาที หลังจากนี้จึงอยากขอท่านประธานว่าให้เรียกฝ่ายค้าน ๒ ท่าน แล้วก็ เป็น พรรครัฐบาล ๑ ท่านครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๑๐๔/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ก็จะปฏิบัติตามที่ตกลงไว้ครับ คือจะให้ฝ่ายค้าน ๒ ท่าน แล้วก็มาที่ฝ่ายรัฐบาล ๑ ท่าน สว. ๒ ท่าน อย่างที่เราตกลงครับ ต่อไปผมก็จะเชิญคุณณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล กับคุณสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ เป็นคนอภิปรายเชิญคุณณัฐพลก่อนครับ

นายณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน เรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เชียงใหม่ เขต ๓ อำเภอสันกำแพง อำเภอแม่อน อำเภอดอยสะเก็ด ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องบอกเลยว่านี่เป็นจังหวัดอันดีที่ท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอยู่ตรงนี้นะครับ เพราะว่าผมกำลังจะอภิปรายถึงนโยบายการท่องเที่ยวของรัฐบาลใหม่ ผมมีเหตุผลอยู่ ๒ ประการ ที่จะอภิปรายครับ

เหตุผลประการแรก ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งทุกท่านในห้องนี้ก็ทราบกันดีว่าเชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ จากข้อเท็จจริง ท่านประธาน รายได้จากการท่องเที่ยวถือเป็นแหล่งรายได้สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ย้อนไปในปี ๒๕๖๒ ก่อนโควิดเชียงใหม่มีรายได้จากการท่องเที่ยวอยู่ที่ ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นประมาณเกือบครึ่งหนึ่งของรายได้ทั้งจังหวัด แต่ก็อย่างที่เราทราบกันครับ ๒-๓ ปีที่เกิดโควิดรายได้ตรงนี้นั้นขาดหายไป ย้อนกลับมาในปี ๒๕๖๕ ปีที่ผ่านมา แม้การท่องเที่ยวจะยังไม่ฟื้นคืนอย่างเต็มตัว แต่รายได้จากการท่องเที่ยวที่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ก็มีประมาณ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็น ๑ ใน ๓ ของรายได้ทางจังหวัด นี่เป็นเหตุผลประการแรกครับ

เหตุผลประการที่ ๒ ก็เพราะว่าผมได้ติดตามข่าวสารของท่านนายกรัฐมนตรีอย่างใกล้ชิดเห็นท่านให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวของประเทศไทยมาก ๆ เห็นท่านเข้าพบหลายหน่วยงาน หลายองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ท่านเคยพูดไว้ด้วยว่าการท่องเที่ยวจะเป็น Quick Win ที่จะฟื้นคืนเศรษฐกิจให้กับประเทศไทย ท่านเคยพูดไว้ว่าท่านจะสร้างสนามบินเชียงใหม่แห่งที่ ๒ สนามบินภูเก็ตแห่งใหม่ แล้วเมื่อสักครู่สรุปว่าท่านพูดว่า Visa Free แล้วเดี๋ยวผมจะอภิปรายต่อไป ในถ้อยแถลงของท่านท่านบอกจะเปลี่ยนประเทศไทยให้เป็น Wellness Destination และในถ้อยแถลงของท่านเองก็บอกว่า

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิษา ๑๐๔/๒

ท่านจะเปลี่ยนประเทศไทยให้เป็นสถานที่เป็นปลายทางของการจัดงานสำคัญ ๆ ของโลก
ผมเองรู้สึกดีใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวของประเทศขนาดนี้
แต่ในความคิดก็มีความกังวลใจอยู่ว่านโยบายการท่องเที่ยวที่ท่านได้คิดมานั้นท่านคิดถูกแล้ว
จริงหรือไม่

- ๑๐๕/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิร ๑๐๕/๑

ประเด็นแรก ที่ผมจะถามกับท่านนายกรัฐมนตรีก็เป็นประเด็นเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านได้เพิ่งชี้แจงไป คือรายได้จากการท่องเที่ยว ๓ ล้านล้านบาทต่อปี ตอนแรกผมตั้งใจจะถามท่านว่า ๓ ล้านล้านบาทนั้น เป็น ๓ ล้านล้านบาทของปี ๒๕๖๖ หรือเป็น ๓ ล้านล้านบาทในช่วงที่ท่านบริหาร แต่ท่านก็ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ว่าประเทศไทยจะมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๓ ล้านล้านบาทต่อปีเป็นเป้าหมายของท่าน ที่นี้ผมก็ต้องถามท่านอยู่ดีครับ เพราะว่าถ้าท่านย้อนดูสถิติตอนปี ๒๕๖๒ ตอนนั้นประเทศไทยมีรายได้ทะลุ ๓ ล้านล้านบาทไปแล้วทั้ง ๆ ที่ในขณะนั้นเราไม่ได้มีสนามบินใหม่ เราไม่ได้มี Megaproject ใหม่ ๆ อย่างที่ท่านพูดว่าท่านกำลังจะทำ แล้วก็มั่นใจว่าท่านได้หารือกับพรรคร่วมรัฐบาลของท่านแล้วหรือยัง เพราะถ้าย้อนกลับไปพรรคร่วมของท่านพรรคหนึ่งก็เคยหาเสียงไว้ว่าประเทศไทยจะมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๖ ล้านล้านบาท แล้วอีกพรรคหนึ่งก็บอกว่าประเทศไทยสามารถมีรายได้จากการท่องเที่ยวได้ที่ ๕ ล้านล้านบาท ก็เป็นประเด็นที่ผมขอความชัดเจนจากท่านนายกรัฐมนตรีว่าสรุปแล้วเป้าหมาย ๓ ล้านล้านบาทนี้ท่านคิดถูกแล้วใช่ไหมครับ หรือว่าท่านคิดผิด แล้วเมื่อพอผมได้ไล่เลียงนโยบายในถ้อยแถลงของท่านยิ่งอ่าน ยิ่งฟังที่ท่านได้แถลงเมื่อเข้าก็ยิ่งย้อนคำถามว่าทั้งหมดนี้ท่านคิดถูกแล้วจริงใช้หรือไม่ครับ

นโยบายแรก คือนโยบายที่ท่านจะทำให้ประเทศไทยเป็นที่หมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ Wellness Destination ซึ่งแน่นอนว่า ๑ จังหวัดที่เป็นจังหวัดเป้าหมาย ก็คือจังหวัดเชียงใหม่ ผมขอถามท่านตรง ๆ เลยนะครับ ในฐานะคนเชียงใหม่ท่านจะทำจังหวัดเชียงใหม่ให้เป็น Wellness Destination ได้อย่างไร หากปัญหาฝุ่น PM2.5 ที่เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา ๑๐ ปียังไม่ได้มีการแก้ไข หากท่านโฆษณาสิ่งนี้ออกไปชาวต่างชาตินักท่องเที่ยวที่ไหนเขาจะเชื่อครับ นอกจากนี้การที่เชียงใหม่ หรือประเทศไทยเองจะกลายเป็น Wellness Destination ได้ นั้นหมายความว่าอะไรครับ นั้นหมายความว่าเราต้องมีบุคลากรทางการแพทย์ บุคลากรด้านสาธารณสุขอย่างเพียงพอ คำถามของผมครับ แล้วทุกวันนี้เรามีหมอ เรามีพยาบาล ในโรงพยาบาลรัฐเพียงพอแล้วหรือยังครับ คนไทยเองยังต้องต่อคิวเพื่อรอรับการบริการโรงพยาบาลดี ๆ ยังอยู่ไกลบ้าน รายได้ก็โตไม่ทันกับค่ารักษา แต่นโยบาย Wellness Tourism ที่ท่านจะทำมันจะไม่ยิ่งเป็นการซ้ำเติมระบบสาธารณสุขของไทยหรือครับ โดยการให้เอกชนดึงคนออกจากระบบ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิรี ๑๐๕/๒

เพื่อไปให้บริการกับชาวต่างชาติ นโยบายแบบนี้มันเป็นนโยบายที่เน้นให้บริการชาวต่างชาติ แต่ไม่เน้นแก้ปัญหาให้คนในชาติเลยนะครับ

นโยบายการท่องเที่ยวที่ ๒ ที่ท่านบอกไว้ในถ้อยแถลง คือการทำให้ประเทศไทยเป็น Hub of Event โดยท่านจะยกระดับประเทศไทยให้เป็นสถานที่เป้าหมายของการจัดงาน Event สำคัญ ๆ ระดับโลกจะให้ประเทศไทยเป็นประเทศชั้นนำของการท่องเที่ยวรูปแบบ MICE ในระดับภูมิภาค ASEAN ผมต้องยอมรับว่าธุรกิจ MICE กำลังเติบโตในหลาย ๆ ประเทศ ในหลาย ๆ ภูมิภาค แล้วก็ยังเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่สามารถนำเม็ดเงินมาได้จริง ๆ แต่ปัญหาที่ผ่านมาคืออะไรครับ รายได้ที่สร้างจาก MICE มันไม่เคยถูกกระจายไปไหน มันมักจะกระจุกอยู่กับผู้ที่ได้รับเงินทุนเดิม ๆ กระจุกอยู่กับผู้ที่ได้รับสิทธิในการจัดงานเดิม ๆ คนหักหัวคิวเดิม ๆ แล้วเมื่อจัดงานที่ไรก็จัดอยู่ที่สถานที่เดิม ๆ ซึ่งหากท่านไม่แก้ไขปัญหาการผูกขาดตรงนี้ ถ้าท่านไม่แก้การกระจุกตัวของสถานที่ที่ไม่เปิดกว้างให้จังหวัดอื่น ให้อำเภออื่น ให้ผู้ประกอบการหน้าใหม่ ให้ผู้จัดงานหน้าใหม่ได้ประโยชน์จากตรงนี้นะครับ สุดท้ายนโยบายนี้ก็จะเป็นเพียงแค่นโยบายที่มุ่งหารายได้ในภาพรวม แต่ไม่ได้เน้นการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงใด ๆ เลย

แล้วก็ขอฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไหน ๆ ท่านก็นั่งอยู่ที่นี่แล้ว แล้วเราอยากจะทำให้ประเทศเราเป็น Hub of Event ก็ขออย่าให้เกิดเหตุการณ์แบบคอนเสิร์ต Blackpink เมื่อต้นปีนะครับ คอนเสิร์ตจัดปี ๒๐๒๓ แต่ภาพถ่ายหน้าสนามกีฬามันดูเป็นคอนเสิร์ตย้อนยุคไปปี ๑๙๘๘ แล้วก็อย่าให้เกิดฝนตกจนน้ำท่วมขังสนามราชมิ่งคลากีฬาสถาน ทีมนักเตะระดับโลกเขาต้องยกเลิกการแข่งขันก็ใครไม่อายุคนไทยอายุชาวโลกเขานะครับ

ส่วนนโยบายที่ ๓ ก็เป็นนโยบายที่หนักใจที่สุด คือนโยบาย Free Visa หรือ Visa Free ตอนแรกที่หนักใจก็เพราะว่าในถ้อยแถลงนโยบายฉบับใช้น้ำเงินใช้คำว่า Free Visa ที่หมายความว่านักท่องเที่ยวที่เข้าสู่ประเทศไทยต้องขอ Visa แต่ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียม แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรีได้เพ็งชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ ซึ่งก็ตรงกับที่ท่านเคยชี้แจงผ่านสื่อต่าง ๆ ว่าจริง ๆ แล้วนโยบายที่ท่านตั้งใจจะทำคือ Visa Free ที่หมายความว่าไม่ต้องขอ Visa เลย อันนี้ถือว่าท่านได้ยืนยันกับที่ประชุมรัฐสภาแล้วผมก็ไม่ขอถามซ้ำว่าสรุปเป็น Visa Free ไม่ต้องขอ Visa เลยนะครับ

อย่างไรก็ดีครับ ที่หนักใจก็ยังมีเรื่องให้หนักใจอยู่ ก็คือการที่ท่านให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นพิเศษ ท่านทราบไหมว่าทุกวันนี้เมืองท่องเที่ยวอย่างกรุงเทพฯ เชียงใหม่ ภูเก็ต หลาย ๆ พื้นที่ในประเทศไทยกำลังถูกขนานนามว่าเป็นมณฑลไต้หวันครับ หลายปีที่ผ่านมาแน่นอนว่าการท่องเที่ยวของประเทศไทยเราพึ่งพานักท่องเที่ยวจีน แต่ในอดีตนักท่องเที่ยวจีนมาประเทศไทยเพราะอะไรครับ เขาอยากมาสัมผัสเชียงใหม่ที่เป็นเชียงใหม่ เขาอยากไปเที่ยวปายที่เป็นปาย เขาอยากไปภูเก็ตที่เป็นภูเก็ต เขาอยากมาประเทศไทยเพราะเขาอยากสัมผัสความเป็นไทย มันคงไม่มีนักท่องเที่ยวที่ไหนที่เดินทางออกจากประเทศตัวเองเพื่อไปเที่ยวอีกประเทศหนึ่ง แต่สถานที่ท่องเที่ยวร้านค้าในประเทศนั้นเป็นเหมือนกับบ้านตัวเอง การที่ทุนจีนรูล้ำเข้ามาประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในไทย เราเสียอะไรไปบ้างครับ อย่างแรกที่เราเสียครับ เราเสียอาชีพมัคคุเทศก์ไทยไปครับ ปัญหาไกด์เถื่อน ปัญหาธุรกิจนำเที่ยวเถื่อน เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ครับ เราได้ยินข่าวมาโดยตลอด ตัวผมเองเคยพบกับพ่อแม่พี่น้องที่ประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ถูกกฎหมายที่เชียงใหม่ พวกเขาเล่าให้ฟังว่าก่อนโควิดเขาก็ถูกแย่งงาน ถูกขายตัดราคา ถูกแย่งลูกค้า พอโควิดมาแน่นอนครับ ตกงานรายได้เป็น ๐ จนถึงทุกวันนี้หลายคนก็ยังมีชีวิตที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ แต่สิ่งที่เสียหายมากกว่านี้คืออะไรู้ไหมครับ คือประเทศไทย คือจังหวัดอย่างเชียงใหม่ คือหลาย ๆ พื้นที่เราเสียโอกาสที่เราจะได้นำเสนอวัฒนธรรมอันหลากหลายของเราให้นักท่องเที่ยวเขาได้เห็น เราเสียโอกาสที่จะทำให้พื้นที่เล็ก ๆ ที่อยู่ห่างไกลออกไปได้เป็นที่รู้จักของชาวโลก เราเสียโอกาสที่เราจะได้กระจายรายได้ไปยังร้านค้าเล็ก ๆ ชุมชนเล็ก ๆ เหล่านี้ สาเหตุที่เราเสียมันไปเพราะเรื่องแบบนี้ไกด์เถื่อน ไกด์ต่างชาติไม่มีทางรู้ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๑๐๖/๒

มีแค่ไกด์คนไทย ไกด์ท้องถิ่นเท่านั้นที่เขารู้ อย่างที่ ๒ ที่เราเสีย คือเราเสียโอกาสที่คนไทยจะได้เป็นเจ้าของธุรกิจธุรกิจหนึ่ง ผมเชื่อนะครับคนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดอย่างเชียงใหม่ ภูเก็ต จังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ได้มีบริษัทห้างร้านใหญ่โต จังหวัดที่ไม่ได้มีโอกาสในการหางานเท่ากรุงเทพฯ การจะได้ประกอบธุรกิจอะไรสักอย่างหนึ่งโดยใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว มันแทบจะเป็นทางเลือกเดียวที่คนคนหนึ่งจะทำได้ ถ้าพึ่งแค่จะหาเงินทุนมาเปิดร้าน มาเปลี่ยนบ้าน เปลี่ยนตึกเก่าให้เป็นที่พักรับนักท่องเที่ยวก็เป็นเรื่องยากแล้ว ต้องแข่งขันกับโรงแรมใหญ่อันนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติ พอเห็นคนจีนกลับมาแต่ดันไม่ได้มาใช้บริการที่เรา ก็เสียประโยชน์ เห็นนักท่องเที่ยวจีนเริ่มกลับมามากขึ้นเจ็บใจกว่านั้นครับ นักท่องเที่ยวจีนไปเสียเงินให้คนจีนด้วยกันเอง มีหน้าข้าพขอเปิดกิจการได้แล้วก็ต้องไปขอใบอนุญาตนั้นโน่นนี้ ใบนั้นก็ติดข้อกฎหมายตรงนั้น ใบนั้นไม่ผ่านหลักเกณฑ์ตรงนี้ กิจการแบบนี้ยังไม่มีกฎหมายรับรอง สุดท้ายเราจะทำมาค้าขายโดยไม่ให้มีใครมายุ่ง เราต้องเสียอะไรครับ ค่าเหนื่อย ค่าน้ำ เงินใต้โต๊ะ แล้วเมื่อพูดถึงโรงแรมที่พักผมคิดว่าปัญหาการท่องเที่ยวเร่งด่วนที่ท่านควรจะทำ คือปัญหาการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการที่พักครับ ท่านทราบไหมครับ ทุกวันนี้มีโรงแรมที่พักกว่า ๘๐,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศไทย ที่ขายบน Website แต่มีแค่ ๑๕,๐๐๐ แห่งเท่านั้นที่ได้ใบรับรอง ได้ใบอนุญาต ถ้ามองอีก ๖๐,๐๐๐ กว่าแห่งที่เหลือ เขาอยากได้ใบอนุญาตไหมครับ เขาอยากได้ครับ แต่สิ่งที่กีดกันเขาอยู่ คือกฎหมายที่ล้าหลัง กฎหมายที่ตามไม่ทันรูปแบบของที่พักที่มีหลายรูปแบบมากขึ้นในปัจจุบัน เมื่อไม่มีใบอนุญาตก็ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เมื่อเป็นกิจการที่ไม่ได้รับรองโดยกฎหมาย วันหน้าหากเกิดวิกฤติอีกก็อาจจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ในมุมมองของผู้เข้าพักก็เช่นกันครับ ท่านเคยเห็นข่าวนักท่องเที่ยวจองที่พักผ่าน Website แต่พอไป Check-in แล้วที่พักไม่ตรงปกไหมครับ นี่ละครับคือปัญหาเร่งด่วนที่ท่านควรแก้ มันคงจะดีนะครับ ถ้าใบอนุญาตต่าง ๆ ในประเทศเรา เราไปขออนุญาตวันนี้แต่ไปได้ตั้งแต่เมื่อวาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๐๗/๑

กลับมาที่ทุนจีนนะครับ ทุนจีนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีอะไรครับ
รถบัสทุนจีน รถเช่าทุนจีน สถานที่ท่องเที่ยวทุนจีน ร้านขายของที่ระลึกทุนจีน ร้านนวด
ร้านสปาทุนจีน แล้วไม่แน่อาจจะมีวัดไทยที่เป็นทุนจีนก็ได้ อันนั้นเป็นเพียงแค่ทุนจีน
ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ยังมีทุนจีนทั่วไปที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอีก
ผมนยกตัวอย่างหลายอำเภอที่เชียงใหม่ อำเภอสันกำแพง อำเภอสันทราย อำเภอหางดง
มี Community จีนขนาดใหญ่ มีสนาม Drive golf ร้านอาหาร ร้านกาแฟ Minimart
กิจการขนส่ง Logistic มีหมู่บ้านคนจีนโครงการใหญ่หลายโครงการ และยังมีโรงเรียนสำหรับ
ลูกหลานคนจีนด้วย กิจการเหล่านี้ล้วนเกิดจากทุนจีน อาจเรียกได้ว่า จีนทำ จีนใช้
แต่ที่เจ็บใจ คืออะไรรู้ไหมครับ คนไทยก็ต้องจ่ายให้คนจีนเหล่านี้ด้วยเหมือนกัน อันนี้
ยังไม่รวมจีนสีเทา จีนสีเทาเราทราบกันดีปัญหาแก๊ง Call Center ทำร้านเหล้าผับบาร์เถื่อน
ลักลอบใช้แรงงานผิดกฎหมาย เปิดบ่อนการพนัน Offline Online ก็เป็นข่าวน่าเห็นทุกวัน
มีผู้เสียหายทุกวัน ประเด็นของผมนู่นตรงนี้ที่ผ่านมาเราไม่มี Free Visa หรือ Visa Free
แต่ทุนต่างชาติ ทุนจีนก็อาศัยช่องว่างทางกฎหมายใช้ Visa ผิดประเภท ใช้ Nominee
คนไทยเข้ามาทำมาหากินในบ้านเรา แล้วเมื่อเป็นแบบนี้ท่านคิดถูกแล้วจริง ๆ ใช่มั้ยครับ
ว่านโยบาย Visa Free หรือ Free Visa ของท่านจะไม่ซ้ำเติมปัญหาเดิมเพิ่มเติมปัญหาใหม่
เพราะมีเช่นนั้นนโยบายที่ท่านตั้งใจอยากจะเพิ่มเงินเข้ากระเป๋าคนไทย แต่ท่านไม่รู้ว่าท่านจะ
จัดการกับทุนต่างชาติอย่างไร มันจะกลายเป็นนโยบายที่ท่านเติมเงินเพื่อใครก็ไม่รู้แน่ครับ
แล้วมาถึงนโยบายที่ผมต้องการถามท่านนายกรัฐมนตรีมากที่สุดเลย คือเรื่องสนามบิน
แห่งใหม่ที่ท่านพูดว่าท่านจะสร้าง สำหรับคนเชียงใหม่อย่างผมเรื่องสนามบินเชียงใหม่
แห่งที่ ๒ ก็ไม่ได้เป็นเรื่องใหม่ เพราะโครงการนี้มีมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลที่แล้ว โครงการนี้
สนามบินแห่งที่ ๒ จะสร้างอยู่บริเวณระหว่างอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
และอำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน เหตุผลที่สร้าง ณ ตอนนั้นก็เป็นเพราะว่าจำนวนนักท่องเที่ยว
ที่เพิ่มสูงขึ้นปีละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ จนทำให้สนามบินเชียงใหม่แห่งเดิมไม่สามารถรองรับ
ผู้โดยสารได้เพียงพอ แต่ก็เพราะโควิดโครงการนี้จึงถูกพับไปจนกระทั่งได้เห็นข่าว
ท่านนายกรัฐมนตรีพูดว่าท่านจะสร้างสนามบินเชียงใหม่แห่งที่ ๒ ก็พ่อแม่พี่น้อง
ชาวเชียงใหม่-ลำพูน ตัวผมเองก็ตื่นเต้นกับสิ่งที่ท่านพูด แต่มีข้อมูลบางประการครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๐๗/๒

ที่ต้องถาม Check กับท่านนายกรัฐมนตรีว่าท่านทราบหรือไม่ครับว่าในวันที่ ๒๔ สิงหาคม วันเดียวกันกับที่มีข่าวว่าท่านพูดว่าท่านจะสร้างสนามบินแห่งใหม่ ในวันนั้นเอง สนามบินท่าอากาศยานเชียงใหม่ ทางท่าอากาศยานเองก็ประกาศว่าท่านสนามบินมีแผนที่จะขยายสนามบินเดิมให้รองรับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น จาก ๘ ล้านคน เป็น ๑๖ ล้านคน ในปี ๒๕๗๒ แล้วจาก ๑๖ ล้านคน เป็น ๒๐ ล้านคน ในปี ๒๕๗๖ นอกจากสนามบินเชียงใหม่แห่งที่ ๒ ตามข่าวเลยท่านก็พูดว่าท่านจะสร้างสนามบินภูเก็ตแห่งใหม่เช่นกัน ซึ่งก็ไม่น่าจะเหมือนกันว่าท่านทราบหรือไม่ว่าสนามบินภูเก็ตเองก็มีแผนที่จะขยายสนามบินเดิมให้รองรับผู้โดยสารได้มากขึ้นจาก ๑๒ ล้านคน เป็น ๑๘ ล้านคน ในปี ๒๕๗๐ ผมไม่รู้สึกละเลยกับโครงการ Megaproject ที่เป็นตาม Style ของรัฐบาลที่คิดใหญ่ นะครับ แต่สิ่งที่ผมกังวล คือท่านเน้นลงทุนใหญ่เพื่อดึงเม็ดเงินใหญ่ แต่ในถ้อยแถลงนโยบายของท่านก็ไม่มีข้อใดที่จะระบุอย่างชัดเจนว่าท่านจะเปลี่ยนเม็ดเงินนั้นมาเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ดี ๆ ให้กับประชาชนได้อย่างไร มันจะมีประโยชน์อะไรครับ ถ้าเรามีเที่ยวบินจำนวนมากบินเข้าสู่เชียงใหม่ แต่เชียงใหม่ไม่สามารถสร้างระบบขนส่งสาธารณะดี ๆ ให้คนเชียงใหม่ได้ มันจะมีประโยชน์อะไร ถ้าเรามีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางเข้าสู่เชียงใหม่ แต่ความสามารถในการจัดการเมืองของเชียงใหม่ยังไม่พร้อม งบประมาณของเชียงใหม่อาจจะไม่พอกับปัญหา เช่น ปัญหาขยะ ปัญหารถติดที่จะเพิ่มมากขึ้นในวันหน้า มันจะมีประโยชน์อะไรครับ กับการท่องเที่ยวที่เข้ามาแล้วทำให้ราคาที่ดินสูงขึ้น ค่าเช่าสูงขึ้น ข้าวของแพงขึ้น แต่ประชาชนคนไทยทุกวันนี้แค่ผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ผ่อนหนี้ก็แทบจะไม่ไหวแล้วนะครับ และมันจะมีประโยชน์อะไรกับรายได้จากการท่องเที่ยวที่จะเข้ามา แต่ค่าแรงและเงินเดือนของคนเชียงใหม่ทุกวันนี้ยังต่ำเตี้ยเท่าเดิม

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๐๘/๑

แน่นอนนะครับ ข้าราชการลงทุนขนาดใหญ่อย่างการสร้างสนามบินใหม่ มันทำให้ประชาชนรู้สึกว้าวครับ แต่ความตื่นเตนนั่นมันหายไป เพราะเมื่อเข้าได้อ่าน ถ้อยแถลงของท่าน ซึ่งในถ้อยแถลงนโยบายของท่านระบุเพียงแค่รัฐบาลจะปรับปรุง สนามบิน และจัดการเที่ยวบินของสนามบินทั่วประเทศให้มีประสิทธิภาพ ย៉านะครับ มีแค่คำว่า ปรับปรุง แต่ไม่มีคำว่า สร้าง ดังนั้นตรงนี้เองก็ขอความชัดเจนจาก ท่านนายกรัฐมนตรี หากท่านจะได้ลุกชี้แจงในโอกาสต่อไปว่าสรุปแล้วท่านจะปรับปรุง หรือท่านจะสร้าง หรือท่านจะทั้งสร้างและทั้งปรับปรุง ขอให้ท่านตอบให้ชัดเพราะเรื่องนี้ ไม่ใช่แค่ผมที่รอคำตอบ พ่อแม่พี่น้องที่เชียงใหม่ ลำพูน ภูเก็ต พังงา รอคอยคำตอบนี้อยู่ รวมถึงพี่น้องจากชายแดนใต้เขาฝากความเป็นห่วงมากแล้วว่าสนามบินใหม่จะกลายเป็น แบบสนามบินเบตง ที่ทุกวันนี้ฉายาของสนามบินเบตง คือสถานที่ถ่ายรูป Selfie

ผมมีอีกเรื่องหนึ่งครับ เรื่องเล็ก ๆ ที่อยากจะสื่อสารไปผ่านท่านประธาน รัฐสภาสู่ท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรงเลย เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมรู้สึกเสียดาย ที่อำเภอสันกำแพง มีศูนย์จำหน่ายสินค้า OTOP ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาได้เคยไปเยี่ยมชมในตอนช่วง เลือกตั้งหาเสียงที่ผ่านมา แต่ปรากฏว่าในถ้อยแถลงนโยบายฉบับนี้ไม่ปรากฏคำว่า OTOP แม้แต่ครั้งเดียว ก็เลยต้องขออนุญาตทวงถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า รัฐบาลท่านมีนโยบาย ใดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ OTOP

สุดท้ายนี้นะครับ การอภิปรายครั้งนี้ของผมพยายามชี้ให้เห็นว่า นโยบายการท่องเที่ยวที่ท่านเตรียมไว้เป็นนโยบายที่เน้นเอาใจคนนอก เน้นพาคนนอก เข้าบ้าน แต่ไม่เน้นแก้ปัญหาให้คนใน นโยบายของท่านเป็นนโยบายที่มุ่งดึงเงิน จากการท่องเที่ยวเข้าประเทศ แต่ท่านยังไม่ว่าท่านจะกระจายรายได้เหล่านั้นให้เกิด อย่างทั่วถึงกับประชาชนอย่างไร แล้วก็ไม่ว่าท่านจะเปลี่ยนเงินนั้นเป็นคุณภาพชีวิตดี ๆ ของประชาชนอย่างไร นโยบายที่ท่านเตรียมไว้ ท่านตั้งใจจะเติมเงินเข้ากระเป๋าคนไทยครับ แต่ทุกวันนี้ก็ยังมีทุนต่างชาติที่คอยดูดเงินออกจากกระเป๋าคนไทย แถมยังไม่พอก็ดึงเงินเข้ามาได้ท่านก็ยังไม่ชัดเจนว่าท่านจะเปลี่ยนเงินนั้นมาดูแลคนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวอย่างไร นโยบายของท่านเป็นนโยบายที่เน้นการลงทุนขนาดใหญ่ตาม Style

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๐๘/๒

ของรัฐบาลที่คิดใหญ่ ทำเป็น แต่สำหรับผมนโยบายการท่องเที่ยวของท่านมันก็แค่
การคิดใหญ่เพื่อคนนอก แต่คิดไม่ออกเพื่อคนไทย ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณสุรเชษฐ์
ประวิณวงศ์วุฒิ ครับ

- ๑๐๘/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๑๐๙/๑

นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ผมขอร่วมอภิปรายนโยบาย รัฐบาลในด้านของการคมนาคม จากที่ผมได้ฟังคำแถลงนโยบายด้านการคมนาคม ผมขอสรุปว่ากลวงมาก ทำไมผมถึงสรุปเช่นนั้น มาดูกันนะครับ รัฐบาลได้แถลงถึงนโยบาย ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการคมนาคม คือหน้า ๖ ย่อหน้าแรก สำหรับนโยบายเร่งด่วน และในหน้า ๗ ย่อหน้า ๔ สำหรับนโยบายระยะกลาง และระยะยาว เนื้อความก็ปรากฏ บนจอภาพเช่นเดียวกับเอกสารในมือของเพื่อนสมาชิกทุกท่าน คือไม่มีความชัดเจนใด ๆ เลย ไม่มีรูปธรรมใด ๆ บอกแค่ว่าจะปรับปรุง จะลงทุน ทั้งทางถนน ทางรถไฟ ทางราง และทางอากาศ ไร้ทิศทางว่าจะเปลี่ยนจากอะไรไปเป็นอะไร จะไปทางซ้าย หรือไปทางขวา รัฐไม่ยอม เปลี่ยนแปลงครับท่านประธาน ดีแต่พูดว่าจะทำโน่นทำนี่ แต่ไร้ข้อผูกมัด ไร้ซึ่งสัญญา ที่หาเสียงไว้ว่า ๒๐ บาทตลอดสาย ก็ไม่ปรากฏครับ ในเมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่กลวงมากอย่างนี้ เราก็ต้องไปไล่ดูกันว่าท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และทาง พรรคเพื่อไทยในฐานะเจ้ากระทรวงเคยประกาศอะไรสู่สาธารณะเอาไว้ ห้องโสตทัศนูปกรณ์ ช่วยเอาภาพขึ้นหน่อยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : สุริยะเถิดฤกษ์ ๙ โมงเช้า ๗ กันยายน เข้ากระทรวงคมนาคม ลุยนับ ๑ รถไฟฟ้า ๒๐ บาทตลอดสาย ให้ชาว ไร่อย่างสวดยหรุนะครับว่า ๒๐ บาทตลอดสายถือเป็นนโยบายเร่งด่วนที่จะต้องเร่งดำเนินการ แต่ เอ้า มันอยู่ตรงไหนครับ มันอยู่หน้าไหนในนโยบายของท่านครับ มันไม่ปรากฏ มีแต่ข่าว ลอย ๆ ในหนังสือพิมพ์เดียวทำ เดียวไม่ทำ เดียวอ้างความเป็นพรรคร่วม บางคนบอก ๓ เดือน บางคนบอก ๒ ปี พลิกกลับไปเรื่อย ไม่ได้มีความน่าเชื่อถืออะไรเลยรัฐบาลสั่นหล่น นอกจากนั้นยังพูดแต่จะทำทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ มาอีกแล้วครับกับคำกลาง ๆ ลอย ๆ คือพูดแบบนี้ใครก็พูดได้มันไม่ได้มีสาระอะไรครับ แต่ที่พอจะมีสาระหน่อยนะครับ คือท่านบอกว่าท่านจะเดินตาม MR-MAP หรือแผนแม่บท Motorway-Rail แล้วก็จะผลักดัน โครงการ Landbridge ประเด็น MR-MAP นี้สำคัญมาก เพราะมันเป็นแผนแม่บทการลงทุน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธินันท์ ๑๐๙/๒

โครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ใหญ่ที่สุดตั้งแต่มีประเทศไทยมา มูลค่าการลงทุนรวมที่ท่านฝันเอาไว้คือ ๕.๗ ล้านล้านบาท ดังที่ผมเคยอภิปรายไม่ไว้วางใจไปเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ อยากให้ท่านย้อนกลับไปตั้งใจดู แล้วคิดให้ดีว่าจะเดินตามแผนแม่บทนี้จริง ๆ หรือ ปัญหาหลักของ MR-MAP ไม่ได้อยู่ที่ประยุทธ์คิด ศักดิ์สยามทำ แล้วสุริยะจะมาทำต่อ ปัญหาหลักของ MR-MAP คือความซ้ำซ้อน ไม่เลือกรูปแบบที่เหมาะสมในแต่ละเส้นทาง คือต่างหน่วยงานต่างวางแผน แล้วหาทางมาสร้างร่วมกันในเขตทางเดียวกันแทนที่จะเลือกแบบ Optimal Combination ว่าเส้นทางใดเหมาะสมที่จะทำรถไฟทางคู่ เส้นทางใดเหมาะสมจะทำรถไฟความเร็วสูง เส้นทางใดเหมาะสมจะทำ Motorway แต่เริ่มต้นไม่เลือก คือจะทำมันหมดทุกอย่าง แคหาทางมาสร้างร่วมกันในเขตทางเดียวกันแบบนี้เขาเรียกว่าหาทำแบบย่ำรวมครับท่านประธาน ผลก็คือเราจะมีเส้นเลือดใหญ่เว่อระหว่างเมือง แล้วไม่เหลือเงินไปพัฒนาเมือง ไม่เหลือเงินไปพัฒนาเส้นเลือดฝอย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๑๐/๑

ผลก็คือทุกอย่างจะไหลรวมเข้าสู่กรุงเทพฯ แต่ละเลยคุณภาพชีวิตของคนต่างจังหวัด หากท่านต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนต่างจังหวัด ท่านควรสร้างเมือง ท่านควรกระจายอำนาจ และเม็ดเงินออกไป เอาเงินไปสร้างเมือง ไม่ใช่สร้างเส้นเลือดใหญ่เวอร์ระหว่างเมืองแบบนี้ ผมเข้าใจดี MR-MAP คือความผิดพลาดมาจากอดีตจึงอยากฝากความหวังให้ท่านนายกรัฐมนตรีไปศึกษาในรายละเอียดให้กระจ่างถึงความซับซ้อน เพราะที่ทำได้ทั้งหมดนี้ก็คือเพื่อชนคน หรือชนของ ท่านต้องศึกษาความจุของระบบ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับปริมาณการใช้ แล้วก็ปริมาณที่คาดการณ์ว่าจะมีคนมาใช้ ไม่ใช่สร้างไปเรื่อย ๆ ขยายกันไปเรื่อย ๆ ผมเห็นสัญญาณที่ดีตอนที่ท่านไปลงพื้นที่ที่อุดรธานีเมื่อช่วงสุดสัปดาห์ที่ผ่านมาที่ท่านกล่าวพูดว่า ไม่ ไม่กับโครงการที่ของบมาเกินจำเป็น โดยไม่คำนึงถึงปัญหาอื่น หรือความลำบากยากเย็นของประชาชนในที่อื่น ท่านกล่าวปฏิเสธนายก อบจ. อุดรธานี ก็ขอให้ท่านกล่าวปฏิเสธโครงการที่มันใหญ่กว่าที่มันซับซ้อนเกินจำเป็นไม่คุ้มค่ามากกว่าอย่างที่เขาว่า ๆ รวมกันมาใน MR-MAP ต่างหน่วยงานต่างคิด แล้วแค่จะหาทางสร้างร่วมกันในเขตทางเดียวกัน ท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ท่านรัฐมนตรีสุริยะ ก็มาจากภาครัฐกิจคงเข้าใจดีถึงการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด คือแทนที่ท่านจะทำคอนโดมิเนียม ๔,๐๐๐ ห้อง แต่ไม่ค่อยมีคนมาซื้อ แบ่งไปทำ ๔ ที่ ที่ละ ๑,๐๐๐ ห้องมันย่อมดีกว่า คือต้องพยากรณ์ความต้องการที่จะมาใช้ให้ดี ไม่ใช่แบบตอนนี้ ตอนที่แบบจำลองดี ๆ ที่แม่นยำเพียงพอ ยังไม่มีเลยด้วยซ้ำ แต่ก็ลากกันไปเรื่อย บั่นตัวเลขกันไปเรื่อย คือแทนที่จะมุ่งทำแต่เส้นเลือดใหญ่เวอร์ระหว่างเมืองแบ่งมาสร้างเมือง สร้างเส้นเลือดฝอยในเมืองให้มันดีก่อน รูปธรรมก็คือการเร่งผลักดัน พ.ร.บ. กระจายอำนาจขนส่ง และ พ.ร.บ. ถนน ที่ผมและพรรคก้าวไกลยื่นต่อสภาไปแล้วท่านไปศึกษาดูแล้วทำความเข้าใจดู แล้วช่วยกันหาเงินไปให้ท้องถิ่นไปพัฒนา กระจายอำนาจ และเม็ดเงิน ลงไป ใครทุจริตก็ไปจัดการเสีย แต่ไม่ใช่หวงอำนาจไว้ หวงงบประมาณไว้ แล้วปล่อยให้ส่วนกลางหาทางสร้างไปเรื่อย หาเงินทอนไปเรื่อย ในขณะที่ท้องถิ่นไม่มีเงินพอ แม้แต่จะซ่อมถนนที่มีอยู่ กลับไปทบทวนให้ดีกว่าท่านจะเดินตาม MR-MAP โดยไม่ปรับแผนใหม่จริง ๆ หรือครับ นอกจาก MR-MAP แล้วนะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๑๐/๒

อีกหนึ่งเรื่องที่ท่านสุริยะให้เข้าไป ก็คือท่านบอกว่าท่านจะผลักดันโครงการ Landbridge ชุมพร-ระนอง หรืออีกชื่อหนึ่ง ก็คือโครงการสะพานเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมฝั่ง ทะเลอ่าวไทย-อันดามัน โครงการนี้ใหญ่มากนะครับ คือผมไม่ได้จะขวางแต่อยากให้ ท่านศึกษาให้แน่ใจก่อนที่จะเร่งผลักดัน ผมให้ภาพคร่าว ๆ ว่ามันใหญ่กว่า ๕ Flagship Project ของ EEC รวมกันอีก คือจะเร่งทำนะครับ จะทำท่าเรือทั้ง ๒ ฝั่ง แล้วก็มีถนนเท่านั้น ยังไม่พอใส่ Motorway ไปอีก ใส่ระบบราง ใส่ระบบท่อเชื่อมต่อ ๒ ฝั่งทะเลเข้าด้วยกัน ระยะทาง ๘๙.๓๕ กิโลเมตร จุดเริ่มต้นอยู่ที่บริเวณแหลมรีว จังหวัดชุมพร จุดสิ้นสุด อยู่ที่อ่าวนาง จังหวัดระนอง แล้วก็ทำท่าเรือน้ำลึกยื่นออกไปในทะเลทั้ง ๒ ฝั่ง คือมันมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แล้วก็ต่อผู้คนจำนวนมาก แน่แน่นอนแต่จะคุ้มค่า จริงหรือไม่ จะเยียวยาประชาชนอย่างไรคงต้องไปว่ากันอีกยาว แต่ทั้งหมดนี้จะรวมเป็น ๑ Package ยักซ์อภิมหาโครงการร่วมทุนที่ใหญ่ที่สุดด้วยมูลค่าการลงทุนกว่า ๑ ล้านล้านบาท บอกแล้วว่ามันใหญ่จริง ผมก็รอดูว่าผลการศึกษาที่ออกมานี้จะเสกมาหรือจะน่าเชื่อถือ

แต่สิ่งที่สำคัญที่อยากฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก็คือท่านต้องเอาให้ชัดว่าจะเอาอย่างไร กับโครงการคลองไทย จะไปต่อ หรือพอแค่นี้ เพราะ ๒ โครงการนี้ Landbridge กับคลองไทยเป็นสิ่งที่ต้องเลือก ต้องชัดเจน ต้องกำหนดทิศทางในการเชื่อมทะเล ๒ ฝั่ง ประเทศนี้ก็ตกดี คลองไทยนี้ให้สภาพมันไปศึกษา ส่วน Landbridge นี้ก็ให้คมนาคม ไปศึกษา แต่ประเด็นก็คือหากจะทำมันทั้งคู่มันจะแย่งลูกค้ากันเอง ท่านจะเลือกไป ทิศทางไหนท่านต้องกล้าพูดว่าไม่ ต้องกล้าบอกว่าจะทำอันนี้ ไม่ทำอันนั้น หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเขาจะได้ไม่หลงทาง ท่านประธานครับอย่างที่เราเรียนเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลนี้ กลวงมาก สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้เข้าไปก็แทบจะไม่มีเนื้อหาที่แสดงความชัดเจนอะไร ไร้ทิศทางว่าจะเปลี่ยนจากอะไรไปเป็นอะไร ผมจึงต้องไปไล่ดูนโยบายของพรรคเพื่อไทย แทนนะครับ เพราะว่ายึดครองกระทรวงแบบเบ็ดเสร็จ ก็ต้องตามไปดูครับว่าพรรคเพื่อไทย โฆษณาอะไรเอาไว้บ้าง ก็ตามภาพนี้ครับ จะเห็นได้ว่าเน้นที่ระบบราง ผมก็รู้สึกว่าเวลา ได้งบประมาณมาจริง ๆ ท่านจะลงไปกับถนน หรือรางมากกว่ากัน ไม่ใช่พูดอย่าง ทำอย่าง แต่ก็อยากจะเตือนไว้ว่าหากท่านยังหาสร้าง Motorway ไปเรื่อยนี้ตาม MR-MAP นี้ก็จะแทบ ไม่มีคนหันมาใช้ระบบราง คือสร้างสร้างได้แต่มันควรจะเลือกจะสร้าง Motorway วงศ์ขุนาน ไปกับรางแย่งลูกค้ากันเองทำไม ส่วนในระบบรางท่านก็ทำแบบไม่เลือก คือท่านจะทำจาก ๑ ทาง เป็น ๔ ทาง ทำไปทำไม ทำไมไม่ทำจาก ๑ เป็น ๒ คนใช้มากพอค่อยทำ ๒ เป็น ๔ กลับไปคิดดูให้ดี แต่ในวันนี้ผมขออภิปรายถึงนโยบายข้อที่โดดเด่นที่สุดของท่าน ๒๐ บาท ตลอดสาย เพราะประชาชนให้ความสนใจ อันนี้ Hot Hit ติดตลาดจริง ผมยอมรับ นโยบายนี้เป็นนโยบายเรือธงของพรรคเพื่อไทยที่กุมอำนาจกระทรวงคมนาคมแบบเบ็ดเสร็จ ด้วย ๓ แก์รัฐมนตรี โฆษณาหลายเวทีก็ปีก็ยังชู ๒๐ บาท แถมมีนายกรัฐมนตรีมานั่งคุม กระเป๋าสตางค์กระทรวงการคลังด้วยตัวเองนี้ หากตั้งใจจะทำจริง ๆ ควรจะต้องบรรจุไว้ใน นโยบายรัฐบาลเล่มนี้ แต่เดี๋ยวเรามาลองดูใส่ในกันว่าทำไมรัฐบาลจึงไม่ทำอย่างนั้น มาดูกันว่า ๒๐ บาทตลอดสายทำจริงได้ไหม ควรทำหรือไม่ หรือเกิดมาเพื่อการโฆษณา เท่านั้น ผมขอเริ่มตั้งแต่ชื่อก่อนหลายคนคงคุ้นหูกันดีกับคำว่า ๒๐ บาทตลอดสาย แต่แท้จริงแล้วที่พรรคเพื่อไทยโฆษณาเอาไว้มันไม่ใช่ ๒๐ บาทตลอดสาย แต่มันเป็น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชสีพร ๑๑๑/๒

ตลอดทาง เพราะรถไฟในกรุงเทพฯ เขาเรียกสายสีเขียว สายสีส้ม และอีกสารพัดสาย สารพัดสี สิ่งที่ท่านโฆษณาเอาไว้คือมันข้ามสายได้ เช่นขึ้นสายสีเขียวไปต่อสายสีน้ำเงิน มันต้องจ่าย ๒๐ บาท ไม่ใช่จ่าย ๔๐ บาท ดังนั้นมันคือตลอดทาง ไม่ใช่ตลอดสาย เข้าใจกันไว้ด้วยนะครับ

อีกประเด็นมีคนเอาไปพูดแบบผิด ๆ ว่าตัวร่วม ๒๐ บาท อันนี้ก็ต้องเข้าใจเสียใหม่ว่ามันมีค่าอยู่ ๒ ค่าที่มันต่างกันโดยสิ้นเชิง คำว่าตัวร่วมกับคำว่าค่าโดยสารร่วม ตัวร่วม ศัพท์เทคนิคเขาเรียกว่า Common Ticket คือมันเพื่อความสะดวก ส่วนค่าโดยสารร่วมนี้ เขาเรียกว่า Common Fair คืออัตราค่าโดยสารที่มันร่วมกันหลาย ๆ สาย แต่สิ่งที่ท่านเสนอค่าโดยสารร่วม ๒๐ บาทตลอดทาง อีกครั้งนะครับที่ท่านเสนอคือค่าโดยสารร่วม ๒๐ บาทตลอดทาง ไม่ใช่ตัวร่วม ๒๐ บาทตลอดสาย ก่อนจะโฆษณาอะไรนี้ทำความเข้าใจสินค้าของตัวเองก่อน นี่ต่างคนต่างโฆษณานี้มันวุ่นวายไปหมด คราวนี้มาพิจารณาในเชิงลึกกันว่าสิ่งที่ท่านทำ ที่ท่านเรียกว่า ๒๐ บาทตลอดสายท่านจะอย่างไร พรรคเพื่อไทยประกาศไว้ใน Website อย่างเป็นทางการว่าจะเร่งเจรจาเพื่อลดราคาคือท่านจะใช้วิธีเจรจานี้ให้เอกชนลดราคานี้ละ นี่เน้นตลก หรือจงใจบิดเบือนจากสิ่งที่ท่านจะทำ ท่านกล้าประกาศใหม่ว่าจะไม่ใช่เงินอุดหนุน มันเป็นไปได้ที่จะเจรจากับเอกชนให้ลดจาก ๔๕ บาท เหลือ ๒๐ บาท คือต่อให้บริษัทเพื่อนท่านยอมนี้ ผู้ถือหุ้นเขาก็ไม่ยอม ยัง ๆ นะครับ นี่ยังโฆษณาไม่หมด ท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาโฆษณาไว้ช่วงก่อนเลือกตั้งว่าน่าจะจบได้ภายใน ๓ เดือน นี่ให้ Link ให้ Clip ให้น่าที่ไปด้วย คือถามจริง ๆ ว่าใครให้ข้อมูลท่าน ท่านเข้าใจว่าจะจบได้ใน ๓ เดือนจริง ๆ หรือครับถึงให้สัมภาษณ์ไปแบบนั้น คือมันทำไม่ได้ ไม่มีทางเป็นไปได้เลย แล้วนี่พอมาคุมกระทรวงคมนาคมก็ให้กรมการขนส่งทางรางออกมาเรียบเรียงกัน คือบอกว่าทำได้ มีประมาณการมาให้เสร็จแต่ตัวเลขก็ไม่ได้ตรงกับข้อเท็จจริง ตัวเลขก็ไม่ได้ตรงกับที่พรรคเพื่อไทยส่ง กกต. คือไป Check กันให้ดีกว่าก่อนที่จะโผล่ออกมา แล้วก็บอกว่าที่จะทำนี้ ผมถามหน่อยว่ามีอำนาจหรือยัง พ.ร.บ. ร่างก็ยังไม่ผ่านสภาแล้วที่ซ้าก็เพราะศึกกัญชาที่พรรคร่วมรัฐบาลในวันนี้เคยทะเลาะกันหลาย ๆ พ.ร.บ. รวมถึง พ.ร.บ. สมรสเท่าเทียมของพรรคก้าวไกลก็ไม่ได้เข้าพิจารณา นอกจากนี้ยังมีเรื่องของ พ.ร.บ. ตัวร่วม ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการ Clear เงินหลังบ้าน ในการข้ามสาย ข้ามเจ้าของ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนิพร ๑๑๑/๓

ให้มันเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย หรือถ้าจะเถียงว่าทำได้เลย
ไม่ต้องมี พ.ร.บ. ร่าง ไม่ต้องมี พ.ร.บ. ตัวร่วมก็ว่ามา แต่อย่าให้เห็นว่ากลับลำยื่น พ.ร.บ.
พวกนี้ แล้วบอกว่าจำเป็นที่จะต้องใช้ แต่ถึงอย่างไร ๓ เดือนก็ทำไม่ได้ อย่ามาเพื่อเจอ
บอกมาให้ชัดว่าจะใช้ตัวร่วมระบบไหน เครื่องอ่านจะติดตั้งเสร็จเมื่อไร หลังบ้านจะ Clear
เงินกันอย่างไร สายไหนเข้าร่วมบ้างมันจะรวมสายสีเขียว สายสีส้ม สายสีทอง Airport Rail
Link อะไรต่าง ๆ ที่มันติดสัญญากับเอกชนด้วยแน่ะ บอกได้เลยว่าหากสายสีเขียว
ไม่ยอมรับก็แทบไม่มีประโยชน์ เพราะคนนี้ใช้เยอะที่สุดในสายสีนั้นมันเป็นเส้นทางหลัก
ในแนวเหนือ ใต้ ที่หลายสายต้องไปเชื่อม แล้วก็หากตัวร่วมไม่เสร็จท่านจะทำค่าโดยสารร่วม
ได้อย่างไร มันทำไม่ได้ ไปดูใส่ในให้ตี ๆ และอันที่จริงพวกท่านก็น่าจะรู้อยู่แะใจเพราะว่า
พวกผมลองไปย้อนดูข่าวเมื่อปี ๒๕๕๔ ลองไปดูกันครับ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคมจากพรรคเพื่อไทยในยุคของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ก็เคยออกมาให้สัมภาษณ์ยอมรับว่า
นโยบายนี้ล้มเหลว ทำไม่ได้ ท่านบอกว่าจะกระทบกับรายได้ของผู้ถือหุ้น และอาจมีปัญหา
ฟ้องร้องในอนาคต นั่นข่าวเมื่อ ๑๒ ปีที่แล้ว

แต่ที่น่าสนใจก็คือคิดง่าย ๆ เมื่อ ๑๒ ปีที่แล้ว ๒๐ บาท ตอนนี้จะเอา ๒๐ บาท แล้วมันจะเป็นไปได้อย่างไร ๑๒ ปีมานี้ไม่มีเงินเพื่อเลยหรืออย่างไร ๑๒ ปีมานี้ไม่มีการขยายโครงข่ายเพิ่ม ไม่มีการเซ็นสัญญาเพิ่มกับเอกชนรายต่าง ๆ หรืออย่างไร มันไม่ใช่ แล้วมาหาเสียงว่าเจรจาท่านจะเจรจาอย่างไร ท่านจะเอาอะไรไปแลก นี่ตัวเลข ๒๐ บาท นี่ตั้งมาอย่างไร ฐานคิดมาจากไหนครับ หากโยนมาลอย ๆ แบบนี้นะไม่ลดให้เหลือ ๕ บาทเลยละ คือมันต้องคิดกลับไปคิดให้มาก ๆ ด้วย ฐานคิดของ ๒๐ บาท คืออะไร มาจากไหน ไม่ใช่ตั้งไปเรื่อย เอาว่าอย่างเดียวยุทธศาสตร์ไปเรื่อยแบบนี้ ผมถึงบอกว่า ๒๐ บาท มันทำไม่ได้ และต่อให้ท่านทำได้มันก็ไม่สมควรทำ มาดูเหตุผลกันว่าทำไมไม่สมควรทำ เพราะหากจะทำจริง ๆ ต้องใช้เงินอุดหนุนเยอะมาก แล้วก็ไม่ได้จ่ายครั้งเดียวจบนะ ต้องจ่ายทุก ๆ ปีเพื่ออุดหนุนชนชั้นกลางระดับบน อย่าลืมนะว่ากลุ่มผู้ใช้รถไฟฟ้ามีค่าเฉลี่ยรายได้สูงกว่ากลุ่มผู้ใช้รถเมล์มาก หากเรามีเงินเหลือเพื่อทำไมเราไม่ไปอุดหนุนผู้ใช้รถเมล์ก่อน หรือในสัดส่วนที่มันมากกว่า หรือหากจะมองภาพที่กว้างกว่านั้น ทำไมเราเทเงินมาอุดหนุนให้แต่คนกรุง แล้วละเลยคนต่างจังหวัด คือแม้แต่รถเมล์ดี ๆ ยังไม่มีไปวิ่งให้เขาเลย แล้วทำไมคนทั้งประเทศจะต้องมาช่วยกันอุ้มค่ารถไฟฟ้าในกรุงเทพฯ มากมายมหาศาลขนาดนั้น ทุก ๆ ปี อย่าลืมนะว่าสุดท้ายแล้วกระเป๋าหลักมันมีแค่ ๒ กระเป๋า คือผู้ใช้เป็นผู้จ่าย หรือทุกคนมาช่วยกันจ่าย การที่เทเงินไปอุดหนุนค่ารถไฟฟ้า กลุ่มผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงก็คือคนที่อยู่ในแนวคอนโดมิเนียมรอบสถานีรถไฟฟ้า เพราะรัฐมีการเดินของคนอยู่ที่ประมาณ ๔๐๐-๘๐๐ เมตร ท่านต้องทราบว่าปัญหาที่มันใหญ่กว่าก็คือกว่าจะถึงสถานี ปัญหาของกลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่อยู่ไกลออกไปจากสถานี กว่าจะถึงสถานีลำบากมาก แพงมาก ด้วยบริบทของกรุงเทพฯ นะครับ สิ่งที่เขาตกกว่ารถไฟฟ้าก็คือรถเมล์ คือรถไฟฟ้าดีจริงนะครับ แต่มันต้นทุนสูง ค่าดำเนินการสูง มันจะคุ้มค่าต่อเมื่อมีคนมาใช้มากพอ แต่สินค้าประเภทนี้เขาเรียกว่า Low Elasticity คือต่อให้ท่านอุดหนุนเงินไปเยอะ ๆ มันก็ไม่ได้ทำให้ผู้มาใช้มากขึ้นมากมายนัก เพราะปัญหาที่แท้จริงมันอยู่ที่การเข้าไม่ถึง คือกว่าจะถึงสถานีมันลำบากมาก แพงมาก แล้วแพงกว่าค่าใช้รถไฟฟ้าอีก ท่านควรให้ความสำคัญกับเส้นเลือดฝอยมากกว่าเส้นเลือดใหญ่ กลับไปคิดให้ดีนะครับ แล้วใช้เงินภาษีของคนทุกคนให้มันเป็นประโยชน์มากกว่านี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณธ์มาศ ๑๑๒/๒

พอพูดถึงรถไฟฟ้านะครับ ผมก็อดไม่ได้ที่จะต้องพูดถึงปัญหาเร่งด่วนที่ท่านจะต้องเจอรถไฟฟ้ายาสีเขียว ท่านจะแก้ปัญหานี้อย่างไรเอาให้ชัดเจนครับ ตอนนี้อยู่มาตรา ๔๔ ก็ยังค้างอยู่ แม้ท่านและผมเราน่าจะเห็นตรงกันนะว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยใช้มาตรา ๔๔ แต่มันก็ยังมีสถานะทางกฎหมายอยู่ โดยในร่างสัญญากำหนดไว้ว่าสูงสุดไม่เกิน ๖๕ บาท แลกกับการ Clear หนี้ แต่ก็มีความไม่โปร่งใสต่าง ๆ ดังที่ปรากฏสู่สาธารณะ เรื่องนี้ผมเคยได้อภิปรายในสภาแห่งนี้ไปแล้วในเรื่องของกระบวนการ ๓ ปีกับปัญหาคารรถไฟฟ้ายาสีเขียว เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อยากให้ท่านไปย้อนดูนะครับ ตั้งใจดูด้วย เพราะวาระรัฐบาลที่ผ่านมาไม่เคยชัดเจนว่าจะแก้ปัญหานี้อย่างไร มีแต่โยนกันไปโยนกันมาระหว่างรัฐบาลกับ กทม. ปลอมให้หนี้สะสมบานขึ้นเรื่อย ๆ ปัญหาใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ จนตอนนี้ยอดหนี้รวมรวมแสนล้านบาท มีทั้งค้างงานก่อสร้าง ๕๕,๐๐๐ ล้านบาท หนี้ค้างงานระบบอีก ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท มีค่า O&M ที่ค้างจ่ายไม่มีเงินไปใช้หนี้ อีก ต่อขยาย ๑,๕๐๐ ล้านบาท ต่อขยาย ๒ อีก ๒๑,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ยังมีหนี้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จากค่า O&M อีกประมาณปีละ ๖,๕๐๐ ล้านบาท นี่ขนาดปัจจุบันเก็บที่ ๑๗-๖๒ บาท แล้วหากท่านอยู่ดี ๆ ลดไปเหลือ ๒๐ บาท ท่านจะเอาเงินจากไหน แถมยังมีปัญหาคาราคาซังอยู่ใน ป.ป.ช. ด้วย และตอนนี้ท่านมีนโยบาย และวิธีการของท่านก็คือจะใช้การเจรจา ท่านจะเจรจาอย่างไรครับ จะเอาอะไรไปแลก แล้วท่านจะเจรจากับ ป.ป.ช. ได้ด้วยหรือครับ ผมบอกได้เลยว่าการที่ท่านจะนำนโยบาย ๒๐ บาทตลอดสายไปใช้มันจะยิ่งก่อให้เกิดหนี้ ก่อให้เกิดปัญหาตามมาในอนาคต คือคิดให้ดี Clear หนี้เก่าก่อนดีไหม ท่านจะเอาอย่างไรกับสายสีเขียว นอกจากสายสีเขียวแล้วนะครับท่านประธาน เรามาดูสายสีส้มอีกสายหนึ่ง นี่ก็เป็นอีกสายที่กำลังเป็นปัญหา แล้วปัญหาก็ยังหนักด้วยนโยบาย ๒๐ บาทตลอดสายของพวกท่าน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๑๓/๑

เรื่องนี้ผมเคยอภิปรายถึงกระบวนการที่เรียกว่าถูกต้องโดยทุจริตไปเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ อยากให้ท่านย้อนไปดูมันมีกระบวนการที่ทำโดยมีการเตรียมเค้กขึ้นใหญ่ลือกเป้าเอาไว้ เตะตัดขา ฆ่าตัดตอน แล้วตอนนี้ก็รื้อทอนส่วนแบ่งกันอยู่คือประมูลกันอย่างไรครับ สร้างสิ่งเดียวกัน ความยาวเท่าเดิม สถานีเท่าเดิม ประมูล ๒ ครั้งมีส่วนต่าง ๖๘,๖๑๓ ล้านบาท เมื่อสมัยที่แล้วพวกท่านก็เคยร่วมสู้กันมากับพวกผมในนามพรรคร่วมฝ่ายค้านเพื่อประชาชน ตอนนี้พวกท่านจับมือกับพวกเขาเข้าไปเป็นรัฐบาลอย่าไปร่วมทอนส่วนแบ่งกับพวกเขาละ จุดยืนของพวกท่านยังเหมือนเดิมหรือไม่ที่จะให้มีการประมูลใหม่อย่างเปิดเผยและโปร่งใส จุดยืนของพวกผมยังหนักแน่นเหมือนเดิมทำเพื่อประชาชนเหมือนเดิม แต่สิ่งที่จะวุ่นเลยนะว่าวุ่นเลยนี่คือหากท่านยังยืนยันจะทำ ๒๐ บาทตลอดสายเพราะร่างสัญญาที่จ่อเข้า ครม. มันสูงสุดไม่เกิน ๔๕ บาท เอกชนเขาไม่ลดให้ท่านด้วยการเจรจาแน ส่วนหากท่านจะนำไปประมูลใหม่ด้วยเงื่อนไขใหม่ ๒๐ บาทตลอดสายของท่านนี้ อันนี้ก็วุ่นกันอีกยาวเพราะ TOR มันเปลี่ยน ฐานคิดมันเปลี่ยน ผู้โดยสารเปลี่ยนราคาประมูลจะเปลี่ยนไปเยอะเลย คราวนี้ก็จะเกิดอาการกลับตัวก็ไม่ได้ จะเดินต่อไปก็ไปไม่ถึง ท่านจะเอาอย่างไรกับสายสีส้มคิดให้ดีๆ คิดแต่จะเอาเงินของคนทั้งประเทศไปโปะ ๆ ให้มันเป็น ๒๐ บาท แล้วก็อย่าอ้างแต่เพียงรอศาล เพราะศาลท่านใช้เวลาพิจารณาก็จะพิจารณาในกรอบที่มีคนฟ้องไป ตัดสินว่าในจุด ๆ นั้นหน่วยงานทำได้หรือไม่แต่การตัดสินใจในภาพรวมว่าจะไปทิศทางไหนมันอยู่ที่รัฐบาล มันอยู่ที่อำนาจ ครม. ในการอนุมัติโครงการ ท่านไม่ควรปล่อยให้เรื่องที่มีมันถูกต้องโดยทุจริตนี้ผ่านไป เพราะว่าข้อเท็จจริงก็คือประมูล ๒ ครั้ง มีส่วนต่างมากถึง ๖๘,๐๐๐ ล้านบาท แล้วทำไมจะประมูลครั้งที่ ๓ ไม่ได้ ไปทบทวนดู แต่ ๒๐ บาทที่ท่านกำลังทำอยู่คือตัวสร้างปัญหาเพิ่ม สายสีเขียวเรื่องนี้ สายสีเรื่องค่าเสียโอกาส ท่านต้องเร่งตัดสินใจ ผมขอทราบความชัดเจนของ ๒๐ บาทตลอดสาย ตลอดจนความพัวพันกับปัญหาสายสีเขียวและสายสีส้มท่านประธานครับ จากที่ผมได้อภิปรายมาท่านก็คงสงสัยว่าแล้วผมจะมาเทศนาอย่างเดียวหรือไม่ครับ ผมมีข้อเสนออยู่มากพอสมควรอยากให้ท่านไปทบทวนดู หากประเด็นใดที่เราเห็นต่างก็ถกเถียงกันได้เสมอเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ท่านไปคิดให้ดีกว่า คมनाคม เป็นเรื่องใหญ่ใช้งบลงทุนคิดเป็น ๓๔ เปอร์เซ็นต์ของงบลงทุนทั้งประเทศ แล้วก็สูงสุด

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๑๓/๒

แบบทิ้งห่างตลอด ๔ ปีที่ผ่านมา ข้อเสนอคมนาคมเพื่อทุกคนของผมและพรรคก้าวไกล มีหลักคิดใหญ่ ๆ ที่สร้างความแตกต่างจากที่เป็นอยู่ปัจจุบัน เปลี่ยนแนวทางการลงทุน จากกระจุกเป็นกระจาย กระจายอำนาจการให้บริการขนส่งสาธารณะผนวกความต้องการ เข้ากับการพัฒนาอุตสาหกรรม ค่าโดยสารร่วม ๘-๔๕ บาท กระจายงบประมาณและบำรุงถนน อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ไม่ใช่บุรีรัมย์นำโด่ง รายละเอียดมีอยู่เยอะท่าน Scan QR Code เข้าไปนะครับ อะไรที่ดีก็นำไปทำเสีย ลอกได้นะ แต่อย่ามั่ว อะไรที่ท่านเห็นด้วยท่านก็รับ ไปทำ อะไรที่ท่านไม่เห็นด้วยก็มาแลกเปลี่ยนกันได้ แต่อย่าหาทำไปเรื่อย เพราะทำแบบนั้น มันน่ากลัว เปิดเผยข้อมูลแล้วมาถกเถียงกันหาทางออกที่ดีให้กับประเทศดีกว่าครับ

ข้อที่ ๔ ท่านต้องไปดูให้ดีเลย คือเราเห็นตรงกันว่าอยากจะแก้ปัญหาระบบขนส่งสาธารณะ ผมเชื่อว่านโยบายของผมดีกว่านโยบายของท่าน ท่านก็คงคิดกลับกันว่าของท่านดีกว่าผม แต่ไม่เป็นไรท่านไปศึกษาดูก่อนแล้วมาถกเถียงกันได้ว่าแบบไหนจะดีกว่า ต่อภาพรวมของประเทศมากกว่ากัน สิ่งที่ผมเสนอก็คือค่าโดยสารร่วม ๘-๔๕ บาท รถเมล์ ๘-๒๕ บาท รถไฟฟ้า ๑๕-๔๕ บาท ข้ามสายข้ามระบบได้หมดจะขึ้นรถเมล์ก็ต่อรถไฟฟ้าก็ต่อ สูงสุดไม่เกิน ๔๕ บาท นี่คือรูปธรรมของการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างอาจไม่ได้ดูว่าวันนี้ครับ แต่ในระยะยาวนี้แก้ปัญหาได้จริง โครงสร้างค่าโดยสารที่คิดจากจุดต้นทางไปปลายทาง ไม่ใช่แค่จากสถานีรถไฟฟ้าไปอีกสถานี โครงสร้างที่ทำให้รถเมล์และรถไฟฟ้าทำงานร่วมกันได้อย่างไร้รอยต่อ โครงสร้างที่กำหนดตัวเลขอย่างมีฐานคิด โครงสร้างที่ให้เป็นธรรมกับทุกฝ่ายไม่ต้องพึ่งการเจรจาแบบชอนมิด ผมอยากเห็นการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างที่ไม่ใช่แค่การปะทุปัญหา แล้วใช้เงินของคนทั้งประเทศไปโปะ โปะ โปะอย่างที่ท่านจะทำ ค่าโดยสารร่วมแบบก้าวไกลปรับโครงสร้างค่าโดยสารทั้งระบบทำให้เส้นเลือดใหญ่คือรถไฟฟ้าทำงานร่วมกับเส้นเลือดฝอยคือรถเมล์ ค่าโดยสารร่วมแบบก้าวไกลแก้ไขปัญห ความผิดพลาดในอดีตของรัฐที่มองเป็นสาย ๆ แบ่งเค้กเป็นราย ๆ แคมแบ่งแบบไร้มาตรฐานด้วย ส่งผลให้มันมีค่าแรกเข้าซ้ำซ้อน แล้วก็ค่าโดยสารแพง ค่าโดยสารร่วมแบบก้าวไกลจะทำให้รัฐต้องฉลาดขึ้นในการเลือกลงทุนว่าในอนาคตเส้นทางใดควรทำเป็นเส้นเลือดใหญ่ เส้นทางใดควรทำเป็นเส้นเลือดฝอย เส้นทางใดควรทำก่อน ทำหลัง ไม่ใช่ทำไปเรื่อย ค่าโดยสารร่วมแบบก้าวไกลจะปรับโลกคู่ขนานที่ชนชั้นกลางนั่งรถไฟฟ้า แล้วผู้มีรายได้น้อยนั่งรถเมล์

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๑๓/๓

จะรวม ๒ โครงการมาทำงานร่วมกันเป็นหนึ่ง ผมทราบดีว่าการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างมันยาก มันใช้เวลาแต่ต้องทำ หากไม่รีบทำปัญหาก็จะหมักหมม จะแก้ยากขึ้นเรื่อย ๆ จนอาจถึงขั้นแก้ไม่ได้ ท่านเจตนาดี อยากให้คาร์ลไฟฟ้าถูกลงผมเข้าใจ แต่ท่านต้องคิดให้ครบแล้วแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบด้วย เพราะหากท่านคิดทำ ๒๐ บาทตลอดสายโลกคู่ขนานก็ยังอยู่ การอุดหนุนแต่ผู้มีฐานะแล้วละเลยผู้มีรายได้น้อยโลกคู่ขนานก็จะยังอยู่ เพราะท่านจะไม่เหลือเงินไปพัฒนาเส้นเลือดฝอยเนื่องจากมันหมดไปกับเส้นเลือดใหญ่ เพราะทำไปคนที่จะมาใช้รถไฟฟ้าก็น้อยอยู่ดีเพราะปัญหาที่ใหญ่กว่าก็คือการเข้าไม่ถึงกว่าจะถึงสถานีลำบากมาก แพงมาก ย้ำอีกครั้งว่าในบริบทของกรุงเทพมหานครเราขาดเส้นเลือดฝอยมากกว่าเส้นเลือดใหญ่ กลับไปทบทวนดูให้ดี อย่าคิดคิดง่ายแบบคนรวยกลัวเสียหน้า แก้ปัญหาด้วยการใช้เงินโปะ โปะ โปะเข้าไป ท่านประธานครับผมขอสรุปเป็นคำถามคำถามที่อยากให้คุณรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมาตอบ และขอให้ตอบให้ตรงคำถามด้วยนะครับ

ข้อที่ ๑ ท่านจะเดินตาม MR-MAP หรือปรับแผนแม่บทใหม่เพื่อลดความซ้ำซ้อนแล้วกระจายอำนาจและเม็ดเงินสู่ท้องถิ่น

ข้อที่ ๒ ท่านจะเลือกทางใดระหว่าง Landbridge กับคลองไทยเอาให้ชัด

ข้อที่ ๓ ๒๐ บาทตลอดสายจะไปต่อหรือพอแค่นี้ และหากท่านยังยืนยันจะทำต่อนะครับ ท่านจะทำตลอดสาย หรือตลอดทาง ใช้เงินอุดหนุนปีละเท่าไร ตัวเลขที่ส่ง กกต. ไป ๘,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี มีรายละเอียดการคำนวณอย่างไร สายไหนไม่รวมบ้าง เอาให้ชัด และที่สำคัญที่สุดที่ประชาชนรอดูอยู่ก็คือที่ท่านโฆษณาไว้จะเสร็จเมื่อไร

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๑๔/๑

ข้อที่ ๔ สายสีเขียวท่านจะแก้ไขปัญหาอย่างไร ท่านส่งตัวเลขไปกับ กกต. ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านมั่นใจแล้วว่าจะเจรจาหนี้ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ให้เหลือ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาทโดยไม่ต้องเอาอะไรไปแลกเพิ่ม

ข้อที่ ๕ สายสีส้ม ตกลงท่านจะประมูลใหม่ หรือปล่อยให้มันไหลไปแบบมีส่วนต่าง ๖๘,๐๐๐ ล้านบาท

โดยสรุปผมเห็นว่านโยบายด้านการคมนาคมของรัฐบาลนี้กลวงมาก อย่างน้อยท่านต้องตอบให้ชัดว่าในประเด็นใหญ่ ๆ ที่ผมถามไป ๕ ข้อ ท่านจะมีทิศทางในการแก้ไขปัญหาอย่างไร สิ่งที่ผมอยากเห็นนอกจากความชัดเจนของนโยบายแล้ว คือแนวทางในการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างที่ไม่ใช่แค่การปะผุ ลด แลก แจก แจมไปเรื่อย ผากท่านไปพิจารณาอะไรที่ท่านเห็นด้วยท่านก็นำไปปรับปรุง อะไรที่ท่านไม่เห็นด้วยก็ตอบกลับมาให้ชัด มันถกเถียงกันได้ เห็นต่างอยู่ร่วมกันได้ แต่จะอยู่ไปวัน ๆ หากินไปวัน ๆ รัฐไม่ยอมเปลี่ยนแปลงมันไม่ได้ แต่ก็อย่าหลงทาง อย่าหลงทางไปกับ ๒๐ บาทตลอดสาย อย่าหลงทางไปกับการวาดฝันโครงการขนาดใหญ่ที่มันใหญ่เว่อแบบเกินจำเป็น ซ้ำซ้อน ไม่คุ้มค่า ผมหวังว่าคมนาคมไทยจะไม่เหมือนเดิม ไม่ใช่แค่การเปลี่ยนตัวรัฐมนตรี เปลี่ยนตัวคนที่มาคุมกระทรวงแต่มันต้องเปลี่ยนแนวทาง หาทางแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างกันเถอะครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป ท่านศุภโชค ศรีสุขจร ๘ นาทีนะครับ

นายศุภโชค ศรีสุขจร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านคณะรัฐมนตรี ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายศุภโชค ศรีสุขจร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม พรรคชาติไทยพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ จากการที่ผมได้อ่านคำแถลงนโยบาย กระผมมีข้อคิดเห็นที่อยากจะอภิปรายเพิ่มเติมอยู่ด้วยกัน ๖ ประเด็นครับท่านประธาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๑๔/๒

ประเด็นแรก การเปิด Fast Track Visa ถือว่าเป็นการผลักดันรายได้ในการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้โดยฉับพลันเป็นแนวทางการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ดีครับ แต่อย่างไรก็ตามครับ อาจจะมีประเด็นเรื่องคุณภาพมากกว่าปริมาณนะครับ ในการเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวและการบริหารนโยบายทางการท่องเที่ยวในกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่เข้ามา รัฐบาลต้องมั่นใจว่าสามารถดึงดูดกลุ่มที่มีกำลังในการใช้จ่าย และสร้างรายได้กับผู้ทำธุรกิจในประเทศไทยโดยไม่ให้เม็ดเงินไหลออกไปนอกประเทศ เช่นร้านค้าและธุรกิจของชาวต่างชาติที่ใช้ตัวแทนในประเทศไทยหรือทัวร์ศูนย์เหรียญ ซึ่งในปัจจุบันมีเป็นจำนวนมาก โดยรัฐบาลต้องมีมาตรการในการจำกัดควบคุม กวดขัน ตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมมาตรฐานการท่องเที่ยวในระดับชุมชนให้พร้อมในระดับสากล เสริมความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว แก้ไขการโกงราคาโดยสาร การนำสินค้าคุณภาพต่ำมาวางขาย การขายของเกินราคา การหลอกลวงนักท่องเที่ยว หรืออะไรก็ตามที่ทำให้ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวในประเทศไทยเสื่อมเสีย พวกเราควรเปลี่ยนเป้าหมายจากจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นรายได้ต่อหัว เน้น Quality ไม่ใช่ Quantity และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๑๕/๑

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน การแก้ไขสถานการณ์หนี้สินครัวเรือน เป็นเรื่องที่สำคัญ แล้วควรมีการผลักดันให้เกิดการลดภาระหนี้ที่ยั่งยืนสำหรับประชาชนในประเทศ การใช้เครื่องมือนโยบายทางการเงินเพื่อแก้ไขสถานการณ์หนี้สินครัวเรือน อาจประกอบด้วยหลากหลายแนวทาง นอกจากนี้การส่งเสริมการศึกษาทางการเงิน และการบริหารความเสี่ยงให้กับประชาชนเพื่อเสริมความเข้าใจในการบริหารเงิน และใช้ทรัพย์สินที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่สามารถช่วยลดความเสี่ยงในการกู้ยืมเงินและลดปัญหาหนี้สินครัวเรือนได้ ทั้งนี้ครบท่านประธานการพักหนี้สินของเกษตรกรเพียงอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอต่อการเยียวยา รัฐบาลควรคำนึงถึงกลุ่มผู้มีรายได้น้อยในระบบฐานภาษี ไม่ว่าจะพนักงานเงินเดือน หรือผู้มีรายได้น้อยประจำก็ควรได้รับการเยียวยาเช่นเดียวกัน

ประเด็นที่ ๓ การลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานถือเป็นมาตรการในระยะสั้น และเป็นสิ่งที่สำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนคนไทยทุกคน การดำเนินนโยบายที่ช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานจะช่วยเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนกระตุ้นเศรษฐกิจ และสนับสนุนการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด อย่างเช่น การติดตั้ง Solar Cell ยังเป็นทางเลือกที่ดีในการลดค่าใช้จ่ายและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามในระยะยาว การกำหนดมาตรฐานคุณภาพและการควบคุมราคาเพื่อป้องกันการโก่งราคาพลังงานเป็นสิ่งที่สำคัญ เพื่อให้ค่าใช้จ่ายมีความเท่าเทียมและยุติธรรมต่อทุก ๆ คน คือขั้นตอนที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาพลังงานให้อย่างถาวรและยั่งยืน

ประเด็นที่ ๔ เรื่องคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนคนไทยถือเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องยึดมั่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มพี่น้องผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสคิดพึ่งพิงสวัสดิการของภาครัฐเป็นหลัก พี่น้องชาวไทยกลุ่มนี้ถือเป็นกลุ่มที่เปราะบางครบท่านประธานที่ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ ทั้งนี้ในฐานะที่พรรคชาติไทยพัฒนาของเราเป็นพรรคร่วมรัฐบาล กระทบมีความเห็นว่ารัฐบาลจะพิจารณาเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญที่ทุกหน่วยงาน ทุกองค์กรจะร่วมลงมือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสวัสดิการของคนชรา และผู้พิการที่ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต

ประเด็นที่ ๕ เรื่องระบบขนส่งมวลชนถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในโลกสมัยใหม่ ประชาชนคนไทยทุกคนต้องสามารถใช้บริการขนส่งมวลชนได้อย่างเท่าเทียม ไม่ว่าจะเป็น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๑๕/๒

นักเรียน นักศึกษา ผู้พิการ ผู้สูงอายุ หรือใครก็ตาม ในการขนส่งระหว่างเมืองทั่วประเทศ ต้องมีความทันสมัย เข้าถึงง่ายทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ อีกทั้งยังต้องพัฒนาระบบขนส่งมวลชน ในหัวเมืองหลักในแต่ละภูมิภาคให้มีความทัดเทียมและเท่าทันกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นเรื่องง่าย มีราคาไม่แพงและสามารถจับต้องได้

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ เป็นรัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นในสภาวะการณ์ที่ไม่เป็นประชาธิปไตย แม้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว จะมีการทำประชามติเพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชาชนว่าจะรับหลักการ และร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวหรือไม่ แต่ก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริง กล่าวคือหากเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ในสมัย ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี คนที่ ๒๑ นั้นมีจุดยึดโยงที่มาจากประชาชนตั้งแต่ ต้นน้ำ คือมี สสร. ที่มาจากการเลือกตั้ง ตลอดไปจนถึงการจัดทำประชามติในการรับหลักการ รัฐธรรมนูญดังกล่าว ด้วยสภาพที่กล่าวมาการแก้ไขรัฐธรรมนูญจึงเป็นวาระเร่งด่วน ที่จะคืนกติกาที่เป็นประชาธิปไตยให้แก่พี่น้องปวงชนชาวไทยครับ ดังนั้นการแก้ไข รัฐธรรมนูญจึงมีหลักการที่สำคัญคือ ๑. รัฐธรรมนูญต้องมาจากประชาชนและยึดโยง กับประชาชน ๒. ต้องไม่เลือกปฏิบัติ และประการสุดท้าย คือการสร้างกลไกที่สอดคล้อง กับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ครับท่านประธานการทำงานของรัฐบาล และฝ่ายค้านจะต้องมีความสอดคล้องกัน นั่นคือรัฐบาลบริหาร ฝ่ายค้านตรวจสอบ เป็นไปตามหลักของประชาธิปไตย หากภาครัฐบาลหรือฝ่ายค้านทำงานกันอย่างไม่เต็มที่ ที่ตามงานที่ตัวเองได้รับมอบหมาย ประเทศไทยของเราก็คงยังเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา อยู่ครับ ตัวผมเองในฐานะคนรุ่นใหม่ต้องการเห็นการเมืองที่สร้างสรรค์ นโยบายที่ดี ฝ่ายค้าน ก็ควรส่งเสริม สนับสนุน และสามารถตรวจสอบได้เป็นไปตามระบบ และหากสิ่งใดที่ฝ่ายค้าน นำเสนอมาเป็นข้อคิดเห็นที่ดี ผมเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้ย่อมนำไปสานต่อ และปฏิบัติออกมา ให้เป็นรูปธรรมเพื่อประโยชน์สูงสุดของพี่น้องประชาชนชาวไทย ท้ายที่สุดนี้ผมขออนุญาต ส่งกำลังใจให้ท่านนายกรัฐมนตรี เศรษฐา ทวีสิน และคณะรัฐมนตรีทุกท่านในการปฏิบัติ หน้าที่บริหารบ้านเมืองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี ความเป็นอยู่ที่ดีของพี่น้องประชาชนชาวไทยครับ ขอขอบคุณครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๑๖/๑

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านภราดร ปริศนานันท์กุล ๑๐ นาทีนะคะ

นายภราดร ปริศนานันท์กุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ภราดร ปริศนานันท์กุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ในอันดับต้นผมต้องขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีชุดนี้ที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา และในถ้อยแถลงนโยบายของรัฐบาลชุดนี้เราไม่ได้เริ่มต้นนับ ๐ นับ ๑ กันใหม่ เพียงแต่ว่าหลายนโยบายที่เป็นนโยบายที่ดีแล้วจากรัฐบาลก่อนหน้าท่านก็สามารถที่จะหยิบขึ้นมาเพื่อนำมาสานต่อ เมื่อเข้านี้เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปในส่วนโครงการที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน แล้วรัฐบาลนี้ได้หยิบยกขึ้นมาสานต่อ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง SEC ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ เรื่อง Landbridge ที่ได้ริเริ่มในรัฐบาลที่แล้วโดยท่านรองนายกรัฐมนตรีอนุทิน รัฐบาลชุดนี้ก็นำมาสานต่อ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ๓๐ บาทรักษาทุกคน จริง ๆ นโยบายนี้เริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ นายกรัฐมนตรีทักษิณเมื่อรัฐบาลที่แล้วสานต่อโดยขยายเป็น ๓๐ บาทรักษาทุกคน โดยท่านรัฐมนตรีอนุทิน แล้วมารัฐบาลชุดนี้ผมเห็นเขียนอยู่ในนโยบายว่าท่านจะสานต่อและทำ ๓๐ บาทรักษาทุกคนเป็นการต่อยอดต่อไป หรือแม้กระทั่งนโยบายเรื่องกัญชาเพื่อการแพทย์และสุขภาพ ก็ยินดีเช่นเดียวกันที่เห็นบรรจุเรื่องกัญชาเพื่อการแพทย์และสุขภาพเอาไว้อยู่ในแถลงนโยบายของรัฐบาล ท่านประธานครับ กัญชาทางการแพทย์เราพูดถึงกันเยอะครับ เมื่อเข้านี้มีเพื่อนสมาชิกหลายคนพูดถึงว่ารัฐบาลมีหลากหลายโครงการที่จะทำให้กับพี่น้องประชาชนและจำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณมากมายมหาศาล รัฐบาลจะหาเงินที่ไหนเพื่อที่จะนำมาตอบสนองนโยบายเหล่านี้ ผมเรียนกับท่านประธานครับ เราสามารถที่จะทำกัญชาขึ้นมาอยู่บนดินแล้วสามารถที่จะสร้างรายได้ให้กับประเทศนี้โดยการเก็บภาษี กัญชาทุกวันนี้เป็นสีเทาครับ เพราะอะไร คงไม่ต้องไปพูดย้อนไปเมื่อสมัยประชุมที่แล้วในเรื่องของการออกกฎหมายที่ล่าช้า เหตุอะไรคงไม่ต้องย้อนกลับไปพูด แต่ว่าในอนาคตถ้าหากเรามีกฎหมายที่ครอบคลุมให้กัญชามีความเสรีอย่างสมเหตุสมผล เราสามารถที่จะหารายได้เข้าสู่ประเทศนี้ได้อีกมากมาย ท่านประธานครับ ผมถือโอกาสตรงนี้เล่าความฝันของเพื่อนสมาชิกพรรคภูมิใจไทยให้ท่านประธานได้ฟัง ซึ่งเป็นความฝันของพวกเรา เป็นความฝันที่ถูก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๑๖/๒

กลั่นกรองมาจากความฝันของพี่น้องประชาชน เกิดขึ้นจากความหวังของพี่น้องประชาชน และเกิดขึ้นจากปัญหาของพี่น้องประชาชน ผมอ่านเข้าไปในตัวนโยบายของรัฐบาล ผมเห็นครับ นโยบายเรื่องผู้ว่า CEO พวกเราฝันครับ พวกเราฝันอยากจะเห็นรัฐบาลนี้ ทลายทุกข้อจำกัด เพื่อแก้ไขปัญหาปากท้องให้พี่น้องประชาชน พวกเราฝันครับ ที่จะลดอำนาจรัฐ เพื่อเพิ่มอำนาจให้กับพี่น้องประชาชน ผมได้เห็นท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าว ท่านบอกครับ บอกท่านพยายามที่จะเอาเป้าหมายของประเทศนี้เป็นหลัก หากมีเรื่องใด หากมีสิ่งหนึ่งประการใดก็แล้วแต่ที่เป็นอุปสรรค เช่นถ้าหากว่ากฎหมายเป็นอุปสรรค ท่านจะแก้กฎหมาย ถ้าหากว่าคนเป็นอุปสรรค ท่านจะเปลี่ยนคน อันนี้คือสัญญาณที่บอก ที่แสดงให้เห็นได้ชัดเลยครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีความตั้งใจที่จะดำเนินการตามนโยบายของท่าน เมื่อสักครู่ผมบอกว่าเราเห็นนโยบายเรื่องผู้ว่า CEO พวกเราอยากจะเห็นอะไรครับ พวกเราอยากจะเห็นผู้ว่า CEO ของรัฐบาลชุดนี้ที่ไม่ใช่ผู้ว่าที่เป็นผู้ปกครองประชาชน เราอยากจะเห็นผู้ว่าที่เป็นผู้ให้บริการกับพี่น้องประชาชน เราอยากจะเห็นการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนในการช่วยกันกำหนดทิศทาง แนวทางในการเติบโตของท้องถิ่นของตัวเอง และแน่นอนที่สุดเราอยากจะเห็นการเพิ่มอำนาจให้กับพี่น้องประชาชนได้สามารถประเมินการทำหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดได้ โดยให้ประชาชนเป็นคนกำหนดตัวชี้วัด เพื่อวัดประสิทธิภาพ คุณภาพของผู้ว่า CEO ของรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี เราอยากจะเห็นประชาชนสามารถที่จะเลือกจัดสรรภาษีที่ตัวเองจ่ายให้กับรัฐ ให้ประชาชนสามารถที่จะเลือกได้ว่าเขาจะเอาภาษีของเขาไปพัฒนาที่ท้องถิ่นไหน เราเรียกมันว่า ภาษีบ้านเกิดเมืองนอน ซึ่งเมื่อเข้าเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว เราอยากจะเห็นน้ำประปาที่พี่น้องประชาชนบ่นอยู่ทุกวันนี้ว่าน้ำประปาหมู่บ้านของเขาเป็นน้ำประปาสีดำ น้ำประปามีกลิ่นเหม็น เราอยากจะเห็นรัฐบาลชุดนี้เปลี่ยนน้ำประปาจากสีดำมีกลิ่นเหม็น เป็นน้ำประปาที่สะอาด และมีคุณภาพให้กับพี่น้องประชาชนได้ใช้ เราอยากจะเห็นน้ำประปาที่ดื่มได้ให้กับพี่น้องประชาชน ไม่ต้องไปเสียเงินในการที่จะไปซื้อน้ำดื่มกินกัน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จิรนุช ๑๑๗/๑

ในส่วนนโยบายเรื่องของการศึกษา เราอยากจะเห็นการบูรณาการร่วมกันของ ๓ กระทรวงหลัก คือกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และกระทรวงแรงงาน ๓ กระทรวงหลัก โจทย์ใหญ่ที่เป็นสิ่งที่ท้าทายรัฐบาลชุดนี้ นั่นก็คือปัญหาที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นทุกวันนี้คืออะไรครับ ท่านประธานจะได้ยินน้อง ๆ เยาวชนเขาบ่น เขาเรียนหนังสือจบ เขาไม่มีงานทำ ในขณะที่เดียวกันในภาคแรงงานเราก็เห็นบริษัทยักษ์ใหญ่หลายบริษัทกำลังหาคนงานเพื่อเข้าไปทำงานให้กับบริษัทตัวเอง ในขณะที่น้องจบมาไม่มีงานทำครับ สิ่งนี้บอกอะไรครับ บอกว่าปัญหามันเกิดขึ้นในประเทศนี้ ก็คือว่าโครงสร้างการศึกษาเราผลิตคนไม่ตอบโจทย์กับตลาดแรงงาน นี่คือโจทย์ใหญ่ที่รัฐบาลนี้จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไข พวกเราอยากจะเห็นอะไรครับ พวกเราอยากจะเห็นโครงสร้างของการศึกษาที่พยายามที่จะช่วยแก้ปัญหาที่มันเกิดขึ้นในทุกวันนี้ เราอยากจะเห็นโรงเรียนที่มีคุณภาพให้กับเด็กนักเรียนทุกคนในประเทศนี้ได้เรียนหนังสือที่มีคุณภาพเท่าเทียมกัน เราไม่อยากจะเห็นโรงเรียนในอำเภอ โรงเรียนในตัวจังหวัด เด็กแห่แหนเข้าไปเรียนที่นั่น เราอยากจะเห็นทุกโรงเรียนทั่วประเทศมีคุณภาพเท่าเทียมกัน เราอยากจะเห็นครูที่ครบสาระวิชาในทุกโรงเรียน เราอยากจะเห็นครูที่ครบชั้นเรียนในทุกโรงเรียน เราอยากจะทุกโรงเรียนมีอาหารกลางวันให้เด็กกินอย่างพอเพียงเท่าเทียมกันทุกโรงเรียนของประเทศนี้ เราอยากจะเห็นทุกโรงเรียนสามารถที่จะช่วยสนับสนุนให้เด็กนักเรียนเขารู้ครับว่าตัวตนของเขาคืออะไร ทุกวันนี้ปัญหาก็คือว่าเด็กเรียนหนังสือไป เด็กไม่รู้ครับว่าเขาจะเลือกเดินไปทางไหน เขาเลือกเดินทางไหนตามใจพ่อแม่ เลือกเรียนตามใจเพื่อน ต่อไปนี้กระทรวงศึกษาต้องมาพิจารณาว่าเราจะให้เด็กค้นพบตัวเองได้อย่างไร มากกว่านั้นต้องชี้ให้เห็นด้วยครับว่าตลาดในอนาคต ตลาดมีความต้องการอะไรแล้วเขาจะเลือกเรียนแบบไหน เราอยากจะเห็นการสร้างรายได้จากการเรียน เราอยากจะเห็นนักเรียนที่มีคุณภาพ มีศักยภาพของเขา ไม่ต้องไปติดกรอบหัวเวลาของรัฐบาลที่ได้กำหนดตัวเลข ๖ ๖ ๔ คือประถมศึกษา ๖ ปี มัธยมศึกษา ๖ ปี และอุดมศึกษา ๔ ปี เราไม่อยากจะเห็นตัวเลข ๖ ๖ ๔ เป็นอุปสรรคในการขัดขวางการเจริญเติบโตของน้อง ๆ เยาวชน ผมคิดว่ารัฐบาลต้องทลายกรอบ ๖ ๖ ๔ นี้ให้ได้สำหรับคนที่อยากจะเรียน หรือมีความสามารถเรียนที่เร็วกว่ากรอบ ๖ ๖ ๔ ต้องสามารถ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จีรนุช ๑๑๗/๒

ที่จะเรียนได้ พวกเราอยากเห็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต พวกเราอยากเห็นกระทรวงศึกษาลงไปจับมือร่วมกับชุมชน เราเรียกกันว่าอาชีวะชุมชน คือส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ทุกคนสามารถที่จะมีรายได้และเพิ่มทักษะของตัวเองเพื่อไปหารายได้ให้กับตัวเองได้ ไม่จำเป็นเฉพาะช่วงวัยเรียนเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของกระทรวงแรงงานสำหรับพี่น้องผู้ใช้แรงงานเช่นเดียวกัน ฟรังก์นี้ท่านสฤงษ์พงษ์จะมาอธิบายในรายละเอียด แต่ผมบอกสั้น ๆ ว่าพวกเราอยากเห็นพี่น้องผู้ใช้แรงงานได้มีโอกาสเข้าถึงสวัสดิการได้อย่างเท่าเทียมกัน ทุกวันนี้ไม่ต้องอะไรครับ สิทธิการรักษาโรคของผู้ใช้แรงงานต่ำกว่า ๓๐ บาทเสียอีก เรื่องนี้ก็เป็นสิ่งที่ทางรัฐบาลจะต้องเอาใจใส่เช่นเดียวกันซึ่งฟรังก์นี้ท่านสฤงษ์พงษ์จะมาลงในรายละเอียดเหล่านี้ครับ คือส่วนหนึ่งของความฝันของพรรคภูมิใจไทยของพวกเรา ผมหวังว่ารัฐบาลชุดนี้จะเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหา และมาสร้างความหวังให้กับพี่น้องประชาชน ผมถือโอกาสตรงนี้เป็นการกำลังใจ และพร้อมที่จะสนับสนุนการทำงานในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ หากกฎหมายใดที่เป็นอุปสรรคขัดขวางนโยบายของรัฐบาลพวกเราพร้อมที่จะร่วมกันทลายทุกข้อจำกัดเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนขอให้พวกเราเดินหน้าร่วมกันครับ ขอบพระคุณครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิษา ๑๑๘/๑

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุนครับ
ท่านการตร ต่อไปสมาชิกวุฒิสภาท่านละ ๕ นาที ๓ ท่านนะครับ เรียงตามลำดับ เชิญท่านอำพล
จินดาวัฒนะ ครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพครับ ผม นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ
ขออนุญาตแสดงความยินดีต่อท่านเศรษฐา ทวีสิน ที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา
ให้เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคมที่ผ่านมา ขอภาพฉายที่ ๑ เเลยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายอำพล จินดาวัฒนะ (สมาชิกวุฒิสภา) : วันนี้เป็นครั้งแรกที่ท่านได้มา
รัฐสภาเพื่อแถลงนโยบาย พร้อมกับคณะรัฐมนตรีท่าน ขอชื่นชมเป็นพิเศษครับ
ท่านนายกรัฐมนตรีท่านอยู่ตลอด ท่านออกไปมีธุระเพียงเล็กน้อย และท่านก็กลับมาอยู่
และรับฟังตลอด ขอชื่นชมเป็นพิเศษครับ ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๒๓ ที่ผ่านมา กระผม
ได้ฝากคำเตือน ๗ ข้อ ถึงท่านนายกรัฐมนตรีผ่านสื่อสังคมและสื่อสาธารณะ ถึงท่านหรือไม่
ไม่แน่ใจวันนี้ ฟังคำแถลงนโยบายของท่านแล้ว ขออนุญาตย้าครับ

ข้อ ๑ อยากจะย้าว่าอำนาจที่รัฐสภามอบให้กับท่านนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่
อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด หากแต่เป็นเพียงอำนาจให้ทำหน้าที่บริหารประเทศแทนประชาชน
เท่านั้น

ข้อ ๒ ดังนั้นการทำงานจึงต้องเห็นหัวประชาชน ต้องฟังเสียงประชาชน
อยู่เสมอ และต้องฟังแบบฟังแล้วได้ยินครับ การตั้งคณะรัฐมนตรีของท่านผ่านไปแล้ว
เป็นคำถามแรกว่าท่านได้ฟังเสียงประชาชนมากน้อยเพียงใด แล้วเมื่อท่านบริหารประเทศ
ต่อไป ท่านจะฟังเสียงประชาชนมากน้อยเพียงใด หรือท่านฟังใคร

ข้อ ๓ รัฐบาลของท่านต้องไม่โกง และไม่ยอมให้ใครโกง ไม่ว่าจะเป็นการโกง
ในลักษณะใด วันนี้ท่านแถลงนโยบายว่าจะบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์
ยึดประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนและประเทศเป็นที่ตั้ง ขอให้ท่านรักษาสัญญานี้ไว้
และทำให้เป็นจริงครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๑๑๘/๒

ข้อ ๔ ต้องมีคุณธรรมไม่ยึดเพียงถูกต้องกฎหมายเท่านั้น แต่ต้องยึดถือความถูกต้องทางจริยธรรม ความถูกต้องความเป็นธรรม ที่ท่านและคณะรัฐมนตรีต้องมีสูงกว่ามาตรฐานของสังคมทั่วไป

ข้อ ๕ ต้องไม่ใช้อำนาจหน้าที่ทรัพยากรสาธารณะไปตอบแทนบุญคุณส่วนตัวใคร ไม่ส่งเสริมระบบอุปถัมภ์เครือญาติ พวกพ้อง หรือกลุ่มผลประโยชน์ใดเป็นการเฉพาะครับ

ข้อ ๖ นโยบายครับ นโยบายและการบริหารของท่านนั้นควรจะต้องมุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มความเป็นธรรม เต็มให้ใหญ่หน่อยให้เต็ม ป้องกันให้ใหญ่ล้น นโยบายที่ท่านแถลงวันนี้เป็นนโยบายที่ท่านแต่ละทุกเรื่อง แต่ค่อนข้างไปทางเรื่องเศรษฐกิจระยะเร่งด่วน และระยะสั้น ท่านพูดถึงความเหลื่อมล้ำอยู่บ้างครับ แต่ยังไม่หนักแน่น ขออนุญาตฝากท่านพิจารณาและระวังในประเด็นนี้ ถ้ามุ่งที่เศรษฐกิจเป็นสำคัญนโยบายหวังผลเร็วก็มักจะไปเอื้อนายทุนธุรกิจและกลุ่มผลประโยชน์ใหญ่ ใหญ่ใหญ่ที่เต็มอยู่แล้วก็จะล้น ไหลเล็กก็พร่องต่อไปครับ ท่านประธานครับ แม่ค้าขายกล้วยแขกคนหาเช้ากินค่ำทำงานเหนื่อย สายตัวแทบขาด วัน ๆ ก็ได้เงินแค่หลักร้อยครับ นายทุนทำงานวัน ๆ ได้หลักล้าน ๑๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท ความเหลื่อมล้ำเกิดอยู่ทุกวัน ดังนั้นการลดความเหลื่อมล้ำที่แท้จริงนโยบายต้องเน้น Pro-poor policy ไม่ใช่ให้โอกาส ให้ทรัพยากร หรือสนับสนุนเท่า ๆ กัน และให้ไปแย่งกันเอง คนตัวเล็กตัวน้อยยากลำบากด้อยโอกาสได้เพียงนิดเดียวครับ ท่านต้องมีนโยบายบริหารเพื่อลดความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้าง กระผมขออนุญาตยกตัวอย่างนิดเดียว คนแม่ฮ่องสอนควรได้ใช้น้ำมันราคาเดียวกันคนที่กรุงเทพฯ หรือถูกกว่าคนที่กรุงเทพฯ ได้ไหมครับ รัฐจะชดเชยค่าขนส่งน้ำมันได้ไหม คนภาคอีสานจะมีแหล่งน้ำเพื่อจะใช้ในการทำมาหากินได้ไม่ด้อยกว่าคนพื้นที่ภาคกลางได้หรือไม่ เป็นเรื่องโครงสร้างครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิร ๑๑๘/๑

ข้อ ๗ รัฐบาลท่านเข้ามาเป็นรัฐบาลบริหารประเทศหรืออภิบาลสังคม ไม่ใช่มาปกครองประชาชน โดยมากแล้วรัฐมักจะจับมือกับฝ่ายทุน แต่ท่านอย่าลืมว่าสังคมมี ๓ พลังอำนาจ ภาครัฐ ภาคทุน ภาคประชาสังคม การอภิบาลที่ดีนั้นคือการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ ภาคทุน และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาความท้าทายต่าง ๆ และสร้างสรรค์โอกาสใหม่ ๆ ร่วมกัน ท่านอย่าลืมพลัง ๓ อำนาจนี้ และอย่าได้ละเลยพลังขององค์กรภาคประชาสังคมที่เกิดและเติบโตขึ้นให้ได้มีโอกาสมาร่วมขับเคลื่อนประเทศ ไม่ใช่มองเป็นฝ่ายตรงข้าม หรือไม่ใช่เพียงแค่ไปรับฟังความเห็นประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปเท่านั้นครับ

ขอภาพที่ ๒ และสุดท้ายขอใช้เวลานิดเดียวครับ ขออนุญาตฝากประเด็น ๒ ประเด็นท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี

ประเด็นที่ ๑ เรื่องสังคมสูงวัยท่านกล่าวถึงอยู่แล้ว แต่อยากจะให้มองเรื่องสังคมสูงวัยในลักษณะที่เป็น Growth Mindset ขอประธานโทษที่ใช้ภาษาอังกฤษ ไม่ใช่เป็นเรื่องมองว่าเป็นประเด็นหรือเป็นภาระ เรื่องสัดส่วนแรงงานลดลงรัฐต้องดูแลช่วยเหลือเพิ่มเติมมากขึ้น ฝากท่านส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้ทำงานต่อสัก ๑๐-๒๐ ปีหลัง ๖๐ ปี เพื่อเป็นพลังของชาติครับ ไม่ใช่ขยายอายุการเกษียณ ไม่ใช่ขยายอายุการจ้างงานตามระบบปกติ แต่จะต้องพัฒนาระบบให้ผู้สูงอายุได้ทำงานตามความสามารถ ประสบการณ์ตามวัย และมีค่าตอบแทนที่เหมาะสม มีการ Reskill Upskill เพื่อจะให้ทำงานที่เหมาะสมครับ ไม่ใช่ปล่อยให้คนอายุ ๖๐ ปีนั่งกินนอนกิน หรือไม่มีงานทำ ตัวอย่างเช่น ครู พยาบาล เป็นต้น ในขณะที่ผู้สูงอายุที่ต้องทำงานหนักแบบเดิม ๆ หาเลี้ยงชีพ เช่น คนขับแท็กซี่ เกษตรกร กลุ่มเหล่านี้ควรจะมียุทธศาสตร์และเข้าไปหนุนเสริมการพัฒนาความรู้ทักษะ และพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นการเฉพาะกลุ่มต่าง ๆ ให้เหมาะสมครับ

สุดท้ายครับท่านประธาน เรื่องไม้ยืนต้น ท่านแถลงไว้ในหน้า ๘ สร้างรายได้จากผืนแผ่นดินและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ขอเชียร์ครับ อยากให้รัฐบาลท่านทำเรื่องนี้ชัด ๆ เลย ต้นไม้คือทองคำเขียวมูลค่าเพิ่มมากกว่าทองคำหรือการลงทุนใด ๆ แผ่นดินไทยเราปลูกต้นไม้ได้ดีมากและยังปลูกได้อีกมาก ต้นไม้ให้มูลค่าเศรษฐกิจระยะกลางและระยะยาว สร้างคุณค่าต่อสิ่งแวดล้อมและโลก เป็นบำนาญรองรับสังคมสูงวัยได้ชัดเจน ดังนั้นขอฝาก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๑๑๘/๒

ท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ควรกำหนดยุทธศาสตร์ต้นไม้แห่งชาติเพื่อจะสร้างวิสัยทัศน์ร่วมของคนทุกภาคส่วน ทุกคน ทุกชุมชนท้องถิ่นเข้ามาร่วมกันขับเคลื่อนการปลูกต้นไม้อย่างเต็มกำลัง วุฒิสภาเคยศึกษาและมีข้อเสนอแนะเรื่องนี้ไปไว้แล้ว ยินดีที่จะสนับสนุนให้รัฐบาลทำเรื่องนี้อย่างเต็มกำลังต่อไป กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย แล้วตามด้วยท่านเฉลิมชัย เฟื่องคอน ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๑๒๐/๑

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีชุดนี้ ในหน้า ๑๓ ถ้าท่านจะเปิดดูในย่อหน้า ๓ ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงว่าอย่างนี้ครับ รัฐบาลนี้จะไม่ละเลยเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ รัฐบาลจะมุ่งลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย การส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคน อาทิ ความปลอดภัยทางถนน การลดอัตราการเจ็บป่วย และการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร เมื่อรัฐบาลพูดถึงเรื่องที่จะไม่ละเลยในเรื่องของการลดอัตราการเจ็บป่วย และการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรของพี่น้องประชาชน ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีว่า เรื่องการดูแลพี่น้องประชาชนเพื่อลดอัตราการสูญเสียก่อนวัยอันสมควรมัน อย่างน้อย ๆ ๒ เรื่องครับ เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพเรื่องหนึ่ง กับเรื่องระบบกู้ชีพที่มีประสิทธิภาพอีกเรื่องหนึ่ง วันนี้ผมจะขออนุญาตด้วยเวลาเล็กน้อยเพียง ๕ นาที จะขอพูดประเด็นสำคัญ ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือประเด็นระบบกู้ชีพฉุกเฉิน ผมได้ขออนุญาตฉาย Slide ไว้ด้วยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (สมาชิกวุฒิสภา) : สถานการณ์ระบบกู้ชีพฉุกเฉินของประเทศไทย ถ้าท่านประธานจะไปมองดูที่ตัวเลขย้อนหลัง ๑๐ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ถึงปัจจุบัน เราจะพบว่าสถิติในการที่พี่น้องประชาชนขอความช่วยเหลือผ่านระบบกู้ชีพฉุกเฉินของประเทศไทย ซึ่งขณะนี้ มี ๒ หน่วยงานสำคัญที่ออกปฏิบัติการกู้ชีพฉุกเฉิน เพื่อช่วยเหลือพี่น้องประชาชนเมื่อมีกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉิน หรือประสบอุบัติเหตุอยู่ ๒ หน่วยงานหลัก คือศูนย์เอร์ราวด์และศูนย์เรนทร ผ่านการโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉิน หมายเลข ๑๖๖๙ ตัวเลขล่าสุดที่มีการทำสถิติไว้เมื่อปี ๒๕๖๔ ปรากฏว่ามีพี่น้องประชาชนใช้โทรศัพท์เพื่อขอรับบริการที่ศูนย์ ๑๖๖๙ มากกว่า ๕.๘ ล้านครั้ง มีเหตุที่เข้ากรณีฉุกเฉินที่หน่วยปฏิบัติการกู้ชีพฉุกเฉินจะต้องออกปฏิบัติหน้าที่ทั้งหมด ๑.๘ ล้านครั้ง ท่านประธานทราบไหมครับว่าในจำนวน ๑.๘ ล้านครั้งต่อปี ที่หน่วยปฏิบัติการกู้ชีพฉุกเฉินจะต้องออกไป

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๑๒๐/๒

ช่วยเหลือกู้ชีพชีวิตพี่น้องประชาชน เราสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ประสบความสำเร็จมากน้อยแค่ไหน ที่ผมพูดเช่นนี้ผมกำลังจะกราบเรียนท่านประธานว่าในมาตรฐานการแพทย์ ระบบกู้ชีพฉุกเฉินจะต้องไปถึงที่เกิดเหตุไม่เกิน ๘ นาทีนับจากเวลาที่ได้รับแจ้งเหตุ เพราะถ้าสมองขาดออกซิเจนเกิน ๘ นาที ผู้ป่วยคนนั้นมีโอกาสที่จะกลายเป็นอัมพาต แล้วถ้าสมองขาดออกซิเจนเกิน ๑๐ นาที ผู้ป่วยคนนั้นมีโอกาสเสียชีวิตเพราะสมองตาย ด้วยเหตุนี้จึงได้กำหนดเป็นมาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินไว้ว่า หน่วยปฏิบัติการจะต้องออกจากฐานที่ตั้งเพื่อไปถึงจุดเกิดเหตุให้เร็วที่สุดภายใน ๘ นาที Slide ที่ผมกำลังแสดงให้ท่านประธานเห็นขณะนี้เป็นการแสดงตัวเลขขีดความสามารถของหน่วยกู้ชีพของประเทศไทย เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วขีดความสามารถเราสามารถออกปฏิบัติการภายใน ๘ นาทีได้ ๔๗.๖๙ เปอร์เซ็นต์ครับ แล้วเราลองมาดูตัวเลขว่าผ่านการพัฒนาอีก ๑๐ ปีต่อมาขีดความสามารถเพิ่มขึ้น หรือลดลง ตัวเลขที่น่าตกใจก็คือว่า ณ ปี ๒๕๖๕ ขีดความสามารถของเรากลับลดลงเหลือ ๓๒.๓ เปอร์เซ็นต์ จะด้วยเหตุผลใดก็สุดแล้วแต่นะครับ เนื่องจากเวลาผมน้อยไม่มีเวลาที่จะลงรายละเอียดในเรื่องนี้ ก็ขอกราบเรียนครับว่าจากขีดความสามารถที่ลดลงเป็นผลให้พี่น้องประชาชนที่เจ็บป่วยฉุกเฉินต้องเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ก่อนหน่วยปฏิบัติการจะไปถึง ณ จุดเกิดเหตุต้องเสียชีวิตไปก่อน ๒๔.๙ เปอร์เซ็นต์ ปัญหานี้คือปัญหาที่ ๑ ที่ผมจะขออนุญาตฝากท่านคณะรัฐมนตรีชุดใหม่รับไว้พิจารณานะครับ

ขออนุญาตเวลาเพิ่มเติมนิดเดียว ท่านประธานครับขอไปสถานการณ์ที่ ๒ ครับ สถานการณ์เรื่องความปลอดภัยทางท้องถนนของประเทศไทย ผมขอ Slide ที่ ๑ ผมมีตัวเลข ที่อยากจะนำเสนอให้ท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีได้รับทราบว่า ตัวเลขผู้เสียชีวิต ของประเทศไทย ถ้าเราดูตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ทำไมต้องปี ๒๕๕๔ เนื่องจากในปี ๒๕๕๓ คณะรัฐมนตรีของประเทศไทยในสมัยนั้น มีมติให้ประเทศไทยต้องเข้าสู่ทศวรรษ แห่งความปลอดภัย รอบที่ ๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ถึงปี ๒๕๖๓ ตามข้อกำหนดขององค์การ อนามัยโลกที่ต้องการให้ทุกประเทศที่เป็นสมาชิก ลดจำนวนผู้เสียชีวิตลงให้ได้ครึ่งหนึ่ง ขนาดนั้นตัวเลขผู้เสียชีวิตบนท้องถนนของประเทศไทย ท่านประธานครับ อยู่ที่ปีละ ๒๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๕๔ ผมจะตัดบทไปที่ปี ๒๕๖๓ เลยนะครับที่เราประสบความสำเร็จ ในการแก้ไขเรื่องนี้ไหม ผลปรากฏว่า ณ ปี ๒๕๖๓ เรายังคงมีผู้เสียชีวิตอยู่ที่ ๑๗,๘๓๑ คน ค่าเฉลี่ยในรอบ ๑๐ ปีตกอยู่ที่ปีละ ๒๐,๐๐๐ คนครับ เป็นลำดับ ๑ ของ Asia และเป็นลำดับ ต้น ๆ ของโลก กล่าวโดยสรุปก็คือทศวรรษแห่งความปลอดภัย รอบที่ ๑ ของประเทศไทย ไม่ประสบความสำเร็จ จึงเป็นที่มาของการที่ต้องมีการกำหนดทศวรรษแห่งความปลอดภัย รอบที่ ๒ โดยองค์การอนามัยโลกซึ่งจะเริ่มที่ปี ๒๕๖๔ ไปสิ้นสุดที่ปี ๒๕๗๓ สำหรับ ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปีของประเทศไทยเรากำหนดเป้าหมายไว้ที่ปี ๒๕๗๐ จะต้องลดจำนวน ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางท้องถนน ให้ลงเหลือไม่เกิน ๑๒ : ๑๐๐,๐๐๐ ประชากร สำหรับ ปี ๒๕๖๖ ในปีนี้นะครับ ขอ Slide ที่ ๒ ครับ ปรากฏว่าเทียบ ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ กับปี ๒๕๖๕ ตัวเลขผู้เสียชีวิตในปี ๒๕๖๖ มกราคมถึงสิ้นเดือนมิถุนายน ตายไปแล้ว ๘,๘๕๘ คน สูงกว่าปี ๒๕๖๕ ๓๕ ราย ค่าเฉลี่ยขณะนี้อยู่ที่ประมาณ ๒๖ : ๑๐๐,๐๐๐ ประชากร นั้นหมายความว่า ถ้าเราจะไปสู่เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในอีก ๔ ปีข้างหน้าที่จะกดให้เหลือ ๑๒ : ๑๐๐,๐๐๐ ประชากร เราจะต้องทำให้ตัวเลขผู้เสียชีวิตต่ำกว่าตัวเลข ณ ปัจจุบัน ครึ่งหนึ่ง คือต้องไม่เกิน ๘,๕๐๐ คน ในขณะที่ ๖ เดือนแรกของปีนี้ตายไปแล้ว ๘,๘๐๐ คน นั่นคือภารกิจที่ผมอยากนำเรียนให้คณะรัฐมนตรีชุดใหม่ได้รับทราบว่าเมื่อท่านกำหนด เป็นนโยบาย แม้ว่าจะเขียนเป็นประโยคสั้น ๆ เฉพาะเพียงประโยคเดียวว่าความปลอดภัย ทางท้องถนน การลดอัตราเจ็บป่วย และการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ผมก็อยากจะนำเรียน ให้ท่านได้รับทราบว่าการเสียชีวิตบนท้องถนน ณ ขณะนี้แม้ว่าประเทศไทยจะได้กำหนด

เรื่องของทศวรรษแห่งความปลอดภัยมาแล้ว ๑ รอบ และแม้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs Goals ก็ตาม แต่เมื่อประเทศไทยเรายังคงมีปัญหาการตายที่สูงอยู่ มาดูตัวเลข ๑๒ ปี จากปี ๒๕๕๔-๒๕๖๖ คนไทยตายบนถนนไปแล้ว ๒๔๐,๙๒๔ คน ท่านประธานครับ บน ๒๔๐,๐๐๐ คนนี้ ๗๐ เปอร์เซนต์ เป็นคนวัย ๑๙-๖๐ ปีซึ่งเป็นวัยทำงาน มาดูว่าเมื่อเราสูญเสียคนวัยทำงานไปจำนวนมากมายขนาดนี้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ หรือความสูญเสียของประเทศอย่างไร TDRi เคยคำนวณไว้ในปี ๒๕๖๒ ซึ่งขณะนั้นตัวเลขความสูญเสียปรากฏอยู่ที่ ๖๔๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี แล้วท่านเอา ๑๒ ปีคูณเข้าไป ๗ ล้านล้านกว่าบาท ก็เท่าของงบประมาณแผ่นดิน เพราะฉะนั้นนี่คือปัญหาสำคัญของประเทศไทยที่ขาดการเอาใจใส่ดูแล และแม้รัฐบาลชุดนี้ก็เขียนเป็นนโยบายเดียวอยู่ในคำแถลงนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ไม่ได้เกิดขึ้นลำพังกับชีวิตพี่น้องประชาชนชาวไทย เราส่งเสริมการท่องเที่ยว เราเรียกร้องให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมาท่องเที่ยวประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเสียชีวิตบนท้องถนนของประเทศไทย ๗,๐๒๖ คน ไทยต้องเยียวยาชีวิตใช้ค่าเสียหายให้กับนักท่องเที่ยวเหล่านี้ เฉลี่ยอยู่ที่คนละ ๑ ล้านบาท เราสูญเสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ ๗,๐๒๖ ล้านบาท ทั้งหมดคือสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นบนท้องถนนของประเทศไทย และเป็นสภาพปัญหาที่ทำให้คนไทยต้องตายก่อนวัยอันสมควร ฝากกระทรวงสำคัญ ๓ กระทรวงหลักคือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม และกระทรวงสาธารณสุข ช่วยดูแลเรื่องนี้ ฝากกระทรวงที่เกี่ยวข้องอีก ๒ กระทรวง คือ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมด้วยช่วยกันแก้ไขปัญหาเพื่อความปลอดภัยในชีวิตของพี่น้องประชาชนในการเดินทางทางถนน

ขอบคุณท่านประธานครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๒๒/๑

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป
ท่านเฉลิมชัย เฟื่องคอน ครับ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ กระผม เฉลิมชัย เฟื่องคอน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา สำหรับวันนี้
รัฐบาลแถลงนโยบายโดยใช้อำนาจตามมาตรา ๑๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ซึ่งในมาตรานี้กำหนดไว้ว่าคณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบาย
ต่อรัฐสภา ซึ่งต้องสอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐ แนวนโยบายของรัฐ และยุทธศาสตร์ชาติ
และต้องชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนินนโยบายด้วย

สำหรับนโยบายที่สำคัญ คือนโยบายเติมเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผ่าน Digital
Wallet เอกสารหน้า ๔ แหล่งที่มาของเงิน ๕๖๐,๐๐๐ ล้านบาทมาจากไหนก็ยังไม่รู้
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็ยังตอบไม่ชัดว่ามาจากไหน ความสับสนที่จะเกิดขึ้น
ที่จะผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญมันจะผิดหรือไม่ครับ เพราะว่ามันไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๖๒ ที่ผมกล่าวไว้ว่า ครม. ที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบาย
ต่อรัฐสภา และต้องชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนินนโยบาย
เงินตามโครงการนี้เมื่อสักครู่นี้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังยังไม่สามารถ
ชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ที่แท้จริง ๒. อาจจะไม่สอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖๒ ที่กำหนดว่ารัฐต้องรักษาวินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัดเพื่อให้ฐานะการเงิน
การคลังของรัฐมีเสถียรภาพและความมั่นคงอย่างยั่งยืนตามพระราชบัญญัติวินัย
การเงินการคลังของรัฐ พอเปิดไปดูพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐที่อาจจะ
สับสน รัฐบาลชุดนี้กระทำความผิด ก็คือมาตรา ๙ ที่กำหนดว่าคณะรัฐมนตรีต้องไม่บริหาร
ราชการแผ่นดินที่มุ่งสร้างความนิยมทางการเมืองที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบ
เศรษฐกิจของประเทศ และสับสนที่จะไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติมาตรา ๗
ตามพระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ชาติ ปี ๒๕๖๐ คือนโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัลต้องสอดคล้อง
กับยุทธศาสตร์ชาติ กล่าวคือต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ แต่่นโยบายแจกเงิน
๑๐,๐๐๐ บาทนี้ท่านคำนึงถึงคะแนนเสียงที่ประชาชนเลือกมาหรือเปล่า ท่านคำนึงถึง
ผลประโยชน์ของพรรคเพื่อไทย ซึ่งเป็นพรรคแกนนำหรือไม่ และต้องสอดคล้องกับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๒๒/๒

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และต้องเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน นโยบายกระแสเงินดิจิทัล มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจ และต่อการรักษาวินัยทางการเงินการคลังของรัฐหรือไม่

- ๑๒๓/๑

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีหนี้สาธารณะถึง ๖๑ เปอร์เซ็นต์ของ GDP คือประมาณ ๑๐.๙๑ ล้านบาท หนี้ครัวเรือน ๙๑ เปอร์เซ็นต์ของ GDP คือประมาณ ๑๔ ล้านบาท และจะก่อให้เกิดเงินเพื่อหรือไม่ เพราะราคาสินค้าก็จะสูงขึ้นตาม Demand จะเป็นภาระต่อหนี้สาธารณะหรือไม่นะครับ เพราะขณะนี้หนี้สาธารณะก็ ๖๑ เปอร์เซ็นต์ของ GDP แล้วประมาณ ๑๐.๙๑ ล้านบาท ขณะนี้ประชาชนทั่วประเทศก็ยังรอกเงินก้อนนี้อยู่ เขาอยากได้เงิน ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ผมเกรงว่าประชาชนจะเสพติดเป็นนิสัยรอกเงินจากรัฐอย่างเดียว ไม่ทำมาหากิน ประเทศอาจล่มสลายได้ เหมือนกับประเทศอาร์เจนตินา ผมจึงกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านเศรษฐา ทวีสิน ตอนนี้หายไปไหนก็ไม่รู้ หายไปไหนช่วยมาฟังหน่อย เพราะท่านเศรษฐา ทวีสิน ในฐานะนายกรัฐมนตรี ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะประธานกรรมการวินัยการเงินการคลังแห่งชาติ ในฐานะประธานกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ ผมเป็นคนเลือกท่านเป็นนายกรัฐมนตรีก็อยากจะฝากเตือนว่าพิจารณานโยบายเงินดิจิทัลด้วยความรอบคอบ เพราะอาจมีผู้หวังดีรักชาติ รักแผ่นดินไปร้องเรียนกล่าวหาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ว่า ท่านและคณะจงใจปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย ท่านลองไปเปิดดูมาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๓๕ ของรัฐธรรมนูญนะครับ ตอนที่ท่านเสนอนโยบายนี้ กกด. บอกว่าไม่ผิด แต่ตอนนี้ท่านเป็นรัฐบาลแล้วเอานโยบายนี้ มาดำเนินการต้องพิจารณาให้รอบคอบ เพราะอาจจะใช้อำนาจขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๖๒ ขัดต่อพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๙ ผมก็ฝากพรรคก้าวไกลด้วยช่วยไปดูหน่อยครับ ขอบคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านเฉลิมชัย เฟื่องคอน ต่อไปเป็นพรรคฝ่ายค้าน ๒ ท่าน ท่านแรก ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ พรรคก้าวไกล ท่านต่อไปนางรำพูล ตันตวิณชานนท์ พรรคไทยสร้างไทย เชิญท่าน ว่าที่ร้อยตรี สมชาติก่อนครับ

ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เขต ๑ พรรคก้าวไกล ในวันนี้ผมขออภิปรายนโยบาย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๒๓/๒

ของรัฐบาลในด้านคมนาคม ซึ่งถือว่าเป็นกระทรวงที่มีความสำคัญต่อชีวิตของพี่น้องประชาชน และยังมีการหาเสียงในโครงการต่าง ๆ อีกมากมายจากพรรครัฐบาล แต่เมื่อผมได้เปิดดูนโยบายแถลงของรัฐบาลก็พบว่านโยบายคมนาคมมีเพียงคำแถลงกว้าง ๆ ว่าจะลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งเท่านั้น

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) :
นอกจากนั้นไม่มีรายละเอียดอะไรเลยที่รัฐบาลจะทำอะไรก่อนหลัง รวมถึงเรื่องใดเป็นนโยบายที่เร่งด่วน ในเมื่อแถลงนโยบายของท่านไม่ได้บอกรายละเอียดอะไรเลย ผมจึงต้องย้อนไปดูนโยบายหาเสียงที่พรรคของเจ้ากระทรวงคมนาคม ซึ่งก็คือพรรคเพื่อไทย ว่าท่านได้ให้สัญญาอะไรบ้างกับประชาชน ผมก็พบว่านโยบายส่วนใหญ่ของพรรคเพื่อไทยล้วนแต่เป็นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เช่น รถไฟความเร็วสูง หรือที่ท่านออกข่าวว่าจะสานต่อโครงการขนาดใหญ่อย่างโครงการ Landbridge แต่ปัญหาอยู่ตรงนี้ครับท่านประธาน เราจะเห็นได้ว่านโยบายรัฐบาลเน้นนำเงินก้อนโตไปลงทุน แต่โครงการขนาดใหญ่ทั้งนั้น ผมไม่เห็นนโยบายใดเลยที่ลงทุนในระบบขนส่งสาธารณะที่จะช่วยเรื่องการเดินทางของประชาชนในชีวิตประจำวันจริง ๆ -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๒๔/๑

ผมจึงมีคำถามว่าทำไมเงินภาษีของคนทั้งประเทศถึงนำไปลงทุนในโครงสร้างคมนาคมขนาดใหญ่ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่ได้ใช้ประโยชน์ และทำไมจึงไม่มีการลงทุนในขนส่งสาธารณะที่พวกเขาได้ใช้ทุกวันจริง ๆ บ้าง ทั้ง ๆ ที่ขนส่งสาธารณะเป็นเส้นเลือดฝอยที่มีความสำคัญในชีวิตของผู้คนเป็นอย่างมากครับท่านประธาน หากขนส่งสาธารณะมีคุณภาพดีก็จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดการท่องเที่ยวเข้าถึงท้องถิ่นไม่กระจุกอยู่เฉพาะในเมืองใหญ่ ผู้คนเข้าถึงบริการสาธารณะ ที่ผ่านมามีถ้าไม่นับกรุงเทพฯ จังหวัดอื่น ๆ แทบไม่มีรถสาธารณะที่ครอบคลุมและเดินทางตรงเวลา เมื่อเรามาดูข้อมูลจากกรมการขนส่งทางบก ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ พบว่าเส้นทางเดินรถโดยสารประจำทางภายในจังหวัดของส่วนภูมิภาคทั้งประเทศมีเพียง ๑,๕๗๖ เส้นทาง หรือเฉลี่ยเพียงจังหวัดละ ๒๐ เส้นทางเท่านั้น หากเทียบกับเส้นทางเดินรถในเขตกรุงเทพฯ ที่มีมากถึงจำนวน ๔๙๒ เส้นทาง การที่ไม่ครอบคลุมแบบที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ก็กลายเป็นต้นทุนค่าครองชีพที่ประชาชนต้องแบกรับเอง ทำให้คนบางกลุ่มขาดโอกาส เช่นคนพิการ หรือแม้แต่คนในชนบทไม่สามารถเดินทางไปทำงานในแหล่งงานที่ดีได้ รวมถึงเป็นที่มาของปัญหาการจราจรแออัดในเมืองใหญ่ และปัญหาอุบัติเหตุตามท้องถนนตามมา ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับข้อมูลจากงานวิจัยของ TDRI ที่พบว่าคนกรุงเทพฯ ๑ ใน ๓ ไม่มีรถยนต์ส่วนตัว แต่คนขอนแก่นมีเพียง ๖ เปอร์เซ็นต์ที่ไม่มีรถยนต์ส่วนตัว แสดงว่าคนในต่างจังหวัดไม่มีทางเลือกขนส่งสาธารณะและจำเป็นต้องมีรถส่วนบุคคลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งหากไม่มีก็จะไม่สามารถเดินทางได้เลย สำหรับผมการที่ประชาชนต้องดิ้นรนมีรถส่วนตัวไม่ได้สะท้อนถึงความเจริญของประเทศ แต่มันคือความหวังของประชาชนต่อระบบขนส่งสาธารณะของประเทศ บางคนถึงขั้นดูถูกคนชนบทว่าพอมีเงินก็เอาไปฟุ่มเฟือย Down รถจักรยานยนต์ แล้วก็มาผ่อน โดยที่ไม่เข้าใจว่าการที่ไม่มีรถจักรยานยนต์สักคันในชนบทมันลำบากแสนสาหัสขนาดไหน ในบางครอบครัวก็มีรถจักรยานยนต์เพียง ๑ คันนั้นเพื่อใช้แบกชีวิตของหลายชีวิตทั้งครอบครัว ท่านประธานทราบหรือไม่ว่าชาวบ้านในชนบทที่ไม่มีรถของตัวเองจะต้องใช้เงิน ๑,๐๐๐ บาท เพื่อที่จะเดินทางไปพบแพทย์เฉพาะทางในโรงพยาบาลประจำจังหวัด ยิ่งเป็นการตอกย้ำการสร้างความเหลื่อมล้ำในสังคม พวกเขาเหล่านั้นจึงมีสิทธิตั้งคำถามว่าการที่รัฐบาลนำเงินภาษีของประชาชนทั้งประเทศลงไปในโครงการขนาดใหญ่

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๒๔/๒

หรือไปอุดหนุนรถไฟฟ้า ๒๐ บาทของคนกรุงเทพฯ ที่เรากำลังจะทุ่มเงินไม่ต่ำกว่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อคนจังหวัดเดียว และเป็นแค่คนกลุ่มเดียวที่ใช้รถไฟฟ้าด้วย มันเหมาะสมหรือไม่ครับท่านประธาน ผมขอยกตัวอย่างเพิ่มเติมจากในพื้นที่ของผมเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันจังหวัดภูเก็ตมีรถประจำทางที่เรียกได้ว่าเป็นมาตรฐานเหมือนรถเมล์ในกรุงเทพฯ เพียงแค่ ๓ สาย และทั้ง ๓ สายมีต้นทางอยู่ที่สนามบินเน้นบริการเฉพาะนักท่องเที่ยว กลับกันเมื่อหากท่านประธานลองเปรียบเทียบกับประเทศสิงคโปร์ ที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกัน ความหนาแน่นประชากรต่างกัน ๑๐ เท่า ท่านประธานทราบไหมครับว่าสิงคโปร์มีเส้นทางเดินรถที่มีมาตรฐาน Universal Design หรือรองรับรถ Wheelchair มากกว่า ๓๕๒ เส้นทาง ซึ่งมากกว่าภูเก็ต ๑๐๐ เท่า และมีจำนวนป้ายรถเมล์กว่า ๕,๐๐๐ แห่ง -----

นอกจากนี้ยังมีรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนอีกหลายเส้นทาง กลับมาที่จังหวัดภูเก็ตเมื่อหลาย ๑๐ ปีที่แล้วคนภูเก็ตได้เคยเห็นภาพเด็กนักเรียนโดนทำร้ายรถ ๒ แถวแบบนี้ ผ่านมาถึงทุกวันนี้พวกเราเป็นคุณพ่อคุณแม่ คุณปู่คุณย่าคุณตาคุณยายกันแล้วยังคงต้องมาเห็นภาพลูกหลานของเราโดนทำร้ายรถ ๒ แถวอยู่เหมือนเดิม หากมีคนพิการ คนเฒ่าคนแก่ที่มีข้อจำกัดทางร่างกายพวกเขาใช้บริการไม่ได้เลย การที่ระบบขนส่งมวลชนที่ไม่ได้รองรับคนทุกกลุ่มไม่ครอบคลุมและไม่เพียงพอ บวกกับค่ารถโดยสารแท็กซี่และรถจักรยานยนต์รับจ้างที่มีอัตราแพงกว่าหลายเท่าเมื่อเทียบกับกรุงเทพฯ ทำให้คนภูเก็ตจำเป็นต้องมีรถเป็นของตัวเองจนเกิดปัญหาการติด ผู้ปกครองต้องเสียเวลาในการทำงานเพื่อใช้เวลาในการรับส่งบุตรหลานไปโรงเรียน หรือต้องซื้อรถจักรยานยนต์ให้บุตรหลานเพื่อใช้ไปโรงเรียนทำให้สิ่งที่จะเกิดอุบัติเหตุ สาเหตุหนึ่งที่ภูเก็ตไม่สามารถพัฒนาระบบขนส่งมวลชนได้มาจากกฎหมายของรัฐบาลรวมศูนย์ที่กำหนดให้ผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการระบบขนส่งมวลชนถูกส่งมาจากรัฐบาลส่วนกลางซึ่งไม่ได้ยึดโยงกับประชาชนในท้องถิ่น ตัวอย่างความเห็นของนายทะเบียนขนส่ง เมื่อมีการขออนุญาตเปิดเส้นทางเดินรถโดยสารเพิ่มที่แสดงใน Slide ข้อที่ ๒ ระบุว่าหากมีการเพิ่มเส้นทางเดินรถก็จะส่งผลกระทบกับผู้ประกอบการเดิม ไม่ว่าจะเป็นการขัดผลประโยชน์ในการรับผู้โดยสารในเส้นทาง หรือในข้อที่ ๓ ระบุว่า การเพิ่มเส้นทางดังกล่าวจะเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างผู้ประกอบการขนส่ง หรือพนักงานขับรถด้วยกัน เนื่องจากเป็นผู้โดยสารกลุ่มเดียวกันซึ่งสอบถามความเห็นแต่เพียงผู้ประกอบการเท่านั้น ไม่ได้มีผลการศึกษาวิจัยว่าความต้องการที่แท้จริงในพื้นที่เป็นอย่างไร หรือสอบถามความเห็นของผู้ใช้บริการเลย นอกจากนี้มีเส้นทางท้องถิ่นที่ต้องการเดินรถเพิ่ม ยังได้รับแจ้งจากกรมการขนส่งทางบกว่าตอนนี้ยังไม่สามารถออกใบอนุญาตได้ เนื่องจากยังไม่มีหลักเกณฑ์ในการขอใบอนุญาต เมื่ออำนาจในการออกหลักเกณฑ์อยู่ที่ส่วนกลางทำให้ท้องถิ่นที่เรามีความพร้อมไม่สามารถทำขนส่งสาธารณะได้ดีด้วยตัวเองอยู่ดี สุดท้ายส่งผลทำให้ไม่มีการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนให้ดีขึ้น

อีกประเด็นหนึ่ง คือเรื่องของความคุ้มค่าในการลงทุนของผู้ประกอบการในบางเส้นทาง เพราะเมื่อผู้คนส่วนใหญ่ปรับตัวจากระบบขนส่งสาธารณะที่ไม่ดีมาใช้รถส่วนตัวทำให้จำนวนผู้ใช้บริการรถสาธารณะในช่วงเริ่มต้นอาจมีไม่มากนัก ไม่สามารถจูงใจ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ราชันีพร ๑๒๕/๒

ให้เอกชนลงทุนได้ ทั้ง ๆ ที่การมีขนส่งสาธารณะที่ดี ๆ จะเพิ่มโอกาสให้คนในท้องถิ่นได้อย่างมหาศาล ถ้าเราสามารถอุดหนุน ขสมก. ปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาท เพื่ออุดหนุนรถเมล์ให้ กทม. ได้ ทำไมรัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณอุดหนุนให้เกิดขนส่งสาธารณะในต่างจังหวัดไม่ได้เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาข้างต้น ผมอยากเสนอว่ารัฐบาลควรต้องมียุทธศาสตร์กระจายอำนาจพัฒนาระบบขนส่งมวลชนไปยังท้องถิ่น รวมถึงกระจายงบประมาณด้วย ไม่ว่าจะเป็น

ข้อเสนอที่ ๑ ควรแก้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก กระจายอำนาจให้ประธานคณะกรรมการควบคุมขนส่งทางบกเป็นนายก อบจ. พร้อมจัดสรรงบประมาณจากกระทรวงคมนาคมไปให้ใช้พัฒนา หรืออุดหนุนผู้ประกอบการขนส่งในเส้นทางที่จำเป็นแต่ไม่คุ้มทุนด้วย การเปิดให้ อบจ. แต่ละจังหวัดสามารถพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเป็นของตัวเองก็เพื่อที่ประชาชนทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพในการเดินทางที่เท่ากัน เป็นการลดค่าครองชีพของประชาชน และแก้ไขปัญหาการติดอย่างยั่งยืน โดยหากจังหวัดใด นายก อบจ. จัดการระบบขนส่งมวลชนได้ไม่ดี ประชาชนจะได้ไม่เลือกนายกรัฐมนตรีกลับมาเป็นนายก อบจ. อีกสมัย

ข้อเสนอข้อที่ ๒ รัฐบาลต้องมีตัวชี้วัด หรือ KPI ที่กระจายระบบขนส่งสาธารณะในภูมิภาค ตัวอย่างใน Slide จะเห็นว่าแผนแม่บทกระทรวงคมนาคม ไม่มี KPI ในเรื่องระบบขนส่งสาธารณะในชนบทเลย มีเพียงตัวชี้วัดระบบขนส่งสาธารณะเพียงเมืองหลัก ก็คือกรุงเทพฯ และปริมณฑล รวมจังหวัดหัวเมืองหลักอีก ๒๒ จังหวัดในส่วนภูมิภาคเท่านั้น แล้วจังหวัดที่เหลืออีกมากมาย มีใครเห็นพวกเขาเหล่านั้นบ้างครับท่านประธาน ผมจึงมีความเห็นว่ารัฐบาลควรมียุทธศาสตร์ตัวชี้วัด หรือ KPI ในเรื่องระบบขนส่งสาธารณะที่ต้องกำหนดให้ทุกจังหวัดมีระบบขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพเดินทางตรงเวลา รถมียาตรฐานในราคาที่เข้าถึงได้ ประชาชนทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดของประเทศก็ต้องเข้าถึงบริการได้ง่าย สะดวก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมธต์มาศ ๑๒๖/๑

ข้อเสนอข้อที่ ๓ ไม่เพียงกระจายอำนาจ หรือมีนโยบายเท่านั้นรัฐบาลต้องกระจายงบประมาณอุดหนุนให้เกิดขนส่งสาธารณะในต่างจังหวัด จึงควรตั้งเป้าในการอุดหนุนราคา และเข้าถึงให้คนในท้องถิ่นใช้บริการจริงได้ ตามข้อเสนอขององค์กรผู้บริโภค คือราคาค่าเดินทางไม่ควรเกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของรายได้ขั้นต่ำเพื่อให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้ รวมถึงควรทำให้ประชาชนทั่วประเทศสามารถเดินเพียง ๕๐๐ เมตร ก็สามารถเข้าถึงบริการรถโดยสารสาธารณะได้ ผมคาดหวังว่านโยบายคมนาคมของรัฐบาลนี้จะไม่ใช่เพียงการขายฝันในโครงการขนาดใหญ่เพียงอย่างเดียว ผมหวังว่าพวกท่านจะเข้าใจไม่ว่าการพัฒนาสนามบินขนาดใหญ่ รถไฟทั่วประเทศตึงนักท่องเที่ยวเข้ามามากแค่ไหน ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ท่านวาดฝันไว้จะไม่มีทางกระจายไปถึงประชาชนเลย หากไม่ลงทุนในขนส่งสาธารณะที่จะเชื่อมต่อโอกาสเข้าไปท้องถิ่นได้จริง

สุดท้ายครับท่านประธาน ผมคิดว่ารัฐบาลต้องมีทัศนคติใหม่ว่าประเทศที่พัฒนาแล้วไม่ได้หมายถึงประเทศที่คนจนมีรถ แต่เป็นประเทศที่คนรวยใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับต่อไปเชิญท่านรำพูล ดันติวณิชชานนท์ เชิญครับ

นางรำพูล ดันติวณิชชานนท์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นางรำพูล ดันติวณิชชานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เขต ๙ ซึ่งประกอบด้วย อำเภอนาจะหลวย อำเภอบุณฑริก อำเภอสรินธร เฉพาะตำบลโนนก่อ พรรคไทยสร้างไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ วันนี้ทางรัฐบาลได้แถลงนโยบาย ดิฉันอ่านดูแล้วในหน้า ๔ ย่อหน้า ๔ รัฐบาลจะเสริมขีดความสามารถให้กับประชาชนผ่านการสร้างรายได้ ลดรายจ่าย สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชนทุกคน ท่านประธานคะ ถ้ารัฐบาลมีความจริงใจแก้ปัญหาในข้อนี้ ดิฉันอยากให้ทางรัฐบาลเข้าไปสัมผัสใกล้ชิดกับประชาชนอย่างแท้จริง แล้วจะทราบว่าประชาชนมีปัญหาอะไร

ท่านประธานคะ ท่านทราบไหมว่าทำไมคนไทยทางภาคอีสานดิฉันถึงจน ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของคนไทยเกิดมาจน เพราะเกิดมามีพ่อแม่จนอยู่แล้ว พ่อแม่ก็อาศัย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๑๒๖/๒

อยู่ในที่ดินว่างเปล่า ไม่มีเอกสารสิทธิเพราะรัฐไม่ออกโฉนด เป็นที่ดินไม่มีราคา ที่ดินอยู่ในเขต ส.ป.ก. ซื้อขายไม่ได้ และไม่มีเงินทุนที่จะสร้างฐานะครอบครัวตัวเอง ไม่มีเงินส่งลูกเรียนหนังสือ ไม่มีทุนสังคมเลยกลายเป็นคนจนตั้งแต่พ่อแม่จนถึงลูกหลาน เพราะอะไร ท่านประธานทราบไหมคะ เพราะว่ากฎหมายกดทับให้เป็นคนจนตลอดมา ท่านประธานคะ พวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๕๐๐ คน จะไม่แบ่งพรรคว่าเป็นพรรคฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล เรามาช่วยกันปลดโซ่ตรวน เรามาช่วยกันปลดโซ่ตรวนอันนี้ให้กับคนไทยให้หายจนด้วยกันได้ไหมคะ โดยเฉพาะทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงมหาดไทย ที่ดินว่างเปล่าทั่วประเทศไทยทุกแปลงให้ออกเป็นโฉนด โดยกรมที่ดินเดินสำรวจออกโฉนดให้ทุกแปลงได้ไหมคะ ทั่วประเทศไทยเลยนะคะ

ข้อ ๒ ที่ดิน ส.ป.ก. ให้ยกเลิกเปลี่ยนเป็นโฉนด หรือลดขนาดของ ส.ป.ก. ลงตามภารกิจของ ส.ป.ก. ไม่ให้เหมารวมทั้งอำเภอ โดยเฉพาะในเขต ๙ ของดิฉัน มีเขต ส.ป.ก. เกือบทั้งนั้นเลยนะคะ ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ เป็น น.ส. ๓ หรือโฉนดน้อยมาก

ท่านประธานคะ ท่านทราบไหมคะว่าบางหมู่บ้านในพื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานีของดิฉันไม่มีโฉนดทั้งหมู่บ้านก็มีนะคะ จะเปิดร้านค้าขายของชำก็ผิด เปิดปั้มน้ำมันหลอดมือหมุนก็ผิด ขายกาแฟโบราณก็ผิด ร้านค้าแผงลอยก็ผิด ซื้อข้าวซื้อมันสำปะหลังมาตากแห้งเพื่อจะขายต่อให้พ่อค้าก็ผิด เจาะน้ำบาดาลเพื่อจะผลิตน้ำดื่มขายในครัวเรือนก็ผิด ผิดตั้งแต่ลืมตาขึ้นมาจนถึงนอนหลับ ผิดตลอด ๒๔ ชั่วโมง ดังนั้นพี่น้องที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ส.ป.ก. ก็จะจนตลอดไป จนไปจนเจ็ดชั่วโคตร ไม่มีทางลืมตาอ้าปากได้เลย ทุกรัฐบาลที่ผ่านมาให้แต่ยาหอม แต่ก็ไม่ได้แก้ปัญหายอย่างจริง ๆ จัง ๆ แต่รัฐบาลนี้ดิฉันเชื่อว่าคงจะให้โอกาสประชาชนของดิฉัน ชาวบ้านสิ้นหวัง ท้อแท้กับทุกรัฐบาลที่ผ่านมา ชาวบ้านต้องการอะไรทราบไหมคะ ต้องการให้ยกเลิก ส.ป.ก. เป็นโฉนดแทนคะ ออกเป็นโฉนดที่ดินเพื่อจะได้นำไปแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน ได้มีทุนไปทำอย่างอื่นนะคะ ท่านประธานคะ ท่านทราบไหมว่า ส.ป.ก. กับโฉนดต่างกันอย่างไรในความคิดของชาวบ้าน ส.ป.ก. ของพี่น้องของดิฉัน หากมีหนี้สินจำเป็นต้องใช้เงินมาเลี้ยงชีวิตเพื่อความอยู่รอดไปวัน ๆ หนึ่ง ไม่ต้องฆ่าตัวตาย มีที่ดิน ส.ป.ก. ๑ ไร่ ขายก็ไม่ได้คะ แต่ก็มีกลักลอบขาย ๔-๕ รอบแล้วแทบทุกแปลง แต่โอนกรรมสิทธิ์ไม่ได้คะ เพราะผิดกฎหมาย ส.ป.ก. พวกเรา สส. ทั้ง ๕๐๐ คน จะแก้ไขอย่างไรคะ ปัญหาแบบนี้เกิดขึ้นทุกพื้นที่ของประเทศไทย รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไรคะ ที่ดิน ส.ป.ก. กลักลอบขายได้ราคาไม่เกินไร่ละ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ที่ดินในกรุงเทพมหานครเขตที่เจริญแล้ว ขายได้ไร่ละ ๕๐๐ ล้านบาท ต่างกัน ๑๐,๐๐๐ เท่า นะคะ ต่างกัน ๑๐,๐๐๐ เท่า บ้านดิฉันชาวบ้านถ้ามีเงินแค่ ๑ บาท คนกรุงเทพฯ มีเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นนี่คือความเหลื่อมล้ำที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะไม่มีความเหลื่อมล้ำ ทั้งประชาชนไว้อยู่ข้างหลัง ดังนั้นพวกเรา สส. ทั้ง ๕๐๐ คน มาร่วมกันทำให้พี่น้องของเราทั้งประเทศไทยได้มีทรัพย์สิน เงินทองจากที่ดินที่มีราคาจากไร่ละ ๕๐,๐๐๐ บาท มาเป็นไร่ละ ๑ ล้านบาท ไม่ต้องไร่ละ ๕๐๐ ล้านบาทเหมือนที่กรุงเทพฯ ท่านประธานคะ ในทางกลับกันหากคนรวยอยู่แล้วมีอยู่ตอนนี้ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศไทย ถ้าบอกว่าคนจนจนอยู่แล้วก็ให้จนต่อไปหรือคะ เพราะฉะนั้นรัฐก็ช่วยคนจนอย่างไร ให้บัตรประชารัฐเดือนละ ๓๐๐ บาท เบี้ยยังชีพเดือนละ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท พอประทังชีวิตวันละ ๒๐ บาท รัฐบาลถ้าจะเป็นรัฐบาล สงสัยจะเป็น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๒๗/๒

รัฐบาลประชาสงเคราะห์ หรือไม่ก็รัฐสงเคราะห์ตลอดไป ดิฉันฝากท่านประธาน ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่องการออกโฉนดของกรมที่ดินก็ให้เข้มงวดหน่อย บ้านดิฉันไปติดต่อกรมที่ดินไปออกโฉนด ๗ ปีก็ยังไม่เสร็จ ติดเรื่องอยู่ที่ไหน ติดอยู่ที่ดิน ที่ดินไม่ส่งให้ผู้ว่า รอยุ่ตรงนั้น ๗ ปี จนได้มาหา สส. นี่คือปัญหาเรื่องของกรมที่ดินนะคะ

อีกเรื่องหนึ่งคะ ฝากถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง ส.ป.ก. ทองคำ ให้เป็นโฉนดทองคำเพราะว่าท่านเคยพูดไว้ ท่านประธานคะ จากนโยบายหน้า ๖ รัฐมีแนวทางที่จะสร้างรายได้โดยการให้เป็นเศรษฐกิจเชิงรุก ดิฉัน ก็อยากให้เปิดประตูการค้าของอำเภอบุญทริก ประตูการค้าก็คือช่องตาอุเป็นจุดผ่อนปรน อยากให้เป็นด่านที่ถาวร เพราะว่ามี การแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างไทยกับลาวนี้ วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์มีเงินหมุนเวียนอยู่ประมาณเป็นล้านล้านบาท เพราะฉะนั้นทางอำเภอบุญทริก เขต ๙ ของดิฉันบอกว่าอยากให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็น คนอุปราชธานีนะคะ ขออนุญาตเอ่ยชื่อ ท่านเกรียง กัลป์ตินันท์ ขอสร้างผลงานให้ คนอุปราชธานีคะ สร้างด่านถาวรให้กับคนบุญทริก เขต ๙ ด่านชั่วคราวซึ่งเป็นจุดผ่อนปรน ให้เป็นด่านถาวรตลอดไป ขอบพระคุณมากคะท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านรำพูล ต่อไปเป็นท่านปิยะนุช ยินดีสุข พรโรคเพื่อไทย เชิญครับ

นางสาวปิยะนุช ยินดีสุข (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวปิยะนุช ยินดีสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด นครราชสีมา เขต ๗ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาคะ ก่อนอื่นดิฉันต้องขอแสดงความยินดีกับคนไทยทั้งประเทศเลยที่ได้รัฐบาลชุดใหม่เข้ามาบริหารประเทศคะ ซึ่งเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนได้คาดหวัง แล้วก็มี ความรอคอยมานานหลายปีแล้ว จากนโยบายที่ท่านเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรีได้แถลงไปเมื่อเข้านี้จะเป็นการดีมาก ๆ เลย หากรัฐบาลสามารถทำให้เกิดขึ้นได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม ดิฉันมองว่าศักยภาพของเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ผ่านมาล้าหลัง ถดถอยเป็นอย่างมากคะท่านประธาน หากจะเปรียบกับสิ่งมีชีวิตอะไรสักอย่างหนึ่ง ดิฉันมองว่าน่าจะเหมือนอะไรสักอย่างที่กำลังจะหมดลมหายใจ เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลควรเร่งทำมากที่สุด在这个时候ก็คือการปั๊มหัวใจคะ ฟันคินชีพ เศรษฐกิจของประเทศให้ตื่นขึ้นมาได้เร็วที่สุด ซึ่งสิ่งที่จะเป็น Quick Win ในตอนนี้คะคือการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เพราะการท่องเที่ยวคือประตูรายได้ที่สำคัญและรวดเร็วที่สุดนอกจากจะเป็นการกระจายรายได้ ท่านประธานคะ คำว่า การกระจายรายได้มันก็คือการกระจายรายได้คะ เมื่อเราสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว ดึงดูดเม็ดเงินเข้าสู่ประเทศไทยของเราได้ มีคนมาใช้จ่ายในประเทศของเรา เงินมันก็กระจายไปทุกภาคส่วนเลยคะ และนอกจากนั้นยังเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้นด้วย ยังสามารถสร้างงานให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยเป็นอย่างมากอีกด้วย อย่างที่ทราบกันดีคะว่าทุกประเทศทั่วโลกไม่เว้นแม้แต่ประเทศไทยของเราได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ทำให้เราถูกปิดประเทศไม่สามารถท่องเที่ยวได้เป็นเวลาหลายปี โดยจากสถิติในปี ๒๕๖๒ ขอ Slide ด้วยนะคะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวปิยะนุช ยินดีสุข (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ซึ่งเป็นช่วงก่อนเกิดการระบาดของ COVID-19 ภาคการท่องเที่ยวเคยสร้างรายได้ ๓ ล้านล้านบาท หรือประมาณ ๑.๘ เปอร์เซ็นต์ของ GDP แบ่งเป็นรายได้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ๑.๙๓ ล้านล้านบาท รายได้จากนักท่องเที่ยวไทย ๑.๐๘ ล้านล้านบาท และในจำนวนนี้ยังสามารถสร้างการจ้างงานกว่า ๗.๕ ล้านคน ซึ่งคิดเป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของการจ้างงานทั้งหมดทั่วประเทศคะ แต่พอเกิด COVID-19 ปูบ มันส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๒๘/๒

ในประเทศไทยปีบเลยคะ ทำให้ในปี ๒๕๖๓ มีรายได้จากการท่องเที่ยวลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน จาก ๓ ล้านล้านบาทในปี ๒๕๖๒ เรามีรายได้เหลือเพียง ๐.๘๑ ล้านล้านบาท ซึ่งลดลงไปถึง ๒.๑๘ ล้านล้านบาทเลยทีเดียวคะ แม้สถานการณ์โควิดจะเริ่มคลี่คลายลงเรื่อย ๆ ในปี ๒๕๖๔ ปี ๒๕๖๕ ก็ยังไม่สามารถสร้างเม็ดเงิน สร้างรายได้เข้ากับประเทศไทยให้เท่ากับก่อนเกิดโควิดได้ ดังนั้นเพื่อให้ภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทยสามารถกลับมาเป็นรายได้หลักของประเทศเราได้ดังเดิม เราทุกคนจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลและจากมาตรการที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงมาถือว่าเป็นมาตรการที่ดีมาก ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเปิดประตูรับนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ปรับปรุงขั้นตอนการขอ Visa รวมถึงยกเว้นการเก็บค่าธรรมเนียม Visa ในกลุ่มประเทศเป้าหมาย มีการจัดทำ Fast Track Visa รวมไปถึงการเปิดให้มี Visa Free ซึ่งดิฉันคาดการณ์ว่าภายในสัปดาห์หน้า หรือเร็ว ๆ นี้รัฐบาลน่าจะมีการประกาศ Free Visa สำหรับนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและคาซัคสถานเป็นเวลา ๕ เดือน ซึ่งหากประกาศไปแล้วดิฉันคาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวจีนเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มขึ้นถึง ๗๐๐,๐๐๐ คนภายใน Quarter 3 นี้คะ ดิฉันต้องขอชื่นชมท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่ได้ทำงานอย่างรวดเร็วและทันท่วงที นอกจากนี้แล้วดิฉันยังมีข้อคิดเห็นว่าเราอยากดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้สูง ใช้จ่ายสูงให้มากขึ้น เช่น กลุ่ม Medical and Wellness Tourism ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งในนโยบายด้านการท่องเที่ยวของพรรคเพื่อไทยที่เราต้องการจะส่งเสริมให้การท่องเที่ยวด้านการแพทย์และสุขภาพโดยมุ่งเน้นที่จะทำให้ประเทศไทยของเราเป็น Wellness Destination ของ Asia คะ นอกจากนี้เราก็มียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง กระตุ้นให้มีการท่องเที่ยวในประเทศไทยตลอดทั้งปีเพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมให้ดีขึ้นให้การท่องเที่ยวเป็นไปได้อย่าง Smooth มากขึ้น -----

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๒๘/๑

และอีกมาตรการหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กันเลย ก็คือการส่งเสริม Soft Power อย่างที่เราทราบกันดีว่า Soft Power มีอิทธิพลกับความคิดของพี่น้องประชาชนเป็นอย่างมาก ซึ่งเราสามารถนำมาใช้เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้ โดยการใช้ Concept of Amazing 5F and More 5F นี้ก็ประกอบไปด้วย Food Film Fashion Fighting and Festivals ควบคู่ไปกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเพณี เทศกาล งานสำคัญต่าง ๆ รวมไปถึงสินค้ายกระดับและบริการด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกัน หากหลาย ๆ ท่านเคยดู Series เรื่องหนึ่งเป็น Series เกาหลีค่ะ ชื่อเรื่องว่า King the Land จะเห็นได้ว่ามีอยู่ตอนหนึ่งของ Series เขามาถ่ายทำที่ประเทศไทย หลังจากนั้นพอ Series เรื่องนี้ได้ถูกถ่ายทอด On-air ไปแล้ว ทำให้กระแสวิพากษ์วิจารณ์เกิดขึ้นไม่ใช่เฉพาะคนไทย แต่ต่างประเทศด้วยค่ะ เขามาทำการตามรอยกระแส Series ทำให้เราเห็นว่าประเทศไทยยังมีสถานที่ท่องเที่ยว มีวัฒนธรรม มีวิถีชีวิต สินค้า รวมไปถึงอาหารต่าง ๆ ที่น่าสนใจ แล้วก็โดดเด่น ดิฉันมองว่าตรงนี้สามารถนำมาเสนอต่อพี่น้องประชาชนทั่วโลกเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเหล่านี้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น ในขณะเดียวกันรัฐบาลควรเร่งแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน และปราบปรามการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านการรักษาความปลอดภัยเพราะว่ามันจะเป็นการสร้างความมั่นใจและความประทับใจให้กับประเทศไทยในระยะยาว

สุดท้ายนี้ค่ะท่านประธาน ดิฉันก็เดินทางมาตั้งแต่เช้าจนตอนนี้ก็ ๒ ทุ่มกว่าแล้วค่ะ ดิฉันพบว่าวันนี้บรรยากาศดีมาก แล้วก็ได้กลิ่นหอม ๆ ด้วยค่ะท่านประธาน ซึ่งไม่เคยสัมผัสมานานแล้ว คาดว่าน่าจะเป็นกลิ่นของความเจริญ ดิฉันก็ขอเป็นกำลังใจให้กับนายกรัฐมนตรี แล้วก็คณะรัฐมนตรีทุก ๆ ท่านให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจ แล้วก็เต็มความสามารถ เร่งรัดนโยบายต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นได้จริงโดยเร็วที่สุด เพราะว่าปัญหาปากท้องพี่น้องประชาชนเป็นสิ่งที่รอไม่ได้ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านปิยนุช ต่อไปเป็นสมาชิกวุฒิสภา ๓ ท่าน ท่านละ ๕ นาที เชิญ ว่าที่ร้อยตรี เชิดศักดิ์ จำปาเทศ ก่อนครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิษชุดา ๑๒๘/๒

ว่าที่ร้อยตรี เชิดศักดิ์ จำปาเทศ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยตรี เชิดศักดิ์ จำปาเทศ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา และในฐานะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน วุฒิสภา ขออนุญาตมีข้อสังเกต
และข้อเสนอแนะต่อนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลที่ได้แถลงในวันนี้
ดังที่ปรากฏในเอกสารหน้า ๙ จากการติดตามการแถลงนโยบายที่นำเสนอในวันนี้
ประกอบกับ ๔ ปีเศษที่ผ่านมา ในฐานะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน วุฒิสภา
ได้ติดตามเสนอแนะและเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้วก็จะเห็นว่า
มีนโยบายหลายประการของรัฐบาลที่แถลงในวันนี้สอดคล้องกับนโยบายที่ดำเนินการอยู่แล้ว
ซึ่งนับเป็นนิมิตหมายที่ดีว่านโยบายที่ดี ๆ นั้นจะได้รับการพัฒนาและต่อยอด ไม่ถูกทอดทิ้ง
จึงขอชื่นชมแนวคิดของรัฐบาลใหม่ที่ได้นำสิ่งที่ดี ๆ มีอยู่เดิมมาต่อยอดไว้ในโอกาสนี้
ใคร่จะขอเสนอชี้ให้เห็นถึงประเด็นนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาล
ได้เสนอไว้ใน ๒ ประเด็นด้วยกัน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๓๐/๑

ประเด็นแรก ก็คือใช้การบริหารในรูปแบบผู้ว่า CEO เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานในแต่ละจังหวัด ซึ่งนโยบายนี้กระผมเข้าใจว่าเป็นการดำเนินนโยบายเพื่อต้องการที่จะให้เกิดการบูรณาการในการทำงานกันของทุกภาคส่วนในจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้พี่น้องประชาชนนั้นได้ประโยชน์สูงสุด ซึ่งในนโยบายนี้จากการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดแผนปฏิรูปประเทศที่ผ่านมาก็จะเห็นว่าสอดคล้องกับนโยบายที่ดำเนินการอยู่ ก็คือนโยบายโครงการจังหวัดที่มีผลสัมฤทธิ์สูง หรือจังหวัดที่มีความคล่องตัวในการบริหารงาน บริหารเงิน แล้วก็บริหารกำลังคน ซึ่งโครงการนี้ในการดำเนินการที่ผ่านมาก็มีการดำเนินการในหลายส่วนด้วยกัน ที่สำคัญก็คือได้มีการปลดล็อกข้อกฎหมายและแนวปฏิบัติที่เป็นอุปสรรคในการบริหารงานของจังหวัด ที่สำคัญได้มีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งทราบว่าขณะนี้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็กำลังดำเนินการปรับปรุงวิธีการทำงาน แล้วก็แก้ไขกฎระเบียบ เพื่อให้การดำเนินการนั้นเป็นไปได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงขอเสนอรัฐบาลได้ช่วยเร่งรัดการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวเพื่อให้การทำงานของจังหวัดนั้นเกิดบูรณาการทุกภาคส่วนอย่างเป็นรูปธรรม ตอบสนองความต้องการของพี่น้องประชาชนได้รวดเร็วและตรงเป้าหมาย

ที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะขออนุญาตนำเสนอ ก็คือว่าในการที่องค์กรบริหารในระดับเหนือขึ้นมา คือตำบล กิ่ง อําเภอ ส่วนท้องถิ่น กิ่ง จังหวัด อําเภอ รวมทั้งประเทศชาตินั้นจะมีความเข้มแข็งมั่นคงได้ จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่มีความเข้มแข็งและมั่นคง ซึ่งองค์กรบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุดก็คือระดับหมู่บ้านซึ่งขณะนี้มียุทธศาสตร์ ๗๐,๐๐๐ กว่าหมู่บ้านทั่วประเทศ และมีการบริหารโดยคณะกรรมการหมู่บ้าน บริหารในโครงสร้างของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีอยู่ สอดคล้องกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างยิ่ง กล่าวคือเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเป็นเวทีบูรณาการของทุก ๆ งาน ของทุกกระทรวง ทบวง กรม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลจะให้ความสำคัญกับบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านและส่งเสริมให้กรรมการหมู่บ้านเป็นองค์กรหลักในการพัฒนาหมู่บ้าน ก็จะทำให้โครงสร้างพื้นฐาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๓๐/๒

ของประเทศนั้นมีความมั่นคงและเป็นฐานขององค์กรในระดับเหนือขึ้นไป ในปัจจุบันมีตัวอย่างอยู่ที่หมู่บ้านเทนมีย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แล้วก็แทบทุกหมู่บ้านในจังหวัดบุรีรัมย์มีการบริหารงานหมู่บ้านที่สามารถจะเป็นต้นแบบของหมู่บ้านต่าง ๆ ได้ก็ขออนุญาตที่จะฝากให้ทางรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับคณะกรรมการหมู่บ้าน

สุดท้ายอีกนโยบายหนึ่ง ก็คือนโยบายในการปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัลซึ่งในเรื่องนี้นอกจากการที่จะปรับปรุงระบบการทำงานของภาครัฐเองในส่วนของการบริหารแล้ว ที่สำคัญไม่แพ้กันก็คือการปรับปรุงระบบการบริการประชาชนซึ่งขณะนี้กระทรวง DE กิติ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล หรือแม้กระทั่ง ก.พ.ร. ก็ได้ร่วมมือกันที่จะให้งานบริการประชาชนของทุกส่วนราชการนั้นเข้าไปอยู่ในระบบ e-Service ซึ่งขณะนี้ได้นำเข้าไปในระบบ e-Service ในรูปของ Application ทางรัฐกิติ ในรูปแบบของ Platform Biz Portal กิติ ซึ่งงานบริการที่จะเข้าระบบ e-Service ได้มีประมาณ ๒,๔๒๐ งาน ขณะนี้ทางรัฐได้นำเข้าไปไว้ในบริการของรัฐ ๑,๓๙๕ งานบริการแล้ว แต่ว่าในระบบเอง หรือแม้กระทั่งการประชาสัมพันธ์เองยังไม่กว้างขวาง เพราะฉะนั้นจึงฝากให้รัฐบาลได้เร่งรัดระบบงานบริการประชาชนในระบบ e-Service ให้ใช้งานได้จริง แล้วก็สมศักยภาพ ซึ่งถ้าหากว่าสามารถดำเนินได้ตามเป้าหมายต่อไปพี่น้องประชาชนสามารถที่จะใช้งานบริการของรัฐได้บนมือถือของตัวเองเช่นเดียวกับระบบการให้บริการของธนาคารในปัจจุบัน ซึ่งเป้าหมายตรงนั้นถ้าหากว่าทำได้สำเร็จแล้วพี่น้องประชาชนจะได้ประโยชน์มากทั้งในเรื่องของประหยัดค่าใช้จ่าย ประหยัดเวลา แล้วก็อยู่ที่ไหนก็สามารถที่ใช้บริการของรัฐได้ จึงขอฝากให้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการที่จะให้บริการประชาชนในระบบ e-Service ให้เป็นรูปธรรมโดยเร็วด้วย จึงใคร่ขอเสนอข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพื่อให้รัฐบาลได้นำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสนี้ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมอยากเรียนให้ทราบว่ากำหนดเวลา ๕ นาที ถ้าท่านใช้เกินไปมันกระทบต่อผู้ที่ลงชื่อไว้ที่จะอภิปรายถ้าเวลาหมดก็ตัดแค่นั้น ต่อไปเชิญศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ แล้วก็ตามด้วยท่านอนุศักดิ์ คงมาลัย ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จිරนุช ๑๓๑/๑

ศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขออภิปรายแสดงความคิดเห็นข้อสังเกตต่อนโยบายของรัฐบาลในเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals หรือ SDGs ที่ปรากฏในเอกสารหน้า ๑๓ ๑๑ บรรทัด กระผมมั่นใจว่าคำอภิปรายของกระผมจะเป็นประโยชน์ต่อนายกรัฐมนตรีที่จะไปประชุมที่นิวยอร์ก ในวันที่ ๑๙ กันยายนนี้ และจะมีประชุม Global Summit on SDG กระผมดีใจที่รัฐบาลสนใจเรื่องนี้ แต่ขณะเดียวกันก็มีความกังวลใจในเนื้อหาของเอกสาร เพราะเขียนเป็นภาษาไทยว่า รัฐบาลจะไม่ละเลยเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ ถ้าแปลเป็นภาษาอังกฤษเมื่อไรเราจะแย่ เพราะเขียนว่า The Government will not ignore the Sustainable Development Goals of The United Nation จริง ๆ ประเทศไทยได้ Commit แล้วแล้วก็มีคามมุ่งมั่นคือตามพันธสัญญากับอีก ๑๙๓ ประเทศที่จะดำเนินงานเรื่องนี้อย่างเป็นทางการ

และประเด็นที่ ๒ เป้าหมายการพัฒนาเป็นของประเทศ ไม่ใช่ของสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นการเขียนเอกสารต้องเขียนให้ถูกต้อง มิฉะนั้นความเชื่อถือจะตกทันที เป้าหมาย SDG มี ๑๗ เป้าหมาย มี ๑๖๙ เป้าหมาย และมี ๒๓๒ ตัวชี้วัด ๑๗ เป้าหมายของ SDG จะครอบคลุมทุกคนบนโลกนี้โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และครอบคลุมทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศที่เกื้อหนุนต่อการดำรงชีวิต และคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างมีศักดิ์ศรีของคนรุ่นนี้ รุ่นลูกหลาน และรุ่นต่อ ๆ ไป ซึ่งตรงกับนโยบายที่เขียน

ในหน้า ๑๓ ตอนท้าย ๑๗ เป้าหมายโดยย่อ ๆ เนื่องจากไม่มีเวลาจะครอบคลุม ๕ กลุ่ม ๑. คน หรือ People ในเรื่องการจัดการความยากจน จัดความหิวโหย ทุพโภชนาการทุกรูปแบบ การมีสุขภาวะที่ดี ความเป็นอยู่ที่ดี การเข้าถึงคุณภาพการศึกษาของทุกคนความเสมอภาคทางเพศสภาพ และความเสมอภาคทางด้านสังคม

ข้อ ๒ ก็คือ Prosperity การเติบโตทางเศรษฐกิจ ก็คือการเข้าถึงพลังงานสะอาด การมีงานทำที่เหมาะสม และมีการเติบโตทางเศรษฐกิจ มีเมืองและชุมชนที่มีความยั่งยืน มีอุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จිරนุช ๑๓๑/๒

ข้อ ๓ เกี่ยวกับเรื่องโลก คือ Planet Health ที่เกี่ยวกับน้ำ ทั้งปริมาณ และคุณภาพอย่างพอเพียง มีการบริโภคและการผลิตอย่างรับผิดชอบ ดูแลการเปลี่ยนแปลง ภูมิอากาศ ดูแลชีวิตใต้น้ำ ดูแลชีวิตบนดิน และความหลากหลายทางชีวภาพ

ข้อ ๔ ด้านสันติสุข นิติธรรม และองค์กรเข้มแข็ง ก็คือ Peace Justice and Strong Institutions

ข้อ ๕ หุ้นส่วนในการพัฒนาก็คือ Partnership ซึ่งรวมถึงการใช้ความรู้ เทคโนโลยีและการลงทุน ที่ผมอยากจะเสนอรัฐบาลก็คือ

๑. รัฐบาลต้องมีความมุ่งมั่น แล้วก็ดำเนินการสนับสนุนทั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และชุมชน ให้บรรลุเป้าหมายในปี ๒๐๓๐ หรือเร็วที่สุดหลังจากนั้น

๒. เชื่อมโยงกับนานาชาติเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นหุ้นส่วนในการดำเนินงาน ที่เราเผชิญร่วมกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ การใช้พลังงานสะอาด การดูแลชีวิต ใต้น้ำ ซึ่งขณะนี้ทะเลเต็มไปด้วยขยะพลาสติก การดูแลชีวิตบนพื้นดินที่จะดูแลป่าไม้ ดูแลความหลากหลายทางชีวภาพ และขณะเดียวกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ดีของไทย เพื่อเราจะทำให้ดีขึ้นและเพื่อเป็นที่เชื่อถือของนานาชาติ

๓. ลงทุนการวิจัยและพัฒนาความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อพัฒนาคน และพัฒนาเทคโนโลยี โดยมีนโยบายที่มุ่งมั่นว่าจะพัฒนาประเทศ โดยใช้ความรู้เทคโนโลยี ทุกรูปแบบ ไม่ใช่แค่ แยก แยก เงิน จะทำให้คนเคยตัว แล้วถ้าเราลงทุนได้เราจะสามารถใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาและค้าขายได้ ผมยกตัวอย่างสั้น ๆ ประเทศไทยเราลงทุนแค่ ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ GDP ในการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม ในขณะที่หลาย ๆ ประเทศใน Asia จะเป็นญี่ปุ่น เกาหลี สิงคโปร์ และจีน ลงทุนประมาณ ๒-๓ เปอร์เซ็นต์ เขาสามารถขาย เทคโนโลยีได้ ประเด็นถัดไปก็คือประเทศไทยขาดเทคโนโลยี ขาดบุคลากรปีละ ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็เพราะเราไม่ลงทุน เรามีแต่ซื้อมาและขาดดุล

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๑๓๒/๑

๔. ผมเสนอรัฐบาลควรจะต้องจัดงบประมาณประจำปี โดยมุ่งความสำเร็จตามเป้าหมายของ SDG ประเทศในยุโรปเกือบทุกประเทศทำแล้ว ประเทศจีนก็เพิ่งจะทำ ถ้าเราไม่ทำด้วยความเชื่อถือว่า

๕. รัฐบาลเอาจริงเอาจังในการปราบปรามทุจริตประพฤติดมิชอบตาม SDG ข้อ ๑๖ เพราะขณะนี้ความเชื่อถือนด้านคอร์รัปชันประเทศไทยตกต่ำมากได้อันดับ ๑๑๐ จาก ๑๘๐ ทั่วโลก คะแนนได้ ๓๕ ส่วน ๑๐๐ เราต้องแก้ไขเรื่องนี้ให้ได้

โดยสรุปนะครับท่านประธาน ผมอยากเห็นรัฐบาลมีความมุ่งมั่น มีนโยบายและดำเนินงานเป็นหุ้นส่วนกับภาคีต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน วิชาการ ประชาชน และประชาสังคมเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย SDG ทุกระดับ แล้วเราสามารถเป็นผู้นำเรื่องนี้ในนานาชาติได้ กระผมเชื่อว่าการไปประชุมที่สหประชาชาติที่กรุงนิวยอร์กของท่านนายกรัฐมนตรีแล้วเข้าประชุม Global SDG Summit ช่วยกรุณาปรับเอกสารให้มันดูซึ้งซังจะได้ไม่ขายหน้าเขา แล้วยกระดับความเชื่อถือ ความมั่นใจต่อประเทศไทยว่าเป็นหุ้นส่วนที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนทุกระดับอันจะเป็นประโยชน์ต่อคนไทย ต่อประเทศไทย และต่อโลกในการพัฒนาที่ยั่งยืนสืบไป ผมขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุนครับ
ต่อไปท่านอนุศักดิ์ คงมาลัย ครับ

นายอนุศักดิ์ คงมาลัย (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม อนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านหัวหน้ารัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรี และท่านคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายที่ท่านได้นำเสนอออกมาผ่านสภาในวันนี้ ท่านได้ระบุไว้ในหน้า ๙ ต้นหน้าเลยว่ารัฐบาลจะจัดการบริหารในรูปแบบของการกระจายอำนาจที่เรียกว่าเป็นผู้ว่า CEO ซึ่งผมคิดว่าน่าที่จะทำให้กระบวนการของการบริหารราชการแผ่นดินในระดับภูมิภาคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก็น่าจะช่วยทำให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดและท่านผู้บริหารในจังหวัดนั้นสามารถดูแลไปได้ถึงระดับประชาชน แต่มันมีในประโยคต่อไปครับ ขอ Slide ที่ได้เตรียมไว้ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายอนุศักดิ์ คงมาลัย (สมาชิกวุฒิสภา) : นโยบายรัฐบาลน่าจะรับมั่งที่จะตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ การเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดเพื่อสร้างประโยชน์ สร้างโอกาส และสร้างประโยชน์ให้กับประชาชนเป็นสำคัญ รวมทั้งการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดการกระจายทรัพยากร และกระจายอำนาจการบริหาร การจัดการไปสู่ชุมชน ซึ่งตรงนี้ถือเป็นประเด็นที่ค่อนข้างสำคัญถูกนำเสนอเอาไว้ในหน้าถัดไป ตรงนี้ละครับที่ผมได้ขีดเส้นใต้แม้ว่าภาพจากค่อนข้างกว้าง การแถลงนโยบายกว้าง ๆ ไม่ว่ากัน แต่ว่าควรจะมีเข็มมุ่งที่ชัดเจน แล้วชี้ชัดลงไปถึงคำว่าประชาชนในหน้าต่อไป ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านผู้บริหารระดับจังหวัด และลงไปถึง อำเภอ หน้าถัดไปเราลงไปดูสิว่าทั้ง ๗,๕๘๖ หมู่บ้าน ซึ่งเป็นที่อยู่ของประชาชนได้รับการดูแล ผ่านทาง อบต. เทศบาล ท่านนายก รวมทั้งนายก อบจ. ด้วย รวมทั้งมีผู้ใหญ่บ้านและกำนัน อยู่ภายใต้การดูแลของนายอำเภอ กลไกกระบวนการเหล่านี้จะสามารถยังช่วยทำให้นโยบาย ของรัฐบาลที่ได้แสดงออกมาใน ๓-๔ ประโยคเมื่อสักครู่นี้เป็นไปได้แค่ไหน ต่อไปรับปัญหา ของพี่น้องประชาชน ทั้งจัดการน้ำ น้ำแล้ง น้ำท่วม ที่ดินทำกิน ความยากจน อาชีพ การขาดรายได้ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สังคม เด็ก เยาวชน ยาเสพติด ทรัพยากรมนุษย์ และทำให้การแข่งขันด้อยลงไปเรื่อย ๆ จะแก้ปัญหาด้วยให้ผู้ใหญ่ลี ตีกลองประชุม หรือจะให้รัฐนิยมนโยบายแบบที่เราเคยได้ยินกันมาตั้งแต่สมัย ๖๐ ปีที่แล้ว จนกระทั่ง ป. อินทรปาลิต เอาไปเขียนเป็นนิยาย พล นิกร กิมหงวน แล้วก็พูดถึงผู้ใหญ่ลี ซึ่งไม่น่าจะสามารถที่ใช้วิธีนี้ได้ต่อไปอีกแล้ว ผมขอなた่านผู้แทน ทั้งรัฐบาลทุกท่าน ทั้งทุกระทรวงได้ลองมาช่วยดูกลไกตรงนี้ว่าสภาองค์กรชุมชนตำบล กลไกชุมชน ท้องถิ่น ที่ถูกลืม มีหรือเปล่า ขอคุณหน่อยครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิร ๑๓๓/๑

หน้าถัดไปประเด็น ก็คือว่าจากการติดตามเสนอแนะและการเร่งรัดการปฏิรูปประเทศและการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติในเรื่องภาพรวม ก็คือเรื่องของสิทธิชุมชน ไม่ว่าจะเป็นสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น ล้วนแต่มีประเด็นปัญหาที่เห็นได้ชัดว่าประชาชนไม่ได้มีเข้ามามีส่วนร่วมจริง ๆ ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้วมีพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มีระบุเอาไว้อย่างชัดเจนในการที่จะเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ไปได้เลยเร็ว ๆ ได้เลยครับ ถัดมาก็ยังมีการเน้นย้ำถึงว่าบทบาทของสภาองค์กรชุมชนตำบลมีการส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกเข้าร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรัฐในการจัดการทั้งทรัพยากรธรรมชาติหรือกิจกรรมอย่างอื่น เสนอแนะและการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมไปถึงการจัดเวทีกลางที่เป็นเวทีในการปรึกษาหารือกันของประชาชน ซึ่งตรงนี้จะเป็กลไกที่สำคัญและมีการพิสูจน์แล้วไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ ตำบลที่ทำให้เกิดความสามารถในการดูแลตนเอง จัดการตนเอง ไม่จำเป็นต้องปกครองตนเอง แต่จัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นในหน้าที่ต่าง ๆ ในหน้าถัดไปก็คงจะเป็นหน้าที่ที่ประกอบกัน ผมคงไปสรุปไปถึงว่าสภาองค์กรชุมชนตำบลที่เขาทำกันอยู่ทุกวันนี้เขามีทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน มีชาวบ้านจากหมู่บ้านต่าง ๆ ผ่านในแง่ของกรรมการหมู่บ้าน การจัดการดูแลในเรื่องกลไกต่าง ๆ หน่วยงานอื่น ๆ และสวัสดิการชุมชน มีบันได ๑๐ ขั้น ในการที่จะทำให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการชุมชนอย่างมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ดังนั้นรัฐบาลใหม่นี้ต้องสนับสนุนภาคประชาชนผ่านกลไกองค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชนตำบล ให้เขามีบทบาทสนับสนุนคู่ขนานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็น ๓ เสาหลักของทุกตำบลที่ครอบคลุมประชาชนทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ ดูภาพนี้สั้น ๆ นิดเดียวท่านประธานครับ ตำบลเราจะมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน มันคงผ่านท้องที่กำนัน ผู้ใหญ่ มั่งคั่งผ่านท้องถิ่น อบต. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยั่งยืนผ่านท้องทุ่ง นั่นก็คือสภาองค์กรชุมชนที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมผ่านองค์กรชุมชนต่าง ๆ ได้ โดยมีปัจจัยสำคัญอื่น ๆ อีกมากมาย ผมต้องฝากไว้สุดท้ายครับ ทั้งหมดที่ท่านได้นำเสนอมาใน ๓ ประโยคที่กล่าวถึงจะเป็นเพียงฝันเพื่อถ้าหากว่ารัฐบาลละเลยกลไกสภาองค์กรชุมชนตำบลครับ ขอบพระคุณครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๑๓๓/๒

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ แต่ว่าก็ถัดมาทางฝ่ายค้าน ๒ ท่าน ท่านวายุ อัครรุ่งเรือง กับท่านสุภณัฐ มินชัยนันท์ นะครับ พรรคก้าวไกลทั้งคู่ เชิญท่านวายุก่อนนะครับ ท่านวายุ อัครรุ่งเรือง เชิญครับ

นายวายุ อัครรุ่งเรือง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบขอบคุณครับ เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม วายุ อัครรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ท่านประธานในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้การอภิปราย คำแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ก็เห็นหน้าผมคงเป็นอื่นไปไม่ได้ที่จะต้องอภิปรายในเรื่องของนโยบายที่เกี่ยวกับสาธารณสุข แต่มีคำถามตั้งแต่ต้นเลยว่า นโยบายสาธารณสุขของท่านจะทำให้สาธารณสุขได้จริงหรือไม่ หรือรัฐไม่ยอมเปลี่ยนแปลง ขอ Slide ขึ้นด้วยนะครับ ไปแผ่นที่ ๒ เลยก็ได้ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายวายุ อัครรุ่งเรือง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ต้องให้ความเป็นธรรมกับท่านนายกรัฐมนตรีว่าท่านมีวิสัยทัศน์ครับ เริ่มต้นมาด้วยการนำเสนอในเรื่องสังคมสูงวัย หรือว่า Aging Society ซึ่งก็แน่นอนว่าประเทศไทยกำลังจะเดินเข้าสู่สังคมที่มีผู้สูงอายุมากขึ้นนะครับ และท่านก็ได้ชี้ว่าปัญหาของสังคมสูงวัยคือการลดลงของสัดส่วนของประชากรในวัยทำงาน ถ้าเรามองในแง่มุมของฝ่ายสาธารณสุขผู้สูงอายุเยอะขึ้น ผู้ป่วยก็เยอะขึ้น โรค ๓ ทหารเสือ เบาหวาน ความดัน ไขมันพุ่งสูงขึ้นแน่นอน โรคเรื้อรังความรุนแรงที่จะสูงขึ้น แต่ประชากรในวัยทำงานที่ลดลงก็บ่งบอกถึงปริมาณของแพทย์ แล้วก็บุคลากรทางการแพทย์ที่ลดลงด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้นสังคมสูงวัยจะสร้างภาระให้กับระบบสาธารณสุข ก็คือผู้ป่วยเยอะขึ้น แต่หมอลดลง ท่านจะทำอย่างไร

นโยบายของท่านผมต้องบอกว่านั่งฟังทั้งหมดที่เกี่ยวกับสาธารณสุขจับมาทุกถ้อยคำ ทุกประเด็นที่จะอภิปรายใน ๒๐ นาทีนี้ นโยบายที่ละเอียดที่สุดคือนโยบายยกระดับ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ชีดเส้นใต้ ๓๐ บาท สรุปรประชาชนจะต้องกลับไป Co-Pay ๓๐ บาทหรือเปล่าครับ อันนี้ฝากคำถามไปก่อนอันดับที่ ๑ เพราะว่าปัจจุบันเราเป็นหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประชาชนจ่าย ๐ บาทรักษาทุกโรค ทุกที่อยู่แล้ว เลยไม่แน่ใจว่าอันนี้ท่านต้องการให้เครดิตท่านอดีตหัวหน้าสுகารัตน์หรือเปล่า เพราะว่าท่านก็ทำ ๓๐ บาทมาเหมือนกัน แล้วท่านก็บอกว่าท่านจะเพิ่มประสิทธิภาพให้มากขึ้น ครอบคลุมมากขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งแน่นอนคงไม่มีรัฐบาลไหนที่จะมาบอกว่าจะทำประสิทธิภาพให้น้อยลง ครอบคลุมต่ำลง คุณภาพแย่งลงก็ตรงไปตรงมา ผมจับประเด็นออกมาได้ทั้งหมดว่าท่านได้พูดถึงทั้งหมด ๖ องค์ประกอบ ผมแยกแยะ และ Highlight ไว้ให้แล้ว ๖ องค์ประกอบนี้มีอะไรบ้าง เริ่มแรกครับ บริการพื้นฐานใกล้บ้านท่านบอกว่าถ้าจะให้ผู้ป่วยสามารถนัดพบแพทย์ ตรวจเลือด ปรึกษาได้ไม่ต้องเดินทางไกล แต่ผมจำได้ครับ ตอนนั้นผมไป Debate เจอหลายท่านเลยเกี่ยวกับเรื่องของสาธารณสุขตอนช่วงหาเสียง ท่านมีนโยบายที่เกี่ยวกับเรื่องของ Telemedicine มีนโยบายในเรื่องของการนัดคิวคุณหมอ Online ไม่แน่ใจว่ามันหายไปจากในคำแถลง แล้วท่านก็บอกว่าท่านจะนัดพบใกล้บ้าน ตรวจเลือดใกล้บ้าน ปรึกษาใกล้บ้าน แต่สรุปคนไข้ยังต้องไปอยู่ไหมครับ ต้องไป รพช. หรือว่าสามารถนัดคิวจาก รพ.สต. เพื่อนัดที่โรงพยาบาลจังหวัดได้หรืออย่างไร อยากให้ลงในรายละเอียดเพิ่มเติมสักหน่อย แล้วก็ถ้านโยบายของพรรคก้าวไกลไปร่วมด้วย เช่นนโยบาย Telepharmacy ไปตรวจปุ๊บแล้วก็ส่งยาไปที่บ้าน ใช้ Telemedicine คนไข้ไม่ต้องไป ลดความแออัด ลดการกระจุกตัวของคนไข้ลงจากสถานบริการนะครับ

อันต่อไปก็คือประเด็นที่สำคัญที่สุด ซึ่งเดี่ยวประเด็นนี้เดี่ยว สส. ศุภณัฐ มินชัยนันท์ จะได้มาขยายอธิบายเพิ่มเติมต่อไปด้วย คือในเรื่องของการลดภาระของบุคลากรทางการแพทย์ ซึ่งพรรคก้าวไกลเราให้ความสำคัญเรื่องนี้มาก แล้วก็เห็นท่านพูดขึ้นมาด้วยตอน Debate ตอนนั้นท่านก็พูดตอนหาเสียง ตอนนี้มี แต่มีแค่นี้ มีแค่นี้เลยครับ ลดภาระของบุคลากรทางการแพทย์ มีแค่นี้เลยท่านไม่ได้บอกเลยว่าท่านจะลดอย่างไร แต่เดี่ยว

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๑๓๔/๒

ผมจะมีข้อมูลมานำเสนอว่าหลังจากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขท่านอาจารย์ ชลน่านได้รับตำแหน่งแล้วท่านได้ขยับทำเรื่องนี้อย่างไรบ้าง เดี่ยวจะเอามาเล่าให้ฟังกัน

อันต่อไปครับ คือเรื่องการสร้างเสริม แล้วก็ป้องกัน อันนี้ดีครับ เรื่อง Preventive Medicine ท่านบอกว่าท่านจะเน้นในเรื่องของวัคซีน แล้วก็ยกตัวอย่าง SPV มาครับ ปัญหาคือว่าวัคซีน SPV หรือวัคซีนป้องกันเชื้อมะเร็งที่จะก่อให้เกิดมะเร็งปากมดลูกได้ มันมีการฉีดอยู่แล้วในประเทศไทย ปัญหาไม่ใช่ไม่มี ปัญหาคือมีแบบกะปริดกะปรอยครับ ท่านประธาน คือบางปีมี บางปีไม่มี มี ๒ ปี เว้นไป ๑ ปีแบบนี้ครับ มาแบบกะปริดกะปรอย เพราะฉะนั้นเราอยากได้คำมั่นสัญญาครับ ประชาชนอยากได้คำมั่นสัญญาว่าท่านสามารถที่ทำให้มีวัคซีนนี้ทุกปีได้ไหม พรรคก้าวไกลเราแถลงนโยบายไปตอนนั้น เราหาเสียงเราบอกเลยว่าถ้าเราเป็นรัฐบาลนะ เรา Commit แล้วเราสัญญาเลยว่าเราจะหาวัคซีน SPV มาให้ประชาชนทุกปี เลยอยากถามท่านว่าท่านจะหาให้ทุกปีไหม เพราะว่ามันมีอยู่แล้ว

อันต่อไปครับ องค์กรประกอบที่ ๔ ท่านพูดถึงสถานชีวาภิบาลประจำท้องถิ่น ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ดีครับ อันนี้เห็นตรงกันกับพรรคก้าวไกลเราก็นำเสนอเหมือนกัน แต่เราบอกว่าสถานชีวาภิบาลเราอยากให้มีทุกอำเภอ ๑ อำเภอ ๑ สถานชีวาภิบาลของท่านนี้ขีดเส้นใต้ครับ ประจำท้องถิ่น ท้องถิ่นนี้ระดับไหนครับ ตำบลเลยไหมครับ หรือของท่านจะเป็นจังหวัด ลงลึกให้พวกเรานิดหนึ่งว่าสรุปสถานชีวาภิบาลของท่าน ประจำท้องถิ่น นิยามท้องถิ่นของท่านคืออันไหนครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๓๕/๑

อันต่อไปองค์ประกอบที่ ๕ ท่านพูดหลายรอบมากเลยครับ เรื่องของ บัตรประชาชนใบเดียวรักษาทุกโรค รักษาทุกที่ ซึ่งก็เป็นอย่างนี้อยู่แล้วเลยไม่แน่ใจว่า ท่านนายกรัฐมนตรีเคยไปใช้บริการบัตรทอง บริการบัตรหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หรือเปล่า ตอนนี้ก็ใช้ได้ทุกที่อยู่แล้วให้เครดิตท่านนั่งอยู่ด้วย ท่านอดีตรัฐมนตรีท่านอนุทิน ขออนุญาตเอ่ยนามท่านไม่เสียหาย ท่านก็ทำนาร่องไว้แล้ว ก่อนหน้านั้นก็มีเรื่องของสิทธิ อุกฉิน สพล. บัตรประชาชนใบเดียวก็เข้าไปใช้ได้ ๗๒ ชั่วโมงทุกที่เหมือนกันครับ ก็เลยไม่แน่ใจว่าท่านเคยไปใช้หรือไม่ อย่างไร

แต่ประเด็นสำคัญที่ท่านต่อมา คือข้อมูลทั้งหมดจะถูกเชื่อมต่อบนฐานข้อมูล ที่มีความปลอดภัย ปัญหาก็คือแล้วไม่แน่ใจว่าการเชื่อมฐานข้อมูลของท่าน ท่านจะรวมศูนย์ หรือท่านจะกระจาย Node เพราะว่าถ้าท่านรวมศูนย์ปั๊บแล้วท่านถูกโจมตี เหมือนรัฐบาล ที่แล้วที่มีการ Leak ออกมา ที่มีการรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความ Sensitive สูง จาก Application ที่เกี่ยวกับเรื่องของการแพทย์สาธารณสุข แต่ปรากฏว่าขออนุญาต ไม่เอ่ยนามท่านแล้วกันนะครับ ท่านอดีตรัฐมนตรีท่านก็บอกว่าข้อมูลนี้มันไม่เป็นอะไร เท่าไรหรอกนะครับ ผมอยากทราบว่าท่านมีความ Sensitive กับเรื่องนี้มากน้อยแค่ไหน แล้วท่านจะป้องกันความปลอดภัยทาง Cyber ที่จะรวมข้อมูลของคนทั้งประเทศ แล้วอันนี้พอเชื่อมฐานข้อมูลทั้งหมดทั้งประเทศ มันไม่ใช่แค่ข้อมูลแบบ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ บัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขโทรศัพท์ มันไม่ใช่แค่นั้นท่านประธาน มันจะมี โรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ที่มันมีความ Sensitive และมันจำเป็นสมควรที่จะต้องได้รับการดูแล เป็นอย่างยิ่งครับ

ในองค์ประกอบสุดท้ายนะครับ ท่านพูดถึงเรื่องของน้ำประปาครับ ซึ่งเรื่องนี้ สำคัญมาก และพวกผมดีใจมาก ธนาธรทราบว่ามันอยู่ที่บ้านพึ่งอยู่ตบมือเลยนะครับ พัฒนาน้ำประปานั้นครับ เพราะว่าพรรคก้าวไกลเรานำเสนอมาตลอดเรื่องน้ำประปา ดื่มได้ครับ แต่ผมต้องมาเจาะดูทีละคำจริง ๆ เพราะว่าเราบาดเจ็บกันกับคำโฆษณา กันมาเยอะแล้ว ชีตเส้นใต้ครับ น้ำสะอาดสำหรับการอุปโภคและบริโภคอย่างทั่วถึง สะอาด สะอาดระดับไหน สะอาดในระดับที่สามารถอุปโภคกับบริโภคได้อย่างทั่วถึง แต่สะอาดถึง ระดับดื่มได้หรือเปล่า หรือการอุปโภคบริโภคของท่าน คือประมาณล้างมือ รดน้ำต้นไม้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๓๕/๒

อันนี้แสดงให้เห็นชัดเจนนิดหนึ่งว่า คำว่า สะอาด ในระดับพื้นที่อุปโภคและบริโภคได้อย่างทั่วถึงของท่านนี้หมายถึงอะไร ที่นี้ต้องขออนุญาตจริง ๆ ขออนุญาตตรวจการบ้านหน่อยนะครับ กับนโยบายของพรรคเพื่อไทย นโยบายของพรรคเพื่อไทยที่จะยกระดับ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ท่านได้หาเสียงเอาไว้ ๑๐ นโยบาย ของพรรคก้าวไกลสาธารณสุขมี ๒๖ นโยบายอันนี้ไม่ได้ขิงกัน ไม่ได้บอกว่าจำนวนเยอะกว่าจะดีกว่าแค่บอกเฉย ๆ มี ๑๐ อัน เมื่อสักครู่ผมบอกแล้วว่าท่านนายกรัฐมนตรีแถลงไป ๖ อย่าง ผมก็ลองจับด้วยความเป็นธรรมเลย Fair Fair เลยของท่านมีอยู่ ๘ อันหายไป ๒ อัน หายไปเบอร์ ๘ กับหายไปเบอร์ ๑๐ เบอร์ ๘ คืออะไร เบอร์ ๘ คือเรื่องของสุขภาพจิตครับ ท่านบอกว่าจะสามารถให้ประชาชนสามารถที่จะปรึกษาหารือตรวจสุขภาพจิตกับจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาได้ผ่านทาง Telemedicine ดีมาก พรรคก้าวไกลเราก็มีแบบนี้เหมือนกัน สนับสนุนครับ แต่มันหายไป แต่เดี๋ยวเพื่อความเป็นธรรมครับเดี๋ยวท่านนายกมีพูดเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพใจมานิดหนึ่ง มีประโยคหนึ่ง เดี่ยวผมให้ดูด้วย เดี่ยวมีคนแย้งขึ้นมาครับ

แต่นโยบายที่ ๑๐ นี้ข้างบนอันนี้ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งคือนโยบายเรื่อง ๕๐ เขต ๕๐ โรงพยาบาล บอกว่าต้องมีโรงพยาบาลรัฐขนาด ๑๒๐ เตียงประจำทุกเขต อันนี้ไม่เห็นด้วยเลยท่านประธานครับ เพราะอะไร เพราะว่าหมอต่อบุคลากรในกรุงเทพฯ อยู่สักประมาณ ๑ : ๖๐๐ ๑ : ๘๐๐ WHO เอาสัก ๑ : ๑,๐๐๐ ถึง ๓ : ๑,๐๐๐ ของเรากลัวว่าพอใช้ได้ แต่ถ้าดูในระดับประเทศจะอยู่ที่ประมาณสัก ๑ : ๒,๐๐๐ - ๑ : ๓,๐๐๐ นี่มันเกินไปแล้ว แต่ถ้าดูที่แย่ที่สุดอยู่ที่บึงกาฬครับ บึงกาฬอยู่ประมาณสัก ๑ : ๕,๐๐๐ - ๑ : ๖,๐๐๐ เพราะฉะนั้นเห็นกันไหมท่านประธานครับว่า ปัญหามันอยู่ที่การกระจุกตัว คือแพทย์มีอัตราส่วนที่จะกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ ๓ มากกว่า และมีความขาดแคลนของการกระจายตัวออกไปสู่ต่างจังหวัด เพราะฉะนั้นถ้าท่านสร้างโรงพยาบาลใหญ่ขนาด ๑๒๐ เตียงทุกเขตในกรุงเทพมหานครโดยที่ไม่คำนึงถึงอะไรเลย ผมยกตัวอย่างท่านไปดูสยามครับ มองไปข้างหน้าเจออะไรครับ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ หันไปทางซ้ายเจออะไร โรงพยาบาลตำรวจ ข้างหลังโรงพยาบาลรามาธิบดี เดินไปอีกถนนหนึ่งเจอใครครับ โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลเด็ก สถาบันประสาทวิทยา เพียบเลยท่านประธาน ท่านจะสร้าง ๑๒๐ เตียงในเขตเหล่านี้อีกหรือครับ ท่านเข้ามาฝั่งธนบุรีเจอโรงพยาบาลศิริราชจะไปอีกที่หนึ่งเจออะไรครับ GJ ครับ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษกที่ศาลายา แต่ก่อนที่จะมีศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษกที่ศาลายาท่านจะไปเจออีกที่หนึ่ง คือโรงพยาบาลจังหวัดนครปฐม ห่างไปอีก ๘๐ กิโลเมตร ท่านจะทำ ๕๐ เขต ๕๐ โรงพยาบาลจริงหรือครับ แต่เพื่อความเป็นธรรมครับ ในคำแถลงเมื่อสักครู่ ไม่มี อันนี้ตอนหาเสียง แล้วท่านก็ทำภาพ Infographic กรุงเทพมหานครสีแดงเลือดหมู แต่พอออกมามันแดงอยู่ตรงขวา ๓ หนึ่ง แล้วมันก็ OK แล้วก็หายไปจากคำแถลงนโยบายนี้ก็ไม่ว่ากัน อันนี้ให้ความเป็นธรรมกับท่านนายกรัฐมนตรีครับ เดียวก็จะมีคนมาบอกนายกรัฐมนตรีพูดถึงสุขภาพใจด้วยนะครับ มีพูดถึงครับ มีบอกว่าจะให้ครูแนะแนวดูทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจเด็กนักเรียนด้วย ซึ่งเรื่องนี้เราเห็นด้วย แต่ว่าของพรรคก้าวไกลเรามีนโยบายไปถึงคุณครูในสาขาอื่น ๆ ด้วยที่ไม่ใช่แค่ครูแนะแนวอย่างเดียวที่จะดูแลสุขภาพใจของนักเรียน เราดูแลไปถึงตัวพนักงานโรงงานต่าง ๆ ในระดับ ๒๐๐ คน ๓๐๐ คนขึ้นไปที่มีแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ เราอยากให้จะมีจิตแพทย์ด้วยเป็นต้น ก็ฝากท่านนายกรัฐมนตรีไว้ด้วยนะครับ ตรวจการบ้านกระทรวงหน่อย

ก็แอบได้มา Infographic แหม เหมือนกันเลย พรรคเพื่อไทยโฆษณาмаครับ มีถนน เลี้ยวลดคดเคี้ยว ๓๐๐ โค้ง กระทรวงสาธารณสุขข้าราชการทำออกมาเรียกว่าได้ใจนาย ไปเต็ม ๆ แบบนี้เรียกว่าอยู่เป็น อันนี้เป็นคำชมนะครับ เพราะว่าเราสนับสนุนให้ ฝ่ายข้าราชการจะต้องฟังทางฝ่ายการเมืองถูกแล้ว เพราะว่าฝ่ายการเมืองรับนโยบาย จากการไปหาเสียงกับพี่น้องประชาชนมา แล้วก็ส่งต่อนโยบายให้กับฝ่ายข้าราชการ ที่จะดำเนินการต่อไป แบบนี้ดีครับ อันนี้คือคำชมว่า อยู่เป็น ที่นี้เราลองมาเจาะดูว่ามีอะไร ไม่มีอะไร ปัญหาก็คือว่า นี่ครับเบอร์ ๓ โรงพยาบาลเขตเมืองยังมีอยู่เลย แต่ว่าข้าราชการ มีพูดถึงว่ามันน่าจะเป็นโรงพยาบาลปริมาตร ในบรรทัดที่ ๒ ตัวอาจจะเล็กไปนิดหนึ่ง ซึ่งอันนี้เห็นด้วย แต่ประเด็นที่ ๑ คือการสร้างขวัญและกำลังใจบุคลากร ซึ่งพรรคเพื่อไทย ก็หาเสียงมา ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้แถลงด้วยว่าจะเพิ่มแพทย์ แล้วก็ลดภาระงาน ตรงนี้ เขียนเหมือนกันเลยครับ เพิ่มบุคลากร ลดภาระงาน แต่ผมจะให้ดูว่าจริง ๆ แล้ว ท่านทำอย่างไร มีข่าวออกมาเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคมปีนี้ แล้วก็มีการประชุมที่ประชุม ของอธิการบดีของทั่วประเทศ มีส่งฉบับตีพิมพ์แพทยศาสตร์มาเลย ตัวแทนไปประชุมกัน วันที่ ๑๑ สิงหาคม ประธานเป็นรองปลัดกระทรวง คืออาจารย์ทวีศิลป์นี้เอ่ยนามท่านได้ ไม่เสียหาย เพราะว่าท่านปฏิบัติราชการตามหน้าที่อยู่แล้ว ปัญหาก็คือท่านบอกว่า ท่านจะเพิ่มแพทย์ในระบบกระทรวงสาธารณสุข ๒๐๐ คน เดียวผมเล่าให้ฟังก่อนก็คือ คุณหมอนี่ปีหนึ่งจบประมาณสัก ๒,๘๐๐ คนตีกลม ๆ เข้าไปสู่กระทรวงสาธารณสุข ๑,๘๐๐ คน หายไปไหน ๑,๐๐๐ คน ๑,๐๐๐ คนก็อาจจะไปอยู่ที่กระทรวงกลาโหมบ้าง ไปอยู่ที่กระทรวงยุติธรรมบ้าง แล้วก็ให้ไปเรียนต่อเลยครับ เช่น สาขาขาดแคลนอย่างผมนี้ อย่างนิติเวช อย่างจิตเวช หรือรังสีรักษาอะไรอย่างนี้ มะเร็งวิทยาอะไรอย่างนี้ คือให้เขา ไปเรียนต่อเลย แล้วก็ให้มีโรงเรียนแพทย์ใหม่ ๆ เช่นโรงเรียนแพทย์จังหวัดพะเยาเปิดขึ้นมา ยังไม่มีอาจารย์ก็พยายามส่งให้เขาไปเรียนเพื่อป้อนให้เป็นโรงเรียนแพทย์ใหม่ ๆ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธรรณ ๑๓๗/๑

ผมยกตัวอย่างแบบนี้ครับ มันก็จะมีส่งโน่นไปนี่ มีจัดโควตากัน ปัญหาคือ กระทรวงบอกอย่างนี้ เพิ่ม ๒๐๐ คน จาก ๑,๘๐๐ คน เป็น ๒,๐๐๐ คน เพิ่มอย่างไรครับ ไปตัดคนอื่นมา อันนี้ขออนุญาตจะได้เห็นภาพ นิดเดียวครับ เหมือนใจแอนด์ไปทุบของ มาจากโนบิตะบอกว่าของของนาย ก็คือของของฉัน ของของฉัน ก็คือของของฉัน ประมาณนี้ แต่ว่ามีอยู่ ๑ หน่วยงานที่ไม่ถูกยึดเลยแม้แต่คนเดียว ท่านประธานทนายได้ไหมครับ แพทย์ทหาร กระทรวงกลาโหมไม่ถูกตัดเลยครับ แต่เพื่อความเป็นธรรม ทราบมาว่า ในช่วงสุดสัปดาห์ที่ผ่านมาอาจารย์ชลน่านได้มีการพูดคุยเรื่องนี้ มีการทำงานเรื่องนี้มาแล้ว แล้วก็ปรับลดอย่างเท่าเทียมกัน สรุปรูปภาพแพทย์ทหารโดนตัดด้วยครับ แต่อีกทีหนึ่งนะครับ ท่านจะแก้ปัญหานี้ เรื่องแพทย์ขาดแคลนที่ท่านบอกว่าจะเพิ่มจำนวนแพทย์ โดยการที่ท่านไปเอาโควตาคนอื่น แล้วลดแพทย์จากที่ท่านจะส่งไปเรียนต่อในสาขาเฉพาะทาง ที่ขาดแคลน หรือที่จะต้องกลายเป็นอาจารย์แพทย์จริง ๆ หรือครับ เพราะการทำแบบนี้ ขออนุญาตใช้สำนวนไทยอาจารย์ครับ เหมือนมันแค่เอาหน้ารอดไปเท่านั้นเอง เพราะท้ายที่สุดแล้วเมื่ออาจารย์แพทย์ถูกลดจำนวนลง ผมยกตัวอย่างสมมุติว่าส่งไปเรียนนี้ สมมุติส่งไปเรียนอาจารย์แพทย์ได้ปีละ ๒ คน เขาอยากได้ ๑๐ คน ใช้เวลา ๕ ปี อันนี้ ไปตัดเขาเหลือคนเดียว กลายเป็นว่ากว่าเขาจะผลิตแพทย์เป็นอาจารย์ใช้เวลาเต็มทั้งหมด ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นแล้วมันก็จะขาดแคลนต่อไป อาจารย์แพทย์ ๑ คน ยังสามารถที่จะผลิต แพทย์เพิ่มได้อีกหลายคน แล้วแพทย์ในสาขาขาดแคลน ผมยกตัวอย่างเช่น จิตเวชอย่างนี้ รังสีรักษา มะเร็งวิทยาอย่างนี้ ท่านไปตัดโควตาเขา และแพทย์ที่ขาดแคลนก็จะยิ่งขาดแคลน ถูกต้องไหมครับ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วการที่ท่านจะลดภาระงานแพทย์ไม่ใช่ตัวเลขตัวเดียว ที่ท่านจะมาบอกว่าท่านเพิ่มแพทย์โดยการไปแย่งคนอื่นเขามา ผลิตแพทย์เพิ่มด้วย OK แต่ว่าตัวเลขสำคัญที่ท่านจะต้องดู ก็คือการลดจำนวนผู้เจ็บป่วยลงทำให้คนไทยแข็งแรงขึ้น แต่ผมไม่มีเวลาแล้วนะครับ เพื่อความเป็นธรรม Slide เมื่อสักครู่นี้เท่าที่ทราบคือเกิดขึ้น จากฝ่ายข้าราชการสี่เขียวก่อนที่จะมีฝ่ายการเมืองเข้าไป แต่ Slide นี้เป็น Version 5 อยู่ขว้าง เป็น Version ของวันศุกร์ที่ผ่านมาคือวันที่ ๘ ซึ่งได้ปรับใหม่ เอาถนนเลี้ยวลดคดเคี้ยว ออกไปแล้วซึ่งดี เหลือแต่ตัวอักษรแล้วก็มโนบายอะไรที่เพิ่มมา ผมคิดว่าอาจจะเป็นจาก พรรคร่วม เช่นส่งเสริมการมีบุตรบอกว่าจะเพิ่มอัตราการเกิดของเด็กคุณภาพ ชิดเส้นใต้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธรรณ ๑๓๗/๒

เด็กคุณภาพ เด็กคุณภาพคืออะไรครับ ขอนิยามเด็กคุณภาพให้ผมชนิดหนึ่งได้ไหมครับ การสร้างขวัญกำลังใจยังมีคล้าย ๆ เดิม แล้วก็มีอีกนโยบายหนึ่งที่เพิ่มขึ้นมาเลย อยู่บนสุด เบอร์ ๑ คือเหนือกว่าทุกโครงการเลย คือโครงการพระราชดำริเฉลิมพระเกียรติที่เกี่ยวข้องกับพระบรมวงศานุวงศ์ อันนี้ก็คือโผล่ขึ้นมาเลยนะครับ อันนี้ตอนแรกฝ่ายข้าราชการไม่มีพอมีฝ่ายการเมืองเข้าไปปุ๊บอันนี้โผล่ขึ้นมาเลย ทั้งที่ความจริงมีอยู่ใน KPI อยู่แล้ว โครงการเหล่านี้ ผมไม่แน่ใจปกติไม่มี หมายถึงเอามาโชว์แบบนี้ เลยอยากถามว่าทำไมพอฝ่ายการเมืองเข้าไปแล้วถึงมีโครงการแบบนี้โผล่ขึ้นมา ก็อธิบายเพิ่มเติมให้ฟังชนิดหนึ่ง แล้วก็พูดถึงเรื่องอื่น ๆ อีก ถ้อยแถลงของท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ยกตัวอย่างเช่น เรื่องการพัฒนาระบบสาธารณสุขให้สามารถรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน โรคอุบัติใหม่ สร้างความมั่นคงทางด้านวัคซีน ซึ่งแน่นอนอยู่แล้วท่านประธานว่ารัฐบาลมาก็ต้องพูดแบบนี้ละ ไม่มีใครมาบอกว่าฉันจะทำลายความมั่นคงของตัวเองมันเป็นไปได้ แต่ปัญหา ก็คือว่ามันมีแค่นี้ท่านประธานครับ มันสั้นมากเลย ผมไม่แน่ใจว่าท้ายที่สุดแล้วรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาที่ท่านจะอย่างไรครับ อธิบายรายละเอียดเพิ่มขึ้นนิดหนึ่ง ได้ไหมครับ เพราะว่าเอาจริง ๆ โควิดมันก็ยังไม่ได้จบไป มี Monkeypox อีกที่กำลังเข้ามาสู่ความกังวลกันเพิ่มขึ้น และเราก็รู้อยู่แล้วว่ารอบของการเกิดโรคระบาดมันมีทุก ๆ ก็ปี เราก็ต้องเตรียมรับมือต่อสถานการณ์เหล่านั้น โชคดีในครั้งนี้นะเราได้อาจารย์ชุลน่านซึ่งเป็นหมอที่จบจากสถาบันเดียวกับผมเสียด้วยเสียด้วยเข้าไปนี้ก็ต้องไปช่วยแก้ไขครับ แล้วก็ต้องอธิบายเพิ่มหน่อยว่าสรุปท่านจะสร้างความมั่นคงทางวัคซีนอย่างไร องค์ความรู้ที่ได้รับถ่ายทอดมาจาก AstraZeneca มาสู่ Siam Bioscience สรุปแล้วจะเป็นของรัฐหรือเปล่า ผมขอขมวดชนิดหนึ่งว่าผมถามอะไรไปบ้างแล้วจะลืมนะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๓๘/๑

คำถามแรกที่ผมถามไปก็คือว่า สรุปลแล้วท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขด้วยว่า สรุปลท่านจะลดภาระงานของบุคลากรทางการแพทย์อย่างไร ช่วยอธิบายแจกแจงนิดหนึ่ง เพราะว่าเท่าที่ทราบมาคือตอนนี้ไปถึงโควิดคนอื่นเขามาเท่านั้นเอง ตอนนี้แม้แต่ชูเนโอเก็โดนใจแอ่นตั้แย่งมาด้วย กระทรวงกลาโหมก็โดนมา

อันที่ ๒ ก็คือสถานชีวาภิบาลนี้ที่ท่านจะบอกว่ามีในทุกกระดบการปกครอง สรุปลระดับการปกครองท้องถิ่นของท่านคือเท่าไร

อันที่ ๓ การเชื่อมต่อข้อมูลเวชระเบียน Online ท่านจะเชื่อมระบบไหน สรุปลจะรวมศูนย์ หรือจะแยกศูนย์ แล้วท่านจะมีระบบ Cyber Security อย่างไร

อันที่ ๔ น้ำประปาจะสะอาดถึงขนาดที่ดื่มได้หรือเปล่า หรือสะอาดระดับไหน อุปโภค บริโภคมันกว้างเกินไป

อันที่ ๕ คือคำถามเมื่อสักครู่ความมั่นคงทางด้านวัคซีน และการเตรียมพร้อม กับโรคอุบัติใหม่ อุบัติซ้ำ

อันที่ ๖ คือสรุปลแล้วนโยบายกรุงเทพฯ ๕๐ เขต ๕๐ โรงพยาบาล ขนาด ๑๒๐ เตียง ท่านจะทำหรือเปล่า ข้าราชการมีการปรับนิดหนึ่งให้เป็นโรงพยาบาลที่อาจจะร่วมกับเอกชนหรืออะไรอย่างนี้ แต่ผมบอกเลยว่ามันไม่ได้ช่วยแก้ไขใด ๆ เพราะว่าปัญหาก็คือว่ามันเกิดการกระจุกตัวครับ และในกรุงเทพฯ ท่านประธานครับ ผ่านไปถึงอาจารย์กรุงเทพฯ ไม่ได้มีปัญหาเรื่องหมอขาดแคลนเท่าไร ปัญหาคือการส่งตัวครับ เพราะว่าในกรุงเทพฯ มีทั้งโรงพยาบาลของ กทม. ทั้งของกระทรวงสาธารณสุข ของกระทรวงกลาโหม ของกระทรวงยุติธรรม ของโรงเรียนแพทย์ กลายเป็นว่าผู้ป่วยนี้ สมมุติจะครับเป็นปอดบวม อยู่ที่จอมทอง ที่เชียงใหม่ เชียงราย กับจอมทองที่กรุงเทพฯ ปรากฏว่าเป็นที่กรุงเทพฯ อาจจะอันตรายกว่า เพราะไม่รู้จะส่งไปอย่างไร ไปถึงสถานที่ที่มันพร้อมรับ และคำถามบวก ๑ คำถามสุดท้ายท่านประธานเพราะเกินเวลาไปนิดเดียว ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงเรื่องนี้ครับ ก็ยุทธาทางการแพทย์ครับ แต่ครั้งนี้เรามีศัพทใหม่เพิ่มมาอีก และสุขภาพด้วย ผมไม่แน่ใจว่ายุทธาทางการแพทย์ก็การแพทย์แล้ว และสุขภาพที่ท่านเติมมา วลีพิเศษนี้คืออะไรครับ คือสุขภาพจิต สุขภาพใจ Get high หรืออย่างไรครับไม่แน่ใจท่านช่วยอธิบาย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๓๘/๒

นัดหนึ่ง แล้วท่านจะสร้างมูลค่าเพิ่มในเชิงเศรษฐกิจแปลว่าท่านต้องขายถูกไหม ไม่รวยตอนนี้จะรวยตอนไหนใช้ไหมครับอย่างที่ท่านอดีตรัฐมนตรีว่า ซึ่งพวกผมไม่ได้มีปัญหาเลยกับการที่ท่านจะทำส่งออกหรืออะไรก็ตาม เพราะว่าผมยังอภิปรายครั้งที่แล้วอยู่เลยทำให้ทำตาม Single Convention นะ ท่านจะสามารถได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ ท่านจะสามารถส่งออกไปได้ถูกต้องไหมครับ แต่อันนี้ก็เลยอาจจะต้องฝากผ่านท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขด้วยว่าอาจจะต้องให้ไปคุยกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมหน่อย ท่านครูสุทิน เพราะว่าคราวที่แล้วท่านครูสุทินอภิปรายไม่ไว้วางใจอยู่พร้อมกับผมนี้ ท่านค้านเต็มทีเลย说不ขาย ไม่อะไรนี้ผมไม่แน่ใจอันนี้ท่านครูสุทินทราบหรือยังว่าสรุปท่านจะทำเชิงเศรษฐกิจด้วยนะ อันนี้รบกวนปรึกษากันนัดหนึ่งและเล่าให้พวกผมฟังหน่อยว่าท่านจะเอาอย่างไร

คำถามสุดท้ายครับ คำถามที่ ๗ ก็ฝากผ่านท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ถึงท่านอาจารย์ชลน่าน ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขด้วย ตอบให้พวกเราฟังชัด ๆ ได้ไหมว่ากัญชาเป็นยาเสพติดหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชสีพร ๑๓๘/๑

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ขอบคุณท่านวาโยนะครับ พอที่ท่านรัฐมนตรีจะตอบชี้แจงนะครับ ท่านศุภณัฐรอสักครู่
ก่อนนะครับ ท่านแรกจะชี้แจง ท่านสุริยะ จีรุงเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ท่านที่ ๒ ท่านสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เชิญท่านสุริยะก่อนครับ

นายสุริยะ จีรุงเรืองกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ นายสุรเชษฐ์ ปิณฑวงศ์วุฒิ
จากพรรคก้าวไกล ได้อภิปรายประเด็นในความรับผิดชอบของกระทรวงคมนาคม
ในหลายประเด็น ผมจึงขออนุญาตท่านประธานได้อธิบายตอบข้อสงสัยผ่านไปยังสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติ การอภิปรายของท่านสุรเชษฐ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในรัฐบาลที่แล้ว ผมไม่มี
ส่วนเกี่ยวข้องแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็แล้วแต่หลังจากนี้เมื่อผมเข้าไปรับตำแหน่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นั้น มีหลายโครงการ MR-MAP Landbridge จะต้องม
ีการศึกษาทบทวนมีอะไรที่ดีเราก็จะทำต่อ และอะไรที่เป็นปัญหาก็ต้องมีการทบทวน
เพื่อประโยชน์ของประเทศและพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ นโยบายรถไฟฟ้า
๒๐ บาทตลอดเส้นทางจะมีการดำเนินการต่อไป และขอยืนยันว่านโยบายนี้จะมีการเริ่มต้นที่
เพื่อสร้างโอกาสความเท่าเทียมให้กับประชาชน โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยโดยจะ
ทำการรวบรวมสัมปทานเดินรถของเอกชนทุกราย ทุกเส้นทาง แล้วแต่งตั้งคณะกรรมการ
เพื่อเจรจากับผู้ที่ได้รับสัมปทานทุกราย ซึ่งการเจรจามันมีหลาย ๆ เรื่องที่จะต้อง
ลงรายละเอียดอาจจะต้องใช้เวลาประมาณ ๖ เดือน หลังจากนั้นนโยบาย ๒๐ บาท
ตลอดเส้นทางก็จะดำเนินการได้ทันทีครับ ในส่วนที่ดำเนินการที่เป็นสัญญากับเอกชน
ที่ผมได้อธิบายไปข้างต้นนั้นว่าต้องใช้เวลา แต่ในส่วนที่เป็นโครงการเส้นทางที่อยู่
ในการเดินรถของรัฐ ได้แก่ โครงการรถไฟฟ้าสายสีแดง วังจากตลิ่งชันไปรังสิต รวมระยะทาง
๔๑ กิโลเมตร ๑๓ สถานี ในราคาปัจจุบันอยู่ที่ ๑๔-๑๖ บาท และสายสีม่วง บางซื่อ-คลองบางไผ่
รวมระยะทาง ๒๓ กิโลเมตร ๑๖ สถานี ในราคาปัจจุบัน ๑๔-๑๖ บาท ผมจะให้มีการปรับ
ราคาเป็น ๒๐ บาทตลอดเส้นทางครับ โดยในส่วนนี้ผมจะพยายามเร่งผลักดันให้เริ่มใช้ได้
ภายใน ๓ เดือน เพื่อเป็นของขวัญปีใหม่ ปี ๒๕๖๗ ให้กับพี่น้องประชาชนครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนิพร ๑๓๘/๒

สำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวที่ทางท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายว่ามีความไม่โปร่งใส ผมขออนุญาตว่าโครงการนี้อยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร ดังนั้นปัญหาต่าง ๆ จะต้องรอกรุงเทพมหานครเป็นผู้ดำเนินการ โดยกระทรวงคมนาคมพร้อมให้การสนับสนุนบนหลักการของความถูกต้อง โดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก สำหรับกรณีสายสีส้มโครงการ MR-MAP และโครงการ Landbridge นั้น เนื่องจากผมเพิ่งเข้ามารับตำแหน่ง ผมจะขอตรวจสอบในรายละเอียดโดยพิจารณาทุกมิติ ทั้งมิติของกฎหมาย มิติของประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน โดยผมขอรับรองว่าจะดำเนินการด้วยความโปร่งใสเพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนเป็นสำคัญ สำหรับแนวคิดที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้มีการอภิปรายและแนะนำให้กับกระทรวงคมนาคมนั้น ในอดีตท่านก็เคยแนะนำเช่นนี้เช่นกัน และเท่าที่ทราบจากผู้บริหารของกระทรวงคมนาคมนั้น ทางกระทรวงคมนาคมได้มีการเชิญชวนท่านเข้าไปหารือ และรับข้อมูลที่ต้องการ แต่ได้รับทราบจากทางกระทรวงว่าท่านไม่เคยรับคำเชิญแต่อย่างใด ครั้งนี้ผมจะขอเรียนเชิญท่านเข้ามาหารือในรายละเอียดที่กระทรวง และอะไรที่เป็นประโยชน์ทางกระทรวงก็จะรับพิจารณาครับ ขอบพระคุณมากท่านประธานครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมธต์มาศ ๑๔๐/๑

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ใช้สิทธิพาดพิงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดียวก่อน
นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมเสียหายนครับ
ข้อ ๔๗ ใช้สิทธิพาดพิงสั้น ๆ ครับ ผม สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
เมื่อสักครู่ท่านบอกว่าทางกระทรวงคมนาคมในสมัยรัฐบาลที่แล้วเคยชวนผมไป
ไม่เคยนะครับ ไม่เคยออกหนังสือเชิญชวนมาเป็นทางการผมก็รออยู่ และพร้อมเสมอที่จะมา
หารือกับท่านว่าทำไมผมถึงให้เหตุผลว่าไม่ควรเดินตาม MR-MAP รวมถึง ๒๐ บาท
ตลอดสายจะมีปัญหา ท่านอาจจะทำได้ในบางสายที่อยู่ในความควบคุมของรัฐ
แต่คำถามหลักก็คือสายของเอกชน ไม่ว่าจะเป็นสายสีเขียว สายสีส้มที่ผมยกตัวอย่าง
แต่ไม่เป็นไรครับ เอาเป็นว่ารับปากกันตรงนี้และท่านเชิญมาแบบเป็นทางการส่งหนังสือ
มาด้วยนะครับ อย่างมากแล้วหากัน ผมพร้อมเสมอครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ยุติได้นะครับ
ท่านเชิญเข้ามาไม่ต้องโต้เถียงกันแล้วครับ

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ขอนิดหนึ่ง
คือจริง ๆ เรื่องนี้ผมได้รับทราบจากทางข้าราชการกระทรวงให้ข้อมูลผมนะครับ แต่อย่างไร
ก็ตามผมขอเชิญท่านและจะทำหนังสือเป็นทางการเพื่อเชิญท่านไปที่กระทรวงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
คือผมอยากจะเรียนอย่างนี้ก็เป็นเรื่องของการแค่เชิญไปที่กระทรวงเท่านั้น จะเป็นอย่างไร
เดี๋ยวก็แก้ไขกันไป เพราะว่าท่านรัฐมนตรีเชิญท่านแล้วว่าจะต้องไป สำหรับท่านสุดาวรรณ
ท่านไม่ชี้แจงแล้วเพราะว่าไม่มีเรื่องที่จะต้องชี้แจง ก็ขอเชิญท่านสุภณัฐ มินชัยนันท์ อภิปราย
ต่อครับ เชิญครับ

นายสุภณัฐ มินชัยนันท์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นายสุภณัฐ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
เขต ๙ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับวันนี้ผมคาดหวังจะได้เห็น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๑๔๐/๒

อนาคตของประเทศไทยเปลี่ยนไปอย่างก้าวกระโดด ด้วยนโยบายของพรรคที่หลายคนบอกว่ามีประสบการณ์ มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ เพราะเคยเป็นรัฐบาลมาก่อน แต่พอฟังแถลงนโยบายแล้วผมรู้สึกผิดหวัง และเสียดายโอกาสแทนพี่น้องประชาชน เพราะผมมองไม่เห็นอะไรเลยครับในนโยบายชุดนี้ โดยเฉพาะด้านสาธารณสุขที่กว้างขวาง ไม่ชัดเจน ไม่มีเป้าหมายครับ สิ่งที่ผมให้ความสำคัญมาก คือการแก้ไขระบบสาธารณสุข ลดภาระบุคลากร ปลดล็อกสิทธิ และสวัสดิการอันชอบธรรมให้กับพวกเขาครับ เพราะบุคลากร คือหัวใจหลัก และเป็นฟันเฟืองหลักที่ทำให้ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หรือ ๓๐ บาทรักษาทุกคน และทุกนโยบายของท่านเดินต่อไปได้ แต่เชื่อไหมครับ ทุกวันนี้บุคลากรทางการแพทย์ยังถูกใช้งานหนักเกินกว่าสิ่งที่คนคนหนึ่งควรทำครับ ทำให้มีบุคลากรไหลออกจากระบบจำนวนมาก ทำให้ศักยภาพในการรับคนไข้ลดลงครับ ท่านประธานครับทราบไหมว่าบุคลากรในโรงพยาบาลนั้น มีทั้งหมด พยาบาล เภสัชกร หมออินเทิร์น เทคนิคการแพทย์ นักโภชนาการ ผู้ช่วยพยาบาล คนขับรถฉุกเฉิน ธุรการ บัญชี ประชาสัมพันธ์ ยาม และแม่บ้าน แต่นโยบายกว่า ๑๔ หน้าของท่านกลับไม่ได้ให้ความสำคัญกับบุคคลเหล่านี้มากพอ ในแถลงนโยบายท่านระบุเพียงแค่ว่าลดภาระงานบุคลากรทางการแพทย์ รวมแล้ว ๗ คำสั้น ๆ แค่นั้นครับ นี่หรือรับคำมั่นสัญญาจากรัฐบาล ฟังแล้วเหมือนเขียนยัด ๆ ลงไปให้มันมีเฉย ๆ เดียวทำนิดทำหน่อยก็จบ ๆ กันไปอย่างนั้นหรือครับ ไม่มีรายละเอียด ไม่มีแนวทางที่ชัดเจน ไม่มีเรื่องของรายได้ ความมั่นคง สิทธิ สวัสดิการ และกฎระเบียบต่าง ๆ และ พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้อง จนผมสงสัยว่ารัฐบาลรู้หรือไม่ปัญหานี้มันร้ายแรงขนาดไหน และส่งผลกระทบต่อชีวิตของประชาชนคนไทยอย่างไร วันนี้ผมมี Clip สั้น ๆ Clip หนึ่งที่จะสะท้อนสถานการณ์ปัจจุบันของระบบสาธารณสุขไทยว่าจริง ๆ แล้วเกิดอะไรขึ้น เรากำลังเผชิญกับอะไรอยู่ เดียวขอเจ้าหน้าที่เปิด Clip ด้วยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพและเสียง)

นายศุภณัฐ มินชัยนันท์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ต้องขอแสดงความเสียใจกับบุคลากรทางการแพทย์ แล้วก็พี่น้องประชาชนที่รอการรักษาจนเสียชีวิตด้วยนะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๔๑/๑

ท่านประธานครับ ความสูญเสียที่เห็นผมขอแบ่งปัญหาระบบสาธารณสุขไทยออกเป็น ๔ ปัญหา เพื่อให้รัฐบาลรับไปแก้ไขดังนี้ครับ

ปัญหาที่ ๑ คือการขาดแคลนบุคลากรและภาระงานที่หนักเกินไป กระทั่งกับคุณภาพการรักษาคนไข้ และนี่คือระเบิดเวลาลูกใหญ่ที่สุดของระบบสาธารณสุขไทยทั้งประเทศไทยเรามีแพทย์ทั้งหมด ๖๖,๐๐๐ คน แต่ที่ทำงานอยู่จริงประมาณ ๕๐,๐๐๐-๖๐,๐๐๐ คนเท่านั้นครับ ส่วนแพทย์ในระบบของรัฐจะเหลืออยู่ประมาณ ๒๔,๐๐๐ คน แต่ภาระที่ต้องดูแลชีวิตของคนไทยและแรงงานข้ามชาติที่อยู่ในระบบ รวมแล้วกว่า ๗๐ ล้านคน ปีที่ผ่านมาผู้ป่วยนอก OPD เข้าโรงพยาบาลราว ๆ ๓๐๐ ล้านครั้งต่อปี และ IPD นอนโรงพยาบาลอีกกว่า ๓๓ ล้านวัน ท่านประธานทราบไหมครับ ที่ต่างประเทศเวลาเขาวัดศักยภาพในการให้บริการ ตัวเลขหนึ่งที่สำคัญมากคือตัวเลขหมต่อประชากร ในขณะที่มาตรฐาน WHO กำหนดไว้ประมาณ ๑ : ๑,๐๐๐ หรือหมอ ๑ คนต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน ส่วนของไทยก็คือ ๒๔,๐๐๐ : ๗๐ ล้านคน หรืออยู่ที่ประมาณ ๑ : ๓,๐๐๐ คน แปลว่าเราแย่กว่ามาตรฐานโลก ๓ เท่า หนักกว่าคือเมื่อเทียบกับกลุ่ม OECD ของเขาจะอยู่ที่ ๑ : ๒๘๐ คน แปลว่าไทยแย่กว่ากลุ่มประเทศที่เจริญแล้ว ๑๐ เท่า และทราบไหมครับว่าตัวเลข OECD ที่เขาดีกว่าเรา ๑๐ เท่าแล้วเขายังมีเป้าหมายที่จะเพิ่มหมอเข้าไปอีกให้อัตราส่วนเหลือเพียง ๑ : ๒๓๐ คนเท่านั้น แต่รัฐบาลนี้กลับไม่มีนโยบายเลยครับ ยิ่งไปกว่านั้นความเหลื่อมล้ำในการจัดสรรทรัพยากรของหมอนั้นสูงมาก มาดูตัวเลขกันว่าหมต่อรายพื้นที่นั้นต่างกันมาก โรงพยาบาลในกรุงเทพฯ ประมาณ ๑ : ๔๐๐ ถึง ๑ : ๖๐๐ ตัวเลขออกมาดี ดีกว่า WHO ด้วยซ้ำ แต่ในต่างจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ ๑ : ๓,๐๐๐ และโรงพยาบาลชุมชน ๑ : ๑๓,๐๐๐ คน ถึง ๑ : ๒๐,๐๐๐ คน นี่คือการเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้น แต่ไม่มีในแถลงนโยบายอีกแล้วครับ ยิ่งไปกว่านั้นท่านประธานครับจากผลสำรวจของหมอ ๑,๑๐๐ คน โดยรองศาสตราจารย์ นายแพทย์เมธี วงศ์ศิริสุวรรณ ขออนุญาตเอ่ยนาม ไม่เสียหายครับ ผู้ช่วยเลขานุการแพทยสภา หมอกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ทำงานหนักมากกว่า ๘๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แล้วกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ทำงานเกินไปถึง ๑๒๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ทำงานทะลุไปถึง ๑๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือประมาณ ๒๐ ชั่วโมงต่อวัน ที่หนักกว่านั้นคือบุคลากรจำนวนมากต้องควงกะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๔๑/๒

หรือเรียกว่าควมเวรติดต่อกัน ๓๖-๔๘ ชั่วโมง หรือ ๒ วันเต็ม ๆ ไม่ได้หลับไม่ได้นอน ทำงานเสมือนทาสในเรือนเบี้ย ผู้บริหารกระทรวงทำกับพวกเขาเหมือนเป็นหุ่นยนต์ ไม่มีชีวิต ไม่มีมนุษยธรรม ไม่แปลกใจเลยครับ ทำไมมีหมอตัดสินใจฆ่าตัวตาย หรือเสียชีวิต เพราะทำงานหนัก หรือเกิดอุบัติเหตุหลังจากออกเวรเสร็จแล้ว เคยมีการพูดถึง พ.ร.บ. มาตรฐานการปฏิบัติงานสาธารณสุข ที่กำหนดการปฏิบัติงานเป็น Standard Procedure เสมือนนักบินว่านักบินไม่ควรบินเท่าไร ก็เหมือนกันครับ หมอไม่ควรทำงานเกินกี่ชั่วโมง และมีกลไกในการควบคุมบุคลากรในกรณีที่ต้องทำงานเกินมาตรฐาน เพื่อตอบสนองกับนโยบายของรัฐ แต่สิ่งสิ่งนี้กลับไม่เกิดขึ้นจริงครับ เป็นการพูดถึงเพื่อหยุดกระแสข่าวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหมอฆ่าตัวตาย แล้วก็ปล่อยให้หายไปครับ และแน่นอนครับว่ารัฐบาลนี้ก็ไม่ได้เขียนไว้ในนโยบายของท่านเช่นเดียวกัน ภาระงานไม่ได้ส่งผลแค่บุคลากรเท่านั้น แต่มันส่งผลต่อสวัสดิภาพของคนไทย ผลการสำรวจพบว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของ Case ที่มีการรักษาผิดพลาดนั้นเกิดจากแพทย์พักผ่อนไม่เพียงพอ และ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของ Case ที่รักษาผิดพลาดนั้นคือทำให้คนไข้เสียชีวิต และ ๘ เปอร์เซ็นต์ ทำให้คนไข้พิการ สรุปรครับ ไม่ใช่แค่หมอทำงานหนักจนตายเท่านั้น แต่คนไข้ก็เสี่ยงตายด้วยเช่นเดียวกัน แย่กว่านั้นครับ มีคนไข้จำนวนมากเสียชีวิตคาโรงพยาบาลเพราะว่าหมอไม่เพียงพอ นี่คือการบ่งชี้ว่าระบบสาธารณสุขไทยนั้นกำลังล้มเหลว วันนี้ผมต้องขอถามไปยังรัฐบาลว่าเราต้องรอให้หมอ และคนไข้เสียชีวิตกันอีกกี่คนครับ รัฐถึงจะออกแนวทางที่ชัดเจนพร้อมเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมลงไปนโยบายของท่าน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๔๒/๑

ปัญหาที่ ๒ คือเรื่องของค่าตอบแทนและสวัสดิการ และกฎหมายคุ้มครองบุคลากรครับ มีบุคลากรจำนวนมากอยากออกจากระบบแต่หลายคนยังทนทำอยู่เพราะคำว่าห่วงคนไข้ แต่รัฐบาลที่ผ่าน ๆ มากลับไม่มีมนุษยธรรมต่อพวกเขาเลยครับ รัฐทำตัวเป็นนายจ้างที่ไร้จิตสำนึก ท่านประธานรู้ไหมครับ หมอโรงพยาบาลรัฐผ่าสมอง ๘ ชั่วโมงในเวลางานได้เงิน ๐ บาท แต่ถ้าเกิดท่านไปผ่านนอกเวลางาน ๘ ชั่วโมง ท่านได้ ๑,๒๐๐ บาท ถ้าอยู่เอกชนได้มากกว่านี้เป็นสิบ ๆ เท่าครับ วันเสาร์ วันอาทิตย์หมอไปดูคนไข้ที่นอนโรงพยาบาล รัฐไม่นับว่าเขาทำงานไม่ให้เงินแม้แต่บาทเดียว นี่ไม่ต่างกับการหลอกใช้งานฟรี ๆ ครับ ยังไม่พอครับท่านประธาน ค่าเสี่ยงภัยโควิด ปี ๒๕๖๕ ๓,๘๐๐ ล้านบาท ทุกวันนี้รัฐยังไม่จ่ายเงินเขาเลยครับ ต้องให้เขารอถึงเมื่อไรครับ หรือท่านจะชกตาบเขา ผมก็หวังว่าในวันพุธที่ ๑๓ กันยายนนี้จะมีการประชุม ครม. ก็หวังว่าจะมีเรื่องของค่าเสี่ยงภัยเข้าที่ประชุม แล้วขอให้ ครม. อนุมัติงบกลางช่วยเหลือพี่น้องประชาชน คุณหมอด้วยนะครับ ท่านประธานครับ เงินเดือนรัฐมนตรีเดือนละเป็นแสนบาท แต่ทราบไหมว่าเงินเดือนแรกเข้าของคุณหมอได้แค่ ๑๘,๐๐๐ บาท ส่วนอาชีพอื่น ๆ ได้น้อยกว่านี้มาก เพราะส่วนใหญ่จริง ๆ แล้วมีสถานะเป็นลูกจ้างชั่วคราว อย่างเภสัชกรได้ ๑๒,๐๐๐ บาท พยาบาล เทคนิคการแพทย์ ๑๓,๕๐๐ บาท ผู้ช่วยพยาบาลได้ประมาณวันละ ๓๐๐ กว่าบาทเท่านั้น พวกเราคงไม่ต้องแปลกใจถ้าวันหนึ่งเขาเหล่านี้แห่กันลาออกไปทำเอกชนกันหมด เวลาคิดคำนวณงานภาระงานของเภสัชกรท่านรู้ไหมครับ เขาคิดจากการดูจำนวนใบสั่งยาเท่านั้นครับ ส่วนงานอื่น ๆ ที่ต้องทำนั้น เช่น งานในห้องจ่ายยา ห้องผู้ป่วย คลังยาและเวชภัณฑ์ งานผลิตและงานคุ้มครองผู้บริโภค รัฐไม่นับว่าเป็นการทำงานถือว่าทำงานฟรีทั้งหมด เทคนิคการแพทย์หลายคนโดนปลูกตอนตีสามเพราะคุณหมोजำเป็นต้องใช้ Lab จำเป็นต้องรับใช้ผลบุคลากรเหล่านี้จึงบักจับกลับค่าโตะค่าเก้าอี้ ความลำบากและการเสียสละของเขาไม่ได้รับการตอบแทนที่เป็นธรรม มีเพียงคำสัญญาลม ๆ แล้ง ๆ ว่าจะแก้ไขแต่ก็เจียบหายไปเป็นเหมือนปัญหาที่ชุกได้พรมอยู่เหมือนเดิม ที่สำคัญครับบุคลากรเหล่านี้ไม่ได้รับการคุ้มครองตาม พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน เพราะมาตรา ๔ ของ พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงานมิให้บังคับใช้กับลูกจ้างภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ แล้วถ้าเกิดพวกเขาต้องการฟ้องภาครัฐ พวกเขาไม่สามารถฟ้องที่ศาลแรงงานได้นะครับ ฟ้องได้แค่ศาลปกครองเท่านั้นซึ่งโอกาสชนะ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๔๒/๒

ย่อมต่ำกว่าครับ เพราะว่าศาลปกครองไม่ใช่ศาลชำนาญพิเศษเหมือนศาลแรงงานครับ กฎหมายที่เลือกปฏิบัติและสิทธิของลูกจ้างภาครัฐแบบนี้ ท่านไม่คิดจะแก้ไขบ้างเลยหรือครับ ไม่มีใส่ในนโยบายเลยหรือครับ สิทธิของลูกจ้างภาครัฐหายไปไหนหมดครับ

ปัญหาที่ ๓ คือปัญหาเรื่องของกฎระเบียบ ก.พ. ที่ล็อกโควตาในการบรรจุในอดีตนโยบายเรื่องของการทำ Privatization หรือต้องการ Lean องค์กรให้เล็กลงลดการจ้างงานภาครัฐ แต่ในเชิงปฏิบัติรัฐไม่ได้คิดโควตาจากหน่วยงานจริงครับ ระเบียบ ก.พ. มีจำกัดจำนวนโควตาบุคลากรสาธารณสุขไว้ที่ประมาณ ๒,๐๐๐ คนต่อปีเท่านั้นครับ ทำให้ไม่สามารถบรรจุคนตามความต้องการของหน่วยงานได้แม้ว่างานจะหนักก็ไม่สามารถบรรจุคนเข้าได้เพิ่ม บุคลากรไม่พอและแทบจะ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ของบุคลากรที่เป็นอาชีพพยาบาล เภสัชกร เทคนิคการแพทย์ นักโภชนาการ ถูกจ้างในฐานะลูกจ้างชั่วคราวเท่านั้น ค่าตอบแทนน้อย ไม่มีสวัสดิการ ไม่มีความมั่นคงครับ แต่รัฐบาลก็ไม่มียุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้

ปัญหาที่ ๔ คือปัญหาสังคมสูงวัยครับ รัฐบาลแถลงนโยบายว่าเราเข้าสู่สังคมสูงวัยแบบสมบูรณ์ หรือ Aging Society มีผู้สูงอายุกว่า ๑๒ ล้านคนที่รัฐต้องดูแล แต่ท่านเข้าใจหรือไม่ สังคมสูงวัยหมายถึงจำนวน Case ที่ต้องเข้าออกโรงพยาบาลบ่อยขึ้น มี Case ที่รุนแรงและเร่งด่วนมากขึ้น ต้องใช้เวลาต่อ Case นานมากขึ้น หมอต้องมีความเชี่ยวชาญมากขึ้น และไหนต้องหาเวลาไปพัฒนาองค์ความรู้ให้ทันสมัย รับมือกับโรคอุบัติใหม่อีก ภาระงานที่สูงขึ้นส่งผลต่อคุณภาพและขีดความสามารถในการให้บริการ และนี่คือภัยคุกคามและเป็นระเบิดเวลาก่อนใหญ่ของระบบสาธารณสุขไทย ยิ่งทุกวันนี้เรามีนโยบาย Medical Tourism การท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ ซึ่งอาจซ้ำเติมปัญหาลงไปอีกครับ จะเกิดการแย่งชิงทรัพยากรในโรงพยาบาลเอกชน แข่งตัวการซื้อบุคลากรจากภาครัฐเพิ่มมากขึ้น คนที่เหลือในระบบจะน้อยลง คุณภาพการรักษาจะแย่ลง รักษาผิดพลาดมากขึ้น มี Case ที่เสียชีวิตมากขึ้น สุดท้ายเราจะแย่งกันหมดครับ ภาพที่เราเคยเห็นในสมัยโควิดจะกลับมาอีกครั้ง จะมีประชาชนนอนรอหมอตายคาโรงพยาบาล เพราะหมอไม่พอ โรงพยาบาลต่างจังหวัด โดยเฉพาะในภาคอีสานจะวิกฤติก่อนที่แรกและลามมายังโรงพยาบาลในกรุงเทพฯ คนไข้จะใช้อำนาจและเส้นสายเพื่อแย่งชิงคิวของคุณหมอ และคนจน คนไม่มีเส้นนอนรอหมอจนเสียชีวิต เพราะการบริหารระบบที่ล้มเหลวของภาครัฐ สุดท้ายครับ คำว่าหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าคงเป็นเพียงแค่ลมปาก ถ้ามีคนเข้าไม่ถึงการรักษา ท่านประธานครับนโยบายของพรรคเพื่อไทยที่หาเสียงไว้จะยกระดับ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค บัตรประชาชนใบเดียวเลือกหมอ เลือกโรงพยาบาลได้ ทำนัด Online ๕๐ เขต ๕๐ โรงพยาบาล สถานชิวาภิบาล ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่ดี แต่ไม่ว่าจะนโยบายไหนก็แล้วแต่ของท่านนี้ไม่พ้นการพึ่งพาบุคลากร ซึ่งถ้าท่านไม่แก้ปัญหาคือต้นตอ นโยบายที่ท่านประกาศไว้จะกลายเป็นเพียงเพื่อการโฆษณา ไม่อาจเกิดขึ้นจริงได้เลย วันนี้ท่านต้องคิดได้แล้วว่าสิ่งที่ผมพูดไปทั้งหมดนั้นท่านจะอย่างไรภายใต้ระบบสาธารณสุขที่เป็นอยู่แบบนี้ เพราะว่าท่านจะทำนาบนหลังของบุคลากรทางการแพทย์ต่อไปแบบนี้ มิได้ครับถึงเวลาแล้วที่เราต้องรักษาบุคลากรที่เราอุตส่าห์ปั้นเขาขึ้นมาให้อยู่ในระบบของเราต่อไป ผมมีคำถามผ่านท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่าท่านคิดจะแก้ปัญหานี้หรือไม่ และจะอย่างไรเพื่อให้ออกจากวิกฤตินี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๔๓/๒

ไม่ว่าจะเป็นการสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานสาธารณสุข กำหนดชั่วโมงการทำงานที่เป็นธรรม การให้ค่าตอบแทนบุคลากรอย่างเหมาะสม กฎหมายคุ้มครองแรงงานที่ครอบคลุมลูกจ้างภาครัฐ การแก้ไขระบบส่งคนไข้ การทำให้ ER เป็น ER การลดการกระจุกตัวในโรงพยาบาล การกระจายคนไข้กลุ่ม NCD จากโรงพยาบาลใหญ่ไปยังโรงพยาบาล รพ.สต. การทำ Digital Health เพื่อแชร์ข้อมูลระหว่างโรงพยาบาลกัน หรือการทำ Preventive Medicine และการดูแลแบบประคับประคอง หรือ Palliative Medicine สุดท้ายนี้ขอย้ำว่าการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ไม่ใช่แค่เรื่องของการทวงสิทธิให้บุคลากรสาธารณสุขเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของคนไทยทั้งประเทศในฐานะผู้ใช้บริการด้วยเช่นกัน

ข้อสุดท้ายครับ เราทุกคนต้องป่วย เราทุกคนต้องเข้าโรงพยาบาล ถ้าระบบไม่รอด เราก็ไม่รอดเหมือนกันหมดครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านสุภณัฐ มินชัยนันท์ ครับ ต่อไปเป็นฝ่ายรัฐบาล ท่านโอชิษฐ์ เกียรติกิจชูชัย พรรคเพื่อไทยเชิญครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๔๔/๑

นายโอชิษฐ์ เกียรติกิจชูชัย (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์โอชิษฐ์ เกียรติกิจชูชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑ จังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานสภา และขอขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่วันนี้ท่านได้เดินทางมา แลกสนนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายที่มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงสาธารณสุข หรือระบบ สาธารณสุขของประเทศไทย ผมเชื่อว่ารัฐบาลที่นำโดยพรรคเพื่อไทยและมีประสบการณ์ ในการดูแลระบบสาธารณสุขที่วางรากฐานมา ๒๐ ปี วันนี้เราเชื่อมั่นว่ารัฐบาลชุดนี้ จะสามารถนำพาประชาชนให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ขอบขอบคุณผู้อภิปรายก่อนหน้านี้ ที่ให้ข้อคิดกับทางรัฐบาล ผมเชื่อว่าทางรัฐบาลจะนำสิ่งที่ผู้อภิปรายดังกล่าวที่ผ่านไประ ไปพัฒนา ปรับปรุงระบบสาธารณสุข ให้ระบบสาธารณสุขของประเทศไทยดีขึ้นครับ ผมขออภิปรายสนับสนุน และเสนอแนะนโยบายของคณะรัฐมนตรีในส่วนของนโยบาย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี นำความปลอดภัย สร้างศักดิ์ศรี และนำความภาคภูมิใจมาสู่ ประชาชนโดยทุกคน โดยเฉพาะคุณภาพชีวิตที่ดีอันดับที่ ๓ การสร้างและพัฒนาระบบ สาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินและโรคอุบัติใหม่ ในอนาคต สร้างความมั่นคงทางวัคซีนของประเทศในระยะยาว โดยเฉพาะการยกระดับ นโยบาย ๓๐ บาทรักษาทุกโรค หรือผมขออนุญาตเรียกมันว่า ๓๐ บาท Upgrade ๓๐ บาท Upgrade ของพรรคเพื่อไทย และเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้จะนำไปปฏิบัติในอนาคต เราเน้นความครอบคลุมมากขึ้น มีคุณภาพมากขึ้น ประชาชนสะดวกมากขึ้น ผมเชื่อว่า ประชาชน ที่ผมจะพูดผมขอเป็นตัวแทนประชาชนในต่างจังหวัดและในชนบท ประชาชน ในชนบทอยากจะมียระบบ ๓๐ บาทที่เข้าถึงได้ง่าย อาจจะแตกต่างจากเพื่อนสมาชิกที่เคยอยู่ ในเมืองหลวง หรืออยู่ในภาคกลาง แต่ในชนบทสิ่งที่พรรคเพื่อไทยทำมาก่อนหน้านี้แสดง ให้เห็นว่าระบบสุขภาพดีขึ้นได้จริง ๆ ระบบ ๓๐ บาท Upgrade เราจะอาศัยบัตรประชาชน ใบเดียวรักษาฟรีทั่วไทย การรักษาฟรีทั่วไทยอย่างเพื่อนที่อภิปรายมาก่อนหน้านี้ท่านบอก ไปแล้วว่ามีอยู่แล้ว ไม่แปลก แต่สิ่งที่แปลกกว่าจากนี้ผมต้องเรียนว่าบัตรประชาชนใบเดียว ของพรรคเพื่อไทยรอบนี้เราจะบรรจุประวัติการรักษาของผู้ป่วยให้ผู้ป่วยสามารถเดินทางไป รักษาที่โรงพยาบาลใดก็ได้ และมีประวัติการรักษาการเจ็บป่วยของผู้ป่วยอยู่ในบัตรประชาชน

ใบนั้นครับ หลักการของ ๓๐ บาท Upgrade ของพรรคเพื่อไทยเราจะต้องประชาชนสะดวก ประชาชนได้รับการบริการรวดเร็ว บุคลากรมีความสุขพร้อม ประชาชนมีความสุข ในการเข้ารับบริการ และสำคัญได้รับสวัสดิการดูแลฟรี และสุดท้ายเมื่อมารับบริการในระบบ สาธารณสุขของประเทศไทย โดยรัฐบาลพรรคเพื่อไทยแล้วประชาชนจะคลายกังวล ในส่วน ของการสะดวกผมเชื่อว่า ๓๐ บาท Upgrade ประชาชนต้องการอะไรครับ ประชาชน ต้องการสิ่งใหม่ ๆ ซึ่งเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้จะทำให้ได้ในอนาคตอันใกล้นี้นัดหมอจากบ้าน หรือนัดหมอ Online ยังมี Application อีกมากมายที่ต้องการเข้าร่วมการทำงานกับภาครัฐ เพื่อให้บริการกับประชาชน และวันนี้ต้องอาศัย สปสช. ในการพัฒนาและการเชื่อมโยง Application นั้นให้กับประชาชนทุกคน ประชาชนสามารถตรวจเลือดใกล้บ้าน หรือคลินิก ใกล้ ๆ โดยเฉพาะประชาชนในต่างจังหวัด ถ้าหากสามารถรับบริการในโรงพยาบาลส่งเสริม สุขภาพตำบลได้แล้วเขาไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปโรงพยาบาลประจำจังหวัด หรือโรงพยาบาลอำเภอ ประชาชนรับยาใกล้บ้าน หรือรับยา Online เช่นประชาชนสามารถ เข้าสู่ระบบ Online หรือ Telemedicine เข้า Application สุขภาพที่ Co กับ หรือร่วมกับ สปสช. และรับยาใกล้บ้านของตัวเองได้เลย ปัญหาสุขภาพจิตเป็นปัญหาสำคัญในยุคปัจจุบัน เพราะยุคปัจจุบันประชาชนมีฐานะการเงินที่ลดลงความเครียดเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นการได้มี โอกาสปรึกษาปัญหาสุขภาพจิตจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทางพรรคเพื่อไทย และรัฐบาลชุดนี้ เชื่อว่าจะนำไปปฏิบัติ ก็คือการปรึกษาผ่านทาง Online และสำคัญสภาวะ COVID-19 เมื่อปี ๒๕๖๔ ที่ผ่านมารุงเทพมหานครคือจังหวัดที่ได้รับผลกระทบหนักที่สุด เนื่องจากว่า ประชาชนมีจำนวนมาก แต่สถานบริการทั้งภาครัฐและเอกชนมีจำกัด จึงทำให้ประชาชน เข้ารับบริการสุขภาพได้ลดลงและช้า

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จිරนุช ๑๔๕/๑

เพราะฉะนั้นแล้วสิ่งหนึ่งที่คนกรุงเทพฯ อยากได้และคาดหวังอยากให้รัฐบาลชุดนี้ได้มีโอกาสพัฒนาและทำให้ประสบความสำเร็จให้ได้ ก็คือมี ๕๐ เขต ๕๐ โรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร ไม่จำเป็นต้องเป็นโรงพยาบาลภาครัฐ แต่ขอการสร้างเครือข่ายการให้เกิดการบริการที่ดีที่สุดให้กับประชาชน ประชาชนทุกคนต้องการความรวดเร็วในการรับบริการสาธารณสุขเพราะมีภาระที่ต้องไปใช้บริการที่อื่นอีก บัตรประชาชนใบเดียวอย่างที่ผมกล่าวไปก่อนหน้านี้รักษาทุกที่ และสำคัญที่ผ่านมาประเทศไทยยังไม่เคยมี Smart Application Application ซึ่งเชื่อมโยงข้อมูลสุขภาพของประชาชนคนไทยทั้งประเทศที่จะเชื่อมโยงระบบสุขภาพเข้ากับประชาชนระหว่างโรงพยาบาลภาครัฐ โรงพยาบาลเอกชน คลินิกเอกชน โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงกลาโหม และนี่คือสิ่งที่ผมฝากให้ทางรัฐบาลชุดนี้นำไปปฏิบัติ

ถัดไป National Health Data คือข้อมูลสุขภาพของประชาชนทั้งประเทศ ประเทศไทยกำลังถูกพัฒนา แต่ยังไม่เกิดขึ้นจริง นี่คือนโยบายที่บุคลากรทางการแพทย์ทุกคนอยากให้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามผมก็คงฝากรัฐบาลชุดนี้ให้ไปดำเนินการด้วยครับ นี่คือนโยบายในระบบสาธารณสุข ภาพเมื่ออดีตประชาชนมีจำนวนมาก บุคลากรเครียด เพราะฉะนั้นในอนาคตผมเชื่อว่ารัฐบาลพรรคเพื่อไทย แล้วรัฐบาลชุดนี้จะทำให้ประชาชนมีความสุขในการเข้ารับบริการสาธารณสุข บุคลากรทางการแพทย์มีความสุข มีจำนวนที่เพียงพอ มีชั่วโมงการทำงานที่ลดลง ค่าตอบแทนที่เหมาะสมเป็นธรรม ลดภาระงานโดยใช้ระบบ IT และสำคัญลดการลาออกโดยการให้โอกาสแพทย์ในชนบท หรือคนชนบทได้มีโอกาสเรียนแพทย์และกลับไปในชนบทของตัวเองเพื่อรักษาประชาชนของตัวเองในชนบท นี่คือนโยบายที่สำคัญที่พรรคเพื่อไทยและรัฐบาลชุดนี้ผมคิดว่าน่าจะทำก็คือดูแลฟรี ตรวจสุขภาพประจำปีฟรี ตรวจรับยาฟรี วัคซีนในเด็กฟรี วัคซีนป้องกันมะเร็งปากมดลูกฟรี สำคัญฟรีและต่อเนื่องทุกช่วงอายุตั้งแต่ ๙ ขวบขึ้นไป คัดกรองหาเชื้อไวรัสตับอักเสบบี และ ซี ฟรี รักษาไวรัสตับอักเสบบี และ ซี ฟรี สำคัญครบสถานชีวาภิบาล อยากให้มีสถานชีวาภิบาลในท้องถิ่น เช่น สังกัด อบต. สังกัดเทศบาลให้เกิดขึ้น เพื่อลดภาระให้กับลูกหลานที่ต้องดูแลผู้ป่วยในระยะสุดท้าย และสำคัญที่ผ่านมามีท่านอภิปรายหลายท่านเคยพูดถึงการแพทย์ฉุกเฉิน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จිරนุช ๑๔๕/๒

ในอนาคตอยากให้มีการแพทย์ฉุกเฉินที่ทันสมัยต่อเนื่องเพื่อลดการบาดเจ็บของประชาชน และลดการขาดออกซิเจนของสมองของประชาชน สุดท้ายครับ ผมต้องเรียนว่านี่คือสิ่งสำคัญของระบบสาธารณสุขของไทย คือประชาชนเมื่อมารับบริการสาธารณสุขของภาครัฐแล้ว จะต้องคลายกังวล เมื่อสักครู่มีผู้กล่าวไว้ว่าตอนนี้ประเทศไทยเป็น Aged Society คือประเทศที่มีสังคมผู้สูงอายุจำนวนมาก แต่สำคัญเด็กที่เกิดในประเทศไทยมีจำนวนลดลง ผมในฐานะกุมารแพทย์อยากให้รัฐบาลชุดนี้ให้โอกาสกับเด็กที่เกิดใหม่เด็กได้รับวัคซีนที่มีประสิทธิภาพผลข้างเคียงน้อยเทียบเท่าโรงพยาบาลเอกชน ปรับวัคซีน EPI หรือ National Immunization ให้ทันสมัย และสำคัญให้มีสถานชีวาภิบาลไว้ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ลดภาระลูกหลานที่จะไปทำงานครับ

สุดท้ายนี้ระบบสุขภาพ ระบบสาธารณสุขของประเทศไทย ในอนาคตที่ผมอยากจะมองเห็นและผมเชื่อว่าความคาดหวังของบุคลากรทางการแพทย์และประชาชนคนไทยทุกคนอยากให้เห็นก็คือ อยากเห็น ๓๐ บาท Upgrade มีสิทธิประโยชน์ที่ดีขึ้น มีการบริหารจัดการที่ดีขึ้น และลดปัญหาบุคลากรทางการแพทย์ทั้งลาออก แล้วก็จำนวนไม่เพียงพอ และสำคัญมีการแพทย์ฉุกเฉินที่ทันสมัยเทียบเท่าในต่างประเทศ และสำคัญครับ สุดท้ายเลยมี National Health Data คือข้อมูลสุขภาพองค์รวมของคนไทยทุกคน ผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาลชุดนี้จะสามารถนำพาประชาชนทุกคนไปสู่จุดที่ประเทศไทยมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และเป็นประเทศที่มีผู้สูงอายุที่มีสุขภาพแข็งแรงต่อไป ขอกราบขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณหมอบครับ ต่อไปเป็นสมาชิกวุฒิสภา ๓ ท่าน ท่านละ ๕ นาที เชิญท่านดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม ก่อนครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิษา ๑๔๖/๑

นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม (สมาชิกวุฒิสภา) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพอย่างสูง ดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอใช้เวลา ๕ นาที เป็นข้อเสนอต่อการแถลงนโยบายรัฐบาลในประเด็นเกี่ยวกับการเมือง การกฎหมาย และการยุติธรรม ต้องขอบคุณคณะรัฐมนตรีอยู่กันพร้อมหน้า เฉพาะอย่างยิ่ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งผมจะได้กล่าวถึงแล้วก็มีการให้ข้อเสนอแนะ ในภาพรวมผมชื่นชมแล้วก็มีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง ผมชื่นชมภาพรวมนโยบายการแถลง วันนี้ใน ๒ ส่วนด้วยกัน

ประการแรก ในหน้า ๑ เลย คือเรื่องการสร้างความสามัคคีปรองดอง เรื่องนี้สำคัญมาก เป็นเรื่องที่อยู่ในระบอบประชาธิปไตยเราต้องเคารพกันรับฟังทุกฝ่าย ท่านต้องเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านต้องเป็นรัฐบาลของประชาชนทุกคน ไม่ใช่รัฐบาลของเสียงข้างมากที่ไม่ฟังเสียงข้างน้อย ผมเห็นบทบาทของนายกรัฐมนตรี ชื่อเศรษฐา ทวีสิน ท่านมีความประพฤติอย่างไทยทีงดงาม ผมเรียนว่าท่านไหวสวย ท่านอาสารับใช้ทุกคน ความอ่อนน้อมถ่อมตนของท่าน แล้วก็ทำให้หัวของท่านผมคิดว่ามันจะเป็นภาพจำของคนไทย ทั้งประเทศ แล้วก็อาจจะกลายเป็นภาพจำของคนทั้งโลกถึงความประพฤติทีงดงามอันนี้ ตรงนี้ มันเป็นพันธกรณี แล้วก็สิ่งที่ท่านแสดงออกว่าท่านจะทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรีของคนไทย ทั้งประเทศ

เรื่องที่ ๒ การแถลงนโยบายที่บอกว่าจะสร้างหลักนิติรัฐ จะฟื้นฟูหลักนิติธรรม ตรงนี้ครับผมชื่นชม แต่รัฐบาลจะต้องทำเป็นตัวอย่างนะครับ ใครไม่เคารพกฎหมาย ใครทำผิดกฎหมาย ถ้าเป็นคนในรัฐบาล ถ้าเป็นคนในหน่วยงานของรัฐที่ท่านกำกับดูแล ท่านต้องลงโทษนะครับ การบังคับใช้กฎหมายต้องมีประสิทธิภาพ เอาคนผิดมาลงโทษ รวมทั้งการบริหารโทษต้องเท่าเทียมกัน มีข่าวแล้วอ่านกัน ๒ วันนี้ คือเรื่องกำนันชื่อดัง ที่นครปฐม ผมฝากว่าชาวบ้านประชาชนก็เฝ้าติดตามว่าท่านจะดำเนินการให้เคารพกฎหมาย ไม่เลือกปฏิบัติ แล้วก็หาสาเหตุมาทำเรื่องนี้อย่างไร มีข่าวนักโทษบางคนที่ถูกกล่าวหาว่า ได้รับการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกับนักโทษคนอื่น เรื่องนี้ผมไม่เชื่อ ผมคิดว่าระบบยุติธรรมของเราเสมอภาคเท่าเทียม ก็เป็นโจทย์ที่รัฐบาลจะต้องอธิบายต่อพี่น้องประชาชน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๑๔๖/๒

ข้อแนะนำที่สำคัญของผมมี ๒ ส่วนด้วยกันนะครับ เรื่องที่สำคัญสำหรับการแถลงนโยบายในวันนี้ ก็คือเรื่องของการสร้างความยุติธรรมในสังคมไทยครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้มันสำคัญไม่น้อยไปกว่าความกินดีอยู่ดีของพี่น้องประชาชน และความยุติธรรมของเราที่รัฐบาลนี้ที่ประชาชนคาดหวัง เราจะต้องให้เกิดความเป็นธรรมที่ทั่วถึง เข้าถึงง่าย และรวดเร็ว ประชาชนต้องมีส่วนร่วม โปร่งใส และตรวจสอบได้ ผมขอขยายความเฉพาะบางประเด็น เรื่องความรวดเร็วนี้สำคัญมากครับ ความยุติธรรมที่ล่าช้า ก็คือความอยุติธรรม ฝากรัฐบาลใหม่ช่วยไปดูแลครับ ผมได้อภิปรายในรัฐบาลที่แล้วมาแล้ว แล้วก็ยืนยันว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญก็คือว่ามีคดีค้างในระบบยุติธรรมของไทย ๒,๕๐๐,๐๐๐ คดี เป็นตัวเลขกลม ๆ เป็นภาพรวมของคดีที่ค้าง ตรนี้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมหลายหน่วยงาน ตำรวจ ๒ ล้าน DSI ๓๐๐ คดี ปปง. ๑,๐๐๐ คดี ป.ป.ท. ๖,๕๐๐ คดี ป.ป.ช. ๑๓,๐๐๐ คดี อัยการ ๓๔,๐๐๐ คดี อะไรต่าง ๆ เยอะแยะ บังคับคดีน่าสนใจครับ ๔๗๐,๐๐๐ คดี เรื่องเหล่านี้ประชาชนเดือดร้อนนะครับ

แล้วก็ประเด็นสุดท้ายครับ เวลาน้อยเหลือเกิน คิดว่าเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญท่านต้องไม่ทอดทิ้ง แล้วก็เห็นท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้ ผมก็สบายใจขึ้นว่าเราจะไม่แตะ หมวด ๑ หมวด ๒ อย่างไรก็ดีเราจะแก้รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ จะแก้เรื่องอะไร เพื่อให้ใครได้ประโยชน์อะไร เราต้องคิดเรื่องเหล่านี้ ทบทวนเรื่องเหล่านี้ให้เกิดความชัดเจนครับ จึงไปหาวิธีแก้ แล้วก็หว่าหาว่าใครควรจะมาแก้ ควรจะมี ส.ส.ร. หรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านดิเรกฤทธิ์ ต่อไปรองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ นะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๑๔๗/๑

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ สมาชิกวุฒิสภา ในนามของสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอชื่นชมและสนับสนุนนโยบายที่จะเติมเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท โดยผ่าน Digital Wallet ผมเชื่อว่าวันนี้ ขอ Slide นะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ (สมาชิกวุฒิสภา) : วันนี้นั้นเชื่อว่า สิ่งที่รัฐบาลต้องทำต่อ ก็คือรัฐบาลดิจิทัล และรัฐบาลที่ผ่านมานั้นโดยเฉพาะ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ดำเนินการรัฐบาลดิจิทัลมาระดับหนึ่ง ผมอยากเห็น One Country One Platform หรือประเทศไทยต้องมี Platform เดียวในการบริหารราชการและบริการ ประชาชน และวันนี้กับโฟกัสไปที่การใช้ Platform เพื่อเศรษฐกิจ Digital ผมไม่อยากจะเห็น นโยบายรัฐบาลที่จะมาบอกว่าการเติมเงินเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างเดียว แต่ผมอยากให้เห็นว่าอยากให้รัฐบาลมองว่าการกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการใส่เงิน โดยผ่านระบบ Digital จะต้องเป็นการวางรากฐานของเศรษฐกิจ Digital ให้กับประเทศ เพราะการเติมเงินนอกจากเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจแล้ว ภายใต้รัฐบาล Digital นั้น ท่านจะต้องพัฒนาให้เกิดสังคม Digital และจะต้องให้เกิดความพร้อมเพื่อประเทศเข้าสู่ เศรษฐกิจสมัยใหม่ จะต้องเป็นการเปิดประตูให้กับธุรกิจที่จะเข้ามาถึงเราจะต้องมี แหล่งทุนใหม่ภายใต้ระบบ Digital เราต้องสร้างโอกาสให้ภาคประชาชนอยู่กับสังคม Digital และเกิด Startup ใหม่ ๆ ในฐานข้อมูลและในระบบ e-Wallet ผมไม่อยากจะเห็น ในนโยบายนี้จับแค่นโยบายเติมเงินเป็นช่วงระยะสั้น แต่ผมอยากให้มีการวิเคราะห์ข้อมูล ให้เกิดประสิทธิภาพในการทำเศรษฐกิจระบบใหม่ และอยากให้เห็นเศรษฐกิจระบบใหม่นี้ อยู่ในฐานข้อมูล Platform ผมคิดว่าความสำเร็จในการกระตุ้นเศรษฐกิจใหม่ภายใต้ e-Wallet จะต้องทำควบคู่กับรัฐบาลดิจิทัล สิ่งที่ทำดำเนินการอยู่ท่านต้องเร่งทำที่ Digital ID ให้คนไทยมีครบทุกคน ซึ่งขณะนี้กระทรวงมหาดไทยเริ่มทำแล้ว แต่ผมคิดว่าภายใต้ ThaiID นั้นเกินไป แล้วมันยังช้าอยู่ ๒. ต้องให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ข้ามกรม ข้ามกระทรวง เพื่อการบริหารการจัดการ ๓. จะต้องบริการภาคประชาชน ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์แบบเบ็ดเสร็จ หรือเราเรียกว่า One Stop Service ๔. การส่งเสริม

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชร ๑๔๗/๒

Digital Wallet นั้น อยู่ในรูปแบบของเศรษฐกิจใหม่ และมีการวิเคราะห์จะเพิ่มสนับสนุนให้มีการเข้าถึงในการค้าการขายในระบบนี้ต่อไปภายใต้ One Country One Platform ผมเชื่อว่าภายใต้ e-Wallet นั้นท่านจะวางระบบ จะไปอยู่ใน Application เป้าตัง ซึ่งจะต้องมีระบบ Blockchain ผมเชื่อว่าท่านทำได้ จะให้มีการวางระบบนี้อยู่ใน e-Service ต่าง ๆ เพื่อมีการรองรับระบบการเรียนการสอนตลอดชีวิต ให้มีการรองรับ Platform ทางรัฐ ซึ่งเป็น Platform สื่อสารภาคประชาชน ภาครัฐ และ Platform Smart City ที่จะวางให้กลไกท้องถิ่นนั้นเป็น Smart City และเพิ่มการท่องเที่ยวแบบอิเล็กทรอนิกส์ผมเชื่อว่าการเชื่อมโยงที่ผ่าน Application เดียว แต่มาผ่าน e-Service นั้น วันข้างหน้าจะต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้ข้อมูลเพื่อการบริหารและบริการภาคประชาชน และเกิดธุรกิจใหม่บน e-Wallet นี้ หรือธุรกิจ Digital นั้นจะเกิดใหม่ ความสำเร็จในเรื่องของ Digital Wallet นั้น คือการสร้างรัฐบาล Digital ถ้าท่านไม่มีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เป็นร่ม ท่านไม่สามารถจะเอาระบบนี้เข้าไปได้ และระบบนี้ท่านจะไม่สามารถจะสร้างเศรษฐกิจสมัยใหม่บน Platform ได้ ความสำเร็จของการสร้างรัฐบาลดิจิทัล คือท่านจะต้องมี One Country One Platform ประเทศไทยนั้นจะต้องมี Platform เดียวเพื่อการบริหารการวิเคราะห์ในการบริหารและบริการประชาชน ความสำเร็จของ One Country One Platform นั้นจะทำให้เกิดประเทศเสมือน เราเรียก Virtual Country จะทำให้เกิดโลก Digital เสมือนจริงบน Online เราทำงานข้างล่าง บน Online มีการบริหารการจัดการภาครัฐและบริการประชาชน รวมทั้งเศรษฐกิจสมัยใหม่

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กฤษณิษฐ์ ๑๔๘/๑

ผมเชื่อว่าวันนี้การเติมเงินในระบบ e-Wallet ของท่านนายกรัฐมนตรีนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งการขับเคลื่อนให้เกิดรัฐบาลดิจิทัลแบบสมบูรณ์ จะเป็นตัวหนึ่งการขับเคลื่อนให้ภาคประชาชนนั้นสามารถที่จะเกิดธุรกิจสมัยใหม่ แล้วก็จะเป็นเศรษฐกิจ Digital แบบสมบูรณ์ ผมเชื่อว่าวันข้างหน้าประเทศเสมือนจริงในรูปแบบ Digital นั้น จะเป็นเครื่องมือในการบริหาร บริการประชาชนแบบรัฐใหม่ จะเป็นเครื่องมือที่จะให้เกิดสังคมใหม่ และจะเป็นเครื่องมือทำให้เกิดเศรษฐกิจใหม่ภายใต้ Startup ใหม่ ๆ มีมูลค่าเศรษฐกิจในการซื้อขายและจะเป็นมูลค่าที่รัฐนั้นจะมีรายได้ และคนไทยนั้นจะมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จะทำให้เกิดโอกาสใหม่ของคนทุกคนในประเทศ และจะทำให้เกิดสังคมใหม่ที่มีสังคมทั้งในประเทศและสังคมต่างประเทศที่จะมาทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์บน Platform ของ Virtual Country และผมเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นโอกาสและเศรษฐกิจใหม่ของประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยนั้นมีความทันสมัย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้รัฐบาลดิจิทัลต่อไป ขอขอบคุณครับ สวัสดีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปเชิญท่านสุรเดช จิรัฐิติเจริญ เชิญครับ

นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ (สมาชิกวุฒิสภา) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ วันนี้เองเรามาจับฟังคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ซึ่งต้องแถลงนโยบายตามมาตรา ๒๖๒ ซึ่งวันนี้เองผมมีเวลาจำกัด ผมจะอธิบายเฉพาะเรื่องของกระทรวงคมนาคมโดยเฉพาะนะครับ ซึ่งมันต้องสอดคล้องกับตามมาตรา ๕๖ หมวด ๕ แล้วก็ยุทธศาสตร์ชาติ ข้อ ๔ เรื่องโครงสร้างพื้นฐานการเชื่อมโยงไทยเชื่อมโลกนะครับ ท่านประธานครับเมื่อวันเสาร์ที่ ๙ ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และคณะ ได้ไปดูงานที่จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย ผมก็ติดตามข่าวนะครับ และผมเองในฐานะเป็นประธานอนุกรรมการด้านการคมนาคมทางบกและทางราง วุฒิสภา ติดตามข่าวก็เห็นท่านให้ความสำคัญเรื่องการขนส่งทางราง โดยเฉพาะการขนส่งทางรางคู่ ระยะที่ ๒ ซึ่งจะผลักดันโครงการจากขอนแก่นถึงหนองคาย ในส่วนตัวผมเห็นด้วยนะครับ แต่ก็มีข้อสังเกตปัจจุบันนี้เราสร้างรางคู่เป็นจำนวนมาก แล้วที่ผ่านมารัฐบาลหลายรัฐบาลที่ใช้เงินในการทำรางคู่หลายแสนล้านบาท แต่ที่ผ่านมาโครงการ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กฤษณิษฐ์ ๑๔๘/๒

ต่าง ๆ เราสร้างแต่ Infrastructure สร้างแต่ทางคู่ แต่ปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางไม่เพิ่มขึ้นเลยนะครับ ทั้ง ๆ ที่เราลงทุนหลายแสนล้านบาท แล้วผมเองจึงมีข้อสังเกตเรียนท่านประธานผ่านไปที่ท่านนายกรัฐมนตรี เราไม่ควรจะสร้างแค่รางอย่างเดียว ควรจะให้ความสำคัญในการเดินรถด้วย เพราะปัจจุบันนี้รางคู่เดินรถดำเนินการโดยการรถไฟแห่งประเทศไทย เรายังไม่เปิดโอกาสให้เอกชนเดินรถ ดังนั้นเองควรจะผลักดันหรือส่งเสริมให้เอกชนเดินรถจะทำให้ปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางเพิ่มขึ้น เนื่องจากว่าปัจจุบันนี้ขนส่งทางรางนั้นเพียง ๑ เปอร์เซ็นต์กว่า ไม่เกิน ๒ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ไม่มีอะไรเพิ่มเลย ก็อยากจะเสนอว่าควรจะส่งเสริมให้เอกชนเดินรถ อันนี้เรื่องที่ ๑

ส่วนเรื่องที่ ๒ เรื่องที่บอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปดูที่สถานีขนส่งนาทา ปัจจุบันนี้เราขนส่งสินค้าไปยังที่สถานีท่านาแล้งที่ประเทศลาว แต่ส่วนฝั่งไทยนั้นไม่สามารถขนถ่ายสินค้าได้ เนื่องจากว่ารางรถไฟจากจีนมายังลาวนั้นมาแค่ที่ท่านาแล้งไม่สามารถข้ามมาฝั่งไทยได้ เนื่องจากว่าสะพานนั้นแออัดจากฟิงขาวที่สัมภาษณ์นั้นบอกว่าสะพานไม่มั่นคง ผมว่าจริง ๆ แล้วนี่มันมั่นคง แต่ว่าเราต้องรีบสร้างสะพานแม่น้ำโขงแห่งที่ ๒ เพื่อที่จะเป็นทางแยกระหว่างถนนและรถไฟ ซึ่งจะทำให้รถไฟ ๑.๔๓๕ เมตรของจีนเข้าไปฝั่งไทยได้ เราจะสามารถที่จะขนถ่ายสินค้า หรือ Shift mode ที่บริเวณสถานีนาทาที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ไปดูแล้ว อันนี้คือข้อสังเกตที่จะร่วมผลักดันเรื่องที่ ๒

เรื่องที่ ๓ เสนอเรื่องรถไฟที่ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมพูดถึงรถไฟฟ้า ๒๐ บาทตลอดสาย ซึ่งเมื่อสักครู่ท่านพูดว่าสายที่อยู่ความรับผิดชอบของสายสีแดงสายสีม่วง ก็สามารถที่จะกระทำได้เลย แต่สายอื่น ๆ นั้นต้องคุยกับผู้เจรจา ผู้รับสัมปทาน ผมมีอีกสายหนึ่ง คือสายสีส้มตะวันออกแล้วก่อสร้างเสร็จแล้ว ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ยังไม่สร้าง คณะรัฐมนตรีเดิมไปผูกว่าต้องรอสายสีส้มตะวันตกแล้วก็เดินพร้อมกันท่านประธานครับ ในเมื่อว่าสายสีส้มตะวันตกเมื่อสักครู่ผู้สมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่ามีส่วนต่างถึง ๖๘,๐๐๐ ล้านบาท สายสีส้มตะวันตกควรจะประกวดราคาใหม่ที่มีการแข่งขันอย่างเสรีจะรู้ว่าราคานั้นควรจะเป็นเท่าไร ส่วนสายสีส้มตะวันออกนั้นควรจะจ้างผู้เดินรถเลยเหมือนสายสีม่วงซึ่งลงทุนโดย รฟม. อันนั้นเป็นข้อสังเกตนะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๔๙/๑

เรื่องที่ ๔ เรื่องโครงการ Landbridge นะครับ Landbridge นั้นเองที่ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมบอกว่าจะทบทวนผมก็เห็นด้วยนะครับ เพราะว่า Landbridge ที่เชื่อมจากทะเลอันดามันถึงอ่าวไทยเป็นการทำที่ Double Handling งานเข้าซ้อนจากเรือไปยังรถไปยังรางรถไฟแล้วก็วิ่งมาไม่ถึง ๑๐๐ กิโลเมตรอีกฝั่งหนึ่ง จะทำการยกถึง ๖ ครั้ง จะเป็นการซ้ำซ้อนซึ่งไม่คุ้มค่า ซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่ถึง ๑ ล้านล้านบาท ก็เป็นข้อสังเกตไว้อยากให้รัฐบาลนั้นทบทวน ตอนนี้เองที่ผ่านมาเราทำแต่ Supply side คือความต้องการในการก่อสร้าง แต่ Demand side ความต้องการที่แท้จริง ยังไม่วิเคราะห์ที่แท้จริง เป็นข้อสังเกตที่จะฝากนะครับ

ส่วนข้อสุดท้ายก็จะฝากทางท่านประธานผ่านยังรัฐบาล พ.ร.บ. ขนส่งทางราง เรามีกรมรางแล้ว แต่ พ.ร.บ. ฉบับนี้ยกร่างตั้งแต่ สนช. ก็ไม่สำเร็จ ผ่านรัฐบาลท่าน พลเอก ประยุทธ์ ๔ ปี ก็ไม่สำเร็จ เรามีกติกา ในเมื่อเรามีกรมแล้ว เรามีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รางเป็นจำนวนมากแล้ว แต่ไม่มี พ.ร.บ. ที่จะบังคับใช้ทั้งเรื่องการกำหนดราคากีดี กฎเกณฑ์ ต่าง ๆ กีดี ก็ฝากทางรัฐบาลช่วยผลักดัน พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้มีผลบังคับโดยเร็ว เพื่อที่จะพัฒนา หรือการส่งเสริมครั้งต่อไป เพราะว่างบประมาณเรื่องรางมีหลายแสนล้านบาท

สรุปนะครับ การดำเนินการที่ผมเสนอก็จะช่วยในการใช้งบประมาณไม่มาก แล้วก็ดำเนินการได้ทันที และที่สำคัญจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ขอบขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ถัดมาทั้งฝ่ายค้าน มีท่านสมบัติ ยะสินธุ์ พรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็ท่านณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาภูมิ พรรคก้าวไกล เชิญท่านสมบัติ ยะสินธุ์ ก่อนนะครับ

นายสมบัติ ยะสินธุ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ กระผม นายสมบัติ ยะสินธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กระผมได้อ่านคำแถลง ของท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ผมเห็นว่านโยบายทางด้านเกษตรทั้งวัน วันนี้ เกษตรกรยังไม่เคยเห็นว่ามีสมาชิกท่านใดที่พูดเรื่องเกษตร ผมก็เลยมาดูว่านโยบาย ด้านเกษตรนี้ผมอ่านดูแล้วเป็นแบบกว้าง ๆ เลื่อนลอย สร้างความฝันให้กับพี่น้องเกษตรกร

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๔๙/๒

ไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่มีหลักปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน ไม่ได้สร้างความมั่นใจให้กับพี่น้องประชาชน ไม่มีหลักประกันอะไรเลยนะครับ อย่างเช่นว่านโยบายที่ท่านเขียนไว้ ตลาดน้ำ มั่นนำแบบไหนเขียนแต่หัวข้อไว้อย่างเดียว วิธีแนวปฏิบัติ ไม่มีเลยครับ แล้วก็ มีนโยบายอะไรอีกครับ เพิ่มประสิทธิภาพ เพิ่มประสิทธิผล ก็เขียนไว้ลอย ๆ แบบนี้ละครับ ทางสมาชิกเอง ทางพี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านฟังแล้วไม่เข้าใจครับ ว่าทางรัฐบาลจะหาทางออกให้กับเกษตรกร ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศได้อย่างไร ทั้งจะมีการบริการ หรือว่าการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ก็ไม่มีรายละเอียดนะครับ ผมก็ว่าเกษตรกรจะรอความหวัง รอทางออก รอทางรอดว่ารัฐบาลชุดนี้จะทำให้พี่น้องเกษตรกรอยู่ดีกินดีอย่างไรครับ แล้วก็ยังมีนโยบายอีกที่ท่านหาเสียงไว้เนะครับ ท่านบอกว่าจะทำให้ราคาสินค้าขึ้นยกแผง รายได้เกษตรกรจะเพิ่มอีก ๓ เท่าภายใน ๔ ปี อันนี้ท่านหาเสียงกับพี่น้องประชาชนไว้ แต่ในคำแถลงนโยบายของท่าน ท่านเขียนว่าอย่างไรครับ มีเป้าหมายทำให้รายได้ของเกษตรกรทั้งประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ไหนละครับ ๓ เท่า ที่ไหนครับ แสดงว่าความหวังของพี่น้องประชาชน ๓ เท่าไม่มีแล้ว เพียงมีนัยว่าจะมีรายได้เท่าไร ก็ไม่ได้บอก นั่นคือความชัดเจน ไม่มีเลยสำหรับรัฐบาลชุดนี้ สำหรับพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้านเขายังหวังอยู่ว่าเขาจะพึ่งรัฐบาลชุดนี้อย่างไร เพราะว่าไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่มีอะไรที่让他ขึ้นอกขึ้นใจ ดังนั้นผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานทราบ ว่า ถ้าเกิดว่าปัญหาของภาครัฐ หรือว่าพืชเศรษฐกิจของเราทั้ง ๕ ชนิด ผมยกตัวอย่างข้าวอย่างเดียวก็ได้ เพราะประเทศไทยเราผลิตข้าวได้มาก เวลาผลผลิตข้าวออกมาช่วงฤดูของมัน ถ้ามว่าคนต้องการขายเยอะกว่าคนต้องการซื้อ ราคาตกต่ำแล้วท่านจะมีมาตรการอย่างไรในการที่จะรองรับในการข้าวล้นตลาด เพราะว่าตอนที่ข้าวล้นตลาดนั้น ท่านก็เคยบอกว่าไม่เอาประกัน ไม่เอาจำนำ แล้วท่านจะมีวิธีการทำให้ข้าวราคาดีได้อย่างไร ในเมื่อมันล้นตลาด ท่านทราบไหมว่ารัฐบาลที่ผ่านมา ตอนพรรคประชาธิปัตย์เราเป็นรัฐบาลเรามีโครงการประกันรายได้ ซึ่งได้ช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรเฉพาะข้าวอย่างเดียว ๔,๖๐๐,๐๐๐ กว่าครัวเรือน รวมทั้งพืช ๕ ชนิดที่ประกันรายได้นั้นมีทั้งหมด ๘ ล้านกว่าครัวเรือนที่ได้รับผลประโยชน์จากรัฐบาลที่คอยพยุงอุ้มชู แล้วก็ให้ความเชื่อมั่นให้กับเกษตรกรว่าเขาปลูกพืชหลัก ๆ แล้วยังมีคนคอยที่จะดูแลในยามที่เขาลำบาก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีการณ์ ๑๔๙/๓

แต่ว่าวันนี้รัฐบาลชุดนี้อย่างที่ผมกล่าวมาทั้งหมดมีแต่นโยบายภาพลวง ๆ ไข่ ภาพกว้าง ๆ ไม่ชัดเจน ไม่มีแนวปฏิบัติเลย ดังนั้นผมอยากเรียกนโยบายรัฐบาลชุดนี้เรียกว่า นโยบาย Metaverse คือเป็นนโยบายที่สร้างให้คนฝันอยู่ในโลกเสมือนจริง ไม่ใช่เป็นความจริง เหมือนสภาพเป็นจริง ๆ ถ้าท่านประธาน หรือว่าพวกเราปิดสวิตช์แล้วออกมาเมื่อไร เราก็จะหลุดจากโลกของความฝันกลับไปอยู่ความจริง ก็คือลำบากเหมือนเดิมนะครับ เกษตรกร แล้วยังมีนโยบายอีกมากมายที่ตอนที่ท่านหาเสียงไว้แต่ไม่ได้บรรจุไว้ เช่น มีนโยบายโคขุนเงินล้าน หายไปไหนครับ เกษตรกรที่อยากเลี้ยงโคขุนอยากขายเป็นล้าน เขารอท่านอยู่ ไม่มีนโยบายครับ นโยบายผู้เรียน ๑ ล้านไร่อยู่ไหนครับ ชาวสวนทุเรียน เกษตรกรเขาก็อยากว่า เขจะมีสิทธิแบบไหน รัฐบาลจะดูแลเขาแบบไหน เขารอท่านอยู่ แต่ไม่มีนโยบายในเล่มนี้นะครับท่านประธาน แล้วยังมีนโยบายอื่นอีกที่ผมเห็นอยู่ คือปลูกพืชทดแทน พืชอันไหนที่ราคาตกต่ำจะหาพืชมาทดแทนให้ ชนิดไหนบ้างครับที่จะมาทดแทนให้เกษตรกร หรือว่าจะเลี้ยงสัตว์ชนิดไหนบ้างที่จะทำให้เกษตรกรมีรายได้ ยังมีอีกครับ ที่นโยบายที่มันหายไป นโยบายเกี่ยวกับสนับสนุนประมงพื้นบ้าน ไม่มีในคำแถลงครับ นอกจากนี้มันเป็นคำพูดเป็นนโยบายที่สวยหรูแค่นั้นเองที่ท่านพูดกับพี่น้องประชาชน เพื่อขอคะแนนให้กับท่านแค่นั้นเองหรือครับ หรือว่าเป็นเทคนิคในการหาเสียงของรัฐบาลชุดนี้เพื่อชนะการเลือกตั้งเท่านั้น ไม่มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะแก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง แล้ววันนี้เกษตรกรจะหาความหวังจากรัฐบาลชุดนี้ได้อย่างไรครับ

สุดท้ายนี้ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านนายกรัฐมนตรีและคณะ จะสามารถหลุดออกจากโลก Metaverse แล้วกลับมาสู่โลกของความเป็นจริงได้แล้วเพื่อเป็นความหวังของเกษตรกรครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ
ต่อไปเชิญท่านณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาภูมิ เชิญครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๕๐/๑

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ก่อนเริ่มจับเวลาผมขออนุญาตหาหรือท่านประธานสักครูได้ไหมครับ ประมาณ ๑-๒ นาที

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม ณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ผมเข้าใจว่าตามหลักปฏิบัติของสภาเราที่ผ่านมา ก็คือถ้ามีการนำเสนอภาพประกอบ การอภิปรายที่ไม่ได้เป็นการพาดพิงบุคคลภายนอก อย่างเช่น เป็นภาพของคณะรัฐมนตรี หรือว่าท่านที่มีโอกาสมาชี้แจงในห้องประชุมแห่งนี้ส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดประธานอนุญาต ผมอยากสอบถามท่านประธานครับว่า ๒ ภาพนี้มีแต่ภาพของคณะรัฐมนตรี ทำไมถึงไม่ได้รับอนุญาตจากท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมเห็นว่าไม่จำเป็น ไม่ทราบว่ามียัตถุประสงค์อะไรนะครับ

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ตามดุลยพินิจของท่านประธาน ผมเคารพนะครับ ก็ตามนั้นผมจะได้รับทราบเหตุผล แล้วก็จะได้ดำเนินการตามข้อบังคับในที่ประชุมต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุนครับ

(นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้ประท้วงครับ ท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธาน ตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๕ เรื่องการใช้อำนาจของท่านประธาน อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้นำเรียน แล้วก็นำเสนอต่อที่ประชุมว่าภาพทั้ง ๒ ภาพนั้นเป็นภาพที่ท่านประธานใช้คำว่า เห็นว่าไม่จำเป็น แน่แน่นอนครับ ผมไม่มั่นใจว่าท่านใช้ข้อไหน อันนี้เป็นคำถามประการที่ ๑ ข้อ ๔๕ ข้อเดียวกับที่

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๕๐/๒

เราพิจารณาหรือไม่ เพราะว่ามันมีอยู่ ๒ ส่วนนะครับ ในกรณีของเอกสารกับกรณีของวัตถุ ภาพนั้นท่านมองว่าเป็นอย่างไร และท่านใช้เกณฑ์ใด นั่นเป็นประการที่ ๑ ในเชิงของ ข้อกฎหมายครับ

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ สิ่งที่ท่านพูดจะผูกพันกับการทำหน้าที่ของ ประธานทั้ง ๒ ท่าน ๒ เวลา เข้านี้ตั้งแต่ต้นมาเลยครับท่านประธาน รูปคณะรัฐมนตรี มีเยอะเยอะไปหมดครับ ฝ่ายรัฐบาลก็ใช้ รัฐบาลเองก็ใช้รูปคณะรัฐมนตรีในการนำเสนอ ตกลงแล้ว คำว่า ไม่จำเป็น ของท่านใช้กับพวกเราฝ่ายค้านเท่านั้นหรือครับ ท่านใช้เกณฑ์แบบนี้กับ ฝ่ายรัฐบาลไหม ท่านใช้เกณฑ์แบบนี้แบบคณะรัฐมนตรีไหมครับ ถ้าท่านตอบว่าใช้เกณฑ์เดียวกัน ท่านก็จะได้บันทึกไว้ว่าจะใช้เกณฑ์นี้ หากมีท่านใดขึ้นมาอีกผมก็จะได้ประທ်วังว่าท่านประธาน ได้วางเกณฑ์แบบนี้ไว้แล้ว ผมคิดว่ามันไม่มีความจำเป็นที่ท่านต้องมาวินิจฉัยของ พรรคก้าวไกลในลักษณะนี้ แล้วก็ภาพท่านชัดเจนว่าทั้ง ๒ ภาพนั้นใช้แบบนี้มาทั้งวัน มาโดยตลอด เป็นภาพคณะรัฐมนตรีครับ ผมคิดว่าท่านประธานอาจจะต้องตอบคำถาม ที่ผมประທ်วังตามข้อบังคับ ข้อ ๕ เพื่อวางบรรทัดฐานให้กับสภาอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เรื่องนี้ เมื่อเสนอมาให้ผม ผมก็ให้เจ้าหน้าที่ไปดูก่อน แล้วก็ผมเห็นว่าถ้าภาพที่นำเสนอเป็นรูป ในเชิงบวกผมก็คิดว่าไม่เป็นไร ดังนั้นมันต้องดูเจตนาของการนำมาใช้ในภาวะอย่างไร รูปเช่นนั้นครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมประທ်วังต่อครับ ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัย แล้วครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมประທ်วังในประเด็น ที่ท่านประธานวินิจฉัยครับ และผมคิดว่าท่านประธานวินิจฉัยแบบนี้ในฐานะผมเป็น นักกฎหมาย คำว่า เจตนา ของท่านกับเจตนาของผมไม่เหมือนกันครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอนุญาตนะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๕๐/๓

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : อนุญาต
ว่าอย่างไรครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภาครับ ท่านทราบได้อย่างไรครับ เพื่อนสมาชิกผมเจตนาอย่างไร

(นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานคะ
ดิฉันขออนุญาตประท้วงค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ดิฉันขออนุญาต
ประท้วงท่านประธานตามข้อ ๕ ของข้อบังคับการประชุมคณะ ท่านประธานได้วินิจฉัย
ในสิ่งที่ท่านเพื่อนสมาชิกได้ประท้วงไปแล้ว ดิฉันขออนุญาตนะค่ะ ดิฉัน ธีรรัตน์
สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา ดิฉันจึงอยากให้ทางท่านประธานได้ดำเนินการประชุมต่อ ในขณะนี้ก็ ๔ ทุ่มแล้ว
เราอยากที่จะเห็นการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกอย่างต่อเนื่อง ไม่อยากที่จะเอาประเด็น
ที่ท่านประธานได้วินิจฉัยเสร็จแล้วมาเป็นข้อต่อล้อต่อเถียงกันในสภาแห่งนี้อีกค่ะ ขออนุญาต
เพื่อนสมาชิกด้วยนะค่ะ อย่างไรก็ตามท่านประธานเองก็ได้ให้เหตุผลที่เหมาะสมที่สุดแล้ว
ท่านรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็อยู่ที่นี่แล้วจะประชุมกันต่อ อย่าเอาเรื่องที่ไม่เป็นเรื่องมาพูดกัน
ในสภาเลยนะค่ะ ขอบพระคุณมากค่ะ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมประท้วงท่านผู้ประท้วง
ครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่าประท้วง
กันเลย

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมประท้วงท่านกล่าวหา
ผมครับ ต่อล้อต่อเถียงครับท่านประธาน ผมเสียหายนะครับ ในสภาทุกท่านรู้ว่าผมไม่ใช่
เป็นคนที่ต่อล้อต่อเถียงครับท่านประธาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธรรณ ๑๕๑/๑

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : OK ฟังผม
นิดหนึ่งนะครับ ท่านธีรรัตน์ท่านไม่มีอะไรหรอกที่จะมาประท้วง

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านทราบเจตนา
ท่านธีรรัตน์ได้อย่างไรครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพูดเอง

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : และท่านทราบเจตนา
ท่านณัฐพงษ์ได้อย่างไรครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบขอบคุณ
ท่านประธานคะ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ผมประท้วงผู้ประท้วง
อยู่นะครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวก่อนครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ดิฉันขออนุญาต
ประท้วงต่อตามข้อ ๕ ท่านประธานกรุณาปฏิบัติหน้าที่ให้การประชุมดำเนินการต่อได้ด้วยคะ
ขอบคุณคะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอให้
ดำเนินการต่อไป และผมก็เรียนย้ำอีกทีว่าผมไม่ได้ตัดสินคนเดียววนะครับ ผมให้รูปนี้
ไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดู ก็แสดงว่าเขาต้องดูมาเปรียบเทียบกันแล้ว เขาถึงไม่ได้เสนอให้ผม

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : อย่างนั้นผมสงวนสิทธิ
ในการประท้วงทุกครั้งที่มีการนำรูป ครม. ขึ้นนะครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
เดี๋ยวนี้ครับ ๔ ทุ่มแล้วครับ

(นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ
ผมไม่ยอมให้เสียเวลาในที่ประชุม แต่ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานเมื่อสักครู
เพราะว่าพาดพิงผมครับ ก่อนที่ผมจะหารือกับท่านประธาน จริง ๆ ผมได้ปรึกษา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๑๕๑/๒

กับเจ้าหน้าที่ครับ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกท่านได้ย้ำกับผมว่าเราไม่เห็นปัญหาในรูปเหล่านี้ แต่เป็นท่านประธานที่เป็นคนดึงออกจากแฟ้มครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่หรอกครับ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ด้วยความเคารพครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ด้วยความเคารพเหมือนกันครับ ไม่อย่างนั้นผมจะส่งอันนี้ไปทำไมนะครับ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : OK ครับ ท่านประธานอย่างนั้นผมว่าเราดำเนินการประชุมต่อดีกว่า แต่ผมก็อยากให้คำวินิจฉัยของท่านประธานเป็นบรรทัดฐาน ดังนั้นต่อจากนี้ถ้าเพื่อนสมาชิกถ้ามาจากฝั่งรัฐบาลเอง กรม. นำเสนอเองก็ห้ามนำภาพของพวกท่านนำขึ้นเองนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ครับ ถ้าเป็นการที่ไม่ได้ตั้งใจ หรือว่าเป็นเรื่องที่เสนอตามปกติก็คงเป็นการวินิจฉัยอีกอย่างหนึ่ง ภาพรูปหนึ่งก็มีความแตกต่างกันไป ภาพหลายภาพที่เป็นภาพปกติแต่ว่าเป็นเรื่องของคนอื่นเขาเราก็ Blur ไป อย่าให้เถียงกันเลยดีกว่าแล้วนะครับ ผมไม่มีเจตนาอย่างอื่นนะครับ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ครับท่านประธาน อย่างนั้นผมขออนุญาตดำเนินการประชุมต่อหน้าครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ก็จะขออภิปรายไปตามวาระ ผมคิดว่าในสภาแห่งนี้ประชาชนก็มีสายตา และทุกท่านก็มีดุลยพินิจที่ดีก็ปล่อยให้ประชาชนในการตัดสินใจตัดสินนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญเลยครับ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม ณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล วันนี้ผมคิดว่าประเทศของพวกเราต้องการความหวัง ประชาชนต้องการความหวัง พวกเราได้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณ ๑๕๑/๓

แสดงออกผ่านการเลือกตั้งเมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมาว่ารัฐสภาแห่งนี้ ครม. ชุดนี้จะให้ความหวังกับพวกเขาได้หรือเปล่า และผมคาดหวังมากครับท่านประธานที่จะเห็นรัฐบาลชุดนี้ภายใต้คำแถลงนโยบาย ๑๔ หน้า มีคำว่า Digital เพียงแค่ ๕ ครั้ง ทุกท่านจะใช้โอกาสของฝ่ายบริหารที่ท่านมีอยู่วางแผนนโยบายด้าน Digital ที่ถูกต้อง และมีความชัดเจนมากกว่านี้ ขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่มานั่งฟังด้วยตนเองทุกท่านครับ ส่วนตัวผมไม่เคยมองว่านโยบายทางด้าน Digital นั้นเป็นภารกิจของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งเพียงแค่กระทรวงเดียว แต่เป็นพันธกิจหรือเป้าหมายร่วม ที่รัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่ในการวางสถาปัตยกรรมและโครงสร้างพื้นฐานทางด้าน Digital ที่เป็นอนาคตให้กับประเทศร่วมกัน แล้วท่านมีหน้าที่ในการนำเครื่องมือเครื่องมือเหล่านี้ไปผนวกเข้ากับการดำเนินนโยบายของทุกกระทรวงต่างหาก แต่สิ่งที่ผมเห็นในวันนี้ครับนอกจากการใช้ดุลยพินิจไม่ให้เอา Slide ขึ้นอย่างไม่เป็นธรรมแล้วผมคิดว่าคำแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรีวันนี้คาดหวังที่ผมไม่เห็นคำแถลงนโยบายด้าน Digital ที่เป็นการวางสถาปัตยกรรมและโครงสร้างพื้นฐานที่จะเป็นอนาคตของประเทศมากไปกว่าคำว่า Digital Wallet หรือกระเป๋าเงินดิจิทัล แต่เป็นนโยบายพรรคเดียวของพรรคเพื่อไทย ผมคาดหวังที่ผมไม่เห็นคำแถลงนโยบาย คำว่า Cloud First Policy หรือนโยบายการเลือกใช้ Cloud ก่อนประกอบคำแถลงนโยบายเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย Cyber และการเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐในส่วนของด้าน Digital ผมไม่เห็น คำว่า Open Contracting Policy หรือการเปิดเผยการใช้งบประมาณจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐตลอดทั้งกระบวนการในคำแถลงนโยบายด้านความโปร่งใส และการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันเลยนอกจากคำสัญญาที่บอกว่าพวกเราจะบริหารประเทศด้วยความซื่อสัตย์สุจริตนะครับ ผมไม่เคยเห็น คำว่า Data Economy หรือเศรษฐกิจข้อมูลประกอบคำแถลงนโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่หรือเศรษฐกิจแห่งอนาคตเลย

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๕๒/๑

ท่านประธานครับ ยังมีอีกหลายนโยบายในคำแถลงนโยบายวันนี้ที่ผมคิดว่า มีแต่คำสัญญา แต่ขาดคำสำคัญครับ ที่คำแถลงนโยบายออกมาเป็นแบบนี้เพราะพวกท่านคือ รัฐบาลผสมพันธุ์ข้ามชั่วที่ทำให้รัฐไม่เคยเปลี่ยนแปลงใช้หรือไม่ เพราะเป็นรัฐบาลที่มีการแบ่งเค้ก แบ่งกระทรวงตามผลประโยชน์ของพรรคการเมืองมากกว่าความเชี่ยวชาญของ ตัวรัฐมนตรีใช่ไหมครับ ภายใต้รัฐบาลแบบนี้ทุกท่านคิดว่านายเศรษฐา ทวีสิน จะมีอำนาจ นำทางการเมืองหรือครับ อำนาจนำที่ใช้ในการสั่งห้ามไม่ให้ทุกกระทรวงใช้งบประมาณ จัดซื้อจัดจ้าง Software หรือโครงสร้างพื้นฐานทางด้าน Digital ที่ซ้ำซ้อน อำนาจนำ ในการสั่งทำให้ทุกกระทรวงจะต้องบูรณาการข้อมูล และ Application ทุก Application ของภาครัฐเข้าเป็น Application เดียว เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องประชาชน อำนาจนำในการสั่งกำชับอุดหนุนเฉพาะกิจให้เปลี่ยนเป็นโครงการในการทำ Digital Transformation ให้กับท้องถิ่น เอาเทคโนโลยี IoT ไปแก้ปัญหาเมืองให้กับท้องถิ่น ภายใต้ รัฐบาลแบบนี้ท่านคิดว่าท่านจะทำได้หรือครับ ท่านประธานครับ วันนี้คือวันแถลงนโยบาย ของรัฐบาล ซึ่งจะเป็นคำมั่นสัญญาว่าอีก ๔ ปีต่อจากนี้ท่านมีข้อผูกมัดอะไรต่อรัฐสภาบ้าง ผมเชื่อว่าคำสำคัญและชุดนโยบายต่อจากนี้อีก ๓ กลุ่ม ที่ผมจะนำเสนอ ถ้านายกรัฐมนตรี นายเศรษฐา ทวีสิน มีอำนาจนำจริงท่านจะต้องทำได้ภายใน ๔ ปี กลุ่มนโยบายที่ ๑ ที่ผมอยากเห็นอยู่ในคำแถลงนโยบายวันนี้ คือการวางโครงสร้างพื้นฐานด้านคลื่นความถี่ ที่สำคัญเพื่อใช้ในการบริหารจัดการเมืองอย่าง LoRaWAN และ NB-IoT โครงข่าย โทรคมนาคมที่ใช้ในการรองรับอุปกรณ์ IoT อย่าง Smart Sensor ที่กินพลังงานต่ำ เป็นจำนวนมากมากไปกว่าการใช้คลื่นสัญญาณ 5G แบบที่เราใช้อยู่ ท่านประธานครับ ผมคงไม่ต้องบอกว่าผมมีตัวอย่างดี ๆ ในต่างประเทศเยอะแยะเต็มไปหมด อาทิเช่น ประเทศ ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ สิงคโปร์ ที่เขานำเอาเทคโนโลยี IoT มาใช้ในการจัดการปัญหาเมือง ได้สำเร็จแล้ว สำหรับประเทศไทยเราอาจจะยังไม่ค่อยเห็นมากนัก แต่ผมมี ๑ ตัวอย่างดี ๆ ที่ผมมีโอกาสไปปฏิบัติงานด้วยตนเองครับ ท่านประธานภายใต้พื้นที่ ๗ ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรกว่า ๔,๐๐๐ คน มีจำนวนผู้ใช้น้ำราว ๑,๔๐๐ มิเตอร์ วันนี้กระบวนการ ผลิตน้ำประปาสะอาดทั้งหมดในเทศบาลตำบลอาจสามารถเป็นระบบอัตโนมัติครับ และนี่เป็นเพียงแค่ ๑ ตัวอย่างเดียวของเทศบาลเดียวที่ใช้เงินลงทุนราว ๆ ๑๐ ล้านบาท

๓๒๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๕๒/๒

แล้วถ้าเราติดตั้งระบบแบบนี้ให้กับทั้งประเทศละครับท่านประธาน ในประเทศที่คนกรุงเทพฯ ออกไปหน้าบ้านยังไม่เคยเห็น Smart Meter อยู่ที่บ้านเขาเลย และถ้าเรานำเอา เครือข่าย LoRaWAN แบบนี้ หรือ NB-IoT ไปใช้ในการแก้โจทย์ปัญหาเมืองอื่น ๆ ทั้งประเทศอีกละครับ อย่างเช่นฝุ่น PM2.5 ก็อยู่ในคำแถลงนโยบายของท่าน ปัญหา เรื่องไฟส่องสว่าง ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาการบังคับใช้กฎจราจรก็ต้องใช้อุปกรณ์ IoT ประเภท อื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก รัฐบาลจะสามารถดึงดูดเม็ดเงินลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ได้อีก ขนาดไหน ผมลองคำนวณออกมาหลายแสนล้านบาทน่ะ ทุกท่านครับผมคงไม่ต้อง ย้ำว่าการวางโครงสร้างพื้นฐานแบบนี้ การดำเนินนโยบายแบบนี้เกี่ยวข้องกับหลายกระทรวง ไม่ว่าจะเป็นการใช้งบประมาณผ่านเงินอุดหนุนเฉพาะกิจอยู่กับกระทรวงมหาดไทย อยู่กับ พรรคไหนครับ พรรคภูมิใจไทย การทำเกษตรแม่นยำ หรือ Precision Farming ก็อยู่ใน คำแถลงนโยบายของท่านต้องใช้โครงสร้างพื้นฐาน IoT แบบนี้เหมือนกัน เป็นภารกิจของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์อยู่ในโควตาพรรคไหนครับ พรรคพลังประชารัฐ การสร้าง อุตสาหกรรมใหม่เพื่อผลิตอุปกรณ์ IoT ในประเทศไม่ต้องไปซื้อของต่างชาติ ภารกิจ ของใครครับ กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นโควตาของพรรครวมไทยสร้างชาติ การจัดสรรคลื่น ความถี่และโครงสร้างพื้นฐานทางด้าน Digital เป็นภารกิจของ กสทช. และกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นโควตาของใครครับ พรรคเพื่อไทย ทุกท่านคิดว่าการดำเนิน นโยบายแบบนี้ภายใต้นายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ที่ขาดอำนาจนำทางการเมือง ท่านจะทำ ได้จริงหรือครับ

กลุ่มนโยบายที่ ๒ ที่ผมอยากจะเห็นอยู่ในคำแถลงนโยบายวันนี้คือการวาง สถาปัตยกรรมและแนวนโยบายด้าน Digital ให้กับประเทศที่ถูกต้อง ที่ก่อนหน้านี้ ประเทศไทยทำผิดมาแล้ว ๙ ปี ประยุทธ์ก็ยังทำผิดอยู่ เศรษฐา ๑ ก็ทำทำว่าจะผิดต่อไปครับ นั่นคือแนวนโยบายด้าน Cloud กลางภาครัฐและความปลอดภัย Cyber ที่มีคำสำคัญ คือคำว่า Cloud First Policy ด้านรัฐโปร่งใสและการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ที่มีคำสำคัญคือ Open Contracting Policy และด้านคุณภาพ Software และการเปิดเผย Source Code ภาครัฐที่มีคำสำคัญคือ Public Money Public Code ทุกท่านครับ ถ้าจะให้ผมเล่าว่าแนวนโยบายเหล่านี้ของรัฐบาลเศรษฐา ๑ ทำทำว่าจะผิดต่อไปอย่างไร

ผมขอยกตัวอย่างเปรียบเทียบดังต่อไปนี้ ทุกวันนี้เวลาหน่วยงานภาครัฐอยากจะทำ Application อะไรขึ้นมาสัก ๑ Application เขาทำอย่างไรครับ ลองถามรัฐมนตรีดูก็ได้ จ้างผู้รับเหมาแบบ Turnkey ความหมายคือให้เงินไปตั้งก้อนแล้วได้ Application กลับมา เสร็จสรรพเป็นกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างมาตรฐานครับ เหมือนกับเวลาที่หน่วยงานภาครัฐ จะต้องการสร้างสำนักงานใหม่ ก็อาจจะไปจ้างผู้รับเหมามาขึ้นตึกหลังใหม่ให้แล้วก็ได้ตึก กลับมาแบบ Turnkey เช่นเดียวกัน ปัญหาอยู่ที่ไหนครับ ปัญหาอยู่ที่ทุกวันนี้นอกจากภาครัฐ จะจ้างผู้รับเหมาให้สร้าง Application ให้แล้ว หลาย ๆ ครั้งภาครัฐยังจ้างให้ดูแลรักษา ความปลอดภัย Application ให้อีก พุดง่าย ๆ ก็คือกำลังจะบอกว่าเหมือนคุณไปจ้าง คนสร้างตึกให้มาเป็นยามเฝ้าตึก แล้วถ้าวันดีคืนดียามเฝ้าตึกแอบเอาของในตึกออกไปขาย เกิดอะไรขึ้นครับ แบบหน้าขาวเลย ก็ข้อมูลภาครัฐหลุดออกไปอยู่ในมือผู้ไม่หวังดีอย่างไรครับ นี่ละครับเหตุผลที่ผมว่าทำไมเราถึงต้องใช้ Cloud ทำไมภาครัฐถึงต้องใช้ Cloud ทุกวันนี้ เวลาเราขึ้นสำนักงานใหม่เราก็ไม่ต้องสร้างตึกใหม่เสมอไปใช่ไหมครับ เราไปเช่าออฟฟิศ เขาอยู่ก็ได้ นอกจากเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณลดความซ้ำซ้อนของการลงทุนแล้ว การดูแลรักษาความปลอดภัยแบบที่ท่านเห็นอยู่ใน Clip นี้ก็ดีขึ้นด้วย เช่นกันครับพอภาครัฐ หันไปใช้ Cloud เหมือนคุณไปเช่าตึกเขาอยู่แล้วเอา Application ทุก Application มาอยู่ ในตึกเดียวกัน เพื่อให้รัฐบาลสามารถควบคุมรักษาความปลอดภัยให้กับทุก Application ได้แบบหมดจดเบ็ดเสร็จเป็นมาตรฐานเดียวกันได้ นี่คือภาพสถาปัตยกรรมทางด้าน Digital ผ่านการเปรียบเทียบอย่างง่ายที่ผมอยากเห็นในการแถลงนโยบายวันนี้ ซึ่งต้องมาจากไหนครับ มาจากการวางแผนนโยบายทางด้าน Digital ที่ถูกต้องที่ท่านยังไม่พูดถึงในคำแถลงนโยบาย คำว่า Could First Policy หรือการเลือกใช้ Could ก่อน มีตัวอย่างดี ๆ จากต่างประเทศ ที่ดำเนินการจนประสบความสำเร็จแล้วมากมายเต็มไปหมดทั่วโลก ประเทศอังกฤษครับ ภายหลังจากการทำ Data Classification หรือการจำแนกชั้นความปลอดภัยข้อมูลพบว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของข้อมูลภาครัฐสามารถขึ้น Public Could ได้ทั้งหมดแล้วครับ คำว่า Public Could ไม่ใช่ Could กลางภาครัฐ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนิพร ๑๕๓/๑

ท่านรัฐมนตรีโปรดเข้าใจที่ถูกต้อง Public Could คือ Could สาธารณะ อย่างเช่น AWS Google GCP และ Microsoft Azure สหรัฐอเมริกาตัวเลขนี้อยู่ที่ ๘๘ เปอร์เซนต์ สิงคโปร์ ออสเตรเลีย และอีกหลายประเทศทั่วโลกเขาก็ย้ายขึ้น Public Could ไปหมดแล้วครับ แต่ประเทศไทยยังติด Loop อยู่กับคำว่า ข้อมูลภาครัฐ เอาขึ้น Could ไม่ก็ติด Loop อยู่กับคำว่าจะทำ Could กลางภาครัฐที่ภาครัฐทำเอง ทำอย่างไรก็ไม่สำเร็จครับ

คำสำคัญที่ ๒ ที่ผมอยากให้เห็นในการสร้างสถาปัตยกรรมด้านนโยบาย ด้าน Digital ก็คือด้านรัฐโปร่งใส มีคำสำคัญคือคำว่า Open Contracting Policy หรือการเปิดเผยข้อมูลการใช้งบประมาณภาครัฐในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างตลอดทั้ง กระบวนการที่ธนาคารโลกรับรอง ขณะนี้มีกว่า ๓๐ ประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศในกลุ่ม G7 G20 ที่มีการเอามาตรฐานสากลที่ชื่อว่า OCDS หรือ Open Contracting Data Standard ไปประยุกต์ใช้เรียบร้อยแล้วครับ ผลลัพธ์คืออะไรครับท่านประธาน ยูเครน ประหยัดงบประมาณลงได้ ๖,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หลังจากใช้ OCDS ช่วยให้ ภาคประชาสังคมเข้ามาตรวจสอบ และระบุความผิดปกติของการประกวดราคาได้ ๓๓,๐๐๐ กว่าครั้ง ช่วยลดการผูกขาดการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐไปได้ถึง ๔๕ เปอร์เซนต์ มอลโดวาประเทศซึ่งมีอัตราส่วนผู้ติดเชื้อ HIV สูงเป็นอันดับต้น ๆ ในทวีปยุโรป OCDS ช่วยลดรายจ่าย HIV ลงไปได้ถึง ๑๙ เปอร์เซนต์ อังกฤษ ออสเตรเลีย รวมถึงประเทศ เพื่อนบ้านใน Asia ด้วยกันครับ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไต้หวัน รัฐบาลเหล่านี้ได้ประกาศ ใช้นโยบาย OCDS กันหมดแล้วครับ นี่ละครับคำสำคัญ คำว่า Open Contracting Policy หรือการเปิดเผยการใช้งบประมาณภาครัฐตลอดทั้งกระบวนการในมาตรฐานที่ธนาคารโลกรับรอง ไม่ใช่แค่คำสัญญาว่ารัฐบาลจะบริหารประเทศด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามคำแถลง นโยบายหน้าสุดท้ายของนายเศรษฐา ทวีสิน

คำสำคัญคำสุดท้ายในกลุ่มนโยบายนี้คือด้านคุณภาพ และการลด ความซ้ำซ้อนในการพัฒนา Software ของรัฐบาลครับ มีคำสำคัญ คือคำว่า Public Money Public Code หรือเงินประชาชน Code ประชาชน ในปี ๒๐๑๖ หรือ ๗ ปีที่แล้วครับ โอบามา ประกาศนโยบาย The People's CODE หรือ CODE ประชาชน เพื่อบังคับให้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๑๕๓/๒

ทุกหน่วยงานของสหรัฐต้องเปิดเผย Source Code ของหน่วยงานตัวเองขึ้น GitHub รัฐบาลสหรัฐ GitHub รัฐบาลสหรัฐนะครับ ท่านรัฐมนตรีไม่ต่ำกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ของจำนวน Software ทั้งหมดที่หน่วยงานนั้นจ้างพัฒนาขึ้นใช้เอง เมื่อ ๒ ปีที่แล้วเยอรมนีก็ตามไปติด ๆ ประกาศแนวนโยบายแบบเดียวกันเลยเพื่อบังคับว่าต่อจากนี้ทุกสัญญาจ้างพัฒนา Software ที่ใช้เงินภาษีของประชาชนต้องเป็น Code ประชาชน ในประเทศอินเดียครับ มีการประเมินว่า Open Source จะช่วยทำให้เกิดการ Reuse หรือการนำ Software กลับมาใช้ซ้ำ ไม่ต้องผลิตซ้ำ ๆ ช่วยประหยัดงบประมาณลงได้ถึง ๓๔,๐๐๐ ล้านบาท

สุดท้ายครับท่านประธาน ผมอยากจะชวนทุกท่านดูตามภาพบนหน้าจอ ภาพบนหน้าจอต่อไปนี้เป็นภาพของ Website GitHub.com ที่รวบรวม Source Code ของหน่วยงานรัฐบาลต่างประเทศทั่วโลกที่เปิดเผยเป็น Open Source หมดแล้วตามนโยบายเงินประชาชน Code ประชาชน ๗๐ กว่าประเทศ ๑,๐๐๐-๑,๕๐๐ หน่วยงานภาครัฐที่เป็น Open Source ประเทศเพื่อนบ้านเราอยู่ใกล้ ๆ ติดเราเลยตะวันออกเฉียงใต้ก็มี Repository บน GitHub แต่ประเทศไทยไม่มี นโยบายนี้นอกจากจะช่วยในการประหยัดงบประมาณแล้วยังทำให้ภาคประชาชน ภาคเอกชนสามารถนำ Software ที่ภาครัฐเป็นคนพัฒนาจากเงินภาษีของพวกเขาไปต่อยอดในระบบเศรษฐกิจได้ แล้วทำให้ตัว Software มีมาตรฐานและมีคุณภาพเพิ่มขึ้นด้วยครับท่านประธาน ปลอดภัยมากขึ้นด้วย ผมว่าถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลจะต้องประกาศเพื่อปัดป้องให้การ Open Source ไทย ปรากฏอยู่บนแผนที่โลกบ้าง ไม่ได้พูดอยู่คำเดียวว่า Digital Wallet Digital Wallet ประเทศมันไปไม่ถึงไหน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณฑมาศ ๑๕๔/๑

กลุ่มนโยบายที่สามที่ผมอยากเห็นอยู่ในคำแถลงนโยบายวันนี้คือการวางรากฐานให้กับเศรษฐกิจแห่งอนาคต คำสำคัญของกลุ่มนโยบายนี้มีอยู่ ๒ คำ ๑. ก็คือคำว่า Digital ID หรือบัตรประชาชน Digital และ ๒. Data Economy หรือเศรษฐกิจข้อมูล ท่านครับ ทุกวันนี้เวลาที่เราใช้บริการต่าง ๆ บนโลก Online ในภาคเอกชน ท่านรู้สึกง่ายหรือยากครับ กลับกัน แต่ถ้าเป็นบริการ Online ของภาครัฐละครับ อย่างเช่นการลงทะเบียนรับสิทธิสวัสดิการต่าง ๆ ท่านคิดว่ายากหรือง่าย ผมเชื่อว่าทุกท่านมีคำตอบอยู่ในใจ ทำไมเราถึงรู้สึกว่าการใช้บริการภาครัฐมันยากเหลือเกิน ยากกว่าของเอกชน คำตอบก็คือคำสำคัญที่ผมจะมาตอบวันนี้ ก็คือในเรื่องของคำว่า Digital ID หรือบัตรประชาชน Digital โครงสร้างพื้นฐานที่ใช้เป็นการยืนยันตัวตนของเราในโลก Online ในฐานะประชาชน ในฐานะผู้ใช้บริการภาครัฐ เป็นคำสำคัญของเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่รัฐบาลไม่พูดไม่ได้ Digital ID กับบัตรประชาชนใบเดียวรักษาได้ทั่วประเทศ มันคนละเรื่องนะครับ ท่านต้องทำความเข้าใจให้ดี ทุกท่านครับ ผมมีตัวอย่างดี ๆ จากประเทศสิงคโปร์เพื่อยกตัวอย่างให้ทุกท่านเห็นภาพ ในสิงคโปร์เขามี Digital ID ที่ชื่อว่า SingPass ทันทีที่ Login ผ่านกระบวนการที่มีความปลอดภัยเพื่อยืนยันว่าผมเป็นชาวสิงคโปร์จริง ผมจะสามารถเข้าถึงบริการภาครัฐได้กว่า ๒,๐๐๐ บริการ ไม่ว่าจะเป็นการเสียภาษี การจ่ายค่าปรับ การเซ็นเอกสารเพื่อยืนยันธุรกรรม Online ในเอสโตเนียเอง บริการภาครัฐทั้งหมด ๙๙ เปอร์เซนต์ ยกเว้นการแต่งงานและการจดทะเบียนหย่าก็ทำ Online ได้ทั้งหมดแล้ว รวมถึงสิทธิในการเข้าซื้อเสนอกฎหมายและการเลือกตั้ง Online ด้วย

ตัวอย่างสุดท้ายครับ ตัวอย่างนี้พลาดไม่ได้ ประเทศอังกฤษครับ กว่า ๗,๐๐๐ บริการภาครัฐที่เคยถูก Host กระจายกระจายอยู่ใน ๒,๐๐๐ Website ของรัฐบาลเขาใช้เวลาเพียงแค่เท่าไรครับ ๓-๔ ปี สมัยรัฐบาลเดวิดแคมเบอร์แลนด์ ในการรวมบูรณาการบริการภาครัฐทั้งหมดให้มาอยู่บน Website Website เดียวนั่นก็คือ GOV.UK ที่ทำให้ประชาชนชาวอังกฤษทุกวันนี้ Login ด้วยบัตรประชาชน Digital User เดียว และทำธุรกรรมกับภาครัฐทั้งหมด Online ได้หมดเลยครับ ท่านคิดว่าการทำแบบนี้ภายใต้รัฐบาลชุดนี้จะสามารถทำได้หรือครับ ทำไมเขาทำได้ ทำไมประเทศไทยทำไม่ได้ ผมเชื่อว่านอกจาก

คำสำคัญ คำว่า API หรือ Application Programing Interface ขอโทษนะครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีรู้จักก็สามารถชี้แจงได้ ที่ทำให้ประเทศสิงคโปร์สามารถ Monitor ปัญหาฝุ่น PM2.5 ได้แบบ Realtime และคำว่า Digital ID หรือบัตรประชาชน Digital ที่ผมนำเสนอไปก่อนหน้านี้ เรายังมีคำสำคัญอีกคำหนึ่งที่ผมพูดมาโดยตลอดในการอภิปรายครั้งนี้ก็คือคำว่า อำนาจนาของคนเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านคิดว่า ๓๐๐-๔๐๐ Application ที่อยู่กับ ๒๐ กระทรวง ที่วันนี้ต่างคนต่างทำ มีผู้รับเหมาประจำกระทรวง เก็บค่า MA ค่าดูแลรักษา Application เขามาทุกปี นายกรัฐมนตรีที่ชื่อเศรษฐา ทวีสิน ท่านจะกล้าสั่งทุบโต๊ะสั่งให้ทุกกระทรวงโยนงบประมาณทิ้ง ยกเลิก Application เสีย แล้วเชื่อม API เข้ามาเป็น Application เดียว แบบที่ GOV.UK ทำได้ภายใน ๓-๔ ปีหรือครับ ผมไม่เชื่อ คำสำคัญสุดท้ายที่ผมจะอภิปรายในวันนี้ก็คือคำว่า Data Economy หรือเศรษฐกิจข้อมูล หรือการใช้ประโยชน์ข้อมูลในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ทุกท่านครับ จากผลการศึกษาของ Global Partnership for Sustainable Development Data หน่วยงานที่ทำงานใกล้ชิดกับ UN ในส่วนของการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน สรุปว่าทุก ๆ ๑ บาทที่เราลงทุนใน Ecosystem หรือระบบนิเวศข้อมูล จะช่วยให้ผลตอบแทนกลับมาถึง ๓๒ บาท McKinsey บริษัทที่ปรึกษาชั้นนำของโลกสรุปผลการศึกษาในปี ๒๐๑๖ ออกมาว่า เพียงแค่เปิดให้มีการถ่ายโอนข้อมูลส่วนบุคคลทางการเงินอย่างสะดวก ภายใต้วินัยยอมและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน หรือที่เราเรียกกันว่าการทำ Open Banking จะช่วยสร้างผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจอย่างเดียวกลับมาได้ราว ๆ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ของ GDP ในอังกฤษและสหรัฐอเมริกา และ ๔-๕ เปอร์เซ็นต์ของ GDP ในประเทศอินเดีย ทุกท่านครับ นี่เป็นเพียงแค่ตัวอย่างของการใช้ประโยชน์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจแค่ตัวอย่างเดียว นั่นก็คือด้านการเงิน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๕๕/๑

ยังมีตัวอย่างการใช้ประโยชน์ข้อมูลอีกหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสุขภาพ หรือที่เรียกกันว่า Digital Health ผ่านการทำ HIE หรือ Health Information Exchange เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลสุขภาพระหว่างโรงพยาบาล ที่ช่วยให้ได้วันทุกวันนี้สามารถลด การจ่ายยาซ้ำซ้อนไปได้ถึง ๙,๐๐๐ ล้านบาท ด้านการเดินทาง โดยอาศัยข้อมูลจาก Telco หรือค่ายโทรศัพท์มือถือเพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้ประโยชน์ในการวางผังเมืองและการดำเนิน นโยบายด้านการท่องเที่ยว ๒ คำสำคัญนี้เองครับก็คือคำว่า Digital ID หรือบัตรประชาชน Digital และ Data Economy หรือเศรษฐกิจข้อมูล คือการวางรากฐานในการพัฒนา เศรษฐกิจแห่งอนาคตให้กับประเทศ ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าวันนี้ผมได้อภิปราย เพื่อแสดงให้เห็นทุกท่านเห็นแล้วว่าประเทศไทยยังมีโอกาส โอกาสที่รัฐบาลจะนำเอาข้อเสนอ เชนนโยบายเหล่านี้ซึ่งไม่ได้เป็นภารกิจของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งเพียงแค่กระทรวงเดียว แต่หากเป็นพันธกิจหรือเป้าหมาย ร่วมที่ทุกกระทรวงจะต้องดำเนินการร่วมกัน สิ่งที่ผมไม่อยากเห็นเลยครับคือการแบ่งเก้าอี้ แบ่งเค้ก แบ่งกระทรวง ภาพของนายกรัฐมนตรีที่ขาดอำนาจนำการดำเนินนโยบายต่างคน ต่างทำ เครื่องไม้เครื่องมือทางด้าน Digital กระจัดกระจายขาดการบูรณาการ ภาพที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมถูกส่งมานั่งคุมกระทรวง เพราะคุณคลื่นความถี่และคุณดาวเทียมคือสิ่งที่ผมไม่อยากเห็นนะครับ ผมไม่ได้บอกว่าท่านทำ ผมก็ได้แต่หวังว่าคณะรัฐมนตรีที่วันนี้จะอยู่ในห้องประชุมจะรับเอานโยบายที่ผมได้ นำเสนอไปวันนี้ไปปรับใช้ รวมถึงให้คำมั่นสัญญาในที่ประชุมแห่งนี้ว่าท่านจะให้ความสำคัญ กับคำสำคัญที่ผมได้นำเสนอไว้ไปดำเนินการในอีก ๔ ปีข้างหน้าครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณจิราพร สิ้นสุไพร นะครับ

นางสาวจิราพร สิ้นสุไพร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน ที่เคารพ ดิฉัน จิราพร สิ้นสุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๕ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพคะ เป็นที่ทราบกันดีว่าผลิตภัณฑ์มวลรวม

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๕๕/๒

ของประเทศ หรือ GDP ของไทยพึ่งพาการส่งออกถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นการค้าระหว่างประเทศจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมากค่ะ ดิฉันจึงเห็นด้วยที่รัฐบาลมีนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการเปิดประตูการค้าสู่ตลาดใหม่ ๆ โดยเร่งการเจรจากรอบความร่วมมือทางการค้าระหว่างประเทศ หรือ FTA ซึ่งเป็น ๑ ในนโยบายระยะกลางและระยะยาวเพื่อสร้างรายได้ สร้างโอกาส สร้างคุณภาพชีวิตให้กับคนไทยปรากฏอยู่ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีหน้า ๖ ถึงหน้า ๗ ท่านประธานที่เคารพค่ะปัจจุบันไทยมีความตกลงเสรีทางการค้า หรือ FTA ที่มีผลใช้บังคับแล้วทั้งหมด ๑๔ ฉบับซึ่งส่วนใหญ่เป็น FTA ที่สามารถสรุปการเจรจาและลงนามในช่วงรัฐบาลพรรคไทยรักไทย และรัฐบาลพรรคเพื่อไทย แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าในช่วง ๘-๙ ปีที่ผ่านมา แทบจะไม่มี FTA ฉบับไหนเจรจาจบเลย ผ่านมาเกือบ ๑ ทศวรรษ มีเพียงแค่ความตกลงเสรีทางการค้าอาเซียน-ฮ่องกง และความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค หรือ RCEP ที่สรุปการเจรจาและมีการลงนาม และถ้าจะบอกว่าการลงนามใน FTA ๒ ฉบับนี้เป็นผลงานของรัฐบาลชุดที่แล้วอย่างเดียวก็น่าจะไม่ได้อีก เพราะความตกลงเสรีทางการค้าทั้ง ๒ ฉบับ ที่เจรจาจบจนมีการลงนามแล้วก็บังคับใช้นั้นเป็นผลงานร่วมกันของประเทศ ASEAN ๑๐ ประเทศและประเทศคู่เจรจาที่ช่วยกันผลักดัน โดยเฉพาะความตกลง RCEP กว่า จะจบการเจรจาได้ใช้เวลานานกว่า ๘ ปีกว่าจะใช้บังคับครบทุกประเทศก็ปาเข้าไปเกือบปีที่ ๙ ปีที่ ๑๐ ดังนั้นดิฉันจึงไม่แปลกใจที่ FTA ไทย-สหภาพยุโรปจะมีความล่าช้าเป็นอย่างมาก ซึ่ง FTA ฉบับนี้เคยเริ่มเจรจาในสมัยนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร แต่ถูกสหภาพยุโรประงับการเจรจาไปเพราะว่ามีการทำรัฐประหารในปี ๒๕๕๗ จนรัฐบาลชุดที่ผ่านมาได้พยายามรื้อฟื้นการเจรจาใหม่ค่ะ แต่ปรากฏว่ากว่าจะขอเปิดเจรจาใหม่ได้ใช้เวลากว่า ๔ ปี ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านอย่างเวียดนามที่ได้เริ่มเจรจากับสหภาพยุโรปในเวลาใกล้เคียงกันกับไทย ตอนนี้เขาได้ใช้สิทธิประโยชน์จาก FTA กับสหภาพยุโรปเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ประเทศอินโดนีเซียเองตอนนี้ก็มีความคืบหน้าในการเจรจาความตกลงเป็นอย่างมาก ในขณะที่ประเทศไทยจนถึงวันนี้ที่ดิฉันอภิปรายอยู่ยังไม่ได้เริ่มการเจรจารอบแรกเลย เท่ากับว่าเกือบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา ไทยเสียโอกาสมหาศาลในเวทีการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้นจากนี้ไปเพื่อเร่งการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าระหว่างประเทศ ดิฉันสนับสนุนให้รัฐบาลชุดนี้ใช้รูปแบบแบบสมัยไทยรักไทย ภายใต้การนำ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๕๕/๓

ของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ที่ให้มีผู้แทนการค้าไทยเพื่อให้มีการกำหนดนโยบายจากฝ่ายบริหารไปพร้อมกับการเจรจาทางการค้า ซึ่งจะทำให้การเจรจาการค้าสำเร็จเร็วยิ่งขึ้น แตกต่างจากการใช้หน่วยงานราชการ หรือระบบราชการปกติในการเจรจาไปเรื่อย ๆ ทำให้ล่าช้า กินเวลาการเจรจานานไม่ทันกับการใช้ประโยชน์ ดังนั้นจึงเป็นงานใหญ่อีกชิ้นหนึ่งที่จะท้าทายฝีมือรัฐบาลชุดใหม่ชุดนี้เป็นอย่างมากค่ะ

- ๑๕๖/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๕๖/๑

ในประเด็นที่ ๒ ดิฉันอยากจะขออภิปรายสนับสนุนคือในเรื่องนโยบายหน้า ๙ ซึ่งรัฐบาลระบุไว้ว่าจะทำนโยบายการส่งเสริม Soft Power เพื่อยกระดับพัฒนาความรู้ความสามารถ และความคิดสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่าและสร้างรายได้ เบื้องต้นดิฉันคิดว่าเราต้องทำความเข้าใจก่อนว่าคำว่า Soft Power ไม่ได้เท่ากับคำว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์หรือ Creative Economy เราต้องไม่ดูเฉพาะมิติของการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพียงอย่างเดียว แต่เราต้องดูพูดถึงการสร้าง Soft Power ที่ให้มีอำนาจโน้มน้าวให้คนอยากที่จะมาใช้สินค้าและบริการที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของคนไทย ซึ่งที่ผ่านมาขาด Jigsaw อยู่ ๒ ตัวเป็น Jigsaw สำคัญ Jigsaw ตัวที่ ๑ ก็คือการพัฒนาคนให้เข้าสู่อุตสาหกรรม และ Jigsaw ตัวที่ ๒ ก็คือการทำให้สินค้าและบริการของไทยออกไปสู่ตลาดโลก ซึ่งในส่วนนี้ต้องใช้การต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นดิฉันจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะทำโครงการ ๑ ครอบครัว ๑ Soft Power ที่หลายท่านอาจต้องตั้งข้อสังเกตว่าเป็นการคิดใหญ่เกินไปหรือไม่ที่จะสร้างแรงงานทักษะ ๒๐ ล้านคน ซึ่งดิฉันก็ต้องเรียนว่า ใช่ค่ะ นี่คือการคิดใหญ่ เพราะพรรคเพื่อไทยต้องการที่จะใช้นโยบายนี้ในการยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ เปลี่ยนจากประเทศรายได้ปานกลางเป็นประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต ที่ผ่านมามีปัญหาเศรษฐกิจของประเทศเป็นปัญหาใหญ่ เราก็ต้องคิดใหญ่ ถ้าคิดเล็กเราไม่สามารถแก้ปัญหาใหญ่นี้ได้เลย ซึ่งโครงการ ๑ ครอบครัว ๑ Soft Power นี้จะเป็น Jigsaw ที่จะช่วยพัฒนาคนโดยการใช้ทักษะด้าน Soft Power ในการ Upskill Reskill พัฒนาแรงงานไทยให้เป็นแรงงานที่มีทักษะสูง ทำให้อย่างน้อย ๑ คนจากทุกครอบครัวทั่วประเทศมีโอกาสที่จะเข้ารับการอบรมฟรีตั้งแต่ระดับชุมชน อำเภอ จังหวัด ไปจนถึงระดับประเทศ แล้วก็ระดับสากล กลายเป็นเพชรเม็ดงามที่สามารถสร้างรายได้ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้คนไทยตั้งแต่ระดับฐานรากของประเทศไปจนถึงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ได้ประโยชน์จากนโยบาย Soft Power ซึ่งในการจัดอบรม ดิฉันคิดว่ารัฐบาลแทบไม่ต้องใช้งบประมาณในการสร้างศูนย์อบรมใหม่ เพราะเรามีโครงสร้างพื้นฐานสถานที่ องค์ความรู้มากมาย เรามีโรงเรียนกว่า ๓๐,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ วิทยาลัย มหาวิทยาลัยกว่า ๘๐๐ แห่ง มีศูนย์อาชีวศึกษา ศูนย์เรียนรู้ต่าง ๆ มากมายแล้วก็ยังมีภาคเอกชนที่พร้อมจะจัดหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาแรงงานเข้าสู่อุตสาหกรรมที่เขาทำธุรกิจอยู่ ภาครัฐ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๕๖/๒

มีหน้าที่แค่เชื่อมโยง สร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ หรือที่เราเรียกว่าการ Re-Matching Resources ซึ่งต้องเชื่อมความสนใจของประชาชน การอบรม การฝึกทักษะกับตลาดแรงงาน เข้าด้วยกัน ท่านประธานที่เคารพคะ นอกจากการพัฒนาคนผ่านโครงการ ๑ ครอบครัวยุคใหม่ ๑ Soft Power เราต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรม Soft Power เพื่อรองรับแรงงานทักษะ ดิฉันจึงสนับสนุนให้รัฐบาลตั้งหน่วยงานที่ชื่อว่า Thailand Creative Content Agency หรือเรียกสั้น ๆ ว่า THACCA ขึ้นมา ให้เป็นหน่วยงานกลางที่ต้องมีองค์ความรู้ มีอำนาจในการสั่งการ มีงบประมาณที่เพียงพอเพื่อผลักดันทุกอุตสาหกรรม Soft Power ให้เกิดขึ้นได้โดยเฉพาะ ทำให้ทุกองคาพยพขยับไปในทิศทางเดียวกัน เพราะที่ผ่านมาพิสูจน์แล้วว่า การใช้ระบบราชการปกติให้แต่ละกระทรวงต่างคนต่างขับเคลื่อน Soft Power เราไม่มีทางที่จะไปถึงฝั่งฝันได้ และดิฉันได้ทราบว่าหน่วยงาน THACCA นี้จะให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดทิศทางนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรม Soft Power ร่วมแก้ไขกฎหมายที่เป็นปัญหา รวมถึงการบริหารงบประมาณร่วมกัน ดังนั้นเท่ากับว่าปัญหาในด้านกฎหมายต่าง ๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาอุตสาหกรรม ปัญหาระบบการ Sensor ปัญหาระบบสวัสดิภาพ สวัสดิการของแรงงานและอื่น ๆ จะถูกพูดคุยภายใต้กลไกของหน่วยงานที่ชื่อว่า THACCA นี้ โดยมีตัวแทนผู้รู้จริงในแต่ละอุตสาหกรรมเข้าร่วมด้วยค่ะ

ท่านประธานที่เคารพคะ การพัฒนาอุตสาหกรรม Soft Power โดยหน่วยงาน THACCA ดิฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณแผ่นดินในการขับเคลื่อนมหาศาลเหมือนที่หลายท่านคิด เพราะว่าแม้งบประมาณภาครัฐจะมีจำกัด แต่เงินในภาคเอกชนมีมหาศาล ดังนั้นหน้าที่ภาครัฐคือการอำนวยความสะดวก ส่งเสริมภาคเอกชนงบประมาณภาครัฐควรจะถูกใช้ไปในการชี้้นำการลงทุน ทำให้เอกชนเห็นโอกาสแล้วก็มีใจที่จะลงทุน เราก็จะมีเม็ดเงินอีกมหาศาลจากภาคเอกชนเข้ามาช่วยกันขับเคลื่อนอุตสาหกรรม Soft Power

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๕๗/๑

และที่สำคัญที่สุดดิฉันคิดว่าหน่วยงาน THACCA นี้ต้องใช้กฎหมายพระราชบัญญัติในการจัดตั้ง เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการทำนโยบาย ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนรัฐบาลหน่วยงานนี้ก็ยังคงอยู่ สามารถสานต่อนโยบาย Soft Power ได้ในอนาคต ไม่ต้องล้มลุกคลุกคลานเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่ผ่านมา ท่านประธานที่เคารพคะ นับแต่รัฐบาลพรรคไทยรักไทยที่ได้เคยวางรากฐานในการสร้าง Soft Power ของประเทศไทยเอาไว้ผ่านการสร้างศูนย์ TCDC โครงการครัวไทยสู่ครัวโลก โครงการ OTOP โครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น แล้วก็อีกหลายโครงการเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ดิฉันคิดว่านี่น่าจะเป็นครั้งแรกหลังจากที่รัฐบาลไทยรักไทยที่รัฐบาลชุดนี้ให้ความสำคัญกับการทำนโยบาย Soft Power อย่างจริงจัง ดิฉันจึงขอส่งกำลังใจไปยังรัฐบาลได้ทุ่มเททำงานอย่างหนักเต็มกำลังความสามารถ ผลักดันนโยบายที่คิดใหญ่เพื่อแก้ปัญหาใหญ่ของประเทศ ใช้นโยบายเหล่านี้ในการพลิกฟื้นเศรษฐกิจสร้างความกินดีอยู่ดีให้กับพี่น้องประชาชนค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขอชี้แจง เชิญครับ

นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ดิฉัน นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จากที่ได้มีท่านสมาชิกได้อภิปรายมีข้อซักถาม ดิฉันขออนุญาตชี้แจงผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมภาคบริการและการท่องเที่ยว เป็นที่มาของข้อเสนอแนะที่ดีจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ซึ่งหลายข้อเสนอแนะอยู่ในกระบวนการแก้ไข แต่บางส่วนอาจจะยังติดปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องใช้เวลาในการแก้ไขให้รอบคอบ ซึ่งหลังจากที่รัฐบาลได้เริ่มเข้ามาทำงาน ดิฉันมั่นใจว่าในทุกข้อเสนอแนะและทุกปัญหาจะถูกแก้ไขอย่างเป็นระบบและดำเนินการในเชิงรุกเพื่อสร้างรายได้เข้าสู่เศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็ว

ตอบข้อห่วงใยเรื่องปัญหาข้อกัฏวลเรื่องธุรกิจสีเทา เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ด้านลบของประเทศและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งที่ผ่านมา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๕๗/๒

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ให้ความสำคัญมาโดยตลอด ทั้งนี้ถือเป็นนิมิตหมายที่ดีที่จะมีการลงนามความร่วมมือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของไทย และกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของจีน โดยบริหารจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ส่วนในเรื่องของการยกเว้น Visa ที่กล่าวว่า การยกเว้น Visa เพื่อการกระตุ้นการท่องเที่ยวจะทำให้คนไทยเสียโอกาสในการทำธุรกิจ ประเทศจะเต็มไปด้วยธุรกิจสีเทา มีคนไม่ดีเข้ามาแย่งงาน ขอแบ่งเรื่องมาดังนี้

อย่างแรก เรื่องธุรกิจสีเทาและธุรกิจที่ผิดกฎหมายทุกประเภทเป็นเรื่องที่ต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นความผิดที่เกิดจากประเภทใดก็ตาม ส่วนอย่างที่สอง จำนวนนักท่องเที่ยวจีนกว่า ๒.๒๓ ล้านคนที่เข้ามาตั้งแต่ต้นปีนี้สามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวแล้วกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เราไม่ควรจะเหมาว่าทั้งหมดนั้นเข้ามาทำธุรกิจแย่งคนไทย หรือทำธุรกิจผิดกฎหมายไปเสียทั้งหมด แต่หากว่าเราพบว่ามีการกระทำผิดเราต้องใช้กฎหมายดำเนินการอย่างเด็ดขาด ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการที่นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้นจะสามารถเพิ่มโอกาสอีกหลายประการให้กับเมืองไทย รวมถึงเมืองรองอื่น ๆ ที่จะเติบโตไปด้วยกันด้วย โอกาสที่เศรษฐกิจและการเงินจะเคลื่อนที่เร็วที่สุดมาจากภาคอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ดิฉันขอเรียนว่ากรณีที่มีคนไม่ดีเข้ามาในรูปแบบของนักท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยวได้มีมาตรการกวดขัน ปรามปรามและตรวจตรานักท่องเที่ยวที่ไม่ดี โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเข้าสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ จัดให้มีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ๒๔ ชั่วโมง และจัดให้มี Application เพื่อให้นักท่องเที่ยว Download เพื่อสามารถขอความช่วยเหลือและแจ้งข้อมูลให้กับตำรวจท่องเที่ยว ๒๔ ชั่วโมงเช่นเดียวกัน จึงทำให้การช่วยเหลือ การจับกุม การตรวจตรา และการป้องกันปรามปรามนักท่องเที่ยวที่ไม่ดีนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอย่างแน่นอน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๕๘/๑

ส่วนในเรื่องปัญหา PM2.5 ที่จังหวัดเชียงใหม่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากหลากหลายปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ เรื่องนี้อยู่ในแผนงานของท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้แถลงไปแล้วว่าจะต้องดำเนินการแก้ไขการนำเรื่อง PM2.5 มาเป็นประเด็น ดิฉันคิดว่ามันจะส่งผลให้เราเสียโอกาสในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและในมิติอื่น ๆ ที่เป็นจุดแข็งของจังหวัดเชียงใหม่ค่ะ

และสุดท้ายค่ะ ขออนุญาตชี้แจงในเรื่องของรายได้จากนักท่องเที่ยว ๓ ล้านล้านบาทที่ได้พูดถึง เราหมายถึงว่ารายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติเท่านั้นนะคะ ซึ่งเพิ่มจาก ๑.๙ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๖๒ ที่เป็นจุด Peak ของเราก่อนที่จะเข้าสู่ช่วงของโควิด ท้ายที่สุดนี้ปัญหาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานี้ทางกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาไม่ได้นิ่งนอนใจ และจะขอทำงานเชิงรุก บูรณาการกับทุกกระทรวงและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด เพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงการท่องเที่ยวมาซึ่งความยั่งยืนทั้งในเชิงคุณภาพและเศรษฐกิจค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปทางวุฒิสมาชิกขออีก ๒ ท่าน คุณพิศาล มาฉวนพัฒน์ กับคุณปานเทพ กล้าณรงค์ราญ เชิญคุณพิศาลครับ

นายพิศาล มาฉวนพัฒน์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายพิศาล มาฉวนพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ การบริหารราชการที่ผ่านมาประเทศไม่เคยขาดแผนยุทธศาสตร์ ไม่เคยขาดแผนปฏิบัติการหรือแผนใด ๆ ไม่เคยขาดประเด็นที่จะเป็นวาระแห่งชาติ และมีคณะกรรมการระดับชาติระดับจังหวัดในแทบทุกเรื่อง แต่ดัชนีชี้วัดปัญหาหลักของประเทศกลับแย่ลง เช่น ความเหลื่อมล้ำ หนี้สินในภาคเกษตรและครัวเรือน มลพิษในอากาศ การทุจริต หรือการตายก่อนวัยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ในคำแถลงนโยบายรัฐบาลไม่ได้บอกว่าดัชนีชี้วัดปัญหาสำคัญข้างต้นนี้จะดีขึ้นเป็นเท่าไร เมื่อใด เพื่อประชาชนจะได้ติดตามด้วยความหวัง เช่นรัฐบาลไทยได้สัญญา กับสหประชาชาติว่าจะลดการตายก่อนวัยของคนไทยจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรังให้เหลือร้อยละ ๒๕ ภายในปี ๒๕๖๘ แต่ถ้าฟังจากคำแถลงนโยบายด้านสาธารณสุขเข้าวันนี้แทบไม่มีอะไรใหม่ ดังนั้นตัวเลขร้อยละ ๗๔ ในขณะนี้ดูถ้าจะเพิ่มขึ้นมากกว่าลดลงใน ๒ ปีข้างหน้า รัฐบาลจึงควรประกาศเป้าหมายวางตัวชี้วัดอย่างชัดเจน และลงมือทำ เช่นยกระดับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๕๘/๒

การรณรงค์ด้านหวาน เค็ม มัน ให้โยงถึงความเสี่ยงถึงโรคมะเร็ง เพื่อให้คนนึกคิด ลด เลิก พฤติกรรมเสี่ยง สร้าง Application บันทึกตัวชี้วัด เช่น ดัชนีมวลกาย ค่าน้ำตาล ไขมัน โซเดียมในเลือด จำนวนก้าวเดินในแต่ละวัน ใช้คำนวณเป็นเงินรางวัลสุขภาพดีมีคืน แจกทุกไตรมาสให้กับประชาชนที่ดูแลสุขภาพตัวเอง ซึ่งน่าจะดีกว่าการแจกเงินดิจิทัล กับทุกคนแบบครั้งเดียวจบ ลงทุนแบบนี้เพื่อลดค่ายา ค่ารักษา จะคุ้มค่าแน่นอน เพราะตัวเลขความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากโรคมะเร็ง หัวใจ เบาหวาน ขณะนี้มีมากถึงปีละ ๑.๖ ล้านล้านบาท หรือร้อยละ ๙.๗ ของ GDP ท่านประธานครับ การจะบริหารราชการ แบบหวังผลสัมฤทธิ์ รัฐบาลต้องกล้าปลดล็อกระเบียบปรับโครงสร้างหน่วยงานและวิธีการ จัดสรรงบประมาณ เช่นถ้าจะสร้างรายได้จากอุตสาหกรรมเชิงรุกในตลาดใหม่ รัฐบาลควร เพิ่มความรับผิดชอบให้กระทรวงการต่างประเทศสามารถปรับอัตราค่าจ้างของสถานทูต สถานกงสุลได้อย่างคล่องตัว ลดขนาดในตลาดเดิม เปิดขยายในตลาดใหม่ สามารถกำหนด ค่าตอบแทนลูกจ้างท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจให้พอเทียบเคียงได้กับบริษัทข้ามชาติ มีการจัดทำ บัญชีรายการที่หมายถึงบูรณาการจริง ๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่เต็มเต็มในสิ่งที่ผู้ประกอบการ ภาคเอกชนไทยต้องการ ท่านประธานที่เคารพ ท่านนายกรัฐมนตรีอยากได้อะไรที่ได้ผลทันใจ Quick Win ผมขอเสนอเรื่องที่ทำได้ที่ทันที ได้ใจประชาชนทันที จะช่วยลดรายจ่าย เพิ่มรายรับ ทำให้ประเทศสง่างามเทียบได้กับประเทศพัฒนาแล้ว

Quick Win ข้อที่ ๑ แก้วพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ในต่างประเทศ ให้รัฐมนตรีและข้าราชการเดินทางได้ไม่เกินชั้นธุรกิจ ลดการเดินทางไปดูงาน ตรวจเยี่ยมสำนักงาน โดยเฉพาะในปีสุดท้ายของหัวหน้าคณะก่อนเกษียณราชการ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จිරนุช ๑๕๙/๑

Quick Win ข้อที่ ๒ เก็บค่าธรรมเนียม Visa กับทุกประเทศในอัตราเดียวกับที่เราเรียกเก็บจากคนไทย แต่ทำให้สะดวกกว่า เร็วกว่า ทำได้แบบนี้จะช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองในการเจรจาให้หนังสือเดินทางไทยเข้าได้หลายประเทศโดยไม่ต้องเสียค่า Visa ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีปรารถนา และเพื่ออำนวยความสะดวก รัฐบาลควรออก Visa ท่องเที่ยวระยะยาวเช่น ๕ ปี แทน Visa Free เพราะ Visa Free จะได้แค่ทำยอดปริมาณแบบไม่สนใจคุณภาพ การออก Visa ระยะยาวจะช่วยเพิ่มรายได้เข้าประเทศถึงหลัก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาททุกปีซึ่งควรนำไปสนับสนุนธุรกิจท่องเที่ยวของชาวบ้านในพื้นที่ รักษาสภาพแวดล้อม เพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสำคัญยิ่งกว่า Visa Free มากมาย

สุดท้ายครับท่านประธาน ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงว่าจะสนับสนุนจัดการปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเด็ดขาด ประชาชนจะเฝ้าติดตามครับ ผมจึงขอสร้างความหวังว่าท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีทั้งคณะจะวางตนเป็นแบบอย่างในการสร้างวัฒนธรรม การแสดงความรับผิดชอบ Accountability เช่น อารยะประเทศที่เป็นประชาธิปไตย ให้กลายเป็นเรื่องปกติของการเมืองไทย ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณปานเทพ กล่าวณรงค์ราษฎร์ ครับ

นายปานเทพ กล่าวณรงค์ราษฎร์ (สมาชิกวุฒิสภา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายปานเทพ กล่าวณรงค์ราษฎร์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออภิปรายเกี่ยวกับการแถลงนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการต่อต้านคอร์รัปชันของรัฐบาล ผมเห็นด้วยกับท่านนายกรัฐมนตรีที่กล่าวว่าข้อกฎหมายที่ไม่ทันสมัยต่อสถานการณ์บ้านเมืองเป็นต้นเหตุของอุปสรรคปัญหาคอร์รัปชัน สินบน อาชญากรรม ยาเสพติดที่ทวีความรุนแรงต่อระบบการเมืองและระบบราชการของประเทศไทย นอกจากนั้นท่านนายกรัฐมนตรียังได้กล่าวต่อสาธารณะเมื่อสัปดาห์ที่แล้วว่ารัฐบาลนี้ไม่เห็นด้วย และไม่ยอมรับการโยกย้ายที่ไม่เป็นธรรม เช่น เส้นสาย เรื่องส่วย เรื่องการซื้อขายตำแหน่ง และจะแก้ไขปัญหานี้ให้ดีขึ้น ซึ่งผมเห็นด้วยกับนโยบายนี้เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากองค์กรเพื่อความโปร่งใสได้ประเมินปัญหาคอร์รัปชันของประเทศไทย มีสาเหตุหลักมาจากการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จිරนุช ๑๕๙/๒

อันสืบเนื่องมาจากระบบอุปถัมภ์พวกพ้องทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐขาดจิตสำนึกในการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อประชาชนตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ด้อยโอกาสเป็นอย่างมากครับ และเพื่อให้นโยบายการต่อต้านคอร์รัปชันในเรื่องการประพัตมิชอบของรัฐบาลประสบความสำเร็จ ผมมีข้อเสนอต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

ประการแรก ท่านนายกรัฐมนตรีควรนำมาตรฐานจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมติสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๙ และเป็นพันธกรณีของประเทศไทยในฐานะรัฐภาคี ตามอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านคอร์รัปชัน ค.ศ. ๒๐๐๓ มากำหนดเป็นมาตรฐานในการบังคับใช้กับรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนดังนี้

๑. ไม่พึงใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของตนในการแสวงหาประโยชน์ ทั้งประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ทางด้านการเงินอันไม่สมควร ตลอดจนการเข้ารับตำแหน่งหน้าที่อื่นใดอันมีลักษณะที่ขัดกับตำแหน่งหน้าที่ในบทบาทของตน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๑๖๐/๑

๒. พึงแจ้งประโยชน์ของธุรกิจการค้าและการเงิน หรือธุรกิจอื่น ๆ ใด ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ขัดกันตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ ของตนโดยกฎหมาย หรือนโยบายในการให้บริการ

๓. ไม่พึงใช้เงิน ทรัพย์สิน หรือบริการ หรือข้อมูลซึ่งได้จากการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อกิจการอื่นใด อันไม่เกี่ยวข้องกับงานในตำแหน่งหน้าที่ โดยไม่สมควรอย่างเด็ดขาด

๔. พึงปฏิบัติตามมาตรการซึ่งกำหนดโดยกฎหมายและนโยบายในการบริหาร เพื่อมิให้ใช้ผลประโยชน์ในตำแหน่งหน้าที่เดิมของตนโดยไม่สมควร เมื่อพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่นั้นไปแล้ว

ประการที่ ๒ รัฐบาลควรเร่งรัดการตรากฎหมายที่เป็นพันธกรณีตาม อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการคอร์รัปชัน ค.ศ. ๒๐๐๓ และบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญที่มีเจตนาป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ เช่น กฎหมายการขัดกัน แห่งผลประโยชน์ กฎหมายติดตามทรัพย์สินจากการคอร์รัปชัน กฎหมายแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ของรัฐในระบบคุณธรรม และการแจ้งประโยชน์อื่นใดนอกเหนือจากรายได้ที่ได้รับทาง ราชการให้กับผู้บังคับบัญชาระดับเหนือตนโดยเร็ว

ประการที่ ๓ รัฐบาลควรเร่งรัดการปรับปรุงระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและพัฒนา หรือที่เรียกว่า OECD เพื่อความโปร่งใสโดยเร็ว นอกจากนั้นรัฐบาลควรจะทำบันทึก ความเข้าใจ หรือ MOU ในการต่อต้านคอร์รัปชันกับมิตรประเทศให้มากที่สุดเช่นเดียวกับ นานาประเทศที่ทำแล้ว ไม่ว่าจะเป็นประเทศเวียดนาม หรือประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งจะทำให้ นานาอารยประเทศเชื่อมั่นประเทศไทยในด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมากขึ้น ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าถ้ารัฐบาลได้กรุณาพิจารณาดำเนินการตามนโยบายทั้ง ๓ ประการนี้จะทำให้ ปัญหาคอร์รัปชันของประเทศลดน้อยถอยลง และจะมีผลทำให้ดัชนีการรับรู้การคอร์รัปชัน หรือที่เรียกว่า CPI ของประเทศไทยดีขึ้นอย่างแน่นอน ขอขอบคุณท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณกฤติทัช แสงธนโยธิน แล้วก็ต่อกับคุณณรงค์เดช อุฬารกุล เชิญคุณกฤติทัชครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๑๖๐/๒

นายกฤติทัช แสงธนโยธิน (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายกฤติทัช แสงธนโยธิน สส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคใหม่ และในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ วันนี้ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเศรษฐา และคณะรัฐมนตรีได้มาแถลงนโยบายต่อรัฐสภาแห่งนี้ ดูจากนโยบายที่ท่านได้แถลง ผมเอง ก็ดูโดยภาพรวมแล้ว OK ในนโยบายที่ท่านแถลงมา แต่นั่นคือเป็นตามลายลักษณ์อักษร ตามที่ท่านพูดมานั้นนโยบายมันจะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ต้องดูผลการดำเนินงานต่อจากนี้ไป แต่สิ่งหนึ่งที่ผมตรงใจและโดนใจของผมมากที่สุดนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบาย ก็คือเรื่องของนโยบายเรื่องแรกเลย ในหน้า ๕ ในเรื่องของการกระตุ้นเศรษฐกิจที่กล่าว เป็นจุดเริ่มต้นของการพลิกฟื้นเศรษฐกิจ อันนี้ครับนโยบายแรกที่ท่านพูดนี้คือเรื่อง การแก้ปัญหาหนี้สินในทางภาคเกษตร และภาคธุรกิจ ภาคประชาชน ตรงนี้ผมเห็นด้วย ในนโยบายนี้ที่ท่านหยิบเรื่องนี้มาเป็นประเด็นแรกในเรื่องที่จะทำสิ่งแรก เพราะนโยบาย ของพรรคใหม่ที่เราได้มีการทำนโยบายขึ้นมา คือเรื่องการยกเลิกเครดิตบูโร และเราจะต้อง แก้ปัญหาหนี้สินให้กับพี่น้องประชาชนคนไทย ไม่ว่าจะเป็นหนี้สินที่เกิดจากภาคครัวเรือน ภาคเกษตรกรรม และภาคอื่น ๆ SMEs กิจดี หรือภาคธุรกิจรายเล็กรายน้อยก็ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาสำคัญที่ถูกกละเลยมานาน แล้วก็ไม่ได้มีการแก้ไขอย่างจริงจังในอดีต ที่ผ่านมา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๑๖๑/๑

ย้อนกลับไปดูในปีที่แล้ว หนี้ภาคครัวเรือนตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาประชากรไทย ได้มีการกู้หนี้ยืมสินเป็นจำนวนมากทำให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนสูง อยู่ในเกณฑ์สูงมาก ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเปิดเผยในไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๕ ไทยมีหนี้สินครัวเรือนอยู่ที่ ๑๔.๙๐ ล้านล้านบาท คิดเป็น ๘๖.๘ เปอร์เซ็นต์ต่อ GDP และมีข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทยชี้ว่ายอดหนี้คงค้างที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในไตรมาส ๔ ของปี ๒๕๖๕ อยู่ที่ ๑.๔๐ แสนล้านบาท คิดเป็น ๒.๖๒ เปอร์เซ็นต์ต่อสินเชื่อโดยรวมนะครับ ซึ่งหนี้ตรงนี้มาจาก ๓ ตัวก็คือ ๑. หนี้บัตรเครดิต ๒. หนี้ที่อยู่อาศัย ๓. หนี้นานยนต์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าพี่น้องประชาชนคนไทยเป็นหนี้มากมายมหาศาล การเข้าไม่ถึงแหล่งเงินทุน การเป็นหนี้เป็นสินที่รุมเร้านี้มันก่อให้เกิดปัญหามากมายทำให้คุณภาพชีวิตที่พี่น้อง ไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตรกรรมก็ดี หรือผู้ประกอบการรายย่อย หรือแม้แต่หนี้ภาคครัวเรือนต่าง ๆ ก็ดี ไม่มีโอกาสที่จะได้เติบโต หรือใช้ชีวิตอย่างปกติสุข เพราะปัญหาเรื่องหนี้สิน เพราะฉะนั้นการที่ท่านนายกรัฐมนตรีหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพูดเป็นประเด็นแรก ผมมองว่ามันเป็นเรื่องที่ดีแล้วก็จะอยากให้ท่านทำ แล้วก็อยากให้ทำให้สัมฤทธิ์ผลด้วยซ้ำไป ซึ่งตรงนี้ผมจะรอดูและติดตาม และที่สำคัญตรงกับนโยบายของพรรคใหม่ที่เรามีการวางแนวทางเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจน แต่โดยลำพังที่ผมเองไม่สามารถจะทำตรงนี้ได้ ผมก็ฝากท่านนายกรัฐมนตรีไปแก้ปัญหาเรื่องนี้ครับ

ในประการต่อมา การที่พี่น้องที่บอกว่าท่านพูดต่อไปในประเด็นเรื่องการพักหนี้ การพักหนี้เป็นแค่ปัญหาปลายเหตุในส่วนของเกษตรกรรม ผมอยากให้ท่านหาวิธีแก้ปัญหาในเรื่องของการไม่ก่อให้เกิดหนี้จากภาคเกษตรกรรม ซึ่งที่ผ่านมานโยบายของรัฐในหลาย ๆ ครั้ง ที่ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องหนี้ภาคเกษตร แล้วก็สร้างผลกระทบต่อน้องภาคเกษตรกรรมทำให้เป็นหนี้เป็นสินต้องเอาที่ไร่นาไปจำนองกับธนาคาร ธ.ก.ส. แต่สุดท้ายทุกวันนี้ยังมีหนี้สินมากมาย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข แต่ไม่ใช่เฉพาะการแก้ไขเรื่องการพักหนี้ แต่ต้องแก้ปัญหามาเพื่อไม่ให้เกิดหนี้ขึ้นมาจากนโยบายของรัฐนะครับ

ในประเด็นต่อมาอันนี้ก็สำคัญ อันนี้ก็ตรงกับนโยบายของพรรคใหม่ก็คือ ในหน้า ๘ บอกว่านอกเหนือจากรายได้ที่จะเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อการเลี้ยงชีพแล้วรัฐบาลมีความตั้งใจที่จะสร้างและขยายโอกาสให้กับประชาชนผ่านการดำเนินนโยบายดังต่อไปนี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๑๖๑/๒

นโยบายแรก ก็คือทำให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์เพื่อสร้างโอกาสในการมีอาชีพรายได้และความมั่นคงในชีวิต โดยรัฐบาลจะเร่งรัดดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน มีชีวิตที่มั่นคง พิจารณาเอกสารสิทธิ การใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนดเพื่อให้สามารถนำไปต่อยอดให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้นำมาพัฒนาที่ดินเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระยะยาว ซึ่งตรงนี้ผมบอกตรง ๆ ว่าที่ผ่านมาในอดีต ไม่มีรัฐบาลไหนที่จะแก้ปัญหาเรื่องที่ดินได้อย่างจริงจัง ผมเองผมอยากจะเสนอแนะ อันนี้เพราะว่าในฐานะที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะมีโอกาสในการที่แก้ปัญหาให้พี่น้องได้อย่างเบ็ดเสร็จในเรื่องของปัญหาที่ดิน ผมอยากจะให้ทางท่านนายกรัฐมนตรีรับข้อเสนอแนะของผมไปพิจารณาว่าเป็นไปได้ไหมครับว่าประเทศไทยเราจะต้องออกโฉนดทั้งประเทศเสียที ด้วยการออกมันทุกตารางนิ้วเลยมันจะได้ไม่มีการรื้อกล้าที่ดิน เขาใหญ่ก็ออกได้ครับ เราใช้แผนที่ดาวเทียมออกโฉนดได้เลย ทุกวันนี้เราใช้ทั้งของที่ดิน ของทหาร วันนี้เราใช้แผนที่เดียวกันได้ไหมครับ ออกโฉนดทั้งประเทศ อบต. เรามีทุกตำบล เรามีเทศบาล เรามีหน่วยงานของรัฐที่สามารถดำเนินการออกโฉนดที่ดินได้ เราสามารถดำเนินการออกโฉนดได้ภายใน ๕ ปี โดยที่ไม่ต้องรอจนทุกวันนี้เราไม่รู้จะออกโฉนดได้เมื่อไร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราควรจะดำเนินการให้เร็วไม่ควรจะมีโฉนด ไม่ควรจะมี น.ส. ๓ ไม่ควรจะมี ส.ป.ก. ไม่ควรจะมีเอกสารสิทธิที่มีอะไรเยอะแยะไปหมดเลยทุกวันนี้ ออกมันเป็นโฉนดทุกชนิดทุกอย่างเลย เหลืออย่างเดียวเพียงแค่ไปแยกประเภทสีของโฉนดออกไปว่า อันไหนห้ามโอน อันไหนโอนได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันจะทำให้เกิดอุปการ แล้วก็ไม่ต้องมานั่งถกเถียงกันว่า ส.ป.ก. เฉพาะเกษตรกรรมเท่านั้น โฉนดห้ามโอน แปรสภาพมาจากนิคมอะไรต่าง ๆ อย่างนี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันเป็นปัญหาที่มันซับซ้อน ซ่อนเงื่อนเยอะแยะมากมาย แต่วันนี้ถ้าเราออกโฉนดได้นี้ทุกอย่างจบครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๑๖๒/๑

แล้วที่สำคัญ สำคัญที่สุดคือการจะไม่ให้ที่ดินไปอยู่ในมือของนายทุน คือมันต้องมีการจำกัดสิทธิการถือครองที่ดิน ไม่ใช่ว่าใครมีเงินก็ซื้อที่ดินได้เป็นล้านไร่ เป็นหมื่นไร่ เป็นแสนไร่ แต่ถามว่าพี่น้องประชาชนอีกมากมาย ไม่มีแม้แต่ที่อยู่อาศัย ไม่มีแม้แต่ที่ดินทำกิน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมอยากจะฝากรัฐบาล ผมเห็นในแนวทางที่ท่านนายกรัฐมนตรีตั้งใจในการที่จะแก้ปัญหาเรื่องที่ดิน ผมฝากแนวทางนี้ไว้ให้รัฐบาล นำนโยบายนี้ไปสานต่อ หรือเอาไปปรับใช้เพื่อให้มันมีเอกสารชนิดเดียว คือโฉนดที่ดิน เพราะฉะนั้นถ้าแก้ไขสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ การซื้อขาย การอะไรต่าง ๆ มันอยู่ในกรอบอยู่แล้ว มันไม่มีเอกสารห้ามทำโน่นทำนี่อะไร ผมว่ามันจะทำให้มูลค่าของที่ดินที่พี่น้องเกษตรกร เขาถืออยู่ในมือ เขจะมีสิทธิในการที่จะเอาที่ดินไปเป็นหลักประกันในการค้าประกันก็ได้ หรือไปเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินก็ได้ ซึ่งจากตรงนี้จะทำให้เขาเข้าถึงแหล่งเงินทุน แล้วก็ สามารถที่จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และที่สำคัญไม่ต้องไปกู้หนี้ยืมสินนอกระบบ ทุกวันนี้ ปัญหาหนี้สินนอกระบบก็เป็นปัญหาสำคัญที่ผมเอง เห็นทางท่านนายกรัฐมนตรีพูดถึงแต่เรื่อง การเข้าถึงแหล่งเงินทุน แต่การแก้ปัญหาเรื่องหนี้นอกระบบในนโยบายเท่าที่ผมดูยังไม่เห็น ในความชัดเจนตรงนี้ ผมอยากจะให้ทางหน่วยงานของรัฐเปิดโอกาสให้มีการทำอาชีพปล่อยกู้ โดยการขึ้นทะเบียนอะไรต่าง ๆ ก็ดีทำให้มันชัดเจน วันนี้มีต่างชาติมาปล่อยเงินกู้ มีการออกข่าวต่าง ๆ มากมาย อ้างผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมือง แล้วก็ทำธุรกิจอย่างเป็นล่ำเป็นสัน แต่คนไทยถูกรีดนาทาเร้นจากดอกเบี้ยมหาโหด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ครับ การที่ถ้าจะแก้ปัญหา เรื่องหนี้สินมันจะต้องแก้เชิงโครงสร้างทั้งหมด จะต้องไม่ให้มีหนี้นอกระบบ ไม่มีการคิด ดอกเบี้ยเกินอัตรา หรือสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าทำได้พี่น้องประชาชนคนไทยในประเทศเรา จะไม่ได้ติดขัดปัญหาเรื่องการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และเราจะไม่เป็นหนี้ในระยะยาว แล้วเราจะไม่เป็นหนี้กันชั่วนาตาปี ที่สำคัญเราจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และเราสามารถ แข่งขันกับคนประชากรทั้งโลกได้ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผมอยากจะฝาก ท่านประธานฝากไปยังท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีชุดนี้ให้ช่วยดำเนินการแก้ปัญหา เรื่องนี้อย่างจริงจัง กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณณรงค์เดช อุฬารกุล ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๑๖๒/๒

นายณรงเดช อุฬารกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายณรงเดช อุฬารกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้ศึกษาแนวนโยบายด้านการเกษตรที่รัฐบาลได้แถลงต่อรัฐสภา เป็นนโยบาย ๓ ย่อหน้า ๑๕ บรรทัด เอกสาร ๑๔ หน้ามีคำว่าเกษตรกรอยู่ ๖ คำ รัฐบาลเขียนว่ารัฐบาลจะสร้างรายได้ในภาคการเกษตรโดยใช้ตลาดนำนวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ เป็นการพูดปากเปล่า ไม่มีวิธีการ ไม่มีเป้าหมาย ไม่มีกลุ่มเป้าหมาย ไม่มีตัวชี้วัด ท่านกล่าวไว้หลายทีในคำแถลงนโยบายเรื่องการสนับสนุนเทคโนโลยี แต่ไม่มีที่ไหนเลยที่ท่านพูดว่าจะเอาเงินงบประมาณมาจากไหน จะใช้เงินเท่าไร ที่ท่านพูดว่าจะเพิ่มรายได้ภาคการเกษตร ๓ เท่า ใน ๔ ปี ท่านใช้หาความนิยมนาเสียงในช่วงการเลือกตั้งกับเหลือเพียงทำให้รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ภายในระยะเวลา ๔ ปี โดยท่านไม่บอกว่าในแต่ละปีจะเพิ่มขึ้นเท่าไร ท่านประธานครับ ผมเห็นปัญหาอย่างน้อย ๒ ปัญหา ผมมี ๓ ทางออก

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายณรงเดช อุฬารกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ปัญหาแรก นโยบายฉบับนี้ผมไม่เห็นถึงความทุ่มเทของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาเร่งด่วน หรือเข้าใจโครงสร้างที่บิดเบี้ยวของภาคการเกษตร ผมขอเริ่มจากเรื่องหมู ๆ หมูก่อน หรือหมูเถื่อนที่ถูกลักลอบนำเข้าประเทศไทย ที่อาจมีปริมาณมากถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของเนื้อหมูที่อยู่ในตลาดกำลังทำร้ายผู้เลี้ยงสุกร รัฐบาลอยู่ปละละเลยให้มีการนำเข้าหมูอย่างผิดกฎหมาย ทุกวันนี้เกษตรกรผู้เลี้ยงหมูต้องเป็นผู้ชี้เบาะแส และนำจับหมูเถื่อนด้วยตัวเอง ท่านประธานครับ วันก่อนผมเห็นข่าวท่านอธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศสงครามกับหมูเถื่อน ท่านให้ข่าวว่ามีการบังคับใช้กฎหมายแล้ว ๒๓๘ คดี มีของกลาง ๑,๑๔๒ ตัน มูลค่ารวม ๑๙๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ เมื่อเทียบกับมูลค่าหมูเถื่อนที่ถูกนำเข้ามาในปี ๒๕๖๕ ที่มีมูลค่าสูงถึง ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท สะท้อนถึงความด้อยประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาในการจัดการปัญหาหมูเถื่อน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๖๓/๑

ท่านประธานครับ ในขณะที่เกษตรกรในประเทศไทยขายหมูได้เพียงกิโลกรัมละ ๖๐ บาท เกษตรกรจากต่างประเทศสามารถส่งหมูข้ามน้ำข้ามทะเลใส่ตู้เย็นมาขายในบ้านเราได้ในราคาเพียงกิโลกรัมละ ๓๐ บาท ในช่วง ๓-๔ ปีที่ผ่านมา เกษตรกรผู้เลี้ยงหมูต้องพบปัญหาราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์แพงขึ้นอย่างมาก กากถั่วเหลืองแพงขึ้น ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์แพงขึ้น ๒๙ เปอร์เซ็นต์ ข้าวสาลีแพงขึ้น ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ปลาเยลลี่ และมันเส้นแพงขึ้น ๒๙ เปอร์เซ็นต์ ๒ ปีที่ผ่านมา ราคาอาหารหมูแพงขึ้น ๒๒ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ราคาสุกรเท่าเดิม เกษตรกรถูกซ้ำเติมด้วยปัญหาการระบาดของโรคคอตีบแอฟริกา ในสุกร ทำให้ผู้เลี้ยงหมูรายย่อยต้องหันไปทำอาชีพอื่น ท่านประธานครับ ปัญหามังคุด ล้นตลาด สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้มีการรายงานผลพยากรณ์ผลผลิตมังคุดปี ๒๕๖๖ ตั้งแต่ปีที่แล้วว่าผลผลิตมังคุดจะมากขึ้น บอกด้วยซ้ำว่าจะมากขึ้นทางภาคใต้ แต่ก็ไม่มีใครเตรียมการรับมือครับ ปลอ่ยให้มังคุดล้นตลาดจนเหลือกิโลกรัมละ ๕ บาท จากต้นทุนการผลิตกิโลกรัมละ ๒๐ บาท ปัญหามะพร้าวราคาตกต่ำ ประเทศไทยมีการนำเข้ามะพร้าวแกลงเพื่อทดแทนผลผลิตมะพร้าวที่เสียหายจากโรคและแมลงระบาดในปี ๒๕๖๐ เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมแปรรูป หลายปีที่ผ่านมาพี่น้องเกษตรกรได้ปลูกมะพร้าวขึ้นมาทดแทนจนผลผลิตกลับมาเท่าเดิม สามารถผลิตมะพร้าวได้ถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของความต้องการในตลาดในแต่ละปี ทำให้เหลือความต้องการนำเข้ามะพร้าวเพียง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ ทั้ง ๆ ที่มะพร้าวไม่เพียงพอต่อการแปรรูป แต่มะพร้าวกลับมีราคาตกต่ำ เพราะหน่วยงานภาครัฐปล่อยปละละเลยให้มีการนำเข้ามะพร้าวในช่วงเดียวกันกับที่ผลผลิตมะพร้าวในประเทศออกสู่ตลาด กดดันราคามะพร้าว ทำให้เกษตรกรขายมะพร้าวได้เพียงผลละ ๗ บาท จากที่เคยขายได้ในราคาผลละ ๑๖ บาท เหลือกำไรเพียงผลละ ๕๐ สตางค์ วันนี้เกษตรกรที่ทำสวนมะพร้าวเหลือเงินจากการทำสวนมะพร้าวเพียงไร่ละ ๕๐๐ บาทต่อปี ปัญหาเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า หน่วยงานภาครัฐก็รู้เพราะมีข้อมูล แต่ปล่อยไว้จนเป็นปัญหา หนักขึ้นยิ่งเพิกเฉย จนเกษตรกรต้องเอามังคุดไปเทลงท้องถนน ปัญหาหมูเถื่อน เกษตรกรต้องซื้อเบาะแสดเอง เจ้าหน้าที่รัฐถึงจะให้ความสนใจ ไปประกาศสงครามกับหมู ท่านจะชนะสงครามหมูนี้เมื่อไร อย่างน้อยช่วยบอกเกษตรกรได้ไหมว่าภายในปีนี้ราคาหมูจะเพิ่มขึ้นเท่าไร หรือราคาอาหารหมูจะลดลงเท่าไร หรือท่านแก้ปัญหาเพื่อทำ Content

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๖๓/๒

เน้น Engagement ไม่เน้นราคา เป็นไปได้อย่างไรที่จะแก้ปัญหาสินค้าเกษตรราคาตกต่ำ แต่ไม่พูดถึงโครงสร้างการผลิตที่บิดเบี้ยว ปุ๋ยแพง อาหารสัตว์แพง จนเกษตรกรไม่สามารถแข่งขันได้ ท่านจะเพิ่มผลตอบแทนให้กับเกษตรกรได้อย่างไร ถ้าไม่รื้อโครงสร้างต้นทุนการผลิต เช่นหมูของเราที่แพงกว่าที่อื่นถึง ๒ เท่า ไม่ต้องประกาศสงครามกับหมูcrib ไปประกาศสงครามกับราคาปุ๋ย ไปประกาศสงครามกับราคาอาหารสัตว์ ไปประกาศสงครามกับทุนผูกขาด

ปัญหาที่ ๒ นโยบายของรัฐบาล เป็นนโยบายที่ทำเหมือนเดิมแต่อยากได้ผลลัพธ์ใหม่ ท่านแถลงว่าจะบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ใช้การบริหารจัดการแปลงเกษตรด้วยนวัตกรรมเกษตรแม่นยำ Precision Farming วิจัยพัฒนาพันธุ์เพื่อเพิ่มผลผลิต และเพิ่มมูลค่าผลตอบแทนต่อไร่ให้สูงขึ้น และแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๖๔/๑

ท่านประธานครับ สิ่งที่รัฐบาลเขียนเป็นสิ่งที่ประเทศไทยทำมาตลอด ๓ ทศวรรษ ทั้งการสร้างเขื่อน ขุดคลอง ขุดลอก เจาะบาดาล จัดรูปที่ดิน GAP ตั้งศูนย์วิจัย เปิดตลาด และแปรรูปเป็นสินค้า OTOP ท่านกล่าวว่าจะใช้นวัตกรรมเกษตรแม่นยำเพื่อช่วยเพิ่มผลผลิต เพิ่มผลตอบแทน ท่านประธานครับ หลักการของเกษตรแม่นยำก็คือเก็บข้อมูล แยกแยะ วิเคราะห์ ทำนายผล วางแผน ดำเนินการ และประเมินผล ทุกวันนี้หน่วยงานภาครัฐ มีฐานข้อมูลของตัวเอง ทุ้มบประมาณ พัฒนา Application กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงเดียวมี Application ๔๖ Application กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม NECTEC ร่วมมือกันพัฒนา Agri-Map GISTDA เองก็มี GISagro ข้อมูลที่มีอยู่ยังไม่พอวิเคราะห์หรือครับ นวัตกรรมเกษตรแม่นยำ ต่างจากสิ่งที่หลายหน่วยงาน เช่น กรมพัฒนาที่ดิน หรือกรมวิชาการเกษตรทำอยู่อย่างไร รัฐบาลจะลงทุนกับ Drone ภาคการเกษตร และระบบ IoT เป็นมูลค่าเท่าไร ประเทศไทย ที่มีพื้นที่เกษตร ๑๓๘ ล้านไร่ กับพี่น้องเกษตรกร ๘ ล้านครัวเรือน ท่านจะสนับสนุน เกษตรกรทำเกษตรแม่นยำได้หรือไม่ ความคุ้มค่าของการเก็บข้อมูลรายแปลงอยู่ตรงไหน ผลลัพธ์ ที่ได้จะต่างกันอย่างไร เราไม่มีข้อมูล หรือข้อมูลไม่เคยถูกนำไปใช้ ท่านประธานครับ เราเปลี่ยนรัฐบาล เราเปลี่ยนนายกรัฐมนตรี แต่นโยบายภาคการเกษตร ไม่เคยเปลี่ยนครับ ผลผลิตและผลตอบแทนไม่เพิ่มขึ้น สิ่งเดียวที่เพิ่มขึ้นคือภาระหนี้สิน จากนโยบาย เข้าแทรกแซงประกันราคาสินค้าเกษตรในระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา ทำให้ขีดความสามารถ ในการแข่งขันของเกษตรกรไทยต่ำสุดในรอบ ๒๑ ปี ข้อมูลจาก USDA หรือกระทรวงเกษตร สหรัฐอเมริกา พบว่าเกษตรกรไทยไม่ปรับตัวเลยนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ และถดถอยต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยของโลก ๑๐ ปีที่ผ่านมา GDP ภาคการเกษตรของไทยหดตัวลงเรื่อย ๆ ปัจจุบัน เศรษฐกิจภาคการเกษตรมีมูลค่า ๑.๕๓ ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนเพียง ๙.๑ เปอร์เซ็นต์ ของ GDP ท่านประธานครับ ผมขอเสนอ ๓ ทางออก

ทางออกแรก เราต้องจริงจังกับการใช้ Big Data การใช้ข้อมูล คือหัวใจสำคัญ ในการทำเกษตรสมัยใหม่ ศัตรูภาคการเกษตร ไม่ใช่หนู หรือตั๊กแตนอีกต่อไป แต่เป็น การหลั่งไหลของสินค้าเกษตรที่ไร้พรมแดน เป็นปัจจัยเกื้อหนุนและอุปสรรคที่ส่งผลต่อ ราคาสินค้าเกษตร ทุกหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต้องบูรณาการฐานข้อมูลเป็น Platform

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๖๔/๒

เดียวกัน เพื่อ Monitor ภาคการเกษตรทั้งระบบ เชื่อมโยงในรูปแบบ Open Data ที่ทุกคนสามารถนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจ ท่านประธานครับ ในปี ๒๕๖๓ ได้มีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเกษตรแห่งชาติ NABC National Agricultural Big Data Center ขึ้นมา ปัจจุบัน NABC มีข้อมูลที่รวบรวมไว้ถึง ๑,๐๖๔ ชุดข้อมูล แต่น่าเสียดายที่เน้นเก็บข้อมูลเพื่อทำ Dashboard ความเสียหายที่เกิดขึ้นในกรณีสุกร มังคุด และมะพร้าว ล้วนมาจากการเพิกเฉยต่อข้อมูล ไม่มีการนำข้อมูลมาใช้ ท่านประธานครับ ที่เราตรวจเจอหมูเถื่อนจนนำไปสู่การจับกุม เนื่องจากมีคนพบข้อมูลของกรมศุลกากรว่าในปี ๒๕๖๕ มีการนำเข้าปลาจำนวนมากขึ้นผิดปกติถึง ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท จาก ๓ ประเทศที่ส่งออกหมู ถ้าหน่วยงานภาครัฐมีการแจ้งเตือนข้อมูลเหล่านี้แต่เนิ่น ๆ แล้วเข้าไปตรวจสอบ ตลาดสุกรคงไม่เสียหายมากมายขนาดนี้

ทางออกที่ ๒ ต้องเพิ่มมูลค่าจากเทคโนโลยี สนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยี สร้างความยั่งยืนในการทำ R&D เราไม่สามารถเพิ่มรายได้จากการลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตต่อไร่ได้อีกต่อไป GAP ต้องเป็นมาตรฐานทางการเกษตรขั้นต่ำ GMP GI เป็นการเพิ่มมูลค่าขั้นพื้นฐาน สินค้าการเกษตรที่จะแข่งขันได้ต้องเพิ่มมูลค่าจากการใช้เทคโนโลยี ท่านประธานครับ ปัจจุบันเราสามารถเพิ่มมูลค่าข้าวได้ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ โดยใช้เทคโนโลยีคลื่นความถี่วิทยุ UTD RF กำจัดแมลงและไข่แมลงในข้าวสารทำให้ข้าวสารสามารถเก็บไว้ได้นานขึ้น เพราะไม่มีไข่แมลง และปลอดภัยสำหรับผู้บริโภคเพราะไม่มีการใช้สารเคมี จึงไม่มีสารเคมีตกค้าง สามารถเข้าถึงตลาดผู้ที่สนใจด้านสุขภาพ ที่พร้อมจะจ่ายเงินมากขึ้นสำหรับสินค้าที่ดีต่อสุขภาพ มีใช้ตลาดที่เหมาะสมที่นโยบายของรัฐบาลต้องการหรือเปล่าครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธรรณ ๑๖๕/๑

ท่านประธานครับ ผมขอยกตัวอย่างอุทยานวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ หรือ STEP ซึ่งเป็นศูนย์ที่รวบรวมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่ใช้ในการแปรรูป
ผลผลิตและการวิจัยด้านการเกษตร เกษตรกรสามารถนำผลผลิตทางการเกษตรที่มีไปให้
STEP ช่วยแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อาหารที่มีมูลค่าสูงผ่านโรงงานต้นแบบที่ได้มาตรฐาน GMP
เป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบด้านอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อทดสอบตลาดก่อนลงทุนทำการผลิตจริง
โดยเกษตรกรออกค่าใช้จ่ายเพียงครั้งเดียว อีกครั้งหนึ่ง STEP รับผิดชอบ โดยขอใช้สิทธิ
เป็นสิทธิในการวิจัย ผลิตภัณฑ์ที่ได้ก็จะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและมีเทคโนโลยีเสริม
เพิ่มโอกาสในการเข้าสู่ตลาดใหม่ ๆ ที่สามารถขายสินค้าได้ในราคาที่สูงขึ้น เช่นเดียวกัน
กับข้าวที่ผมได้กล่าวถึง แต่น่าเสียดายด้วยข้อจำกัดทางด้านงบประมาณทำให้ในแต่ละปี
มีเกษตรกรเพียงไม่กี่รายที่สามารถเข้าถึงโครงการดังกล่าวได้ การจัดหางบประมาณ
เพื่อสนับสนุนเกษตรกร และสนับสนุนการวิจัยจึงสำคัญ งบประมาณที่จะใช้ต้องไม่รอกจาก
ภาครัฐเพียงด้านเดียวต้องมีแหล่งงบประมาณที่ยั่งยืน ผมขอยกตัวอย่างทุเรียน
ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีการส่งออกและสร้างรายได้ให้กับประเทศมากกว่า ๑๒๕,๐๐๐ ล้านบาท
ในแต่ละปี สร้างผลตอบแทนสุทธิให้กับเกษตรกรถึง ๙๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่การปลูก
และการตลาดทุเรียนก็มีความเสี่ยงมากมายหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นสภาพอากาศ
ที่เปลี่ยนแปลงไป ลักษณะตลาดที่กระจุกตัว และอื่น ๆ เพราะฉะนั้นรัฐบาลไทยจึงควรลงทุน
ด้านการวิจัยและพัฒนาทุเรียน ป้องกันความเสี่ยง ความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น และเพื่อ
เพิ่มมูลค่าของทุเรียนไทยในตลาดโลก ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว หากรัฐบาลกำหนด
กรอบการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ ของมูลค่าการส่งออกจะทำ
ให้งบประมาณในการวิจัยทุเรียนมากถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาทต่อปี นั้นจะทำให้เรามั่นใจว่า
ทุเรียนไทยจะยังเป็นที่ ๑ สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรไทยไปอีกนาน ท่านประธานครับ เรายัง
สามารถใช้มาตรการนี้กับสินค้าประเภทอื่น ๆ ได้ เช่นยางพาราที่มีมูลค่าการส่งออกสูง ถ้ามี
โครงการวิจัย สนับสนุนให้เกษตรกรขายน้ำยางก็จะสามารถนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์
ที่หลากหลาย และมีมูลค่าสูงขึ้นได้ เช่นทำถุงมือยางธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้ราคาน้ำยาง
ในพื้นที่สูงขึ้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธรรณ ๑๖๕/๒

ทางออกที่ ๓ ต้องสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่อยู่ในภาคการเกษตร ในคำแถลงนี้ ไม่ได้กล่าวถึงอนาคตของเกษตรกรไทย หรือการเกษตรของประเทศไทย ท่านจะบอกได้หรือไม่ว่าในอนาคตสินค้าเกษตรจะมีราคาที่สูงขึ้น ให้ผลตอบแทนที่มากขึ้นจนจูงใจให้คนกลับมาประกอบอาชีพเกษตรกรรม จะมีการใช้ที่ดินเพื่อทำการเกษตรมากขึ้น แรงงานในภาคการเกษตรจะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น และมีสวัสดิการหลังวัยเกษียณถ้วนหน้า รับปากได้ไหมว่าเกษตรกรจะมีหนี้สินลดลง ท่านประธานครับ อย่างที่ทราบสังคมไทยอยู่ในสังคมผู้สูงอายุครับ ปัจจุบันหัวหน้าครัวเรือนเกษตรกรมีอายุเฉลี่ย ๕๙ ปี ๕ เดือน หนี้สินภาคการเกษตรพอกพูนไม่มีอนาคตว่าจะสามารถชำระหนี้ได้ มาตรการที่รัฐให้ก็เป็นเพียงการพักชำระหนี้เพื่อชะลอปัญหา รอวันปรับโครงสร้างหนี้ ซึ่งเมื่อพ้นระยะเวลาพักชำระหนี้แล้วก็ไม่ทราบว่าเกษตรกรจะยังอยู่ในวัยแรงงานที่สามารถกลับมาทำการเกษตรได้หรือเปล่า ที่ตลกร้ายก็คือวันนี้ธนาคารเพื่อการเกษตร หรือ ธ.ก.ส. มีโครงการสินเชื่อแทนคุณวงเงิน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ให้ทายาทกู้ปิดหนี้จากรุ่นพ่อแม่แก้ปัญหาผู้กู้สูงวัย โดยการส่งต่อหนี้สินให้คนรุ่นถัดไป ท่านประธานครับ โครงการดังกล่าวกำลังแก้ปัญหาให้ใคร แก่หนี้ให้เกษตรกร หรือแก้ปัญหา NPL ให้ ธ.ก.ส. ถ้าทายาทเกษตรกรมาทำไร่นาสวนแทนพ่อแม่พร้อมภาระหนี้สิน อนาคตของเขายู่ที่ไหนครับ เขาจะชำระหนี้ได้ไหม หรือเขาต้องรอโครงการสินเชื่อแทนคุณรอบต่อไป หนี้สินชั่วลูกชั่วหลานนี้จะจบลงเมื่อไร ท่านจะช่วยหรืออยากไล่คนรุ่นใหม่ออกจากภาคการเกษตร

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๖๖/๑

วันนี้ประเทศไทยมีความจำเป็นที่ต้องสนับสนุนให้คนรุ่นใหม่ช่วยผลักดันภาคการเกษตร ไม่ใช่เพื่อความเป็นอยู่แบบพอเพียง แต่เพื่อความอยู่รอดของประเทศไทย ท่านประธานครับ พืชเกษตร ๕ อย่าง ที่เคยผลักดันเศรษฐกิจภาคการเกษตร ทั้งข้าว ยางพารา ปาล์ม อ้อย มันสำปะหลัง มีแนวโน้มปรับตัวลดลงเหลือมูลค่าเพียง ๘.๔ แสนล้านบาท หรือลดลงราว ๓.๙ เปอร์เซ็นต์ ส่งผลต่อคน ๑๓ ล้านคน หรือ ๓๒ เปอร์เซ็นต์ของแรงงานทั่วประเทศที่ต้องออกจากภาคการเกษตรมากขึ้นครับ รัฐบาลต้องสนับสนุนวัยแรงงานที่ยังอยู่ในภาคการเกษตร สนับสนุนงบวิจัย โครงการศูนย์บ่มเพาะ โครงการ Startup Founding ภาคการเกษตร มี Support Program มีนักวิจัย มีนักวิจัย มีนักวิชาการ คอยสนับสนุน ไม่ต้องลองผิดลองถูก แล้วเริ่มต้นด้วยภาระหนี้สิน และมีการสนับสนุนให้เข้าถึงเทคโนโลยีต่าง ๆ มากขึ้น ท่านประธานครับ การมองปัญหาภาคการเกษตรแบบ Romantic จากมุมมองนักธุรกิจที่ขาดมิติด้านสังคม วัฒนธรรม ไม่เข้าใจวิถีชนบท มองสังคมเกษตรแบบหยุดนิ่ง ไม่เห็นความเร่งด่วนของปัญหาโครงสร้างแรงงานที่ถดถอย นำไปสู่การแก้ปัญหาที่ไม่ตรงจุด เป็นนโยบายโบราณซ้ำซากที่นำพาภาคการเกษตรวนเวียนอยู่เกี่ยวกับ กรม. สีเทา ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณเทอดชาติ ชัยพงษ์ ครับ

นายเทอดชาติ ชัยพงษ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เทอดชาติ ชัยพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย เขต ๕ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลได้แถลงนโยบายในหลายด้านนะครับ อีกด้านหนึ่งเป็นที่น่าสนใจและพี่น้องครูบาอาจารย์ รวมถึงพี่น้องประชาชนขณะนี้ก็คงจะรอฟังอยู่ ก็ได้มอบหมายให้ผมว่าอยากให้พูดด้านการศึกษา วันนี้ผมขออนุญาตท่านประธานได้พูดถึงประเด็นเรื่องของการศึกษานะครับ การศึกษานั้นในนโยบายเล่มที่ทางรัฐบาลได้นำเสนอนั้น เราจะเห็นว่ามียุ ๑๕ ประเด็นหลัก แต่ละประเด็นนั้นเป็นกรอบนโยบายที่ไม่ได้ลงรายละเอียด แต่อย่างไรก็ตามก็เชื่อว่าทางผู้ที่ปฏิบัติในแต่ละกระทรวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คงจะมีแนวดำเนินการในรายละเอียดไว้อย่างแน่นอนครับ วันนี้ก็จึงได้เรียนว่าใน ๑๕ ประเด็นหลักนั้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๖๖/๒

เป็นความน่าสนใจในทุกประเด็นครับ ขอชื่นชมว่าการที่รัฐบาลไม่ได้ลงรายละเอียดนั้น เป็นสิ่งที่ดีครับ เนื่องจากว่าส่วนราชการนั้นสามารถที่จะนำแนวทางเหล่านี้ไปปฏิบัติได้ โดยไม่ติดกรอบนโยบายเป็นการปฏิบัติที่สามารถจะใช้วิธีคิดอย่างสร้างสรรค์ในเชิง ปฏิรูปได้นะครับ เพราะฉะนั้นใน ๑๕ ประเด็นนั้นผมว่าสิ่งที่ทางรัฐบาลได้นำเสนอนั้น เป็นเรื่องที่สร้างสรรค์ครับ ไม่ได้พูดถึงปัญหา ไม่ได้พูดถึงเรื่องของการที่จะต้องกล่าวโทษ ใครของการดำเนินการที่ผ่านมา แต่มี ๘ ประเด็นที่ผมอยากฝากรายละเอียดให้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาได้นำไปสู่การปฏิบัติ เพราะอย่างไรก็แล้วแต่ปัญหา การศึกษาของชาตินั้นจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายแม่บท การศึกษา คือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้นก็ยังไม่เสร็จ เพราะฉะนั้นต้องจบ ในรัฐบาลนี้ครับ

ประเด็นแรก ที่ทางรัฐบาลได้พูดถึงก็คือรัฐบาลจะดำเนินการนโยบายปฏิรูป การศึกษา มีอยู่เรื่องเดียวที่รัฐบาลได้แถลงไว้และพูดถึงคือการปฏิรูป เพราะฉะนั้นคำว่า ปฏิรูปการศึกษานั้นมีมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ จนบัดนี้ ๑๘ ปีมาแล้ว ก็ยังใช้กันอยู่ ผมเชื่อว่า คำเหล่านั้นน่าจะพอได้แล้ว เราคงไม่ต้องใช้พรวดพราดแล้วละต่อไปนี้ เพราะฉะนั้นต้องจบ ในรัฐบาลนี้ครับ ถึงจะไม่ต้องพูดว่าเป็นเรื่องของการปฏิรูปการศึกษา อย่างไรก็ตามครับ ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องจำเป็นที่เราจะต้องดำเนินการ

ประเด็นที่ ๒ เราจะเห็นว่าในส่วน of รายละเอียดของนโยบายนั้น คือการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ก็หมายความว่าตั้งแต่เกิดจนสูงวัยนั้นต้องให้ ความรู้ต่อพ่อแม่ หนุ่มสาววัยเจริญพันธุ์ มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูบุตร วัยต้อง เข้าเรียน วัยทำงาน วัยมีครอบครัว และสูงวัยต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา นั่นคือสิ่งสำคัญครับ

ส่วนข้ออื่น ๆ นั้นก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจ เรื่องของอุปกรณ์การเรียน การใช้เทคโนโลยี รวมไปถึงเรื่องของการปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติ การให้ความสำคัญต่อคุณภาพของครูระบุไปที่ครูแนะแนว เรื่องของเนื้อหาวิชาการ การเข้าถึงข้อมูลผู้เรียน เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งหมดนี้ อย่างไรก็ตามครับ ด้วยเวลาอันจำกัดนี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่เราจะต้องดำเนินการนั้น การปฏิรูปการศึกษา ขอ PowerPoint ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายเทอดชาติ ชัยพงษ์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เราจะไม่หนีอยู่ ๓ เรื่องนี้ครับ เรื่องหลักเรื่องสำคัญที่สุด ก็คือการเรียนรู้ที่ต้องปรับเปลี่ยนการปฏิรูป การศึกษานั้นถ้าเราไม่ปรับวิธีเรียนรู้ของคน ไม่ปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูนั้น เราจะ ไม่ดำเนินการปฏิรูปได้เลย และไม่สามารถเรียกว่ามีการปฏิรูปได้เลย เพราะฉะนั้นจุดแตกหัก สำคัญของการเรียนรู้จึงอยู่ที่สถานศึกษา สถานศึกษาจะอยู่ในห้องเรียนเป็นหลัก ห้องเรียน นั้นมีครู มีนักเรียน มีหลักสูตร มีบรรยากาศการเรียน มีสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการจัดการ เรียนรู้แบบใหม่ เพราะฉะนั้นการดำเนินการของเราในขณะนี้แล้วจะเห็นว่า หลักสูตร ปี ๒๕๕๑ ปรับปรุงปี ๒๕๖๐ ใช้เวลามาตั้งเกือบ ๑๐ ปีแล้ว ไม่ทันแล้วครับ ถ้าสมัย เพราะฉะนั้นแล้วต้องปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียน และคนทั่วไปในสังคมได้มีวิธีการเรียนรู้ใหม่ เขาไม่ Talk and Chalk แล้ว เขาไม่ดูตำราแล้ว แต่เขามีเครื่องมือในการเรียนรู้ที่เรียกว่า มือถือ Device Tablet ต่าง ๆ รวมถึงคอมพิวเตอร์ หรือโทรทัศน์ Digital อันนี้ก็เป็นเรื่องเครื่องมือทั้งหมดของ การเรียนรู้ เพราะฉะนั้นเราอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงตรงนี้ แต่รัฐบาลที่ผ่านมาทุกรัฐบาล ไม่เคยให้เครื่องมือเหล่านี้ต่อครู ต่อนักเรียน เราอยากเห็นผลเลิศ แต่เราไม่สนับสนุน เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้จำเป็นอย่างยิ่งครับ ที่ต้องให้เครื่องมือการเรียนรู้กับผู้เรียน ต้องให้ เครื่องมือการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนให้แก่ครู เพราะฉะนั้น สื่อเทคโนโลยีจึงเป็นเรื่องสำคัญ เราเรียกว่าจุดแตกหักสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาอยู่ที่ ห้องเรียน ห้องเรียนที่มีครู มีนักเรียน มีหลักสูตร มีกิจกรรมการเรียนรู้ คำว่าห้องเรียนนี้ ไม่ได้หมายถึงห้องสี่เหลี่ยม ห้องเรียนคือโลกกว้าง ห้องเรียนทุก ๆ แห่งทุกหนที่เกิด

๓๕๓

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนิพร ๑๖๗/๒

การเรียนรู้ นั่นคือห้องเรียน เพราะฉะนั้นระบบสำคัญที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ก็คือ ๒ ระบบใหญ่ ๆ นั่นก็คือด้านการพัฒนาวิชาชีพ และด้านการบริหารจัดการ ถ้าเราปรับ ๒ ระบบนี้ได้แล้วก็จะปฏิรูปได้ครับ เรื่องของพัฒนาวิชาชีพนั้นตั้งแต่การผลิตครู การสรรหาครู การผลิตครูนั้นสถาบันการผลิตครูเรามีถึง ๑๗๖ สถาบัน ต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างผลิต เกินความต้องการ เกินตลาดของสังคม จึงมีคนมากมายที่ยังไม่ได้เป็นครู แต่จบครูมา สิงคโปร์นี้มีประชากร ๕,๕๐๐,๐๐๐ คน แต่มีสถาบันการผลิตครูสถาบันเดียว คือ NIE เพราะฉะนั้นตรงนี้นอกเหนือจากการผลิตแล้วระบบของการทำงานของครูที่จะต้องให้ ครูนั้นลดภาระงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่งานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนนั้นจำเป็นมาก เพราะเราต้องการคุณภาพ เรื่องระบบบริหารจัดการขออนุญาตว่าการสร้างวัฒนธรรมใหม่ การเรียนรู้ใหม่ การสร้างระบบความพึงพอใจของผู้ปกครอง ของครู ของผู้บริหาร แต่ละระดับ ถ้าหากว่าเกิดปัญหาคุณภาพการศึกษาแต่ละระดับต้องรับผิดชอบผล นี่คือสิ่งสำคัญที่ต้องสร้างวัฒนธรรมใหม่ให้กับพวกเรา ระบบการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง จึงจำเป็นเหมือนกันครับ การบริหารงบประมาณแบบใหม่โรงเรียนตายแน่ ๆ เพราะเราไม่มี ระบบงบประมาณในการที่จะอุดหนุน พัฒนาสถานศึกษา แต่เราใช้ระบบงบประมาณ รายหัวมาแบบ ๑๐๐ ปี แล้วก็ยิ่งเหมือนเดิม แล้วไม่เปลี่ยนแปลง แต่เราอยากเห็นผลเลิศ เราอยากเห็นคนมีคุณภาพ เราอยากเห็นคนได้เรียนรู้แบบใหม่ วิธีการเรียนรู้แบบใหม่ เพราะฉะนั้นระบบงบประมาณ ระบบ Support ระบบสนับสนุนจึงเป็นเรื่องใหม่ ระบบ โครงสร้างการบริหารไม่ต้องไปแตะหรอกครับ เสียเวลา สูญเปล่า เราเอาเวลาเหล่านี้ มาเรื่องของการเรียนรู้ อันนี้คือเรื่องสำคัญที่สุด ผมขออนุญาตผ่านอีก ๒ เรื่อง ก็คือเรื่องของ หลักธรรมาภิบาลกับการสร้างโอกาส สิ่งสำคัญที่สุดคือแนวทางการที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ เรื่องแรกการจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ต้องจบกฎหมายแม่บทการศึกษา ของการศึกษาทุกระดับที่ระบุนายกเห็นคนไทยเป็นอย่างไรต้องจบ เรื่องของหลักสูตรปฐมวัย หลักสูตรแกนกลาง เรื่องของระบบการศึกษาและงบประมาณ เรื่องการพลิกโฉมห้องเรียน ด้วยระบบ Digital เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบใหม่ การพัฒนาวิชาชีพครู การกระจายอำนาจ ในแต่ละระดับ ให้สถานศึกษามีอำนาจ ให้เขตมีอำนาจ ให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจ แต่ละระดับที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมที่เกิดความรับผิดชอบครับ - ๑๖๘/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๑๖๘/๑

สุดท้ายสรุปท่านประธานครับ เจือนไขที่สำเร็จได้อย่างมีคุณธรรมทั้งหมดนั้น
เรื่องแรก คือการกระจายอำนาจอย่างแท้จริงครับ กระจายอำนาจ
เรื่องการบริหารคน การบริหารงบประมาณ และให้สื่อเทคโนโลยีไป และให้อำนาจ
ในการบริหารจัดการอย่างแท้จริง

เรื่องที่ ๒ การลดภาระงานของครูที่นอกเหนือจากการสอน อบรม
ยกเลิกทุกรายการ โครงการอย่างอื่นยกเลิกหมด งานอื่นที่ไม่ใช่งานสอนยกเลิก
ให้โรงเรียนนั้นบริหารจัดการตนเอง การสนับสนุนงบประมาณ สนับสนุนเพื่อการพัฒนา
โรงเรียน ลดความเหลื่อมล้ำเรื่องของปัจจัยพื้นฐาน เรื่องของอาหารกลางวัน
เรื่องของการสนับสนุนเครื่องมือการเรียนการสอน Tablet ครู นักเรียน สัญญาณเครือข่ายฟรี
จาก กสทช. ห้องเรียน Digital Platform เพื่อการเรียนรู้ สนับสนุนงบประมาณกิจกรรม
นักเรียนเพื่อจะให้นักเรียนนั้นไปทำกิจกรรม สร้างทัศนคติที่ดีที่ถูกต้องต่อสถาบัน
ต่อประเทศชาติบ้านเมือง นี่เป็นเรื่องสำคัญ

เรื่องที่ ๓ สร้างระบบความปลอดภัยในสถานศึกษา

และประการสุดท้ายท่านประธานครับ สร้างระบบความรับผิดชอบแต่ละ
ระดับ และความร่วมมือ ๓ ฝ่าย ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู และกรรมการสถานศึกษา ขอบคุณ
ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอชี้แจง เชิญครับ

ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา และเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่เคารพทุก ๆ ท่านครับ กระผม
ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก่อนอื่นกระผม
ต้องขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่ให้ความสนใจพี่น้องในภาคการเกษตร ผมนั่งฟัง
ตั้งแต่เช้าจนถึงท่านณรงเดช ในช่วงเช้าก็มีท่านสมาชิกรัฐสภาจากพรรคไทยสร้างไทย
พรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็อีกหลาย ๆ พรรค ได้พูดถึงปัญหาของพี่น้องเกษตรกร ถามว่า
ข้อมูลทุกอย่างที่พวกท่านส่งนโยบายของรัฐบาลที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภา
วันนี้เป็นข้อมูลที่ต้องใหม่ กระผมเองในฐานะที่อยู่กระทรวงนี้มานานพอสมควร ผมอยู่ใน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณธ์มาศ ๑๖๘/๒

กระทรวงนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปัญหาภาคการเกษตรถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ เพราะเป็นปัญหาของพี่น้องคนไทยส่วนใหญ่ ดังนั้น ข้อมูลจากเพื่อนสมาชิกที่นำเสนอมา ผมถือว่าเป็นประโยชน์ต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลจากเพื่อนสมาชิกท่านณรงค์เดชจากพรรคก้าวไกล ผมขอขอบคุณ ข้อมูลทุก ๆ อย่างที่ท่านนำเสนอวันนี้ ในฐานะที่ผมกำกับดูแลกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมกับรัฐมนตรีช่วยว่าการทั้ง ๒ ท่านที่นึ่งฟังการบรรยาย การนำเสนอข้อมูลจากพวกท่าน เราจะนำข้อมูลเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการบริหาร กำหนดนโยบาย ซึ่งเราจะนำนโยบาย ของรัฐบาลไปมอบให้แก่ข้าราชการทุกกรมในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หลังจากที่ได้ แลลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว ดังนั้นอยากจะกราบเรียนฝากผ่านท่านประธานรัฐสภาไปถึง เพื่อนสมาชิกทุกท่านว่าสิ่งที่ท่านนำเสนอวันนี้ผมถือว่าเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกรไทย และผมเชื่อว่าข้อมูลใหม่ ๆ ในเรื่องนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ท่านนำเสนอก็จะเป็นประโยชน์ กับพี่น้องเกษตรกรต่อไป กระผมในนามของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ต้องขอขอบคุณ ข้อมูลจากเพื่อนสมาชิกทุกท่านจากใจจริง ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปขอเชิญ
คุณศรีษฐ์ ปานเนียม

นายคริสตจักร ปานเนียม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนประธานสภาที่เคารพ ผม คริสตจักร ปานเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑ จังหวัดตาก พรหมแก้วไกล ในฐานะสมาชิกสภา ก่อนอื่นผมต้องขอแสดงความเสียใจต่อการได้รับฟังถ้อยแถลงของนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ครับ ภาษาชาวบ้านเขาเรียกว่าไม่ตรงปกครับท่านประธานในวันนี้แทบไม่รู้รายละเอียดอะไรเลย เป็นเพียงการพูดในกรอบกว้าง ๆ ทุกอย่างดูโล่งครับ ไม่สมราคาคุยในแบบฉบับพรรคเพื่อไทย ป้ายที่ติดตอนหาเสียงตลอด ๒ ข้างทาง พื้นสีแดง ตัวหนังสือสีขาวจำได้ไหมครับ คิดใหญ่ ทำเป็น ทำทันที เคยทำมาแล้ว เป็นพรรคที่ทำได้จริงเวลาโฆษณาเหมือนของบะหมี่ครับ ที่หน้าของอสังการครับ ดูนารับประทาน แต่พอฉีกห่อออกมาเจอแต่เส้น และซองเครื่องปรุง วันนี้ท่านมาแบบลวก ๆ ครับ ปัญหาหนึ่งที่อยู่คู่กับพี่น้องเกษตรกรไทยมาโดยตลอด คือ ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง หรือก็คือปัญหาการบริหารจัดการน้ำที่ล้มเหลวมาอย่างยาวนาน ผมเป็นคนหนึ่งที่ติดตามนโยบายของพรรคเพื่อไทยมาโดยตลอด ผมเคยเชื่อในวลีที่ท่านใช้หาเสียงครับ ลาก่อนน้ำท่วม น้ำแล้ง แต่พอมาถึงวันนี้วันที่พลิกดูเอกสารคำแถลงนโยบายของท่านแล้ว เจอเรื่องน้ำอยู่แค่ประโยคเดียวในหน้า ๗ บรรทัดสุดท้ายเลย ซึ่งก็ไม่ได้สัญญาผลสัมฤทธิ์อะไรนอกเหนือจากการบูรณาการความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการน้ำในพื้นที่ซึ่งอ่านแล้วก็ไม่เข้าใจว่าท่านตั้งใจจะทำอะไรกันแน่ ท่านประธานครับ ผมเป็นคนธรรมดาคนหนึ่งที่มีโอกาสได้เข้ามาทำหน้าที่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ พี่ ๆ ที่นี่หลายท่านเป็นดาวสภาค้างฟ้า เรามาช่วยกันเอานโยบายดี ๆ ที่เคยสัญญาไว้กับพี่น้องประชาชน เอาสิ่งที่มีอยู่ในป้ายหาเสียงมาตอบแทนความฝัน ความหวังของพี่น้องประชาชนด้วยกันด้วยเถอะครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตย้าเตือนผ่านท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่าตอนนี้เรากำลังประสบปัญหาการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ Climate Change สิ่งที่เราต้องรับมือเป็นการเร่งด่วนก็คือเรื่องของ El Niño ครับ ปัญหาความแห้งแล้งจากฝนทิ้งช่วงซึ่งไม่ใช่แค่ปีนี้ แต่มีการพยากรณ์ไว้ว่าประเทศไทยจะเผชิญกับภาวะ El Niño นี้ต่อเนื่องยาวนาน ๓ ปีโดยไทยจะแล้งหนักที่สุดในช่วงกลางปี ๒๕๖๗ ที่กำลังจะมาถึงนี้ เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการน้ำที่ดีที่เป็นไปตามหลักวิชาการเป็นเรื่องที่สำคัญมากครับ เพราะถ้าเรายัง

บริหารจัดการน้ำแบบเดิม ๆ ที่ปล่อยให้ผู้มีอำนาจบางกลุ่มสั่งปล่อยน้ำได้ตามอำเภอใจ คนที่ได้รับความเดือดร้อน ก็คือพี่น้องเกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือทั้งหมดครับ ลองดูจากคลังข้อมูลน้ำแห่งชาตินะครับท่านประธาน เราจะเห็นว่าตอนนี้ น้ำในเขื่อน ในภาคเหนือเกือบทั้งหมดมีปริมาณน้ำเหลืออยู่ไม่ถึงครึ่งหนึ่งของความจุ ยกตัวอย่างเช่น เขื่อนภูมิพลในจังหวัดตากบ้านผม มีปริมาณน้ำน้อยกว่าเวลาเดียวกันเมื่อปีก่อนถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เหลือน้ำใช้ได้จริงไม่ถึง ๑,๗๐๐ ล้านคิว จากความจุทั้งหมด ๑๓,๐๐๐ ล้านคิว พุดง่าย ๆ เราใช้น้ำได้แค่ ๑๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ต่อมาที่เขื่อนกิ่วลมจังหวัดลำปาง ตอนนี้ น้ำเหลืออยู่ ๕๑ ล้านคิว น้อยกว่าเวลาเดียวกันของเมื่อปีก่อนอย่างเห็นได้ชัด ถ้าคำพยากรณ์ ของนักวิชาการเป็นจริงว่าปีหน้าจะแล้งหนักกว่านี้มาก ผมก็ไม่ออกเลยครับว่าเกษตรกร ในภาคเหนือ และภาคอีสานจะได้รับความเดือดร้อนมากขนาดไหน เพราะเมื่อน้ำไม่มี น้ำไม่พอ สิ่งที่รัฐบาลทุกรัฐบาลทำก็คือการจัดสรรปันส่วนน้ำครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๗๐/๑

แน่นอนครับ อันดับแรกก็เอาไปให้ภาคอุตสาหกรรม ต่อมาก็ภาคธุรกิจบริการ ส่วนภาคเกษตรก็ร่อนน้ำส่วนที่เหลือไปครับแน่นอนครับ น้ำเหลือไม่เพียงพอกับเกษตรกรทุกคน ท้ายที่สุดก็เกิดการแย่งชิงน้ำ และเมื่อเวลาแย่งชิงน้ำขึ้นมาที่ใครคนภาคเหนืออย่างพวกผมก็มักจะแย่งเขาไม่ได้ทุกที อันนี้ผมไม่ได้พูดลอย ๆ นะครับท่านประธาน เพราะว่าคนต้นน้ำอย่างพวกผมต้องเสียสละ ไปถามใครก็รู้กันได้ครับ น้ำจากแม่น้ำปิง วัง ยม น่าน น้ำจากเขื่อนภาคเหนือมีไว้ส่งเสริมการปลูกข้าวนาปรังในพื้นที่บางจังหวัดของภาคกลางที่มีความสามารถในการลักน้ำจากจังหวัดอื่น ๆ ไปใช้ในยามหน้าแล้งอยู่เสมอ ยิ่งมาดูตัวเลขการปลูกข้าวนาปรังในปีนี่ต้องตกใจ เพราะทั้ง ๆ ที่รู้ว่ากำลังจะแล้ง แต่เมื่อเดือนก่อนครับ กรมเศรษฐกิจการเกษตรกับมีรายงานว่ามีการทำนาปรังมากขึ้น ๒๕ เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับปีก่อน ผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วนที่รัฐบาลคุณเศรษฐาต้องรีบบริหารจัดการ เพราะข้าวนาปรังที่เพิ่มขึ้นในสัดส่วนนั้นอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ซึ่งถ้าไม่มีการควบคุมที่เหมาะสม ยังคงปล่อยให้มีการปลูกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งที่ประเทศของเรากำลังประสบปัญหาวิกฤติ El Nino พอถึงหน้าแล้งปีหน้าก็คงไม่แคล้วจะต้องแย่งน้ำจากเกษตรกรภาคเหนือปล่อยลงไปช่วยต้นข้าวที่จะยืนต้นตายแน่นอนครับท่านประธานครับ ในเมื่อการแถลงนโยบายในวันนี้ไม่มีรายละเอียดอะไรที่จับต้องได้ ผมก็จำเป็นที่จะต้องนำนโยบายหาเสียงของพรรคเพื่อไทยแก่นำจัดตั้งรัฐบาลและพรรคพลังประชารัฐของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มาใช้ประกอบการอภิปรายในวันนี้ สำหรับนโยบายที่พรรคเพื่อไทยใช้หาเสียงนะครับท่านประธาน อันดับแรกเลยเพิ่มพื้นที่ชลประทานจาก ๓๕ ล้านไร่ เป็น ๕๐ ล้านไร่ ภายใน ๔ ปี ปี ๒๕๗๐ แปลว่าเราจะเพิ่มภายใน ๔ ปี ให้ได้ ๑๕ ล้านไร่ทั่วประเทศนั่นเอง แต่พูดมันง่าย แต่ถ้าจะทำให้ได้ผมก็ต้องถามว่าแผนการในการดำเนินงานของท่านคืออะไร ท่านทราบหรือไม่ว่ากว่าที่ประเทศไทยของเราจะมีพื้นที่ชลประทาน ๓๕ ล้านไร่ได้ ก็ใช้เวลาพัฒนามาทั้งสิ้น ๑๐๐ ปี และยิ่งมาดูผลงานของกรมชลประทาน ๕ ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ ถึงปี ๒๕๖๕ ชลประทานเพิ่มพื้นที่ได้ ๑.๙ ล้านไร่เท่านั้นเองครับท่านประธาน ที่นี้ถ้าจะเพิ่ม ๑๕ ล้านไร่ ด้วยความเร็วเฉลี่ยของกรมชลประทานที่ทำได้นั้นจะต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า ๕๐ ปี ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนพี่น้องเกษตรกรที่รอคอยคงลาโลกนี้ไปก่อน

ที่จะได้ใช้น้ำแน่นอนครับ แน่แน่นอนครับพรรคเพื่อไทยโฆษณาว่าจะทำให้ได้ภายใน ๔ ปี ผมก็ต้องถามว่าแผนของท่านคืออะไร จะสร้างเขื่อน สร้างอ่างเก็บน้ำ หรือทำคลองส่งน้ำที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ถึงจะทำให้การเพิ่มพื้นที่ชลประทานได้ตามนโยบายของท่านเป็นจริง อยากจะฝากถามท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีช่วยอธิบายเพิ่มเติมว่ามีแผนที่จะขยายพื้นที่ชลประทาน ๑๕ ล้านไร่ได้อย่างไรครับ อีก ๑ นโยบายที่พรรคเพื่อไทยใช้หาเสียง ก็คือนโยบายน้ำต้องมีที่อยู่ต่อไป หรือ Room for the River และโครงการ Floodway โครงการ Floodway ของท่านนะครับ ความจริงแล้วนโยบายนี้หารายละเอียดอ่านยากมากว่าเนื้อหาอย่างไร เมื่อฟังจากพรรคเพื่อไทยที่ได้ไปหาเสียงในหลาย ๆ เวที มันก็ทำให้ผมนึกถึงนโยบายของคุณยิ่งลักษณ์ที่ต้องการทำโครงการผันน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา โดยหมายมั่นปั้นมือที่จะกู้เงิน ๓.๕ แสนล้านบาทมาทำโครงการ แต่ดันถูก Candidate นายกรัฐมนตรีของพรรคร่วมรัฐบาลของท่านทำรัฐประหารไปเสียก่อนเลยไม่ได้ทำ คำถามของผมต่อรัฐบาลชุดนี้คือวันนี้เราเรียนรู้สถานการณ์ภัยแล้งที่กำลังจะมาถึงในเร็ว ๆ นี้กันแล้วหรือยังครับ น้ำไม่พอ น้ำไม่มี ภัยแล้งกำลังจะมาถึง โครงการเรื่อง Floodway ของท่าน คือโครงการทางด่วนระบายแม่น้ำปิง แม่น้ำวังสู่อ่าวไทย ๑๕๐ กิโลเมตร ท่านกำลังจะขโมยน้ำของเราไปทิ้ง ในขณะที่คนต้นน้ำร้องขอน้ำเพราะภัยแล้งซ้ำซาก พรรคเพื่อไทยมุ่งมันจะทำโครงการนี้เพราะมีประสบการณ์อันเลวร้ายจากการบริหารราชการแผ่นดินในปี ๒๕๕๔ หรือไม่ ถ้าใช่ ผมคิดว่าท่านต้องทบทวนให้รอบด้าน เพราะเวลาผ่านมา ๑๐ ปีแล้วสถานการณ์ท่วมแล้งเปลี่ยนแปลงไปมาก สมเหตุสมผลแล้วหรือที่จะลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อขนน้ำไปทิ้งทิ้ง ๆ ที่คนต้นน้ำทางภาคเหนือยังไม่มีน้ำใช้ แล้วเรากำลังเผชิญกับภัยแล้งที่รุนแรงที่สุดในรอบหลายทศวรรษในปีหน้า ท่านอย่าลืมนะในพื้นที่ตลอด ๒ ฝั่งของแม่น้ำปิงและวัง ในช่วงฤดูน้ำหลากก็นำมามากท่วมบ้านเรือนไร่นา สูญเสียชีวิต ทรัพย์สินของพี่น้องประชาชน เมื่อช่วงหน้าแล้งน้ำกลายเป็นทะเลทรายเลย เราไม่เคยได้มีโอกาสได้น้ำเลย เราไม่เคยได้มีโอกาสได้น้ำที่ผ่านหน้าบ้านเรา แทนที่ท่านจะขนน้ำไปทิ้งเปลี่ยนมาเป็นบริหารจัดการน้ำที่ต้นน้ำดีกว่าหรือไม่ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๗๑/๑

อีกนโยบายหนึ่งของพรรคเพื่อไทยที่เกี่ยวกับน้ำ ซึ่งเป็นนโยบายสุดท้ายที่ผมจะขออภิปรายในวันนี้ คือเรื่องของธนาคารน้ำใต้ดินครับท่านประธาน ความจริงแล้วเรื่องธนาคารน้ำใต้ดินเป็นนโยบายเล็ก ๆ แต่จำเป็นต้องหยิบยกมาอภิปรายในวันนี้เพราะว่าเป็นนโยบายที่คุณเศรษฐได้ทิ้งพูด ทั้ง Post หาเสียงไว้ในช่วงเลือกตั้งที่ผ่านมา ธนาคารน้ำใต้ดินคืออะไรครับ จริง ๆ แล้วคำนี้มีหลายความหมายมาก เพราะมันแปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Water Bank แต่เท่าที่ผมตามอ่านจากหน้าข่าว และหน้า Page Facebook ของคุณเศรษฐ พบว่าคุณเศรษฐและทีมงานพรรคเพื่อไทยได้เดินทางไปเยี่ยมชม Model ธนาคารน้ำตามจังหวัดต่าง ๆ ที่มีการขุดหลุมลงไปในพื้นที่ดินลึกประมาณ ๗-๑๐ เมตร แล้วใช้หิน กรวด หินทราย หรือวัสดุเหลือใช้บางชนิดกลบลงไปเพื่อเป็นช่องทางสำหรับน้ำฝนเติมลงสู่ใต้ดิน ผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตเล็ก ๆ ว่า ถ้าจะทำจริง ๆ ต้องมีความระมัดระวังให้มาก เพราะวัสดุที่ใช้ถมลงไป ถ้าเป็นกรวด หิน หินทราย เป็นวัสดุธรรมชาติที่มีรูพรุนก็คงไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้ามีการทำผิดวิธี ใช้ยางรถยนต์ ขวดแก้ว พลาสติก ขวดซีอิ๊ว ขวดน้ำปลา อะไรต่าง ๆ เมื่อวัสดุเหล่านั้นเสื่อมสภาพลงก็อาจเกิดการปนเปื้อนสารเคมีลงสู่ชั้นน้ำใต้ดินได้ รวมไปถึงการที่มีนักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์หลาย ๆ ท่านได้ให้ความเห็นว่าถ้ามีการทำธนาคารน้ำใต้ดินใกล้แปลงเกษตรก็อาจมีสารปนเปื้อนต่าง ๆ เช่นสารเคมีที่ใช้ในภาคการเกษตรถูกน้ำฝนชะล้างลงปนเปื้อนสู่ชั้นน้ำใต้ดิน และอาจทำให้ประชาชนในบริเวณนั้นมีปัญหาด้านสุขภาพหากนำน้ำมาใช้อุปโภคบริโภค นอกเหนือจากการปนเปื้อนสิ่งเหล่านั้นแล้ว ผมอยากฝากให้รัฐบาลอย่าเพียงแค่ว่าแก้ปัญหาแบบลูปหน้าปะจมูกครับ เพราะการทำธนาคารน้ำใต้ดิน หรือการขุดบ่อน้ำในไร่นาก็เป็นเพียงการแก้ไขปัญหาเฉพาะจุดเท่านั้น รัฐบาลต้องเร่งแก้ปัญหาที่โครงสร้างอย่างเป็นระบบ เช่น การวางแผนภาคการเกษตรให้เหมาะสม การบริหารต้นทุนน้ำอย่างครบวงจรในสภาวะ El Nino ที่จะทำให้เกิดภัยแล้งหนักเช่นนี้ ท่านประธานครับ ตลอด ๙ ปีของรัฐบาลที่ผ่านมาเรามีโครงการมากมายที่พยายามจะเข้ามาแก้ไขปัญหาระบบน้ำ เรื่องการเกษตร แต่ท้ายที่สุดแล้วก็ไม่ประสบความสำเร็จ พอมาถึงการแถลงนโยบายของพรรคท่านก็ไม่มีท่าทีว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น สิ่งที่ผมอยากให้เห็นจากการแถลงนโยบายของรัฐบาลในวันนี้ไม่ใช่แค่การพูดกว้าง ๆ ลอย ๆ ตามเอกสารที่ท่านแจกให้กับเพื่อนสมาชิกรัฐสภา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๗๑/๒

ผมอยากได้ยืนยันว่าท่านมีนโยบายอะไรที่จะแก้ปัญหา น้ำท่วม น้ำแล้ง ให้กับพี่น้องเกษตรกร
 อย่างเป็นรูปธรรม อย่างน้อยไม่ใช่การขอให้เปลี่ยนไปปลูกพืชอย่างอื่นที่ใช้น้ำน้อยแทน

สุดท้ายถ้าจะมาอ้างว่าไม่ได้คุมเกษตรแล้วจะทำตามนโยบายที่หาเสียงไว้ไม่ได้
 ผมว่าฟังไม่ขึ้น เพราะนโยบายของเจ้ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือนโยบายของ
 พรรคพลังประชารัฐก็เขียนไว้ชัดเจนว่า มีลูก ไม่มีแล้ง พร้อมเติมน้ำในเขื่อนขนาดใหญ่
 เพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำ เพิ่มแหล่งน้ำสำรอง แหล่งน้ำทางเลือก แก้ปัญหาน้ำแล้ง น้ำท่วมซ้ำซาก
 นโยบายของพวกท่านตรงกันครับ ไม่มีเหตุผลอะไรที่ท่านจะร่วมกันผลักดันเรื่องนี้
 ให้เกิดขึ้นตามที่หาเสียงไว้ไม่ได้ ผมขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีตอบข้อสงสัยของผม และของ
 เพื่อนสมาชิกให้ครบถ้วนในที่ประชุมแห่งนี้ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณวีรพันธ์
 ฮวดศรี ครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๗๒/๑

นายวีรนนท์ ฮวดศรี (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนประธานที่เคารพ
 ผม วีรนนท์ ฮวดศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น เขต ๑ พรรคก้าวไกล
 ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ เกษตรกรเปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของชาติ
 แต่ในเวลานี้เป็นกระดูกที่กำลังเดาะ ด้านหนึ่งหัก ด้านหนึ่งโก่ง เพราะแบกรับทุกภาระ
 โดยเฉพาะภาระปัญหาหนี้สินที่เรื้อรังและยาวนาน ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงไปตรงมา
 ท่านประธานครับเป็นที่น่าเสียดายที่วันนี้โอกาสในการแก้ปัญหาของพี่น้องเกษตรกรนั้น
 อยู่ในมือของรัฐบาลแล้วแท้ ๆ แต่ท่านกลับพูดถึงแนวทางการแก้ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร
 ในนโยบายที่แถลงวันนี้เพียงแค่ ๒ บรรทัด เมื่อท่านบอกว่าเกษตรกรเป็นอาชีพที่ทำงานหนัก
 แต่มูลค่าทางเศรษฐกิจนั้นน้อยนิดเพียง ๗ เปอร์เซ็นต์ของ GDP ในประเทศนี้ ท่านประธานครับ
 ประชากรจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านคนที่อยู่ในภาคเกษตรถึงแม้จะทำงานหนักเพียงใด
 ก็มีหนี้ที่หนักหนาครับ เฉลี่ยเป็นหนี้บ้านละกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท เป็นตัวเลขที่ฟังแล้ว
 น่าตกใจจะครับท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลรู้ แล้วก็เขียนไว้ในแถลงนโยบายวันนี้ว่ารูปแบบ
 การทำเกษตรของพี่น้องเกษตรกรที่ทำทุกวันนี้มีประสิทธิภาพและผลผลิตที่ต่ำ ส่วนใหญ่
 พึ่งพาดีนฟ้าอากาศ ขาดระบบที่ดี ขาดเทคโนโลยีมาช่วย ทำงานมากแต่ได้ผลน้อย
 ท่านประธานครับ รายละเอียดในการผลิตภาคเกษตรมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่แนวทาง
 การแก้ปัญหาที่ท่านนายกรัฐมนตรีเสนอกลับมีแค่การพักชำระหนี้เกษตรกรครับท่านประธาน
 ที่ระบุไว้เพียงว่าจะลดภาระพี่น้องเกษตรกรด้วยการพักหนี้เกษตรกรตามเงื่อนไข
 และคุณสมบัติที่เหมาะสม ฟังแล้วก็เคลิ้ม แม้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะมาชี้แจงแล้ว
 เมื่อช่วงหัวค่ำ แต่มันก็ยังไม่ชัด ท่านประธานครับ คำถามตัวโต ๆ ในหัวของผมหลังได้ฟัง
 ท่านแถลงแล้วคือ ๑. อะไรคือเงื่อนไขของการพักหนี้ที่ท่านพูดถึง ๒. เกษตรกรกลุ่มไหน
 มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับการพักชำระหนี้ ๓. การกำหนดเพดานหนี้ที่สามารถพักหนี้
 ให้เกษตรกรได้ต่อคนสูงสุดเท่าไร ๔. นโยบายนี้ครอบคลุมสินเชื่อจากแหล่งไหนบ้าง
 เพราะท่านไม่ได้ระบุรายละเอียดอะไรไว้เลย ไม่ว่าจะเป็นหลักเกณฑ์อะไรยิ่งฟัง
 ยิ่งทำความเข้าใจ ยิ่งน่าห่วงกังวลแทนพี่น้องเกษตรกรครับ เอาให้ชัด ๆ เกษตรกรจะรู้
 ว่าจะเตรียมตัวอย่างไร ท่านประธานครับ ปัญหาหนี้สินเกษตรกรไทยเป็นปัญหาที่ยืดเยื้อ
 ยาวนานครับ ผมเดินเข้าไปในหมู่บ้าน หาไม่ยากคนที่เจ็บปวดกับเรื่องนี้เดินไป ๑๐ บ้าน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๗๒/๒

เจอ ๙ บ้านที่เป็นหนี้ และเจ้าหนี้รายใหญ่ไม่ใช่ใครที่ไหน แต่เป็น ธ.ก.ส. ท่านประธานครับ ซึ่งมีพี่น้องเกษตรกรเป็นลูกหนี้มากถึง ๔.๘ ล้านคน คิดเป็นเงินประมาณ ๑.๕๙ ล้านล้านบาท และยังมีหนี้ที่กู้ยืมผ่านสหกรณ์การเกษตร เป็นเรื่องน่าห่วงที่เกษตรกรไทยมีหนี้สินรวมกันมากกว่า ๑.๘ ล้านล้านบาท ขอยกตัวอย่างว่าการพักหนี้อย่างเดียว ไม่ได้แก้ปัญหาครับ ขออนุญาตเอ่ยนามยายแดงเกษตรกรชาวตำบลพระลับที่ปลูกข้าว เล่าให้ผมฟังว่าลำพังขายข้าวเงินไม่พอหรอก ยายแดงได้เงินที่ลูกสาวส่งมาจากที่ไปทำงานชลบุรีท่านประธานครับ ยายแดงมีหนี้สินอยู่กับ ธ.ก.ส. ๒๗๐,๐๐๐ กว่าบาท ใช้มาตั้งแต่เป็นสาว จนปัจจุบันนี้หนี้ก็ยังไม่หมดสักทีครับ บางทีก็ต้องกู้เงินนอกระบบครับท่านประธาน มาจ่ายดอกเพราะขายข้าวยังไม่พอต้นทุน มาเจอโควิดยิ่งหนัก เพราะเงินที่ลูกสาวส่งกลับมาก็น้อยลง เพราะ OT โดนตัด ในใจก็คิดว่าโครงการพักหนี้กับรัฐบาลประยุทธ์เข้าไปแล้วจะเบาตัวที่ไหนได้ครับท่านประธาน พอจบโครงการเปิดสมุดบัญชีออกมาดู หนี้บานเพิ่มมากกว่าเดิม เพราะแค่พักเงินต้น แต่ดอกเดินไม่หยุดครับ ท่านประธานครับ ธ.ก.ส. มีวันหยุด แต่ดอกเบี้ยย ธ.ก.ส. ไม่มีวันหยุดครับ ผมยังเชื่อว่ายังมีอีกหลายคนที่เป็นเกษตรกรเป็นล้านล้านคนครับท่านประธาน ที่มีชีวิตเหมือนคุณยายแดง ชาวตำบลพระลับที่ผ่านมาสถานการณ์ COVID-19 ส่งผลให้เกษตรกรที่มีหนี้สินส่วนใหญ่เริ่มมีปัญหาในการชำระหนี้ที่หนักหนากว่าเดิม ไม่ว่าจะเป็นหนี้กับ ธ.ก.ส. ที่ยังคงมีอยู่ หรือหนี้สินเชื่อมส่วนบุคคลกับสถาบันการเงินอื่น ๆ รวมถึงหนี้เงินกู้นอกระบบซึ่งมีดอกเบี้ยที่สูงมาก ตั้งแต่ร้อยละ ๑๕ หรือบางคนก็จำใจต้องกู้ร้อยละ ๒๐ ทำอย่างไรได้ครับ ในเมื่อไม่มีมันก็ต้องกู้ครับ นี่คือความเป็นจริงครับท่านประธาน ท่านประธานครับ หากจะกล่าวโดยสรุปเปรียบเทียบรายได้ และหนี้สินของเกษตรกรในปี ๒๕๖๒ กับปี ๒๕๖๔ เป็นที่น่าตกใจที่เกษตรกรมีรายได้ลดลง ๒๗ เปอร์เซ็นต์ มีหนี้สินเพิ่มขึ้นถึง ๒๒ เปอร์เซ็นต์ ฟังไม่ผิดครับ เท่ากับว่ายิ่งทำยิ่งจนยิ่งขึ้น หนี้ยิ่งบานครับ

ท่านประธานครับ นอกจากนี่ยังมีเกษตรกรอีกกลุ่มที่น่าเป็นห่วงมาก คือเกษตรกรสูงวัย อีกไม่กี่ปีคุณยายแดงก็จะเข้าเกณฑ์นี้ครับ กลายเป็นพ่อแม่แม่เฒ่าที่ยังทำไร่ทำนาทั้งชีวิตแต่ยังเป็นหนี้กับ ธ.ก.ส. อยู่ครับ โดยเกษตรกรที่อายุเกิน ๖๐ ปีขึ้นไปแล้วยังเป็นหนี้ มีจำนวนมากกว่า ๑.๔ ล้านคน ไม่ใช่ไม่น้อยเลย และถ้านับเฉพาะเกษตรกรที่อายุเกิน ๗๐ ปียังมีมากถึง ๔๐๐,๐๐๐ กว่าคน ท่านประธานครับ ท่านครับเกษตรกรสูงวัยเป็นเกษตรกรที่ทำการเกษตรมาทั้งชีวิต แต่อย่างที่เราเห็นเป็นหนี้ทั้งชีวิตเหมือนกันครับ พี่น้องเกษตรกรที่แก่แล้วยังเป็นหนี้ อยู่ ก็เพราะหนี้เกษตรกรมีลักษณะที่ผูกพันและทับถม ถึงแม้จะทำงานหนัก ใช้หนี้มาทั้งชีวิต แต่หนี้ก็เหมือนจะไม่ลดลงเลยท่านประธานครับ ยิ่งแก่ตัวก็เริ่มทำการเกษตรไม่ค่อยไหว สุดท้ายหนี้ก็กลายเป็นหนี้เสียในที่สุดครับ ท่านประธานครับ เกษตรกรสูงวัยที่เป็นหนี้ ๑.๔ ล้านคน กลายเป็นหนี้เสียถึงเกือบ ๑๘๐,๐๐๐ คน ยิ่งสูงวัยยิ่งเป็นหนี้เสียเยอะขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นภาระหนี้สินที่สืบทอดข้ามรุ่นไปยังทายาท หรือที่เราเรียกว่าเป็นมรดกหนี้ชั่วโคตร ท่านประธานครับก่อนที่รัฐบาลนี้จะดำเนินนโยบายพักหนี้ เราเห็นด้วยว่าปัญหานี้สินเกษตรกรนั้นรุนแรง เร็วจริง และต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน แต่การพักชำระหนี้เพียงอย่างเดียวมันไม่ตอบโจทย์ครับท่านประธาน และไม่เพียงพอที่จะพาให้เกษตรกรไทยหลุดพ้นจากบ่วงหนี้ชั่วโคตรนี้ได้เลยครับท่านประธาน ผมอยากให้ท่านลองถอดบทเรียนจากผลนโยบายของ คสช. ในช่วงปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๔ ที่มีการพักชำระหนี้หลากหลายรูปแบบ ทั้งแบบแรกนโยบายที่พักชำระหนี้เฉพาะเงินต้น แต่ไม่พักดอกเบี้ย ซึ่งก็ยิ่งทำให้ภาระหนี้สินของพี่น้องพอกพูนเร็วขึ้นไปอีก และเมื่อเกษตรกรได้มีการพักทวง และรู้เท่าทันว่านโยบายแบบนี้เหมือนหลอกหลวงและไม่เป็นธรรม ต่อมาก็มีการออกมาในแบบที่ ๒ หรือนโยบายพักชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย และแบบที่ ๓ คือนโยบายพักชำระเงินต้น หรือลดอัตราดอกเบี้ย คือให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะภายหลังการแพร่ระบาดของ COVID-19 ในรัฐบาลของ พลเอก ประยุทธ์ให้ ธ.ก.ส. ออกมาตรการพักชำระหนี้ มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้กว่า ๓.๒๕ ล้านราย มีมูลค่าหนี้รวมกันประมาณ ๑.๔๕ ล้านล้านบาท เรียกได้ว่าแทบไม่มีเกษตรกรคนไหนที่ไม่เคยเป็นหนี้ และไม่เคยเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้ ไม่ว่าโครงการใดก็โครงการหนึ่งมาแล้วครับท่านในอดีต ท่านประธานครับ ๕ ปีต่อเนื่อง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จිරูช ๑๗๓/๒

ที่ทำกันมา ถ้ามาตรการนี้มันดีจริง ๆ เกษตรกรไทยคงล้มต้อ้าปากได้ไปนานแล้วครับ
เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. ก็คงตงงานกันเป็นแถบครับท่านประธาน ที่เป็นปัญหาก็คือ

๑. พักหนี้ แล้วกู้ใหม่ไม่ได้ จะไปลงทุนซื้อเครื่องจักรก็ไม่ได้ ลงทุนเปลี่ยนพืช
ที่ราคาสูงกว่าก็ไม่ได้

๒. ไม่ได้แก้ปัญหาที่ต้นตอเรื่องรายได้ ต้นทุนเกษตรกรสูงเอา ๆ ขึ้นทุกวัน
ทั้งยา ทั้งปุ๋ย ทั้งเมล็ดพันธุ์ขึ้นตลอด

๓. พอรายได้ลดลงภาระหนี้ที่ต้องจ่ายก็สูงขึ้น ค่าแรงก็เท่าเดิม เพิ่มเติม
ทุนอกระบบเข้ามาอีก แต่รายได้ไม่เพิ่มท่านประธานครับ

ด้วยสาเหตุที่ผมได้กล่าวมา รัฐบาลจะบริหารจัดการนโยบายนี้อย่างไร
เพื่อไม่ต้องมาแก้ปัญหาหนี้สินกันซ้ำโคตรแบบนี้อีกครั้ง มีทางออกใดที่สามารถแก้ไขปัญห
ให้ถูกต้อง ตรงจุด แม้ประชาชนจะเห็นด้วยเพราะเขาไม่มีทางเลือก แต่ก็เปรียบเสมือน
การรักษาอาการเจ็บป่วยด้วยยาที่ไม่ถูกต้อง เหมือนรักษาอาการโคม่าด้วยยาชา
ท่านประธานครับ หากรัฐบาลประสงค์ที่จะพักหนี้และช่วยเหลือภาระดอกเบี้ยให้เกษตรกร
ชั่วคราว โดยให้สิทธิแก่ทุกคน โดยที่ไม่มีเพดานวงเงิน รัฐบาลจะต้องจัดสรรเงินชดเชยให้แก่
ธ.ก.ส. จำนวน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ซึ่งถือเป็นงบประมาณที่สูงพอสมควร ถ้าผิดพลาดไป
ก็อาจเสี่ยงต่อการได้ผลลัพธ์ที่ไม่คุ้มค่ากับเงินภาษีประชาชน การปล่อยให้ปัญหานี้สินสะสม
คงอยู่ และดำเนินนโยบายพักชำระหนี้โดยไม่แก้ปัญหาย่างยั่งยืน โดยมุ่งเพียงแต่หลีกเลี่ยง
ไม่ให้เกิดตัวเลขหนี้เสียปรากฏขึ้นมาเท่านั้น จะไม่สามารถหยุดยั้งวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ
และสังคมในอนาคตได้ โดยเฉพาะปัญหามรดกหนี้ครับ คือแทนที่จะมอบสินทรัพย์ให้
ลูกหลานเป็นมรดก กลายเป็นมอบหนี้ให้ลูกหลานต้องมาชดใช้แทน รัฐบาลควรแก้ปัญหา
เชิงรุก เพื่อที่จะปลดปล่อยศักยภาพ ไม่ว่าจะด้านการลงทุนของเกษตรกร ไม่ว่าจะเป็นการ
ของการแปรรูปเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สินของผลผลิตของเกษตรกร รวมถึงโอกาสและอนาคต
ของลูกหลานเกษตรกรให้กลับคืนมาล้มต้อ้าปากได้อีกครั้งโดยเร็วที่สุดครับ

จากประเด็นที่ผมได้อภิปรายเนื้อหาทั้งหมดก็เพื่อแสดงความห่วงกังวล และข้อซักถามผ่านท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีครับ ด้วยความปรารถนาดี ที่ต้องการให้ทางรัฐบาลแสดงความชัดเจนต่อการนำเสนอ และขับเคลื่อนนโยบาย ให้เป็นที่ประจักษ์ สร้างความเข้าใจอย่างถูกต้องต่อพี่น้องประชาชนเพื่อเป็นการแสดงความรับผิดชอบ และรักษาคำพูด ไม่ให้เกิดข้อครหาว่าเป็นเพียงเทคนิคเพื่อให้ได้มาซึ่งคะแนนเสียงอย่างที่เคยเกิดขึ้น ผมอยากเสนอแนวทางการผลักดันเพื่อให้นโยบายนี้สามารถตอบโจทย์กับพี่น้องชาวเกษตรกร นำพาพี่น้องเกษตรกรไทยให้หลุดพ้นจากวงจร ปัญหาความยากจนได้อย่างยั่งยืน เป็นการรักษาผลอย่างถูกวิธีผ่านท่านประธานไปถึง รัฐบาล

ประการแรก รัฐบาลต้องกำหนดเป้าหมาย หรือตัวชี้วัด KPI ที่จะให้ ธ.ก.ส. ดำเนินการเรื่องแก้มันและปรับโครงสร้างหนี้ ไม่ใช่กำหนดเป้าหมายให้ ธ.ก.ส. ทหารายได้ ส่งคลังเช่นที่เคยผ่านมา ท่านประธานครับ ถ้ายังคง KPI เดิม แก้มันไม่มีวันสำเร็จครับ ฝากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจที่ทำเรื่องนี้ให้จัดการทำด่วน ไม่ว่าจะเป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการท่านไหนที่มาดูแล ก็ฝากท่านด้วยนะครับ

ประการที่ ๒ รัฐบาลต้องสนับสนุนกลไกในการปรับโครงสร้างหนี้ ไม่ใช่แค่ ของ ธ.ก.ส. ครับ แต่รวมถึงสหกรณ์การเกษตรและกองทุนฟื้นฟูเกษตรกรในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกร ยกตัวอย่างเช่น

๑. นำที่ดินของเกษตรกรที่เป็นหนี้ให้ผู้ประกอบการรุ่นใหม่เช่าที่ดินระยะยาว เพื่อประกอบการ

๒. สร้างงานเพื่อลดภาระหนี้ หรือชำระหนี้สินให้หมด

๓. กรณีเกษตรกรที่ไม่มีที่ดิน และมีมูลค่าหนี้ที่ไม่สูงมากติดแผง Solar Cell ให้ฟรี โดยแบ่งรายได้เพื่อไปชำระหนี้

๔. ให้รัฐยกหนี้ที่เหลือครึ่งหนึ่งให้เกษตรกรที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป โดยกำหนด เงื่อนไขว่าเกษตรกรต้องชำระหนี้ได้ถึงครึ่งของหนี้ปัจจุบัน

เมื่อมีการตั้งเป้าหมายตัวชี้วัดและการดำเนินการไปแล้ว รัฐบาลต้องติดตาม การดำเนินการในการปรับโครงสร้างหนี้อย่างใกล้ชิดเพื่อให้มีการดำเนินการลดภาระหนี้

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๑๗๔/๒

ของเกษตรกรอย่างจริงจั่งตามเป้าหมายตัวชี้วัดที่ตั้งขึ้น ขณะเดียวกันท่านประธานครับ ผมอยากเสนอให้รัฐบาลกำหนดลำดับการตัดชำระหนี้ของสหกรณ์ใหม่ ให้เหมือนกับ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดคือปล่อยกู้อย่างมีความรับผิดชอบและคิดดอกเบี้ย อย่างเป็นธรรมครับ โดยการตัดชำระเงินต้นก่อนดอกทุกงวด รวมถึงการสำรวจตรวจสอบ การดำเนินงานตามกฎหมาย หรือประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยเฉพาะ ในส่วนของการคิดดอกเบี้ยปรับ และการตัดชำระหนี้ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคาร แห่งประเทศไทยกำหนดหรือไม่ และเกษตรกรลูกหนี้รับทราบความเข้าใจ ความเปลี่ยนแปลง และติดตามตรวจสอบภาระหนี้ และการชำระหนี้ของตนหรือไม่ เพื่อที่จะได้ปรับปรุง การดำเนินงานในเรื่องนี้ต่อไปท่านประธานครับ นอกจากนี้ยังมีเกษตรกรฝากมา เรื่องสัญญา สิ้นเชื่อของ ธ.ก.ส. ที่ไม่เป็นธรรม ลูกหนี้เขาไม่เคยเห็นสำเนาสัญญาเงินกู้เลยครับ อยากได้ สำเนาสัญญาเงินกู้ธนาคารก็คิดค่าถ่ายเอกสารหน้าละ ๑๐ บาท สงสัยกระดาษจะประดับดิน ทองท่านประธานครับ หมกเม็ดกันแบบนี้เลยมีลูกหนี้ที่โดนหลอกให้เซ็นสัญญาที่ไม่ระบุ ค่าธรรมเนียม ไม่ระบุค่าปรับ แถมยังแอบต่ออายุสัญญาเงินกู้แบบอัตโนมัติอีกด้วย หนักกว่านั้น ธ.ก.ส. ยังบังคับให้ลูกหนี้ทำประกันชีวิต และสมัครสมาชิกกองทุนฌาปนกิจเฉลี่ยที่เกษตรกร ต้องจ่ายให้กับ ธ.ก.ส. ๔,๐๐๐ บาทต่อปีต่อสัญญาประกัน นี่มันอะไรกันครับ เรื่องพวกนี้ เป็นเรื่องความไม่เป็นธรรมที่แก้ได้ง่ายท่านประธานครับ ขอเพียงแค่นี้ใจครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชร ๑๗๕/๑

ประการสุดท้ายท่านประธานครับ ด้วยแนวทางที่ผมนำเสนอมาทั้งหมดนี้ ผมเชื่อมั่นว่าหากรัฐบาลนำไปปรับใช้ในการบริหารปากท้องพี่น้องประชาชนจะหลุดพ้นจากภาระหนี้สินที่ติดตัวมาอย่างยาวนาน และสร้างรายได้เพื่อไปต่อยอดในอนาคตนำไปสู่การสร้างสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ดีเพื่อทำให้พี่น้องเกษตรกรมีปากท้องที่ดีและสร้างความมั่นคงในชีวิตให้ชาวเกษตรกรไทยมีอนาคตที่มุ่งหวังไว้ ไม่ใช่แค่การแก้ปัญหาที่ปลายเหตุครับ หรือบรรเทาปัญหาเพียงชั่วคราว แต่ต้องเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นตออย่างตรงไปตรงมาเพื่อสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งมั่นคงให้กับพี่น้องเกษตรกร ไม่เป็นเพียงการสร้างภาพจำครับท่านประธาน ภาพจำอันเป็นเทคนิคเพื่อให้ได้มาซึ่งคะแนนเสียงเพียงเท่านั้น ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะขอชี้แจง เชิญครับ

ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา และเพื่อนสมาชิกที่เคารพทุก ๆ ท่านครับ ก็เช่นเดียวกันครับ ก็ต้องขอขอบคุณข้อมูลของทั้ง ๒ ท่านเพื่อนสมาชิกพรรคก้าวไกล ผม พร้อมเพื่อนรัฐมนตรีช่วยว่าการทั้ง ๒ ท่าน ได้หารือกันคุยกันว่ามีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ซึ่งในแต่ละเรื่อง

เรื่องแรก ในเรื่องของการบริหารจัดการน้ำนะครับ เนื่องจากรัฐบาลชุดนี้ไม่ใช่เป็นแนวนโยบายของพรรคใดพรรคหนึ่ง ก่อนที่จะออกมาเป็นนโยบายที่ท่านรัฐมนตรีแถลงก็จากการประมวลรวบรวมนโยบายของแต่ละพรรค ทั้งที่เป็นของฝ่ายรัฐบาลและพรรคฝ่ายค้านในเรื่องของการแก้ไขปัญหาบริหารจัดการน้ำ ซึ่งกลายมาเป็นนโยบายของพี่น้องประชาชนเสียส่วนใหญ่ เพื่อนสมาชิกครับ เมื่อปี ๒๕๖๔ ต้นปี ๒๕๖๔ ทางสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งยญัตติด่วน ในเรื่องการบริหารจัดการน้ำ ซึ่งตอนนั้นก็เป็นวิกฤติเรื่องภัยแล้ง ทางรัฐสภา ทางสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญในการศึกษาการบริหารจัดการน้ำทั้งลุ่มน้ำทั้ง ๒๒ ลุ่มน้ำ ซึ่งผมได้เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ พวกเราเพื่อนสมาชิกตอนนั้นซึ่งประกอบไปด้วยพรรคร่วมรัฐบาล และพรรคฝ่ายค้านต่างก็ระดมศึกษานะครับ ศึกษาการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้ง ๒๒ ลุ่มน้ำ ดังเพื่อนสมาชิกได้ชี้แจงไปเมื่อสักครู่ ผมมีความเชื่อมั่นว่าข้อมูลจากที่พวกเราช่วยกันศึกษาจะเป็นประโยชน์

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วชิรี ๑๗๕/๒

ต่อแนวทางในการบริหารจัดการน้ำต่อไป และข้อมูลหลาย ๆ อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้ชี้แจงก็ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการน้ำของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของกรมชลประทาน

ส่วนอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องของหนี้สินพี่น้องเกษตรกร เนื่องจากภาคหนี้สินของพี่น้องเกษตรกรเป็นเรื่องของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งจะต้องมีข้อมูลให้กับกระทรวงการคลัง ถามว่าเพื่อนสมาชิกได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ เป็นเรื่องจริงไหม เรื่องจริงครับ ถามว่ามีประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกรไหม มีครับ ธ.ก.ส. ที่ท่านพูดถึง ผมลงพื้นที่ที่จังหวัดเชียงรายเมื่อวานที่ผ่านมา มีพี่น้องเกษตรกรหลายท่านต่างก็เรียกร้องว่าให้ท่านรัฐมนตรีช่วยแก้ปัญหา โดยเฉพาะเรื่องของธนาคาร ธ.ก.ส. ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องนี้ผมเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านกำกับกระทรวงการคลังโดยตรง รับทราบข้อมูลหลาย ๆ อย่างจะนำไปแก้ไข ในส่วนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พร้อมที่จะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศไทย ดังนั้นข้อมูลในวันนี้ที่เพื่อนสมาชิกนำเสนอก็เช่นเดียวกัน เป็นประโยชน์กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่จะนำไปเป็นส่วนในการบริหารจัดการในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุนินธุ์ ๑๗๖/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปพรรคภูมิใจไทย ขออภิปรายคนละ ๕ นาที ๓ ท่านต่อเนื่องกัน ท่านแรก คือคุณสฤณี บุตรเนียร คุณชากาเรีย สะอิ คุณปติดา ตันติรัตนานนท์ เชิญคุณสฤณีครับ

นายสฤณี บุตรเนียร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายสฤณี บุตรเนียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี เขต ๓ พรรคภูมิใจไทย ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภา ที่ให้โอกาสผมได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายแถลงนโยบายของรัฐบาล ต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน ที่ได้มอบให้พรรคภูมิใจไทยดูแลกระทรวงสำคัญ ๆ ๔ กระทรวง คือกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และกระทรวงแรงงาน ซึ่งทั้ง ๔ กระทรวงนี้เป็นเรื่องของคนครับ ตั้งแต่แรกเกิดจนสิ้นลมหายใจ เป็นกระทรวงที่มีงบประมาณสูงที่สุดเป็นอันดับ ๑ และอันดับ ๒ ของประเทศ โดยสรุปแล้วนโยบาย ขอขึ้น Slide ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายสฤณี บุตรเนียร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ด้านการศึกษาที่ลงไว้ที่หน้า ๙ ถึงหน้า ๑๐ คณะรัฐบาลก็ต้องการ ๑. การปฏิรูปและจะเร่งรัดในการที่ออกแผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ ๒. เราจะเร่งสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยตรงความต้องการของตลาดแรงงาน พัฒนาครูให้มีคุณภาพ พัฒนาให้ผู้เรียนมีรายได้ระหว่างเรียนแล้วรักการเรียนรู้ การลงทุนด้านการศึกษากับคนทุกช่วงวัยทั้งในระบบ นอกกระบบ ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นคนรวย คนจน ควรได้รับโอกาสเสมอภาคเท่าเทียมกันเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ คนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ การศึกษาเป็นเครื่องมือในการจะพัฒนาคน โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้โลกเปลี่ยนไปแล้วเป็นยุค Digital ยุค Online ทุกคนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร อาชีพ แรงงาน ถูก Disruption มีอาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เด็กเกิดน้อย ขาดแคลนแรงงาน ดังนั้นเราจะต้องเร่งพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีคุณธรรมสามารถใช้เทคโนโลยี Digital และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นการเรียนรู้การศึกษา

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๑๗๖/๒

พัฒนาทักษะแรงงานต้องให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ตลาดแรงงานเพื่อการแข่งขันกับนานาประเทศ เพื่อให้นโยบายของรัฐบาลบรรลุเป้าหมาย ผมขอแนะนำเสนอแนะนโยบายที่จะต้องบรรลุตรงนี้ โดยให้รัฐบาลและพรรคภูมิใจไทยร่วมกันจัดตั้งหน่วยงานร่วมกัน ๔ ฝ่าย คือ ๑. ตัวแทนจากกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงแรงงาน และกระทรวงมหาดไทย เพื่อร่วมกันกับตลาดแรงงาน สถานศึกษา และสถาบันครอบครัว ผู้เรียนทุกช่วงวัยมาร่วมกันทำงานอย่างบูรณาการร่วมประสานงาน ได้ทำงานในเชิงรุก สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับทุกภาคส่วนที่เป็นผู้จ้างแรงงาน เพื่อที่จะได้เป็นหน่วยงานให้ความรู้ แนะนำแนวทาง สื่อสาร สร้างความเข้าใจ สร้างวัฒนธรรม สร้างค่านิยม ให้สอดคล้องกับความต้องการในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งเป็นยุค Digital ว่าแรงงานต้องการผู้คนที่มีความทักษะอย่างไร แก้ปัญหาหลัก ๆ ครับ สำหรับเด็กที่จบมาแล้วตกงาน หรือหางานทำไม่ตรงกันกับความรู้ความสามารถ

๓๗/๒

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๗๗/๑

ดังนั้นด้วยยุทธศาสตร์ที่จะนำเสนอ คือ ตรง เร็ว เร่งพัฒนา ตรงประเด็น กับความต้องการของตลาดแรงงาน ตรงใจผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพของตัวเอง และเรียนในสิ่งที่สนใจ รักและอยากเรียน หลักสูตรตรง สร้างสรรค์ ทันสมัย และตรงตลาดแรงงาน เร็ว พัฒนาระบบการศึกษา ทลายกรอบการศึกษา ต้องมีความยืดหยุ่นตามความสามารถของผู้เรียน การพัฒนาครู ครูต้องมีพัฒนาการ มีศักยภาพที่ทันสมัยเพื่อที่จะไปพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพก้าวทันโลกของอนาคต เร่งพัฒนา และลดความเหลื่อมล้ำ โดยแก้ปัญหาที่ควรจะต้องทำโดยด่วนก็คือ โรงเรียนขนาดเล็ก ๑๕,๐๐๐ โรงเรียนขาดครู ขาดผู้บริหาร ถึงทำให้ขาดคุณภาพของผู้เรียน เพิ่ม เร่งรัด สัดส่วนของอาชีวศึกษา โดยเฉพาะหลักสูตรทวิภาคีให้มากกว่าสายสามัญศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำให้สถานศึกษาเอกชนที่เข้าร่วมจัดการศึกษาแบ่งเบาภาระของรัฐนั้น มันจะเป็นการประหยัดงบประมาณของแผ่นดิน มิใช่เพิ่มค่าใช้จ่ายครับ ให้เด็กนักเรียนทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในภาครัฐ หรือภาคเอกชนได้กินอาหารกลางวันอย่างเท่าเทียมกันทั้งประเทศ จากรัฐบาลที่ผ่านมาของพรรคภูมิใจไทย และให้ความสำคัญกับการศึกษาทุกระดับชั้น จนผ่าน พ.ร.บ. ส่งเสริมการเรียนรู้ ที่ให้ความสามารถทุกชั้นในช่วงวัยสามารถเข้าถึงการศึกษาตลอดชีวิต ทั้งหลักสูตรระยะสั้น มีรายได้ระหว่างเรียน สามารถเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถ ทั้ง Online Offline และไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็เรียนได้

เรื่องการเงิน กองทุน กยศ. พรรคภูมิใจไทยให้โอกาสกับทุกคนที่จะเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ต่อสู้เรื่องปลอดดอกเบี้ยย ไม่มีค่าปรับ ไม่มีผู้ค้ำประกัน และสามารถปรับโครงสร้างหนี้ แปลงหนี้ใหม่ และเชื่อว่าพรรคภูมิใจไทยคงจะผลักดันนโยบายพระราชบัญญัติ กยศ. ให้ผู้เรียนได้เข้าถึงกองทุนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ปลอดดอกเบี้ยย ปลอดค่าปรับต่อไป

สุดท้ายผมขอให้กำลังใจท่านนายกรัฐมนตรี รัฐบาลได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อจะนำพาประเทศผ่านวิกฤติเศรษฐกิจ แก้ไขปัญหาสังคม ปากท้องประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ ลดความขัดแย้ง สร้างความเสมอภาคประชาชน ซึ่งเป็นทรัพยากรกำลังประเทศชาติต่อไป แล้วอย่างไรก็ขอภาวนาให้รัฐบาลอยู่ครบ ๔ ปีนะครับ ขอบคุณมากครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๗๗/๒

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณชาการิยา สะอิ ครับ

นายชาการิยา สะอิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ ผม นายชาการิยา สะอิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอแสดงความยินดีกับท่านเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรีคนที่ ๓๐ และคณะรัฐมนตรีทุกท่าน และต้องขอขอบคุณรัฐบาลชุดนี้ที่ยังเล็งเห็นความสำคัญในความต่อเนื่องของนโยบายด้านการศึกษา ตัวกระผมเองเคยทำงานในวงงานการศึกษามา เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยมา ๑๕ ปี ทำให้พอจะทราบถึงข้อจำกัดของการศึกษา ดังนั้นนโยบายที่ผมเห็นว่าควรจะทำต่อเนื่อง แต่อาจจะต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาปัจจุบัน ก็คือนโยบายธนาคารหน่วยกิต หรือเครดิตแบงก์อะไร คือธนาคารหน่วยกิต และเราจะได้กำไรอะไรบ้างจากการลงทุนกับธนาคารแห่งนี้ ท่านประธานครับ ขอ Slide ที่ ๒ ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายชาการิยา สะอิ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : การศึกษาปัจจุบันแบ่งได้เป็น ๓ ระบบ ๑. การศึกษาในระบบโรงเรียน เป็นหลักสูตรทั่วไปตามช่วงอายุตั้งแต่อนุบาลจนถึงอุดมศึกษา ใช้เวลาประมาณ ๑๘ ปี ๒. การศึกษานอกโรงเรียน อาทิเช่น กศน. ๓. การศึกษาตามอัธยาศัย คือการเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจด้วยตนเอง โดยไม่ได้มุ่งเน้นการรับรองความสามารถ หรือคุณวุฒิ ท่านประธานครับถ้าถามว่าระบบการศึกษาแบบนี้เป็นระบบที่คนทั่วโลกใช้กัน มันไม่ดีตรงไหนครับ คำตอบคือ ดีครับ แต่มันไม่อาจตอบโจทย์การศึกษาในปัจจุบันและอนาคตได้ การเรียนการสอนในปัจจุบันมีข้อจำกัดหลายอย่าง อาทิเช่น การเรียนที่ไม่มีความยืดหยุ่น การเรียนที่ไม่สามารถเลือกเรียน หรือจัดตารางการเรียนได้ด้วยตนเอง ดังนั้นธนาคารหน่วยกิตอาจจะเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่จะทำให้ระบบการเรียนการสอนมีคุณภาพ มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ มีความยืดหยุ่นในการเรียน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๗๘/๑

โดยประเด็นสำคัญ ก็คือการเรียนแบบนี้ทำให้นักเรียนทุกคนสามารถ
ออกแบบการเรียนของเขาได้เองโดยไม่ต้องมีระยะเวลาเป็นตัวกำหนด ท่านประธานครับ
เรามีคนเก่ง และคนดีเยอะมากที่ไม่มีโอกาสเข้าถึงการศึกษา เนื่องจากความยากจน
ไม่สามารถที่จะเรียน และเลี้ยงดูครอบครัวได้ในเวลาเดียวกัน ทำให้พวกเขาต้องออกไปจาก
ระบบการศึกษาแบบปกติ จากแผนภาพด้านซ้ายมือ เป็นสถิติของสภาพัฒน์ที่เกี่ยวกับ
ความยากจน และความเหลื่อมล้ำในปี ๒๕๖๓ จะเห็นได้ว่ามีนักศึกษาเข้าเรียน
ในระดับอุดมศึกษาเพียง ๒๘.๔ เปอร์เซ็นต์ และมีนักเรียนยากจนเพียง ๗.๗ เปอร์เซ็นต์
เท่านั้นที่สามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ ส่วนกราฟทางด้านขวามือก็จะเป็นจำนวน
นักเรียนยากจนพิเศษ ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด จาก ๙๙๐,๐๐๐ คน
ในปี ๒๕๖๓ เป็น ๑,๓๐๐,๐๐๐ คนในปี ๒๕๖๕ เพราะฉะนั้นเราจะทำอย่างไร
ให้เด็กเหล่านั้นสามารถที่จะลงเรียนตามศักยภาพและความเหมาะสมของตัวเองเขาเองได้
ในขณะที่ตัวเองก็ยังสามารถที่จะดูแลครอบครัวไปด้วย อาจจะจบช้าหน่อยแต่ก็ขอให้
จบ Sure นักเรียนบางคนอาจมีความสามารถมาก เรียนมัธยมศึกษาควบคู่ไปกับการเรียน
ปริญญาตรีได้ ทำให้สามารถจบปริญญาตรีได้เร็วกว่าปกติ มีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานได้เร็ว
ท่านประธานครับ อาชีพในฝันของเด็ก ๆ ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา
อาชีพหนึ่งที่ได้ให้ความสนใจเป็นอย่างมากคือ YouTuber TikTokers Content Creator
เกี่ยวกับ Online ซึ่งเป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงและรายได้ให้กับพวกเขาเหล่านั้น แต่การศึกษา
แบบปกติไม่อาจตอบโจทย์ในตัวเขาเลย ดังนั้นธนาคารหน่วยกิตจึงเป็นเครื่องมือที่จะ
เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ และทักษะประสบการณ์ทำงาน การฝึกอบรม การสะสม
หน่วยกิตไปเทียบโอน ไปเป็นคุณสมบัติสร้างความยืดหยุ่นในการเลือกเรียน ทำให้เด็กสามารถ
เลือกและจัดตารางเรียนได้ด้วยตนเองเพื่อตอบโจทย์ตนเองให้ได้มากที่สุด ซึ่งหลายประเทศ
ใช้เครื่องมือนี้แล้วประสบความสำเร็จ อาทิเช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้
สุดท้ายขอเป็นกำลังใจให้รัฐบาล การศึกษาคือหัวใจของการพัฒนาคน ดังนั้นรัฐบาลต้องไป
คิดต่อว่าจะสนับสนุนอะไรเพิ่มเติมให้กับทางโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย เพื่อจะนำระบบ
ธนาคารหน่วยกิตไปดำเนินการให้ได้ตามเป้าหมาย ซึ่งผลกำไรของธนาคารหน่วยกิต
คือความรู้ที่ไม่มีวันสิ้นสุด Lifelong Learning ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๗๘/๒

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณปติดา ตันติรัตน์นันทน์ ครับ

นางปติดา ตันติรัตน์นันทน์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ปติดา ตันติรัตน์นันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ เขตเลือกตั้งที่ ๘ พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จากการแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีท่านเศรษฐา ทวีสิน ดิฉันดีใจที่รัฐบาลชุดนี้ได้เล็งเห็นถึงการแก้ไขปัญหา ด้านการศึกษา และการพัฒนาศักยภาพของประชาชน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา ประเทศชาติ โดยเฉพาะการส่งเสริมการศึกษาให้ตอบโจทย์กับความต้องการของ ตลาดแรงงาน อันจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งภาคการผลิตในระบบเศรษฐกิจและสร้างคุณค่า ในชีวิตและครอบครัวของประชาชน การทำงานระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงแรงงาน และกระทรวงมหาดไทย ต้องสอดคล้องไปในทางเดียวกัน มีเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ที่ตรงกัน เพื่อที่จะหนุนเสริม ศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่ต้องการพัฒนาความรู้ ความคิด ผ่านการเรียนรู้ตลอดชีวิตไปให้ได้อย่างดีที่สุดค่ะท่านประธาน

ท่านประธานที่เคารพคะ ที่ผ่านมาระบบการศึกษาของไทยแม้จะมีผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการชั้นนำอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเยาวชนยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ได้เท่าที่ควร ดูจากคะแนน O-NET ชั้น ป. ๖ ประจำปี ๒๕๖๕ คะแนนท่านประธาน วิชาคณิตศาสตร์ผู้เข้าสอบ ๔๔๕,๒๐๖ คน คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๙.๙๙ คะแนน ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์ผู้เข้าสอบ ๔๔๕,๒๒๓ คน คะแนนเฉลี่ยดีขึ้นมานิดหนึ่งคะแนนท่านประธานอยู่ที่ ๓๘.๗ คะแนน จะเห็นได้ว่าเด็ก ป. ๖ ของเราได้คะแนน O-NET เฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งในวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่ง ๒ วิชานี้เป็นรากฐานการเรียนสายสามัญศึกษาต่อไป การสอบ O-NET A-NET ซึ่งเป็นข้อสอบจากส่วนกลางยังขาดความยืดหยุ่น ไม่ตรงกับสภาพความเป็นอยู่ของพื้นที่การศึกษา โดยเฉพาะโรงเรียนเล็กที่อยู่ห่างไกลในชนบทคะแนนท่านประธานที่มีความจำเป็น และความท้าทายที่แตกต่างจากโรงเรียนในเมืองจะให้ไปสอบแข่งขันเชิงวิชาการกับโรงเรียนที่มีความเพียบพร้อมเหมือนในกรุงเทพฯ ก็คงจะเป็นเรื่องยาก เมื่อตัวเลขคะแนนออกมาทำให้ความมั่นใจ และความภาคภูมิใจในตัวเด็กลดน้อยถอยลง จึงควรที่จะต้องมีการปรับปรุงเกณฑ์วัดผลคะแนนให้สอดคล้องกับท้องถิ่น และความต้องการสร้างงานตามหลักสูตรอาชีพให้มากขึ้นคะแนนท่านประธานให้มีการชี้แนะแนวทาง และวัดความถนัดความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่น เพื่อให้ นักเรียนได้เข้าใจในสำคัญของการเรียนรู้ว่ามีประโยชน์ในชีวิตจริงได้อย่างไร นอกจากนี้ในระบบการศึกษาที่ผ่านมา ยังขาดวิธีดำเนินการที่ถูกต้องทาง เด็กที่มีความถนัด และศักยภาพที่แตกต่างไปจากการเรียนเชิงวิชาการในสายสามัญศึกษาถูกละเลยและมองว่าเป็นเด็กเรียนอ่อน เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างการศึกษาสายวิทย์ สายศิลป์ และสายอาชีพ ทั้งที่ทุกคนมีความชอบ และความเชี่ยวชาญที่ไม่เหมือนกัน เราต้องค้นหาวิธีที่ดี ทันสมัย และมีความยืดหยุ่นเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคม เพื่อที่จะทำให้เยาวชนลูกหลานของตัวเราเองค้นพบตัวเองให้เหมาะสมกับความถนัด เหมาะสมกับศักยภาพ และความจำเป็นของตนเองและครอบครัว ท่านประธานคะ เด็กบางคนเลือกที่จะวิ่งได้ เด็กบางคนเลือกที่จะเดิน แต่บางคนไม่มีแม้แต่ทางเลือกให้มองว่าจะเดินไปทางไหน เราต้องการวิธีดำเนินนโยบายที่ตรงจุด ตรงเป้าหมาย เข้าใจเยาวชน และเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ ช่วยลดปัญหาประโยคที่ว่าไม่รู้จะเรียนไปทำไม เรียนไปก็ไม่ได้ใช้ที่ติดปาก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐธรรณ ๑๗๙/๒

นักเรียนไทยของเราอย่างยาวนาน ท่านประธานคะ ความสูญเสียที่สำคัญที่สุดในชีวิตมนุษย์ คือการสูญเสียเวลา บุคลากร เยาวชนที่มีความสามารถ มีศักยภาพของเราที่ผ่านมามีติดกรอบ ๖๖๔ คือเรียนประถมศึกษา ๖ ปี เรียนมัธยมศึกษา ๖ ปี มหาวิทยาลัยอีก ๔ ปี จบมาไม่มีงานทำคะท่านประธาน หรือต้องไปทำงานไม่ตรงสาย ไม่ตรงกับสิ่งที่เขาใช้เวลา และความพยายามที่ทุ่มเทเรียนรู้มา เราจึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ในสายอื่น ๆ ของรัฐบาลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เด็กนักเรียน นักศึกษาที่มีความถนัดโดดเด่น และความสนใจที่แตกต่างกันไปจะได้เข้าใจจุดหมายของตนเองตามศักยภาพที่มี สร้างอาชีพ สร้างรายได้ สร้างความภาคภูมิใจในตัวเองและครอบครัว ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ใหม่ที่ดีขึ้น บริษัทและภาคธุรกิจในปัจจุบันต้องการบุคลากรที่ทำงานตรงสาขา ทำงานได้จริง แต่ที่ผ่านมาคนที่จบการศึกษาไม่ตรงสายกับที่บริษัท และภาคธุรกิจต้องการเราจึงจำเป็นที่จะต้องมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตรงเป้าหมาย โดยความร่วมมือกับภาคธุรกิจ เอกชน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ที่เหมาะสมกับการทำงานและทันสมัยให้แก่ผู้ที่สนใจปรับปรุงพัฒนาตนเอง โดยรัฐต้องเป็นคนที่จับคู่กับคนที่ต้องการทำงานกับบริษัทที่ต้องการคนมาทำงานพบกันให้ได้ง่ายขึ้นคะท่านประธาน จะช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ และสร้างเสริมคุณธรรมอันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศและสังคมไทยไปพร้อมกัน ท่านประธานที่เคารพคะ ทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุด คือทรัพยากรมนุษย์ และจุดเริ่มต้นของทรัพยากรมนุษย์ คือเด็กคะ ขอขอบคุณคะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปผมจะให้ฝ่ายค้าน ๒ ท่านครับ คุณชัชวาล แพทยาไทย กับคุณศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง เชิญคุณชัชวาลครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๘๐/๑

นายชัชวาล แพทยาไทย (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายชัชวาล แพทยาไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๗ พรรคไทยสร้างไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอขอบพระคุณผ่านทางท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรี เศรษฐา ทวีสิน ที่ท่านได้มีนโยบายที่สำคัญสำหรับประชาชนในภาคเกษตร ที่ว่าตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยการสนับสนุนเพิ่มประสิทธิภาพ และผลิตภาพของภาคการเกษตรไปด้วยกัน อันจะนำไปสู่ความอยู่ดีกินดี รายได้เพิ่มมากขึ้น ผมเห็นด้วยท่านประธานครับ แต่ท่านประธานครับที่ผมต้องลุกขึ้นอภิปรายถึงเนื้อหาสาระของนโยบายท่านในวันนี้ ก็เพราะว่าในตัวนโยบายสำหรับพี่น้องเกษตรกร ประชาชนในภาคเกษตรของท่านมันเหมือนการมาบอกกล่าวโดยภาพรวมครับ บอกไปยังพี่น้องเกษตรกรว่ารัฐบาลจะสร้างรายได้ให้ภาคเกษตรโดยการใช้ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ อะไรประมาณนี้ครับท่านประธาน ผมขอเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ปัญหาของพี่น้องเกษตรกรเป็นสิ่งที่จะพูดในภาพรวมไม่ได้ครับ การที่ท่านแถลงนโยบายโดยการพูดเป็นภาพรวม ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบริหารจัดการตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกร สิ่งเหล่านี้ท่านไม่ได้มีรายละเอียดที่จะเป็นหลักยึดอย่างมั่นคง ว่าภายใต้การนำของรัฐบาลท่านจะนำพาพี่น้องไปสู่ความอยู่ดีกินดีได้อย่างไร เพราะท่านให้ความสำคัญไปกับเรื่องของตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ผมมองว่ามันเป็นเรื่องกลางทางและปลายทางของการผลิตแล้วครับท่านประธาน ปัญหาของพี่น้องเกษตรกรไม่ได้มีเพียงแค่การกำหนดราคาว่าจะขายผลผลิตทางการเกษตรได้ดีเพียงอย่างเดียวครับ แต่มันอยู่ที่ปัจจัยและต้นทุนในการผลิตด้วยท่านประธานครับ เหล่านี้คือต้นทุนของกระบวนการ トラバไตที่ปัจจัยการผลิตไม่ว่าจะเป็นเรื่องน้ำที่ท่านให้แค่ภาพรวม แต่ไม่ได้มีแนวทางจะแก้ไขอย่างไร หรือต้นทุนการผลิตที่สูงมากกว่าราคาพืชผลทางการเกษตร ท่านไม่มีนโยบายที่จะชี้เฉพาะเจาะจงจะแก้ปัญหายังไร มีหน้าซ้ำในช่วงเวลาแห่งความผันผวนของราคาพืชทางการเกษตร ผมเข้าใจว่ารัฐบาลของท่านจะไม่มียุทธศาสตร์อุดหนุนราคาแก่เกษตรกร ไม่ว่าจะเป็นการประกันราคาข้าว การจำนำ หรือการจ่ายเงินชดเชยในรูปแบบอื่น ๆ ท่านชี้แจงว่าหากทำไปจะเป็นการบิดเบือน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๘๐/๒

แทรกแซงกลไกการตลาดตามหลักวิชาการ ใช่ครับ ผมเห็นด้วยครับท่านประธาน ว่ารัฐไม่ควรเข้าไปแทรกแซงกลไกการตลาด แต่ถึงอย่างไรก็ตามท่านประธานหน้าที่ที่รัฐบาล พึงจะกระทำหากในตลาดมีปัญหา ประชาชนเดือดร้อน รัฐก็ต้องควรที่จะออกนโยบาย หรือมาตรการ เพื่อที่จะสามารถประคับประคองให้เกษตรกรอยู่รอดได้ครับ การที่ท่านออกนโยบายที่ไม่มีมาตรการเพื่อรองรับช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร ท่านกำลังผลักให้ เกษตรกรใช้ชีวิตอยู่บนความไม่แน่นอน และอยู่เพียงลำพังโดยไม่มีใครเหลียวแล เท่าที่เห็น ก็จะมีแต่นโยบายพักหนี้เกษตรกรครับ ที่พอจะเป็นแนวทางในการช่วยเหลือพี่น้องประชาชน ได้บ้าง แต่ท่านคิดว่ามันจะเพียงพอกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับพี่น้องไหมครับ การที่ท่านไม่มี นโยบายรับรองปัญหาของพี่น้องเกษตรกรในการแถลงนโยบายวันนี้ครับท่านประธาน มันเหมือนท่านกำลังยื่นยาพาราเซตามอลเอาไว้รักษาคนไข้อาการหนักครับ ผมขอ ยกตัวอย่างครับ พื้นที่ภาคอีสาน โดยเฉพาะทุ่งกุลาร้องไห้ จังหวัดร้อยเอ็ด พี่น้องส่วนใหญ่ เป็นชาวนา ๑ ในปัญหาสำคัญ ก็คือปัญหาเรื่องน้ำครับ จะรัฐบาลไหนเข้ามาก็ไม่เคยแก้ไข บริหารจัดการน้ำในพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ได้สักทีครับ ฤดูแล้งครับ ต้นทุนน้ำผิวดินไม่เพียงพอ ระบบชลประทานก็ไม่ทั่วถึง แหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินเจอปัญหาน้ำเค็ม น้ำกร่อย เข้าฤดูฝน น้ำก็หลากท่วมพื้นที่ทางการเกษตร เมื่อน้ำมาก็ไม่มีพื้นที่กักเก็บพี่น้องประชาชน ต้องทนทุกข์ยากลำบาก ไม่มีน้ำกินน้ำใช้ครับ โดยเฉพาะน้ำที่ใช้เพาะปลูกนอกฤดูกาลยิ่งไม่มี เลยครับท่านประธาน ในการนำของท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน หากท่านสามารถ แก้ไขปัญหาเรื่องน้ำแล้ง น้ำหลาก น้ำเค็ม ในพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ และพื้นที่ที่กำลังประสบ ปัญหาอื่น ๆ จะถือเป็นคุณประโยชน์ที่สำคัญมากครับ ท่านจะกลายเป็น Hero ของ ชาวทุ่งกุลาร้องไห้และพี่น้องประชาชนทั้งประเทศเลยครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชสีพร ๑๘๑/๑

อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน เรื่องต้นทุนการผลิตผมเคยอภิปรายในสภาแห่งนี้เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาว่า พี่น้องทุ่งกุลาร้องไห้ทำนาปี ๑ ครั้ง เป็นนาหวานต้องใช้ต้นทุนถึง ๓,๘๐๐ บาทต่อไร่ แต่พอเวลาขายไร่หนึ่งขายได้เงินแค่ ๓,๐๐๐ บาทต่อไร่ ขาดทุนแล้วครับ ขาดทุนก็ต้องจำใจครับ ดังนั้นการจะแก้ไขปัญหาลำไยเหล่านี้นอกจากจะต้องหาวิธีเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรท่านต้องศึกษาว่าต้นทุนที่สำคัญอันนำไปสู่การขาดทุนของพี่น้องภาคเกษตร คืออะไรครับ ที่รัฐควรที่จะหันมาแก้ไขอย่างจริงจัง และจริงจังสักทีหนึ่งในนั้นครับท่านประธาน คือปัญหาเรื่องปุ๋ย ผมทราบดีครับท่านประธานว่าเราต้องนำเข้าหัวเชื้อแม่ปุ๋ยจากต่างประเทศ ในปัจจุบันมันเป็นแต่ ๐ ครับท่านประธาน วันไหนฝนไม่ตกปุ๋ยก็อีกราคาหนึ่ง วันไหนฝนตกปุ๋ยก็ปรับขึ้นอีกราคาหนึ่งครับ ผมเลยสงสัยว่าพญาแถนเป็นคนกำหนดราคาปุ๋ยหรือเปล่านั้นไม่รู้ท่านประธาน หรือว่ามีกลุ่มทุนผูกขาดท่านประธานที่เป็นตัวการชักใยทำให้ราคาปุ๋ยเป็นอยู่อย่างนี้ อันนี้ต้องขอให้รัฐบาลเข้าไปตรวจสอบครับ และแก้ไขปัญหาย่างจริงจังครับ เพราะเท่าที่ผมทราบมาครับท่านประธาน ประเทศไทยของเรามีบริษัทนำเข้า และผลิตปุ๋ยเพียงไม่กี่รายครับ ผมนับดูก็ ๕ บริษัทครับท่านประธาน อันนี้ถือเป็นการผูกขาดหรือไม่ เพราะการที่ ๕ บริษัทยักษ์ใหญ่กินส่วนแบ่งกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของตลาดถือได้ว่าเป็นตลาดผู้ค้าน้อยรายมากครับ การกำหนดราคาจะต้องตกไปอยู่ในมือเจ้าสัวกลุ่มนี้ครับ หากเป็นเช่นนั้นครับเจ้าสัวก็คงจะเจริญขึ้น ๆ แล้วครับท่านประธาน พี่น้องเกษตรกรกรตาดำ ๆ ก็จนลง ๆ ครับ ท่านประธานครับปุ๋ยแพง ข้าวถูกปลูกหมามุ่ยยังเจ๊งครับ การที่รัฐบาลเกรงใจกลุ่มทุนผูกขาดต่อให้บริหารจัดการภาคเกษตรครบถ้วนทุกด้าน ใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ สุดท้ายครับท่านประธานรายได้ที่ท่านเพิ่มให้แก่เกษตรกรก็กลับเข้าสู่กระเป๋านายทุนผูกขาดเช่นเดิมท่านประธานครับแล้วประชาชนจะพึงใครได้ครับ นำไปสู่คำถามของพี่น้องประชาชนว่าคนจนมีสิทธิไหมคะท่านประธานครับ คนจนมีสิทธิไหมครับ นี่คือเสียงจากพี่น้องประชาชนครับ ท่านได้ยินไหมครับเขาถามท่านประธานครับ เสียงที่เรียกร้องความเป็นธรรมจากรัฐบาล รัฐบาลชุดก่อนเกษตรกรเจ็บจนเจ๊งครับท่านประธาน รัฐบาลชุดนี้ท่านประธานครับภายใต้การนำของพรรคท่าน และพรรคร่วมรัฐบาลอื่น ผมอยากให้ท่านจดจำวันที่ท่านต่อสู้กับกลุ่มทุนผูกขาดวันที่ท่านนำปัญหาเรื่องราคาต้นทุนการผลิตไปจนถึงราคาผลผลิตทางการเกษตรมาพูด

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

รัชนิพร ๑๘๑/๒

ในสภาแห่งนี้ เมื่อท่านได้เป็นรัฐบาลท่านอย่าลืม และท่านต้องต่อสู้กับกลุ่มทุนผูกขาดอย่างจริงจังเพื่อที่จะเป็นสิ่งที่น่าพาให้พี่น้องเกษตรกรอยู่ดีกินดี ลืมตาอ้าปากได้อย่างแท้จริง ท่านประธาน

สุดท้ายครับผมขอฝากท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเศรษฐา ทวีสิน ว่าท่านจะมีแนวทาง หรือนโยบายในการทำลายกลุ่มทุนผูกขาดที่เข้าไปมีผลต่อราคาปุ๋ย หรือต้นทุนการผลิตอื่น ๆ อย่างไร และท่านจะแก้ไขปัญหาเรื่องปัจจัยการผลิตที่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะการบริหารจัดการน้ำ ไม่ว่าจะเป็นน้ำแล้ง น้ำหลาก น้ำเค็มอย่างจริงจังเมื่อไร อย่างไร พี่น้องประชาชนโดยเฉพาะเกษตรกรครับ ฝากความหวังไว้กับท่าน ผมขอเป็น ๑ กำลังใจในการทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินของท่าน และคณะรัฐมนตรี ถึงแม้ว่าผมจะเป็นฝ่ายค้านครับ ผมพร้อมจะสนับสนุนทุกนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน แต่เมื่อใดที่ท่านเห็นแก่กลุ่มทุน เอื้อประโยชน์แก่พวกพ้องผมก็พร้อมที่จะตรวจสอบการทำงานของท่านครับ ด้วยความเคารพครับท่านประธาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมธต์มาศ ๑๘๒/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง ครับ

นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ ผม ศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้นับเป็นวันที่ดีที่มีความสำคัญในระบอบประชาธิปไตย ที่ประชาชนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล สมาชิกวุฒิสภา ได้แถลงต่อสภา ซึ่งจะเป็นคำมั่นสัญญาในการทำงานของรัฐบาลในระยะเวลา ๔ ปีข้างหน้า ต้องยอมรับครับ ว่าช่วงเวลาหาเสียงตอนเลือกตั้งเมื่อ ๑๔ พฤษภาคมที่ผ่านมา แต่ละพรรคการเมือง มีความชัดเจนในนโยบายต่าง ๆ แต่วันนี้ครับ ความชัดเจนเหล่านั้นกลายเป็นแค่เทคนิค หาเสียงครับท่านประธาน มาวันนี้คำแถลงของท่านนายกรัฐมนตรีขาดทั้งเป้าหมาย รายละเอียด เป็นเหมือนแค่ข้อความลอย ๆ ไม่ชัดเจนใด ๆ ทั้งสิ้น นโยบายต่าง ๆ ตามที่ แต่ละพรรคได้หาเสียง กลับไม่ปรากฏพบในหนังสือแถลงนโยบายฉบับนี้ครับท่านประธาน เช่น ค่าแรง ๖๐๐ บาท เงินเดือนปริญญาตรี ๒๕,๐๐๐ บาท ค่ารถไฟฟ้า ๒๐ บาทตลอดสาย ผมอยากขอเสนอไปยังพรรคร่วมรัฐบาล ต่อไปเวลาจะมีการหาเสียง ทุกป้าย Vinyl ของพวกท่าน นอกจากจะเขียนชื่อผู้ผลิต วัน เดือน ปี จำนวนที่ผลิต ให้ท่านเขียนกำกับไว้ด้วยครับว่าใช้เพื่อโฆษณาหาเสียงเท่านั้น ไม่ได้ใช้เพื่อนโยบายในการแถลงในวันนี้ ครับท่านประธาน

สำหรับนโยบายที่ผมอยากถามท่านผ่านไปยังรัฐบาล นโยบายแรก Digital Wallet ๑๐,๐๐๐ บาท ผมเชื่อครับว่านโยบายนี้เป็นนโยบายที่มีคนให้ความสนใจมากที่สุด ของรัฐบาล เนื่องจากมีการคาดการณ์งบประมาณไว้ที่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็น ๒.๘ เปอร์เซ็นต์ของ GDP ของประเทศไทยครับ โดยส่วนตัวสิ่งที่ผมกังวลที่สุด ไม่ใช่เรื่องของการจัดสรรหาเงินทุน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะผมเชื่อว่ารัฐบาลสามารถหาเงินมาได้ อย่างแน่นอน และสามารถวางระบบการทำ Digital Wallet ได้จริง แต่สิ่งที่ผมมีความกังวลและอยากเพิ่มเติม คือเรื่องของหลักการและขอบเขตของการดำเนินนโยบาย ที่เกี่ยวข้องกับเงิน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กมณต์มาศ ๑๘๒/๒

ตลอดจนกระตุ้นเศรษฐกิจไทยได้อย่างตรงจุดหรือไม่ครบถ้วนประชาชน ด้วยเวลาที่จำกัดครับ
ผมขอสรุปเป็น ๔ ประการครับท่านประธาน

ประการที่ ๑ ผมมองว่าเป้าหมายของนโยบายนี้ยังมีความคลุมเครือ ตามที่ผมเข้าใจครับ นโยบายนี้มุ่งที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้น ควบคู่กับการเตรียมความพร้อมใน Digital Economy ให้กับประเทศไทย ซึ่งผมมองว่าหลักการทั้ง ๒ ยังไม่ชัดเจน อีกทั้งยังขัดกันอยู่ครับท่านประธาน หากเรามองถึงเป้าหมายรองที่จะเตรียมพร้อมประเทศไทยสู่ Digital Economy ผมมองว่าการลงทุน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทในวันนี้คือการลงทุนเพื่อเศรษฐกิจไทย ในระยะกลางถึงระยะยาวมากกว่าการกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น ตามที่รัฐบาลได้แถลงไว้ในนโยบาย เพราะพี่น้องประชาชนต้องใช้เวลาทำความเข้าใจกับรูปแบบการชำระเงินแบบใหม่ เหมือนตัวอย่างท่านประธานครับ การเปลี่ยนถ่ายจากธนบัตรเป็นระบบโอนเงิน Scan QR Code ยังต้องย้อนเวลาไปหลายปีกว่าพี่น้องหลาย ๆ คนจะทำได้สำเร็จ หากทางรัฐบาลมุ่งมั่นที่จะดำเนินนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นเพื่อก่อให้เกิดพายุเศรษฐกิจขึ้นมานั้น ผมยังมีความกังวลว่าจะมีความเป็นไปได้ยากที่จะคุ้มกับการลงทุน เนื่องจากข้อจำกัดหลาย ๆ อย่างของ Digital Wallet ตลอดจนความพร้อมของ Internet ของประเทศไทย ซึ่งอาจจะทำให้เป็นข้อจำกัดของจำนวนครั้งในการหมุนเงินดิจิทัลในระบบเศรษฐกิจตามที่รัฐบาลวางแผนไว้ถึง ๖ ครั้ง และจะต้องหมุนถึง ๑๔ ครั้งเพื่อให้รัฐบาลได้เงินทุนคืนกลับมา จะนำมาซึ่งคำถามที่ว่าเงิน Digital Wallet ดีกว่าเงินที่เป็นธนบัตรอย่างไรในการสร้างพายุเศรษฐกิจ ผมกลัวครับว่าจะจะเป็นพายุฝนแล้วมีน้ำท่วม จะส่งผลเสียมากกว่าครับท่านประธาน

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๘๓/๑

ประการที่ ๒ ขอบเขตของ Digital Wallet ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของนโยบายในการสร้างพายุเศรษฐกิจยังขาดความชัดเจน เป้าหมายที่ทางรัฐบาลต้องการทำให้สำเร็จ คือการทำให้เกิด Multiplier Effect ซึ่งจะทำให้เกิดการหมุนเวียนเงินในระบบอย่างต่อเนื่อง ผมมองว่าเป็นแผนกระตุ้นเศรษฐกิจที่ดีครับ แต่อย่างไรก็ตามผมมีความกังวลใจว่าเงินดิจิทัลไม่สามารถหมุนเวียนได้คล่องตัวเท่ากับเงินธนบัตรครับ เนื่องจาก Digital Wallet ไม่สามารถใช้จ่ายใช้สอย ชำระหนี้สินต่าง ๆ ได้ตามที่ผู้บริโภคหรือพี่น้องประชาชนต้องการ เช่นถ้าผมมีเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผมจะเอาแบ่งไปชำระค่าน้ำ ค่าไฟ ค่า Internet ค่าผ่อนรถ หรือสิ่งของต่าง ๆ ครับ ซึ่งจะเกิดคำถามตามมาอีก ๓ ข้อครับ

ข้อที่ ๑ รัฐบาลจะกำหนดขอบเขตให้ประชาชนใช้ Digital Wallet ได้ในทุกสินค้าบริการหรือไม่ อย่างไร ตามที่ผมเข้าใจเราไม่ต้องการให้เงินที่ได้รับไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ และมีขอบเขต ๔ กิโลเมตร ตามที่กำหนดมาเบื้องต้น ซึ่งหากเป็นตามนี้ครับ เงินดิจิทัล ๑๐,๐๐๐ บาท ที่อยู่กับผมจะถูกจำกัดขอบเขตของการกระจายลงเป็นอย่างมากครับท่านประธาน ตลอดจนพ่อแม่พี่น้องที่ค้าขายเดิมมีรายได้เป็นเงินบาทสามารถนำไปใช้รายวันได้ตามความจำเป็น การดำรงชีพของแต่ละคน แต่ละท่านอาจไม่ต้องการชำระเป็น Digital Wallet ที่สามารถนำไปใช้ได้ตามที่ต้องการ ยิ่งลดขอบเขตของการกระจายของเงินให้แคบลงไปอีก และแน่นอนจะเป็นอุปสรรคต่อการสร้างพายุเศรษฐกิจตามที่รัฐบาลได้คาดหวังไว้ครับ

ข้อที่ ๒ การกำหนดขอบเขตของการใช้เงินดิจิทัลสามารถป้องกันเรื่องการใช้เงินไม่ถูกวัตถุประสงค์ได้จริงครับ แต่อาจนำมาซึ่งปัญหาที่ใหญ่กว่าคือ Market Distortion หรือการบิดเบือนตลาด ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องระวังเป็นอย่างมากเพราะอาจนำมาซึ่งการล้มของธุรกิจลามไปถึงเศรษฐกิจได้ ปัญหานี้จะเกิดจากการกำหนดขอบเขตที่ไม่ชัดเจนของการใช้เงิน ท่านประธานลองนึกภาพตามหากกำหนดให้ธุรกิจที่จดทะเบียนทั้งหมดถูกต้องสามารถชำระเงินผ่าน Digital Wallet ได้ พี่น้องประชาชน ธุรกิจรายย่อยในพื้นที่เช่นร้านโชห่วย ร้านของชำเล็ก ๆ ที่เป็นของประชาชนโดยแท้จริง นอกจากจะแย่งแล้วจะขายของลำบากขึ้นไปแน่นอนครับ เพราะลูกค้าจะหันไปซื้อของในห้างสรรพสินค้าโดยใช้เงิน Digital Wallet ที่ได้มาจากนโยบายของรัฐบาล ในทางกลับกันปัญหานี้ก็วนกลับไปข้อที่ ๑ ที่ผมพูด

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๘๓/๒

ว่าพ่อค้าแม่ค้ารายย่อยหลายคนไม่ได้อยากชำระสินค้าเป็น Digital Wallet เพราะเขาไม่สามารถเอาไปใช้ได้ตามที่เขาต้องการทั้งหมดครับ

ข้อที่ ๓ สำคัญอย่างยิ่งครับท่านประธาน การกำหนดขอบเขตที่ไม่ชัดเจนจะนำมาซึ่งการลดมูลค่าของตัวเงิน Digital Wallet และอาจจะทำให้เกิดธุรกิจใหม่คือการขายเงิน Digital Wallet เป็นเงินบาทครับ เช่นพี่น้องประชาชนที่ได้รับ Digital Wallet อาศัยอยู่ต่างประเทศ หรือบางคนภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด แต่ต้องมาทำงานในกรุงเทพมหานครคนกลุ่มนี้มีพื้นที่ห่างเกิน ๔ กิโลเมตรแน่นอน ไม่สามารถซื้อของได้เลยซึ่งบางคนอาจจะยอมขายเงิน Digital Wallet ให้กับกลุ่มนายทุน หรือผู้ที่รับแลกเงินดิจิทัลเป็นเงินบาทในราคาที่ถูกกว่า ๑๐,๐๐๐แน่นอนครับ ซึ่งอาจจะลดลงถึงกว่าครึ่งเลยก็ได้ครับ เพราะได้น้อยยอมดีกว่าไม่ได้เลยครับท่านประธาน ปัญหาดังกล่าวนี้น่าจะนำมาซึ่งความกังวลใจในประการถัดไป

ประการที่ ๓ ผมกังวลอาจจะมีเพียงกลุ่มทุน หรือผู้ที่ได้รับผลประโยชน์เพียงไม่กี่เจ้าที่ได้รับผลประโยชน์จากนโยบายมากกว่าการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ตั้งแต่ระดับฐานราก ทั้งผู้ที่รับแลกเงิน Digital Wallet เป็นเงินบาท เอื้อประโยชน์แก่กลุ่มธุรกิจที่รองรับการชำระเงินดิจิทัล และบั่นทอนพ่อค้าแม่ค้าที่ไม่รับเงิน Digital Wallet ผมย้ำอีกครั้งผมไม่ได้กังวลใจเรื่องความไม่โปร่งใส หรือการคอร์รัปชัน แต่ผมกังวลใจถึงการกระจุกตัวของเงิน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ ซึ่งจะไม่ได้เข้าถึงเศรษฐกิจฐานราก หรือปากท้องของพี่น้องประชาชนจริง ๆ ครับ

ท่านประธานครับ ประการสุดท้ายครับ ผมมีความกังวลใจเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี Blockchain เพื่อรองรับนโยบาย Digital Wallet ตามที่สมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายมาแล้ว การจะทำระบบ Blockchain ที่มีความสามารถ หรือ Scale Ability ที่สามารถรองรับจำนวน Transaction มากถึง ๕๐ ล้าน User ให้รวดเร็ว มีความพอเพียงต่อการชำระเงิมนั้นสามารถทำได้ยากครับ มีสิ่งที่ผมกังวลใจมากเช่น ความซับซ้อนในการทำระบบ คือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือ Environment Impact ครับท่านประธาน นอกจากนี้ผลกระทบต่อทางการเงิน ทางการใช้งานแล้ว อีกปัญหาสำหรับต้น ๆ ของ Blockchain คือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คือการสร้างก๊าซเรือนกระจกและส่งผลต่อภาวะโลกร้อนซึ่งจะเป็นปัญหาระดับโลกครับท่านประธาน ข้อดีของ Blockchain ตามที่ทุกท่านทราบกันดีว่าเป็นระบบที่กระจายอำนาจ หรือ Decentralized ซึ่งทำให้ยากต่อการถูก Hack ระบบ ซึ่งนั่นหมายความว่าในทุก ๆ ครั้งการเปลี่ยนผ่านข้อมูลหรือโอนเงินในระบบ Blockchain จะต้องมีการรองรับที่เรียกว่า Proof of Work จากอุปกรณ์ หรือกลุ่มต่าง ๆ ที่อยู่ใน Blockchain เพื่อโอนเงินนั้น ๆ ครับท่านประธาน Proof of Work จากอุปกรณ์จำนวนมากนี้จะครับ ที่ส่งผลต่อการใช้พลังงานจำนวนมากเพื่อทำการยืนยัน หรือสรุปง่าย ๆ ก็คือยังมีการโอนเงินมากครั้งเท่าไร ยิ่งใช้พลังงานมากขึ้นเท่านั้นครับ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอาจจะไม่ได้วัดผลเป็นตัวเงินได้ แต่เป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องวิเคราะห์และวางแผนให้ชัดเจนตั้งแต่วันนี้ครับ เพื่อป้องกันปัญหาที่จะตามมาในอนาคต ต้องปกป้องลูกหลานของเราครับ จะต้องใช้ชีวิตอยู่ต่อไปครับ พายุเศรษฐกิจอาจจะนำมาซึ่งพายุทางธรรมชาติ แล้วโลกร้อนยิ่งกว่าเดิมครับท่านประธาน ผมขอฝากเรื่องนี้เป็นอีกเรื่องสำคัญหนึ่งในสำหรับนโยบายนี้ด้วยนะครับ

ทั้งนี้ทั้งนั้นผมขอสรุปที่ผมกล่าวมาทั้งหมดไม่ได้ว่าผมไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ เพียงแต่ผมไม่เห็นภาพครับ ผมมีความเชื่อว่ารัฐบาลทำได้จริงครับ ต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ อย่างรัดกุม กำหนดขอบเขตของการกระจายเงินทั้ง ๖ ครั้งให้ชัดเจนผ่านกระบวนการทั้งทางเงินและ Supply Chain หรืออธิบายง่าย ๆ ครับ การหมุนเงินตั้งแต่ครั้งที่ ๑ จนถึงครั้งที่ ๖ จะผ่านห่วงโซ่อุปทานตรงไหน อย่างไร ต้องทำให้เห็นภาพชัดเจนว่านโยบายนี้ไม่ใช่นโยบายประชานิยมแจกเงินสด แต่เป็นการวางรากฐานที่นำเทคโนโลยี

ร ๖/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๘๔/๒

มาใช้เพื่อเพิ่มสภาพคล่องของการหมุนเงินซึ่งจะไม่สามารถทำได้ด้วยเงินสดครับ นโยบายนี้ครับท่านประธาน ถ้าพูดให้ชาวบ้านเข้าใจเปรียบเสมือนรถไฟ วันนี้ประเทศไทยกำลังจะมีรถไฟที่มีความเร็วมากกว่า Shinkansen ของญี่ปุ่น หรรษา ทันสมัย ดีทุกอย่างครับ แต่ไม่มีรางครับท่านประธาน นี่ถือเป็นปัญหาหลักสำหรับนโยบายวันนี้ครับ นโยบายต่อมาครับ ผู้ว่า CEO

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : อันนี้ผมอยากให้สรุปเลย เพราะว่าตึกแล้ว แล้วก็เกินเวลามา ๒ นาทีกว่า

นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : นิดเดียวครับ ผมจะจบแล้วครับ ผมยินดีให้หักเวลาในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์นะครับ ตอนที่พวกท่านหาเสียงแทบทุกพรรคการเมืองสนับสนุนการกระจายอำนาจ แต่พอมาวันนี้ท่านกลับใช้นโยบายกระจุกอำนาจ โดยการผ่านการผลักดันนโยบายผู้ว่า CEO ไปให้อำนาจขุนนางที่แต่งตั้งมาจากส่วนกลาง ไปสั่งราชการ ไปสั่ง อบจ. อบต. เทศบาล ผู้นำท้องถิ่น ขนาดพวกเราเป็น สส. ครับ ปัญหาแต่ละตำบล แต่ละหมู่บ้านยังไม่เหมือนกันเลยครับท่านประธาน ผมเป็น สส. สงขลาครับ จะเข้าใจปัญหาของพี่น้อง กทม. ได้ดีกว่า สส. กทม. ได้อย่างไรแล้วผมก็ไม่เชื่อครับ ว่า สส. กทม. จะเข้าใจปัญหาของพี่น้องสงขลาได้ดีกว่า สส. สงขลา ใครจะรู้ปัญหาท้องถิ่นได้ดีกว่าท้องถิ่นเอง ถ้าต้องการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ต้องการเห็นท้องถิ่นเติบโต ให้ท้องถิ่นบริหารจัดการด้วยตัวเอง เอาอำนาจ เอางบประมาณคืนให้ท้องถิ่นสิครับ ให้ประชาชนเป็นผู้เลือก ไม่ใช่ส่วนกลาง ถ้าวันนี้เราแต่งตั้งผู้ว่ามาจากส่วนกลาง ผู้ว่าก็ต้องเอาเวลาทั้งหมดไปดูแล ไปตอบแทนคนที่แต่งตั้งมา ไม่ว่าจะเป็นอธิบดี ปลัดกระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาของเขา แต่ถ้าวันนี้ผู้ว่ามาจากการเลือกตั้งแน่นอนครับเขาจะเอาเวลาทั้งหมดไปดูแลพี่น้องประชาชน ไปดูแลคนที่ให้กำเนิดเขารับ ผมจึงอยากเสนอให้ราชการส่วนภูมิภาคค่อย ๆ เล็กลง และให้ท้องถิ่นค่อย ๆ โตขึ้น ปัญหารัฐส่วนกลางไม่ใช่ปัญหาของท้องถิ่น และปัญหาของท้องถิ่นไม่ใช่ปัญหาของรัฐส่วนกลาง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๘๕/๑

สุดท้ายนี้ผมขอฝากท่านประธานผ่านไปยังนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี ขอให้ดำเนินการทุกอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง โดยส่วนตัวครับผมเชื่อว่านโยบายหลาย ๆ นโยบายที่แถลงในวันนี้อาจจะไม่สำเร็จ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าทำด้วยใจ ทำด้วยความมุ่งมั่น แม้ไม่สำเร็จในบางเรื่องผมเชื่อว่าประชาชนก็พร้อมให้โอกาสท่านทำงาน พวกเราไม่อยากเห็นสภาพปัญหาของความขัดแย้ง หรือความวุ่นวายทางการเมืองที่เกิดขึ้น ผมในฐานะฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรจะทำหน้าที่อย่างรับผิดชอบด้วยความสร้างสรรค์และด้วยความมุ่งมั่น ที่สำคัญคือรักษาผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน และขอให้มั่นใจว่าผมพร้อมเป็นฝ่ายค้าน แต่ไม่เป็นฝ่ายค้านเหมือนในอดีตแน่นอน กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด ครับ

นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานผมตั้งจิตมาแต่ไกล ตั้งใจมาแต่บ้าน ประสานไปทาง Whip ของพรรคเพื่อไทยว่าขออภิปรายในช่วง Primetime แต่ว่าก็ได้ในช่วงเวลายาม Time แต่ก็ถือเป็นช่วงเวลาที่มึ่เกียรติและได้ทำหน้าที่อย่างสมศักดิ์ศรี ยามเฝ้าสภาเพื่อพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและพี่น้องประชาชนเป็นสำคัญ ท่านประธานครับ การไม่มีหนี้เป็นลาภอันประเสริฐ ถือเป็นอมตะวาจาที่ไม่ว่ากาลเวลา ยุคสมัยจะเปลี่ยนแปลงไปนานแค่ไหนก็ตามแต่ ก็ยังเป็นอมตะวาจาที่เป็นจริงอยู่เสมอ ต้นทุนในชีวิตของเราไม่เท่ากัน พี่น้องเกษตรกรนั้นมีปัญหาเรื่องของการเข้าถึงแหล่งทุน และการบริหารจัดการทุนในการประกอบสัมมาอาชีพ เมื่อมีปัญหาเรื่องทุนทำอะไรครับ เมื่อไม่มีทุน ไม่มีก็ต้องหา ไม่มาก็ต้องกู้ การผิ่ดนัดชำระหนี้โดยไม่มีใครช่วยเหลือ สภาพเหมือนคนกำลังจมน้ำ ดังนั้นการพักชำระหนี้ให้กับพี่น้องเกษตรกรถือเป็นหนึ่งในเครื่องมือในการทำ CPR ซึ่งผมตั้งหัวเรื่องในการอภิปรายในวันนี้ว่า พักหนี้เท่ากับเพิ่มรายได้ และเป็นเครื่องมือในการนำพาพี่น้องเกษตรกรออกจากวงจรเจ็บ จน เจ็ง จะได้เห็นว่าเป็นสมชิกพรรคเพื่อไทยทำงานกันอย่างเต็มที่ สมศักดิ์ศรี ท่านประธานครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วิชชุดา ๑๘๕/๒

ข้อมูลจากสถาบันวิจัยปว้ย อิงภากรณ์ พบว่าเกษตรกรไทยมีหนี้เฉลี่ย ๔๕๐,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน และมีแนวโน้มว่าจะมีหนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และโดยพฤติกรรมการชำระหนี้ย้อนหลังไป ๕ ปี เราพบว่า ๒๘ เปอร์เซ็นต์สามารถจะจ่ายตัดต้นได้บ้าง ๕๖ เปอร์เซ็นต์กำลังพุงหนี้และชำระคืนได้เพียงเล็กน้อย ๑๖ เปอร์เซ็นต์ไม่สามารถชำระหนี้ได้เลย เป้าหมายของนโยบายพักชำระหนี้ คือจะต้องทำควบคู่กับการที่เกษตรกรมีโอกาสในการสร้างรายได้ ซึ่งผมอ่านในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีบอกว่าเน้นให้เกษตรกรสร้างรายได้ใหม่ เปรียบเหมือนกับเป็นการช่วยชีวิต ทำ CPT ให้กับพี่น้องเกษตรกรท่านประธาน ปรัชญาสำคัญของนโยบายพักชำระหนี้เกษตรกรย่ำว่าจะต้องคำนึงถึงกรอบวินัยการเงินการคลังเป็นสำคัญ ยึดวินัยของลูกหนี้เพื่อป้องกันวิกฤติด้านจริยธรรม นโยบายพักหนี้เกษตรกรนั้นจะทำ ๓ ปี เป็นการพักหนี้แบบพักทั้งต้น ทั้งดอก ถ้าพูดภาษาวัยรุ่น ๆ ก็บอกว่าพักจุก ๆ ไปเลย ๓ ปี และจะมุ่งสร้างรายได้ ๓ เท่า ใน ๔ ปี ภายในปี ๒๕๗๐ จากรายได้ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อไร่ต่อปี จะเป็น ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี ภายใต้หลักคิด ตลาดนำ นวัตกรรมเสริมเพิ่มรายได้ ตลาดนำนี้ทำหลายเรื่องครับ ไม่ว่าจะเป็นตลาดทั้งในประเทศต่างประเทศ แรงจูงใจ FTA เปิดตลาดการค้าใหม่ที่เราเสียโอกาสไปหลายปีก่อนหน้านี้ นวัตกรรมเสริมก็คือทำเกษตรแม่นยำนอกเหนือจากการพึ่งดินฟ้าอากาศตามธรรมชาติ เพิ่มรายได้เพิ่มอย่างไร ใช้ Blockchain ในการประกันราคาสินค้าเกษตรล่วงหน้า แก่กฎหมายในการจัดหาที่ดินนี้ไม่ใช่แล้วครับ ที่บอกว่ารัฐไม่ยอมเปลี่ยนแปลง แต่เป็นรักที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงของพรรคเพื่อไทยที่มีให้กับพี่น้องประชาชน เพราะพรรคเพื่อไทยหัวใจคือประชาชนครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๘๖/๑

ท่านประธานครับ นโยบายพักชำระหนี้เกษตรกรจะประสบความสำเร็จมากขึ้น เมื่อพักหนี้แล้วต้องมีนโยบายในการสร้างรายได้ควบคู่ไปด้วย ถ้าเราไปดูว่าตัวเลขที่จะมีการพักต้น พักดอก ๓ ปี เราสมมติตัวเลขที่ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ๓ ปี ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่รัฐจะต้องไปชดเชยให้กับธนาคารรัฐ ในที่นี้น่าจะหมายถึง ธ.ก.ส. เป็นนาร่องก่อน เงิน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท จะไปถูกหมุนในระบบ จะเป็น Quick Win อย่างน้อย ๒.๘ เท่า จาก ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เงินกำลังจะหมุนไป กำลังจะหมุนไปให้ชุมชน อย่างน้อย ๘๔,๐๐๐ ล้านบาท วันนี้นโยบายพักชำระหนี้เกษตรกรซึ่งเป็นเรื่องนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเศรษฐกิจ รัฐบาลพร้อมลุย ธนาคาร ธ.ก.ส. พร้อมหมุน เกษตรกรพร้อมเฮครับ ถ้ามองว่าเราคิดเรื่องนี้ เตรียมการเรื่องนี้อย่างเป็นระบบครบถ้วนแค่ไหน อย่างไรก็ต้องเรียนว่านโยบายพักชำระหนี้เกษตรกรนั้นในยุคอดีตรัฐบาลเคยทำเรื่องนี้และเราก็ศึกษาในจุดที่เป็นจุดอ่อน แล้วก็เติมเสริมจุดแข็งเพิ่มเข้าไป เพื่อให้โครงการพักชำระหนี้เกษตรกรนั้นให้พี่น้องเกษตรกรสามารถเข้าถึง และเป็นการทำ CPR กับพี่น้องเกษตรกร แล้วเรามั่นใจว่าในรอบนี้พรรคเพื่อไทยมุ่งเน้นทำโครงการนี้เพื่อจะเสริมศักยภาพของพี่น้องเกษตรกร วันนี้ต้องกราบเรียนว่าเกษตรกรไทย ไม่มีข้อสงสัย มีแต่ความพร้อม ถ้าจะเปิดเป็นเพลงแบบ TikTok ก็ต้องบอกว่าเกษตรกรไทย เตรียมตัวออกเดินทางได้ กับนโยบายพักชำระหนี้เกษตรกรพักทั้งต้น พรรคทั้งดอก แบบจุก ๆ ๓ ปีไปเลย ด้วยความเคารพ กราบขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปผมจะเชิญฝ่ายค้าน ๒ ท่านสุดท้าย แล้วเราจะพักการประชุม เพื่อไปประชุมต่อพรุ่งนี้ครับ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ขอให้ทุกฝ่ายส่งชื่อล่วงหน้ามาได้เลย แล้วก็ผู้จะอภิปรายขอมา เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา เราจะเริ่มประชุม เพราะเป็นการประชุมต่อครับ เราจะพักหลังจาก ๒ ท่านนี้แล้วเชิญท่านแรกท่านอภิชาติ ศิริสุนทร ครับ

นายอภิชาติ ศิริสุนทร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อภิชาติ ศิริสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ฟังคำแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีต่อรัฐสภาในวันนี้ก็ค่อนข้างรู้สึกใจชื้นขึ้นมาบ้าง ที่ได้เห็นว่ารัฐบาลนำนโยบายการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินที่พรรคแกนนำ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๘๖/๒

รัฐบาลอย่างพรรคเพื่อไทยใช้หาเสียงบรรจุไว้ในคำแถลงนโยบายได้ครบ ต่างไปจากนโยบายหลาย ๆ ด้านที่หาเสียงไว้ แต่ไม่ปรากฏอยู่ในคำแถลงนโยบาย ต้องขอบคุณรัฐบาลของพรรคเพื่อไทยที่พยายามรักษาคำมั่นสัญญาเรื่องที่ดินทำกินที่ได้สัญญาไว้ให้กับพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ นโยบายที่ดินที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภาในวันนี้มีทั้งส่วนที่ผมเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ส่วนที่ผมเห็นด้วยนั้น ก็คือเรื่องของการมอบกรรมสิทธิ์ออกโฉนดในที่ดินทำกินให้กับพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะพี่น้องเกษตรกร แต่เรื่องที่ผมไม่เห็นด้วยนั้น คือแนวคิดที่จะให้มีการแบ่งที่ดินที่จะออกโฉนดส่วนหนึ่งไปปลูกต้นไม้ โดยอ้างเรื่อง Carbon Credit อ้างเรื่องโรคร้อน ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่ามันไม่ถูกต้อง ท่านประธานครับ การที่จะแก้ไขปัญหาโลกร้อนนั้นท่านก็ควรที่จะไปเน้นผู้ปล่อยก๊าซเรือนกระจกรายใหญ่ ๆ เช่น พวกโรงงาน โรงไฟฟ้า อุตสาหกรรมปิโตรเคมีโน่นให้เขาไปลด Carbon Credit ได้จริง ๆ เรื่องของการปลูกต้นไม้ชดเชยนั้นควรทำเป็นอันดับรองครับท่านประธาน เพราะว่าถ้าท่านไปสนับสนุนปลูกต้นไม้ที่ท่านก็จะเจอในสิ่งที่เขาเรียกว่า ฟอกเขียวให้นายทุน คือให้นายทุนโรงงานอุตสาหกรรมเหล่านั้นไปหาพื้นที่ป่าสงวนปลูกป่า แล้วก็ไปบอกว่าได้ Carbon Credit จำนวนเท่านั้นเท่านี้มาชดเชยการปล่อยก๊าซไปแล้ว โดยที่ชาวบ้านแทบไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย แถมถูกโรงงานอุตสาหกรรมเหล่านั้นไปแย่งที่ชาวบ้านอีก ท่านประธานครับ ถึงแม้นโยบายรัฐบาลจะดีอย่างไร แต่ผมก็สงสัยจริง ๆ ว่ามันจะเป็นไปได้สักแค่ไหนกันเขียว ทำไมครับ เพราะกระทรวงหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ดินอย่างกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย ท่านนายกรัฐมนตรีก็ใจดีใจดีดันไปให้พรรคอื่นเขาไปหมด อ้าว แล้วอย่างนี้ท่านนายกรัฐมนตรีจะทำอย่างไรอย่างการออกโฉนดที่ดินก็ไปอยู่ในกรมที่ดินของพรรคภูมิใจไทย แล้วพรรคภูมิใจไทยมีนโยบายเกี่ยวกับที่ดินอย่างไรบ้างครับ จะมีการออกโฉนดแก้ไขปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ไหนบ้าง นอกเหนือเสียจากที่เขากระโดดง บุริรัมย์บ้านของท่าน เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตรวจสอบด้วย ท่านก็พูดตั้งแต่สมัยที่แล้วรัฐบาลที่แล้วตรวจสอบเขาอยู่นั่นละ อย่าลืมนะครับ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

จิรนุช ๑๘๗/๑

เรื่องป่าทับที่คนก็อยู่ในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพรรคพลังประชาชน พรรคนี้ก็มีเจ้าของกระทรวงเป็นน้องชายของคนที่เคยก่อปัญหาเรื่องที่ดินไว้ตลอดระยะเวลาเกือบ ๑๐ ปี ท่านคิดว่ามันจะแก้ไขปัญหาคือหรือ เอาคนเดิม ๆ มาบริหารก็ยอมแก้ไขปัญหาแบบเดิม ๆ ตลอดเวลา ๓ ปีที่ผมได้รับไม้ต่อจากคุณพิชา ห้วนหน้าพรรค ให้เป็นประธานคณะกรรมการที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสภาผู้แทนราษฎร รวมไปถึงผมมีประสบการณ์ในการเรียกร้องสิทธิที่ดินทำกินร่วมกับพี่น้องประชาชนมากกว่า ๒๐ ปี ก็ทำให้ผมได้เห็นว่าคุณยังฝืนใช้วิธีคิดแบบเดิม ๆ เช่นนี้ต่อไป ปัญหาเรื่องที่ดินทำกินก็คงจะไม่ได้รับการแก้ไขแน่นอนครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีเศรษฐาจะมาจากวงการอสังหาริมทรัพย์ แต่ก็ใช่ว่าจะเป็นอสังหาริมทรัพย์ของคนรวย ท่านเคยทำแต่เรื่องที่ดินใจกลางเมือง มีเงิน มีทุน ท่านก็ไปชอยแปลงที่ดินโอนมาทำโครงการ แล้วท่านอย่าลืมเสียภาษีให้โปร่งใสด้วยนะครับ ท่านก็เลยอาจจะยังไม่เข้าใจปัญหาเรื่องที่ดินทำกินของพี่น้องประชาชนที่เขาอยู่ในเขตชนบท อยู่ในเขตป่า ผมก็ขออนุญาตใช้โอกาสนี้เล่าผ่านท่านประธานให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้สดับตรับฟังเผื่อท่านจะได้เข้าใจปัญหามากขึ้น และมีความตั้งใจ จริงใจกับพี่น้องประชาชนให้แก้ไขปัญหาคือได้ ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ตอนนี้ก็ไม่อยู่ ปัญหาเรื่องที่ดินทำกินป่าทับคน คนทับป่า มันมีหัวใจของปัญหาอยู่อันเดียว คือการที่รัฐมองว่าที่ดินใดก็ตามที่ไม่มีเอกสารสิทธิ หรือที่ที่ไม่มีเอกสารที่ทางราชการออกให้ถือว่าป่าของรัฐบาลทั้งหมด ก็คือคำว่า ป่า นี้ละครับ มันไม่จำเป็นต้องเป็นที่ที่มีต้นไม้ เป็นพื้นที่โล่ง ๆ แล้ง ๆ ถ้าไม่มีเอกสารสิทธิภาครัฐก็ถือว่าเป็นป่าทั้งหมด และถ้าชาวบ้านเขาอยู่มาก่อนในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ ก็ไม่ไปไล่ ไปจับ เพราะอ้างว่านั่นเป็นพื้นที่ป่า ท่านนายกรัฐมนตรีก็ต้องลองจินตนาการแบบนี้ครับ ที่ดินทั่วประเทศหลาย ๑๐๐ ล้านไร่ เมื่อ ๑๐๐-๒๐๐ ปีก่อนมันก็ไม่มีโฉนดหรอกครับ ไม่มีเอกสารสิทธิทั้งนั้น ที่ดินแถวทองหล่อ แถวสุขุมวิทที่ท่านทำงานอยู่เมื่อก่อนมันก็เป็นทุ่ง ๆ ป่า ๆ ที่มีคนมาจับมาจองโดยไม่มีเอกสารสิทธิอะไรเหมือนกับพี่น้องประชาชนในภาคเหนือ ภาคอีสาน หรือทั่วประเทศจำนวนมากที่เขาทำกินอยู่ในปัจจุบันนี้ จนกระทั่งมันมีกฎหมาย มีหลักเกณฑ์ในการจับจอง จัดแจ้ง สำรวจ เพื่อกำหนดเมื่อไม่ถึง ๑๐๐ ปีที่ผ่านมาตัวเอง คนที่เขาอยู่ในเมืองการสื่อสารคมนาคม

สะดวกเขาก็พอที่จะรู้เรื่องกฎหมายก็ไปดำเนินการจดทะเบียนได้ พี่น้องที่เขาอยู่ไกล เขามาท่าหากินอยู่บนที่ดินที่เขาอยู่มาตั้งแต่รุ่นปู่ รุ่นย่า รุ่นตา รุ่นยาย สมัยนั้นการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร การแจ้งข่าวการคมนาคมก็ไม่สะดวก เขาไม่ได้ไปแจ้งสิทธิครับ ก็กลายเป็นผู้ไม่ได้รับ เอกสารสิทธิ พอไม่ได้เอกสารสิทธิก็โดนขับไล่บอกว่าเป็นที่ของรัฐบ้าง บอกว่าเป็นที่ ป่าสงวนบ้าง บอกว่าเป็นที่อุทยานแห่งชาติบ้าง บอกว่าเป็นที่ราชพัสดุบ้าง เป็นที่รถไฟบ้าง สาธารณะประโยชน์บ้าง เป็นที่ทหารบ้าง พอพี่น้องประชาชนบอกว่าเขามาอยู่ก่อนที่จะมีกฎหมาย ประกาศเขตพวกนั้น รัฐก็ทำเป็นเมินเฉยไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือถ้ามีการพิสูจน์สิทธิ ก็ตั้งแง่ ตั้งอน ตั้งเงื่อนไขมากมาย คือสุดท้ายก็ไปใช้กลไกในการพิสูจน์สิทธิเป็นเครื่องมือ ในการสร้างความชอบธรรม อ้าว พี่น้องคุณไม่มีภาพถ่ายทางอากาศนะ ภาพถ่ายทางอากาศ มันมองไม่เห็น ส.ค. ๑ ของคุณดูแล้วมันน่าจะมาหลังกฎหมาย ก็แปลว่าพี่น้อง เป็นคนบุกรุก นี่ละครับเพื่อใช้เป็นข้ออ้างในการไล่คนออกจากที่ดินของตนเองสถานเดียว พอประชาชนไม่ออกจากที่ดินทำกินก็ใช้กฎหมายเข้าไปจับ เข้าไปไล่ จับเท่าไรก็ไม่หมดหรอก เพราะว่าพี่น้องเยอะ รัฐบาลที่แล้วก็เลยเปลี่ยนแผนสิครับ เปลี่ยนไปใช้เหี้ยม เหี้ยมล่อให้ พี่น้องประชาชนรับสารภาพว่าที่ดินของพวกเขานั้นเป็นที่ดินของรัฐ ยอมเซ็นรับสารภาพ มาเสียดี ๆ แล้วจะเอาที่ดินให้ทำมาหากินให้อยู่ต่อ แต่แค่ขออนุญาต อนุญาตให้อยู่ ไม่มีกรรมสิทธิ์ แล้วอย่างนี้จะไปแก้ไขปัญหาคือความเป็นธรรมให้กับพี่น้องได้อย่างไร

ท่านประธานครับ เรื่องที่ดินในประเทศไทยผมต้องบอกว่ามันมีจริง ๆ เพราะจากข้อมูลของหน่วยงานรัฐที่ครองที่ดินในแต่ละหน่วยรายงานมาเก็บข้อมูลมา ปรากฏว่าประเทศไทยมีที่ดินเกิน ๔๐๐ ล้านไร่ครับท่านประธาน มันจะไปออกมาได้อย่างไรครับ เพราะเรารู้กันดี เป็นข้อเท็จจริงที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าประเทศไทยมีเนื้อที่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๒๐ ล้านไร่ แล้วจู่ ๆ มันมีที่ดินงอกขึ้นมาได้อย่างไร ที่ดินที่มันงอกขึ้นมาก็เพราะว่าหน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่มันไปถือครองที่ดินทับที่ดินซ้อน สร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนสิครับท่านประธาน เรามีเอกสารสิทธิอยู่แล้ว วันดีคืนดีหน่วยกรมป่าไม้ทั้งหลาย กรมที่ดินทั้งหลายก็ไปบอกว่านั่นมันเป็นที่ดินของรัฐนะ คุณต้องออกไปเสียดี ๆ ท่านประธานครับแล้วอย่างนี้มันจะแก้ไขปัญหาได้อย่างไร เมื่อปัญหามันเป็นแบบนี้มันต้องรื้อต้องถอนแก้ที่ปัญหาโครงสร้างเรื่องแบบนี้รัฐบาลจะมาใช้ถ้อยคำสวย ๆ หู ๆ พุดกว้าง ๆ เหมือนคำแถลงนโยบาย พุดโดยไม่ลงรายละเอียด หรือไปแก้ไขปัญหาคือเป็นจุด ๆ ไปทำ Sandbox หรือพื้นที่นำร่อง มันไม่ได้หรอกครับท่านประธาน มันต้องแก้ให้ถึงต้นตอ ต้องถามไปว่าเศรษฐกิจที่ดินทั้งหลายในปัจจุบันเขาได้ที่ดินมาอย่างไร ที่ดินพวกนั้นถูกออกเอกสารสิทธิอย่างไร ทำไมที่ดินที่มีโฉนดราว ๗๙ เปอร์เซ็นต์ของประเทศถึงกระจุกตัวอยู่กับคนแค่ ๓ ล้านคน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ไม่ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ของคนทั้งประเทศด้วยซ้ำไป แล้วเหตุใดพี่น้องประชาชนจำนวนมากถึงไม่มีโอกาสแม้แต่จะเอาที่ดินของบรรพบุรุษที่ทำมาหากินอยู่แต่เดิมมาขึ้นทะเบียน มาออกโฉนด ออกเอกสารสิทธิตั้งแต่แรก ใช้ไหมครับ เป็นธรรมดาไหมครับ หากพิจารณานโยบายที่ท่านแถลงต่อสภานี้ จึงทำให้ผมกังวลว่าปัญหาที่ดินที่ส่งผลกระทบหนักหนาให้กับพี่น้องประชาชนในขณะนี้จะไม่ถูกแก้ไขไปในทิศทางที่มันถูกต้อง ปัญหาเดิมมันจะสะสมอีกเสปรุนแรง ปัญหาใหม่มันจะเพิ่มเติมขึ้นมาสมทบ วิกฤติความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่มีในเรื่องความไม่เป็นธรรมในระดับโครงสร้างสิทธิ และการถือครองที่ดินมันเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลใหญ่หลวง ซึ่งถ้าท่านไม่แก้มันจะส่งผลกระทบต่อหลานในอนาคตนะครับ เพราะท่านยังขาดนโยบายอีกหลายด้าน หลายอย่างที่จะแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำในการถือครองที่ดิน อย่างเรื่องมาตรการทางภาษีที่ดินที่ไม่มีการตั้งเป้าหมายไว้ในคำแถลงเลย ไม่มีการเสนอกฎีกากำกับที่จะทำให้การจัดเก็บภาษีที่ดินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

นิชา ๑๘๘/๒

ยังไม่เห็นนโยบายการยกระดับรูปแบบกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยชุมชนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีกลไกเลย ป้องกันที่ดินที่ถูกบีบให้หลุดมือจากพี่น้องประชาชนท่านต้องพิจารณาเอานโยบายที่ผมเสนอแนะไปเพิ่มเติมนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งข้อหนึ่งที่สำคัญ ก็คือที่ดิน ส.ป.ก. ของกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ขอ Slide ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายอภิชาติ ศิริสุนทร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ซึ่งก็ตกไปอยู่ในมือของพรรคพลังประชารัฐ พรรคก้าวไกลของผมเองก็มีแนวนโยบายที่จะเปลี่ยนเอกสาร ส.ป.ก. เปลี่ยนเป็นโฉนดให้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งก็เข้าใจว่าคล้ายกันกับนโยบายของพรรคเพื่อไทย และพรรคพลังประชารัฐ แต่เนื่องจากในคำแถลงนโยบายในครั้งนี้ไม่ได้ลงรายละเอียดชัดเจนนัก แต่นโยบายแจก ส.ป.ก. เป็นโฉนดของพรรคเพื่อไทย กับพรรคพลังประชารัฐ เขามีเงื่อนไขที่มันแตกต่างกันพอสมควร เช่นนโยบายของพรรคพลังประชารัฐที่ต้องให้ประชาชนครอบครองที่ดิน ส.ป.ก. ครบ ๑๐ ปีก่อน จึงจะสามารถไปขอโฉนดได้ ส่วนพรรคเพื่อไทยก็เสนอว่าให้ผู้ที่ได้รับโฉนดต้องไปปลูกไม้ยืนต้นไม่น้อยกว่ากิ่งหนึ่งของพื้นที่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมแสดงความไม่เห็นด้วยไปแล้วตั้งแต่ช่วงต้น

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชรวิ ๑๘๘/๑

ผมก็ต้องขอถามไปทางท่านนายกรัฐมนตรีว่า สรุปรายละเอียดของการออกเอกสาร ส.ป.ก. เป็นโฉนดที่ดินตามแนวของรัฐบาลท่านนั้นมีเงื่อนไขแบบใด อย่างไรบ้าง ถ้าท่านคิดไม่ออก หรือตกลงกันยังไม่ได้ ผมก็เสนอให้ท่านรับเอานโยบายของพรรคก้าวไกลไปประกอบ ในการตัดสินใจด้วย โดยผม และเพื่อน สส. พรรคก้าวไกลได้ยื่นร่าง พ.ร.บ. ปฏิรูปที่ดิน เพื่อประชาชนเข้าไปในสภาแล้วเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อน หากท่านนายกรัฐมนตรีไปดู ในรายละเอียด ท่านจะเห็นว่าเรามีความรอบคอบ เราไม่ได้แจกมั่ว ๆ เราแจกให้เฉพาะ เกษตรกรที่มีชื่อตรงใบ ส.ป.ก. จริง ๆ และยังทำเกษตรอยู่ หรือถ้าชื่อไม่ตรงก็ต้องพิสูจน์ ให้รู้ได้ว่า ส.ป.ก. นั้นมาอย่างไร มีเงื่อนไขอื่น ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ที่ดิน ส.ป.ก. เปลี่ยนมือ เป็นโฉนดแล้วนั้นตกไปอยู่ในมือของนายทุน เช่น จำกัดขนาดของที่ดิน ส.ป.ก. ที่แปลงเป็น โฉนดได้ หรือโฉนดที่ดินนั้นจะสามารถโอนถ่ายเปลี่ยนมือได้ก็ในระยะเวลา ๕-๑๐ ปี แล้วแต่กรณี ท่านช่วยไปดูด้วยนะครับ ถ้าผมเราได้เราให้ความร่วมมือ ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่าพรรคเพื่อไทยเป็นพรรคแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล จะไม่ได้คุมกระทรวงที่เกี่ยวข้อง กับปัญหาที่ดินหลัก ๆ แต่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยังเป็นประธานโดยตำแหน่ง ในคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ หรือ คทช. ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีมีความตั้งใจ จริงใจที่จะแก้ปัญหาดินจริง ๆ ผมหวังว่าท่านนายกรัฐมนตรีต้องนั่งหัวโต๊ะ คทช. เอง อย่าไปปล่อยให้รองนายกรัฐมนตรีท่านอื่นมานั่งแทนเหมือนกับท่านนายกรัฐมนตรีประยุทธ์ คราวก่อนเพราะมันสำคัญ ท่านต้องไปแก้หลักคิด วิธีคิดของ คทช. แก่กลไก คทช. ให้เป็น ประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน เอาละผมอยากจะขอ และอยากจะเสนอให้ท่านแก้ไข ความผิดพลาดที่มันเกิดขึ้นในรัฐบาลประยุทธ์ที่ดำเนินคดีกับพี่น้องประชาชนจำนวนมาก บีบให้ประชาชนเป็นผู้บุกรุกป่า ข่มขืนใจให้พี่น้องประชาชนต้องยอมรับการเช่าที่ดิน ของตัวเองมาตั้งแต่บรรพบุรุษปู่ย่าตายาย และดำเนินการเร่งพิสูจน์สิทธิตามแนวทางที่มันถูก มันต้อง และเป็นธรรม ท่านประธานครับ ปัญหานี้ต้องเข้าใจว่ามันต้องไปรื้อแก้ในระดับ โครงสร้าง แล้วท่านจะอย่างไรครับ ในเบื้องต้นผมเสนอแนะว่าท่านนายกรัฐมนตรีต้องยุติ หรือชะลอการดำเนินคดีเกี่ยวกับการทวงคืนผืนป่าทั้งหมด และนิรโทษกรรมพี่น้องประชาชน ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายทวงคืนผืนป่า ท่านก็ต้องมาทำฐานข้อมูลตรวจสอบผู้ได้รับ ผลกระทบใหม่ ให้ความเป็นธรรมเขา และท่านก็ต้องมาทำแนวเขตของรัฐให้ชัดเจน

๓๙๗

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วัชร ๑๘๙/๒

ตรงไหนเป็นที่ของรัฐ ตรงไหนเป็นที่ดินทำกินของพี่น้องประชาชน เมื่อท่านรวบรวม
ทราบข้อมูลแล้วท่านก็มาบริหารจัดการนะครับ การแก้กฎหมายท่านก็ต้องแก้ โดยในเรื่อง
ของการแก้กฎหมายที่เกี่ยวกับที่ดิน และป่าไม้ ซึ่งพรรคก้าวไกลเสนอสภาไปแล้ว หวังว่า
รัฐบาลจะร่วมผลักดันและสนับสนุน รวมไปถึงท่านต้องทบทวนมติ ครม. ต่าง ๆ กฎกระทรวง
ต่าง ๆ เช่นมติ ครม. เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ พวกนี้
ต้องทบทวน ต้องแก้ไขครับ

- ๑๙๐/๑

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๑๙๐/๑

เมื่อท่านดำเนินการเรื่องแก้กฎหมาย เรื่องกฎกระทรวง เรื่องมติ ครม. แล้ว ท่านก็ต้องรับทำการพิสูจน์สิทธิ รับรองสิทธิ และออกโฉนดให้กับพี่น้องประชาชนที่สมควรที่จะได้ อันไหนง่าย ๆ ก็เช่นพวกนิคมสหกรณ์ที่มีแนวเขตชัด มีการจัดแปลงที่เรียบร้อยแล้ว คนเหล่านี้อยู่มา ๕๐ ปีแทบไม่ต้องพิสูจน์สิทธิอะไรเลย ท่านก็แค่ออกมติ ครม. ออกกฎีกา มอบของขวัญให้กับพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ ผมฝากท่านประธานไปยัง นายกรัฐมนตรีท่านที่ ๓๐ ด้วยครับ ท่านต้องมีนโยบายปฏิรูปที่ดินทั้งระบบ ท่านต้องลบล้าง มรดกยุครัฐประหาร การจัดการที่ดินป่าไม้และทรัพยากร ท่านต้องสร้างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ยกระดับการปฏิรูปที่ดิน กระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม ใช้ระบบกระจายอำนาจ ในการดูแลที่ดิน ป่าไม้ ทะเลและทรัพยากรธรรมชาติ ท่านต้องเร่งออกมาตรการนโยบาย เร่งด่วน ยุติ หรือชะลอการดำเนินการของรัฐที่กระทบกับพี่น้องประชาชน สถาปนาระบบ กรรมสิทธิ์ร่วมโดยชุมชนท้องถิ่นขึ้นมา ยกเลิกแก้ไขกฎหมาย และกฎหมายด้านที่ดิน ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติมันกระจัดกระจายไม่ชัดเจน สับสน รวบรวมมันมาเป็นประมวลกฎหมาย ที่ดินเสีย นี่คือทางออกนะครับ แล้วท่านก็ต้องพัฒนาหลักคิด กระบวนการพิสูจน์สิทธิ รูปแบบใหม่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการถือครองที่ดิน อันจะนำความผาสุกมาให้กับ พี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ เพราะเขาคือเจ้าของแผ่นดินนี้ ผมจะคอยดูรัฐบาลชุดนี้ และจะคอยตรวจสอบ ท่านจะดำเนินการแก้ไขปัญหาที่มันคาราคาซังมากกว่าทศวรรษ ได้อย่างไร แล้วผมจะใช้กลไกนี้ล่ะครับ กลไกสภาในการตรวจสอบท่าน ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญคุณเลาฟั้ง บัณฑิตเทอดสกุล ครับ

นายเลาฟั้ง บัณฑิตเทอดสกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : เรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ ผม เลาฟั้ง บัณฑิตเทอดสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล สักส่วนชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง ขออภิปรายนโยบายของคณะรัฐมนตรี ที่แถลงต่อรัฐสภา ในประเด็นสิทธิในที่ดินและทรัพยากรของกลุ่มชาติพันธุ์ดังต่อไปนี้ครับ

ท่านประธานครับ คำแถลงนโยบายนี้ได้แยกปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ออกจาก นโยบายในการแก้ไขปัญหาที่ดิน โดยกล่าวถึงกลุ่มชาติพันธุ์ไว้ในนโยบายเรื่องการสร้าง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๑๙๐/๒

คุณภาพชีวิตที่ดี โดยจัดให้กลุ่มชาติพันธุ์เป็นกลุ่มเปราะบางและจะดูแลด้วยสวัสดิการสำหรับนโยบายเรื่องที่ดินและทรัพยากรนั้นก็ได้พูดถึงการรับรองสิทธิให้แก่กลุ่มชาติพันธุ์ แต่ประการใด ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับ กลุ่มชาติพันธุ์มีวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่ผูกพันอยู่กับที่ดินและทรัพยากร เพียงมีสิทธิในที่ดินและทรัพยากรก็เพียงพอที่จะทำให้พวกเขา มีความมั่นคงในชีวิต แต่สาเหตุที่กลุ่มชาติพันธุ์กลายเป็นกลุ่มคนที่เปราะบางอยู่ในสังคมนี้ ก็เพราะพวกเขาไร้ซึ่งสิทธิ ทำให้ที่ดินทำกินถูกแย่งยึดโดยรัฐ ถูกกีดกันการใช้ทรัพยากร แม้กระทั่งถูกจับกุมดำเนินคดีในที่ดินและผืนป่า นอกจากนี้ก็ยังมีอีกจำนวนมากที่ยังมีสถานะไร้สัญชาติอยู่ในสังคมไทย ขอ Slide ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายเลาฟั้ง บัณฑิตเทอดสกุล (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ แทบจะตันทีที่ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา และพวก ทำรัฐประหารเมื่อปี ๒๕๕๗ มีการออกคำสั่ง คสช. ที่เรียกว่า คำสั่งทวงคืนผืนป่า ในช่วงระยะเวลาเพียง ๕ ปี ที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ มีชาวบ้านถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับที่ดินมากถึง ๒๙,๐๐๐ คดี มีคนถูกตัดสินให้ติดคุกอย่างไม่เป็นธรรมจำนวนมาก

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๙๑/๑

รวมทั้งที่ดินของคนจนถูกแย่งยึดรวมกันมากกว่า ๗๕๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์เป็นกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดในช่วงเวลานั้นต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน แม้ต่อมาคำสั่งทวงคืนผืนป่านี้จะถูกยกเลิกไปแล้ว แต่รัฐบาล ณ ขณะนั้นก็ยังคงเดินหน้าแย่งยึดที่ดินของกลุ่มชาติพันธุ์ ผ่านนโยบาย คทช. และการจัดทำโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีเนื้อในเป็นการบังคับให้ชาวบ้านต้องยอมยกสิทธิในที่ดินให้แก่กรมป่าไม้ หรือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แล้วค่อยไปขออนุญาตใช้แบบมีเงื่อนไข นอกจากนี้ยังมีการอ้างข้อตกลงของนานาชาติในเรื่องของการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ร่วมมือกับบริษัทเอกชนรายใหญ่ปลูกป่าชดเชยการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งตอนแรกก็ฟังเหมือนจะดูดี จนมารู้ในภายหลังว่าพื้นที่เป้าหมายในการปลูกป่าดังกล่าวนี้เป็นที่ดินทำกินของชาวบ้าน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นที่ดินทำกินของกลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงท่ามกลางความยากลำบาก ที่ผมได้กล่าวถึงความถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในรัฐบาลของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผมพูดเพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่านโยบายแก้ไขปัญหาดินในเขตป่าของรัฐบาลชุดนี้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสืบเนื่องกับรัฐบาลชุดที่แล้วอย่างมีนัยสำคัญ ๒ ประการ และเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมากด้วย กล่าวคือ

ประการที่ ๑ ก็คือเนื้อหาของนโยบายนี้เขียนด้วยถ้อยคำสั้น ๆ และกำกวม อ่านแล้วก็เกิดคำถามเต็มไปหมด แต่สิ่งหนึ่งที่เข้าใจได้อย่างชัดเจน คือนโยบายแก้ไขปัญหาดินของคณะรัฐมนตรีเศรษฐา ทวีสิน กำลังจะไปต่อยอดนโยบายของคณะรัฐมนตรีของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา อย่างไร้รอยต่อ โดยเฉพาะการจัดให้ประชาชนเป็นภัยต่อผืนป่า แต่พร้อมที่จะยกให้แก่ายทุนใช้ได้

ประการที่ ๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นคนที่มาจากพรรคพลังประชารัฐ ซึ่งเป็นที่น่าเชื่อได้ว่ารัฐมนตรีคนใหม่นี้อาจจะเดินหน้ายึดสิทธิในที่ดินของชาวบ้านต่อไป เพราะเหนือสิ่งอื่นใดครับ ท่านเป็นน้องชายแท้ ๆ ของ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ คนที่มีส่วนยึดที่ดินของชาวบ้านตามคำสั่ง คสช. และนั่งหัวโต๊ะคุมนโยบายที่ดินของรัฐบาลชุดที่แล้ว ซึ่งรัฐมนตรีคนใหม่ท่านคงไม่มีทางยอมรับหรือว่าสิ่งที่พี่ชายของตัวเองทำตลอด ๙ ปีที่ผ่านมาผิด แล้วหันไปทำในสิ่งที่แตกต่างออกไป

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

กรณีกาญจน์ ๑๙๑/๒

ท่านประธานครับ นโยบายที่ดินอ่านแล้วสามารถถอดความได้ว่ามี ๓ ประเด็นหลัก ๆ คือออกเอกสารสิทธิในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม แปลง ส.ป.ก. ให้เป็นโฉนด และปลูกป่าในที่ดินทำกินบนพื้นที่สูง โดยเฉพาะประเด็นปลูกป่าในที่ดินทำกินบนพื้นที่สูง ผมมีคำถามที่จะถามผ่านท่านประธานไปยังนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่า ตกลงแล้วที่ดินทำกินของชาวบ้านที่ถูกยึดไปตามคำสั่งทวงคืนผืนป่ากว่า ๗๕๐,๐๐๐ ไร่ จะถูกยึดไปโดยถาวรใช่ไหม และโครงการยึดที่ดินของชาวบ้านมาปลูกป่าร่วมกับบริษัทเอกชนรายใหญ่ เพื่อชดเชยการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะยังคงเดินหน้าต่อไปใช่ไหม นโยบาย คทช. ที่แย่งยึดสิทธิในที่ดินของชาวบ้าน โดยเฉพาะเอาไปปลูกป่าจะยังคงเดินหน้าต่อไปอยู่ใช่ไหมครับ และสิ่งที่ท้าทายคือชาวบ้านกลายที่เขาถูกเผาบ้านไล่ที่ขณะนี้พวกเขากำลังเรียกร้องขอลับคืนถิ่นท่านจะอย่างไรบ้างครับ นอกจากนี้พรรคเพื่อไทยได้ประกาศนโยบายที่ใช้หาเสียงก่อนเลือกตั้งว่าจะยุติความขัดแย้งเรื่องที่ดินกับราษฎรรายเล็ก รายน้อย แต่ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๔ กันยายนที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สามารถบริหารประเทศนี้อยู่ในมือของคณะรัฐมนตรีเศรษฐาแล้วนะครับ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพิ่งได้เร่งรัดจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ ถ้ำผาไทที่จังหวัดลำปางท่ามกลางข้อสงสัยว่าทับสิทธิในที่ดินทำกินของชาวปกากะญอจนชาวบ้านต้องออกมาเดินขบวนคัดค้าน แล้วความขัดแย้งจะยุติลงได้อย่างไรละครับ ในเมื่อปัญหาเดิมท่านไม่มีนโยบายแก้ แต่เปิดหัว ด้วยการเดินหน้าแย่งยึดสิทธิในที่ดินของชาวบ้านต่อ หรือว่านโยบายของพรรคเพื่อไทยนั้นแท้จริงแล้วเป็นเพียงแค่เทคนิคที่ใช้ในการหาเสียงเท่านั้นเอง

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๙๒/๑

ท่านประธานครับ ผมขอเรียนว่าการให้สิทธิในที่ดินแก่กลุ่มชาติพันธุ์ นอกจากจะทำให้พวกเขามีความมั่นคงในชีวิต แล้วยังเป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยโดยรวมอีกด้วย ปัจจุบันที่ดินทำกินบนพื้นที่สูงของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่ผลิตอาหารที่สำคัญหลาย ๆ อย่าง ป้อนสู่ตลาดทั้งภายในประเทศ และส่งออกไปยังต่างประเทศ หากรัฐบาลเพียงยอมรับข้อเท็จจริงว่าพวกเขาอยู่ที่นั่นมาก่อนแล้ว และออกเอกสารรับรองสิทธิให้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากจะทำให้พวกเขาสามารถใช้ที่ดินได้อย่างเต็มประสิทธิภาพแล้ว หน่วยงานรัฐก็จะสามารถรับรองมาตรฐาน GAP เพื่อให้ต่างประเทศเชื่อถือ ก็จะขยายโอกาสให้ไทยเราสามารถขยายการส่งออกไปยังต่างประเทศ นำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยได้นะครับ ผมขอเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีว่า เพื่อผลประโยชน์ของประเทศโดยรวม ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในระยะยาว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลต้องเร่งดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมอย่างน้อย ๓ ประการครับ

ประการที่ ๑ ก็คือต้องเร่งแก้ไขกฎหมายและนโยบายเกี่ยวกับป่าไม้และที่ดิน ที่เป็นต้นตอของปัญหาให้สอดคล้องกับหลักการสากลที่ประเทศที่มีความก้าวหน้าแล้วเขาใช้กัน คือการยึดระบบนิเวศเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา หรือ Eco-centric ที่มุ่งเน้นการจัดการทรัพยากรให้มนุษย์และป่าสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน คนในท้องถิ่นสามารถใช้ที่ดินและทรัพยากรเพื่อให้มีชีวิตที่ดีได้ แต่ต้องรักษาระบบนิเวศให้สมดุลต่อไป

ประการที่ ๒ ก็คือพิสูจน์สิทธิในที่ดินอย่างเป็นธรรม และเปิดโอกาสอย่างถ้วนหน้า ต้องยกเลิกข้อจำกัดเรื่องความลาดชันและชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ เพื่อให้ที่ดินของกลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงสามารถเข้าสู่กระบวนการพิสูจน์สิทธิได้ และออกเอกสารรับรองสิทธิอย่างเป็นธรรมได้

ประการสุดท้าย ก็คือส่งเสริมบทบาทของชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์ที่เขาทำหน้าที่ดูแลรักษาป่าอยู่แล้ว ให้เขามีสิทธิในการจัดการ ดูแลรักษา และใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลสามารถทำได้เลย คือการผลักดันกฎหมายคุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งมีทั้งฉบับของพรรคก้าวไกลและฉบับของภาคประชาชนที่ได้ร่วมกันเข้าชื่อยื่นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วนั้น การใช้ที่ดินของ

ร ๕/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๙๒/๒

พลเมืองบนพื้นที่สูงถูกตีตราว่าเป็นการบุกรุกป่ามาโดยตลอด ผมหวังว่ารัฐบาลชุดใหม่นี้
จะยอมรับสิทธิและความชอบธรรมในที่ดินของพวกเขา และทำให้ความหวังที่จะได้รับ
เอกสารสิทธิของพวกเขาเป็นจริงขึ้นมา ขอขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่า
วันนี้เราได้มีการประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้วนะครับ ผมขอพักการประชุม และเราจะ
พิจารณาต่อในวันนี้ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกาครับ

พักประชุมเวลา ๐๑.๓๐ นาฬิกา
ของวันอังคารที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ด่วนมาก

ที่ สผ ๐๐๑๔/ร ๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓

กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง การประชุมร่วมกันของรัฐสภา

เรียน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา

ด้วยประธานรัฐสภาได้มีคำสั่งให้นัดประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ ในวันจันทร์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงวันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา เพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๑๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอเชิญท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ไปประชุมร่วมกันตามกำหนดวันและเวลาดังกล่าวข้างต้น โดยมีระเบียบวาระการประชุม ตามที่แนบมาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรพิศ เพชรเจริญ)

เลขาธิการรัฐสภา

สำนักการประชุม

กลุ่มงานระเบียบวาระ

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๕๑

www.parliament.go.th

ระเบียบวาระการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงวันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (ถ้ามี)

(๒) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว (ไม่มี)

เรื่องด่วน

- คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๑๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๔) เรื่องที่ค้างพิจารณา (ไม่มี)

(๕) เรื่องที่เสนอใหม่ (ไม่มี)

(๖) เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

หมายเหตุ เอกสารประกอบการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ได้เผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๑๓ โดยสมาชิกฯ สามารถอ่านเอกสารประกอบการประชุมได้โดยการสแกน QR code หรือทาง www.parliament.go.th

หนังสือนัดประชุม
และระเบียบวาระการประชุม

บันทึกการประชุมร่วมกัน
ของรัฐสภา สำนักกรรณ
การประชุมและขอเลข

เอกสารประกอบ
การพิจารณา
สำนักวิชาการ

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๑ ถึงวันพุธที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นางสาวกัลยรัตน์ ชาวสำอางค์	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวสิริธร ลิมพยอม	ผู้อำนวยการสำนักgrayงานการประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานgrayงานการประชุม

นางเพทาย เรือนเรือง	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๔
นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางจิรนุช มานะกอบการ	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดและจัดทำgrayงานการประชุม

นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร	นางสาวดวงใจ แก้วโกฏิธนทรัพย์
นางสาววิชชุดา ธรรมรักษ์	นางวันทนา วงษ์ชมภู
นางจิรนุช มานะกอบการ	นางสาวนิชา สิริจารุชัย
นางสาววัชรีย์ อนุเชียร	นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ
นายณัฐวัฒน์ ศิระชัยพงศ์	นางสาวกรณกาญจน์ น้อยเขียวชาญ
นางสาวกมลทิพย์ เอี่ยมจำรัส	นางสาวณัฐณัฏฐ์ ใสภาสพิณิจ
นางสาวรัชนิพร มณีนิล	นางสาวกมลธมาศ ทังสุฤติ ศิริสัมพันธ์

ผู้ควบคุมระบบถอดความเสียงด้วยเทคโนโลยีการรู้จำเสียงพูด

นางสาวจันทร์ยุคค มั่นใจ
นางสาวนฤมล สง่าศรีวรกุล

กลุ่มงานชวเลข ๔

สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข

